

1900

၈၁

ပေဓာတိဝံ သသ ဣပ္ပဓဇပဟာဓေပရာဇာဓိရာဇဂုရု
တံဆိပ်တော်ရ

မြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

ဣန္ဒြာသယ

အဋ္ဌသာလိန်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒုတိယအုပ်

ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူနှင့် ညှိထားသည်။

ဓမ္မာစရိယ-ဦးထွန်းသိန်း၊ ဦးဝင်းပေတို့ ကြပ်မကြည့်ရှု ပြင်ဆင်ကြသည်။

ဣန္ဒြာသယ ပိဋကတ်စာပုံနှိပ်တိုက်

၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

သာသနာ-၂၅၁၇။

(က) ၄၂၉

ကောဇာ-၁၃၃၅။

အဋ္ဌသာလိန်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပေဓာတိဝံသသဒ္ဓမ္မဇေမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု
ဟံဆိပ်တော်ရ

ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

ဣန္ဒြာသယ

အဋ္ဌသာလိန်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒုတိယအုပ်

ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူနှင့် ညှိထားသည်။

ဓမ္မာစရိယ-ဦးထွန်းသိန်း၊ ဦးဝင်းပေတို့ ကြပ်မကြည့်ရှု ပြင်ဆင်ကြသည်။

ဣန္ဒြာသယ ပိဋကတ်စာပုံနှိပ်တိုက်

၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

သာသနာ-၂၅၁၇။

(က) ၄၂၉

ကောဇာ-၁၃၃၅။

စာစုစာသင်ထေရ်အရှင်များနှင့်
ကောင်းမှုလိုလား
ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရှင်များ
အားရဝမ်းမြောက်ပွယ်ရာ မင်္ဂလာသတင်း

- ၁။ ပြည်ပူ၊ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ပ၊ ဒု၊ တ သုံးအုပ်
- ၂။ နေရင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားသော သုတ်သီလက္ခန္ဓာ
အဋ္ဌကထာနိဿယ။ ပ၊ ဒု နှစ်အုပ်
- ၃။ နေရင်းပူ၊ ဋီကာကျော်နိဿယ
- ၄။ ယောပူ၊ ကင်္ခါဝိတရဏီအဋ္ဌကထာနိဿယ
- ၅။ ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓိပူ၊ ပဒရူပသိဒ္ဓိနိဿယ
- ၆။ ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓိပူ၊ ဝိနည်းငယ်လေးစောင်နိဿယ

အထက်ပါစာအုပ်များကို ဈေးနှုန်းမှန်ကန်စွာဖြင့် လွယ်ကူစွာ
ရရှိနိုင်ပါကြောင်း သတင်းကောင်းပါးအပ်ပါသည်။

ပြန်ချိရေး
သန်းမြင့်မြင့် - ပိဋကတ်စာအုပ်ဆိုင်
အမှတ် - ၃၇၊ ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်ဈေးတော်ရုံ
ဒဂုံစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၃၈၃၅၁၁ (လိုင်းခွဲ - ၁၇၅)

မေဓာဘိဝံသသဒ္ဓမ္မဓမ္မဗာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု
တံဆိပ်တော်ရ

မြည်ဆရာဇောဘိဘုရားကြီး
ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

ဣန္ဒြိယသယ

အဋ္ဌသာလီနီအဋ္ဌကထာနိသယ

ဒုတိယအုပ်

ဆဋ္ဌသံဝါယနာမူနှင့် ညှိထားသည်။

ဓမ္မာစရိယ-ဦးထွန်းသိန်း၊ ဦးဝင်းပေတို့ ကြပ်မကြည့်ရှု ပြင်ဆင်ကြသည်။

ဣန္ဒြိယသယ ပိဋကတ်စာပုံနှိပ်တိုက်

၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

သာသနာ-၂၅၀၇။

(က) ၄၂၉

ကောဇာ-၀၃၃၅။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၆၀၇၄)

* ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ — ဦးဆန်းမောင်
 ပုံနှိပ်သူမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၉၄)
 ထုတ်ဝေသူမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၄၇၉)
 ဣစ္ဆာသယ ပိဋကတ် စာပုံနှိပ်တိုက်
 ၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဒုတိယအကြိမ် စာအုပ်ရေး - ၂၀၀၀။

၁၃၃၅-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလ။

၁၉၇၃-ခု၊ နိုဝင်ဘာလ။

အဋ္ဌသာသနာနိဂါန်း

စာအုပ် လုပ်ငန်းစဉ်အရ ကျွန်ုပ်တို့၏ စာပုံနှိပ်တိုက်မှ အဋ္ဌသာသနီ အဋ္ဌကထာနိဿယ ဒုတိယအုပ်ကို ရိုက်နှိပ်ရလေသည်။

ထိုအဋ္ဌသာသနီ အဋ္ဌကထာ နိဿယကို မန္တလေးမြို့ ရတနာပုံမြို့တည် နန်းတည် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတရားကြီး လက်ထက် ထိုမင်းတရားကြီး လှူဒါန်းအပ်သော-

မေဓာဘိဝံသ သဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂျရ သွတ်ဆိပ်တော်ကို မလ္လတော်ခံရသော ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားတော် အပ် လေသည်။

မူရင်း အဋ္ဌသာသနီ အဋ္ဌကထာပါဠိမှာ-

၁။ နိုင်ငံတော် အစိုးရတို့ ကျင်းပ ပြုလုပ်သော ပါဠိတက္ကသိုလ် ဝှော့ စရိယ စာမေးပွဲကြီး၊

၂။ မန္တလေးမြို့ ပရိယတ္တိ သာသနယိတ မြွေစရိယ စာမေးပွဲကြီး၊

၃။ ရန်ကုန်မြို့ စေတီယင်္ဂဏ ပရိယတ္တိ မြွေစရိယ စာမေးပွဲကြီး၊

ဤစာမေးပွဲကြီး သုံးရပ်တို့၌ မူလအနေအားဖြင့် ပြခန်းထားသော ကျမ်းစာ ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့ပြခန်းသည့်အလျောက် ၎င်းနိဿယသည် လည်း စာချတန်းဝင် အရှင်မြတ်တို့ အစဉ်မပြတ် သုံးစွဲ ကြည့်ရှုရသော ကျမ်းစာ ဖြစ်လာလေသည်။

အဋ္ဌသာသနီ အဋ္ဌကထာနိဿယသည်-

၁။ ဓနုရင်းနိဿယ

သက္ကရာဇ် ၁၀၇၆-ခုနှစ် ရတနာပူရ အဝဋ္ဌိ၌ နန်းတက်သော ထေးကျွန်း ဓာရ်အောင်၊ ဇေယျဓာရ်အောင်၊ မဟာဓင်္ဂဏာဓာရ်အောင်၊ လောက ဓာရ်အောင် စေတီဝါယကာ ဗုဒ္ဓနန်းဆင်ဖြူရှင် ထနပ်ဒွေဓင်းထက်ထက် ဝုန်းကြီးမြို့ စီရင်စု ရေးရင်းရွာ ဇာတိ ဖော်ရတနာအုပ်စုနေ ရှင်အရိယာ လင်္ကာရဆရာတော် စီရင်သည်။

ဒုန္နာမဃ ၄၀၈-က

အဋ္ဌသာသနီ - ဒုတိယအုပ်

1
A

(၁)

နိဒါန်း

၂။ ပြည်နိဿယ

မန္တလေးရတနာပုံစုံတည် နန်းတည် ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်း တရားကြီးလက်ထက် မန္တလေးရာမတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေသော ပြည်ဆရာ တော်ကြီး စီရင်သည်။

ဤနိဿယ နှစ်စောင်တွင် ခုခေတ်၌ ပြည်ဆရာတော်၏ နိဿယသစ် ကိုသာ စာချ စာသင် အရှင်မြတ်တို့ ကြည့်ရှုလေ့လာ ကြလေသည်။ အဋ္ဌသာလိနီ ပြည်နိဿယသည် ပါဠိတချက် အနက်တချက် ယောဇနာ ထားသော နိဿယဖြစ် ဆန်းကာမျှမဟုတ်၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ကျမ်းစာ အရပ် ရပ်မှ သာဓကပါဠိ အစုံအလင် ခုံတင်ပြသ ဝိနိစ္ဆယ အဝဝဖြင့် တိကျ ပြက်သား အဆုံးအဖြတ်များ ပါရှိသောကျမ်းစာဖြစ်၍ ဂဏ္ဍိနိဿယဟုပင် ဆိုထိုက်လေသည်။

စာတည်းအဖွဲ့၏ တည်းဖြတ်မှု

ဣစ္ဆာသယ စာတည်းအဖွဲ့သည် နိဿယဆရာတော်ဘုရား ကိုးကား ဖော်ပြသော ကျမ်းစာများကို စာမူယူ ကျမ်းစာအတိုင်း သာမန်အားဖြင့် မရိုက်နှိပ်ပဲ မူရင်းသာကေဖြစ်သော ပါဠိများကို ကျမ်းစာစောင်စောင်မှ တွေ့အောင်ရှာဖွေ၍ စာသားရှိရာ ဂဏန်းများကို ရိုက်နှိပ်သည့်ပုံနှိပ်တိုက် နှင့်တကွ တိကျအောင် ဖော်ပြထားလေသည်။

အထူးသတိပြုဖွယ် အချက်အလက်များကို စာသားရင်းအောက်တွင်မျဉ်း သား၍ ၁၄-ပွင့်စာလုံးများဖြင့် ဖော်ပြထားရာ အချို့ တိုက်ရိုက် နိဿယတို့၌ ဣစ္ဆာသယ ၃၇၇-စာမျက်နှာ ကြောင်းရေ ၁၁-ပါ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ အနက် ဟူရာတွင် အနုဒ္ဓိကာနက်ဟု ရိုက်နှိပ်ထားလေသည်။ အနုဒ္ဓိကာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ရှာဖွေရာ မတွေ့သဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာကို ရှာဖွေကြည့်မှ ထိုပါဠိကို တွေ့ရ လေသည်။ ထိုပါဠိညွှန်ကြားချက်၏ မှားကွက်မှာ ကာလအတော်ညောင်းခဲ့ ဟန်တူလေသည်။ ပဌမရိုက်နှိပ်ဟန်ရှိသော အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာနိဿယ များမှာလည်း အနုဒ္ဓိကာနက်ဟုပင်ညွှန်ပြလျက် ရှိလေသည်။ မူလပါဠိရင်းကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသည့်အတိုင်း ဣစ္ဆာသယ ရိုက် နိဿယစာအုပ်တွင် ပါဠိနှင့်တကွ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ စာမျက်နှာ ဂဏန်းများကိုပါ တိတိကျကျ ထည့်သွင်းဖော်ပြ ထားလေသည်။

နိဒါန်း

(၁)

ဆဋ္ဌမူနှင့် နိဿယ ဆရာတော်တို့ အာဘော်အယူအဆ မတူမျှသော အချက်များကို နိရုတ္တိကျမ်းစကားများနှင့် ညှိနှိုင်း တင်ပြသည့်ပြင် နိဿယ ဘိက္ခုဖြတ်ထုံးနှင့် နိယံကျမ်းများအဆိုကိုလည်း ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ၌ ဖော်ပြထား ခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဣစ္ဆာသယ အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌကထာ နိဿယ (၃) သည် စာချ စာသင်အရှင်မြတ်တို့ စာပေနယ်ပယ်ဝယ် ကြွယ်ကြွယ်ဝဝ မည်မျှ ကျေးဇူးပြုနိုင်သည်ကို သတိရှေ့ပြုကြည့်ရှု ဆုံးဖြတ် သုံးသပ်ဝေဖန်တော်မူနိုင် ကြပါရန် ဣစ္ဆာသယပိဋကတ်စာပုံနှိပ်တိုက်မှ စာချတန်းအချိန်မှီ တင်ပြအပ် ပါသတည်း။

ထွန်းသိန်း
၀၄-၆-၆၅

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
ပျော်ရွှင်သော	....	၁-၄-၁၂၈
ပထမပဉ္စမကဏ္ဍသိဝဏ္ဏနာ	....	၆
ဈာန်ကဏ္ဍသိဝဏ္ဏနာ	....	၃၅
ဗုဒ္ဓိယကဏ္ဍသိဝဏ္ဏနာ	....	၅၃
မဂ္ဂကဏ္ဍသိဝဏ္ဏနာ	....	၇၅
ဗလကဏ္ဍသိဝဏ္ဏနာ	....	၇၆
မူလကဏ္ဍသိဝဏ္ဏနာ	....	၈၅
ကမ္မပထကဏ္ဍသိဝဏ္ဏနာ	....	၉၆
လောကပါလဒုကဏ္ဍသိဝဏ္ဏနာ	....	၉၇
ပထမဗျာဓိယုဂလကဏ္ဍသိဝဏ္ဏနာ	....	၉၈
ယေဝါယကဏ္ဍသိဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၀

ကမာမာစရကုသလနိဒ္ဒေသဝါရကထာ	....	၁၂၈-၄-၂၃၁
ကောဋ္ဌာသဝါရ	....	၁၉၇
သုညထဝါရ	....	၂၀၇
ဒုတိယစိတ္တ	....	၂၀၉
တတိယစိတ္တ	....	၂၁၂
စတုတ္ထစိတ္တ	....	၂၁၃
ပဉ္စမစိတ္တ	....	၂၁၃
ဆဋ္ဌစိတ္တာဒိ	....	၂၁၄
ပုညကိရိယာဝတ္ထာဒိကထာ	....	၂၁၅

(၈)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
ရူပါဝစရကုသလပဒဏ္ဍနာ	....	.... ၂၃၂-မှ-၄၀၆
စတုက္ကနယပဌမဇ္ဈာန	....	.... ၂၃၂
ဒုတိယဇ္ဈာန	....	.... ၂၆၁
တတိယဇ္ဈာန	....	.... ၂၇၆
စတုတ္ထဇ္ဈာန	....	.... ၂၉၂
ပဉ္စကနယ	....	.... ၃၀၆
ပဋိပဒါစတုက္က	....	.... ၃၁၈
အာရမ္မဏစတုက္က	....	.... ၃၂၇
အာရမ္မဏပဋိပဒါမိဿက	....	.... ၃၂၉
အဘိဘာယတနကထာ	....	.... ၃၄၂
ဝိမောက္ခကထာ	....	.... ၃၅၀
ပြဟ္မဝိဟာရကထာ	....	.... ၃၅၆
အသုဘကထာ	....	.... ၃၉၃
<hr/>		
အရူပါဝစရကုသလပဒဏ္ဍနာ	....	.... ၄၀၆-မှ-၄၄၈
အာကာသာနဉ္စာယတန	....	.... ၄၀၆
ဝိညာဏဉ္စာယတန	....	.... ၄၂၃
အာကိဉ္စာယတန	....	.... ၄၂၅
နေဝသညာနာသညာယတန	....	.... ၄၂၇
<hr/>		
တေဘူမကကုသလပဒဏ္ဍနာ	....	.... ၄၄၉-မှ-၄၅၈
<hr/>		
လောကုတ္တရကုသလပဒဏ္ဍနာ	....	.... ၄၅၈-မှ-၅၇၄

မာတိကာ

(ဆ)

လောကုတ္တရကုသလပကိစ္ဆကကထာ	....	၅၀၄
ပဌမမဂ္ဂဝိသင်္ဂီမဟာနယ	....	၅၄၇
ဒုတိယမဂ္ဂ	....	၅၅၀
တတိယတေုတ္ထမဂ္ဂ	....	၅၅၃
စတုမဂ္ဂနယသဟဿ	....	၅၅၃

၁

အဋ္ဌသာလိန်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒုတိယအုပ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ

အနုသန္ဓေ။ ။ပဓ ယောဇနာ၊ ဖလ ယောဇနာ-နှစ်ပါးတို့တွင် ဖလ ယောဇနာ အားဖြင့် ယောဇနာ လိုသော ဆရာသည် ယံယံ ဝါ ပနာရဗ္ဗာတိ တွေ့အယံ ယောဇနာ-မိန့်သော်....

ယံယံ ဝါ ပနာရဗ္ဗာတိ တွေ့၊ အစရှိသော ဝါကျ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလက် သည်ကား။ ယောဇနာ၊ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ-ဟူသော ဤ ဝါကျနှင့်တကွ ယံယံ ဝါ ပန-ဟူသော ဤဝါကျ၏ယှဉ်ခကြောင်းစပ်ကြောင်း ဖြစ်သော သဗ္ဗာရမ္မဏတာ-စသည်ကို ပြခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးဖလ သမ္ပန္နဟူသော ယောဇနာတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ယောဇနာ-ဟူသည်လည်း သမ္ပန္နပင်တည်း။ သာမိ၊ အနုသန္ဓေ၊ ပယောဇနာ၊ ပဒသမ္ပန္န- အားဖြင့် သမ္ပန္န လေးပါးတို့တွင် ဤ၌ ပယောဇန ဟူရာ။

ဣန္ဒြာဿ ၄၁၀-၁

အဋ္ဌသာလိန် - ဒုတိယအုပ်

2
A

J

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပူဇော်ကာ။ ။အယ်ယောဇနာတိ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါတိ ဧတေန သထာ“ယံယံ ဝါ ပနာ”တိ ဧတဿ အယ် သဗ္ဗန္ဓောတိ အတ္ထော။ ကောပနာ ယံ သဗ္ဗန္ဓောတိ။ ယေန ဝစနာနိ အညမညံ သဗ္ဗန္ဓန္တိ။ တံ ပုဗ္ဗာပရဝစနေ ပယော ဇနံ သဗ္ဗန္ဓော။ ဣဓ စ သဗ္ဗာရမ္မဏထာမိဒဿနံ “ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာ ရမ္မဏံဝါ”တိ ဧတဿ အနန္တရံ “ယံယံ ဝါ ပနာ”တိ ဧတဿ ဝစနေ ပယော ဇနံ ယောဇနာ ဝဋ္ဌဗ္ဗာ။ ။၇၅-ဆဋ္ဌ။

ပူဇော်ကာအနက်။ ။အယ်ယောဇနာတိ။ သည်ကား။ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာ ရမ္မဏံဝါတိ ဧတေန။ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ- ဟူသော ဤဝါကျနှင့်။ သဟ။ ထက။ ယံယံ ဝါ ပနာတိ ဧတဿ။ ယံယံ ဝါ ပန ဟူသော ဤပုဒ်၏။ အယ်။ ဤဆိုထုတ်သည်ကား။ သဗ္ဗန္ဓော။ သဗ္ဗန်တည်း။ ဣတိ အယ်။ ကား။ အတ္ထော။ တည်း။ အယ် သဗ္ဗန္ဓော။ ဤသဗ္ဗန်ဟူသည်။ ကောပနာ။ အထယ်နည်း။ ဣတိဓေ။ ဤဆိုမေးခြားအံ။ ယေန။ အကြင် ပယောဇနာဖြင့်။ ဝါ။ ရှေ့နောက် ဖြစ်သောပုဒ်တို့၏ အချင်းချင်း စပ်ကြောင်းဖြစ်သော အကျိုးဖြင့်။ ဝစနာနိ။ ရှေ့ နောက်ဖြစ်သော စကားတို့သည်။ ဝါ။ ရှေ့နောက်ဖြစ်သော ပုဒ်တို့သည်။ အည မညံ။ အချင်းချင်း။ သဗ္ဗန္ဓန္တိ။ စပ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗာ ပရ ဝစနေ။ ရှေ့နောက်ဖြစ်သော စကားကြောင့်။ ဝါ။ ရှေ့နောက်ဖြစ်သော စကား၌။ တံ ပယောဇနံ။ ထိုပယော ဇနံသည်။ ဝါ။ ထိုအကျိုးသည်။ သဗ္ဗန္ဓော။ သဗ္ဗန်မည်၏။ ဣတိ။ ဤဆို။ ဝိဿဇေ တဗ္ဗော။ ပြေအပ်၏။ “ဤ၌ ဣတိကား လှထွန်နိဋ္ဌတည်း။ စ။ ရှေးဝါကျကို ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဣဓ။ ဤအဋ္ဌကထာ၌။ ဝါ။ အယ်ယောဇနာ-ဟူသော ဝါကျ၌။ သဗ္ဗာရမ္မဏထာမိ ဒဿနံ။ သဗ္ဗာရမ္မဏအဖြစ် စသည်ကို ပြခြင်းဟု ဆိုအပ် သော။ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါတိ ဧတဿ။ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ဓမ္မာ ရမ္မဏံဝါ-ဟူသော ဝါကျ၏။ အနန္တရံ။ အခြာ။ မှ၌။ ယံယံ ဝါ ပနာတိ ဧတဿ။ ယံယံ ဝါ ပနဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ဝစနေ။ ဆိုခြင်းကြောင့်။ ဝါ။ တောခြင်း၌။ ပယောဇနံ။ ပယောဇနံကို။ ဝါ။ အကျိုးကို။ ယောဇနာ။ ဟူ၍။ ဝဋ္ဌဗ္ဗာ။ မှတ်အပ် ၏။ “ဤ၌ စ-ကား ဝါကျရမ္မ ဇောတကတည်း”။

အဓိပ္ပာယ်။ ။သဗ္ဗာရမ္မဏထာမိဒဿနံ ဟူသော ပုဒ်၌ အာမိသဒ္ဓါဖြင့် ကမာ ထာဝ, နိယမာသာဝတီကို သင်္ဂြိုဟ်၏။

နိကာနုသဒ္ဓေ။ ။ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ - ဟူသော ဤမျှ အတိုင်း အရည်ရှိသော ပါဠိတော်ပါဠိဖြင့် ရောက်သော အပြစ်ကို ပြ၍ ထိုအပြစ်ကို နှစ်စေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ယံယံ ဝါ ပန ဟူသော ဤပုဒ်၏ အကျိုးကို ပြခြင်းငှာ စာဓမ္မာ အစရှိသော ဝါကျကို မိန့်သော်....

ဟေဋ္ဌာ။ ဧအာကံ၌။ ဝုတ္တေသု။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု။ အာရုံတို့တွင်။ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ ရူပါရုံကိုလည်း။ အာရမ္မ-အာရမ္မဏံ ကတွာ။ အာရုံပြု၍။ ဣတိ အယ်။ ဤအာရမ္မဏံ ကတွာဟူသောသဒ္ဓါသည်။ အတ္ထော။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

အာရဗ္ဗဟူသောပုဒ်၏ အနက်ရှိသောသဒ္ဓါတည်း။ သဒ္ဓါရမ္မဏံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အာရဗ္ဗ-အာရမ္မဏံကတွာ၊ ရှိ။ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အာရဗ္ဗ-အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ ခဏတ္တယသို့ရောက်သည်။ ခဟာတိ၊ ထင်ရှား၏။ တြောဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကား အစဉ်ဖြင့်။ တေဿ စိတ္တဿ၊ ထိုပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်၏။ တေသု အာရမ္မဏေသု၊ ထိုရူပါရုံစသည်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကေမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ အနုညာတသဒိသမေဝ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်နှင့်တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဣဒိစိတ္တံ၊ သည်။ ကေသို့ သမယေ၊ တခုသောသမယ၌။ ကေဿ၊ တဦးသော။ ပုဂ္ဂလဿဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားမူလည်း။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ခဏတ္တယသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုန၊ ဖန်။ အညသို့၊ တပါးသော။ သမယေ၊ ၌။ ကေဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿဝါ၊ အားမူလည်း။ သဒ္ဓါဒီသုပိ၊ သဒ္ဓါရုံ-စသည်တို့တွင်လည်း။ အညတရံ၊ သော။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိဝေ၊ တည်း။ ဝေ၊ သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနဿ၊ သော။ အဿစိတ္တဿ၊ ၏။ ကေသို့၊ တဝေ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ခဟာတိ၊ ၏။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ သဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ပဝတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အယမ္ဗိကမော၊ ဤသို့သော အစဉ်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရူပါဒီသုစာပိ၊ စသည်တို့တွင်လည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိလာရမ္မဏံ၊ ညိုသောရူပါရုံကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ပဝတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ ပိတာရမ္မဏံ၊ ရွှေသောရူပါရုံကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ပဝတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အယမ္ဗိနိယမော၊ ဤသို့သောအမှတ်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။

အဓိပ္ပါယ် ။ ဟေဋ္ဌာမှသည် သဒိသံ ဟောတိ ရှေ့ကား ဧဝါသပြိ။ ဣဒမ္ပမှသည် ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေ ရှေ့ကား သဗ္ဗာရမ္မဏပြိ။ ဝေမှ သည် ကမောနတ္ထိ ရှေ့ကား ကမာဘာဝ ပြိ။ ရူပါဒီသု မှသည် နတ္ထိ ရှေ့ကား နိယမာဘာဝပြိ။

ဣတိ၊ သို့။ ဣမံ သဗ္ဗာရမ္မဏတဉ္စေဝ၊ ဤသို့ အလုံးစုံသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ ကမာဘာဝဉ္စ၊ အစဉ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ကမာဘာဝေ၊ အစဉ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိပီစ၊ ရှိသော်လည်း။ နိလပိတာဒီသု၊

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ညိုသောရူပါရုံ၊ ရွှေသောရူပါရုံ-စသည်တို့၌။ နိယမာတာဝဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ဒဿေတုံ၊ ၎င်း။ ယံယံ ဝါပနာရဗ္ဗာတိ၊ ဟူသောစကားကို။ အာဟ၊ မူ၏။ ဣဒံ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုဒ္ဓတ္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒမသု ရူပါဒီသု၊ ဤရူပါရုံစသည်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဧကမေဝ၊ တခုသာဖြစ်သော။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ အထခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား။ ယံယံ ဝါပန၊ အကြင် အကြင်သို့သော အာရုံကိုကား။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေံ၊ သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနမ္ပိစ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ပစ္စွာ၊ ၌။ သဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ အနုပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ မဖြစ်မှုရှိ။ ယံယံဝါပန၊ အကြင်အကြင်သို့သောအာရုံကိုကား။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုဒ္ဓတ္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဤ၌ ဣတိတခုလိုသည်” ပဋိလောမတောဝါ၊ အားဖြင့်၎င်း။ အနုလောမတောဝါ၊ အားဖြင့်၎င်း။ ဧကန္တရိကဒန္တရိကာဒိနဒယနဝါ၊ ဧကန္တရိက၊ ဒန္တရိက- စသောနည်းဖြင့်၎င်း။ ရူပါရမ္မဏာဒီသု၊ တို့တွင်။ ယံဝါတံဝါ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးသောအာရုံကို။ အာရမ္မဏံကတွာ၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ရူပါရမ္မဒဏသုပိစ၊ တို့၌လည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိလာရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ပစ္စွာ၊ ၌။ ပိတာရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ဣတိ ဣမိနာပိနိယမေန၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်လည်း။ အနုပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ မှုရှိ။ ယံယံ ဝါပန၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးသော အာရုံကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ နိလပိတကာဒီသု၊ ညိုသောရူပါရုံ၊ ရွှေသောရူပါရုံ-အစရှိကုန်သော။ ရူပါရမ္မဏေသု၊ တို့တွင်။ ယံဝါတံဝါ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးသော။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ သဒ္ဓါရမ္မဏာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒေဝေ နယော၊ ကိုသာသျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ဧကော၊ တခုသော။ ယောဇနာ၊ တည်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အယံ၊ ဤဆိုလတ်သည်ကား။ အပရာ၊ သော။ ယောဇနာ၊ တည်း။ တေသထိတ္တဿ၊ ထိုပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်အား။ ရူပံ၊ ရူပါရုံ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဋ္ဌေသဝါရကထာ

ဟုဆိုအပ်သော။ အာရမ္မဏံ သည်။ အတ္တိံ နိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံစိတ္တံ သည်။ ရူပါရမ္မဏံ မည်၏။ ပ။ တေဿစိတ္တဿ၊ အား။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မာရုံဟု ဆိုအပ်သော။ အာရမ္မဏံ သည်။ အတ္တိံ နိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံစိတ္တံ သည်။ ဓမ္မာရမ္မဏံ မည်၏။ ဣဘိံ သို့၊ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိ သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံ၊ ဓမ္မာရုံလျှင် အာရုံရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ သည်။ ဥပ္ပန္နံ သည်။ ဟောတိံ နိ။ ဣတိံ သို့။ ဝတော၊ မူ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ယံယံ ဝါပနာရဗ္ဗာတိံ ဟူ၍။ အာဟ၊ နိ။ တဿ၊ ထိုယံယံ ဝါ ပနာရဗ္ဗဟူသောပုဒ်၏။ ရူပါဒီသု၊ သော။ ဧတေသု အာရမ္မဏေသု၊ တွင်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော ပဌမဝိကပ်၌။ ဝတ္ထ နယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဂဗ္ဗ-ရမ္မဏာဘာဝ၊ ကမာဘာဝ၊ နိယမာဘာဝ နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ယံယံ ဝါ ပန၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးသော အာရုံကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နံ သည်။ ဟောတိံ နိ။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဒုတိယ အတ္ထဝိကပ်၌ ယံယံ ဝါ ပန ဟူသော ဤပုဒ်သည် အပဋ္ဌာန ဖြစ်သော်လည်း ရူပါရုံစသော အာရုံကို ငင်သတည်း။ အဘယ့် ကြောင့်နည်း။ အညပုဒ် အရ ပဋ္ဌာနဖြစ်သော စိတ်၏ မိမိ၏ သာလျှင် မိမိ၏ အာရုံ၏ အဖြစ်သည် မရှိ။ ထိုကြောင့် အပဋ္ဌာန ဖြစ်သော်လည်း ရူပါရုံ စသည်ကို ငင်သတည်း။

ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ယေ ဝါ ပနကေ၊ ယံယံ ဝါ ပန-ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ဟောအပ်သော ယေ ဝါ ပနက တရား၌။ အဘိနဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သောတရားသည်။ နတ္ထိံ၊ ရှိ။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောရူပါရမ္မဏံ ဝါ အစရှိသောဝါကျ၌။ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်ပြီးသောတရားကိုသာလျှင်။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဣတိံ သို့။ ဝတော၊ ဆိုပြီး၍။ ရူပံဝါ၊ ရူပါရုံကိုမူလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ပ။ မွေံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ဣဒံဝါ ဣဒံဝါ၊ ဤအာရုံ၊ ဤအာရုံကိုမူလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နံ သည်။ ဟောတိံ နိ။ ဣတိံ သို့။ ကထေတံ၊ ငှာ။ ဣဒံ၊ ဤယံယံ ဝါပနဟူသော စကားကို။ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ ဣတိံ သို့။ ဧတ္ထကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်။ အာဂတံ၊ လာ၏။

မှာအားချက်။ ။ ယေဝါ ပနာတိ ပဓေန ဣယတိ ကထိယတိတိ ယေဝါ ပန ကော။ တခြားသော အရာ၌ ယေဝါ ပန ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် အဟော

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

များသောကြောင့် ယေဝါပနကေ ဆိုသည်။ ဤအရာကို ယုမှ၊ ယံယံ ဝါ ပနကေ ဟုဆိုသင့်သည်။

ပူလဋီကာ။ ။ ယေဝှာ ဝယိတမေဝ ဝယိတန္တိ ဝတ္တာ တဿ စေနေ ပယော ဇနိ ဒဿေတုံ “ရူပံဝါ၊ ပ၊ ဣဒံဝါ ဣဒံဝါ အာရက္ခာ” တိ ကထေတုံ ဣဒံ ဝုတ္တန္တိ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ ဣဒံဝါ ဣဒံဝါတိ ဇေ၊ သဗ္ဗာရမ္ပကာဒိံ သန္ဓာယ ကထိတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ ။ ၀၅-ဆဋ္ဌ။

ဓမ္မုဇ္ဈေသဝါရ ဖဿပဉ္စမကရာသိဝဏ္ဏနာ

တသ္မိံ သမယေတိ ဣဒံ၊ တသ္မိံ သမယေ - ဟူသော ဤကောင်းသည်။ အနိယမနိဒ္ဓိဋ္ဌဿ၊ မမှတ်သောအားဖြင့် ပြုအပ်သော။ သမယဿ၊ သမယကို။ နိယမတော၊ စိတ်ဖြင့် မှတ်သောအားဖြင့်။ ပဋိနိဇ္ဈေသဝစနံ၊ တဖန်ညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ ဝါ၊ အကျယ်ညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ တသ္မိံ သမယေ-ဟူသောစကား၏ တဖန်အကျယ်ညွှန်ကြောင်းစကား၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဌံ။ ကာမာဝစရံ၊ သော။ ကုသလံစိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တသ္မိံ ယေဝသမယေ၊ ထိုကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ရာကာလ၌သာလျှင်။ ဖဿော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပ။ အဝိက္ခေပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဤ။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ်၊ ဖဿ-အစရှိသည်တို့တွင်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိယထေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝေ၊ တူ။ ဖဿာဒိသုပိ၊ တို့တွင်လည်း။ “ဖဿော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ကိ-ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော ဖဿသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကာမာဝစရော၊ ကာမာဝစရဖြစ်သော ဖဿသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဖဿသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဥပ္ပန္နော၊ ခဏတ္တယသို့ရောက်သောဖဿသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ သောမနဿ သဟဂတော၊ သောမနဿ ဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော ဖဿသည်။ ဟောတိ၊ ဤ”။ ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ လဗ္ဗမာနပဒ ဝိသေန၊ ရထံ၊ ရသိုက်သောပုဒ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ဤ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာယံဝေဒနာ၌။ “သောမနဿ သဟဂတာတိ ပဒံ၊ ဟူသောပုဒ်ကို” ။ န လဗ္ဗတိ၊ မရအပ်။ ပညိန္ဒြိယေစ၊ ပညိန္ဒြိ၌လည်း။ “ဉာဏ သမ္ပယုတ္တန္တိ ပဒံ၊ ဟူသောပုဒ်ကို” ။ န လဗ္ဗတိ၊ မရအပ်။ တသ္မာ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မေုဒ္ဓေသဝါရကထာ

ကြောင့်။ “လဗ္ဗမာနပဒဝသေနာတိ၊ ဟူ၍” ။ ဝုတ္တံ၊ ဇိ။ ဣဒံဝစနံ၊ ယထေဝ
စိတ္တံ-အစရှိသော ဤစကားသည်။ အဋ္ဌကထာ မုတ္တကံ၊ အဋ္ဌကထာမုလှုတ်
သော။ အာစရိယာနံ၊ ရေဝတဆရာ၏။ မတံ၊ အယူတည်း။

မူလဒီကာအဗ္ဗာနှင့် ကျမ်းတစ်။ ။အတ္ထနိ ဝရုသုစ-ဟူသော သဒ္ဓ ယက္ခကာ
ကြောင့် ရေဝတဆရာ တဦးကိုပင်လျှင် အာစရိယာနံ ဆိုသည်။ ထိုကြောင့်
“အာစရိယာနန္တိ ရေဝတာစရိယဿ”ဟု မူလဒီကာ မိန့်သော်၊ ရှေးကျ၍
ဟောင်းသော်လည်း မကောင်းသည်ကို ပယ်သင့်သည်ဟု ပြခြင်းငှာ “န
ပနေတံ သာရတော ဒဋ္ဌဗ္ဗ”မိန့်သော်....

ပန၊ ထိုသို့ ရှေးကျ၍ဟောင်းသော်လည်း။ ဟေံ ဝစနံ၊ ယထေဝစိတ္တံအစရှိ
သော စကားကို။ သာရတော၊ အနှစ်သာရအားဖြင့်။ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။

မူလဒီကာယ၊ စောဒနာ၊ နုသဇ္ဇေ။ ။ရှေးဆရာတို့စကားဟောင်း မှတ်ကောင်း
ပါလျက် အထယျကြောင့် ပယ်ဖျက်ရသနည်းဟူမူ “န ဟိ ဖဿာဒိနံ ကာမာ
ဝစရာဒိတာဝဒဿနတ္ထံ ဣဒမာရဋ္ဌံ။ ကိန္တု၊ တသ္မိံ သမယေ ဖဿာဒိသဘာဝ
ဒဿနတ္ထန္တိ”။

မူလဒီကာအနက်။ ။ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖဿာဒိနံ၊ ဖဿ အစရှိသော
စေတသိက်တို့၏။ ကာမာဝစရာဒိ သာဝဒဿနတ္ထံ၊ ကာမာဝစရ-အစရှိသည်၏
အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ဣဒံ၊ ဤတသ္မိံ သမယေ ဖဿော ဟောတိ-အစရှိသော
စကားကို။ သံဝဝတာ၊ သည်။ န အာရဋ္ဌံ၊ အားထုတ်တော်မူသည်မဟုတ်။
ကိန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုစိတ်ဖြစ်သောအခါ၌။ ဖဿာဒိ
သဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ဖဿ စသော သဘောကို ပြခြင်းငှာ။ ဣဒံ၊ ဤတသ္မိံ
သမယေဖဿော ဟောတိ-အစရှိသော စကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
အာရဋ္ဌံ၊ ဇိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟေံ၊ ဤရေဝတ ဆရာစကားကို။
သာရတော၊ အားဖြင့်။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။

ဧတ္ထ ဖဿာဒိသု၊ ဤဖဿစသည်တို့တွင်။ ကသ္မာ ပန၊ အဘဲကြောင့်
ကား။ ဖဿောဝ၊ ဖဿကိုသာလျှင်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္ထော၊
ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ စိတ္တဿ၊
ဇိ။ ပဌမာဘိ နိပါတတ္တာ၊ ရှေးဦးစွာ အာရုံ၌ကျခြင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ဖဿော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဝုတ္ထော၊ ဇိ။ ဟိ-ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ အာရမ္မဏသ္မိံ၊ အာရုံ၌။ စိတ္တဿ၊ ဇိ။ ပဌမာဘိ နိပါတော၊ ရှေးဦး
စွာကျခြင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဖဿော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဖုသမာနေ၊
တွေထိလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖဿော၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝုတ္တော၊ ဧ။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဖဿော၊ ဖဿဖြင့်။ ဖုသိတွာ၊ တွေထိ၍။ ဝေဒနာယ၊ ဖြင့်။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ သညာယ၊ ဖြင့်။ သဇ္ဇာနာတိ၊ အမှတ် ပြု၍သိ၏။ စေတနာယ၊ ဖြင့်။ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ဖုဋ္ဌော၊ ပ။ စေတတိ” တိ၊ ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဖုဋ္ဌော၊ အာရုံကို တွေထိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဖုဋ္ဌော၊ ၍။ သဇ္ဇာနာတိ၊ အမှတ်ပြု၍သိ၏။ ဖုဋ္ဌေ၊ အာရုံကိုတွေထိသည်ဖြစ်၍။ စေတတိ၊ စေ့ဆော်၏။

အပိစ-အပရော နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေးအံ၊ အယံ ဖဿော နာမ၊ မည်သည်။ ။(ဗလဝ ပစ္စယော ဟောတိ၌ စပ်)။ ။ပါသာဒံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ၍။ ထမ္မော နာမ၊ တိုင် မည်သည်။ သေသဗ္ဗဗုဒ္ဓမ္မာရာနံ၊ ကြွင်းသော သစ်အဆောက်အဦတို့၏။ ဗလဝပစ္စယော၊ အားကြီးသောအကြောင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ တုလာသံဃာဋ္ဌ ဘိတ္တိပါဒ ကုဋ္ဌဂေါပါနသီ ပက္ခ ပါသက မုခဝရိယော၊ ခေါင်လျောက်၊ အတွင်းထုပ်လျောက်၊ နံရံခြေ၊ ထုပိကာ၊ အခြင်၊ ခေါင်အုပ်၊ လည်သီးတို့သည်။ ဝါ၊ ခြင်ပိတ်တို့သည်။ ထမ္မ ဗဒ္ဓါ၊ တိုင်နှင့် စပ်ကုန်သည်။ ထမ္မေ၊ တိုင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ သဟဇာတ သမ္ပယုတ္တ မ္မောနံ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်သော သမ္ပယုတ် တရားတို့အား။ ဗလဝပစ္စယော၊ အားကြီး သော အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေ သော ဖဿော၊ သည်။ ထမ္မသဒ္ဓိသော၊ တိုင်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အဝသေသ၊ ဖဿမှ ကြွင်းသော သမ္ပယုတ် တရားတို့သည်။ ဗုဒ္ဓသမ္မာရ သဒ္ဓိသာ၊ သစ် အဆောက်အဦနှင့် တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာပိ၊ ကြောင့် လည်း။ ဖဿော၊ ကို။ ပဌမံ စွာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ဧ။

ဝေနေတ္တန္တံ အရဏေကံ။ ။တုယတိ သံဃာဋ္ဌေထု ပတိဋ္ဌာတိတိ တုထာ၊ ပက္ခာနံ ဝါ သမဟိတသာဝကရဏတော တုယယတိ မိနာတေတယာတိ တုထာ၊ အရဏာ၊ ခေါင်လျောက် နှာရောင်တည်း။ ။သမ္မာ စာဋ္ဌေက္ခတ္တ၊ ဝေါပါန သျာဒယောတိ သံဃာဋ္ဌော။ အရဏာ၊ အရှေ့၊ အနောက် တောင်၊ မြောက် အဖျား အစွမ်းဖြင့် သည်တိုင်မကို ရံသည့် တိုင်တို့၏ အထက်၌ တည်သော စရွေး၌ စွပ်အပ်သော သစ်ပိသေသတည်း။ အထူး

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဋ္ဌေသဝါရကထာ

အားဖြင့် ထောက၌ ပုဗ္ဗ ပစ္ဆိမာယာမ၊ ဖြစ်သော လျှောက်ဟုခေါ်အပ်သော ဒက္ခိဏတ္တရာယာမ၊ ဖြစ်သော ထုပ်၊ ထုပ်ဆီး၊ ထုပ်လှလင်ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော သစ်ပိသေသတည်း။ “ဘိဒိယတိ ဒွိခေ ကရိယတိတိ ဘိတ္တိ။” နံရံ ရုစေ။ “ဘိတ္တိယာ ပါဒေါ ဘိတ္တိ ဝါဒေါ။” ကလာပ် ဖြစ်ရသည်ရုစေ။ ဤပုန်ကား ခွန်ဖြစ်၍ မသင့်စွာ ဆရာတို့မကြံနဲ့။ “ကုရိယာဘိ ဘိဒိယတိတိကုရိ။” ထုပိကာတည်း။ “ဒွိန္ဒ ပက္ခာန မပတနတ္ထံ ဗန္ဓနတော ပါသော ဝိယာတိ ပက္ခပါသော။” အခြင် တို့၏ အထက်၌ ဒီလာထားအပ်သော သစ်ပိသေသ ရုစေ။ ထို့ကြောင့်ရကား နို့ကား။ “ဂေါပါနသိနံ ဥပရိ တိရိယံ ဥပတကဋ္ဌံ ပက္ခပါသော” ဟု မိန့်အပ်ပြီ။ “မုခဿ ဝဋ္ဋိ မုခဝဋ္ဋိ။” ခြင်ပိတ် ရုစေ။ လည်သီးသော်လည်း ရုစေ။ “ထန္တတိ ပရိထန္တတိတိ ထန္တော။ ဓာရေတိတိဝါ ထန္တော။” ရေခေတု၊ ရမ္မပစ္စယော။ သေ ထတ္ထံ။ တဿာ ပိတိ အပိသဋ္ဌေါ ပဌမာဘိနိပါတကာရထံ အပေက္ခတိ။

ပန၊ ဂရဟာကို ဆိုအံ့။ ဣဒံ၊ ဤစိတ္တဿ ပဌမာဘိ နိပါတတ္တာ အစရှိသော စကားသည်။ အ ကာရဏံ၊ သင့်သောအကြောင်းမဟုတ်။

နို့ကယ်၊ ပါနို့ယာ နုသဓန္ဓ။ ။ အယုတ္တထာဝံ ဉပေန္တော အာဟ ဧက စိတ္တသိန္နိအာဒိ။

ဟိ-သဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဧကစိတ္တသိန္နိ၊ တခုသော စိတ်၌။ ဥပ္ပန္နဓမ္မာနံ၊ ဖြစ်သော တရားတို့တွင်။ အယံ၊ ဤတရားသည်ကား။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ကား။ ပစ္စာ၊ မှ။ ဥပ္ပန္နော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ငှာ။ န လဗ္ဗာ၊ မရကောင်း။ ဖဿဿ၊ ဖဿ၏။ ဗလဝ ပစ္စယ ဘာဝေပိ၊ အားကြီးသော အကြောင်း၏ အဖြစ်၌လည်း။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။

ပါနို့ယာနုသဓန္ဓ။ ။ အပိသဋ္ဌေန န ဧကဝလံ ပဌမံ ဥပ္ပန္န ထာဝေါ န ဒိဿတိတိ ဉပေတိ။ ယဒိ ဣဒံ သဗ္ဗံ အကာရဏံ။ ဖဿော ဧကေန ကာရဏေန ပဌမံ ဝုတ္တောတိ အာဟ ဒေသနာဝါရေနေဝါတိ အာဒိ။

ပန၊ အလျော်ကို ဆိုအံ့။ ဒေသနာဝါရေနေဝ၊ ဒေသနာ အလှည့်ဖြင့်သာ လျှင်။ ဖဿော၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။

ပါနို့ယာနုသဓန္ဓ။ ။ ဝုတ္ထပတ္ထံ ဖဋ္ဌံ ကရောန္တော အာဟ ဝေဒနာဟောတိတိ အာဒိ။

ဒုတိယတွဲ - ဒုတိယတွဲ

3 A

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဟိ-သန္တံ နိမ္မိ “ဝေဒနာ ဟောတိ ဖဿော ဟောတိ၊ သညာ ဟောတိ ဖဿော ဟောတိ၊ စေတနာ ဟောတိ ဖဿော ဟောတိ၊ စိတ္တံ ဟောတိ ဖဿော ဟောတိ၊ ဝေဒနာ ဟောတိ သညာ ဟောတိ၊ စေတနာ ဟောတိ ဝိတက္ခော ဟောတိ” ဟိ၊ ဟောတိ ဟူ၍။ အာမသိတုမ္ပိ၊ သုံးသပ်ခြင်းငှာ လည်း။ “အာဟရိတုမ္ပိဝါ” ။ ဝဇ္ဇေယျသင်္ဃာရဏိ။ ပန၊ ထိုသို့သင့်သော်လည်း။ ဝေဒနာဝါရေန၊ ဖြင့်။ ဖဿော၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဝုတ္တော၊ နိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျော၊ နိ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ ဖဿော၊ ဌိ။ ပုပ္ဖာ ပရက္ကမော နာမ၊ ရှေ့၊ နောက်၊ အစဉ်မည်သည်ကို။ န ပရိယေသိတဗျော ယထာ၊ မရှာအပ်၏သို့။ ဝေတထာ၊ တူ။ သေသဓမ္မေသုပိ၊ ဖဿမှ ကြွင်းသော တရားတို့၌လည်း။ ပုပ္ဖာ ပရက္ကမော နာမ၊ မည်သည်ကို။ န ပရိယေသိတဗျော၊ မရှာအပ်။ ပန၊ ရှာအပ်သည်ကိုဆိုအံ့။ ဝစနတ္ထ လက္ခဏ ရသာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဓမ္မော ဝေ၊ သဘာဝ ဓမ္မတို့ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသိတဗျော၊ ရှာအပ်ကုန်၏။

ဣဒံ-ဣဒေ ဝစနတ္ထ လက္ခဏ ရသာဒယော၊ ဤ ဝစနတ္ထ လက္ခဏ ရသာ အစရှိသည် တို့သည်။ သေယျထာ ကတဓမ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ ယောသဘာဝေါ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဖုသတိ၊ တွေထိ တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော သဘာဝေါ၊ သည်။ ဖဿော၊ မည်၏။

အဗ္ဘာစကားရပ်။ ။ တွေခြင်း ကြိယာ၏ ကတ္တားကား တရားမှထပီးမရှိပြီ။ တရားသာလျှင် ကတ္တား ဖြစ်သည်ဟု ထိစိန်သောငှာ ဖုသတိဟု တရားကိုငင် ဘက္ကားအဖြစ်ဖြင့် ဣဒံသတည်း။ ဣဒံအင်္ဂုဏံ၊ မှတ်သည်တပါး။ နံ၊ အတ္တားကား။ တဒြိယံ၊ မလော၊ ကိုယ်သာရင်း။ ။ သိုရာ၌လှဲထို အပ်ကိုကံ၊ တတ်ကို ကတ္တားဟူ၍မှတ်။

သွာယံ-သော အယံ ဖဿော၊ သည်။ ဖုသန လက္ခဏော၊ အာရုံကို တွေထိခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သံသန္ဓန ရသော၊ စိတ်အာရုံကို ပွတ်ချုတ် ထိခိုက်ခြင်းကိစ္စ ရှိ၏။ ဝါ၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံတို့၏ ထိခိုက်ခြင်းဖြင့် ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ပြည့်စုံခြင်း ရှိ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ သန္တိပတိပစ္စုပ္ပန်နော၊ ဝတ္ထုအာရုံ ဝိညာဉ် တို့၏စုဝေးခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ စုဝေးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေ့ရှုထင်ခြင်းရှိ၏။ အာပါထဂတဝိသယပဋ္ဌာနော၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော အာရုံလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသ ဝါရကထာ

စောဒနာနုသဒ္ဓမ္မံ ။နန စာယံ ဓမ္မော စေတထိကော။ ယှာယံ အရူပဓမ္မော သမာနော ကထံ ဖုသန လက္ခဏော ဟောတိတိ အန္တောလိန စောဒနံ မနထိကတွာ ထဿာ သောနေတ္ထံ အယဒ္ဓိ အရူပ ဓမ္မောပိ သမာနောတိ အာဒိ ပုတ္တံ။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၎်။ အယံဖဿော၊ သည်။ အရူပဓမ္မော၊ နာမ်တရားသည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း။ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌။ ဖုသနာကာရေ နေဝ၊ တွေ့ထိသောအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖုသန လက္ခဏော၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း လက္ခဏာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎်။

ဥပမာနုသဒ္ဓမ္မံ ။တတ္ထ ဖုသနာကာရေနေဝ ပဝတ္ထတိတိ ဣမိနာ အရူပဿာပိ သတော တဿဓမ္မဿ အယံ သဘာဝေါတိဒဿေတိ။ သာ စ တဿ ဖုသနာ ကာရ ပဝတ္ထိ အဓိယံ အဗ္ဗပက္ကာဒိ ခါဒန္တံ ပဿန္တဿ ပရဿ ခေလပုတ္တိ။ ပရံ ပိယောဋီယမာနံ ဒိသ္မာ ခယာလုကဿ သရီရကမ္ပနံ။ ရုက္ခ သာခဂ္ဂေ ခုပ္ပိတံ ပုရိသံ ဒိသ္မာ ဘူမိယံ ဌိတဿ အပိရကပုရိသဿ ဧဗံစလနံ။ ပိသာ စာဒိ သာယိတဗ္ဗံ ဒိသ္မာ ဦရ ပတ္ထမ္ဘောတိ ဝေမာဒိသု ပရိဗုတ္တာ ဟောတိ။ ဆ ဝှါရေ ဥပ္ပန္နဖဿော အာရမ္မဏေန အနုလိယမာနောယေဝ။ ကတ္တာ ထံဆန္န ရသော နာမာတိ အာဟ ဧကဒေသေနာတိ အာဒိ ။

ကဋ္ဌဒ္ဓယာဒိ ပိယ၊ သစ်သားနှစ်ခု- စသည်ကဲ့သို့။ ။(ထည့်)။ ။ကေ ဒေသေန-ကေပဿေန၊ တစိတ်တစောင်၊ တနံဝါးဖြင့်။ အနုလိယမာနော ဝေ၊ မပွတ်ချွတ် မထိခိုက်သည်သာလျှင်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း။ ရူပံ၊ ရူပါရှိသည်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဃန္ဓေတိ ပိယစ၊ ထိခိုက်၏ သို့၎င်း။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါရှိသည်။ သောတံ၊ သောတပသာဒကို။ ဃန္ဓေတိ ပိယစ၊ ၎င်း။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်ကို၎င်း။ အာရမ္မဏဉ္စ၊ အာရုံကို၎င်း။ သဗ်ဇ္ဇေတိ၊ ပွတ်ချွတ် ထိခိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ်ဇ္ဇန ရသော၊ စိတ်အာရုံကို ပွတ်ချွတ် ထိပါးခြင်း ကိစ္စရှိ၏။

ဗျာဒိတဏ်။ ။ပဉ္စဒ္ဓါရေ ဥပ္ပန္နဖဿဿ သမ္ပတ္တိရသေန သဗ်ဇ္ဇနရသဘာဝံ ဒဿေန္တော အာဟ ဝတ္ထာတိအာဒိ ။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝတ္ထာရမ္မဏ သဗ်ဇ္ဇနတော၊ ဝတ္ထု အာရုံတို့၏ ထိခိုက်ခြင်း ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပတ္တိအတ္တေန၊ သမ္ပတ္တိ

အဋ္ဌကထာလိနိအဋ္ဌကထာနိကာယ

အနက်ဖြစ်သော၊ ရသေ့နပိ၊ ရသေ့ပြင်လည်း။ သင်္ဃန္ဓရသော၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံ
တို့၏ ထိခိုက်ခြင်းဖြင့် ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ပြည့်စုံခြင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်း
ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျော၊ ၎င်း။

ဇာယာ။ ။ ဥပ္ပန္နက္ခဟူသော အဋ္ဌကထာဟိတ်။ ။ သေသ သံဝိဇ္ဇနပုပ္ဖန္တနဗေဝ
ဟူသော အနက် ထောက်၍ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏ဟု ယောနောသည်။

ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “စတုဘူမိက ဖဿောဟိ။ စတုဘူမက
ဖဿောဟိ ဝါ။ န သင်္ဃန္ဓရသော” တိ၊ ရသေ့ဟူသော။ တေဝစနံ၊ ကို။
အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ စတုဘူမိက
ဖဿော၊ တုံလေးပါး၌ ဖြစ်သောဖဿသည်။ နော ဖုသန လက္ခဏော နာမ၊
အာရုံကို မတွေ့ထိသောလက္ခဏာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။
သင်္ဃန္ဓရသော၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံတို့၏ ထိခိုက်ခြင်းဖြင့် ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်
ပြည့်စုံခြင်း၊ ဖြစ်ခြင်းရှိသော ဖဿသည်။ ပဉ္စဒွါရိကောဝါ၊ ပဉ္စဒွါရ၌ဖြစ်သည်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ ပဉ္စဒွါရိကဿ၊ ပဉ္စဒွါရ၌ဖြစ်သော
ဖဿ၏။ ဖုသန လက္ခဏောတိ နာမ၊ ဖုသန လက္ခဏဟူသော အမည်သည်။
ဟောတိ၊ ၎င်း။ သင်္ဃန္ဓရသောတိပိ နာမ၊ သင်္ဃန္ဓရသဟူသော အမည်သည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ မနောဒွါရိကဿ၊ မနောဒွါရ၌ ဖြစ်သောဖဿ၏။
ဖုသန လက္ခဏောတွေဝ နာမ၊ ဖုသန လက္ခဏဟူသော အမည်သည်သာ
လျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သင်္ဃန္ဓရသောတိနာမ၊ သင်္ဃန္ဓရသဟူသော အမည်
သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဣဒ္ဓေ ဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဝတွာ၊ ၍။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဆိုလတံ
သောသုတ်ကို။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ “မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒွေ မေဏှော၊ ဆိတ်နှစ်ကောင် တို့သည်။
ယုဒဇ္ဈယျ၊ ခတ်ကုန်ရာ၏။ ဧကော၊ တကောင်သော။ မေဏှောယထာ၊ ဆိတ်
ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်
သော။ မေဏှောယထာ၊ ဆိတ်ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎င်း။
ထေသံ၊ ထိုဆိတ်နှစ်ကောင်တို့၏။ သန္နိပါတော ယထာ၊ စုဝေးဝတ်မိ၏သို့။
ဝေ၊ ဤအတူ။ ဖဿော၊ ကျိ၊ ဒဋ္ဌဗျော၊ ၎င်း။ ဝေ၊ သို့။ ဖဿော၊ သည်။ ဖုသန

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မွေ့မွေ့ထင်ရှားစွာ

လက္ခဏာစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ သင်္ခရန္တ ရသောစ၊ သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဤ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယထာ၊ ကား။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ သမ္မာ၊
 ခွက်ခွင်းတို့ကို။ ဝဇ္ဇေယျ၊ တီးကုန်ရာ၏။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ပါဏိယော၊
 လက်ခုပ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေယျ၊ ယထာ၊ တီးခတ်ကုန်ရာ၏။ ဧကော၊ တခုသေး။
 ပါဏိယထာ၊ လက်ခုပ်ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ စက္ခု၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဒုတိယော၊
 သော။ ပါဏိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဂ္ဂု၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ တေသံ၊ ထိုလက်
 ခုပ်နှစ်ခုတို့၏။ သဒ္ဓိပတိတောယထာ၊ စုဝေးခတ်မိ၏။ ဧဝံ၊ တူ။ ဖဿော၊
 ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဖဿော၊ သည်။ ဖုသနလက္ခဏာစ၊ သည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ သင်္ခရန္တ ရသောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝိတ္တာဓော၊ သုတ်၏အကျယ်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၎င်း။

ပါဠိဃာနုသဓမ္မံ ။ အဋ္ဌကထာ နယေန စက္ခု ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ အာဒိသု စက္ခာဒိ နိဿယ
 မေဝ ဝတ္ထံ ဣဒါနိ စက္ခုဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ အာဒိသု နိဿိတမေဝ ဝိညာဏံ ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ
 ဒဿေန္တော အာဟ ယထာတိအာဒိ ။

၀ါ၊ တနည်းကား။ “စက္ခုနာ ဂ္ဂု ဒိသု” တိ အာဒိသု၊ စက္ခုနာဂ္ဂု ဒိသု
 အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ စက္ခုဝိညာဏာဒိနိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့ကို။
 စက္ခုအာဒိ နာမေန၊ စက္ခုစသောအမည်ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိယထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏
 သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဣဓာပိ၊ ဤစက္ခုဒဋ္ဌဗ္ဗံ စသော ပုဒ်၌လည်း။ တာနိ
 စက္ခုဝိညာဏာဒိနိ၊ ထိုစက္ခု ဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့ကို။ စက္ခုအာဒိ နာမေနေဝ၊
 စက္ခုအစရှိသော အမည်ဖြင့် သာလျှင်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ
 စက္ခု ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဧဝံ၊ တူ။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဣတိ
 ဣဒါနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့စက္ခုဝိညာဏံ
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ဟူသော အနက်သည်။ သန္တေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ စိတ္တာရမ္မဏသံသန္တေန
 တော၊ စိတ်၊ အာရုံတို့ကို ပွတ်ချုတ် ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်။ ဣမသိမ္မိသုတ္တေ၊
 ဤယထာ မဟာရာဇအစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သုတ်၌လည်း။ ကိစ္စဋ္ဌေန၊
 ကိစ္စအနက်ဖြစ်သော။ ရသေန ဝေ၊ ရသဖြင့်သာလျှင်။ သံသန္တေနရသော၊
 စိတ်၊ အာရုံ တို့ကို ပွတ်ချုတ် ထိခိုက်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ သည်။
 သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ တိဏ္ဍံ သုံးပါးကုန်သော ဝတ္ထု၊ အာရုံ၊ ဝိညာဉ်တို့၏။ သန္နိပါတသင်္ခါတဿ၊ စုဝေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ “တိကသန္နိပါတ်သင်္ခါတဿဝါ”။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကာရဏဿ၊ အကြောင်း၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဝေဒိတတ္တာ၊ ဟောကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သန္နိပါတပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံ၊ ဝိညာဉ်တို့၏ စုဝေးခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ စုဝေးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဉာဏ်အားရှေ့ရှုထင်ခြင်း ရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံဖဿော၊ ဤဖဿကို။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို ပါဠိရပ်၌။ “တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော”တိ၊ ဖဿောဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ကာရဏဝသေန၊ အကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝေဒိတော၊ ဟောကြားအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဟောကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သန္နိပါတ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ၏။ ဓ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဣမဿ သုတ္တ ပဒဿ၊ ဤသုတ်ပုဒ်၏။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝတ္ထု၊ အာရုံ၊ ဝိညာဉ်တို့၏။ သင်္ဂတိယာ၊ ပေါင်းမိခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သင်္ဂတိ မတ္ထ မေဝ၊ ပေါင်းမိခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ဖဿော၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ နဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့ တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿောဟု။ ပဝေဒိတတ္တာ၊ သုရားဟောတော်မူ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေနော၊ ကာရေန၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော ဝတ္ထု၊ အာရုံ၊ ဝိညာဉ်တို့၏ ပေါင်းဆုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ (ထည့်)။ ပစ္စုပဋ္ဌာတိ၊ ဉာဏ်အားရှေ့ရှုထင်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္နိပါတ ပစ္စုပဋ္ဌာနောတိ၊ ဟူ၍။ အဝတ္ထော၊ သည်။ ဝုတ္ထော၊ ၏။

အနုစန္ဒေ၊ ဖထပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဖထေတံ ဖထဋ္ဌေနာတိ အာဒိဝုတ္တံ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဖလဒ္ဓန၊ ဖလအနက်ဖြစ်သော။ ပစ္စုပဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဖထ-ဧဿော ဖထော၊ သည်။ ဝေဒနာ ပစ္စုပဋ္ဌာနော နာမ၊ ဝေဒနာ ဣဿော အကျိုးရှိသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

အပ္ပာဒကား။ ။ဃထပစ္စယာ ဝေဒနာ-ဟူ၍ ဟောတော် မူသောကြောင့် ဝေဒနာ ပစ္စုပဋ္ဌာနော-ဟူ၍ ဆိုသည်။ “ဝေဒနာသင်္ခါတံ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ. ဖထ သောတိ ဝေဒနာ ပစ္စုပဋ္ဌာနော” ဖြစ်။

ဟိသစ္စံ၏။ သေ-သော ဖဿော၊ သည်။ ဝေဒနံကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတိဖြစ်စေ ၏။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဥပ္ပါဒယမာနော၊ ဝေဒနာ-ဟူသောအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဖဿော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗျော၌စပ်)။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ဥက္ကပစ္စယာ၊ မီးပူ ဟူသောအကြောင်းအထောက်အပံ့ရှိသည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း။ လာခါ သင်္ခါတဓာတုနိဿိတာ၊ ချိပ်ဟု ဆိုအပ်သော ဓာတ်ကို မှီသော။ ဥသ္မာ၊ တေဇောသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဿယေ၊ မှီရာဖြစ်သော ချိပ်ဟုဆိုအပ် သော ဓာတ်၌။ မုဒုဘာဝကာရီ၊ နူးညံ့ ပျော့ပျောင်းသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုလေ့ ရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ၏သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပစ္စယဘူတေ၊ အကြောင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ဝိတစ္စိတင်္ဂါရ သင်္ခါဒတ၊ အလျှက်ကင်းသော မီးကျိုးဟု ဆိုအပ်သော။ ဥက္ကဘာဝေ၊ အပူ ရှိသော ဝတ္ထု၌။ မုဒုဘာဝကာရီ၊ သည်။ နဟောတိ ယထာ၊ မဖြစ်၏သို့။ ဝေ တထာ၊ တူ။ ဝတ္ထာရမ္မဏသင်္ခါတ အညပစ္စယော၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံဟု ဆိုအပ်သော တပါးသော အကြောင်းရှိသည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း။ စိတ္တနိဿိတော၊ စိတ်၌မှီသော။ သေ သော ဖဿော၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဿယဘူဒတ၊ မှီရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ စိတ္တေဝေ၊ စိတ်၌သာလျှင်။ ဝေဒနုပ္ပါဒကော၊ ဝေဒနာကိုဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(ဝတ္ထာ ရမ္မဏ သင်္ခါတော ရှိသည်ကား ပါဠိပျက်)။ ။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပစ္စယ ဘူတေ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း။ ဝတ္ထုမှီဝါ၊ ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏေဝါ၊ အာရုံ၌လည်းကောင်း။ ဝေဒနုပ္ပါဒ ကော၊ ဝေဒနာကိုဖြစ်စေတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိ တဗျော၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တဇ္ဇာသမန္နာဟာရေန၊ ထိုဃထ၏ အကြောင်း ဖြစ်၍ ထိုဃထအားလျော်သော နှလုံးသွင်းခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အာဝဇ္ဇန်းသည်၎င်း။ ဣန္ဒြိယေနစ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေသည်၎င်း။ ပရိက္ခတေ၊

၁။ စိတ္တနိဿိတတ္ထာ-ဆဋ္ဌာ

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

အာရုံပြုခြင်း ထိုအာရုံသို့ ရွှေ့သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ပြုပြင်စီရင် ခင်းကျင်းအပ်
သော။ ဝိသယေ၊ အာရုံ၌။ ။(ပရိက္ခိတ္တေ၊ ရှိသည်ကား ပါဠိပျက်)။ ။
အနန္တရာယေန၊ အန္တရာယ် မရှိသဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သေ
သော ဖဿော၊ ကို။ “အာပါယ ဂတ ဝိသယ ပဒဋ္ဌာနော” တိ၊ ထင်ခြင်းသို့
ရောက်သော အာရုံလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိသည်ဟူ၍။ ယုတ္တိတေန၊
သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

တဿ ဖဿဿ ကာရဏဘူတော တဿ အနုရူပေါ သမန္နာဟာရော အာဝဇ္ဇနံ
တဇ္ဇော ဧဝ သမန္နာဟာရော တဇ္ဇာသမန္နာဟာရော။ ။တဇ္ဇဟူအပ်လျက်
စိစပြု၍ တဇ္ဇော နေသည်။

မူလနိကာ။ ။ဗုဒ္ဓိယဿ တဒတိမှခဘာဝေါ အာဝဇ္ဇနာယစ အာရမ္မဏ ကရဏံ
ဝိသယဿ ပရိက္ခတတာ အဘိသင်္ခတတာ ဝိညာဏဿ ဝိသယဘာဝကရဏန္တိ
အတ္ထော။ ။၈၆-သဋ္ဌ။

မူလနိကာအနုကံ။ ။ဗုဒ္ဓိယဿ၊ စကျ၊စသော ဗုဒ္ဓိ၏။ တဒတိမှခဘာဝေါ၊
ထိုရူပပါရုံ- အစရှိသည်ထို ရွှေ့သည်၏ အဖြစ် သည်၎င်း။ အာဝဇ္ဇနာယ၊
အာဝဇ္ဇန်း၏။ အာရမ္မဏကရဏဂ္ဂ၊ အာရုံပြုခြင်းသည်၎င်း။ ဝိသယဿ၊ အာရုံ၏။
ပရိက္ခတတာ အဘိသင်္ခတတာ၊ ပြုပြင် အပ်သည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဝိညာဏဿ၊
ဝိညာဉ်၏။ ဝိသယ ဘာဝ ကရဏံ၊ အာရုံ၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းတည်း။ ဗုဒ္ဓိ
အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

အနုနိကာ။ ။ဗုဒ္ဓိယမနုထိကာရေထု ယထာပဝတ္ထမာနေထု တံတံအာရမ္မဏေ
ဝိညာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တေသံ တထာပဝတ္တိယေဝ ဝိညာဏဿ ဝိသယဘာဝ
ကရဏံ။ ။၉၃ သဋ္ဌ။

အနုနိကာအနုကံ။ ။ဗုဒ္ဓိယ မနုထိကာရေထု၊ စကျ-စသော ဗုဒ္ဓိ အာဝဇ္ဇန်း
ဟုဆိုအပ်သော မနုထိကာရ ထိုသည်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်း အရာဖြင့်။
ပဝတ္ထမာနေထု၊ ပြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တံတံအာရမ္မဏေ၊ ထိုထိုရူပပါရုံ-အစ
ရှိသော အာရုံ၌။ ဝိညာဏံ၊ စကျ၊ဝိညာဉ်စသော ဝိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
၏။ တေသံ၊ ထိုစကျ၊ စသော ဗုဒ္ဓိ အာဝဇ္ဇန်းဟု ဆိုအပ်သော မနုထိကာရ
ထို၏။ တထာ၊ထိုရူပပါရုံစသော အာရုံ၌ စကျ၊ဝိညာဉ်၏ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တိယေဝ၊ ပြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏။
ဝိသယဘာဝကရဏံ၊ အာရုံ၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းမည်၏။

ယာမေဇာတိ၊ သည်။ အာရမ္မဏ ရသံ၊ ကို။ ဝေဒယတိ၊ ခံစားတတ်၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမေဇာတိ၊ သည်။ ဝေဒနာ၊ မည်၏။ သာ ဝေဒနာ၊

သည်။ ဝေဒယိတ လက္ခဏာ၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။
၁။ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ အနုဘဝန ရသာ၊ အာရုံ၏ အရသာကိုခံစားခြင်းကိစ္စရှိ၏။

အဓိပ္ပါယ် ။ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်း တခုကိုပင်လျှင် မှတ်ကြောင်း
ဖြစ်သောကြောင့် လက္ခဏကိစ္စဖြစ်သောကြောင့် ရသဟုဆိုအပ်၏။

ဝါ၊ ကား။ ဣဋ္ဌာကာရသမ္ဘောဂရသာ၊ အာရုံ၏လိုအပ်သော ကောင်းစနိုး
သော အဘို့အစုကို သုံးဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စေတသိကအဿဒပစ္စုပဋ္ဌာ
နာ၊ စိတ်၌မိုးသာသာယာအပ်သော တရားဟူ၍။ ဝါ၊ သာယာအပ်သော
တရား၏ အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အားရှေ့ရှုထင်တတ်၏။ ပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာနာ၊ ပဿဒ္ဓိ
လျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။

ဟိ၊ ချွေအံ့၊ စတုဘူမိကဝေဒနာ၊ သည်။ နော ဝေဒယိတ လက္ခဏာနာမ၊
ဝေဒယိတလက္ခဏာ မရှိသည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။
အနုဘဝန ရသတ၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်း ကိစ္စရှိသည်၏အပြင်ကို။
သုခဝေဒနာယ မေဝ၊ သုခဝေဒနာ၌သာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဝတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ တံဝါဒံ၊ ထိုဝါဒကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။ သုခ
ဝေဒနာ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ဒုက္ခဝေဒနာဝါ၊ မူလည်း။
ဟောတု၊ စေ။ အဒုက္ခ မသုခ ဝေဒနာ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။
သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဝေဒနာသည်။ အနုဘဝန ရသာ၊ အာရုံ၏ အရသာကို
ခံစားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အယံ အတ္ထော၊ ဤဆိုလတံသော
အနက်ကို။ ဒီပိတော၊ ပြအပ်၏။ အာရမ္မဏ ရသာ၊ နုဘဝနဋ္ဌာနံ၊ အာရုံ၏
အရသာကိုခံစားခြင်းဋ္ဌာနသို့။ ပတွာ၊ ၍။ သေသ သမ္ပယုတ္တမ္မော၊ ဝေဒနာမှ
ကြွင်းသော သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်။ ဧကဒေသ မတ္တကမေဝ၊ တစိတ်မျှကို
သာလျှင်။ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။

ကျမ်းတမ်း ။ ဧကဒေသ မတ္တကမေဝ အနုဘဝနံ ပါကရံ ကရောန္တော အာဟ
ဗဿဿ ဟိတိ အာဒိ။

ဟိ၊ ထင်ရှားဆိုအံ့။ ဗဿဿ၊ ဗဿ၏။ ဖုသန မတ္တကမေဝ၊ အာရုံကိုတွေ့ထိ
ခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ (ထည်)။ ဟောတိ၊ ၍။ သညာယ၊

အဋ္ဌသာလိနိ - ၃တိယတွဲ

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

သညာ၏။ သညာနန မတ္တက မေဝ၊ အာရုံကို အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းမျှသည်သာ လျှင်။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စေတနာယ၊ ၏။ စေတနာ မတ္တက မေဝ၊ အာရုံ၌ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို စေ့ဆော်စေ့စပ်ခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ ဗျာပါရ ပယောဂ ပြုခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏။ ဝိဇာနန မတ္တက မေဝ၊ အာရုံကို အထူးသဖြင့် သိခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ကေသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဝါ၊ တခုသောအဘို့အားဖြင့်။ ဣဿရဝတာ ယ၊ အစိုးရခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိသဝိတာယ၊ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ စွမ်းနိုင်ခြင်းသတ္တိရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ အလိုအလျောက် ပြုနိုင်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ “ဝိသဝိတာယဝါ” ။ သာမိဘာဝေန၊ အရှင်၏အဖြစ် ဖြင့်။ ဝေဒနာဝ၊ ဝေဒနာသည်သာလျှင်။ အာရမ္မဏ ရသံ၊ ကို။ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။

မူလဒီကာ။ ။ဝိသဝိတာယာတိ အရဟတယ၊ အနေကတ္တတ္ထာဟိ ဓာတုနံ အရဟတ္ထော ဝိပုဗ္ဗော-သုသဇ္ဈေါ။ ဝိသဝံ ဝါ သဇနံ ဝသိတာ ကာမကာ ရိတာဝါ ဝိသဝိတာ။

၎င်းအနက်။ ။ဝိသဝိတာယာတိ၊ ကား။ အရဟတယ၊ ထိုက်သည်၏ အဖြစ် ဖြင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့၏။ အနေကတ္တတ္တာ၊ များသော အနက် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပုဗ္ဗော၊ ဝိရှေ့ရှိသော။ သုသဇ္ဈေါ၊ သုဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော သဇ္ဈါသည်။ အရဟတ္ထော၊ ထိုက်ခြင်း နနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဝိသဝံ သဇနံ၊ စွမ်းနိုင်ခြင်းသတ္တိသည်။ ဝသိတာ၊ စွမ်းနိုင်သော သတ္တိရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝိသဝိတာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ကာမကာရိတာ၊ အလိုအလျောက် ပြုခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝိသဝိတာ၊ မည်၏။

ယောဇနာ။ ။ဝိသဝတိ အရဟတိတိ ဝိသဝိ။ ဝိပုဗ္ဗော၊ သု-အရဟေ။ ဝိသ ဝိယာ ဘာဝေါ ဝိသဝိတာ။ ဝိသဝနံဝါ သဇနံ သမတ္တနံ ဝိသဝေါ။ ဝိပုဗ္ဗော၊ သု တဇနေ။ ဝိသဝေါ အထာ အတ္ထိတိ ဝိသဝိ။ ဝိသဝိယာ ဘာဝေါ ဝိသဝိတာ။

ပါရိယာနသဇ္ဈေ။ ။ဝုတ္တမေဝတ္ထံ လောကုပမာယ သာဓေန္တော အာဟရာဇာ ဝိယာတိ အာပိ။

ဟိ၊ လောကုပမာ ပုံတူရှာ၍ သိသာစေလို ဆိုပေအံ့။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဓုဇာဝိယ၊ မင်းနှင့်တူ၏။ ဓသသ မ္ဗော၊ ဝေဒနာမှ ကြွင်းသောတရားတို့ ထည်။ သုဒေါဝိယ၊ စပိုသည်နှင့်တူ၏။ သုဒေါ၊ စပိုသည်သည်။ နာနာ ရသံ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ဘောဇနံ၊ အထူးထူးသော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ သမ္မာဒေတွာ၊
 ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ပြုပြင်၍။ ပေဋ္ဌာယ၊ ပဲ့အုပ်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။
 လဉ္ဇနံ၊ တံဆိပ်ကို။ ဒတွာ၊ ခတ်၍။ ရညော၊ ၎င်း။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဩတာ
 ရေတွာ၊ ချ၍။ လဉ္ဇနံ၊ တံဆိပ်ကို။ ဘိန္နိတွာ၊ ဖျက်၍။ ပေဋ္ဌံ၊ ပဲ့တော်အုပ်ကို။
 ဝိဝရိတွာ၊ ဘွင့်၍။ သဗ္ဗ သူပ ဗျူနေဟိ၊ အလုံးစုံသော ဟင်း၊ ဟင်းလျာတို့မှ။
 အဂ္ဂ ဂုံ၊ အဦးအဦးကို။ အာဒါယါ၍။ ဘာဇနေ၊ ၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ၍။ သဒေါသ
 နိဒ္ဒေါသ ဘာဝ ဝိမံသနတ္ထံ၊ အပြစ်ရှိသည် အပြစ်မရှိသည်အဖြစ်ကို စုံစမ်း
 ခြင်းငှာ။ အဇ္ဈောဟရတိ၊ မျိုး၏။ တဒေတော၊ ထိုနေ့ကမှ။ ရညော၊ မင်းအား။
 နာနဂ္ဂ ရသ ဘောဇနံ၊ အထူးထူးသော မြတ်သော အရသာရှိသော ဘော
 ဇဉ်ကို။ ဥပနာမေတိ၊ ကပ်ဆက်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ဣဿရဝတာယ၊ အစိုးရ
 ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိသဝိတာယ၊ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သးမိ၊
 အရှင်သည်။ ဟုဘွာ၊ ၍။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတံ၊ လိုအပ်လိုအပ်သည်ကို။ ဘူဇတိ၊ ၎င်း။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ တတ္တတာသု သေသ ဓမ္မဒေဝနာသု၊ တို့တွင်။ သုဒဿ၊ စဖိုသည်
 ၎င်း။ ဘတ္တ ဝိမံသန မတ္တဝိယ၊ ထမင်းကို စုံစမ်းခြင်းမျှကဲ့သို့။ အဝသေသ
 ဓမ္မာနံ၊ ဝေဒနာမှကြွင်းသော တရားတို့၏။ အာရမ္မဏရသဿ၊ အာရုံ၏
 အရသာ၏။ ဧကဒေသာ နုဘဝနံ၊ တစိတ်ကို ခံစားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
 ဟိ-တံပါကဋံ၊ ကရောမိ၊ အံ။ သုဒေါ၊ သည်။ ဘဒတ္တဏဒေသမတ္တမေဝ၊
 ထမင်း၏ တစိတ်မျှကိုသာလျှင်။ ဝိမံသတိယထာ၊ စုံစမ်း၏သို့။ ဝေတထာ၊
 တူ။ သေသ ဓမ္မာပိ၊ ဝေဒနာမှ ကြွင်းသော တရားတို့သည်လည်း။ အာရမ္မဏ
 ရသသကဒေသမေဝ၊ အာရုံ၏ အရသာ တစိတ်ကိုသာလျှင်။ အနုဘဝန္တိ၊
 ခံစားကုန်၏။

မူလဒီကာယ ဝေဒနာနုသန္ဓေ။ ။ ဖဿစသော တရားတို့သည် တစိတ်သာ
 အာရုံ၏ အရသာကို မခံစားတတ်ကုန်သည်မဟုတ်တို့လော။ အထယျံကြောင့်
 “သေသ ဓမ္မာပိ အာရမ္မဏ ရသေကဒေသမေဝ အနုဘဝန္တိ” ဟု အဋ္ဌကထာ
 ဆရာဆိုဘိသနည်းဟူသော ဝေဒနာကြောင့်။

ဒီကာ။ ။ အာရမ္မဏရသေကဒေသမေဝ အနုဘဝန္တိတိ ဗုဒ္ဓံ ဖဿနာဒိကိစ္စံ ဧက
 ဒေသာ နုဘဝနံ မိဝ ဟောတိတိ ကတွာ ဝုတ္တံ၊ ဝေဒယိတသဿာဝေါ ဧဝ
 ဟိ အနုဘဝနံတိ။

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

မူလဒ္ဓိကာအနက်။ ။အာရမ္မဏ ရသေကဒေသမေဝ အနုဘဝန္တိတိဗ္ဗံ၊ အာရမ္မဏ ရသေကဒေသမေဝ အနုဘဝန္တိ ဟူသော ဤစကားကို။ ဖုသနာဒိကိစ္စံ၊ ဖုသန အစရှိသော ကိစ္စသည်။ ဧကဒေသာ နဘဝနမိဝ၊ တစိတ်အားဖြင့် အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ ဝေဒယိတသာဝေ၊ ဝေ၊ ခံစားသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော သဘောသည်သာလျှင်။ အနုဘဝနံ၊ ခံစားခြင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ဒ္ဓိကာအဓိပ္ပါယ်တ္ထ။ ။အနုဘဝနမိဝ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့် သဒိသုပစာရကို ပြသထည်း။ မုချအားဖြင့် အနုဘဝနကို ပြခြင်း ငှာ-

မူလဒ္ဓိကာ။ ။ဖုသနာဒိသာဝေန ဝါ အာရမ္မဏဂ္ဂဟဏံ ဧကဒေသာနဘဝနံ၊ ဝေဒယိတသာဝေန ဂဟဏံ ယထာကာမံ သဗ္ဗာနဘဝနံ။ ဧဝံ သဘာဝါနေဝ တာနိ ဂဟဏာနီတိ န ဝေဒနာယ ဝိယ ဖဿာဒိနမ္ပိ ယထာသကကိစ္စကရဏေန သာမိဘာဝါနဘဝနံ စောဒေတဗ္ဗံ။ ။၈၆-ဆဋ္ဌ။

၎င်းအနက်။ ။ဝါ၊ တနည်းကား။ ဖုသနာဒိသာဝေန၊ တွေ့ခြင်း အစရှိသော အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ တွေ့သည် အစရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အာရမ္မဏဂ္ဂဟဏံ၊ အာရုံကို ယူခြင်းသည်။ ဧကဒေသာနဘဝနံ၊ တစိတ်သော အာရုံ၏ အာရသာကို ခံစားခြင်းမည်၏။ ဝေဒယိတသာဝေန၊ ခံစားသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဂဟဏံ၊ အာရုံကို ယူခြင်းသည်။ ယထာကာမံ၊ အထို ရှိတိုင်း။ သဗ္ဗာနဘဝနံ၊ အသုံးစုံသော အာရုံ၏အရသာကို ခံစားခြင်းမည်၏။ တာနိ ဂဟဏာနိ၊ ထိုဖုသန အစရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အာရုံကိုယူခြင်း၊ ဝေဒယိတ အဖြစ်ဖြင့် အာရုံကို ယူခြင်းတို့သည်။ ဧဝံသဘာဝါနေဝ၊ ဤဧကဒေသာနဘဝန၊ သဗ္ဗာနဘဝန သဘောရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ သာမိဘာဝါနဘဝနံ ဝိယ၊ အရှင်၏ အဖြစ်ဖြင့် အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းကဲ့သို့၊ ဖဿာဒိနမ္ပိ၊ ဖဿ အစရှိသည် တို့၏လည်း။ ယထာ သက ကိစ္စကရဏေန၊ အကြင် အကြင် မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော ကိစ္စကိုဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ သာမိဘာဝါနဘဝနံ၊ အရှင်၏ အဖြစ်ဖြင့် အာရုံ၏အရသာကို ခံစားခြင်းကို။ နစောဒေတဗ္ဗံ၊ မစောဒနာအပ်။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဓုတေ၊ သည်။ ဣဿရ ဝတာယ၊ ဖြင့်။ ဝိသဝိတာယ၊ ဖြင့်။ “ဝိသဝိတာယဝါ”။ သာမိ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ ယဒိစ္စကံ၊ အကြင် အကြင် အလိုရှိအပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇတိ ယထာ၊ သုံးဆောင်၏သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဝေဒနာပိ၊ သည်လည်း။ ဣဿရဝတာယ၊ ဖြင့်။ ဝိသဝိတာယ၊ ဖြင့်။ သာမိ ဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏ ရသံကို။ အနုဘဝတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အနု ဘဝနရသာ”တိ။ ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတေန၊ သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ဒုတိယေ၊ ဒုတိယဖြစ်သော။ အတ္ထဝိကပေ၊ ဣဋ္ဌာကားရသမ္ဘောဂရသ ဟူသော အတ္ထဝိကပ်၌။ ဣဓ၊ ဤပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်၌။ အဓိပေတ၊ လိုအပ်သော။ အယံဝေဒနာ၊ သည်။ ယထာဝါ တထာဝါ-ယေနဝါတေနဝါ အာကာရေန၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝါ၊ သဘောအား ဖြင့်လည်းကောင်း ပရိကပ္ပအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏဿ၊ ၎င်း။ ဣဋ္ဌာ ကာရမေဝ၊ အလိုရှိအပ် ကောင်းမြတ်သော အဘို့အစုကို သာလျှင်။ သမ္ပုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင် ခံစား၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဣဋ္ဌာကာရ သမ္ဘောဂရသ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။

မူလဒ္ဓိကာအဓိပ္ပါယ်။ ။ အယံ ဣဓာတိ တေေန ပဉ္စသု ဝေဒနာသု ဣမသ္မိံစိတ္ထေ အဓိပေတံ သောမနဿဝေဒနံ ဝဒတိ။ တသ္မာ အသောမနဿဝေဒနံ အပ နေတွာ ဂဟိတာယ သောမနဿဝေဒနာယ သမာနာ ဣဋ္ဌာကာရသမ္ဘောဂ ရသတာ ဝုတ္တာတိ ဝေဒိတဗျာ။ ။ ဂဇ-ဆဋ္ဌ။

မူလဒ္ဓိကာအနက်။ ။ အယံ ဣဓာတိ တေေန၊ အယံ ဣဓာတိ သောမနဿဝေဒနာ ပဉ္စသု ကုန်သော။ ဝေဒနာသု၊ ဟိုတွင်။ ဣမသ္မိံစိတ္ထေ၊ ဤစိတ်၌။ အဓိပေတံ၊ လိုအပ် သော။ သောမနဿဝေဒနံ ကို။ အာရမ္မဏေ၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အသောမနဿ ဝေဒနံ၊ သောမနဿ ဝေဒနာမဟုတ်သော ဝေဒနာ ကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ ဂဟိတာယ၊ ယူအပ်သော။ သောမနဿဝေဒနာယ၊ သောမနဿဝေဒနာ၏။ သမာနာ၊ တူသော။ ဝါ၊ ဆက်ဆံသော။ ဣဋ္ဌာကာရ သမ္ဘောဂ ရသတာ၊ အလိုရှိအပ်ကောင်းမြတ်သော အဘို့အစုကို သုံးဆောင်ခံ စားခြင်း ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၎င်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ စေတသိက အဿာဒတော၊ စိတ်၌မို့သော သာယာအပ် သောတရား၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သောဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဘာဝေနေဝ၊ သာယာအပ်သော သဘောဖြင့်သလျှင်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဉာဏ်အားထင်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၍။ “စေတသိကအဿာဒ ပဗ္ဗပဋ္ဌာနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပဿဒ္ဓကာ ယော၊ ငြိမ်းချမ်းသော ကာယ ရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပဿဒ္ဓိ ပဒဋ္ဌာနာ”တိ၊ ပဿဒ္ဓိလျှင် နီးသော အကြောင်းရှိ၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၎င်း။

ယာ ဓမ္မဇာတိသည်။ နီလာဒိဘေဒံ၊ အညို စသည်အပြားရှိသော။ အာရမ္မ ဏံ၊ အာရုံကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ အမှတ်ပြု၍ သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။

သာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သညာ၊ မည်၏။ သာ၊ ထိုသညာသည်။ သဉ္ဇာနန လက္ခဏာ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပစ္စာဘိညာဏသုဘ၊ ရှေး၌မှတ် ဘူးသော အညို အရွှေ့ အရှည်၊ အတို စသော အမှတ်ဖြင့် တဖန်သိခြင်းကိစ္စ ရှိ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ စတုဘူမိက သညာ၊ သည်။ နောသဉ္ဇာနန လက္ခဏာ နာမ၊ သဉ္ဇာနနလက္ခဏာ မရှိသော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော သညာသည်။ သဉ္ဇာနန လက္ခဏာ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိသည်သာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သော သညာတို့တွင်။ ယာသည်၊ သည်။ အဘိညာဏေန၊ အညို၊ အရွှေ့၊ အရှည်၊ အတို စသော အမှတ်ဖြင့်။ သဉ္ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သာသညာ၊ သည်။ ပစ္စာဘိညာဏ ရသာနာမ၊ ရှေး၌မှတ်ဘူးသော အညို၊ အရွှေ့၊ အရှည်၊ အတိုစသော အမှတ်ဖြင့် တဖန်သိခြင်းကိစ္စရှိသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

တဿာ၊ ထိုပစ္စာဘိညာဏ ကိစ္စရှိသော သညာ၏။ “ပဝတ္ထိဝေဒိတဗ္ဗာ၌ စပ” ။ ဝဇုကိဿ၊ တစည်းသမား၏။ ဒါရုမ္ပိ၊ သစ်၌။ အဘိညာဏံ၊ အမှတ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဘေန အဘိညာဏေန၊ ထိုအမှတ်ဖြင့်။ တံဒါရုံ၊ ထိုသစ်ကို။ ပစ္စာဘိဇာနန ကာလေစ၊ တဖန် သိသော ကာလ၌၎င်း။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ ကာဠ တိလကာဒိ အဘိညာဏံ၊ မှည့်မည်း၊ မှန်ကူ စသော အမှတ်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဘေန အဘိညာဏေန၊ ထိုအမှတ် ဖြင့်။ “ဧသော ပုရိသော၊ သည်။ အသုကော နာမ၊ ဤသို့သော အမည် ရှိ၏” ။ ဣတိ၊ သို့။ တဿပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ပစ္စာဘိဇာနနကာလေစ၊ တဖန်သိသော ကာလ၌၎င်း။ ရညော၊ မင်း၏။ ပိဋန္တန ဂေါဟက ဘဏ္ဍာဂါရိ ကဿ၊ တန်ဆာကို စောင့်သော ဘဏ္ဍာစိုး၏။ တံသ္မိံ တသ္မိံ ပိဋန္တနေ၊ ထိုထို တန်ဆာ၌။ နာမ ပဏ္ဍကံ၊ အမည်ရေးသော ကမ္ပည်းကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ “အသုက ပိဋန္တနံ နာမ ဤမည်သော တန်ဆာကို၊ အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေတွာ၊ ထွန်း၍။ ရတနဂမ္ဘိ၊ ရတနာတိုက်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ပဏ္ဍံ၊ ကမ္ပည်းကို။ ဝါစေတွာ၊ ဘတ်၍။ တဿတသေဝ ပိဋန္တနဿ၊ ထိုထို မင်းအလိုရှိသော တန်ဆာကိုသာလျှင်။ အာဟရဏကာလေစ၊ ဆောင်သော ကာလ၌၎င်း။ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

အပရောတပါးသော။နယော။ကို။ မယာ။သည်။ ဝုစ္စတေအံ။ ဟိ။ခွဲအံ။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကဝသေန၊ အလုံးစုံကို သိမ်းကျုံး၍ ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သညာ၊ သည်။ သဉ္ဇာနန လက္ခဏာ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တေ၊ ဤဝတ္ထုသည်။ တဒေဝ၊ ထိုရွှေက မှတ်ဘူးသော ဝတ္ထုပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ထည့်)။ ။ပုန သဉ္ဇာနန ပစ္စယ နိမိတ္တ ကရဏ ရသာ၊ တဖန် သိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အညို၊အရွှေ၊အရှည်၊အတို စသော အမှတ်ကို ပြုခြင်း ကိစ္စရှိ၏။

မူလဒီကာ။ ပုန သဉ္ဇာနန ပစ္စယနိမိတ္တကရဏံ နိမိတ္တကာရိကာယ နိမိတ္တေန သဉ္ဇာ နန္တိယာစ သဗ္ဗာယ သညာယ သမာနံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။၇၇-ဆဋ္ဌ။

၎င်းအနက်။ ။ပုန သဉ္ဇာနနပစ္စယနိမိတ္တကရဏံ ကို၊ နိမိတ္တကာရိကာယ၊ အမှတ် ကို ပြုတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ နိမိတ္တေန၊ အမှတ်ဖြင့်။ သဉ္ဇာနန္တိယာစ၊ သိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗာယ၊ သော။ သညာယ၊ ၏။ သမာနံ၊ဆက်ဆံ သော ကိစ္စဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။

ဒါရုအာဒိယ၊ သစ်စသည်တို့၌။ တစ္ဆကာဒယော ဝိယ၊ တစည်းသမား အစရှိသသူတို့ ကဲ့သို့တည်း။ ယထာဂဟိတနိမိတ္တ ဝသေန၊ ယူဘူး၊ မှတ်ဘူး သော အကြပ်အကြင် သို့သော အမှတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ ယူတိုင်း၊ မှတ်တိုင်းသော အမှတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အဘိ နိဝေသကရဏပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ဤသည်သာလျှင် အမှန်ဟု အမှား နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုခြင်းလျှင် ဉာဏ်အား ရှေ့ရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဟတ္ထိဒဿကအန္ဓာဝိယ၊ ဆုံးခြေ၊ မန်းဝန်း တမြက်စွန်းဖြင့် ဆင်ညွှန်းသော သူကန်းတို့ကဲ့သို့တည်း။

ဝိက္ခန္ဓာအဓိပ္ပါယ်။ ။ဆင်ဟူသည် အဘယ်ဆိုနည်းဟု မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော် မမြင်ဘဲလျက် ဆင်ခြေကို စမ်းဘူးသောသူသည် ဆင်ဟူသည် ဆုံးခြေကဲ့သို့ နားကိုစမ်းဘူးသောသူသည် ဆင်ဟူသည် မန်းဝန်းကဲ့သို့အခြီးဖျားကို စမ်းဘူး သောသူသည် ဆင်ဟူသည် တမြက်စွန်းကဲ့သို့၊ အသီးအသီး ယူဘူးတိုင်းသော အမှတ်ဖြင့် ဆင်ညွှန်းသောသူကန်းတို့နှင့် တူသည်ဟူလို၊

ဝါ၊ကား။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ အနောဂါဠဝုတ္တိတာယ၊ မသက်ဝင်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အစိရဋ္ဌာနပစ္စုပ္ပန်နာ၊ အရှည်မတည် သောအားဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝိဇ္ဇေဝိယ၊ လျှပ်စစ်ကဲ့သို့တည်း။ ယထာ ဥပဋိတ ဝိသယ ပဒဋ္ဌာနာ၊ ထင်တိုင်းသော

အကြင် အကြင်သို့သော အာရုံလျှင် နီးသော အကြောင်းရှိ၏။ အဝိကပ္ပ သဘာဝတ္တာ၊ အထူးမကြံတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ထည့်ဟိတ်”။ တိဏပုရိသကေသု၊ မြက်ဖြင့် လုပ်သော လယ်စောင့် ယောက်ျားရုပ်တို့၌။ မိဂပေါတကာနံ၊ သမင်ငယ်တို့၏။ ပုရိသာတိ၊ လယ်စောင့်ယောက်ျားဟု။ ဥပ္ပန္နသညာဝိယ၊ ဖြစ်သော အမှတ်ကဲ့သို့တည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣ ဤသညာတို့တွင်။ ယာ၊ သည်။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာသညာ၊ ထိုဉာဏသမ္ပယုတ်သညာသည်။ ဉာဏဓမ္မ၊ ဉာဏ်သို့သာလျှင်။ အနုဝတ္တတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။

မူလဒ္ဓိက။ ။တသ္မာ အဘိနိဝေသကာရိကာ ဝိပရိထဂ္ဂါဟိကာစ န ဟောတိတိ အဓိပ္ပာယ်ော။ ဧတေနပါယေန သမာဓိသမ္ပယုတ္တယ အဓိရဋ္ဌာနတာစ န ဟောတိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။

၎င်းအနက်။ ။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဘိနိဝေသ ကာရိကာ၊ မှားသောအား ဖြင့် နှလုံးသွင် ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၎င်း။ ဝိပရိထဂ္ဂါဟိကာစ၊ ဘောက်ပြန် သောအားဖြင့် ယူထတ်သည်၎င်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ အဋ္ဌကထာဆရာအလိုတည်း။ ဧတေနပါယေန၊ ဤသို့သောနည်း ဖြင့်။ သမာဓိသမ္ပယုတ္တယ၊ သမာဓိနှင့် ယှဉ်သော သညာ၏။ အဓိရဋ္ဌာနတာစ၊ မကြာမြင့်သော တည်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဗွတ်အပ်၏။

အနုဒ္ဓိက။ ။ဧတေနပါယေနာတိ ယထာဉာဏပ္ပဋ္ဌာနေ စိတ္တုပ္ပါဒေ သညာ ဉာဏ် အနုဝတ္တတိ၊ ဧဝံ သမာဓိပ္ပဋ္ဌာနေ သမာဓိန္ဒြိ ဒေသေတိ။

၎င်းအနက်။ ။ဧတေနပါယေနာတိ၊ ပါဠိဖြင့်။ ဉာဏပ္ပဋ္ဌာနေ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော ဉာဏ်ရှိသော။ စိတ္တုပ္ပါဒေ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ သညာ၊ သညာသည်။ ဉာဏ်၊ ဉာဏ် သို့။ အနုဝတ္တတိယထာ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သမာဓိပ္ပဋ္ဌာနေ၊ သေး စိတ္တုပ္ပါဒေ၌၊ သညာ၊ သည်။ သမာဓိ၊ သို့။ အနုဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣပံ အတ္ထံ ကျိ၊ အာစရိသော၊ သည်။ ဒေသေတိ၊ ၏။

သသမ္မာရပထဝီအာဒီဗျ၊ သ သမ္မာရ ပထဝီစသည်တို့၌။ သေသဓမ္မာ၊ ပထဝီ မှကြွင်းသော တရားတို့သည်။ ပထဝီအာဒီနိ၊ ပထဝီဓာတ် စသည်တို့သို့။ အနုဝတ္တန္တိ ဝိယ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏သို့။ သာသညာ၊ ထိုဉာဏသမ္ပယုတ်သညာ သည်။ ဉာဏဓမ္မ၊ ဉာဏ်သို့သာလျှင်။ အနုဝတ္တတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဣတိသို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒေသဝါရကထာ

ယာ ဓမ္မဇာတိံ သည်။ အတ္တနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ ကွ။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အာရမ္မဏေ ဌံ။ စေတယာဘိ၊ စေတနိုးဆော်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ ဓမ္မဇာတိံ သည်။ စေတနာ၊ မည်၏။ အဘိသန္ဓဟတိ၊ စေတနိုးဆော်တတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒီကာအဓိပ္ပာယ်။ ။အဘိသန္ဓဟတိ၌ အဘိရှေး သံရှေးရှိသော ဓာဓာတ်သည် စေတနိုးဆော်ခြင်းအနက်ကိုဟောသည်ဟု သိစေခြင်းငှာ ပဗန္ဓတိ ဟု “မူလဒီကာ” ဘွဲ့သည်။ ။စေတနိုးဆော်၏ ဟူသည်သည် သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို မိမိမိမိကိုစွ၌ အရာကျအောင် ချထားစီရင်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ဟု- ပဗန္ဓတိတိ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ သကသဘကိစ္စေ ပဋ္ဌပေတိ၊ “အနုဒီကာ” ဘွဲ့သည်။

အနုဒီကာအနက်။ ။ပဗန္ဓတိတိ၊ ကား။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ တို့ကို သကသဇာကိစ္စေ၊ မိမိမိမိတို့၏ ဖုသန ဝေဒိယန သဗ္ဗာနနစသောကိစ္စ၌။ ပဋ္ဌပေတိ၊ အရာကျအောင် ချထားစီရင်သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ ။၉၃-ဆဋ္ဌ။

သာစေတနာ၊ သည်။ စေတယိတ လက္ခဏာ၊ စေတနိုးဆော်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ စေတနာ ဘာဝ လက္ခဏာ၊ ပျာပါရ ဘာဝလက္ခဏာ၊ နိုးဆော်ကြောင့်ကြ၊ ပျာပါရ၊ ပယောဂရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ အာယူဟန ရသ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို မိမိ မိမိတို့ကိုစွ၌ ဖရိုဖရဲ မရှိစေမူ၍ စည်းရုံးစေတနိုးဆော်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ စတုဘူမိက စေတနာ၊ သည်။ နော စေတယိတ လက္ခဏာနာမ၊ စေတယိတ လက္ခဏာမရှိသော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော စတုဘူမိက စေတနာသည်။ စေတယိတ လက္ခဏာဝ၊ စေတယိတ လက္ခဏာရှိသည်ချည်းတည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အာယူဟန ရသတာ၊ အာယူဟန ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကုသလာ ကုသလေသု ဝေ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ကုသလာ ကုသလ ကမ္မာယူဟန ဌာနံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို ပြုခြင်းကိစ္စပျာပါရ ပြုသောအရာသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သေသသမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံ၊ စေတနာမှကြွင်းသော သမ္ပယုတ်တရားတို့၏။ ဧကဒေသ မတ္တကမေဝ၊ တစိတ်မျှသည်သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ စေတနာ၊ သည်။ အတိရေကဥဿာဟာ၊ လွန်သော ကြောင့်ကြ၊ ပျာပါရ၊ ဥဿာဟရှိသည်။ အတိရေက ဝါယာမာ၊ လွန်သော ကြောင့်ကြ၊ ပျာပါရ၊ ဝါယာမရှိသည်။

အဗ္ဗိသင်္ဂါနိ - ဒုတိယတွဲ

3 A

ဒိဂုဏဉာယာဟာ၊ နှစ်ဆတက်သော ကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ဥဿာဟရှိသည်။
ဒိဂုဏဝါယာမာ၊ နှစ်ဆတက်သော ကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ဝါယာမရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဇါ။

မူဇဒီဇာ။ ။ ဒိဂုဏဉာယာဟာတိ န ဒိဂုဏံ ပိရိယယောဂံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ အတ္ထနော
ဝေ ပန ဗျာပါရကိစ္စဿ မဟန္တဘာဝံ ဒိပေတိ။ ။ ဂ၇-သဋ္ဌ။

ဆနက်ကာ။ ။ ဒိဂုဏဉာယာဟာတိ၊ ဒိဂုဏဉာယာဟ ဟူသောစကားကို။ ဒိဂုဏံ၊
နှစ်ဆသော၊ ပိရိယယောဂံ၊ ပိရိယနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ နဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်သည်မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ အတ္ထနော ဝေ၊ မိမိ၏သာလျှင်။
ဗျာပါရကိစ္စဿ၊ ကြောင့်ကြ ဗျာပါရ၊ ပဒယာဂကိစ္စ၏ မဟန္တဘာဝံ၊ ဤ
သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။

တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ “ထာဝရိယ သဘာဝသဏ္ဍိတာစ
ပနေသာ စေတနာ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။
သော စေတနာ၊ သည်။ ထာဝရိယ သဘာဝ သဏ္ဍိတာ၊ လယ်ရှင်၏သဘော၌
တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။

ဝေနတ္ထနှင့် ကျမ်းတက်။ ။ ထာဝရဿ ခေတ္တဿ သာမိ ထာဝရိကော။ ထာဝရိ
ကော ဝေ ထာဝရိယော၊ ထာဝရိယဿ သဘာဝေ သဏ္ဍိတာ ထာဝရိယ
သဘာဝသဏ္ဍိတာ။ ။ လယ်သည် ဇာမဉ္ဇရွာ မဟုတ်။ ထာဝရဉ္ဇရွာဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် “ထာဝရိယောတိ ခေတ္တသာမိ ဝုစ္စတိ”။ မိန့်သော်....

ခေတ္တသာမိ၊ လယ်ရှင်ကို။ “ထာဝရိယော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
ခေတ္တသာမိ၊ လယ်ရှင်ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ပဉ္စပဏ္ဏာသ
ဗလိ ပုရိသော၊ ငါးကျိပ်၊ ငါးယောက်သော သူရင်းခစားယောကျ်ားတို့ကို။
ဂဟေဘူ၊ ၍။ လာယိဿာမိတိ၊ ရိတ်အံ့ဟူ၍။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။
ခေတ္တံ၊ လယ်သို့။ ဩတရတိ၊ သက်ဆင်း၏။ (ဗလိပုရိသေတိ ဘတိယာ ဂဟိတ
ကမ္မကရ ပုရိသေ-ဂဏ္ဍိ)။ တဿ၊ ထိုလယ်ရှင်ယောကျ်ား၏။ အတိရေကော
ဥဿာဟော၊ လွန်သောကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ပယောဂ၊ ဥဿာဟသည်။
အတိရေကော ဝါယာမော၊ လွန်သော ကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ပယောဂ
ဝါယာမ ရှိသည်။ ဒိဂုဏောဥဿာဟော၊ နှစ်ဆတက်သော ကြောင့်ကြ၊
ဗျာပါရ၊ ပယောဂ၊ ဥဿာဟရှိသည်။ ဒိဂုဏော ဝါယာမော၊ နှစ်ဆတက်
သောကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ပယောဂ၊ ဝါယာမ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ နိရန္တရံ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

မပြတ်။ ဂဏထာ ကိုင်ကြကုန်။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသောစကားတို့ကို။
 ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သီမံလယ်၏အပိုင်းအခြားကို။ အဒစိက္ခတိ၊ ကြား၏။ တေသံ၊
 ထိုငါးကျိပ်၊ ငါးယောက်သောသူတို့၏။ သုရာဘတ္တကန္ဓမာလာဒိနိ၊ သေ၊
 ထမင်း၊ နံ့သာ၊ ပန်း စသည်တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ မဂ္ဂံ၊ လယ်ငန်းကို။ သမကံ၊
 အမျှ။ ဟရတိ ယထာ၊ ဆောင်၏သို့။ ဝေတထာ၊ တူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏
 ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဒ္ဓံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ဥပမာ၊ ဥပမေယျ ယှဉ်၍ဆိုအံ့။
 ခေတ္တသာမိ ပုရိသောဝိယ၊ လယ်ရှင် ယောက်ျားကဲ့သို့။ စေတနာ၊ စေတနာ
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပဉ္စပဏ္ဏာသ ဗလိပုရိသာဝိယ၊ ငါးကျိပ်ငါးယောက်
 သော သူရင်း ခစား ယောက်ျားတို့ကဲ့သို့။ စိတ္တင်္ဂံ ဝသေန၊ စိတ်အင်္ဂါ၏
 အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စပဏ္ဏာသ ကုသလာ မွှာ၊ ငါးဆဲ့
 ငါးပါးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ခေတ္တသာမိ
 ပုရိသဿ၊ လယ်ရှင် ယောက်ျား၏။ ဒိဂုဏ ဥဿာဟ ဒိဂုဏဝါယာမ ကရဏ
 ကာလော ဝိယ၊ နှစ်ဆတက်သော ကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ပယောဂ၊ ဥဿာဟ
 နှစ်ဆတက်သော ကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ပယောဂ၊ ဝါယာမကိုပြုသော ကလ
 ကဲ့သို့။ ကုသလာ ကုသလ ကမ္မာယူဟနဋ္ဌာနံ၊ သို့။ ပတုာ၊ ရောက်၍။ စေတ
 နာယ၊ စေတနာ၏။ ဒိဂုဏုဿာဟော၊ သည်။ ဒိဂုဏ ဝါယာမော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဿာ၊ ထိုစေတနာ၏။ အာယူဟန ရသတာ၊
 အာယူဟနကိစ္စ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ သာ သောစေတနာ၊ သည်။ သံဝိဒဟန ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
 စီရင်တတ်သောတရားဟု ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်တတ်၏။ ဝါ၊ စီရင်တတ်သော
 အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အယံ
 စေတနာ၊ သည်။ သံဝိဒဟ မာနာ၊ သင် ဤကိစ္စကိုပြုလော့၊ သင်ကား ဤကိစ္စ
 ကိုပြုလော့ဟု စီရင်သကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။
 “ဥပဋ္ဌာတိဝါ” ။

ကျမ်းတမ်း ။ အာယူဟန ပုညအားဖြင့် စေတနာ ဖြစ်လတ်သော် အထုံးစုံသော
 သစ္စယုတ်တရားတို့သည်လည်း ယထာ သကကိစ္စတို့၌ လေ့လာသည် ဖြစ်ကုန်၏။
 ထို့ကြောင့် စေတနာကို မိမိကိစ္စ၊ သူ့ကိစ္စကို ပြီးစေတတ်၏ဟု ဆိုသင့်ရကား
 သကိစ္စ စသည်ကို မိန့်သော်....

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

သင်္ကဏ္ဍ ပရကိစ္စသာဓကော၊ မိမိကိစ္စ၊ သူတပါးကိစ္စကို ပြီးစေတတ်ကုန်သော။
 ဇေဋ္ဌသိဿ မဟာဝနကိ အာဒယော ဝိယ၊ တပည့်ကြီး၊ လက်သမားကြီးအစ
 ရှိသော သူ့ဘုံကဲ့သို့တည်း။ ဟိ-တံမာကဋ္ဌကဏေမိ၊ အံ။ ဇေဋ္ဌသိဿော၊
 တပည့်ကြီးသည်။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးကသာ
 လျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ အဓိယ
 မာနော၊ စာပေ ကျမ်းဂန်သရဇ္ဈာယ်လတ်သော်။ “အဓိယမာနောဝါ”။
 ဣဘာရပိ၊ မိမိမှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒါရကော၊ ကျောင်းသားငယ်
 တို့ကို။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ အဗျော၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့်။ ကမ္မေ၊
 အမှု၌။ ပဝတ္တယတိ ယထာ၊ ဖြစ်စေ၏သို့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ တသ္မိံ၊ ထိုတပည့်ကြီး
 သည်။ အဓိယိတံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်လတ်သော်။
 တေပိ၊ ထိုကျောင်းသားငယ်တို့သည်လည်း။ အဓိယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။
 ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တဒနဝတ္တိတာယ၊ ထို တပည့်ကြီးသို့
 အစဉ်လိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ စ၊ ထိုမှ တပါး။ မဟာဝနကိ၊
 လက်သွားကြီးသည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ တစ္ဆန္တော၊ ရွေ့လတ်သော်။ ဣတရေပိ၊
 မိမိမှတပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တစ္ဆကော၊ တစည်းသမားတို့ကို။ အတ္တ
 နော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ တစ္ဆနကမ္မေ၊ သစ်ရွေအမှု၌။ ပဝတ္တယတိယထာ၊
 ဖြစ်စေ၏သို့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ တသ္မိံ၊ ထိုလက်သွားကြီးသည်။ တစ္ဆိတံ၊ ရွေ့ခြင်းငှာ။
 အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်လတ်သော်။ တေပိ၊ ထိုလက်သွားတစည်းသွားတို့သည်
 လည်း။ တစ္ဆန္တိ၊ ရွေ့ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တဒနဝတ္တိတာယ၊ ထိုလက်သွားကြီး
 သို့အစဉ်လိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

အနုသန္ဓေ။ ဧဟာဝနကိ အာဒယော၌ အာဒိဖြင့် ဣအပ်သော ယောဝ
 နာယက ဥပမာကို ပြခြင်းငှာ ယထာ စသည်ကို မိန့်သော်....

စ၊ ထိုမှ တပါး။ ယောဝ နာယကော၊ ဗိုလ်မှူးသည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ယုဇ္ဈ
 မာနော၊ စစ်ထိုးသည်ရှိသော်။ ဣတရေပိ၊ မိမိမှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ယောဝေ၊ သူရဲ တို့ကို။ သမ္မဟာရ ဝတ္တိယံ၊ စစ်ထိုးမှု၌။ ပဝတ္တယတိယထာ၊
 ဖြစ်စေ၏သို့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ တသ္မိံ၊ ထိုဗိုလ်မှူးသည်။ ယုဇ္ဈိတံ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှာ။
 အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်သည် ရှိသော်။ တေပိ၊ ထိုသူရဲ တို့သည်လည်း။ အနိဝတ္တ

မာနာ၊ မဆုတ်နစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယုတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တဒနု
ဝတ္တိတာယ၊ ထိုဗိုလ်မှူးသို့ အစဉ်လိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ပုံတီးဆရာကိုလည်း ယူသင့်သည်။ ထိုစကား
ဆိုသုံး၏။ ပုံ၊ မောင်း၊ ထင်းကွင်း၊ စောင်းညှင်း၊ စည်းဆုပ်၊ ထက်ခုပ်၊ မြောက်
တီးသူ တို့သည် ဆွဲဆီခဲသော ပုံဆရာသည် မိမိတီးသည်ရှိသော် ထက်သားတို့
သည်း မိမိတို့ ကိုင်စွဲသော တူရိယာကို ဆရာထက်ချက်နှင့် ထျော်စွာ ညီညာဖြဖြ
တီးမှုတ်ကြကုန်၏။

ဝေ၊ ဤအတူ။ သောပိ၊ ဤစေတနာ သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စေ
နေဝ၊ ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်လတ်သော်။
အညေပိ၊ မိမိမှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ ၊ ဖဿ စသော
သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ကြိယာယ၊ ဖုသန
စသော ကိစ္စ၌။ ပဝတ္တယတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ တဿာ၊ ထိုစေတနာ
သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ အာရဒ္ဓါယ၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်။
တံ သမ္ပယုတ္တာပိ၊ ထိုစေတနာနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဖဿစသော တရားတို့
သည်လည်း။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၎င်း။ ကိစ္စံ၊ ကို။ အာရဘန္တိ၊ အားထုတ်
ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “သကိစ္စံပ။ ငိယာ”တိ၊ ဝိယဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်ပြီ။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ အစွာယိကကမ္မာနုဿရဏာဒိသု၊ ရှောင်တခင်
ပြုအပ်သော အမှုကို အောက်မေ့ခြင်း စသည်တို့၌။ စ ကားအနက်မရှိ။ အပံ
စေတနာ၊ သည်။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ တို့ကို။ ဥဿဟနဘာဝေန-အာဒရ (ကရဏ)
ဘာဝေန၊ အရိုအသေ အလေးပြုစေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တမာနာ ဖြစ်သည်
ဖြစ်၍။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၎င်း။

“အာရမ္မဏံ စိန္တေတိတိစိတ္တ”န္တိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တဿ၊
၏။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တော ဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ ပန၊
ထိုမှတပါး။ လက္ခဏာ ဒိတော၊ လက္ခဏာ စသောအားဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။
ဝိဇာနန၊ လက္ခဏံ၊ သညာ၊ ပညာ တို့မှ ထူးသောအားဖြင့် အာရုံကိုသိခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ၊ ရှေ့သွားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သန္တဟန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
နောက်နောက်ဖြစ်သော စိတ်သည် ရှေးရှေးဖြစ်သောစိတ်ကို အခြားမရှိ

သည်ကို ပြု၍စပ်တတ်သော တရားဟု ဉာဏ်အား ရှေ့ထင်တတ်၏။ နာမဓူပ
ပဒဋ္ဌာနံ၊ နာမ်၊ ရုပ် လျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။

မူလဒီကာယမာဒိနိစ္ဆဇယော။ ။ သန္တဟနကား သံရှေးရှိသော ဓာဓာတ် ယုပစ္စည်း
အနုပြု၍ ဓာကိုဓာဓာဟု ငွေထော်ပြု၍ ရှေ့ကို အဗ္ဘာသမုည၍ အဗ္ဘာသ
အစိတ်အာကိုရသပြု၍ စတုတ္ထကွဏ္ဍကို တတိယကွဏ္ဍ လှယ်၍ နောက်ကို
ဟပြု၍ သန္တဟန သတံသည်း “သန္တဟနံ စိတ္တန္တရဿ အနုပုဗ္ဗနံ” ဒီကာ။
၀၇။ သန္တဟနံ ရှိသည်ကား မလျော်။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ စတုဘူမိကစိတ္တံ၊ သည်။ နော ဝိဇာနန လက္ခဏံ နာမ၊ ဝိဇာနန
လက္ခဏာမရှိသော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံသော စိတ်သည်။
ဝိဇာနန လက္ခဏ မေဝ၊ ဝိဇာနန လက္ခဏာရှိသည်ချည်းတည်း။ ပန၊ အထူးကို
ဆိုအံ့။ ဒွါရံ၊ ဒွါရသို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ အာရမ္မဏ ဝိဘာဝနဋ္ဌာနေ၊ အာရုံကို
ထင်စွာပြုသောအရာ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်။ ပုရေစာရိကံ၊
ရှေ့သွားသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဒွါရဖြင့်။ ဒိဋ္ဌံ၊
မြင်အပ်သော။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။ စိတ္တေနဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဇာနာတိ၊
၏။ ပ။ မနေန၊ မနောဒွါရဖြင့်။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော။ ဓမ္မာရမ္မဏံ၊ ကို။
စိတ္တေနဝ၊ လျှင်။ ဝိဇာနာတိ၊ ၎င်း။

မူလဒီကာအဓိပ္ပာယ်။ ။ “စက္ခုနာဒိဋ္ဌန္တိ စက္ခုနာ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ”။ မူလဒီကာဘွင်သည်
ကား သာဝေ ကမ္မနိ တူတေ တော- ဟူသော သဒ္ဓမ္မကဏ္ဍာသိုထိုက်၍
တပစ္စည်း အတိတ် မယုထင်။ ကာလတ္ထယ၌ ဖြစ်သည်ဟုယူ၊ ဝါ၊ အနာမဋ္ဌ
ကာလ၌ ဖြစ်သည်ဟု ယူစေလိုသည်း “ယထာ ဒိဋ္ဌံ သုတံ မုတံ ဝိညာတန္တိ
ဒဋ္ဌဗ္ဗာတိ ဝုစ္စတိ၊ ဝေဓိဓာပိ ဝေဒိတဗ္ဗံ”။ ။ မူလဒီကာ-၀၇။

ဟိ-တံ ပါကဋံ ကဓရာမိ၊ အံ့။ နဂရဂုတ္တိကော နာမ၊ မြို့စောင့် မည်သည်။ နဂရ
မဇ္ဈေ၊ မြို့လယ်၌။ သိသံသဒ္ဓက၊ ခရီးဆုံ၌။ နိသီဒိတွာ၊ ရှိ။ “အယံ၊ ဤသူကား။
နေဝါသိဒကော၊ မြို့နေတည်း။ အယံ၊ ဤသူကား။ အာဂန္တုကော၊ ဧည့်သည်
တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဂတာဂတဇနံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသေး လူကို။
ဥာဓာရေတိယထာ၊ စုံစမ်း၏သို့။ ဝဝတ္ထပေတိ ယထာ၊ မှတ်၏သို့။ ဝေတထာ၊ တူ။
ဣဒံ သဒ္ဓမံ၊ ဤဥာဓာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ “ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိဝါ”။ စ-သစ္စံ၊
၏။ မဟာထေရေန၊ မဟာသေရ်ဖြစ်သော ရှင်နာဂသိန်သည်။ “နာဂသေနတ္ထေ
ရေနဟိဝါ”။ “ယထာမဟာရာဇ၊ ပ။ ဝိဇာနာတိတိ၊ ဝိဇာနာတိ ဟူသော။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

တေဝစနံ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
 သောမင်းကြီး။ နဂရ ဝုတ္တိကော နာမ၊ မြို့စောင့်မည်သည်ကား။ နဂရဿ၊
 ၎င်း။ မဇ္ဈေ၊ ဌံ။ သိင်္ဃာဋကော၊ ခရီးဆုံ၌။ နိသိန္ဒော၊ လျက်။ ပုရတ္ထိမတော
 ဒိသတော၊ အရှေ့အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ ပဿေယျ
 ယထာ၊ သို့။ ပစ္စိမတော ဒိသတော၊ အနောက်အရပ်မှ။ ဒက္ခိဏတော ဒိသ
 တော၊ တောင်အရပ်မှ။ ဥတ္တရတော ဒိသတော၊ မြောက်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊
 သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ ပဿေယျ ယထာ၊ မြင်၏သို့။ ဝေ မေဝ၊ ဤအတူသာ
 လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဒွါရဖြင့်။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရူပပါရုံကို။
 ပဿတိ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထိုစက္ခုဒွါရဖြင့် မြင်သောရူပပါရုံကို။ ဝိညာဏေန၊ ဖြင့်။ ဝိဇာ
 နာတိ၊ ၎င်း။ သောတေန၊ သောတဒွါရဖြင့်။ ယံ သဒ္ဓံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ၎င်း။
 သာနေန၊ သာနဒွါရဖြင့်။ ယံ ဂန္ဓံ၊ ကို။ သာယတိ၊ နမ်း၏။ ဇိဝါယ၊ ဇိဝါဒွါရ
 ဖြင့်။ ယံ ရသံ၊ ကို။ သာယတိ၊ လျက်၏။ ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။ ယံ
 ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ကို။ ဗုသတိ၊ ၎င်း။ မနုဿ၊ မနောဒွါရဖြင့်။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်ဓမ္မာရုံ
 ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထိုမနောဒွါရဖြင့် သိသောဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာဏေန၊
 ဖြင့်။ ဝိဇာနာတိ၊ ၎င်း။ ဝေ သို့။ ဒွါရံ၊ သို့။ ပတုာ၊ ၍။ အာရမ္မဏဝိဘာဝန
 ဌာနေ၊ ဌံ။ စိတ္တမေဝ၊ လျှင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရွှေသွားသည်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပုရေ
 စာရိကံ၊ ရွှေသွားသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပုဗ္ဗင်္ဂမ ရသ” န္တိ၊
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

ပစ္စိမံ ပစ္စိမံ၊ နောက်နောက်၌ဖြစ်သော။ တဒေဝံ-တံ တေံ စိတ္တံ၊ သည်။
 ဥပ္ပဗ္ဗမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပုရိမံ ပုရိမံ၊ ရှေးရှေး၌ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။
 နိရန္တရံ၊ အခြားမရှိသည်ကို။ ကတုာ၊ ၍။ သန္တဟနမေဝ၊ စပ်တတ်သည်ဖြစ်၍
 သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သန္တဟန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ နောက်နောက်ဖြစ်သေးစိတ်သည် ရှေးရှေးဖြစ်သော
 စိတ်ကို အခြားမရှိသည်ကိုပြု၍ စပ်တတ်သောတရားဟု ဉာဏ်အားရှေးရှု
 ထင်တတ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဿ စိတ္တဿ၊ ၎င်း။ ပဉ္စဝေါကာရဘဝေ၊ ၌။
 နိယမတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်၊ ရုပ်သည်။ ပဒဋ္ဌာနံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။ စတုဝေါကာရဘဝေ၊ ၌။ နာမမေဝ၊ နာမ်သာလျှင်။ ပဒဋ္ဌာနံ၊

သည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “နာမ ရူပ ပဒဋ္ဌာန”န္တိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တံ၊ ဇါ။

တေ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ပုရိမနိဒ္ဓိဋ္ဌစိတ္တေန၊ ရှေး သမယဝဝတ္ထာန၌
ပြုအပ်သောစိတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ ဧကမေဝ၊ တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ
ကိံ ပန၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မှု။ အညံ၊ တပါးသည်။ ဟောတိ
ကိံ ပန၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဧကမေဝ၊ တူသည်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ အထ ဧကတ္တော၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊
သော်။ ကသ္မာ၊ အဘကြောင့်။ ပုရိမနိဒ္ဓိဋ္ဌ၊ ရှေးသမယ ဝဝတ္ထာန၌ ပြုအပ်ပြီး
သောစိတ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောပြန်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။
ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ တေ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဋ္ဌကထာယံ ၌။ အာစရိယေဟိ၊
တို့သည်။ အဘိစာရိတံ၊ မစိစစ်အပ်။

စောဒနာနုသဇ္ဇေ။ ။ရှေးဆရာတို့ မစိစစ်လျှင် အရှင်ထည်းရှေးဆရာတို့အတူ
လျှစ်လျူ ရှုတော့မည် လောဟု စောဒနာကြောင့် အယမ္မနေတ္ထ စသည်ကို
မိန့်သော်....

ပန၊ ထိုသို့ ရှေးဆရာတို့ မစိစစ်သော်လည်း။ တွေ စိတ္တဿ ပုနဝစနေ၊ ဤ
ရှေးသမယ ဝဝတ္ထာန၌ ပြုအပ်ပြီးသောစိတ်ကို တဖန် ဟောရာ၌။ အယံ၊ ဤ
ဆိုလတံသည်ကား။ ယုတ္တိ၊ အသင့်တည်း။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ရူပါဒီနိ၊ ရူပါရုံအစရှိ
သည်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပညတ္တာ၊ ပညတ်အပ်ကုန်သော။ သူရိယာ
ဒယော၊ နေအစရှိသည်တို့သည်။ အတ္တတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ ရူပါဒီဟိ၊
ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့မှ။ အညော၊ တပါးတို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။
တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ သူရိယော၊
နေသည်။ ဥဒေတိ၊ တက်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ တဿ သူရိယဿ၊
ထိုနေ၏။ တေသေခံတံ၊ တေဇဟုဆိုအပ်သော။ ရူပမ္ပိ၊ ရူပါရုံသည်လည်း။
ဥဒေတိ၊ တက်၏။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဝုစ္စမာနေပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ရူပါဒီဟိ၊
ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့မှ။ အညော၊ တပါးသော။ သူရိယော နာမ၊ နေမည်
သည်။ န အတ္တိယထာ၊ မရှိ၏သို့။ တထာ၊ ထို အတူ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နအတ္တိ၊
မရှိသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

အစရှိကုန်သော။ ဓမ္မေ တရားတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ စိတ္တံ၊ ကို။ (လိုက်) ဘညာပီယတိ၊ ပညတ်အပ်၏။ အတ္တတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ တေစိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ တေဟိ၊ ထိုဖဿ အစရှိသော တရားတို့မှ။ အညမေဝ၊ တပါးသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကံသေနေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုစိတ်ဖြစ်သောအခါ၌။ ဖဿာဒီဟိ၊ ဖဿအစရှိသည်တို့မှ။ အတ္တတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ အညမေဝ၊ တပါးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိဣမဿ အတ္တဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒီပနတ္ထံ၊ ယ၊ ပြခြင်းငှာ၊ တေ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်ကို။ ပုန၊ ဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

ပန၊ ဥပမာတပါးလည်း။ “ယသ္မိံ သမယေ ဂ္ဂူပပတ္တိယာ ဖဂ္ဂဘာဝေတိ။ ပ။ ပထဝီ ကသိဏံ တသ္မိံ သမယေ ဖဿော ဟောတိ” တိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ဘာဝေန္တန၊ ပွားစေသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်။ ဝဝတ္တာပိတေ၊ မှတ်အပ်သော။ သမယေ၊ သမယ၌။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ နာမ ယထာစ၊ ဖြစ်မည်၊ မဖြစ်မည်၏သို့တည်း။ (စကားရွှေကိုပေါင်းသည်။) တေနော ကာရဏေန၊ ကြောင့်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထို ယသ္မိံ သမယေ ဂ္ဂူပပတ္တိယာ အစရှိသောပါဠိ၌။ “ဖဿောဟောတိ၊ ဝေဒနာဟောတိ” တိ၊ ဖဿောဟောတိ၊ ဝေဒနာဟောတိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊ တူ။ “ယော ဘာဝေတိ သော ဟောတိ” တိ၊ ဟောတိဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝေရံ ကုသလံ စိတ္တဥပ္ပန္နံ ဟောတိတိ အာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝဝတ္တာပိတေ၊ မှတ်အပ်သော။ သမယေ၊ သမယ၌။ သမယ ဝဝတ္တာပိတံ၊ သမယဖြင့်မှတ်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ တထာ၊ တူ။ အတ္တတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဖဿော၊ သည်။ ဟောတိယထေဝ၊ ဖြစ်၏သို့လျှင်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတိ ယထေဝ၊ ဖြစ်၏သို့လျှင်။ တထာ၊ တူ။ စိတ္တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမဿ အတ္တဿပိ၊ ကိုလည်း။ ဒီပနတ္တံ၊

ဒုတိယတွဲ - အဋ္ဌကထာ

၆

ပြခြင်းငှာ၊ ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဣဒံပန၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။ ဣတ္ထ-စိတ္တဿပုနဝစနေ၊ ဌံ၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်ဘည်း။ ဥဒ္ဓေသဝါရေ၊ ဥဒ္ဓေသဝါရ၌။ သင်္ဂဏနတ္ထံ၊ ပေါင်း၍ယူခြင်းအကျိုးငှာ။ နိဒ္ဓေသဝါရေစ၊ နိဒ္ဓေသဝါရ၌လည်း။ ဝိဘဇနတ္ထံ၊ ဝေဘန်ခြင်းအကျိုးငှာ။ တေံစိတ္တံ၊ ကို။ ပုန၊ ဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ (လိုက်)။ ဟိ၊ ရွဲအံ။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော။ စိတ္တသဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ သမယော၊ သမယကို။ ဝဝတ္ထာပိတော၊ မှတ်အပ်၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝဝတ္ထာပိတော၊ မှတ်အပ်သော။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသမယ၌။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ဖဿ အစရှိသောတရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဖဿ အစရှိသောတရားတို့ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ဖဿော ဟောတိဘိ အာဒိ၊ ဖဿောဟောတိ အစရှိသော ဤစကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏။ စိတ္တဉ္စာပိ၊ စိတ်သည်လည်း။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုစိတ်ဖြင့်မှတ်အပ်သောသမယ၌။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿာပိ၊ ထိုစိတ်ကိုလည်း။ သင်္ဂဏနတ္ထံ၊ ပေါင်း၍ယူခြင်းအကျိုးငှာ။ တေံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ စ၊ ဓဒ္ဓဒေါသကိုဆိုအံ။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ တေသ္မိံ စိတ္တေ၊ ဤစိတ်ကို။ အဝုစ္စမာနေ၊ မဟောအပ်သည်ရှိသော်။ ကတမံ တသ္မိံ သမယေ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံ၊ ဣ၍။ နိဒ္ဓေသဝါရေ၊ ဌံ။ ဝိဘဇိတံ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဝေ၊ ဤသို့ မဖြစ်ရာသည်ရှိသော်။ အဿ စိတ္တဿ၊ ဤစိတ်ကို။ ဝိဘဇနံ ယေဝ၊ ဝေဘန်ခြင်းသည်သာလျှင်။ မရိဟာ ယေယျ၊ ယုတ်ရာ၏။ ဣတိစသ္မာ၊ ထိုသို့ ယုတ်ရာသောကြောင့်။ တဿ စိတ္တဿ၊ ကို။ နိဒ္ဓေသဝါရေ၊ ဌံ။ ဝိဘဇနတ္ထမ္ပိ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှာလည်း။ တေံ စိတ္တံ၊ ကို။ ပုန၊ တဖန်။ (လိုက်)။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ “ဥပ္ပန္နံ ဟောတိတိတ္ထေ၊ ဟူသောဤပုဒ်၌။ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နန္တိ တေမ္ပိ၊ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟူသောဤပုဒ်သည်လည်း။ ဒေသနာ သီသမေဝ၊ ဒေသနာ၌ ပဋ္ဌာန ဖြစ်သောစကားသာလျှင်တည်း။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဧကပေဝ၊ တပါးတည်းသည်လျှင်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝိစာရိတံ၊ စိစစ်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

အပ်၏။ တသွား၊ ထိုသို့ စိတ်တပါးတည်းသာလျှင် ဖြစ်သည်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံဥပ္ပန္နန္တိ ဣတ္ထာပိ၊ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နန္တုသော ဤပါဠိ၌လည်း။ စိတ္တ မတ္တ မေဝ၊ စိတ်တပါးတည်းမျှကိုလျှင်။ အဂ္ဂဟေတု၊ မယူမူ၍။ ပရော ဘဏ္ဍာသ ကုသလ ဓမ္မေဟိ၊ ငါးဆဲ့ငါးပါးသော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကုသာလျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဝေံ၊ သို့။ တတ္ထ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နန္တိ ဝစနေ၊ ၌။ သင်္ခေပတော၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ စိတ္တ စေတသိက ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဂဟေတု၊ ၍။ ဣမ၊ ဤ တသို့ သမယေ-အစရှိ သောဝါကျ၌။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ ဒဿေတံ၊ ငှား။ ဖဿော ဟောတိတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၍။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ဖဿာဒယော၊ တို့ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗာ ဝိယ၊ ကုန်၏သို့။ စိတ္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ၊ ဟောသင့်သည်သာ တည်း။ ဣတိပိ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ကိုလည်း။ ပဏ္ဍိတေန၊ သည်။ ဝေဗိတဗ္ဗံ၊ ၍။

ဓမ္မဒွေသဝါရဈာနဂံရာသိဝဏ္ဏနာ

ယော သဘာဝေါ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော သဘာဝေါ၊ သည်။ ဝိတက္ကော၊ မည်၏။

ထွာယံ ကတ္ထုနိဋ္ဌေသော ပရိယာယ ဝဏ္ဏေါ ဓမ္မတော အညဿ ကတ္ထုနိဝတ္ထန တော၊ နိပ္ပရိယာယေ၊ ပန သာဝသာနေမေဝ ဝဏ္ဏတိတိ ဝိတက္ကနံ ဝါ ဝိတက္ကောတိဝုတ္ထံ။ အထဝါ ယထာပစ္စယံ ပဝတ္ထမာနာနံ ဓမ္မာနံ နတ္ထိ ကာစိ ဝသဝတ္ထိတာတိ ဝသဝတ္ထိသာဝနိဝါရဏတ္ထံ ဝိတက္ကနံ ဝါ ဝိတက္ကောတိ ဝုတ္ထံ။ တယိဒံ ဝိတက္ကနံ ဤဗိသုဗိဒန္တိ အာရမ္မဏဿ ပရိကပ္ပနန္တိ အာဟ ဝိဟနန္တိ ဝုတ္ထံ ဟောတိတိ။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိတက္ကနံ၊ ကြံခြင်း။ ဝိတက္ကော၊ ကြံခြင်း။ ဥိဟနံ၊ ဤဝတ္ထုကား ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ဤဝတ္ထုကား ဤသို့သဘောရှိ၏ဟု အာရုံကိုကြံခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္ထံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ သွာယံ-သောဇယံ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အာရမ္မဏေ၌။ စိတ္တဿ၊ ကို။ အဘိနိရော ပန လက္ခဏော၊ ရှေးရှုတင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၍။ သောဝိတက္ကော၊ သည်။ အာရမ္မဏေ ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဘိနိရောပေတိ၊ ရှေးရှု တင်တတ်၏။

မီး-ယဇ္ဇာ၊ ခြောင်၊ ကောစိ၊ တရုတယောက် မင်းစိုးမပေါက်မရောက်ဘူး
 စော သူသည်။ ရာဇ ဝလ္လဘံ၊ မင်းကျမ်းဝင်သော။ ဉာတိ ဝါ၊ ဆွေမျိုးကို၎င်း။
 မိတ္တံဝါ၊ အခဆွခင်ပွန်းကို၎င်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ရာဇဂေဟံ၊ မင်းအိမ်သို့။
 အာရောဟတိ ယထာ၊ တက်၏သို့။ ဝေ-တသ၊ တူ။ ဝိတက္ကံကို။ နိဿာယ၍။
 စိတ္တံသည်။ အာရမ္မဏံ သို့။ အာရောဟတိ၊ တက်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 သော ဝိတက္ကော၊ ကို။ အာရမ္မဏေ စိတ္တဿ အဘိနိရောပန လက္ခဏောတိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ နာဂသေနတ္ထေဗရာ သည်။
 “အာကောဋ္ဌနလက္ခဏာ။ပ။ဒဋ္ဌဗ္ဗော” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဝိတက္ကော၊
 သည်။ အာကောဋ္ဌနလက္ခဏော၊ အာရုံကို အစမှ ခေါက်ခြင်း၊ ရှေးရှုခေါက်
 ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယထာပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ရာ၏ဟု ကြံအပ်
 သော ဥပမာမည်သည်ကား။ ဘေရီစည်ကို။ “ဘေရီဝါ”။ အာကောဋ္ဌိတာ၊
 ရှေးဦးအစ ခေါက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထပစ္စာ၊ ထိုမှဒနာကံ၌။
 အနုရဝတိ ယထာ၊ ကြည်းဟည်၏သို့။ ဝါ၊ သံဆင့် တဖန်မြည်၏သို့။ အနု
 သဒ္ဓါယတိ ယထာ၊ သံဆင့် တဖန် အသံပြု၏သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ မေဝ
 ခေါ၊ သာလျှင်။ အာကောဋ္ဌနာ ယထာ၊ ရှေးဦးအစ ခေါက်သော အသံ
 ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ အနုရဝနာ
 ယထာ၊ သံဆင့် တဖန် မြည်၏သို့။ အနု သဒ္ဓါယနာ ယထာ၊ သံဆင့်တဖန်
 အသံပြု၏သို့။ ဝေ၊ တူ။ ဝိစာရောကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သွာယံ သောအယံ
 ဝိဘဒ္ဓက္ကော၊ သည်။ အာဟနန ပရိယာဟနနရသော၊ အာရုံကို အစမှ ခေါက်
 ခြင်း ရှေးရှုခေါက်ခြင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်ခေါက်ခြင်း၊ လှည့်လည်၍ ခေါက်
 ခြင်း ပြန်လှန်၍ ခေါက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။

မူလနိကာအဓိပ္ပာယ်။ ။ ရှုပ်ရှုပ်၊ ပထဝီ၊ ပထဝီဟူ၍ ခေါက်နှက်သကဲ့သို့ စိတ်၏
 ဖြစ်ခြင်းကို အာဟနန ပရိယာဟနနဟူ၍ သိအပ်၏။

တထာဟိ-တတောဝေ၊ ထိုသို့အာဟနန ပရိယာဟနန ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်။ တေန နာဂသေနတ္ထေဓေန၊ သည်။ ဝုစ္စတိ၌ စပ်။ ယောဂါ
 ဝစရာ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဝိတက္ကာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့် ရှေးရှုခေါက်သည်
 ကို။ ဝိတက္ကာရိယာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ခေါက်သည်ကို။ ကရောတိ၊
 ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဤကားနေ့၁မတိ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မေ့ဓမ္မသဝါရကထာ

စောဓနာန္တကာ။ ။ တေနာတိ ဝိတက္ကေန ဟူ၏။ ၎င်းယောဇနာ အလိုသော်၊
တေန၊ ထိုရှေးရှု ခေါက်ခြင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ခေါက်ခြင်းရှိသော၊ ဤဝိသေ
သနကို “ဝိတက္ကာဟတံ” ဝယ် ဝိတက္ကန္တံ၊ “ယထာ ရူပေ အဓိန္ဒာ ဒါနေ”
ကဲ့သို့တည်း။ တနည်း။ တေန၊ ထိုခေါက်ခြင်းလိစ္စရှိသော ဝိတက်ဖြင့်။ တေနကား
ဝိသေသ၊ ဝိတက္ကကားသာမည။ “ဝိနယဿ ဝစနတ္ထကောသလ္လတ္ထ” ကဲ့သို့တည်း။
ယောဝါဝစရော သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို၊ ဝိတက္ကာဟတံ၊ ကို၊ ဝိတက္က ပရိယာ
ဟတံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၎် ဣတိ၊ ထို၊ ဝုစ္စတိ၊ ၎်။ ဤသို့ဇောဇနာ။

အာရမ္မဏေ ဤ။ စိတ္တဿ၊ ကို။ အာနယန ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်း၊
ငင်ဆွဲခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာ ရှိ၏။ ဝါ၊ ရှေးရှုဆောင်တတ် ငင်ဆွဲ
တတ်သော တရားဟူ၍ ယောဂီ၏ ဉာဏ်အားထင်၏။

တေန သဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏေ ဤ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိစရတိ၊ သုံးသပ်
တတ်၏။ ဝါ၊ ထိုမှ ဤမှ သွားလာလှည့်လည်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
သော သဘာဝေါ၊ သည်။ ဝိစာရော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ အာရမ္မဏေ ဤ။
ဝိစာရဏံ၊ ထိုမှ ဤမှ သွားလာလှည့်လည်ခြင်း။ ဝါ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်း။
ဝိစာရော၊ ခြင်း။ အနု သဉ္စ ရဏံ၊ အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ်သွားလာခြင်း။ ဝါ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ လျှောက်ခြင်း၊ လှည့်ခြင်း။ ဝါ၊ နောက်၌ အဖန်တလဲလဲ
ကျက်စားခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ သွာမံ သောဇယံ
ဝိစာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏာ နုမဇ္ဇနလက္ခဏော၊ အာရုံကို အဖန်တလဲလဲ
သုံးသပ်ခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ၊ မှတ်အပ်သော လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊
အာရုံ၌ စိတ်၏သုံးသပ်ခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအားရုံ
၌။ သဟဇာတာ နုယောဇန ရသော၊ ရင်းတို့ ကိစ္စအားလျော်စွာ ဖြစ်ခြင်း
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြုသဖြင့် သဟဇာတ်တရားတို့ကို ယှဉ်စေခြင်းကိစ္စ ရှိ၏။
စိတ္တဿ၊ ကို။ အနုပ္ပဗန္ဓ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ် ဖွဲ့ခြင်းလျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာ ရှိ၏။ တနည်း။ စိတ္တဿ၊ ၎်။ အနုပ္ပဗန္ဓ ပစ္စုပဋ္ဌာ-နော၊
အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာ ရှိ၏။
စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ နေသံ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏။ ကတ္ထစိ၊ အချိုကုန်သော
ပဋ္ဌမဇ္ဈာန်၊ ပရိတ္တစိတ်တို့၌။ အဝိပ္ပယောဂေါ၊ မကွေမကွာ ယှဉ်ခြင်းသည်။
သန္တပိ၊ သော်လည်း။ စေတသော၊ ၎်။ ပဋ္ဌမာဘိနိပါယော၊ ရှေးဦးစွာ
အာရုံ၌ ကျခြင်းဖြစ်သော။ ဝိတက္ကော၊ သည်း။ သြဋ္ဌာရိကဋ္ဌေန၊ ဝိစာရထက်

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ရုန့်ရင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ပုဗ္ဗင်္ဂဗဋ္ဌနစ၊ ဝိစာရ၏ ရှေ့သွား၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အဘိနိဗေဒပနဋ္ဌနစ၊ အာရုံသို့ ရှေးရှုတင်တတ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ သဏ္ဍာဘိဿာတောဝိယ၊ ထိုးအပ်သောခေါင်းလောင်း၏ ရှေးဦးစွာမြည်သောအသံနှင့်တူသည်။ “ယဏ္ဍာဘိဿာတောဝိ”။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ခေါင်းလောင်းကို ထိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အသံနှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အဘိဿာတဂ္ဂဟဏေန - စေတ္တ အဘိဿာတဇော သဒ္ဓေါ ဂဟိ တောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။

အနုပုဗဇ္ဇော၊ စိတ်ကို အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ် ဖွဲ့ဘတ်သော။ ဝါ၊ အာရုံ၌ စိတ်၏ အစဉ်မပြတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဝိစာရော၊ သည်။ သုခုမဋ္ဌေန၊ ဝိဘက်အောက် သိမ်မွေ့ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အနုမဇ္ဇနသဘာဝဋ္ဌေနစ၊ အာရုံကို အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၎င်း။ သဏ္ဍာနရဝေါဝိယ၊ ခေါင်းလောင်း၏ နောက်ဆင့်၍မြည် သော အသံနှင့်တူသည်။ ဝါ၊ အဖန်တလဲလဲမြည်သောအသံနှင့်တူသည်။ ဝါ၊ တည်သောအသံနှင့်တူသည်။ ဝါ၊ ညည်းသောအသံနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရ တို့၏။ အယံ ဝိသေသော၊ ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၎င်း။ “ဣတိစသည် သေသ”။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ဣ၊ ဤဝိတက် ဝိစာရတို့တွင်။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဝိပ္ပာရဝါ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်။ ပဌမုပ္ပတ္တိ ကာလေ၊ လက်မှန် ဖြစ်ရာ ကာလ၌။ စိတ္တဿ၊ ၎င်း။ ပရိပ္ပန္နနဘူတော၊ တုန်လှုပ် ခြင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ တုန်လှုပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကိမိာ၊ ကား။ အာဘာသော၊ ၌။ ဥပ္ပတိတုကာမဿ၊ ပျံတက်ခြင်းငှာ လိုသော။ ပက္ခိနော၊ ငှက်ကြီး၏။ ပက္ခဝိက္ခေပေါဝိယစ၊ အတောင်ကို ခတ်ခြင်းကဲ့သို့ ၎င်း။ ဝါ၊ အကောင်ကို ခတ်သည်နှင့် တူသည်၎င်း။ ဂန္ဓာနုဗန္ဓစေတသော၊ အနံ့သို့အစဉ်လိုက်သော စိတ်ရှိသော။ ဝါ၊ အနံ့ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော စိတ်ရှိသော။ “ဂန္ဓာနုဗန္ဓစေတသောတိဝါ”။ တမရဿ၊ ပိတုန်း၏။ ပဒုမာ ဘိမုခ ပါတော ဝိယစ၊ ပဒုမာကြာတောသို့ ဗရူးရှုကျခြင်းကဲ့သို့၎င်း။ ဝါ၊ ကျခြင်းနှင့်တူသည် ၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝိစာရော၊ သည်။ သန္တဂုတ္တိ၊ ငြိမ်သက်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မုဋ္ဌေသဝါရကထာ

ဟောတိ၊ ဇာတိ၊ စိတ္တဿ၊ ဇာတိ၊ နာတိပရိပ္ပန္နန ဘာဝေါ၊ မတုန်လှုပ်လှုပ်သကဲ့သို့
 ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ မတုန်လှုပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာတိ၊
 ကိမိဝ၊ ကား။ အာကာသေ၊ ချွံ။ ဥပ္ပတိတဿ၊ ပျံတက်ပြီးသော။ ပက္ခိနော၊ ဇာတိ။
 ပက္ခပ္ပသာရဏံ ဝိယစ၊ အတောင်ကို တန်းခြင်းကဲ့သို့၎င်း။ ဝါ၊ အတောင်ကို
 တန်းသည်နှင့် တူသည်၎င်း။ ပဒုမာဘိမုခပတိတဿ၊ ပဒုမာကြာတောသို့
 ရှေးရှုကျပြီးသော။ ဘိမုဿ၊ ဇာတိ။ ပဒုမဿ၊ ဇာတိ။ ဥပရိဘာဂေအထက်အဘို့၌။
 ပရိပ္ပမနံ ဝိယစ၊ ဘေးရန် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို စုံစမ်းခြင်းငှာ ပဲရစ်ခြင်းကဲ့သို့
 ၎င်း။ ဝါ၊ ပဲရစ်သည်နှင့်တူသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဇာတိ၊ ဣတိ၊ သို့။ နေသံ၊ တို့၏။
 အယမ္ပိ ဝိသေသော၊ ဤသို့သော အထူးကိုလည်း။ ဒဋ္ဌဓဗ္ဗာ၊ ဇာတိ။ (ဣတိ-စသည်
 သေသ)။

ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဒုကနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌။ “အာကာ
 သေန၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော။ မာာ သကုဏဿ၊ ငှက်ကြီး၏။
 ဥဘောဟိ ပက္ခေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါတံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး၍။ ပက္ခေ၊ တို့ကို။
 သန္နိသီဒါပေတွာ၊ နှစ်စေ၍။ ဝါ၊ ငြိမ်သက်စွာနေစေ၍။ ဂမနံ ဝိယ၊ ပျံခြင်း
 ကဲ့သို့။ အာရမ္မဏေ၊ ချွံ။ စေတသော၊ ကို။ အဘိနိရောပန ဘာဝေန၊ ရှေးရှု
 တက်စေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကော၊ ကို။
 ဒဋ္ဌဓမ္မာ၊ ဇာတိ။ (ထည့်)။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာတိ။ သော ဝိတက္ကော၊ သည်။ ကေဂ္ဂေါ၊
 တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အပေတိ-အာရမ္မဏံ အနုပဝိ
 သိတွာ ဝိယ ပဝတ္တတိ၊ အာရုံသို့ ဝင်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဝါတဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ လေကို
 ယူခြင်းငှာ။ ပက္ခေ၊ တို့ကို။ ဗန္ဓုပယမာနဿ၊ တုန်လှုပ်လျက်။ ဝါ၊
 ခတ်လျက်။ ဂမနံ ဝိယ၊ ပျံခြင်းကဲ့သို့။ အနုမဇ္ဇေန သဘာဝေန၊ ဆင်ခြင်
 သုံးသပ်ခြင်း သဘောဖြင့်။ ပဝတ္ထော၊ သော။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဓမ္မာ၊ ဇာတိ။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာတိ။ သော ဝိစာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ အနုမဇ္ဇတိ၊ အဖန်
 တလဲလဲ သုံးသပ်တတ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဇာတိ။ တံ ဝစနံ၊ ထိုကားသည်။
 ဥပစာရေဝါ၊ ဥပစာရ၌၎င်း။ အပ္ပနာယံဝါ၊ အပ္ပနာ၌၎င်း။ (ထည့်)။ အနုပ္ပ
 ဗန္ဓုနေန၊ ရွှေ့နောက် အစဉ်အားဖြင့်။ ပဝတ္တိယံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌။ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ နေသံ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရ

တို့၏။ သောဝိသေသော၊ ထိုအထူးသည်။ ပဌမ ဒုတိယဇ္ဈာနေသု၊ ပဌမချာန် ဒုတိယချာန်တို့၌။ ပါကဋေ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ဝိတက္ကဿ ဝိသေသော အဘိနိရောပနာကာရော ဩဋ္ဌာရိ ကတ္တာ ပဌမဇ္ဈာနေ ပါကဋေ ဟောတိ၊ တဒဿာဝတော ပဉ္စကနယေ ဒုတိယဇ္ဈာနေ ဝိစာရဿ ဝိသေသော အနုမဇ္ဈာကာရော ပါကဋေ ဟောတိ။

အပိစ၊ တနည်းလည်း။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ အညစ် အကြေး ကပ်သော။ ကံသ ဘာဇနံ၊ ကြေးခွက်ကို။ ဇကေန ဟဒတ္တန၊ လက်ဘဘက်ဖြင့်။ ဒဠ္ဋဂဟေတွာ၊ မြဲစွာကိုင်၍။ ဣဘရေန ဟတ္ထေန၊ ဤမှတပါးသော လက်ဖြင့်။ စုဏ္ဏတေလ ဝါလဏ္ဍုပဂေန၊ ဆပ်ပြာမှုန့်၊ ဆီဆွတ်စ တပ်အပ်သော ဆိတ်မွှေး စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သော သားမြီးတပွတ်ဖြင့်။ ပရိမဇ္ဈန္တဿ၊ ပွတ်သသူ၏။ ဒဠ္ဋဂဟဏ ဟတ္ထောဝိယ၊ မြဲစွာကိုင်သော လက်ကဲ့သို့။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဠ္ဋဗျော၊ ၎င်း။ တနည်းကား။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဒဠ္ဋဂဟဏ ဟတ္ထော၊ မြဲစွာကိုင်သောလက်နှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပရိမဇ္ဈေန ဟတ္ထော ဝိယ၊ ပွတ်သော လက်ကဲ့သို့။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဠ္ဋဗျော၊ ၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဒဏ္ဍပ္ပဟာရေန၊ တုတ်ခတ် သဖြင့်။ စက္ကံ၊ ကို။ ဘမယိတွာ၊ လည်စေ၍။ ဘာဇနံ၊ အိုးကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော။ ကုမ္မကာရဿ၊ အိုးထိန်း၏။ ဥပ္ပိဋ္ဌေန ဟတ္ထော ဝိယ၊ မြေစိုက်ကို နှိပ်သော လက်ကဲ့သို့။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဠ္ဋဗျော၊ ၎င်း။ ဣတောစိတောစ၊ ဤမှ ဤမှလည်း။ သဉ္စရဏ ဟတ္ထော ဝိယ၊ မြေစိုက်ကို လှည့်လည်သုံးသပ် သော လက်ကဲ့သို့။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဠ္ဋဗျော၊ ၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ မဏ္ဍလံ၊ တစုံတခုသော အရေးဝန်းကို။ ကရောန္တဿ၊ ၎င်း။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ သန္နိရုဋ္ဌိတွာ၊ စိုက်နှက်၍။ “သန္နိရုဋ္ဌိတွာ-သန္နိရုဋ္ဌိတွာဝါတိ”။ ငွိတ ကဏုကော ဝိယ၊ တည်သော တံသင်းကဲ့သို့။ အဘိနိရောပနော၊ စိတ်ကို အာရုံသို့ ရှေးရှုတင် တတ်သော။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဠ္ဋဗျော၊ ၎င်း။ ဗဟိ၊ ၌။ ပရိမဗ္ဗမန ကဏုကော ဝိယ၊ ပတ်ပတ်လည်သော တံသင်းကဲ့သို့။ အနုမဇ္ဈန္တော၊ အာရုံကို သုံးသပ် တတ်သော။ “အနုမဇ္ဈမာနော-အနုမဇ္ဈနောဝါတိ”။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဠ္ဋဗျော၊ ၎င်း။

ပိနယတိ တပေတိ၊ နှစ်သက်စေတတ်၏။ ဝါ၊ ပိနယတိ ဝစေဘိ၊ ပွားစေ တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိ၊ မည်၏။ သာ၊ ထိုပီတိသည်။ သမ္ပိယာ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ယနလက္ခဏာ-ပရိတုဿနလက္ခဏာ၊ နှစ်သက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အားယ
 စိတ္တ ပီနန ရသ၊ ကိုယ်၊စိတ်ကို ပွားစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဖရဏ
 ရသ၊ မှန်မြတ်သော စိတ္တဇရုပ်တို့ဖြင့် ကိုယ်ကားကို နှံ့စေခြင်း ကိစ္စရှိ၏။
 သြဒဂျ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ တက်ကြွသော ကိုယ်၊စိတ်၏ အဖြစ်ဟူ၍ ဉာဏ်အား
 ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ ပန၊ လက္ခဏာ-စသည်မှတစ်ပါး ဘေဒကို ဆိုအံ့။ သ
 သော ပီတိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာ-စသည်နှင့် ပြည့်စုံသော ဤပီတိ
 သည်။ ခုဒ္ဒကာပီတိ၊ ၎င်း။ “ခုဒ္ဒိကာပီတိဝါ”။ ခဏိကာပီတိ၊ ၎င်း။ သြက္ကန္တိ
 ကာပီတိ၊ ၎င်း။ ဥဗ္ဗေဂါပီတိ၊ ၎င်း။ ဖရဏာပီတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဣမိနာ
 ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဝိဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ခုဒ္ဒကာ ပီတိ၊ သည်။ သရီရေ၊ ခွံ။ လောမ ဟံသမတ္တမေဝ၊
 ကိုသာလျှင်။ ကာတုံ၊ ငှား။ သက္ကောတိ၊ ၎င်း။ ပုန၊ ဖန်။ နုဥပဇ္ဇတိ၊ ခဏိကာ
 ပီတိကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်။ (ကန်)။ ခဏိကာ ပီတိ၊ သည်။ ခဏေ ခဏောဥှံ။
 ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒ သဒိသ၊ လျှပ်စစ်ပြက်သည်နှင့် တူသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုလံ၊ အဖန်
 များစွာ။ (ထည့်)။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သြက္ကန္တိကာပီတိ၊ သည်။ ဝီစိ၊ လှိုင်းတံပိုး
 သည်။ သမုဒ္ဒတီရံ၊ သမုဒြာကမ်းသို့။ သြက္ကမိတွာ၊ သြက္ကမိတွာ၊ သက်၍၊
 သက်၍။ ဘိဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ပျက်၏သို့။ ကာယံ၊ သို့။ သြက္ကမိတွာ၊ သြက္ကမိတွာ၍။
 ဘိဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဥဗ္ဗေဂါ ပီတိ၊ သည်။ ဗလဝတိ၊ သန်သော အားရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကာယံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒဂုံ၊ အထက်သို့ ပျံတက်သည်ကို။ ဣတွာ၊ ၎င်း။
 အာကာသေဥှံ။ လင်္ခာပနပုမာဏပုတ္တာ၊ လေဟုတ်သောငှမ်းပုံကဲ့သို့ ခုန်လွှား
 ပျံတက်စေခြင်း အတိုင်းအရှည်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တထာ တံဝစနံ၊
 သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ ပုဏ္ဏဝလ္လိက ဝ သိ မဟာတိသက္ကေရော၊ သည်။ ပုဏ္ဏမ
 ဒိဝသေ၊ ဥှံ။ စေတိယင်္ဂဏံ၊ ပုဏ္ဏဝလ္လိကကျောင်းရှိ စေတီအပြင်သို့။ ဝန္တာ၊ ၎င်း။
 စန္ဒာလောကံ၊ လရောင်လင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၎င်း။ မဟာစေတိယာ ဘိမုခေါ၊
 မဟာစေတီသို့ ရှေးရှုသည်။ ဟုတွာ၊ ၎င်း။ ဣမာယ ဝေလာယ၊ ဥှံ။ စတသော၊
 ကုန်သော။ ပရိသ၊ တို့သည်။ မဟာစေတိယံ၊ ကို။ ဝန္တန္တိဝတ၊ ရှိခိုးကုန်လိမ့်
 တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံအောက်မေ့၍။ ပကတိယာ ဒိဋ္ဌာရမ္မဏဝသေန၊
 ပြကတေအားဖြင့် ရှေးကာလက မဟာစေတီ၌ မြင်ဘူး ယူဘူးသော အာရုံ၏
 အစွမ်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင် အာရုံရှိသော။ ဥဗ္ဗေဂါပီတိ၊ ကို။

အဋ္ဌသာလိနံ - ဒုတိယတွဲ

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

“ဥဗ္ဗေကံ ပီတိံ ဝါ”။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ရှိ။ သုခာတလေ၊ နယ်ပတေ ကျံသော စေတီပြင်၌။ ပတတစိတြဂေဏှကောဝိယ၊ ပေါက်သည်ဖြစ်၍ ညက်ညက် ငြိမ်ငြိမ် လိမ်သွားသော ဆန်းကြယ်သော အိန်ကျင်ကဲ့သို့။ “ပဟဒ္ဓစိတြ ဘေဏှကောဝိယဝါ”။ အာကာသသ၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ မဟာစေတီ ယက်ခဏ ယေဝါ၌သာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။

တထာ ပါး။ ဂိရိ ကဏှက ဝိဟာရဿ၊ ၏။ ဥပနိဿယေ၊ ဆွမ်းမှီရာ ဖြစ်သော။ ဝတ္တဂါလက ဂါမေ၊ ၌။ “ဝတ္တကာလက ဂါမေတိဝါ”။ ကော၊ သော။ ကုလဒိဘာပိ၊ အမျိုးသွီးသည်လည်း။ ဗလဝ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာယ၊ အားရှိ သော ဘုရားဂုဏ်လျှင်အာရုံရှိသော။ ဥဗ္ဗေဂါ ပီတိယာ၊ ဖြင့်။ “ဥဗ္ဗေဂါယပီတိ ယာတိဝါ”။ အာကာသသေ၌။ လစေသိ၊ ပျံသွားဘူးပြီ။ တဿာ၊ ထိုအမျိုးသွီး ၏။ မာတာပိတရာ၊ တို့သည်။ သာယံ၊ ၌။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဝိဟာရံသို့။ ဂစ္ဆန္တ၊ သွားကုန်လတ်သော်။ “အမ္မုချစ်သွီး။ တို့သည်။ ဂရုဘာရာကိုယ် မအားသည်ဖြစ်၍။ အကာလေ၊ အခါ မဟုတ်သည်။ ဝိစရိတံ၊ သွားလားခြင်း ငှာ။ န သက္ကာံ၊ မတတ်ကောင်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ တယံ၊ ၏။ ပတ္တိံ၊ အဘို့ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောဿာမ၊ နာခဲကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှာ၍။ အဂမံသုကိရ၊ သွားကြကုန်သတတ်။ “သာ၊ ထိုအိမ်စောင့်သွီးငယ်သည်။ ဂန္တုကာမာပိ၊ သွားလိုသော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုမိ၊ ဘတို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိ ဗာဟိတံ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်ကောင်းရကား။ စာရေ၊ ၌။ ဩဟိယံတွာ၊ ကျန်ရစ်၍။ စာရဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်လျက်။ စန္ဒာသောကေန၊ လဆောင်ဖြင့်။ ဂိရိ ကဏှကော၊ ကျောင်း၌။ အာကာသ စေတီယက်ဏံ၊ တောင်ထွင်၌တည်သော စေတီပြင်ကို။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာ၌-ပဗ္ဗတသီခရေ ကတ စေတီယံ အာကာသစေတီယန္တိ ဝုတ္တံ၊ မိန့်၏။ ဩလောကေန္တိ၊ စိုက်စိုက်ကြည့်လတ်သော်။ စေတီယဿ၊ အား။ ဒီပ ပူဇံ၊ ဆီမီးပူဇော် သည်ကို။ အဗ္ဗုသ၊ ၏။ စတဿော၊ ကုန်သော။ ပရိသာ၊ တို့ကို။ တို့သည်။ မာလာဂန္ဓာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စေတီယပူဇံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကရောန္တိယော စ၊ ပြုသည် တို့ကိုလည်း။ အဗ္ဗုသ၊ ၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။

၁။ နသက္ကောသိ-ဆဌ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ဂဏသဇ္ဈာယသဒ္ဓါ၊ ဂိုဏ်းသရဇ္ဈာယ်သံကိုလည်း။ အထောသိ၊ ၏။ အထာ
 သိုရောကာလ ထိုခဏ၌။ ယေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဝေ
 ဂ္ဂပေ၊ သော။ စေတိယင်္ဂဏော၊ ၌။ အနုသဉ္ဇရိတံ၊ လကျာရစ်လှည့်ခြင်းငှာ၎င်း။
 ဝေဂ္ဂပံ၊ သော။ မရေရဓမ္မကထံ၊ သာယာသော တရားစကားကို။ သေတံ၊
 ငှာ၎င်း။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသသူတို့သည်။ ဉ္ဇောဝတ၊ ဘုန်းရှိပေ
 ကုန်စွာ ဩော်”။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြည့်ညှိဆွတ်ဆွတ် နှလုံးညွတ်၍။ မုတ္တရာသိ
 သဒိသံ၊ ပုလဲပုံစုနှင့်တူသော။ စေတိယံ၊ ကို။ ပထန္တိယာ ဝေ၊ သဒ္ဓါ၊ ချက်ချက်
 ကြွတက်စိတ်ရှိ ပီတိရွမ်းပြည့် ကြည့်စဉ်ပင်လျှင်။ အဿာ၊ ထိုသတို့သွီးငယ်
 အား။ ဥဗ္ဗေဂါပီတိ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။ သာ၊ ထိုသတို့သွီး
 သည်။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ လင်္ခိတွာ၊ ပျံတက်၍။ မာတာပိတုနံ၊ တို့၏။
 ပုရိမတရံယေဝ၊ ရှေးဦးစွာပင်လျှင်။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။
 စေတိယင်္ဂဏော၊ ၌။ ဩရယု၊ သက်၍။ စေတိယံ၊ စေတိတော်ကို။ ဝန္တိတွာ၊
 ရှိခိုး၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏမာနာ၊ လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။ အထာ၊ ထိုနောက်မှ။
 နံ၊ ထိုသွီးငယ်ကို မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ “အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး။
 တံ၊ သင်သည်။ ကတရေန မဂ္ဂေန၊ အဘယ်ခရီးဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာသည်။
 အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏။ သာ၊ ထိုသတို့
 သမီးသည်။ အဗ္ဗာတာတာ၊ အိုမိခင်၊ ဘခင်တို့။ (အာလုပ်ထည့်)။ အာကာ
 သေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အမိ၊ ၏။ မဂ္ဂေန၊ မြေခရီး
 ဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာသည်။ န အမိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆိုပြန်
 လတ်သော်။ “အဗ္ဗ၊ သွီး။ အာကာသေန နာမကောင်းကင်ခရီးဖြင့် မည်သည်။
 ခိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာသခင်တို့ သည်သာလျှင်။ သဉ္ဇရန္တိ၊ သွားလာနိုင်ကုန်၏။
 တံ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် လာနိုင်မည်
 နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ မိ၊ ဘတို့ ဆိုလတ်သော်။ “စန္ဒာလောကေန၊
 လရောင်ဖြင့်။ စေတိယံ၊ ကို။ ဩလောကန္တိယာ၊ ကြည့်လျက်။ ဌိတာယ၊
 ရပ်စဉ်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဗုဒ္ဓါ၊ ရမ္မဏာ၊ သော။ ဗလဝပီတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်လတ်သတည်း။ အထာ၊ ထိုသို့ပီတိ ဖြစ်လတ်သော်။ အဟံ၊ ငါ့သည်။
 အတ္တနောမိခိန္၊ ဌိတဘာဝံ၊ ကို။ နေဝ အညာသိ၊ မသိလိုက်။ နိသိန္နဘာဝံ၊
 ထိုင်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ န အညာသိ၊ လိုက်။ မန၊ စင်စစ်သော်ကား။

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဂဟိဘနိမိဒတ္ထနေဝ၊ စေတီတော်ကို ရှိခိုးခြင်း တရားကိုနာခြင်းကို ရည်၍
ဓညာဝတံခမ-စသည်ဖြင့် ယူအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်နိမိတ်ကြောင့်သာလျှင်။
ဝါ၊ စေတီတော်ကိုရှိခိုးခြင်း၊ တရားတော်ကို နာခြင်းကိုရည်၍ ဓညာဝတံမေ-
စသည်ဖြင့် ယူအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်နိမိတ်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊
နှုံး။ သဟ၊ ကွ။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ လသိတူ၊ ချုံ။ စေတီယဂံဏော၊ ချုံ။
ပဘိဋ္ဌိတ၊ တည်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ ဝေသို့။
ဥဒဗ္ဗာဂါပိဘိ၊ သည်။ အာကာသေ၊ ချုံ။ လသံပနပဗ္ဗမာဏာ၊ လေဟုတ်သော
ဂွမ်းပုံကဲ့သို့ ခုန်လွှား ပျံတက်စေခြင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဖရဏာပိတိယာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာယ၊ သော်။ သကလ
သရီရံ၊ သည်။ ဓမ္မိတော၊ မှုတ်၍။ (ဖရိတောတိဝါ၊ နှံ့၍)။ ဝုရိတဝတ္ထိဝိယ၊ လေပြည့်
စေအပ်သော ငါးစည်ပေါင်းသို့၎င်း။ မဟတာ၊ သည်းစွာသော။ ဥဒကော
သေန၊ တသည်မြစ်လောင်း တောင်ကျချောင်း ရေအယဉ်သည်။ ပက္ခန္ဓပဗ္ဗတ
ကုစ္ဆိဝိယစ၊ စီးဝင်သော တောင်ဝှမ်း ကဲ့သို့၎င်း။ အနုပရိပျုဋ်၊ အစဉ်မပြတ်
ထက်ဝန်းကျင်မှ တွေ့နွံသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ဗုလန္တိကာအဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ဥဗ္ဗေဂါဝိတိသည် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်စေနိုင်
သော အာနုသော်ရှိ၍ ဖရဏာပိတိထက်ပင် ပဏိတတရ ဖြစ်လေအံ့သောဟု
စောကြောရာလောကြောင့်။ “ဥဗ္ဗေဂတော ဖရဏာ နိစ္စလတ္တာ စိရဋ္ဌိတိကတ္တာစ
ပဏိတတရာ” မိန့်သော်....

ပန၊ ဆက်။ ပဉ္စဝိဓ၊ သော။ သာ သော ပိတိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သဘော
ရှိသော ဤပိတိသည်။ ဂမ္ဘ၊ ပဿဒ္ဓိ၏ တည်ရာတိုက်ကို။ ဂဏန္တိ၊ ယူလျက်။
ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်လျက်။ တနည်း။ ပဿဒ္ဓိယာ၊ ၎င်း။
နိမိတ္တာဘဝေန၊ ဖြင့်။ ဂမ္ဘ၊ ပဿဒ္ဓိဟူသော ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏန္တိ၊ ယူသည်ဖြစ်၍။
ပရိပါစန ဝသေန၊ ရင့်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပရိပါကံ၊ ကိုယ်ဝန်ရင့်ခြင်းသို့။
ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်လတ်သော်။ ကာယပဿဒ္ဓိဉ္စ၊ ကို၎င်း။ စိတ္တပဿဒ္ဓိဉ္စ၊ ကို၎င်း။
ဒုဝိဓံ၊ သော။ ပဿဒ္ဓိ၊ ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ “ပဿဒ္ဓိဟူသော
သားဖွားသည်ဟူလို” ပဿဒ္ဓိ၊ သည်။ ဂမ္ဘ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏန္တိ၊ ၎င်း။ ပရိပါကံ၊
သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သော်။ ကာယိကဉ္စ၊ ကာယိကလည်းဖြစ်သော။ စေတသိကဉ္စ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဋ္ဌေသဝါရကထာ

စေတသိကလည်းဖြစ်သော။ ဒုဝိဓမ္မိ၊ သော။ သုခံ၊ ကိ။ ပရိပ္ပုရေတိ၊ ဧ။
“ပဿဒ္ဓိဟူသော မိခင်က သုခဟူသောသား ဖွားပြန်သည် ဟူလို”။ သုခံ၊
သည်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိ။ ဂဏ္ဍန္တံ၊ ဖြစ်၍။ ပရိပါကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော်။ ခဏိက
သမာဓိံ၊ ခဏိကသမာဓိလည်း ဖြစ်သော။ ဥပစာရသမာဓိံ၊ ဥပစာရသမာဓိ
လည်း ဖြစ်သော။ အပ္ပနာသမာဓိံ၊ အပ္ပနာသမာဓိလည်းဖြစ်သော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ တိဝိခံ၊ သော။ သမာဓိံ၊ ကိ။ ပရိပ္ပုရေတိ၊ ဧ။

ပီတိ၏ သားကား ပဿဒ္ဓိ၊ ပဿဒ္ဓိ၏ သားကား သုခ၊
သုခ၏ သားကား သမာဓိဖြစ်၍ မြစ်ရပြီ ဟူလို။

တာသု၊ တို့တွင်။ အပ္ပနာသမာဓိ ပူရိကံ၊ အပ္ပနာသမာဓိကို ပြည့်စေတတ်သော
ပီတိကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးကုန်သော။ ခဏိကော
ပစာရ သမာဓိ ပူရိကော၊ ခဏိကသမာဓိ၊ ဥပစာရသမာဓိကို ပြည့်စေတတ်ကုန်
သော။ (ထည့်)။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောပီတိတို့သည်လည်း။ ဣဓ၊ ဤငွေမ
မဟာကုသိုလ်စိတ်၌။ ယုဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။ ။အဘယံကြောင့် အပ္ပနာ
သမာဓိ ပူရိကံကိုသားရသနည်း စောဒနာကြောင့်။

မူလဋီကာအဓိပ္ပါယ်။ ။အပ္ပနာ သမ္ပယုတ္တာဝ ပီတိ အပ္ပနာ သမာဓိပူရိကာတိ
ကတွာ သာ ဌပိတာ။

ယံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ကရဇ ကာယဉ္စ၊ ကရဇကာယကို၎င်း။ သမ္ပယုတ္တ
ဓမ္မေစ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို၎င်း။ သုခယတိ၊ ချမ်းသာ စေတတ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သုခံ၊ မည်၏။ တနည်း။ ယံ ဓမ္မ
ဇာတံ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလံ၊ မိမိ၏ဖြစ်ရာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုခယတိ၊ ချမ်းသာစေတတ်၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သုခံ၊ မည်၏။ ယဿ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုဖြစ်ရာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုခိတံ၊ ဖြစ်သော
ချမ်းသာရှိသည်ကို။ ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို။ ကရေတိ၊ ပြုတတ်
၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။“ယသပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံ သုခိတံ ကရေတိတိ အတ္ထော” ဟူသော
အဘွင့်ကို မြှော်၍၊ “သုခယတိ သုခိတံ ကရေတိတိ သုခံ”ဟူသော အတ္ထု၌
ဓာတုရူပေ နာမက္ခံာ ဣယောစ- ဟူသောသုတ်ဖြင့် ဣယပစ္စည်းသက်၍

အဋ္ဌသာလီနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပြီးကောင်းသော ဓာတ်ဟု မမှတ်ထင့်။ ဓာတူဟိ ဂေဏယဏာပေဏာပယ
ကာရိတာနိ ဟေတုတ္ထေ-ဟူသော သုတ်ဖြင့် ကာရိက်ဏယ ပစ္စည်းသက်နှင့်
ပြီးကောင်းသော ဟေတုကတ္ထုသာနေ ဟူ၍မှတ်။

သဒ္ဓနိတိ။ ။ သုခ ဒုက္ခ-တ ကြိယာယံ။ တ ကြိယာတိ သုခ ဒုက္ခာနံ ဝေဒနာ၊
ကြိယာ။ သုခနံ ဒုက္ခနန္တိ ဝုတ္တိ ဟောတိ။ သုခတိ၊ ဒုက္ခတိ၊ ဧကယောဇ-
ဒ္ဓိယောဇန မတ္ထုဒ္ဓိ အဒ္ဓါနံ ဝတဿဝါ ယောကုပ္ပတိ ဝတ္ထာနိ ဒုက္ခန္တိ။ သု-
ယတိတိ သုခံ။ ယသုပ္ပဗ္ဗတိ၊ တံ သုမိတံ ကရောတိတိ အတ္ထော။ သေနယေ
ဒုက္ခန္တိ ဧတ္ထာပိ။ အတ္ထာနံ သုခေတိ ပိဏေတိ။

သစေစ ကိပ္ပိမိ ကာထေ၊ မရဏံ မေ ပုရေသိယာ။
ပုတ္တေစ မေ ပပုက္ခေစ၊ သုခါပေယျမဟောသဓေတိ။

ကိုရှု၍ သုခတိ ဒုက္ခတိတို့ကား သုဒ္ဓ။ သုခယတိ ဒုက္ခယတိကား ဟေတုကတ္ထုပ
မှတ်ရာသည်။ သုခ၊ဒုက္ခ-တ ကြိယာယံကိုသည်း ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းင
ပြုခြင်း၌ဟု ခုတ်သာ တပျာရိသ်ကြီ၍ သကမ္မကဓာတ်ကို စင်စေလို၍၊ တကြိယာင
သုခဒုက္ခာနံ ဝေဒနာနံ ကြိယာ။ သုခနံ ဒုက္ခနန္တိ ဝုတ္တိ ဟောတိဟု ဘွင့်ပြ
သည်မှတ်။

ဝါ၊ ကား။ ယံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ကာယစိတ္တာဗာခံ၊ ကိုယ်၏ ကျင်နာခြင်း
စိတ်၏ ကျင်နာခြင်းကို။ ဝါ၊ ကိုယ်၏ အနာ၊ စိတ်၏ အနာကို။ သုဋ္ဌ
ကောင်းစွာ။ ခါဒတိစ၊ ခဲလည်းခဲတတ်၏။ ခဏတိစ၊ တူးလည်း တူးဖြိုဖျက်ဆီ
တတ်၏။ ဣဘိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သုခံ၊ မည်၏။ ဧဝ
ဤ သုခဟူသော အမည်သည်။ သောမနဿဝေဒနာယ၊ ၏။ နာမံ၊ တည်း
တဿ သုခဿ၊ ၏။ လက္ခဏာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒနာပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေ
လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

အပရော၊ တပါးသော။ နယော၊ နည်းကို။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအံ့။ သုခံ၊ သည်
သာတလက္ခဏံ၊ တံ သမဂ္ဂိပုဂ္ဂလ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မတို့ကို မိမိ၌ သာယာစေတေ
သော တဆားလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။

ဝေဒနတ္တနှင့် အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဣဋ္ဌသာသဝတ္ထာ တံ သမဂ္ဂိ ပုဂ္ဂထံ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ ဝ
အတ္ထနိ သာဒယတိတိ သ္မာတံ၊ ဒကာရဿ တကာရံ ကတ္တာ သာတံ ထက္ခ
တေဿာတိသာတ ထက္ခဏံ၊ အဓိညာတ ဓိညာတအားဖြင့် ထက္ခ လက္ခဏကိုပ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မွေ့မွေ့သဝါရကထာ

ဘနည်း။ သာယာစေတတ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာ ခြို၏။ (ဘာဝပ္ပဋ္ဌာန ကတ္ထုသာနေယျ)။ တနည်း။ တံ သမင်္ဂိပုဂ္ဂလ သမ္ပယုတ္တ ခမ္မတို့ကို မိမိ၌ သာယာစေတတ်သော တရားဟု မှတ်အပ်၏။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဗြူဟန ရသံ၊ ပွားစေခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ အနုဂ္ဂဟဏ ပစ္စုပ္ပန်နံ၊ အာရုံကို အဖန်ဖန်ယူခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ သမ္ပယုတ် တရားတို့အား ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်း အရာရှိ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာ။ ။ ခုကွံ ဝိယ အဝိဿဇေတွာ အခုကွ မထုခါ ဝိယ အနဇ္ဈ ပေက္ခိတွာ အနု အနု ဝဏ္ဏနံ ဥပကာရိတာ ဝါ အနုဂ္ဂဟော။

စ၊ ဆက်။ နေသံ ပီတိ သုခါနံ၊ တို့၏။ ကတ္တစိ ပဌမဇ္ဈာနာဒိကော ဌံ။ အဝိပ္ပ ယောဂေသညံ။ သတိပိသော်လည်း။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏ ပဋိလာဘတုဋ္ဌိ၊ ဣဋ္ဌာရုံကို ရခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ပီတိ၊ မည်၏။ ပဋိလဒ္ဓ ရသာနဘဝနံ၊ ရအပ်ပြီးသော အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းသည်။ သုခံ၊ မည်၏။ “ဤနှစ်ပုဒ်ဖြင့် သဘောအားဖြင့် ပီတိ၊ သုခတို့ကို ဝေဘန်ပြ သတည်း” ။ ယတ္ထ၊ အကြင် စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ပီတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပီတိရှိသော စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ “ဤပါဌ်ဖြင့် ပီတိ၏ သုခနှင့် အစွန္တသယောဂကိုဆို၏” ။ ယတ္ထ၊ သည်။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဌံ။ နိယမတော၊ ဖြင့်။ ပီတိ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤပါဌ်ဖြင့် ထုခ၏ ဝိတိနှင့် အနုစွန္တ သံယောဂကို ဆိုသတည်း။ ထို့ကြောင့် အစွန္တာနုစွန္တ သံယောဂအားဖြင့် ဝိတိသုခတို့၏ ဝိသေသကို ပြသတည်း။

ပီတိ၊ ကို။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ဂဟိတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာအဖြစ်ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ သုခံ၊ ကို။ ဝေဒနာက္ခန္ဓသင်္ဂဟိတံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၏ အဖြစ်ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ ဂိမ္မကာလေ၊ ပူသောနေ့ကာလ၌။ (ထည့်)။ ကန္တာရ ခိန္တယ၊ ခရီးခဲသို့သွား ခြင်းကြောင့် ပင်ပန်းသသူအား။ ဝနန္တောဒကသဝနဒဿနေသု၊ တောအုပ် အရိပ်ရှိ၏ ရေရှိ၏ ဟူသော စကားကို ကြားသောအခါ မြင်သောအခါတို့၌။ ပီတိ၊ ကို။ ဒဠဗ္ဗာဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏပီတိလာဘ ကာသေ၌။ ဒဠဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝနန္တယာ ပဝေသန ဥဒကပရိဘောဂေသု၊ တောရိပ်သို့ ဝင်သောအခါ ရေကို

သုံးဆောင်သောအခါတို့၌။ သုခံ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပဋိလဒ္ဓရသာန ဘာနကာလေ၊ ဤ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ နေသံ၊ တို့၏။ ဝိသေသော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ။ ‘‘ဣဘိ-စသည် သေသ’’ ။

ဟိ-တံပါကဋ် ကဗရာမိ၊ အံ။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟာကန္တာရမဂ္ဂံ၊ ရှည် စွာသောခရီးခဲသို့။ ပဋိပန္နော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဗမ္မ ပရေတော၊ နေပူ နိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ တသိတော၊ အစာမှတ်သည်ဖြစ်၍။ ပိပါသိတော၊ ရေသိပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၌။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ‘‘ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ပါနိယံ၊ ရေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း’’ ။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးရာ၏။ သော၊ ထိုခရီး ရင်ဆိုင်တွေ့သောယောက်ျားသည်။ ‘‘အဋ္ဌဝံ၊ တော အုပ်ကို။ ဥတ္တရိတွာဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ဇာတဿရ ဝနသဏ္ဍော၊ ဇာတဿရ အိုင် တောအုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုဇာတဿရ တောအုပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ လဘိဿသိ၊ ရလတံ’’ ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ ထိုခရီး ပင်ပန်းသောယောက်ျားသည်။ တဿ၊ ထိုပြောသော ယောက်ျား၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာဝ၊ ၍သာလျှင်။ ‘‘သုတွာတိ ဝါ’’ ။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ ရှင်ရှင် ပျပျ။ ဘဝေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိ သော်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိတာနိ၊ ကျကုန်သော။ ဥပ္ပလ ဒလ နာဠိပတ္တာဒီနိ၊ ကြာပွင့်ချပ်၊ ကြာရိုး၊ ကြာရွက် စသည်တို့ကို။ ‘‘ဥပ္ပလ ဒလ နာလပတ္တာဒီနိ တိဝါ’’ ။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သုဋ္ဌတရံ၊ လွန်စွာ။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ ရှင်ရှင်ပျပျ။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အလ္လဝတ္ထေ၊ စိုသောအဝတ်ရှိ ကုန်သော။ အလ္လကေသေ၊ စိုသောဆံ့ရှိကုန်သော။ ပုရိသေ၊ ယောက်ျား တို့ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဝနကုက္ကုဋ္ဌ ဝနမောရာဒီနိ၊ တောကြက်၊ တောဥဒေါင်း စသည်တို့၏။ ‘‘ဝနကုက္ကုဋ္ဌမောရာဒီနိဝါ’’ ။ သဒ္ဓံ၊ တွန်သံ ကို။ သုဏေယျ၊ ကြားရာ၏။ ဇာတဿရ ပရိယန္တေ၊ ဇာတဿရ အိုင်၏ အစွန်း၌။ ဇာတံ၊ ပေါက်သော။ မဏိဇာလ သဒိသံ၊ ပတ္တမြား ကွန်ယက်နှင့် တူသော။ နီလ ဝနသဏ္ဍံ၊ စိမ်းစိမ်းညိုသော တောအုပ်ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ ။ သရေ၊ အိုင်၌။ ဇာတာနိ၊ ပေါက်ကုန်သော။ ဥပ္ပလ ပဒုမကုမုဒါဒီနိ၊ ဥပ္ပလကြာ၊ ပဒုမကြာ၊ ကုမုဒြကြာ စသည်တို့ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ဒွါမျိုး ၃-ပါး။ အရိုးပြင်က ရှောင်ရှားသည်ကား ဥပ္ပလက္ခာအတွင်းက အမျှင်ရှိ၍ အရိုးကြမ်းသည်ကား ပဓမ္မကြောဖြူစင်နူးညံ့သောအပွင့်ရှိသည်ကား ကုမုဒ္ဓိကြာ။

၈၅။ ကြည်သော။ ဝိပွသနံ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်သော၊ ဥဒကံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ခိုင်ရာ၏။ သော၊ ထိုခရီးပင်ပန်းသော ယောက်ျားသည်။ ဘိယျောဘိယျော၊ ပွန်စွာ၊ လွန်စွာ။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ ရွှင်ရွှင် ပျပျ။ ဟုတော၊ ရှိ။ ဇာတဿရံ၊ ညှို့။ သြတရိတော၊ ရှိ။ ယထာရစိ၊ အလိုအလျောက်။ နုတော၊ ချိုးပြီး၍၎င်း။ ဝိတော၊ သောက်ပြီး၍၎င်း။ “နဟတောစ ပိတောစာတိဝါ”။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓ၊ ရထော၊ ငြိမ်းပြီးသော ပူပန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိသ မုဋ္ဌာလ ပေါက္ခရာ၊ နိ၊ ကြာစွယ်၊ ကြာရင်း စသည်တို့ကို။ ခါဒိတော၊ စား၍။ နိလုပ္ပလာဒီနိ၊ ဩဇာညှိပန်း စသည်တို့ကို။ ပိဋ္ဌန္တိတော၊ ပန်၍။

၁၀၈။ နတ္ထေန ပဗ္ဗိန္ဒိန္ဒဗ္ဗေ။ ။ “ဆာတဘယံ ဘိသတိနာသေတိတိ ဘိသော”။ အဘိဓာန်ဋီကာ၌ ဘာသ ဒိတ္တိယံ၊ အကာရသိ ဟူရကား “မူလေ ဇေယ ဝါ ဘာသတိ ဒိဗ္ဗတိတိဘိသော” ဟုလို၏။ မူလေ ဇာယတိတိ မုဋ္ဌာလော။ အညတ္ထေ ဇော။ ရဿာဒိ ပုတ္တဉ္စ။ ။ ပုသတိ ဝုခိ ဟုတော ဆဝတိတိပေါက္ခရံ။ ပုသ ဝုခိပိ။ ခရော၊ သဿကော။

ပေါက္ခရံ ပဒုမေ ဒေဟေ၊ ဝဇ္ဇဘဏ္ဍ မုခေပိစ။
သုန္ဒရတ္ထေစ သလိလေ၊ မာတင်္ဂကရကောဋိယံ။

အဘိဓာန် ထံရကား ဤ၌ ပေါက္ခရသဒ္ဓါ ပဓမ္မဟော။ ။ “ဘိသော စ မုဋ္ဌာလော စ ဘိသမုဋ္ဌာလံ”။ “ပေါက္ခရဿ ဘိသမုဋ္ဌာလံ ဘိသမုဋ္ဌာလ ပေါက္ခရံ။

မန္ဒာလက မူလာနိ၊ ဟင်းရံ၊ မြစ်တို့ကို။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ခိပိတော၊ ပစ်၍။ “ကရိတောတိဝါ”။ (ရွှေလည်ပိုက်၍ နောက်သို့ တဘက်တစ ပစ်လိုက် သည်ဟူလိုသတည်း။) ဥတ္တရိတော၊ တက်၍။ သာဋ္ဌကံ၊ ပုဆိုးကို။ နိဝါ သေတော၊ ဝတ်၍။ ဥဒက သာဋ္ဌကံ၊ ရေသနပ်ကို။ အာတပေ၊ နေပူ၌။ ကတော၊ လှန်း၍။ သိဘာယ၊ ချမ်းသော။ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌။ မန္ဒမန္ဓေ၊ ညှင်းညှင်း - ညှင်းညှင်းသော။ ဝါတေ၊ လေသည်။ ပဟရန္တေ၊ ခတ်သည် ရှိသော်။ နိပန္ဓော၊ လျောင်းလျက်။ “အဟောသုခံ အဟောသုခ”န္တိ။

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

A 8

ဪချမ်းသာစွာ ဪချမ်းသာစွာ ဟူ၍။ ဝဒေယျယထာ၊ ဆိုရာ၏သို့။ ဧဝံ-
တထာ၊ ထို အတူ။ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဟိ၊ ဥပမာ ဥပမေယျ နှီးနှော၍ဆိုအံ့။ တဿပုရိသဿ၊ ၎င်း။ ဇေတဿ၊
ဝနသဏှ သဝနတော၊ ဇေတဿရအိုင် တောအုပ်ကို ကြားသောကလေးမှ၊
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝဥဒက ဒဿနာ၊ ရေကိုမြင်သည်တိုင်အောင်။ ဟဋ္ဌ ပဟဋ္ဌ
ကာလောဝိယ၊ ရွှင်ရွှင် ပျပျ ဖြစ်သော ကာလကဲ့သို့။ ပုဗ္ဗဘာဂါရမ္မဏေ
ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သောအာရုံ၌။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာကာရာ၊ ရွှင်ရွှင် ယူပျ ဖြစ်သေး
အခြင်းအရာရှိသော။ ပိတိ၊ ပိတိကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။ နှတွာ၊ ရေချိုးပြီး
၍၎င်း။ ပိဝိတွာစ၊ ရေသောက်ပြီး၍၎င်း။ သီတာယ၊ ချမ်းမသော။ ဆာယာယ
၌။ မန္တမန္တေဝါတေ၊ သည်။ ပဟရန္တေ၊ သော်။ “အဟောသုခံ အဟော-
သုခ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒတော၊ လျက်။ နိပန္န ကာလော ဝိယ၊ လျောင်းသေး
ကာလကဲ့သို့။ ဗလဝပတ္တံ၊ အားရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အာရမ္မဏ-
ရသာနုဘဝနာ ကာရသဏ္ဍိတံ၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားသောအခြင်းအရာ
ဖြင့် တည်သော။ သုခံ၊ သုခကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ စ၊ ဆက်။ တသ္မိံ တသ္မိံ
သမယေ၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏပဋိလာဘသမယ ပဋိလခွရသာနုဘဝနသမယ
ဝနစ္စာယာဒိ သဝန ဒဿနသမယ ပရိဘောဂသမယဟူသော ထိုထိုသမယ၌။
ပါကဋ္ဌ ဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤ ဣဋ္ဌာရမ္မဏ ပဋိလာဘ တုဋ္ဌ
ပိတိ စဒသာစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။
ယတ္ထ၊ အကြင်စိတ္တပွါ၌။ ပိတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ဓာတ္ထ၊ ထိုပိတိရှိသော
စိတ္တပွါ၌။ သုခမ္ပိ၊ သုခသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။
ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂတာတိ၊ ကား။ စိတ္တဿ၊ ၎င်း။ ဧကဂ္ဂဘာဝေါ၊ တခုသော
အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဧတံ၊ ဤ စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂတာ ဟူသော အမည်
သည်။ သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဿ
သမာဓိဿ၊ ၎င်း။ လက္ခဏာဒီသု၊ တို့၌။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။
သမာဓိ၊ သည်။ “ပါမောက္ခ လက္ခဏောစ၊ အကြီးအမှူး၏အဖြစ် တည်းဟူ
သော လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အဝိက္ခေပ လက္ခဏောစ၊
သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ မပျံလွင့်ကြောင်း၏အဖြစ်ဟူသော လက္ခဏာရှိသည်

သည်း။ ဟောတိ ဣ။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကဗောမိ၊ အံ။ ကုဋ္ဌာဂါရ ကဏ္ဍိကာ၊
 စုလစ်မွန်းချန် အမွမ်းတို့ကို တင်သောအိမ်၏ အထွဋ်အချက်သည်။ သေသ
 ဒဗ္ဗသမ္ဘာရာနံ၊ အထွဋ်အချက်မှကြွင်းသော သစ်အစရှိသော အဆောက်အဦ
 တို့၏။ အာဗန္ဓနတော၊ ဘွဲ့တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပမုခါ၊ အကြီးအမှူး
 သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ သဗ္ဗ ကုသလ
 ဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသော ကုသိုလ်ဓမ္မတို့၏။ သမာဓိစိတ္တေန၊ သမာဓိနှင့်တကွ
 ဖြစ်သောစိတ်ဖြင့်။ ဣဇ္ဈနတော၊ ပြီးခြင်း ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊
 အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုကုသိုလ်ဓမ္မတို့၏။ သမာဓိ၊
 သည်။ ပါမောက္ခော၊ အကြီးအမှူးသည်။ ဟောတိ ဣ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။
 တေန၊ ထိုသို့ သမာဓိ၏ ပါမောက္ခလက္ခဏာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

‘သေယျထာပိ၊ “ယထာတိဝါ” မဟာရာဇ၊ ပ၊ ဟောတိတိ”။ ဟောတိ
 ဟူ၍။ ထေရေန၊ မဟာထေရ်သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
 သေယျထာပိ၊ ဤသို့လည်းဖြစ်ရာ၏ဟု ကြံအပ်သော ဥပမာမည်သည်ကား။
 ကုဋ္ဌာဂါရဿ၊ အိမ်၏။ ယာကာစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဂေါပါနသိယော၊
 အခြင်တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တာ၊
 ထိုအခြင်တို့သည်။ ကုဋ္ဌဂံမာ၊ အထွဋ်သို့ သွားကုန်သည်။ ကုဋ္ဌနိန္ဒာ၊ အထွဋ်သို့
 ညွတ်ကုန်သည်။ ကုဋ္ဌ သမောသရဏာ၊ အထွဋ်၌ ပေါင်းစုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ကုဋ္ဌံ၊ အထွဋ်ကို။ တာသံ၊ ထိုအခြင်တို့၏။ အဂ္ဂံ၊ အကြီးအမြတ်
 ဟူ၍။ အက္ခာယတိယထာ၊ ဆိုအပ်၏သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဟောရာဇ၊
 ကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကုသလ၊ ကုန်သော။
 ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဧဝမ္မာ၊ ထိုတရားတို့
 သည်။ သမာဓိ နိန္ဒာ၊ သမာဓိသို့ညွတ်ကုန်သည်။ သမာဓိ ပေါဏာ၊ သမာဓိသို့
 ကိုင်းကုန်သည်။ သမာဓိ ပဗ္ဗာရာ၊ သမာဓိသို့ရှိုင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 သမာဓိ၊ ကို။ တေသံ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့၏။ အဂ္ဂံ၊ အကြီးအမြတ်ဟူ၍။
 အက္ခာယတိ၊ ၎င်း။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ဟောရာဇ၊ ကြီး။ သေနဂံ၊ စစ်အင်္ဂါသို့။ ပတုာ၍။
 ရာဇာနာမ၊ မည်သည်ကား။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင် အကြင်အရပ်၌။ သေနာ၊
 စစ်သည်သည်။ ဩသီဒတိ၊ ဆုတ်နစ်၏။ တံတံဌာနံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊

သွား၏။ တဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ ရောက်ရာအရပ်၌။
 သေနာ၊ စစ်သည်သည်။ ပဋိပူရတိ၊ တဖန်ပြည့်၏။ ပရသေနာ၊ သူတပါး
 စစ်သည်သည်။ ဘိဇိတွာ၊ ပြိုပျက်၍။ ရာဇာနမေဝ၊ မင်းသို့သာလျှင်။ အနု
 ဝတ္ထတိယထာ၊ အစဉ်လိုက်၏သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ သဟဇာတဓမ္မာနံ၊ သဟ
 ဇာတ်ဘုရားတို့၏။ ဝိက္ခိဝိတုံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းငှာ။ ဝိပကိရိတုံ၊ ဖရိဖရဲ ကြဲခြင်းငှာ။
 အပ္ပဒါနတော၊ မပေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမာဓိ၊ သည်။ အဝိက္ခေပ
 လက္ခဏာနာမ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ မပျံလွင့်ကြောင်း၏ အဖြစ်ဟူသော
 လက္ခဏာရှိသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတော၊ အံ့။ စိတဿေ
 ကဂ္ဂတာသင်္ခါတော၊ သော။ အယံ သမာဓိနာမ၊ မည်သည်။

ပါဠိဃာနုဓန္ဓေ။ ။ ဝိသာရဿ ဗုဒ္ဓဘာဝဿ ပဋိပက္ခဘာဝါ အဝိသာရော။
 နဝိသာရဘာဝဓတ္ထံ။ တမဿ လက္ခဏန္တိ အာဟ အဝိသာရလက္ခဏေတိ။
 အဝိသာရ လက္ခဏာ၊ မရွေ့မပျံလွင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။
 အဝိက္ခေပ လက္ခဏော၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ မပျံလွင့်ကြောင်း၏ အဖြစ်လျှင်
 လက္ခဏာရှိ၏။

ပူဇနီကာအဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ အဝိသာရော အတ္ထနော ဝေ အဝိသာရဏသဘာဝေါ။
 အဝိက္ခေပေါ သမ္ပယုတ္တာနံ ဓမ္မာနံ အဝိက္ခိတ္တတာ။ ယေန သမ္ပယုတ္တာ အဝိက္ခိတ္တာ
 ဟောန္တိ၊ သောဓမ္မော အဝိက္ခေပေါတိ။ ။ ၈၀-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။ အဝိသာရော၊ အဝိသာရ ဟူသည်ကား။ အတ္ထနောဝေ၊ လျှင်။ အဝိ
 သရဏသဘာဝေါ၊ မရွေ့ရှားသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောတည်း။
 အဝိက္ခေပေါ၊ အဝိက္ခေပ ဟူသည်ကား။ သမ္ပယုတ္တာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။
 အဝိက္ခိတ္တတာ၊ မပျံလွင့်ကြောင်း၏ အဖြစ်တည်း။ ယေန၊ အကြင်သမာဓိဖြင့်။
 ဝါ၊ သမာဓိကြောင့်။ သမ္ပယုတ္တာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်။ အဝိက္ခိတ္တာ၊ မပျံလွင့်
 တုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သောဓမ္မော၊ ထိုသမာဓိတရားသည်။ အဝိက္ခေပေါ၊
 မည်၏။ ဣတိ၊ ဤထို မှတ်အပ်၏။

သဟဇာတဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သမ္ပိဏ္ဏနရသော၊ ပေါင်းစုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကိမိဝ၊
 ကား။ ဥဒကံ၊ သည်။ နှာနိယံစူဠာနံ၊ ရေချိုး ကသယ်မှုန်တို့ကို။ သမ္ပိဏ္ဏနံ
 ဝိယ၊ ပေါင်းစု၏ သို့တည်း။ ဥပသမပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ စိတ်၏ ငြိမ်သက်သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ဇီကာ။ ။အရူပသမ လက္ခဏဿ ဝိက္ခေပဿ ပဋိပက္ခတာယ စိတ္တဿ ဥပ
သမနာက-ရေန ပစ္စုပဋ္ဌာတိတိ ဥပသမပစ္စုပဋ္ဌာနော။

ဝါ။ကား။ ဉာဏ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဉာဏ်ဟူသော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏။
ဝါ။ ဖြစ်စေအပ်သော ဉာဏ်ဟူသော အကျိုးရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “သမာ
ဟိတော ယထာဘူတံ ဇာနာတိပဿတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဘဝတော၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊
၏။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော သူသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော
အတိုင်း။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဝိသေသတော-ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။
သုခ ပဒဋ္ဌာနော၊ သုခဝေဒနာလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။

ယေဘုယျေန သွင့်သည့် အလိုကား သုခ ကင်းသော သမာဓိလည်း အပ္ပက
အားဖြင့် ရှိသေး၏ဟု သိစေသတည်း။

တနည်း။ ။ဝိသေသတော-အတိသယေန၊ အလွန်အားဖြင့်။ သုခပဒဋ္ဌာနော၊ ၏။
သုခိနော စိတ္တံ သမာဓိယတိတိ ဝစနတော သုခံ သမာဓိဿ ဝိသေသကာရဏံ၊
သုခဝိရဟိတဿ တဒုပနိဿယေနဝ သမိဇ္ဈနတော။

ကိမိဝ၊ ကား။ နိဝါတော၊ လေတိတ်သောအခါ၌။ ဝါ၊ လေတိတ်သော
အရပ်၌။ ဒီပစိန္တံ၊ ဆီမီးလျှံတို့၏။ ဌိတိ ဝိယ၊ တည်ခြင်းကဲ့သို့။ စေတသော၊
၏။ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ “ဤဥပမာဖြင့်
သမာဓိ၏ သန္တဌိတိအဖြစ်ကို ပြသတည်း” ။

ဣန္ဒြိယရာသိဝဏ္ဏနာ

တောယ ဓမ္မဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မော၊ တို့သည်။ တနည်း။ တံ
သမဂီပုဂ္ဂလာ၊ ထိုသဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (ထည့်)။ သဒ္ဓဟန္တိ၊
ယုံကြည်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သဒ္ဓါ၊
မည်၏။

မူလဇီကာ စောဒနာပုံ။ ။သဒ္ဓဟန္တိ တောယာတိ သဒ္ဓဟနကြိယာယ ဝဝတ္တ
မာနံ ဓမ္မာနံ တတ္ထ အာဓိပစ္စဘာဝေန သဒ္ဓါယ ပစ္စယဘံ-ဓထေတိ။ ။ဝဝ-ဆဋ္ဌ၊
ဆိုသော် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကတ္တားနေသည် မဟုတ်လော။ အဘယ့်ကြောင့် ဓမ္မာနံ-
ဟူသနည်း ဟူမူကား။

တဿာ ဟိ မ္ဗောနံ တတာ ပစ္စယဘာဝေ သတိ ပုဂ္ဂလော သဗ္ဗယတိတိ ဝေါဟာ
ရော ဟောတိ။ ။မူလဒီကာ။ ၈၉-ဆဋ္ဌ။

ဝါ၊ ကား။ သယံ၊ သည်။ သဒ္ဓဟဘိ၏။ ဝါ၊ ကား။ သော၊ ဤသဘော
တဆားသည်။ သဒ္ဓဟန မတ္တ မေဝ၊ ယုံကြည်ခြင်းမျှပင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ သဒ္ဓါ၊ မည်၏။ သာသဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါသည်။ အဿဒ္ဓိယဿ၊ မသဒ္ဓါ
သောသူ၏ အဖြစ်ကို။ အဘိဘဝနတော၊ နှိပ်နှင်း လွှမ်းမိုးတတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိဘဝနန၊ မိမိနှင့်စပ်သော တဆားတို့ကို တဆားတို့၏
အစိုးရသည်၏ အဖြစ် အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယဉ္စ၊ ဣန္ဒြေမည်
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အဓိမောက္ခလက္ခဏော၊ ကြည်ညို
ယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်သောတရား အစရှိသောဝတ္ထု၌ ဖြစ်သော ဆုံးဖြတ်
ခြင်း လက္ခဏာ၌။

မူလဒီကာ။ ။ပသာဒဘူတော နိစ္ဆယော ဝတ္ထုဂတော အဓိမောက္ခ လက္ခဏံ၊
န ယေဝါပနကာဓိမောက္ခောတိ။ ။၈၉-ဆဋ္ဌ။

ဣန္ဒြိယံ၊ မိမိ၏အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကို။ “ဣန္ဒြိယန္တိဝါ” ။သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်
တရားတို့ကို။ (ထည့်)။ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဣန္ဒြိယဉ္စ၊ ဣန္ဒြေမည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သဒ္ဓါဝ၊ သဒ္ဓါသည်ပင်
လျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်သည်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓါသည်ပင်လျှင် ဣန္ဒြေမည်၏။

မူလဒီကာအဓိပ္ပာယ်။ ။အဿဒ္ဓိယသရုပ်ကား အဘယ်နည်း။ ပသာဒနိယဋ္ဌာနေသု
ပသာဒဿ ပဋိပက္ခဘူတံ အကုသလံ အဿဒ္ဓိယံ မိစ္ဆာဓိမောက္ခောစ။ ၈၉-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။ပသာဒနိယဋ္ဌာနေသု၊ ကြည်ညိုအပ်သောရတနာဆုံးပါး ဣဝ
လောက ပရလောက ကမ္မ ဖလစသောတရားတို့၌၊ ပသာဒဿ၊ ကြည်ညိုခြင်း
၏။ ပဋိပက္ခဘူတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။
အဿဒ္ဓိယံ၊ အဿဒ္ဓိယမည်၏။ မိစ္ဆာဓိမောက္ခောစ၊ မကြည်ညိုအပ်သောပုရဏ
ကဿပ အစရှိသည်တို့၌ ကြည်ညိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိစ္ဆာဓိမောက္ခသည်
လည်း။ ဝါ၊ မှားသောဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်လည်း။ အဿဒ္ဓိယံ၊ အဿဒ္ဓိယမည်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါးကို ဆိုအံ့။ သာ-သော သဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါသည်။ သမ္ပသာဒန
လက္ခဏာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ကြည်စေခြင်း လက္ခဏာရှိသည်လည်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ဟောတိ၊ ဣ။ ပက္ခန္ဓန လက္ခဏာစ၊ နောက်သို့မဆုတ် စုပ်စုပ်နှစ်လျက်သက်ဝင်
ခြင်း လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ “သမ္ပက္ခန္ဓနလက္ခဏာသတိဝါ” ဟောတိ၊ ဣ။

ဟိ-တံပါကဋ်ကရောမိ၊ အံ။ ရုညောစက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြဝတေးမင်း၏။
ဥဒကပ္ပသာဒကော မဏိ၊ ရေနေောက်မြို့နည်ကို ကြည်စေတတ်သော ပတ္တမြား
ရတနာသည်။ ဥဒကော ရေ၌။ ပက္ခန္ဓော၊ ထည့်အပ်သည်ရှိသော်။ ပင်
သေဂါလ ပဏက ကဒ္ဒမံ၊ အခဲအတစ် ပြစ်ချဲ့သော ညွန့်၊ မှော်၊ ရေဥို့၊ သွက်
သောညွန့်ကို။ သန္တိသိဒါပေတိ ယထာ၊ နှစ်စေ၏သို့။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အတ္ထံ၊
ကြည်သည်ကို။ ဝိပ္ပသန္တံ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်သည်ကို။ အနာဝိလံ၊ မနောက်
ကျသည်ကို။ ကရောတိ ယထာ၊ ပြု၏သို့။

မူလဒီကာ အဓိပ္ပါယ်။ ။ပက္ခန္ဓနန္တိသံသီဒနံ၊ ပင်္ကောကဋ္ဌမတော စာနိဘူတော
ဟောတိ၊ ပဏကံ ဝိစ္ဆလံ ဥဒကမလံ။ ။၈၉-ဆဋ္ဌ။

ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။
နိဝရဏေ၊ နိဝရဏတရားတို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ ခွါ၏။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ သန္တိ
သိဒါပေတိ၊ နှစ်စေ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပသာဒေတိ၊ ကြည်စေ၏။ အနာဝိလံ၊
မနောက်ကျသည်ကို။ ကရောတိ၊ ဣ။ ပသန္ဓေန၊ ကြည်လင်သော။ စိတ္တေန၊
ဖြင့်။ ယောဂါဝစ်ဇော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဒါနံ၊
အလှူကို။ ဒေတိ၊ ဣ။ သီလံ၊ ကို။ သမာဒိယတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဥပေါသထ
ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ဣ။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝေ၊ သို့။
တဒဝ၊ စွာ။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ သမ္ပသာဒနလက္ခဏာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို
ကြည်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ဣ။ တေန၊ ထိုသို့
သဒ္ဓါ၏သမ္ပသာဒန လက္ခဏာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာယသ္မာ နာဂ
သေနော၊ သည်။

ယထာ မဟာရာဇ၊ ပ။ အနာဝိလန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဣ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
ရာဇာစက္ကဝတ္တိ၊ သည်။ စတုရဂီနိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါရှိသော။ သေနယ၊
စစ်သည်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ အခွန်ရှည်သောခရီးသို့။ ပဋိပန္နော၊
သွားသည်ရှိသော်။ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ တရေယျ၊ ကူးရာ၏။
တံ ဥဒကံ၊ ကို။ သည်။ ဟတ္ထိဟိစ၊ ဆင်တို့ဖြင့်၎င်း။ အသေဟိစ၊ မြင်းတို့ဖြင့်
၎င်း။ ရထေဟိစ၊ ရထားတို့ဖြင့်၎င်း။ ပတ္တိဟိစ၊ ခြေသည်တို့ဖြင့်၎င်း။ ခေါဟိ

တံ၊ ချောက်ချားအပ်သည်။ “သန့်တိတံ သန့်ဗ္ဗိတန္တိဝါ” ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏။ အာဝိလံ၊ နောက်ကျသည်။ လူဠိတံ၊ လှုပ်ရှားသည်။ ကလလိ ဘူတံ၊
 ညွှန်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥတ္တိဒဏ္ဍာ၊ ကူးပြီးသော။ ရာဇာစက္ကဝတ္တိ၊
 သည်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ အာဏာပေယျ၊ စေရာ၏။ “ဘဏေ၊ အချင်းတို့။
 ပါနီယံ၊ ရေကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ပိဝိဿာမိ၊ သောက်အံ့။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေယျ၊ စေရာ၏။ ရညော၊ ၏။ ဥဒကပ္ပသာဒကောမဏိစ၊
 ရေနှောက် မြှူနည်ကို ကြည်စေတတ်သော ပတ္တမြား ရတနာသည်လည်း။
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဧဝံ၊ ဗျာဒိတ်တော်မြတ်
 အတိုင်း”။ ဣတိခေ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ မနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်။ ရညော၊
 ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဥဒကပ္ပသာဒကံ၊ သေး။ တံ မဏိံ၊
 ထိုပတ္တမြားရတနာကို။ ဥဒကော ဌံ။ ပက္ခိပေယျ၊ ချကုန်ရာ၏။ သဟသ၊
 အဆောတလျှင်။ ဥဒကော ဌံ။ “တသ္မိန္တိဝါ”။ ပက္ခိတ္တမတ္ထေ၊ ချအပ်ကာမျှ၌။
 ပကံ သေဝါလ ပဏက ကဒ္ဒမောစ၊ သည်လည်း။ “ပကံ သေဝါလ ပဏကံ
 ဝိဂစ္ဆေယျ ကဒ္ဒမောစာတိဝါ”။ သန္နိသီဒေယျ၊ နှစ်ရာ၏။ ဥဒကံ၊ သည်။ အတ္ထံ၊
 သည်။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ သည်။ အနာဝိလံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတော၊
 ထိုနှောက်မှ။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိဝတု၊ သောက်တော်မူ
 လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ရညော၊ စကြဝတေးမင်းအား။ ပါနီယံ၊ ရေကြည်တော်
 ကို။ ဥပနာဒမယျ၊ ဆက်ကုန်ရာ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဥဒကံ ယထာ၊ ရေကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။
 မနုဿာ ယထာ၊ လူတို့ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ယောဂါဝစရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။
 ပကံ သေဝါလ ပဏက ကဒ္ဒမော ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ကိလေသာ၊
 တို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဥဒကပ္ပသာဒကော၊ သော။ မဏိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊
 တူ။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ ဥဒကပ္ပသာဒကမ္ပိ၊ ရေနှောက်မြှူနည်ကို ကြည်
 စေတတ်သော။ မဏိမ္ပိ၊ ကို။ ပက္ခိတ္တမတ္ထေ ဌံ။ ပကံ သေဝါလ ပဏက ကဒ္ဒ
 မောစ၊ သည်လည်း။ သန္နိသီဒတိ ယထာ၊ နှစ်၏သို့။ ဥဒကံ၊ သည်။ အတ္ထံ၊
 သည်။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ သည်။ အနာဝိလံ၊ သည်။ ဘဝတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝ မေဝခေ၊

ဝ၊ ယထာ ပကံသေဝါလပဏကံ ကဒ္ဒမောစ၊ ဧဝံ ကိလေသာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ-
 ဣဒ္ဓံ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဓဇ္ဈသဝါရကထာ

လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ နိဝရဏေ၊
တို့ကိုး ဝိက္ခမ္ဘတိ၊ ၏။ ဝိနိဝရဏ စိတ္တံ၊ နိဝရဏကင်းသော စိတ်ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ သည်။ ဝိပ္ပသန္တံ၊ သည်။ အနာဝိလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ သမ္ပသာဒနလက္ခဏာ၏ အကျယ်မှတစ်ပါး၊ ပက္ခန္ဓနလက္ခဏာ၏
အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ ကုမ္ဘိလ မကရ ဂါဟရက္ခသာဒိကိဏ္ဍံ၊ မိခကျောင်းမကရ်း၊
ဖမ်းစားတတ်သော ရက္ခိသ် စသည်တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော။ ပူရံ၊ ကမ်းလုံးပြည့်
သော။ မဟာနဒိံ၊ မြစ်ကြီးကို။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဘိရုကဇနာ၊ ကြောက်
တတ်သောသူတို့သည်။ ဥဘောသု၊ ကုန်သော။ တီရေသု၊ တို့၌။ တိဇ္ဇန္တိ၊
တည်ကုန်၏။ ပန၊ လူထူးကိုဆိုအံ့။ သင်္ဂါမ သူရော၊ စစ်မြေ၌ ရဲရင့်သော။
မဟာ ယောဓော၊ သူရဲကြီးသည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ “ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။
သာမိ၊ အရှင်။ (ထည့်)။ “သပ္ပဋိဘယ ဘာဝေန၊ ဘေးဘျမ်းနှင့် တကွဖြစ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဩတရိတုံ၊ ၎င်း။ နဝိသဟာမ၊ ဖေဝံကုန်”။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ သုနိသိတိ၊ ကောင်းစွာသွေးအပ်သော။ အသိံ၊
သန်လျက်ကို။ ဂဒဟတွာ၊ ၍။ “မမ၊ ငါ၏။ ပစ္စတော၊ နောက်က။ ထေ၊
လာကြကုန်။ မဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။
နဒိံ၊ သို့။ ဩတရိတွာ၊ ၍။ အာဂတာဂတေ၊ လာတိုင်း၊ လာတိုင်းကုန်သော။
ကုမ္ဘိလာဒယော၊ မိခကျောင်း စသည်တို့ကို။ ပဋိဗာဟိတွာ၊ တားမြစ်၍။
ဩရိမ တီရတော၊ ဤမှာဘက်ကမ်းမှ၊ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ သောတ္ထိဘာဝံ၊
ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရောဇ္ဈော၊ ပြုလျက်။ ပါရိမ တီရံ၊ ထိုမှာဘက်
ကမ်းသို့။ နေတိ ယထာ၊ ဆောင်၏သို့။ ပါရိမ တီရတောပိ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း
မှလည်း။ သောတ္ထိနာ၊ ဖြင့်။ ဩရိမ တီရံ၊ သို့။ အာနေတိ ယထာ၊ ၏သို့။
ဝေမေဝ၊ လျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒတော၊ အား။ သိလံ၊ သိလကို။ ရက္ခတော၊
အား။ ဥပေါသထ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတော၊ အား။ ဘာဝေနံ၊ ကို။ အာရ
ဘဒတာ၊ အားထုတ်သောသူအား။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ သည်။ ပုရေ
စာရိကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ နှိုထို့ကြောင့်။ “သမ္ပက္ခန္ဓနလက္ခဏာစ
သဒ္ဓါတိ”။ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

အဋ္ဌကထာ - ဒုတိယတွဲ

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ သဒ္ဓဟန လက္ခဏာ၊ ရတနတ္ထယ ကမ္မ ကမ္မဗလဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဓေယျ ဝတ္ထုကို ယုံကြည်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဩကပ္ပနလက္ခဏာ၊ ဤ ဝတ္ထုသည် ဤသို့ သဘောရှိ၏ဟု သဒ္ဓေယျဝတ္ထုသို့ သက်ဝင်၍ ကြံစည် ယုံကြည်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဥဒကပ္ပသာဒကော မဏိ ဝိယ၊ ရေနောက်ပြင် နည်ကို ကြည်စေတတ်သော စက္ကဝတ်မင်းဖျား၏ ပတ္တမြားရတနာကဲ့သို့။ ပသာဒန ရသာ၊ နောက်ကျခြင်းဟူသော အညစ်အကြေးကို ပယ်ထုတ်၍ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ကြည်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဩဗုတ္တရဏော ဝိယ၊ မိကျောင်းမကရ်း စသည်ဖြင့် ပြမ်းသောရေအယဉ်ကို မကြောက်မရွံ့ မဆုတ်မနစ် ကူးခပ်ဝံ့သော ယောက်ျားကဲ့သို့။ ပက္ခန္ဓန ရသာ၊ ဒါန၊ သီလ၊ စသည်တို့၌ မသက်ဝင် နိုင်သည်ဖြစ်၍ ဆုတ်နစ်သော သဟဇာတ်တရားတို့ကို မနစ်မဆုတ် စုပ်စုပ်သက်ဝင်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ လွတ်လွတ်စုပ်စုပ်အားဖြင့် အာရုံသို့ သက်ဝင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အကာလုသိယ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သမ္ပယုတ် တရားတို့၏ မခနာက်ကျသည့် အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်တတ်၏။ “အကာလုသိယ ပစ္စုပဋ္ဌာနာတိဝါ”။ ဝါ၊ ကား။ အဓိမုတ္တိ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကြည်ညို အပ်သော ဘုရားအစရှိသောအရာ၌ ကြည်ညိုခြင်းမှ ဘောက်ပြန် သော အကုသိုလ်ဟူသော အဿဒ္ဓိယ၊ မကြည်ညိုအပ်သော ပူရဏ၊ ကဿပ အစရှိသည်တို့၌ ကြည်ညိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိစ္ဆာ အဓိမောက္ခ၏ ဆန့်ကျင် ဘက်ဖြစ်၍ သဒ္ဓေယျဝတ္ထု၌တည်လျက် ဆုံးဖြတ်တတ်သော တရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ သဒ္ဓေယျဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနာ၊ ရတနတ္ထယ ကမ္မ ကမ္မဗလဟူသော ယုံကြည်အပ်သော ဝတ္ထုလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ သဒ္ဓမ္မ သဝနာဒိ သောတာပတ္တိယဂံ ပဒဋ္ဌာနာ၊ သဒ္ဓမ္မ သဝန စသော သောတာပတ္တိ၏ အင်္ဂါလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။

သောတာပတ္တိမဂ်အင်္ဂါ ၄-ပါးပြု ဗုဒ္ဓိကော။ သပ္ပုရိသုပသေဝနသဒ္ဓမ္မသဝန ယောနိသော မနထိကာရ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယော သောတာပတ္တိ အင်္ဂါနိ။
ဝဇု-သဋ္ဌာ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဓမ္မသဝါရကထာ

သာ၊ ကို။ ဟတ္ထ ဝိတ္ထ ဗီဇာနိ ဝိယ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ယူခြင်း၌ လက်နှင့် ဘူ၏၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိကို ပြီးစေခြင်း၌ ဥစ္စာနှင့်တူ၏၊ အမြိုက်တည်းဟူသော အသီးဖလကို သီးစေခြင်း၌ မျိုးစေ့နှင့်တူ၏ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗျာ၊ မှတ်အပ်၏။

သဒ္ဓါအစစ်အတု။ ။သဒ္ဓါဟတ္ထော မဟာနာမ အရိယသာဝကော၊ သဒ္ဓါစိတ္တံ ပုရိသဿသေဋ္ဌံ။ သဒ္ဓါဒိဇံ တပေါဂုဋ္ဌိ-ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သတည်း။ ။ ယောက၌ ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာဟု သရဏ၊ တာဏ၊ ထေဏ၊ ပရာယနအစစ်ပညာခေတ်ရှိ၏။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ထိုကံတို့၏ ကောင်းကျိုး၊ မကောင်းကျိုးမည်သည် ရှိ၏ဟု ငါးပါး၌ ယုံကြည်ခြင်းသည် သဒ္ဓါတရားတည်း။ ပူရဏကဿဝ-စသောတိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့၌ ကြည်ညိုခြင်း တို့ကား သဒ္ဓါတရားမဟုတ်။ မိစ္ဆာ အဓိမောက္ခ စေတသိက်သာတည်း။ အမှတ်မဲ့ သော သူတို့၏ ထရံတခုသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ ကြည်ညိုခြင်းသည်ထည်း သဒ္ဓါတရား မဟုတ်။ အဓိမောက္ခ စေတသိက်သာတည်း။

ဝီရဿ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ၏။ ဝါ၊ လုံ့လရှိသော သူ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ ဝီရိယံ၊ အဖြစ်။

အဓိပ္ပါယတ္ထ။ ။ဝီရသဒ္ဓါသည် ရဲစွမ်းသောသူ၏ ဝီရမည်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ဝါယာမ ဓမ္မဒြဗ္ဗိကို ပဝတ္ထ နိဗိတ်ပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ဒြဗ္ဗိကို ဟောရကား ဝါယာမသည် ဘာဝအရဖြစ်၍ ဝီရိယမည်၏။ ဤကိုရည်၍ “ဝီရဿာဝေါတိ ယေန ဝီရော နာမ ဟောတိ သော ဓမ္မောတိ အတ္ထော” ဟု မူလဒီကာ (၇၉) မိန့်သော်....

ဝါ၊ ကား။ ဝီရနံ၊ တို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။ ဝီရိယံ၊ အမှု။

ဓမ္မ-ဓဋ္ဌိ။ ။ယင်းထိုသော် ဝါယာမကို မရ။ ကမ္မကို ရသည် မဟုတ်လော ဟူမူ။ ။ဝီရနံ ဝါ ကမ္မန္တိ ယေန ကမ္မေန ဝီရော နာမ ဟောတိ၊ တံ ဝီရနံ ကမ္မံ နာမ။ ဝီရိယံ ပနဿ သာဓက ဘာဝတော တထာ ဝုတ္တံ။ ဓမ္မဝိနိမုတ္တံ ဝါ ကိဉ္စိ ကမ္မံ နတ္ထိတိ ဝီရိယမေဝ ကမ္မသာဝေန ဝုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗ-ဟုဋ္ဌေ။

ဝါ၊ ကား။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဥပါယေန၊ လျှောက်ပတ်သောအကြောင်းဖြင့်။ ဤရယ်တဖွဲ ပဝတ္ထေတဖွဲ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝီရိယံ၊ မည်၏။ တဒေဝ၊ ထိုဝီရိယသည်ပင်လျှင်။ ကောသဇ္ဇဿ၊ ပျင်းရိသောသူ၏အဖြစ်ကို။ အဘိဘဝနတော၊ နှိပ်နင်းလွှမ်းမိုး တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဓိပတိယဇ္ဇေန၊ မိခီနှင့်စပ်သောတရားတို့ကို။ တရားတို့၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ် အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယဉ္စ

ဣန္ဒြိယမည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဝါ၊ ကား။ ပဂ္ဂဟဏလက္ခဏောသမ္ပယုတ်
 တရားတို့ကို ချီးပင့်ခြင်း လျော်သောအားကို ပေးခြင်းလက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယံ၊
 မိမိ၏အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။
 (ထည့်)။ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။
 ဝီရိယမေဝ၊ ဝီရိယသည်ပင်လျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။
 ပန၊ ထိုမှတပါး။ တံ ဧတံ ဝီရိယံ၊ သည်။ ဥပတ္တမ္ဘန လက္ခဏဉ္စ၊ သမ္ပယုတ်တရား
 တို့ကို သောက်ပုံခိုင်ခံ့စေခြင်း လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပဂ္ဂဟဏ
 လက္ခဏဉ္စ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ချီးပင့်ခြင်း လျော်သော အားကို ပေးခြင်း
 လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဟိ-တံပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဇိတ္တသရံ၊
 ဆွေးမြေ့သောအိမ်သည်။ အာဂန္တုကေန၊ သော။ ထူဏုပတ္တမ္ဘေန၊ တိုင်
 ဟူသော အထောက်အပံ့ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိယထာ၊ တည်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။
 ယောဂါ ဝစရော၊ သည်။ ဝီရိယုပ္ပတ္တမ္ဘေန၊ ဝီရိယဟူသော အထောက်အပံ့ဖြင့်။
 ဥပတ္တမ္ဘိတော၊ ထောက်အပံ့အပ်သည်။ ဟုတူ၊ ဤ။ သဗ္ဗကုသလ ဓမ္မေဟိ၊
 အလုံးစုံသော ကုသိုလ်တရားတို့မှ။ န ဟာယတိ၊ မယုတ်။ န ပရိဟာယတိ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ မယုတ်။ ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ၊ စွာ။ အဿ ဝီရိယဿ၊ ဤ။
 ဥပတ္တမ္ဘန လက္ခဏတာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ထောက်ပံ့ ခိုင်ခံ့စေခြင်း
 လက္ခဏာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ ဤ။ တေန၊ ထိုသို့ ဝီရိယ၏
 ဥပတ္တမ္ဘနလက္ခဏာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ထေရော နာဂ သေနော၊ သည်။
 “ယထာ မဟာရာဇ၊ လ။ န ဟာယန္တိ န ပရိဟာယန္တိ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊
 ပြု၊ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဂေဟေ၊ အိမ်သည်။ ပတန္တေ၊ တိမ်းလည်းသည်ရှိသော်။
 တံ၊ ထိုအိမ်ကို။ အညေန၊ တပါးသော။ ဒါရုနာ၊ သစ်ဖြင့်။ ဥပတ္တမ္ဘယျ၊
 ထောက်အပံ့။ ဥပတ္တမ္ဘိတံ၊ ထောက်အပ်သည်။ သန္တံ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဧဝံ
 ဣဒံ ဥပတ္တမ္ဘေန၊ ဤတိုင်ဟူသော အထောက်အပံ့ဖြင့်။ တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်
 သည်။ န ပတေယျ ယသာ၊ မလည်းရာ၏သို့။ ဧဝမေဝေ၊ လျှင်။ မဟာ
 ရာဇ၊ ကြီး။ ဝီရိယံ၊ သည်။ ဥပတ္တမ္ဘန လက္ခဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဝီရိယု
 ပတ္တမ္ဘိတော၊ ဝီရိယဖြင့် ထောက်ပံ့အပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ကုသလံ
 ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ န ဟာယန္တိ၊ မယုတ်ကုန်။ နပရိဟာယန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 မယုတ်ကုန်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ဝါ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ခုဒ္ဒိကာယစ၊ နည်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ မဟတိကာယစ၊ များသည်လည်း ဖြစ်သော။ သေနာယ၊ စစ်သည်သည်။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ပဝတ္ထေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ခုဒ္ဒိကာ၊ နည်းသော။ သေနာ၊ သည်။ ဩလီယေယျ၊ ဆုတ်နှစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဆုတ်နှစ်ခြင်းကြောင့်။ ရညော၊ အား။ အာရောစေယျ၊ ကြားရာ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ဗလဝါဟနံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါ ဆင်၊ မြင်းကို။ ပေသေယျ၊ စေရာ၏။ တေန ဗလဝါဟနေန၊ သည်။ ဝါ၊ တေန ရညေန၊ သည်။ ပဂ္ဂဟိတာ၊ ချီးပင့်ခဏာက်ပုံအပ်သော။ သကသေနာ၊ သည်။ ပရသေနံကို။ ပရာဇေယျ ယထာ၊ ရှုံးစေရာ၏သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ ဝီရိယံ၊ သည်။ သဟ ဇာတ သမ္ပယုတ္တ၊ မွှာနံ၊ တို့အား။ ဩလီယိတံ၊ ဆုတ်နှစ်ခြင်းငှာ။ နဒေတိ၊ မပေး။ ဥက္ခိပတိ ပဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ ချီးပင့်တတ်၏။ ဝါ၊ လျော်သောအားကို ပေးတတ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ပဂ္ဂဟာဏ လက္ခဏဉ္စ ဝီရိယ” န္တိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

အပရာ၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတော၊ အံ။ ဝီရိယံ၊ သည်။ ဥဿာဟ လက္ခဏံ၊ ထိုထိုကိစ္စကို ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်း။ ဝါ၊ လွန်စွာ လုံ့လပြုခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သဟဇာတာနံ၊ တို့ကို။ ဥပတ္ထမ္မနရသံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်း၊ အားပေးခြင်း၊ ချီးပင့်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အသံသီဒနဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဆုတ်နှစ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တရား၏အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ “သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သသူသည်။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သံဝေဂပဒဋ္ဌာနံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂဉာဏ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဝီရိယာရဗ္ဗဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ၊ ဝီရိယဟု ဆိုအပ်သော အာရဗ္ဗ၏အကြောင်း ရှစ်ပါးလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ သမ္မာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ အာရဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယသည်။ သဗ္ဗာသံ၊ ကုန်အောင်စုံသော။ သမ္ပတ္တိနံ၊ တို့၏။ မူလံ၊ အကြောင်းအမြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

သံဝေဂေါတိ စေတ္ထ သံဝေဂမယံ သတောတ္ထပွံ ဉာဏံ။

တောယ ဓမ္မဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ စိရကတာဒိ အာရမ္မဏံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ၌ ပြုအပ်သည်-စသော အာရုံကို။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့

သည်။ ဝါ၊ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သရန္တိ၊ အောက်မေ့တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုသို့ အောက်မေ့ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သတိ၊
 မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ စိရ ကတာဒိ အာရမ္မဏံ၊ ကို။
 သယံ၊ မိမိသည်။ သရတိ၊ ၎င်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာ ဓမ္မဇာတိ၊
 သည်။ သတိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သောဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ စိရ ကတာဒိ
 အာရမ္မဏံ၊ ကို။ သရဏမတ္ထမေဝ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ၎င်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သတိ၊ မည်၏။ သာဝ၊
 ထိုသတိသည်ပင်လျှင်။ မုဋ္ဌဿစွဿ၊ လွတ်သော သတိရှိသောသူ၏အဖြစ်ကို။
 အဘိဘာနတော၊ ကြောင့်။ အဓိပတိယဋ္ဌေန၊ မိမိနှင့်စပ်သောတရားတို့ကို
 တရားတို့၏အစိုးရသည်၏အဖြစ် အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယဉ္စ၊
 သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝါ၊ ကား။ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော
 ကာလပတ်လုံး၌ ပြုအပ်သည်စသော အာရုံသို့ ကပ်၍တည်ခြင်း လက္ခဏာ၌။
 ဝါ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလ၌ ပြုအပ်သည်စသော အာရုံကို မလွတ်မူ၍
 ကပ်၍ တည်ခြင်းလက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယံ၊ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပ
 ယန္တု ခေမ္မာ၊ တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ သဘိမေဝ၊ သတိသည်သာလျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ “သတိန္ဒြိယံ”
 မည်၏။

မူလဒီကာ။ ။စိရကတာဒိအာရမ္မဏံ ဥပဂန္ဓာ ဌာနံ အနိဿဇ္ဇနံ ဝါ အာရမ္မ
 ဏဿ ဥပဋ္ဌာနံ။ ။၈၉-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။စိရ ကတာဒိ အာရမ္မဏံ၊ ကြာမြင့်စွာ ပြုအပ်ပြီးသည်စသော အာရုံကို။
 ဥပဂန္ဓာ၊ ကပ်၍။ ဌာနံ၊ တည်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကား။ စိရ ကတာဒိ အာရမ္မဏံ၊
 ကြာမြင့်စွာ ပြုအပ်ပြီးသည် စသော အာရုံကို။ အနိဿဇ္ဇနံ၊ မစွန့်ခြင်းသည်။
 အာရမ္မဏဿ၊ အာရုံကို။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ကပ်၍တည်ခြင်းမည်၏။

အနုဒီကာ။ ။ကရဏာဒိကာလေ ဝိယ စိရကတာဒိ အာရမ္မဏံ ဝိဘူတံ ကတွာ
 ပဝတ္ထန္တိ သတိ တံ ဥပဂန္ဓာ တိဋ္ဌန္တိ အနိဿဇ္ဇန္တိစ ဟောတိ။ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။ကရဏာဒိကာလေဝိယ၊ ပြုဆဲအစရှိသော ကာလ၌ကဲ့သို့။ စိရကတာဒိ
 အာရမ္မဏံ၊ ကြာမြင့်စွာ ပြုအပ်ပြီးသည် စသော အာရုံကို။ ဝိဘူတံ၊ ထင်ရှား
 သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ သတိ၊
 စာထိသည်။ တံ၊ ထိုအာရုံကို။ ဥပဂန္ဓာ၊ ကပ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်သည်၎င်း။
 အနိဿဇ္ဇန္တိစ၊ မစွန့်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ပန၊ ထိုမှတပါး။ သာ သော သတိ၊ သည်။ အပိလာပန လက္ခဏာ၊
ဗျူဟာတိုင်းသည် ရေ၌ မငုပ်မနှစ် မျောသွား၏သို့ အာရုံကို မျော၍သွားစိမ့်
သောငှာ မပေးမူ၍ ကျောက်ဖျာကဲ့သို့ လှုပ်မရှား အာရုံကို ထားခြင်း
လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဂ္ဂဏှနလက္ခဏာစ၊ စီးပွားမဲ့ကို
ဆောင်တတ်သော ဒုစရိုက်တရားကို ပယ်ရှား၍ စီးပွားကို ဆောင်ဟတ်သော
သုစရိုက်တရားကို ချီးပင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

မူလဒ္ဓိကာအဓိပ္ပါယ်။ ။ဥဒကေ အလာဓု ဝိယ အာရမ္မဏံ ဝိလိပိတွာ ဂန္တံ အပ္ပ
ဒါနံ ပါသာကဿ ဝိယ နိစ္စလဿ အာရမ္မဏဿ ပှပနံ သာရဏံ အသမ္ပုဋ္ဌ
တာကရဏံ အပိလာပနံ။ ။ဂ.၉-ဆဋ္ဌ။

မူလဒ္ဓိကာအနက်။ ။ဥဒကေ၊ ရေ၌။ အလာဓု၊ ဗူးသည်။ ဝိလိပိတွာ၊ မျော၍။ ဝါ၊
ပေါ်၍။ ဂန္တံဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဝိလိပိတွာ၊ မျော၍။ ဝါ၊
ပေါ်၍။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှာ။ အပ္ပဒါနံ၊ မပေးမူ၍။ ပါသာကဿ ဝိယ၊
ကျောက်ဖျာကဲ့သို့။ နိစ္စလဿ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်းအောင်။ အာရမ္မဏဿ၊
အာရုံကို။ ပှပနံ၊ ထားခြင်းသည်။ အပိလာပနံ၊ အပိလာပနမည်၏။

သာရဏံ၊ အသမ္ပုဋ္ဌတာ ကရဏံ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့ကား-“သရန္တိ တောယ”
ဟူသော ဝစနတ်၏ အနက်ကိုသာ ထင်စွာပြသတည်း။ သာရဏံ၊ ထမ္ပယုတ်
တရားတို့ကို အောက်မေ့စေခြင်းသည်။ အသမ္ပုဋ္ဌတာ ကရဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရား
တို့၏ မခေမလျော့သော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းသည်။ အပိလာပနံ၊
အပိလာပနမည်၏။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ယံအာရမ္မဏံ သမ္ပုဋ္ဌံ၊ တံ ဝိလိပိတွာ ဂတံ ဝိယ စလိတံ ဝိယစ
ဟောတိ။ တပ္ပင်ပက္ခဘာဝေန ပန အသမ္ပုဋ္ဌန္တိ ဣမ ဗတ္ထံ ဒဿေန္တော ဥဒကေ
အလာဓု ဝိယာတိ အာဒိမာဟ။ တတ္ထ သာရဏန္တိ ဧတေန သရန္တိတာယာတိ
ဣမမေဝတ္ထံ ဝိဘာဝေတိ။ သရဏကြိယာယ ဟိ ပဝတ္ထမာနာနံ ဓမ္မာနံ တတ္ထ
အာဒိပစ္စဘာဝေန သတိ ပစ္စယော။ တဿာ ဟိ တထာ ပစ္စယ ဘာဝေ သတိ
တေဓမ္မာ သာရိတာ အသမ္ပုဋ္ဌကထာ အပိလာပိတာ ဟောန္တိတိ။ ၉၆-ဆဋ္ဌ။

အနုဒ္ဓိကာအနက်။ ။ယံ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ သမ္ပုဋ္ဌံ၊ ခေအပ်၏။ တံ၊ ထိုအာရုံသည်။
ဝိလိပိတွာ၊ ပေါ်၍။ ဝါ၊ မျော၍။ ဂတံဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့၎င်း။ စလိတံ ဝိယစ၊
ထုပ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တပ္ပင်ပက္ခဘာဝေန၊ ထိုမျော၍
သွားသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်၏အဖြစ် ထုပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်၏ ဆန့်ကျင်
ဆက်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အသမ္ပုဋ္ဌံ၊ မခေအပ်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဣမံ
အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော ဒ္ဓိကာစရာသည်။ ဥဒကေ အလာဓု

ဝိယာတိအာဒိ၊ ကိ၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥဒကေ အလာဗု ဝိယံ စသော ပါဠိ၌။ သာရဏန္တိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ တာယ၊ ထိုသတိဖြင့်။ သရန္တိ၊ အောက်မေ့တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမမေဝတ္ထံ၊ ဤကရုဏသာနေဝစနတ္ထ အနက်ကို သာလျှင်။ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြတော်မူ၏။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ။ သရုဏကြိယာယ၊ အောက်မေ့ခြင်း ကြိယာ၌။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ပဝတ္ထမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ သမ္မယုတ်တရားတို့၏။ ဝါ၊ တို့အား။ တတ္ထ၊ ထိုအောက်မေ့ခြင်းကြိယာ၌။ အာမိပစ္စဘာဝေန၊ အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သတိ၊ သည်။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဝါ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ သရံ၊ ၏။ တဿာ၊ ထိုသတိ၏။ တထာ၊ ထိုအကြီး အမှူး၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပစ္စယဘာဝေ၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော် တေဓမ္မာ၊ ထိုသမ္မယုတ် တရားတို့သည်။ သာရိတာ၊ အောက်မေ့အပ်ကုန်သည်၎င်း။ အသမ္ပုဋ္ဌကတာ၊ မမေ့မလျော့သော အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြုအပ်ကုန်သည်၎င်း။ အပိသာဝိတာ၊ ရေ၌မျောသောဗူးတောင်းကဲ့သို့ မမျော မဘွားသော အာရုံရှိကုန်သည်၎င်း။ ဝါ၊ မမေ့ မလျော့သော အာရုံရှိကုန်သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ။ ရညော၊ မင်း၏။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးသည်။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိသော။ ရတနံ၊ ကို။ ဂေါပယန္တော၊ စောင့်လျက်။ သာယံပါတံ၊ ည နံနက်။ ဓုဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဣဿရိယ သမ္ပတ္တိံ၊ အစိုးရသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ သလ္လက္ခာ ပေတိယထာ၊ ကောင်းစွာမှတ်စေ၏သို့။ သရာပေတိယထာ၊ အောက်မေ့စေ၏သို့။ ဝေမေဝ၊ တူလျှင်။ သတိ၊ သည်။ ကုသလံဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို။ သလ္လက္ခာ ပေတိ၊ ကောင်းစွာ မှတ်စေ၏။ သရာပေတိ၊ အောက်မေ့စေ၏။ တေန၊ ထိုသို့ကောင်းစွာ မှတ်စေ၊ အောက်မေ့စေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေရော၊ သည်။

ယထာ မဟာရာဇ၊ ပ။ အပိလာပန လက္ခဏာ သတိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ရညောစက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ သည်။ ဓုဇာနံ စက္ကဝတ္တိံ၊ စကြဝတေး မင်းကြီးကို။ သာယံ ပါတံ၊ ည နံနက်။ ယသံ၊ စည်းစိမ်ကို။ သရာပေတိ၊ အောက်မေ့စေ၏။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့သည်။ ဣက္ခကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ အဿာ၊ မြင်းတို့သည်။ ဣက္ခကာ၊ ကုန်၏။ ရထာ၊ တို့သည်။ ဣက္ခကာ၊ ကုန်၏။ ပတ္တိ၊ ခြေသည် သူရဲဘို့သည်။ ဣက္ခကာ၊ ကုန်၏။ ရဇတံ၊ ဝေသည်။ ဣက္ခကာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မေ့ရွေ့သဝါရကထာ

ရှိ၏။ သုဝဏ္ဏံ၊ သည်။ တွေ့ကံ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာ နှစ်သည်။ တွေ့ကံ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ သာပတေယျံ၊ ထိုဥစ္စာနှစ်ကို။ ဒေဝေါ၊ သည်။ သရတု၊ အောက်မေ့တော်မူလော”။ ဣတိ၊ သို့။ သရာပေတိ ယထာ၊ အောက်မေ့စေ၏သို့။

သံ ဝုစ္စတိ နေ။ တဿ ပတိ သံပတိ၊ တဿ ဟိတံ သာပတေယျံ။

ဝေ မေဝ ခေါ၊ ဤအတူလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သတိ၊ သည်။ ကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အပိလာပေတိ-အပိလာပေကရောတိ၊ မျော၍မသွားသည်တို့ကို ပြု၏။ ဝါ၊ မမေ့မလွတ် မချွတ်သည်တို့ကို ပြု၏။

မူလဒ္ဓိကာယပဒဝိနိစ္ဆယော။ ။ အပိလာပေတိကား အပိလာပ နာမ်ပုဒ် ဣ ပစ္စည်း တိဝိသတ် နာမဓာတ် တည်း။ “ဓာတုရူပေ နာမသ္မာ ဣယောစ” သုတ်၌ စုသဒ္ဓါဖြင့် ဣပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသတည်း။ ထိုကြောင့် အပိလာ ပေတိ-အပိလာပေကရောတိ-ဟု ဝိကာဘွင်သတည်း။

“ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ တည်း။ တနည်းကား။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန် တို့သည်။ ဣမေ စတ္တာ ရော၊ ဤလေးပါး တို့တည်း။ ဣမေ စတ္တာရော၊ တို့သည်။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ တို့တည်း။ ဣမေ စတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တို့တည်း။ ဣမာနိပဉ္စ၊ တို့သည်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့တည်း။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ တို့သည်။ ဗလာနိဗိုလ်တို့တည်း။ ဣမေ သတ္တာတို့သည်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ တို့တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ သမထော၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ငိပဿနာ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း။ ဣမေ ဤသည်တို့ကား။ လောကုတ္တရာ ဓမ္မာ၊ လောကုတ္တရာ တရားတို့တည်း။” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အပိလာပေတိ-အပိလာပေ ကရောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေခေါ၊ လျှင်။ သတိ၊ သည်။ အပိလာပန လက္ခဏာ၊ သည်။ “အပိလာ ပန လက္ခဏာ သတိတိဝါ” ။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝါပန၊ တနည်းကား။ ရညော စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ပရိကာ ယက ရတနံ၊ သားကြီးရတနာသည်။ ရညော၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ဟိတေစ၊

ဝိပဿနာ - ဒုတိယပိုဒ်

အဋ္ဌသာဝဂ်နိဒ္ဒါအဋ္ဌကထာနိဿယ

စီးပွားကို ဆောင်တတ်သောသူတို့ကို၎င်း။ အဟိတေစ၊ စီးပွားမဲ့ကို ဆောင်
 တတ်သော သူတို့ကို၎င်း။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အ ဟိတေ၊ စီးပွားမဲ့ကိုဆောင်တတ်
 သော သူတို့ကို။ အပယာပေတိ ယထာ၊ ဖဲခစ၏သို့။ ဟိတေ၊ စီးပွားကို
 ဆောင်သောသူတို့ကို။ ဥပယာပေတိ ယထာ၊ ချဉ်းကပ်စေ၏သို့။ ဝေမေဝခေါ၊
 လျှင်။ သဘိ၊ သည်။ ဟိတာ ဟိတာနံ၊ စီးပွားကို ဆောင်ကုန်၊ စီးပွားမဲ့ကို
 ဆောင်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ (ဣမေဟံ နာမ၊ ဤအမည်ရှိကုန်သော။
 ဟေတုဟိစ၊ ဇနက အကြောင်းတို့ဖြင့်၎င်း။ ပစ္စယေဟိစ၊ ဥပတ္တမ္ဘက
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၎င်း။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်ကြောင်းအားဖြင့်၎င်း။ ဣမံနာမ၊ ဤမည်သော။
 ဖလံ၊ အကျိုးကို။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဖလတော၊
 အကျိုးအားဖြင့်၎င်း။) (ဤပုဒ်တို့ကားထည့် ပုဒ်တို့တည်း။) ဂတိယော၊
 ပြီးခြင်းတို့ကို။ သမန္နေသိတွာ-သမံ သမာ သေတွာ၊ အညီအညွတ်ကောင်း
 စွာရှာ၍။ “သမန္နေသိတွာတိစ”။

‘သမန္နေသိတွာ သမံ သမာ ဥသိတွာ ဂဝေသိတွာ၊ နကာရာဂမော’။
 ယောဇနာ။

“ကာယေ ဒုစရိတာဒယော၊ ကာယဒုစရိက် အစရှိကုန်သော။ ဣမေဓမ္မော၊
 ဤတရားတို့သည်။ အဟိတာ၊ စီးပွားမဲ့ကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 အဟိတေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ဒုစရိက်တရားတို့ကို။ အပနုဒေတိ၊ ပယ်၏။
 ‘အပနုဒတိတိဝါ’။ “ကာယ သုစရိတာ ဒယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မော၊
 တို့သည်။ ဟိတာ၊ စီးပွားကို ဆောင်တတ်ကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဟိတေ၊ ကုန်
 သော။ ဓမ္မေ၊ သုစရိက်တရားတို့ကို။ ဥပဂုဏ္ဍာတိ၊ ချီးပင့်၏။ တေန၊ ထိုသို့
 သတိ၏ စီးပွားမဲ့ကို ဆောင်တတ်သောဒုစရိက်တရားတို့ကိုပယ်၍ စီးပွားကို
 ဆောင်တတ်သော သုစရိက်တရားတို့ကို ချီးပင့်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ထေရော၊ သည်။

“ယထာ မဘာရာဇေပ။ သတိ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 ရညောစက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ပရိဏာယက ရတနံ၊ သားကြီး
 ရတနာသည်။ ဟိတာ-ဟိတံ၊ စီးပွားဆောင်သောသူ၊ စီးပွားမဲ့ ဆောင်
 သောသူကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ “ဣမေ ဤသူတို့သည်။ ရညော၊ ၏။ ဟိတာ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

စီးပွားကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ကား။ အဟိတာ၊ စီးပွားမဲ့ကိုဆောင်
 တတ်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ကား။ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်၏။ ဣမေ၊
 ကား။ အနုပကာရာ၊ ကျေးဇူးမပြုတတ်ကုန်” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနဘိ၊ သိ၏။
 တတောတေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့တွင်။ အဟိတေ၊ စီးပွားမဲ့ကို
 ဆောင်တတ်သော သူတို့ကို။ အပနုဒေတိယထာ၊ ပယ်၏သို့။ ဟိတေ၊ စီးပွား
 ကိုဆောင်သောသူတို့ကို။ ဥပဂုဏ္ဍာတိယထာ၊ ချီးပင့်၏သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 ဝေ မေဝ ခေါ၊ လျှင်။ သတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဟိတာ-
 ဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဂတိယော၊ တို့ကို။ သမန္နေသတိ၊ ၏။
 “သမန္နေသတိတိစ” ။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤသုစရိုက်တရားတို့သည်။ ဟိတာ၊
 ကုန်၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤဒုစရိုက်တရားတို့သည်။ အဟိတာ၊ စီးပွားမဲ့ကို
 ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပကာရာ၊ ကုန်၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊
 တို့သည်။ အနုပကာရာ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမန္နေသတိ၊ ၏။ တတော
 တေသု၊ တို့တွင်။ အဟိတေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အပနုဒေတိ၊ ၏။
 ဟိတေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥပဂုဏ္ဍာတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ
 မေဝခေါ၊ လျှင်။ သတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဂုဏ္ဍာနုလက္ခဏာ၊ ချီးပင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။
 မူလဒီကာ အဓိပ္ပါယ်။ ။ အပရာ နယော-ဟူသောစကားကို ရသ-စသည်တို့ကို
 ပြခြင်းငှာ အားထုတ်အပ်၏။ ထက္ခဏာကား ရှေးနှင့် မထူးတည်း။

အပရာ၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ သတိ၊ သည်။
 အပိသာပနုလက္ခဏာ၊ ၏။ အသမ္ပောသန ရသ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို ဖျက်
 ဆီးခြင်းကိစ္စရှိ၏။

မူလဒီကာ။ ။ သမ္ပောသပစ္စနိကံ ကိစ္စံ အသမ္ပောသော။ နသမ္ပောသဘာဝ
 မတ္ထံ။ ။ ၈၉-ဆဋ္ဌ။

အာရက္ခ ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ စိတ်ကိုစောင့်ရှောက်တတ်သော တရားဟု ဉာဏ်အား
 ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဝိသယာဘိမုခိဘာဝ ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ တပါး
 သို့မသွားမူ၍ စိတ်၏အာရုံ၌ ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကြောင်းတရားဟု ဉာဏ်
 အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။

ဒီကာပိဂ္ဂဟ။ ။ အညတော အဝန္တာ စိတ္တံ ဝိသယေ အဘိမုခေါ၊ ဘဝတိ တော
 ယာတိ ဝိသယာဘိမုခဘာဝေါ။ သတိ။

အဋ္ဌသာယံနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ထိရသညာ ပဒဋ္ဌာနာ၊ မြဲမြံသော သညာလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။
ဝါ၊ ကား။ ကာယာဒိသတိပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနာ၊ သတိ၏အာရုံဖြစ်သော ကားယ
စသော သတိပဋ္ဌာန်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ကာယစသည်
လျှင် အာရုံရှိသော သတိပဋ္ဌာန်လျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။

ပူလန္တိကာအဓိပ္ပါယ်။ ။သတိယာ ဝတ္ထုဘူတာ ကာယာဒယော ကာယာဒိသတိ
ပဋ္ဌာနာ၊ သတိယောယေဝ ဝါ ပုရိမပစ္စိမာနံ ပဒဋ္ဌာနံ။ ။၈၉-ဆဋ္ဌ။

ပန၊ ပမာပမည်းမြင့်၍ဆိုအံ့။ အာရမ္မဏေ၊ ။ ခဋ္ဌပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊ မြဲစွာ
တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သေကာ ဝိယ၊ တံခါးတိုင်နှင့် တူ၏ဟူ၍။ စက္ခု
ဒွါရာဒိ ရက္ခအတော၊ စက္ခုဒွါရစသည်ကို စောင့်ရှောက်တတ်သည်၏ အပြင်
ကြောင့်။ ဒေါဝါရိကော ဝိယစ၊ တံခါးစောင့်နှင့်တူ၏ ဟူ၍လည်း။ ဒဋ္ဌဗျာဓိ၊
ယော သဘာဝေါ၊ သည်း အာရမ္မဏေ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊
အာဓိပတိ ဌပေတိ၊ ထားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောသဘာဝေါ
သည်။ သမာဓိ၊ မည်၏။ သော သမာဓိ၊ သည်။ ဝိက္ခေပဿ-ဥဒ္ဒစ္စဿ၊ ဥဒ္ဒစ္စကို
အဘိဘဝနတော၊ ကြောင့်။ အဓိပတိယဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယဉ္စ၊ သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အဝိက္ခေပ လက္ခဏေ၊ မပျံ့လှင့်ခြင်း လက္ခဏာ၌၊
သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ တို့ကို။ ဣန္ဒြိယံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ
ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ ၏။ သမာဓိယေဝ၊ လျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊
မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အဿ သမာဓိဿ၊ ၏။ လက္ခဏာဒိနိ၊ စသည်တို့ကို၊
ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော ကေဂ္ဂတာ နိဒ္ဒေသ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။
ဝေဒိတဗျာနိ၊ ကုန်၏။

ယာ ဓမ္မ ဇာတိ၊ သည်။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိတတ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ ဓမ္မ ဇာတိ၊ သည်။ ပညာ၊ မည်၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။
ပဇာနာတိ၊ နည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာ
နာတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အရိယသစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပဇာ
နာတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌။ ပညာ
ပေတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညာ၊ မည်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကိန္နိ၊ အသို့။ ပညာပေတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေသနည်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ဣတိ အယံ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စတည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။ အနတ္တာ၊ အနတ္တတည်း။ ဣတိ သို့။ ပညာပေတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေ၏။ သာပညာ၊ ထိုပညာသည်။ “သာဝသာစာတိပံ” ။ အင်ဇူးယ၊ အင်ဇူးကို။ အဘိဘဝနတော၊ ကြောင့်။ အဓိပတိယဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ ဝါ၊ ကား။ ဒဿနလက္ခဏော၊ မြင်ခြင်းလက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယ-ဣန္ဒြိယံ၊ ကို။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ ကာရေတိ၊ ။ ။ ဣတိဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ ဖြစ်၏။ ပညာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြေမည်၏။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြေမည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ သာ သော ပညာ၊ ထိုပညာသည်။ ဩဘာသနလက္ခဏာ၊ ထွန်းပြခြင်း လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဇာနန လက္ခဏာ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းလက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ ။

ကျမ်းတစ်။ ။ ဩဘာသနလက္ခဏာကို ဥပမာမြင့်လိုရကား ယထာဟိ-စသည်ကိုမိန့်သော်....

ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ။ စတုဗ္ဗိတ္တိကော၊ နိဂုံးလေးခု ရှိသော။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အချိန်၌။ ဒိပေ၊ ဆီမီးကို။ ဇလိတေ၊ ထွန်းအပ်သည်ရှိသော်။ အန္ဓကာရံ၊ အမှိုက် တိုက်သည်။ နိရုဇ္ဈတိယထာ၊ ချုပ်၏သို့။ အာလောကော၊ အလင်းသည်။ ပါတုဘဝတိယထာ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ ပညာ၊ သည်။ ဩဘာသနလက္ခဏာ၊ ထွန်းပြခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ပညာဘာသသမော၊ ပညာအရောင်အလင်းနှင့်တူသော။ ဩဘာသောနာ၊ အရောင်အလင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ။ ။ ဧကပလ္လင်္ကေန၊ ကခုသောထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ပညဝတော၊ ပညာရှိသောသူအား။ ဒသသယသိလောကဓာတု၊ တသောင်းသော စကြဝဠာသည်။ ကောလောကော၊ တပြိုင်နက်သော အရောင်အလင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ။ ။ တေန၊ ထိုသို့ ပညာ၏ ဩဘာသန လက္ခဏာ-ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ထေရော၊ သည်။

“ယထာ မဟာရာဇ။ ပညာ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပုရိသော၊ သည်။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်အတိပြီးသော။ ဂေဟေ၊ ။ ။ တေလပုဒိပံ၊ ဆီမီးကို။ “ပဒိပန္နိစ” ။ ပဝေသေယ၊ သွင်းရာ၏။ ပဝိဋ္ဌော၊ သွင်းအပ်

သော။ ပဒိပေါ၊ ဆီမီးသည်။ အန္ဓကာရံ၊ အမှိုက်မှောင်ကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိယထာ၊
 ဖျက်ဆီး၏သို့။ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို။ ဇနေတိ ယထာ၊ ဖြစ်စေ၏သို့။
 အာလောကံ၊ အလင်းကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိယထာ၊ ပြု၏သို့။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။
 ပါကဋ္ဌာနိ၊ ထင်ရှားသည်တို့ကို။ ကရောတိယထာ၊ ပြု၏သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ ပညာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဝိဇ္ဇန္တ
 ကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှိုက်မှောင်ကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။
 ဝိဒ္ဇောဘာသံ၊ ပညာတည်းဟူသော အရောင်ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဉာဏာ
 လောကံ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော အလင်းကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ပြု၏။ အရိယသစ္စာနိ၊
 ဟိုကို။ ပါကဋ္ဌာနိ၊ တို့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ ပညာ၊ သည်။ ဩဘာသန လက္ခဏာ၊ ထွန်းပြခြင်း လက္ခဏာရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။

ကျမ်းတစ်။ ။ပဇာနန လက္ခဏာကို ဥပမာဖြင့်လိုရကား...ယထာ ဝါ ပန-
 စသည်ကို မိန့်သော် ...။ “ဤဝါကျ၌ ဆဋ္ဌမူဝယ် ယထာပန-ဟူ၍သာပါရှိသည်။
 ဝါသဒ္ဓါမရှိပါချေ”။

ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဆေကော၊ လိမ္မာသော။ ဘိသက္ကော၊ ဆေးသွား
 သည်။ အာတုနုနံ၊ သူနာတို့၏။ သပ္ပါယာ သပ္ပါယာနိ၊ သပ္ပါယ၊ အသပ္ပါယဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဇာနာတိ ယထာ၊ သိ၏သို့။
 ဝေတံထာ၊ တူ။ ပညာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ ကုသလာ ကုသလေ၊
 ကုန်သော။ သေဝိတဗ္ဗာ၊ သေဝိတဗ္ဗ၊ ဟိန၊ ပဏီတ၊ ကဏ္ဍ၊ သုက္က၊ သပ္ပင်၊
 ဘာဂ၊ အပ္ပဋ္ဌိဘာဒဂ၊ မှီဝဲအပ်၊ မမှီဝဲအပ်၊ ယုတ်သည်၊ မြတ်သည်၊ မည်းသည်၊
 ဖြူသည်၊ တူသောအဘို့ရှိသည်၊ တူသော အဘို့မရှိသည်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။
 ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်၏။ ဓ-သစ္စံ၊ ၏။ ဓမ္မ
 သေနာပတိနာ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော သခင်သာရိပုတြာသည်။ “ပဇာ
 နာတိဘိခေါ အာဝုသော၊ တသ္မာ ပညာတိ “ပညဝါတိစ” ဝုစ္စတိ။ ပ။ ပဇာ
 နာတိဘိ” ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူ၏။
 အာဝုသော။ ငါ့ရှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ
 တတ်၏။ ဣဘိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိံ၊ အဘယ်
 ကို။ ပဇာနာတိ၊ နည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ပဇာနာတိ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။ ဝိတ္တာရေ တဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ အဿာ ပညာယ၊ ဧ၊ ပဇာနန္ဒလက္ခဏတာ၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဧ၊

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ ပညာ၊ သည်။ ယထာ သဘာဝ ပဋိဝေလက္ခဏာ၊ အကြင် အကြင် ဟုတ်မှန်သော သဘောကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ အက္ခလိတ ပဋိဝေလ လက္ခဏာ၊ မချော်မချွတ် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကုသလိဿာသ ခိတ္တ ဥသု ပဋိဝေလော ဝိယ၊ လိမ္မာသော လေးသမားသည် ပစ်လွှတ်အပ်သော မြား၏ ဖူးဝင်ခြင်းကဲ့သို့တည်း။ ဝိသယော ဘာသန ရသ၊ အာရုံကို ထွန်းပြခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ပဒိပေါဝိယ၊ ဆီမီးကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အာရုံကို ဖုံးလွှမ်းထုတ်သော မောဟအခိုက်မှောင်ကို ပယ်ခြင်းသည် အာရုံကို ထွန်းပြလင်းစေသည် မည်၏။

အသမ္မောဟ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ တစုံတခုသော အာရုံ၌လည်း မတွေ့ဝေသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ ဝါ၊ သမ္မောဟ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့် တွေ့ဝေခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်တည်း ဟူသော အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်၏။ အရည ဂတ သုဒေသကော ဝိယ၊ တော၌ ကျင်လည်သော ခရီးညွှန်ကောင်း ကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊ တောသွားသော သူတို့အား ကောင်းစွာ ခရီးညွှန်တတ်သော တောကျင်လည်သော သူကဲ့ သို့တည်း။

ယော သဘာဝေါ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ မနတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော သဘာဝေါ၊ သည်။ မနော၊ မနမည်၏။ ဝိဇာ နာတိ၊ သညာ၊ ပညာတို့မှ ထူးသောအားဖြင့် သိတတ်၏။ ဝါ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း၊ လက်ဦးသိခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် သိတတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ အဋ္ဌကထာ စရိယာ၊ တို့သည်။ နာဠိယာ၊ ကွမ်းစားဖြင့်။ မိန မာနော ဝိယ၊ ခြင်၏သို့၎င်း။ အာ ရမ္မဏံ၊ ကို။ မိနတိ၊ ခြင်တတ် ချိန်တတ်၏။ ပဇာနာတိ၊ ဧ၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟု၊ ကုန်၏။ “ဤ၌ ဣတိရှိသင့် သည်။ မရှိသော်လည်း ဂမ္ပမာန်မှတ်” ။ တဒေဝ၊ ထိုမနသည်ပင်လျှင်။ မနန

လက္ခဏာ သိခြင်းလက္ခဏာ၌၊ ဣန္ဒြိယ-ဣန္ဒြိယ ကို။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ မနောဝ၊ မနသံ ပင်လျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ မနိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ တေ၊ ဤမနိန္ဒြိယဟူသော ပုဒ်သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တစိတ္တဿဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော စိတ်၏ သာလျှင်။ ဝေ ဝစနံ၊ တည်း။

အဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ပီတိ သောမနဿ သမ္ပယောဂတော၊ ပီတိဖြင့် မှတ်အပ်သော သောမနဿနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ သောဘနံ၊ တင့်တယ် သော။ မနော၊ စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သုမနော၊ မည်၏။

သပ္ပိတိက၊ နိပ္ပိတိက၊ ဟူ၍ ပီတိဖြင့် သောမနဿကို မှတ်သည်ဟူလို။ ဤကား မူလဒီကာအလို။

တနည်း။ အဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ပီတိ သောမနဿ သမ္ပယော ဂတော၊ ပီတိ နှင့် ယှဉ်သော သောမနဿနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သောဘနံ၊ သော။ မနော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သုမနော၊ မည်၏။ (ဤကား အနုဒ္ဓိကအလို)။ သုမနဿ၊ တင့်တယ် သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေ၊ အဖြစ်တည်း။ သောမနဿ၊ အဖြစ်။ သာတ လက္ခဏေ၊ သာယာအပ်သော လက္ခဏာ၌။ ဝါ၊ သာယာခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယ-ဣန္ဒြိယ ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ သောမနဿ မေဝ၊ သောမနဿ သည်ပင်လျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ သောမနဿိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ တေ၊ ဤ သော မနဿိန္ဒြိယံ ဟူသော ပုဒ်သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ဝေ ဝစနံ၊ တည်း။

တေန ဓမ္မဇာတေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပယုတ္တကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဇီဝန္တိ၊ ရှင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ရှင်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇီဝိတံ၊ မည်၏။ အနုပါလန လက္ခဏေ၊ သဟဇာတ် တရားတို့ကို အစဉ်စောင့်ခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယ-ဣန္ဒြိယ ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ဇီဝိတံ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

မေဝဇီဝိတသည်ပင်လျှင်။ ဣန္ဒြိယံမည်၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံမည်၏။ တံ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ သည်။ ပဝတ္တသန္တတာ ဓိပတေယျံ၊ မပြတ်မစဲ ဖြစ်တတ်သည်ဖြစ်၍ ပဝတ္တဟု ဆိုအပ်သော ဥပါဒိန္ဒြိယကန္ဓာ အစဉ်၌ အစိုးရသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး။ လက္ခဏာဒီဟိ၊ လက္ခဏာ စသည်တို့ဖြင့်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဝိနိဗ္ဗုတ္တာနံ၊ မခွဲခြမ်း မဝေခန့် အပ်ကုန်သော။ “အဝိနာဘူတာနံ အဝိနိဘုတ္တာနန္တိပိ” ။ မွှောနံ၊ ရုပ်၊ နှမ်း တရားတို့ကို။ အနုပါလန လက္ခဏံ၊ အစဉ်စောင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

ပါဠိယာနုသန္ဓိယာဓိပ္ပာယ်။ ။ ရူပါရူပဇီဝိတိန္ဒြိယဿ အနုရူပတော လက္ခဏာ ဒိကံ ဒေယေတုံ အတ္တနာ အဝိနိဗ္ဗုတ္တာနန္တိ ဝတ္ထံ။ ။ သမ္ပယုတ္တာနန္တိ ဟိ ဝုစ္စ မာနေ ရူပဓမ္မာနံ သမ္ပယောဂါသာဝတော ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယဿ သင်္ဂဟော န သိယာ။ အဝိနိဗ္ဗုတ္တာနန္တိ ပန ဝုတ္တတ္တာ ယာနိ အဝိနိဗ္ဗောဂရူပါနိ ဇီဝိ တိန္ဒြိယေန သဒ္ဓိံ အဝိနိဗ္ဗုတ္တာနိ အသံသဋ္ဌာနိ။ ယေ စ အရူပဓမ္မာ အရူပဇီဝိ တိန္ဒြိယေန သမ္ပယုတ္တာ တေသံ သဗ္ဗေသံ သင်္ဂဟော ဟောတိတိ။

တေသံ၊ ထိုအဝိနိဗ္ဗုတ္တဖြစ်သော ရုပ်၊ နှမ်းတရားတို့၏။ ဝါ၊ သဟဇာတ်ဖြစ် သော ရုပ်၊ နှမ်းတရားတို့၏။ ပဝတ္တနရသံ၊ တည်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တေသံ ယေဝ၊ ထိုသဟဇာတ်ဖြစ်သော ရုပ်၊ နှမ်း တရားတို့ကိုပင်လျှင်။ ဌပန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဥပါဒ်မှ ဘင်တိုင်အောင် ထားတတ်သော တရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ ယာပယိတဗ္ဗ ဓမ္မ ပဒဋ္ဌာနံ၊ မိမိစောင့်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် မျှခေအပ်၊ တည်စေအပ်သော ရုပ်၊ နှမ်းတရားလျှင် နီးစွာသော အကြောင်း ရှိ၏။

ပါဠိယာနုသန္ဓေ။ ။ ယဒိ တေသံ အနုပါလနာဒိသာကေ။ ဧဝံ ကထံ တေသံ နိရောဓော ဟောတိ။ ဧဝံ ဟိ သဗ္ဗကာယံ ဌာတဗ္ဗန္တိ အာဟ သန္တေပိစာတိ အာဒိ။

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ အနုပါလန လက္ခဏာဒိမ္ပိ၊ အနုပါလနလက္ခဏာ ပဝတ္တန ရသစသော။ ဝိဓာနေ၊ အစီအရင်သည်။ သန္တေပိစ၊ ရှိသော်လည်း။ အတ္ထိက္ခဏေဒယဝ၊ မိမိစောင့်အပ်သော တရား မိမိရှိစဉ်ခဏ၌သာလျှင်။ တေ၊ ဤဇီဝိတိန္ဒြိယသည်။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုရုပ်၊ နှမ်းတရားတို့ကို။ အနုပါလေတိ၊ အစဉ်စောင့်၏။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဥပ္ပသာဒိနိ၊ ကြာစသည်တို့ကို။ အနု ပါလေတိဝိယ၊ အစဉ်စောင့်၏သို့တည်း။

ဝေဒနာ - နိဂ္ဂဟေသိဒ္ဓိ

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပါဠိယာနုသန္ဓေ။ ။အတ္တနာ အနုတ္တိဒိတဓပွေ ကထံ ပါယေတိတိ အာဟာ
ယထာ သကန္တိ အာဒိ။

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ယထာ သကံ ပစ္စယုပ္ပန္နေပိ၊ အကြင်အကြင် မိမိဥစ္စာဖြစ်သော
အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဓမ္မေ၊ ရုပ်၊ နာမ် တရားတို့ကို။
ပါလေတိ၊ စောင့်တတ်၏။ ဓာတိ၊ အထိန်းသည်။ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို။
ပါလေတိ ဝိယ၊ စောင့်၏သို့တည်း။

ပါဠိယာနုသန္ဓေ။ ။ဇိဝိတဿ ပန ကိံ ပဝတ္တိ ကာရဏန္တိ အာဟာ သယန္တိအာဒိ။

စ၊ ဆက်။ သယံ ပဝတ္တိတဓမ္မသမ္ပန္နေနော၊ မိမိသည် ဖြစ်စေအပ်သော ရုပ်၊
နာမ်တရားနှင့် စပ်သဖြင့်သာလျှင်။ ဇိဝိတံ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ တည်၏။ ။
“ယထာ ကထံ ဝိယာတိ နိယျာမဒကာ ဝိယာတိ” ။ ။နိယျာမကော၊ လှေ
သူကြီးသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပဝတ္တိတ နာဝါသမ္ပန္နေန၊ တည်စေအပ်
သော လှေနှင့်စပ်သဖြင့်။ ပဝတ္တတိ ဝိယ၊ တည်၏သို့တည်း။

ပါဠိယာနုသန္ဓေ။ ။ယဒိ ဓမ္မာနံ ပဝတ္တိ ဇိဝိတိန္ဒြိယ ပဒိဗဒ္ဓံ။ ဘင်္ဂတော ကိံပန
ပဝတ္တယတိတိ အာဟာ ဘင်္ဂတော ဥဒ္ဓန္တိ။

ဘင်္ဂတော၊ ဘင်္ဂမု။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ န ပဝတ္တယတိ၊ မတည်စေ။ “ကသ္မာတိ
အာဟာ အတ္တနောစ ပဝတ္တယိတဗ္ဗာနဉ္စ အဘာဝါတိ” ။ ကသ္မာ၊ ကား။
အတ္တနောစ၊ မိမိ၏၎င်း။ ပဝတ္တယိတဗ္ဗာနဉ္စ၊ တည်စေအပ်သော တရားတို့၏
၎င်း။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။

ပါဠိယာနုသန္ဓေ။ ။ဘင်္ဂကုဏေ ပန ကထန္တိ အာဟာ နဘင်္ဂကုဏေ ဌပေတိတိ။

ဘင်္ဂကုဏေ၊ ဘင်္ဂဓဏ၌။ န ဌပေတိ၊ မထားတတ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ သယံ
ဘိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ မိမိ၏ ယုက်ဆဲ၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ခိယမာနော၊ ကုန်ဆဲ
သော။ “ခိယမာနောတိပိ” ။ ဝဋ္ဋိသိနေဟော၊ မီးစာ၊ ဆီသည်။ ဒီပသိခံ၊
မီးလျှံကို။ န ဌပေတိ ဝိယ၊ မထားနိုင်၏သို့တည်း။ စ၊ ဆက်။ အနုပါလန
ပဝတ္တန ဌပနာ နံဘာဝ ဝိရဟိတံ၊ အစဉ်စောင့်ခြင်း၊ တည်စေခြင်း၊ ထားခြင်း
အာနုဘော်မှကင်းသည်။ န-ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ယထာ
ဝုတ္တကုဏေ၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောဓဏ၌။ တဿ တဿအနုပါလန

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ပဝတ္တန ဌပနဿ၊ ထိုထိုသို့သော အနုပါလန ပဝတ္တန ဌပန ကိစ္စကို။ သာနေ တော၊ ပြီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

မဂ္ဂင်္ဂရာသိဝဏ္ဏနာ

သမ္မာဒိဋ္ဌိ အာဒိဿ၊ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ သမ္မာ အဝိပရိတ နိယျာနိက-ဘာဝေန၊ မဘောက်မပြန် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင် တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ သမ္မာ အဝိပရိတနိယျာ နိက ဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အဘိနိရောပနဋ္ဌေန၊ အားရုံသို့ ရှေးရှုတင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ ပဂ္ဂဟဋ္ဌေန၊ ချီးပင့် တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာ ဝါယာမော၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ စိရ ကတာဒိ အာရမ္မဏံ၊ စိရကတ စသော အာရုံသို့၊ ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ မမေ့ မလတ် ကပ်၍တည်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာသတိ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ အဝိက္ခေပနဋ္ဌေန၊ မပျံ့လွင့် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာ သမာဓိ၊ မည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။

ကျမ်းတမ်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ထွက် ဆိုပြီး၊ ဝစနတ္ထကို မဆိုပြီလော စုဒ္ဓိရကား ဝစ နတ္ထော ပန-စသည်ကို မိန့်သော်....

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ သမ္မာ အဝိပရိ တ နိယျာနိက ဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တာယ ဓမ္မဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ သမ္ပ ယုတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပဿန္တိ၊ မြင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ သင်္ကပ္ပေတိ၊ ကြံတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တေန သဘာဝေန၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သင်္ကပ္ပေန္တိ၊ ကြံတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ ဝါယာမေတိ၊ အားထုတ်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာဝါယာမော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တေန သဘာ

ဝေဒနာ ဖြင့်၊ သမ္မာ ဖြင့်။ သမ္မယုတ္တဓမ္မာ တို့သည်။ ဝါယမန္တိ၊ အားထုတ်တတ်
 ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမ္မာဝါယာမော၊ မည်၏။ သမ္မာ ဖြင့်။
 စိရကတာဒိအာရမ္မဏံ၊ ကို။ သရတိ၊ မမေ့လျော့အောက်မေ့တတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသတိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တာယ ဓမ္မဇာတိယာ၊
 ဖြင့်။ သမ္မာ ဖြင့်။ စိရကတာဒိ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ သမ္မယုတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။
 သရန္တိ၊ မမေ့လျော့ အောက်မေ့ တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 သမ္မာသတိ၊ မည်၏။ သမ္မာ ဖြင့်။ သမာဓိယတိ၊ အာရုံ၌ စိတ်ကိုကောင်းစွာ
 ထားတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသမာဓိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။
 တေန သဘာဝေန၊ ဖြင့်။ သမ္မာ ဖြင့်။ သမ္မယုတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သမာဓိယန္တိ၊
 အာရုံ၌ စိတ်ကိုကောင်းစွာထားတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာ
 သမာဓိ၊ မည်၏။ အပိစ အပရော နယော၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတော၊ အံ။
 ပသတ္တာ၊ ချီ မှမ်းအပ်သော။ ဝါ၊ ကား။ သန္တရာ၊ ကောင်းသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိ
 ကည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဣမိနာ နယေနပိ၊
 ဖြင့်လည်း။ တေသံ၊ ထို သမ္မာဒိဋ္ဌိ စသော ပုဒ်တို့၏။ ဝစနတ္တော၊ ကို။ ငေဒိ
 တဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ လက္ခဏာဒီနိ၊ လက္ခဏာ စသည်တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊
 ဧကံကံ၌။ ဝုတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသည်သာတည်း။

ဗလရာသိဝဏ္ဏနာ

သဒ္ဓါမလာဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ သဒ္ဓါ ဒီနိ၊ သဒ္ဓါ စသည်တို့သည်။
 ဝုတ္တတ္တာနေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာတည်း။ ပန၊ ထိုမှ
 တပါး။ အကမ္ပိယဋ္ဌေန၊ မတုန်လှုပ်တတ်သော သဘောကြောင့်။ ဗလံ၊ မည်၏။
 ဣတိ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဧတေသု၊ ထိုသဒ္ဓါဗလစသည်တို့တွင်။
 အသဒ္ဓိဓေ၊ သဒ္ဓါကင်းသော သူ၏အဖြစ် တည်းဟူသော အကုသိုလ်ကြောင့်။
 န ကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါမလံ၊ မည်၏။ ကော
 သဇ္ဇေ၊ ပျင်းရိခြင်းကြောင့်။ နကမ္ပတိ၊ တတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 ဝိရိယမလံ၊ မည်၏။ မုဋ္ဌဿဇ္ဈေ၊ လွတ်သော သတိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 န ကမ္ပာ၊ တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတိမလံ၊ သတိဗလမည်၏။ ဥဒ္ဓစ္စေ၊
 ဥဒ္ဓစ္စကြောင့်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာဓိ

ဗလံ၊ သမာဓိဗလမည်၏။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်။ နကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်
 တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညာဗလံ၊ ပညာဗလမည်၏။ အဟိရိကော၊
 အဟိရိကကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊ တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟိရိဗလံ၊ ဟိရိဗလ
 မည်၏။ အနောတ္တပ္ပေ၊ ကြောင့်။ နကမ္မတိ၊ တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သြတ္တပ္ပဗလံ၊ မည်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဥဘယ ပဒ
 ဝသေန၊ သဒ္ဓါဟူသောပုဒ်၊ ဗလဟူသောပုဒ် စသောပဒဒွယ၏အစွမ်းဖြင့်။
 အတ္ထဇက္ကနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓါ၊ ဗလ စသော ခုနစ်ပါးတို့တွင်။ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်
 သော။ ပဉ္စ၊ ၄ပါးကုန်သော သဒ္ဓါ၊ ဗလ စသည်တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။
 လက္ခဏာဒီဟိတို့ဖြင့်။ ပကာသိတာနေဝ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီးသည်သာတည်း။ ပစ္စိမ
 ဒ္ဒယေ၊ နောက်ဖြစ်သော ဟိရိဗလ၊ သြတ္တပ္ပဗလ နှစ်ပါး ဧပေါင်း၌။
 အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကာယဒုစ္စရိတာဒီဟိ၊ ကာယ ဒုစရိက်
 စသည်တို့ကို။ ဝါ၊ တို့ကြောင့်။ ဟိရိယတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏။ ဝါ၊ ရှက်တတ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟိရိ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ ဤဟိရိ-ဟူသော အမည်သည်။
 လဇ္ဇာယ၊ ရှက်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဧတဟိ ဝေ ကာယဒုစ္စရိတာ ဒီဟိ၊
 တို့ကြောင့်လျှင်။ သြတ္တပ္ပတိ၊ ကြောက်လန့်တတ်၏။ ‘သြတ္တပတီတိဝါ’။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သြတ္တပ္ပံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ ဤသြတ္တပ္ပဟူသော အမည်
 သည်။ ပါပတော၊ မကောင်းမှုမှ။ ဝါ၊ မကောင်းမှုကြောင့်။ ဥဗ္ဗေဇ၊ သ၊ ကြောက်
 လန့်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဧတသံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဟိရိ၊
 သြတ္တပ္ပ-နှစ်ပါးတို့၏။ နာနာ ကရဏဒီပနတ္တံ၊ အသီးအသီး ကဲ့ပြားသည်၏
 အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အထူးကို ပြခြင်းငှာ။ လဇ္ဇာဘယ လက္ခဏေန၊ လဇ္ဇာ
 ဘယ လက္ခဏာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမုဋ္ဌာနဉ္စ၊ သမုဋ္ဌာန်၎င်း။ အဓိပတိစ၊
 အဓိပတိ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမံမာတိကံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ အယံ ဝိတ္ထာရ
 ကထာ၊ ဤအကျယ်ဖြစ်သော စကားကို။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ (ထည့်)။
 ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

အဋ္ဌတ္တသမုဋ္ဌာနာ၊ နိယကဋ္ဌတ္တဖြစ်သော ဇာတိစသည်လျှင် သမုဋ္ဌာန်
 ရှိသော တရားသည်။ ဟိရိနာမ၊ ဟိရိမည်၏။

၀၀နတ္ထံ။ ။နိယကဏ္ဍတ္ထံ ဇာတိ အာဓိ သမုဋ္ဌာနံ တေဿာတိ အဗ္ဗတ္ထသမုဋ္ဌာနာ။

ဩတ္တပ္ပံ နာမ၊ ဩတ္တပ္ပမည်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ သမုဋ္ဌာနံ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုလျှင် ဖြစ်ကြောင်း သမုဋ္ဌာန်ရှိ၏။ ဟိရီနာမ၊ မည်သည်။ အတ္တာဓိပတိ၊ မိမိလျှင် အကြီးအမှူးရှိ၏။ ဩတ္တပ္ပံနာမ၊ မည်သည်။ လောကာ ဝိပတိ၊ လောကလျှင် အကြီးအမှူးရှိ၏။ ဟိရီနာမ၊ မည်သည်။ လဇ္ဇာ သဘာဝသဏ္ဍိတာ၊ ရှက်ခြင်း သဘော၌ ကောင်းစွာတည်၏။ ဩတ္တပ္ပံနာမ၊ မည်သည်။ ဘယ သဘာဝ သဏ္ဍိတံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်း သဘော၌ ကောင်းစွာတည်၏။ ဟိရီနာမ၊ မည် သည်။ သပ္ပဋိဿဝ လက္ခဏာ၊ ရိုသေထိုက်သောသူ၏ စကားကို ရှေးရှုနာခြင်း၊ ဝန်ခံခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော ရိုသေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဩတ္တပ္ပံ နာမ၊ မည်သည်။ ဝဇ္ဇဘိရုကဘယဒဿာဝိ လက္ခဏံ၊ အပြစ်ကို ကြောက်တတ်သည်၏ အဖြစ်၊ ဘေးအားဖြင့် ရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။

ပူလန္တိကာ။ ။ဝရုနာ ကိစ္ဆိန္ဒိ ဝုတ္တေ ဝါရဝ ဝသေန ပဋိဿဝနံ ငဋိဿဝေါ။ သဟ ပဋိဿဝေနာတိ သပ္ပဋိဿဝံ။ ပဋိဿဝဘူတံ တံ သဘာဝဉ္စ ယံကိစ္ဆိ ဝါရဝန္တိ အတ္ထော။ ။၉၀-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။ဝရုနာ၊ အလေးအမြတ် ပြုထိုက်သော သူသည်။ ကိစ္ဆိန္ဒိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝါရဝ ဝသေန၊ အရိုအသေ၏ အစွမ်း ဖြင့်။ ပဋိဿဝနံ၊ စကားကို ရှေးရှုနာခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဝန်ခံခြင်းသည်။ ပဋိဿဝေါ၊ မည်၏။ ပဋိဿဝေန၊ ရိုသေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကားကို ရှေးရှုနာခြင်းနှင့်။ ဝါ၊ ရိုသေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကားကို ဝန်ခံခြင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတဿာ၊ ကြောင့်။ သပ္ပဋိဿဝံ၊ မည်၏။ ပဋိဿဝဘူတံ၊ ရိုသေ ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကားကို ရှေးရှုနာခြင်းဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ရိုသေ ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကားကို ဝန်ခံခြင်း ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော။ တံ သဘာဝဉ္စ၊ ထိုရိုသေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကားကို ရှေးရှုနာခြင်းနှင့် ထူသော သဘော ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ ရိုသေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကားကို ဝန်ခံခြင်းနှင့် ထူသော သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံကိစ္ဆိ၊ အထုံးစုံသော။ ဝါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။သဟ ပဋိဿဝေန သပ္ပဋိဿဝေါ-ကား သသဒ္ဓမ္မဂဏုတ္တမံကဲ့သို့ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိယိတည်း။ ထိုကြောင့် ပဋိဿဝ ဘူတံ-ဟုသမာသံ ပုဒ်၏ အနက်ကိုလည်း ကောက်သတည်း။ အညပုဒ်၏ အနက်ကိုလည်း တံ သဘာဝဉ္စ ယံ ကိစ္ဆိ ဝါရဝံ-ဟု ကောက်သတည်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဓမ္မသဝါရကထာ

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ပဋိဿဝေါ ဝစနပဋိဂ္ဂဟောတိ အဓိပ္ပါယေန သပ္ပင်္ဂိဿဝံ ပဋိဿဝဘူတံ တံသဘာဝဉ္စ ယံကိဗ္ဗိ ဝါရဝန္တိအာဟ။ ။၉၀-ဆဋ္ဌ။

မူလဒ္ဓိကာ။ ။ဝဋံ ဘာယတိ တဉ္စ ဘယတော ပဿတိတိ ဝဋ္ဌဘိရုက ဘယ ဒဿာဝိ။ ဧဝံ သဘာဝံ ဩတ္ထပ္ပံ။ ။၉၁-ဆဋ္ဌ။

မူလဒ္ဓိကာအနက်။ ။ဝဋံ၊ အပြစ်ကို။ ဘာယတိ၊ ကြောက်တတ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုအပြစ်ကိုလည်း။ ဘယတော၊ ဘေးအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဝဋ္ဌ ဘိရုက ဘယဒဿာဝိ၊ မည်၏။ ဩတ္ထပ္ပံ၊ ဩတ္ထပ္ပသည်း။ ဧဝံ သဘာဝံ၊ ဤသို့ အပြစ်ကို ကြောက်တတ်သည်၊ အပြစ်ကို ဘေးအားဖြင့် ရှုထတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိ၏။

ဧဝံ သဘာဝံ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဝဋ္ဌ ဘိရုက ဘယဒဿာဝိဟူသော ပုဒ်၏ သာဝပ္ပဋ္ဌာန ကတ္ထုသာနေ အဖြစ်ကို ပြသတည်း။

တတ္ထ-တေသု အဇ္ဈတ္တ သမုဋ္ဌာန ဟိရိ အာဒိသု၊ ထိုအဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာန် ရှိသော ဟိရိ-စသည် တို့တွင်။ အဇ္ဈတ္တ သမုဋ္ဌာနံ၊ အဇ္ဈတ္တ သမုဋ္ဌာန်ရှိသော။ ဟိရိံ ၊ ဟိရိကို။ ဇာတိံ ၊ ဇာတ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဝယံ၊ အရွယ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ သူရ ဘာဝံ၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ဗာဟုဿစွံ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ စတူဟိ-ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေသနည်းဟူမူကား။ “တေ ပါပကရဏံ နာမ၊ ဤမကောင်းမှုကို ပြုခြင်းမည်သည်။ ဇာတိသမ္ပန္နာနံ၊ ဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့၏။ န ကမ္မံ၊ အမှုမဟုတ်။ ဟိန ဇစ္စာနံ၊ ယုတ်သော အမျိုးရှိကုန်သော။ ကေဝဇ္ဇာဒိနံ၊ တံငါ- စသော သူတို့၏။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ဤအမှုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သော။ ဇာတိ သမ္ပန္နဿ၊ အမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော သူအား။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ဤအမှုကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်”။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ၊ စွာ။ ဇာတိံ ၊ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ပါဏာတိ ပါတာဒိ ပါပံ၊ ကို။ အ ကရောန္တော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍။ ဟိရိံ ၊ ဟိရိကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “တေ ပါပ ကရဏံ နာမ၊ မည်သည်။ ဒဟရေဟိ၊ သူငယ်တို့သည်။ ကတ္တမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ တည်း။ မာဒိသဿ၊ သော။ ဝယေ၊ ကြီးရင့်သော အရွယ်၌။ ဌိတဿ၊ အား။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်”။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝယံ၊ အရွယ်ကို။

ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ပါဏာတိ ပါတာဒိ ပါပံ၊ ကို။ အကရောန္တော၊
၍။ ဟိရိံ၊ ဟိရိံကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “တေ ပါပ
ကရဏံ နာမ၊ မည်သည်။ ဒုဗ္ဗလ ဇာတိကာနံ၊ အားနည်းသော သဘော
ရှိသောသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ တည်း။ သူရ ဘာဝါနံ၊ သူရဲဘော ရှိသောသူတို့၏၊
န ကမ္မံ၊ မဟုတ်။

၀၀နတ္ထနှင့် အရဇကဏ်။ ။ သူရနံ သာဝေါ သူရဘာဝေါ။ သူရ သာဝေါ
ဧတေသံ အတ္ထိတိ သူရဘာဝါ-ဟု တဒ္ဓိတ်ဆင့်၍ သူရဲဘောရှိသော သူတို့ကို
ရသတည်း။

မာဒိသဿ၊ ဧသာ။ သူရ ဘာဝ သမ္ပန္နဿ၊ သူရဲဘောနှင့် ပြည့်စုံသောသူအား။
ဣဒံ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ သူရဘာဝံ၊ ကို။
ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ပါဏာတိ ပါတာဒိ ပါပံ၊ ကို။ အ ကရောန္တော၊ ၍။ ဟိရိံ၊
ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “တေ ပါပ ကမ္မံ နာမ၊ မည်သည်။
အန္ဓဗာလာနံ၊ ပညာမျက်စိကန်းကုန်သော သူမိုက်တို့၏။ ကမ္မံ၊ တည်း။ ပဏ္ဍိ
တာနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ န ကမ္မံ၊ မဟုတ်။ မာဒိသဿ၊ ငါ့ကဲ့သို့သော။ ပဏ္ဍိတဿ၊
သော။ ဗဟုဿုတဿ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသောသူအား။ ဣဒံ ကမ္မံ၊
ကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ဗဟုဿုစွံ၊ ကို။
ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ပါဏာတိ ပါတာဒိ ပါပံ၊ ကို။ အ ကရောန္တော၊ ၍။ ဟိရိံ၊
ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ၎င်း။ ဝေံ၊ သို့။ အဗ္ဗတ္တသမုဋ္ဌာနံ၊ သော။ ဟိရိံ၊ ကို။ စတုဟိ
ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ၎င်း။ ပန၊ ဆက်။ သမုဋ္ဌာပေတွာ စ၊
ဖြစ်စေပြီး၍လည်း။ အတ္တနော၊ ၎င်း။ စိတ္တေ၊ ၎့်။ ဟိရိံ၊ ကို။ ပဝေသေတွာ၊ ၍။
ပါပ ကမ္မံ၊ ကို။ န ကရေတိ၊ မပြု။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဟိရိ နာမ၊ မည်သည်။ အဗ္ဗတ္တ
သမုဋ္ဌာနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ဩတ္တပ္ပံနာမ၊ မည်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ သမုဋ္ဌာနံ၊ ဗဟိဒ္ဓသမုဋ္ဌာန်ရှိသည်။ ကထံ
ဟောတိ၊ ကား။ တံ၊ သည်။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ သစေ ကရိဿသိ၊ အကယ်၍
ပြုလတ်။ စတုသု၊ ကုန်သော။ ပရိသာသု၊ တို့၌။ ဂရဟပ္ပတ္တော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့
ရောက်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ လတ်။

ဂါထာအနက်။ ။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝိည၊ တို့သည်။ ဂရဟိဿန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်
လတ်။ အသုစိံ၊ မစင်ကို။ နာဂရိကော၊ မြို့ကြီးသူသည်။ ဝဇ္ဇေတံ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသ ဝါရကထာ

ယထာ၊ ကြင်ရှောင်၏သို့။ သီလဝန္တေဟိ၊ သီလရှိကုန်သော သူတို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝါ၊ သင်သည်။ ဝဇ္ဇိတော၊ ကြင်ရှောင်အပ်သည်။ ဘဝိဿာဘိ၊ ဖြစ်လတ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကထံ၊ အသို့မူ၍။ ပါပံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကရိဿသိ၊ ပြုလတ်နည်း။

ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓော၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထု၌။ သမုဠိတေန၊ သော။ ဩတ္တပေေန၊ ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ဧဝံ၊ သို့။ ဩတ္တပုံနာမ၊ မည်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါသမုဠာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟိရိနာမ၊ မည်သည်။ အတ္တာဓိပတိ၊ မိမိလျှင် အကြီးအမှူးရှိသည်။ ကထံ ဟောတိ၊ ကား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အဓိပတိံ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးအမှူးကို။ ကတွာ၊ ၍။ “သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဿ၊ သဒ္ဓါ၍ ရဟန်းပြုသော။ ဗဟုဿုတဿ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော။ ဓုတင်္ဂဓရဿ၊ ဓုတင်ကိုဆောင်ရွက်၍။ “ဓုတ ဝါဒဿ ဓုတင်္ဂဓရိဿာတိပိ”။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သောသူအား။ ပါပ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတံ၊ ငှား။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ပါပ ကမ္မံ၊ ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟိရိနာမ၊ မည်သည်။ အတ္တာ ဓိပတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ ဟိရိ၏ မိမိအကြီးအမှူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “သော အတ္တာနံယေဝ။ ပ။ ပရိဟရတိတိ၊ ဟူ၍။ အဟ၊ ၏။ သော ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အတ္တာနံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဓိပတိံ ဇေဋ္ဌကံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ အကုသလံ၊ ကို။ ပဗဟတိ၊ ပယ်၏။ ကုသလံ၊ ကို။ ဘာဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်နှင့်စာကူသော တရားကို။ ပဗဟတိ၊ ၏။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကင်း သောတရားကို။ ဘာဇေတိ၊ ၏။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပရိဟရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ဆောင်၏။

ဩတ္တပုံ နာမ၊ မည်သည်။ လောကာဓိပတိ၊ လောကလျှင် အကြီးအမှူး ရှိသည်။ ကထံ ဟောတိ၊ ကား။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ လောကံ၊ ကို။ အဓိပတိံ ဇေဋ္ဌကံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သော စကား၏။ သာဓကံ၊ သက်သေဖြစ်သော။ ယထာ ကိံ ဝစနံ၊ အဘယ်သို့သော စကားကို။ ဘဂဝါ၊

အဋ္ဌသလိနိ - ဒုတိယတွဲ

12 A

သည်။ အာဟာ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ “မဟာခေါ။ပ။ ပရိဟရတိ” တိ
ဟူ၍။ အာဟာ၊ ဤ။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အယံ လောကသန္ဓိဝါသော၊ ဤစကြ
ဝဋ္ဌာသည်။ မဟာ၊ ကြီးကျယ်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ မဟန္တသ္မိံ၊ ကြီးကျယ်
သော။ လောကသန္ဓိဝါသော၊ ဤ။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒိဗ္ဗ
စက္ခုကာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ပရစိတ္တံ၊ ဝိဒုနေ၊ သူတပါးစိတ်ကို
သိကုန်သော။ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
တေသမဏ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဒုရတောပိ၊ အဝေးမှလည်း။ ပဿန္တိ၊
မြင်ကုန်၏။ အာသန္နာပိ၊ အနီး၌တည်ကုန်သော်လည်း။ န ဒိဿန္တိ၊ မထင်
မြင်ကုန်။ စေတသာပိ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်လည်း။ ပရစိတ္တံ၊ သူတပါးစိတ်ကို။ ပဇာ
နန္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိကုန်၏။ တေပိ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်လည်း။
မံ၊ ငါ့ကို။ ဝေံ၊ သို့။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတံ။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဣမံ ကုလ
ပုတ္တံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါသဖြင့်။ အ ဂါရသ္မာ၊
အိမ်မှ။ နိက္ခမ္မာ၊ ရှေ့၍။ (ထည့်)။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်၏ အစီးအပွားဖြစ်သော
လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း စသော ကိစ္စမရှိသော ရဟန်းသို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊
ကပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကု
သလေဟိ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့ဖြင့်။ ဝေါကိဏ္ဏော၊
ပြုံးသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတံ။
ဣဒ္ဓိမန္တိယော၊ တန်ခိုးရှိကုန်သော။ “ဣဒ္ဓိမန္တိနိယောတိဝါ”။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ၊
ကုန်သော။ ပရစိတ္တံ၊ ဝိဒုနိယော၊ သူတပါးစိတ်ကို သိကုန်သော။ ဒေဇတာ၊
နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာပိ ဒေဇတာ၊ တို့သည်လည်း။ ဒုရတောပိ၊
မှလည်း။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာသန္နာပိ၊ လည်း။ န ဒိဿန္တိ၊ မထင်မြင်ကုန်။
စေတသာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ပရစိတ္တံ၊ ကို။ ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တာပိ ဒေဇတာ၊
တို့သည်လည်း။ မံ၊ ကို။ ဝေံ၊ သို့။ ဇာနိဿန္တိ၊ လတံ။ ဘော၊ အချင်းတို့။
ဣမံ ကုလပုတ္တံ၊ ကို။ ပဿထ၊ လော။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်။ အ ဂါရသ္မာ၊
အိမ်မှ။ နိက္ခမ္မာ၊ ရှေ့၍။ (ထည့်)။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်၏ အစီးအပွားဖြစ်သော
လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း စသော ကိစ္စမရှိသော ရဟန်းအဖြစ်သို့။
ပဗ္ဗဇိတော၊ ကပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ပါပကေဟိ၊ ကုန်သော။
အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝေါကိဏ္ဏော၊ ပြုံးသည်ဖြစ်၍။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ်။ သောကုလပုတ္တော၊ သည်။ လောကံ ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဓိပတိံ ဇေဋ္ဌကံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ အကုသလံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ၍။ ကုသလံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၍။ သာဓဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ၍။ အနဝဇ္ဇံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၍။ သုဒ္ဓံ၊ သော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပရိဟရတိ၊ ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဩတ္တပ္ပံနာမ၊ မည်သည်။ လောကာဓိပတိံ၊ သည်။ ဟေတိ၊ ၍။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ “လဇ္ဇာ သဘာဝသက္ကိတာ ဟိရိ၊ ဘယသဘာဝ သက္ကိတံ ဩတ္တပ္ပ” န္တိ ဣ၊ ဟူသော ဤနှစ်ပုဒ်၌။ အတ္တော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။ လဇ္ဇာတိ၊ ကား။ လဇ္ဇနာကာရော၊ စက်ဆုပ်သော အခြင်းအရာတည်း။ ဝါ၊ ရှက်သော အခြင်းအရာတည်း။ ဟိရိ၊ သည်။ တေန သဘာဝေန၊ ထိုသို့ အကုသိုလ်ကို စက်ဆုပ်သော သဘောဖြင့်။ ဝါ၊ ရှက်သော သဘောဖြင့်။ သက္ကိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်၏။ ဘယန္တိ၊ ကား။ အပါယ ဘယံ၊ အပါယ် ဘေးကို ကြောက်လန့်ခြင်းတည်း။ ။ (ဘယတပုဒ်ကြေ)။ ။ ဩတ္တပ္ပံ၊ သည်။ ဘေန သဘာဝေန၊ ထိုအပါယ်ဘေးကို ကြောက်လန့်သော သဘောဖြင့်။ သက္ကိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုလဇ္ဇာ သဘာဝ သက္ကိတံ၊ ဘယ သဘာဝသက္ကိတံနှစ်ပါးအပေါင်း သည်လည်း။ ပါပပရိဇ္ဇေန၊ မကောင်းမှုကို ကြည့်ခြင်း၌။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟေတိ၊ ၍။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ ယထာနာမ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ ဥစ္စာရ ပဿာဝါဒိနိ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စသည် တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ လဇ္ဇိတဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ ရှက်ခြင်းငှာ လျှောက် ပတ်သော။ ဧကံ၊ တဦးသောသူကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ လဇ္ဇနာကာရပုတ္တော၊ ရှက်သော အခြင်းအရာသို့ ရောက်သည်။ ဘဝေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာ၏သို့။ ဟိန္ဒိတော-လဇ္ဇိတော၊ ရှက်သည်။ ဘဝေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာ၏သို့။ ဝေမေဝ၊ တူ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ သန္တာန်၌ဖြစ်သော။ လဇ္ဇိဓမ္မံ၊ ရှက်ခြင်းသဘောသို့။ ဩက္က မိတွာ၊ သက်၍။ ပါပကမ္ပံ၊ ကို။ န ကရေတိ၊ မပြု။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ အပါယ ဘယဘိတော၊ အပါယ်ဘေးမှ ကြောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပါပကမ္ပံ၊ ကို။ န ကရေတိ၊ မပြု။

တကြ-တသို့ ဟိရိဩတ္တပ္ပုမိကာရေ၊ ထိုဟိရိဩတ္တပ္ပု အရာ၌၊ ဣဒါဣန္ဒြိယံ
 လတံသည်ကား။ ဩပမ္ပံ၊ ဥပမာတည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋိကရောမိ၊ အံ။ ဒိသု၊
 နှစ်ခုကုန်သော။ အယောဂုဋ္ဌေသု၊ သံတွေတို့တွင်။ ဧကော၊ တခုသော
 သံတွေသည်။ သီတလော၊ ဧသည်။ ဂူထမက္ခိတော၊ မစင်လိမ်းကျအပ်သည်။
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧကော၊ တခုသော သံတွေသည်။ ဥဏှော၊ ပူသည်။
 အာဒိတ္တော၊ ရဲရဲတောက်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတ္ထ-တေသု
 ဒိသု အယောဂုဋ္ဌေသု၊ တို့တွင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သီတလံ၊
 ဧသော သံတွေကို။ ဂူထမက္ခိတတ္တာ၊ မစင်လိမ်းကျအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဇိဂ္ဂစ္ဆန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍။ န ဇဏှာတိယထာ၊ မကိုင်
 ၏သို့။ ဣဇာရံ၊ ဤမှတပါးသော ပူသော သံတွေကို။ ဒါဟ ဘယေန၊
 လောင်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ န ဇဏှာတိယထာ၊ မကိုင်၏သို့။
 တတ္ထ-တသို့ အယောဂုဋ္ဌာနံ အဂဏှနေ၊ ထိုသံတွေတို့ကို မကိုင်ခြင်းတွင်။
 သီတလဿ၊ ဧသော သံတွေ၏။ ဂူထမက္ခိတတ္တာ၊ မစင်လိမ်းကျအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဇိဂ္ဂစ္ဆာယ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဂူထမက္ခန္တုဇိဂ္ဂစ္ဆာယာတိ
 ဝါ။ အဂဏှနံ ဝိယ၊ မကိုင်ခြင်းကဲ့သို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သော။ လဇ္ဇိမ္မံ၊ သို့။ ဩက္က
 မိတွာ၊ ၍။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုကို။ အကရဏံ၊ ပြုခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ ဥဏှဿ၊ ပူသောသံတွေကို။ ဒါဟဘယေန၊ လောင်အံ့သည်မှ
 ကြောက်သောကြောင့်။ အဂဏှနံ ဝိယ၊ မကိုင်ခြင်း ကဲ့သို့။ အပါယ ဘယေန၊
 အပါယ်ဘေးမှ ကြောက်သောကြောင့်။ ပါပဿ၊ ကို။ အကရဏံ၊ ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။

“သပ္ပဋိဿဝ လက္ခဏာဟိရိဝဇ္ဇေဘိရုကဘယဒဿာဝိ လက္ခဏံဩတ္တပ္ပ”န္တိ၊
 ဟူသော။ ဣဒိဒိဗ္ဗယံ၊ ဤနှစ်ပါး အပေါင်းသည်လည်း။ ပါပပရိဝဇ္ဇေနယေဝ၊
 မကောင်းမှုကို ကြဉ်ခြင်း၌သာလျှင်။ ပါကဋိ၊ သည်။ ဟေဒတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဟိ၊ ခဲ့အံ့။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ဇာတိ ဖောတ္တ ပစ္စင်္ဂေက္ခဏာ၊
 အမျိုး၏ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်း၎င်း။ သတ္တုမဟတ္တပစ္စင်္ဂေက္ခဏာ၊
 ဆရာဖြစ်သော ဘုရား၏ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၎င်း။ ဒါယဇ္ဇ
 မဟတ္တပစ္စင်္ဂေက္ခဏာ၊ အမွေဥစ္စာ ဖြစ်သော နဝလောကုတ္တရာ ဓမ္မစသည်၏
 မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၎င်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ဝေနက္က။ ။ဒါတဗ္ဗန္တိ ဒါယံ။ ဒါယံ အာဒဒါထိတိ ဒါယာဒေါ။တဿ ဘာဝေါ ဒါယဇ္ဇံ။

သ ဗြဟ္မစာရိ မဟတ္တ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၎င်း။ ဣတိ ဤသို့။ စတူဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သပ္ပုဋိဿဝ လက္ခဏံ သော။ ဟိရိံ ၊ ကိ။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ရှိ။ ပါပံ၊ ကိ။ န ကရေတိ၊ မပြု။ ကေစ္စော၊ အချိုသောသူသည်။ အတ္တာနုဝါဒဘယံ၊ မိမိ ကိုယ်ကို မိမိစွပ်စွဲခြင်းဟူသော ဘေး၎င်း။ ပရာနဝါဒ ဘယံ၊ သူတပါးတို့ စွပ်စွဲစောဒနာခြင်း ဘေး၎င်း။ ဒဏ္ဍ ဘယံ၊ မင်းဒဏ်၊ စိုးဒဏ်ဘေး၎င်း။ ဒုဂ္ဂတိ ဘယံ၊ အပါယ်ဘေး၎င်း။ ဣတိ ဤသို့။ စတူဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝဇ္ဇ ဘိရုက ဘယဒဿာဝိ လက္ခဏံ သော။ သြတ္တပုံ၊ ကိ။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ရှိ။ ပါပံ၊ ကိ။ န ကရေတိ၊ မပြု။ တတ္ထ-တသ္မိံ ဟိရိံ သြတ္တပွါ မိကာရေ ခြံ။ ဇာတိ မဟတ္တ ပစ္စဝေက္ခဏာဒီနိ စေဝ၊ တို့ကို၎င်း။ အတ္တာနု ဝါဒ ဘယာ ဒီနိစ၊ တို့ကို၎င်း။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ရှိ။ ကထေတဗ္ဗာနံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဤသည် လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။

မူလရာသိဝဏ္ဏနာ

တေန ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ တံ သမဂီနော၊ ထို အလောဘနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ န လုပ္ပန္တိ၊ မတပ်ကတ်ကုန်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ သည်။ အလောဘော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သယံ၊ မိမိသည်။ န လုပ္ပတိ၊ မတပ်တတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အလောဘော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အလုပ္ပန မတ္တမေဝ၊ မတပ်ခြင်းမျှ သည်သာတည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အလောဘော၊ မည်၏။ အဒေါသာ မောဟေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒေသဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တေသု၊ ထို အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟတို့တွင်။ အလောဘော၊ သည်။ အာရမ္မဏေ ခြံ။ စိတ္တဿ၊ ၏။ အ ဂေဓ လက္ခဏော၊ မမက်မောခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ မတောင့်တခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ အလဂ္ဂ ဘာဝ လက္ခဏော၊ မငြိကပ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။ ကမလတလေ၊ ကြာပက်၌။

“ကမလဒလေတိစ”။ ဇလဝိန္နု ဝိယ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့တည်း။ အ ပရိဂ္ဂဟဏ ရသော၊ ငါ၏ ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာဟူ၍ မသိမ်းဆည်းခြင်း ကိစ္စ ရှိ၏။ မုတ္တ ဘိက္ခု ဝိယ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသော ရဟန္တာကဲ့သို့တည်း။ အနုလ္လိန ဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ မငြိကပ်သော အလိုရှိသော တရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ အသုစိမ္မိ၊ မစင်၌။ ပတိတ ပုရိသော ဝိယ၊ ကျသောယောက်ျား ကဲ့သို့တည်း။

မူလဒ္ဓိကာအဓိပ္ပါယ်။ ။ ဤ၌ အနုလ္လိနဘာဝကား ဆဋ္ဌိတပျာရိဿ မဟုတ်။ ဘာဝ လည်း အလဂ္ဂဘာဝ-စသည်၌ကဲ့သို့ ဘာဝတ္ထ နိမိတ္တတ္ထ ဝါစက မဟုတ်။ “ထိနံ သာဝေါ ဒု ရာဇာနော။ မစ္ဆယော ဝေါဒကေ ယထာ” ၌ ကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ် ပရိယာယ်တည်း။ ။ ထို့ကြောင့် ဒ္ဓိကာ၌....

အနုလ္လိနော ဘာဝေါ အဓိပ္ပါယော ဧတဿာတိ အနုလ္လိနဘာဝေါ။ ဧဝံ ဟိ ဥပမာယ သမေတိ ဟု မိန့်အပ်ပြီ။ ။ မူလ-၉၀။

အနက်။ ။ ဧတဿ၊ ထို အလောဘ၏။ အနုလ္လိနော၊ မကပ်ငြိသော။ ဘာဝေါ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုသည်။ ဟောဘိ၊ ၎င်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုလ္လိန ဘာဝေါ၊ မည်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအုံး။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စစနတ္ထ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဥပမာယ၊ မစင်တွင်း၌ ကျသော ယောက်ျား ဥပမာနှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ ဧဝ ပ္ဓိ ဥပမာယ သမေတိတိ ယထာ အသုစိမ္မိ ပတိတပုရိသဿ သတိပိ ကာယေန အလ္လိယနေ ဘာဝေါ အနုလ္လိနော။ ဧဝံ အလောဘောပိ အာရမ္မဏကရဏဝသေန ဂဟိတေပိ အာရမ္မဏေ အလဂ္ဂဘာဝေန အနုလ္လိန ဘာဝေါ အနုလ္လိနာကာရော ဧဝ ပဝတ္ထတိ။ ဧဝံ သဘာဝေါ ဧဝ ဟိ သော ဓမ္မောတိ။ ။ ၉၀-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။ ဧဝ ပ္ဓိ/ ဥပမာယ သမေတိတိ၊ ဟူသည်ကာ။ အသုစိမ္မိ၊ မစင်တွင်း၌။ ပတိတ ပုရိသဿ၊ ကျသော ယောက်ျား၏။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အလ္လိယနေ၊ ကပ်ငြိခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ဘာဝေါ၊ အလိုသည်။ အနုလ္လိနော၊ မကပ်ငြိသည် သာလျှင်။ ဟောဘိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို အတူ။ အလောဘောပိ၊ အလောဘ သည်သည်။ အာရမ္မဏ ကရဏ ဝသေန၊ အာရုံပြုခြင်း အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတေပိ၊ ဟုအပ်သော်လည်း။ အာရမ္မ ဏေ၊ ၌။ ဝါ၊ အာရမ္မဏေ ကို။ ဂဟိတေပိ၊ ဟုအပ် သော်လည်း။ အလဂ္ဂ ဘာ ဝေန၊ မကပ်ငြိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အနုလ္လိန ဘာဝေါ၊ မကပ်ငြိသော အလိုရှိ သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ အနုလ္လိနာ ကာရော ဧဝ၊ မကပ်ငြိသော အခြင်းအရာ မရှိ သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပဝတ္ထတိ၊ ၎င်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ သောဓမ္မော၊ ထို အလောဘ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒ္ဓေသဝါရကထာ

ဟုဆိုအပ်သော တရားသည်။ ဧဝံ သဘာဝေါ ဝေ၊ ဤသို့ အာရုံကိုယူသော်
လည်း အာရုံ၌ ကော်ပြသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
သဘောရှိသည် သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဧ။ ဣတိ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

အဒေါသော၊ သည်။ အစက္ကိက္က လက္ခဏော၊ မကြမ်းတန်းသည်၏ အဖြစ်လျှင်
လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ အ ဝိရောဓ လက္ခဏော၊ မဆန့်ကျင်ခြင်း လက္ခဏာ
ရှိ၏။ အနုက္ကလမိတ္တော ဝိယ၊ လျော်သော အဆွေခင်ပွန်းကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊
မိမိအလိုသို့လိုက်သော အဆွေခင်ပွန်းကဲ့သို့တည်း။ အာသာတ ဝိနယ ရသော၊
ရန်ငြိုးကိုဖျောက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပရိဋ္ဌာဟ ဝိနယ ရသော။ ပူပန်
ခြင်းကို ဖျောက်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ စန္ဒနံ ဝိယ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့တည်း။ သောမ္မဘာဝ
ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ချမ်းသေသည်၏ အဖြစ်လျှင် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်သောအခြင်း
အရာ ရှိ၏။ ပုဏ္ဏစန္ဒော ဝိယ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့တည်း။ အမောဟော၊ ကို။
လက္ခဏာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ “အမောဟလက္ခဏာဒိဟိတိဝါ”။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်
ဖြစ်သော။ ပညိန္ဒိယ ပဒေ၊ ပညိန္ဒိယ ဟူသောပုဒ်၌။ ဝိဘာဝိတော ယေဝ၊
ထင်စွာပြအပ်ပြီးသည်သာတည်း။

ပန၊ အလောဘ စသော တရားသုံးပါးတို့၏ ဓံကျုံးဇူးအထူးကိုဆိုအံ့။
တီသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ အလောဘော၊ သည်။ မစ္ဆေရ
မလဿ၊ ဝန်တိုခြင်း ဟူသော အညစ်အကြေး၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်
ဘက်တည်း။ အဒေါသော၊ သည်။ ဒုဿိလျ မလဿ၊ သီလမရှိသော သူ၏
အဖြစ်တည်းဟူသော အညစ်အကြေး၏။ ပဋိပက္ခော၊ တည်း။ အမောဟော၊
သည်။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အဘာဝနာယ၊ မပွားကြောင်း
ဖြစ်သော အကုသိုလ်တရား၏။ ဝါ၊ ဘာဝနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
ကာမစ္ဆန္ဒစသော အကုသိုလ်တရား၏။ ပဋိပက္ခော၊ တည်း။ စ၊ ထိုမှတပါး။
တ္ထေ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့တွင်။ အလောဘော၊ သည်။ ဒါန ဟေတု၊
ဒါန၏ အကြောင်းတည်း။ အဒေါသော၊ သည်။ သီလ ဟေတု၊ သီလ၏
အကြောင်းတည်း။ အမောဟော၊ သည်။ ဘာဝနာဟေတု၊ ဘာဝနာ၏
အကြောင်းတည်း။ စ၊ ထိုမှတပါး။ တေသု၊ ထိုအလောဘ စသော သုံးပါး
သောတရားတို့တွင်။ အလောဘေန၊ အလောဘဖြင့်။ အဓိကံ၊ ဂုဏ်မရှိသည်၌
လည်း ဂုဏ်ရှိ၏ဟု အလွန်ကိုယူခြင်းကို။ နဂဏှာတိ၊ မယူ။ ကသ္မာ၊ ကား။

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

လုဒ္ဓဿ၊ လောဘကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိကဂ္ဂဟဏတော၊ ဂုဏ်မရှိသည်၌ လည်းဂုဏ်ရှိ၏ဟု အလွန်ကို ယူခြင်းကြောင့်တည်း။

မူလဒ္ဓိ.ဘ.အဓိပ္ပာယ်။ ။ “န အဓိကံ အနဝိကံ” ပြု၍ အ သဒ္ဓဘောဇိ၊ ကဲ့သို့ အယုတ္တသမာသံဖြစ်၍၊ န-ကား ဂဇာကိဒ္ဓိသတည်း။ “နိဂ္ဂုဏေပိ ဂုဏဂ္ဂဟဏံ အဓိကဂ္ဂဟဏံ” ဣကော၊ ။၉၁-ဆဋ္ဌ။

၎င်းအနက်။ ။ နိဂ္ဂုဏေပိ၊ ကျေးဇူးကင်းသော ဝတ္ထု၌လည်း။ ဂုဏဂ္ဂဟဏံ၊ ကျေးဇူးဟုယူခြင်းသည်။ အဓိကဂ္ဂဟဏံ၊ အလွန်ကိုယူခြင်းမည်၏။

အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဦးနံ၊ ထင်ရှားရှိသော ကျေးဇူးကို ချေဖျက်၍ အယုတ်သို့ ယူခြင်းကို။ နဂဏာတိ၊ မယူ။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဒုဋ္ဌဿ၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ ဒေါသကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဦးနဂ္ဂဟဏ ဟော၊ ထင်ရှားရှိသော ဂုဏ်ကို ချေဖျက်၍ အယုတ်ကို ယူခြင်းကြောင့်တည်း။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ ဝိပရိတံ၊ လေးပါးသော ဝိပလ္လာသဖြင့် ဘောက်ပြန်သည်ကို။ နဂဏာတိ၊ မယူ။ ကသ္မာ၊ ကား။ မူဋ္ဌဿ၊ မောဟဖြင့် တွေဝေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ မောဟကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိပရိဘဂ္ဂဟဏတော၊ လေးပါးသော ဝိပလ္လာသဖြင့် ဘောက်ပြန်သည်ကို ယူခြင်းကြောင့်တည်း။ “အနုနံ၊ အဝိပရိတံ၊ နှစ်ပုဒ်လည်း အယုတ္တသမာသံ၊ နှင်နှင်တည်း။”

၈၊ ထိုပုတပါး။ တွေ၊ ဤသုံးပါးသော တရားတို့တွင်။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။ ဝိဒ္ဓမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေါသတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဝါ၊ အပြစ်ဟူ၍။ ဓာရေန္တော၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေါသေ၊ အပြစ်၌။ ပာတ္တတိ၊ ၎င်း။ ဟိ-သစ္စံ၏။ လုဒ္ဓေါ၊ တပ်မက်မောသော သူသည်။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ပဋိစ္စာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဝိဒ္ဓမာန ဂုဏ်၊ ထင်ရှားရှိသောဂုဏ်ကို။ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဂုဏ်ဟူ၍။ ဓာရေန္တော၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍။ ဂုဏေ၊ ၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၎င်း။ ဟိ-သစ္စံ ၎င်း။ ဒုဋ္ဌော၊ သည်။ ဂုဏံ၊ ကို။ မက္ခေတိ၊ ချေဖျက်၏။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ ယာထာဝသဘာဝံ၊ အကြင်အကြင် ဂုဏ၊ ဒေါသ၊ တို့၏ ဟုတ်မှန်သော သဘောကို။ “ယထာ သဘာဝန္တိပိ”။ ယာထာဝ သဘာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောအားဖြင့်။ ဓာရေန္တော၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍။ ယာထာဝ သဘာဝေ၊ အကြင်အကြင် ဂုဏ၊ ဒေါသ တို့၏ ဟုတ်မှန်သော သဘော၌။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မေဃဒွေသဝါရကထာ

မူလဒီကာအဓိပ္ပါယ်ကြား။ ။ ယာထာဝသဘာဝေတိ ဧတ္ထကော တေဿ ဂုဏော ဧတ္ထကော ဝေါသောတိ ဂုဏဒေါသာနံ သထာဝေ။ ။ ၉၀-သဋ္ဌ။

၎င်းအနက်။ ။ ယာထာဝ သဘာဝေတိ၊ ကား၊ တေဿ၊ ထိုတရား၏ ဂုဏော၊ ကျေးဇူးသည်၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ဝေါသော၊ အပြစ်သည်၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိ၏၊ ဂုတိ၊ ထို၊ ဂုဏဒေါသာနံ၊ ကျေးဇူးအပြစ် တို့၏ သထာဝေ၊ သဘော၌။

ဟိ-သစ္စံ၏။ မူဠော၊ သည်။ တစ္ဆံ၊ မှန်သည်ကို။ “အတစ္ဆန္တိ၊ မမှန်ဟူ၍။ အတစ္ဆတ္ထ၊ မမှန်သည်ကိုလည်း။ တစ္ဆန္တိ၊ အမှန်ဟူ၍။ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။ ပိယ ဝိပ္ပယောဂ ဒုက္ခံ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့နှင့် ကွေကွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ လုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပိယ သဘာဝတော၊ ချစ် တတ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပိယဝိပ္ပယောဂါ သဟန တော စ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော သတ္တဝါ၊ သင်္ခါရတို့နှင့် ကွေကွင်းခြင်းကို သည်းမခံနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း။ အဝေါသေန၊ ဖြင့်။ အပိယ သမ္ပာယာဂ ဒုက္ခံ၊ မချစ်၊ မနှစ်လိုအပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့နှင့် ပေါင်း ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ ဒုဠဿ၊ ၏။ အပိယ သဘာဝတော စ၊ မချစ်တတ်သော သဘောရှိ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အပိယသမ္ပယောဂါ သဟနတော စ၊ မချစ်မနှစ် လိုအပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့နှင့် ပေါင်းယှဉ်ခြင်းကို သည်းမခံနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ ဣစ္ဆိတာ လာဘဒုက္ခံ၊ အလို ရှိအပ် တောင့်တအပ်သည်ကို မရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ အမူဠဿ၊ မတွေ့ဝေသော သူ၏။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်း သဘောရှိသော တရားသည်။ ဇီရတိ၊ အိုတတ်၏။ (ထည့်)။ “ဧတ္ထ၊ ဤအိုခြင်းသဘောရှိသော တရား၌။ မ-ဇီရိ၊ မအိုပါစေ သတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယာဣတ္ထံ၊ အကြင်တောင့်တခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (ထည့်)။ တံ၊ ထိုတောင့်တခြင်းကို။ ကုတောလဗ္ဘာ၊ အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

စိတ္တုပ္ပါဒ - ဒုတိယတွဲ အငြိမ်းစား

၁။ ဇရာဓမ္မော ဇီရတိ၊ တံ ကုတေတ္ထ လဗ္ဘာမာဇီရိတိ ဝေဝံဒိ ပစ္စဝေက္ခက သစ္စဝတော-မူလဒီကာ-၉၁။
ဣန္ဒြာဿ ၄၁၀-၁၂

ဣတိ ဝေမာဒိ ပစ္စဝေက္ခန္ဓ သမ္ပဝတော၊ ဤသို့ အစရှိသော ဆင်ခြင်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။

ဓ၊ ထိုမှတပါး။ ဣ၊ ဤအလောဘ စသည်တို့တွင်။ အလောဘောန၊ အလောဘဖြင့်။ ဇာတိဒုက္ခံ၊ ဇာတိဒုက္ခသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ အလောဘဿ၊ ၏။ တဏှာပဋိပက္ခတော၊ တဏှာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဇာတိ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ တဏှာမူလကတ္တာစ၊ တဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း။ အဝေါသေန၊ ဖြင့်။ ဇရာ ဒုက္ခံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ တိက္ခဒေါသဿ၊ ထက်သော ဒေါသရှိသောသူအား။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဇရာ သမ္ပဝတော၊ အိုခြင်း၏ ဖြစ်သင့် သောကြောင့်တည်း။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ မရဏဒုက္ခံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သမ္ပောဟမရဏံ၊ တွေဝေသဖြင့် သေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ ၏။ တေဉ္ဇဒုက္ခံ၊ ထိုတွေဝေသဖြင့် သေရခြင်းဆင်းရဲသည်လည်း။ အမူဠဿ၊ မတွေဝေသောသူအား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓ၊ ထိုမှတပါး။ အလောဘောန၊ အလောဘဖြင့်။ ဂဟဋ္ဌာနံ ၊ လူတို့၏။ ခေတ္တဝတ္ထာဗိသုလယ်၊ ယာ၊ အစရှိသည် တို့၌။ ဝိဝါဒါဘာဝတော၊ ငြင်းခုံခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ (ထည့်)။ သုခ သံဝါသတာ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဒိဋ္ဌိဂတ ဝိဝါဒါဘာဝတော၊ အယူ၌ ငြင်းခုံခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ (ထည့်)။ သုခ သံဝါသတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မူလဒီကာဗိပ္ပာယတ္ထ။ ။ ကာမရာဂါတိနိဝေသဝိနိဗ္ဗာ ဟိ ဂဟဋ္ဌာ ဂဟဋ္ဌေဟိ ဝိဝေန္တိ၊ ဒိဋ္ဌိရာဂါတိနိဝေသဝိနိဗ္ဗာ သမဏ သမဏေဟိတိ။ ။ ၉၁-ဆဋ္ဌ။
မူလဒီကာအနက်။ ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကာမရာဂါတိနိဝေသဝိနိဗ္ဗာ၊ ကာမရာဂဖြင့် မှားသောအားဖြင့် နှလုံးထွင်းခြင်းသည် ရစ်ဘွဲ့အပ်ကုန်သော။ ဂဟဋ္ဌာ၊ လူတို့ သည်။ ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့နှင့်။ ဝိဝေန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိရာဂါတိ နိဝေသ ဝိနိဗ္ဗာ၊ ဒိဋ္ဌိရာဂဖြင့် မှားသောအားဖြင့် နှလုံးထွင်းခြင်းသည် ရစ်ဘွဲ့အပ်ကုန် သော။ သမဏာ၊ ရဟန်း တို့သည်။ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ ဝိဝေန္တိ၊ ငြင်းခုံ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤထို မှတ်အပ်၏။

၁။ အထောသေနစ ဂဟဋ္ဌာနံ ခေတ္တ ဝတ္ထာဗိသု ဝိဝါဒါ ထာဝတော- မူဒီ-၉၀။
၂။ အမောဟေန ပဗ္ဗဇိတာနံ ဒိဋ္ဌိဂတ ဝိဝါဒါသာဝတော-မူဒီ-၉၀။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ လူရဟန်းကုန်အောင်စုံ
တို့၏လည်း။ သုခ သံဝါသတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၈၊ ထိုမှတပါး။ ဣတ္ထိ ဤသုံးပါးသော တရားတို့တွင်။ ဝိသေသတော
ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။ ပေတ္တိဝိသယော၊
ပြိတ္တာဘုံ၌။ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ တဏှာယ၊ ဖြင့်။ ပေတ္တိ
ဝိသယံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တဏှာယစ၊ ၏လည်း။ အလောဘော၊ သည်။
ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ နိရယော၊ ရဲ၌။
ဥပပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဒေါသေန၊ ဒေါသဖြင့်။
စက္ကဇာတိတာယ၊ ကြမ်းသော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေါသ
သဒိသံ၊ ဒေါသနှင့်တူသော။ နိရယံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေါသဿစ၊
၏လည်း။ အဒေါသော၊ သည်။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အမော
ဟေန၊ ဖြင့်။ တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ မောဟေန၊ ဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သမ္ပုဇ္ဇတိရစ္ဆာန ယောနိယံ၊
တွေဝေသော တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌။ “နိစ္စသမ္ပုဇ္ဇာ၊ နိစ္စသမ္ပုဇ္ဇန္တိပိ” ။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊
ကုန်၏။ မောဟဿစ၊ ၏လည်း။ အမောဟော၊ သည်။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၈၊ ထိုမှတပါး။ ဧတေသု၊ တို့တွင်။ အလောဘော၊ သည်။
ရာဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပဂမနဿံ၊ ကပ်ခြင်း၏။ အဘာဝ ကရော၊ မရှိခြင်းကို
ပြုတတ်၏။ အဒေါသော၊ သည်။ ဒေါသ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အပဂမနဿံ၊ ခွဲ
ခြင်း၏။ အဘာဝ ကရော၊ ၏။ အမောဟော၊ သည်။ မောဟ ဝသေန၊ ဖြင့်။
ပဋိဇာနနယ သင်္ခါတဿ၊ ထိပါးခြင်း၊ တပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမဇ္ဈတ္တ
ဘာဝဿ၊ လျစ်လျူ မရှိသော အဖြစ်၏။ အဘာဝကရော၊ ၏။

၉၊ ထိုမှတပါး။ တိဟိပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေဟိ၊
ထိုအလောဘ-စသည် တို့ဖြင့်။ ယထာ ပဋိပါဠိယာ၊ အကြင် အကြင် သို့သော
အစဉ်ဖြင့်။ နေက္ခမ္မ သညာ၊ ၎င်း။ အဗျာပါဒ သညာ၊ ၎င်း။ အဝိဟိံ သာ

၁-၂။ ရာဂဝသေန ဝိက္ခသန္တဝေါ ဒေါသဝသေန ဝိရောဓောစတဗ္ဗိသေသေန
ဥပဂမာပဂမာ-မူဒီ-၉၀။

သညာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာသညာယော၊ တို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အသုဘ သညာ၊ ၎င်း။ အပ္ပမာဏ သညာ၊ ၎င်း။ ဓာတု
 သညာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာသညာယော၊
 တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။
 ကာမသုခလ္လိကာနုယော၊ အန္တဿ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို
 အားထုတ်ခြင်း။ ဝါ၊ ခံစားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အစွန်းအနားကို။ ဝါ၊
 အယုတ်တရားကို၊ ပရိဝဇ္ဇနံ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယောစနာ။ ကာမေသု ပဝဏ္ဏံ သုခံ ကာမသုခံ၊ ကာမသုခံဝေ ကာမသုခလ္လိ
 ကံ၊ သကဏ္ဍေ ထိကပစ္စယော၊ ကာမသုခလ္လိကဿ အနုယောဂေါ ကာမ
 သုခလ္လိကာ နုယောဂေါ။ ၁၁၁၀-သု။

အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ အတ္တကိလမထာ နုယောဂ အန္တဿ၊ ကိုယ်ကိုပင်ပန်း
 ပူပန်စေတတ်သော ပုဉ္ဇာတပ စသော အကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းဟူသော
 အစွန်းအနားကို။ ဝါ၊ အယုတ်တရားကို။ ပရိဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
 အမောဟေန၊ ဖြင့်။ မဇ္ဈိမာယ၊ အလတ်ဖြစ်သော။ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ကို။
 ပဋိပဇ္ဇနံ၊ ကျင့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အလောဘေန၊
 ဖြင့်။ အဘိဇ္ဈာကာယဂန္တဿ၊ အဘိဇ္ဈာကာယဂန္တကို။ ပဘောဒနံ၊ ဖျက်ဆီး
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဗျာပါဒ ကာယဂန္တဿ၊
 ကို။ ပဘောဒနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ သေသဂန္တဒ္ဓယဿ၊
 ကြွင်းသောဂန္တတရားနှစ်ပါးကို။ ပဘောဒနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ထိုမှ
 တပါး။ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ
 နိ၊ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။
 ပုရိမာနံ၊ ကုန်သော။ ဒွိန္ဒံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အလောဘ၊ အဒေါသ တို့၏။
 အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ပစ္စိမာနိ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာနိ၊ စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မာ
 နုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် တို့သည်။ ပစ္စိမဿေဝ၊ နောက်ဖြစ်သောအမောဟ၏
 သာလျှင်။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

မူလနိကာအဓိပ္ပာယ်။ သုခဝိပရိဏာမေ ဓုက္ခသမာယောဂေစ ပဋိဆပ္ပဝတ္တိယံ
 ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟော န သိဇ္ဈတိတိ အဒေါသာနုဏာဝေန ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်
 သိဇ္ဈတိ။ ၉၁-သဋ္ဌ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

မူလဒ္ဓိကာအနက်။ ။ သုခ ဝိပရိကာမေ၊ ထုခဏ် ထောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်၎င်း။
ဓုက္ခသမာယောဂေ စ၊ ဓုက္ခဏ် စုဝေးခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပဋိဆပ္ပဝတ္တိယံ၊ ပဋိဆ
ဏ်ပြစ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟော၊ ဝေဒနာကိုထိမ်းဆည်း
ခြင်းသည်။ န သိဇ္ဇတိ၊ မပြီး။ ဣတိတတ္ထာ၊ ထိုကြောင့်။ အ ဝေါသာနသာဝေန၊
အဝေါသဏ် အာနဘော်ဖြင့်။ ဝါ၊ အ ဝေါသဏ် အာနဘော်ကြောင့်။ ဝေဒနာ
သတိပဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်သည်။ သိဇ္ဇတိ၊ ပြီး၏။

အနုဒ္ဓိကာနုသန္ဓေ။ ။ အထောဘာနုသာဝေန ကာယာနုပဿနာယ၊ အမော
ဟာ နုသာဝေန စိတ္တဓမ္မာနုပဿနာယ သိဒ္ဓိပါကဏှာ ယေဝါတိ အပါကဏှ
အဝေါသာနုသာဝေန ဝေဒနာနုပဿနာသိဒ္ဓိံ ဝိဘာဝေန္တော ထုခ ဝိပရိ
ကာမေတိ အာဒိမာဟ၊ အယဉ္စ ယောဇနာ အလောဘာဒိနံ ဝိသေသပစ္စယတံ
သန္ဓာယ ကတာ၊ အဝိသေသေန ဝန သဗ္ဗေ သဗ္ဗေသံပစ္စယာ။ ။ ၉၉-ဆဋ္ဌ။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ။ ဣ၊ တို့တွင်။ အ လောဘော၊ သည်။ အာဆေဂျဿ၊
အနာကင်းသောသူ၏ အဖြစ်၏။ ဗစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
အလုဒ္ဓော၊ သည်။ လောဘနီယမ္ပိ၊ တပ်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော်လည်း။ အသပ္ပာ
ယံ၊ မလျှောက်ပတ်သော ဘောဇဉ်၊ ဥတု စသည်ကို။ နသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။
တေန၊ ထိုသို့မလျှောက်ပတ်သော ဘောဇဉ်၊ ဥတု စသည်ကို မမှီဝဲခြင်း
ကြောင့်။ အဏေဂေါ၊ အနာကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝေါသော၊ သည်။
ယောဗ္ဗန္ဓာ၊ ပျိုမြစ်နုနယ် အရွယ်ကောင်းသောသူ၏ အဖြစ်၏။ “ယောဗ္ဗ
နံသ ယောဗ္ဗညဿာတိပိ”။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
အဒုဋ္ဌော၊ သည်။ ဝလိပလိတာဝဟေန၊ အရေတွန်ခြင်းဆံဖြူခြင်းကို ဆောင်
တတ်သော။ ဒေါသဂ္ဂိနာ၊ ဒေါသမီးသည်။ အဥယျမာနော၊ မလေးင်အုပ်
သည်ဖြစ်၍။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့၊ ညဉ့်ပတ်လုံး။ ယုဝါ၊ ပျိုမြစ်
နုနယ်အရွယ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အမောဟော၊ သည်။ ဒီဃာယု
ကတာယ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်၏။ ပစ္စယော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အသံမူဋ္ဌော၊ သည်။ ဟိတဒဟိတံ၊ စီးပွားကို
ဆောင်တတ်သည် စီးပွားကိုမဆောင်တတ်သည်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အဟိတံ၊
ကို။ ပရိဝဇ္ဇန္တော၊ ကြဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဟိတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဋိသေဝမာနော၊
မှီဝဲသည်ဖြစ်၍။ ဒီဃာယုကော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ။ ဣ၊ တို့တွင်။ အလောဘော၊ သည်။ ဘောဂသမ္ပတ္တိယာ၊
ဥစ္စာစည်းစိမ် ပြည့်စုံခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊

၏။ အလှရွေး၊ သည်။ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်။ ဘောဂပဋိလာဘော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ အဓေါသော၊ သည်။ မိတ္တသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆွေခင်ပွန်း ပြည့်စုံ
 ခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်။
 မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ပဋိလာဘတောစေ၊ ရခြင်းကြောင့်၎င်း။
 အပရိဟာနတော၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့မှ မဆုတ်ယုတ်ခြင်းကြောင့်၎င်းတည်း။
 “အပရိဟာနိတောစာတိဝါ” ။ အမောဟော၊ သည်။ အတ္တသမ္ပတ္တိယာ၊ မိမိ
 ပြည့်စုံခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ သစ္စံ၏။ အမူဠော၊
 သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဟိတမေ၊ ကိုသာလျှင်။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။
 အတ္တာနံ၊ ကို၊ သမ္ပာဒေဘိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ စ၊ တပါး။ အလောဘော၊ သည်။
 ဒိဗ္ဗဝိဟာရဿ၊ ပဌမဈာန်-စသော လေးပါးသော ဒိဗ္ဗဝိဟာရ၏။ ပစ္စယော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဓေါသော၊ သည်။ ဗြဟ္မဝိဟာရဿ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊
 မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ ဈာန်ဟူသော ဗြဟ္မဝိဟာရ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ အမောဟော၊ သည်။ အရိယ ဝိဟာရဿ၊ ဖလသမာပတ်
 ဟူသော အရိယဝိဟာရ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ တပါး။ ဣ၊ တို့တွင်။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။ သကပက္ခေသု၊ မိမိအဘို့
 ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တသင်္ခါရေသု၊ သတ္တဝါ၊ သင်္ခါရတို့၌။ နိဗ္ဗုတော၊ ပူပန်
 မလိမ်းငြိမ်းသေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တေသံ၊ ထိုသကပက္ခ
 ဖြစ်သော သတ္တဝါ၊ သင်္ခါရတို့၏။ ဝိနာသေ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ အဘိသင်္ဂ
 ဟေတုကဿ၊ အလွန် ကပ်ငြိခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။
 အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ အဓေါသေန၊ ဖြင့်။ ပရပက္ခေသု၊
 ကုန်သော။ သတ္တသင်္ခါရေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ ဟိ-
 ကသ္မာ၊ ကား။ အဋ္ဌဿ၊ အား။ ဝေရီသုပိ၊ ရန်သူတို့၌လည်း။ ဝေရီသညာယ၊
 ရန်သူဟူသောအမှတ်၏။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်တည်း။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။
 ဥဒါသိနပက္ခေသု၊ လျစ်လျူသော အဘို့ရှိကုန်သော။ သတ္တသင်္ခါရေသု၊ တို့၌။
 နိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ အမူဠဿ၊ အား။ သမ္ပာဘိ

၀-၂။ ဒိဗ္ဗ ဝိဟာရဿာတိ စတုန္နံ ဈာနာနံ၊ အရိယဝိဟာရော ဝထသမာပတ္တိ-
 မုဒိ-၉၀။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

သက်တာယ၊ အလုံးစုံသော သကပက္ခ၊ ပရပက္ခ၊ ဥဒါသိနပက္ခတို့၌ အလွန် ကပ်ငြိတတ်သည်၏ အဖြစ်၏။ အဘ-ဝတော၊ ကြောင့်တည်း။

၈၊ ထိုမှတပါး။ အလောဘော၊ အလောဘဖြင့်။ အနိစ္စဒဿနံ၊ အနိစ္စဟု ရှုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ လုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဥပဘော ဂါသာယ၊ အသုံးအဆောင်၌ တပ်မက်မောသော အာသာဖြင့်။ အနိစ္စေပိ၊ အနိစ္စဖြစ်သော်လည်း။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရ၌။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်။ ဝါ၊ အနိစ္စဟူ၍။ န ပဿတိ၊ မရှုနိုင်။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဒုက္ခဒဿနံ၊ ဒုက္ခ ဟုရှုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အဒေါသဇ္ဈာသယော၊ အဒေါသ၏ အလို အဇ္ဈာသယ ရှိသော သူသည်။ ပရိစ္စတ္တ အာစာတ ဝတ္ထုပရိဂ္ဂဟော၊ စွန့်အပ်ပြီးသော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဂါ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းကိုစွန့်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သင်္ခါရေယေဝ၊ ဤသားလျှင်။ ဒုက္ခတော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှုနိုင်၏။

၀၀နတ္ထ။ ။ အာစာထဿ ဝတ္ထုကာရဏံ အာစာတဝတ္ထု။ အာစာတဝတ္ထုထ ဝရိဂ္ဂဟော အာစာတဝတ္ထု ဝရိဂ္ဂဟော၊ ဝရိဂ္ဂတ္ထော အာစာတဝတ္ထု ဝရိဂ္ဂ ဟော ယေန သော ပရိစ္စတ္တအာစာတဝတ္ထုပရိဂ္ဂဟော။ ယောဇနာ-၀၀၀။

အမောဟေန၊ ဖြင့်။ အနတ္တဒဿနံ၊ အနတ္တဟုရှုခြင်းသည်။ ဟော-တိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အမူဠော၊ သည်။ ယာထာဝ ဂဟဏ ကုသလော၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောကို ယူခြင်း၌ လိမ္မာသည်ဖြစ်၏။ အပရိကာယကံ၊ အကြီးအကဲ အစိုးရသူ မရှိသော။ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းကို။ အပရိကာယ ကတော၊ အကြီးအကဲ အစိုးရသောသူမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဗုဇ္ဈတိ၊ သိနိုင်၏။ ၈၊ ဆက်။ ဧတေဟိ၊ ထိုအလောဘ-စသည်တို့ဖြင့်။ အနိစ္စဒဿနာဒိနိ၊ အနိစ္စ အားဖြင့်ရှုခြင်းအစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့။ ဧဝံတတ၊ တူ။ ဧတပိ၊ ထိုအလောဘစသည်တို့သည်လည်း။ အနိစ္စဒဿနာဒိဟိတို့ဖြင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ အနိစ္စဒဿနေ၊ အနိစ္စဟု ရှုခြင်းဖြင့်။ အလော ဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခဒဿနေ၊ ဒုက္ခဟုရှုခြင်းဖြင့်။ အဒေါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနတ္တဒဿနေ၊ အနတ္တဟု ရှုခြင်းဖြင့်။ အမောဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကောနာမ၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ “ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မာ၊ အသင့်

အားဖြင့်။ ဥတု၊ သိပြီးလျက်။ တဿ၊ ထိုအနိစ္စ၏။ အတ္တယ၊ အကျိုးငှာ၊ ပိတံ၊ တောင့်တအာသာကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာအံ့နည်း။ နဥပ္ပါဒေယျ ဝေ၊ မဖြစ်စေရာသည်သာတည်း။ (လှန်)။ သင်္ခါရေဝ၊ သင်္ခါရတို့ကိုမူလည်း။ “ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍”။ ဇာနန္တော၊ သိပြီးလျက်။ အပရမ္ပိ၊ သင်္ခါရ ဒုက္ခမှ တပါးလည်းဖြစ်သော။ အစ္စန္တ တိဝိဏံ၊ စင်စစ်သက်သော။ ကောဓဒုက္ခံ၊ အမျက်ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာအံ့နည်း။ န ဥပ္ပါဒေယျ ဝေ၊ မဖြစ်စေရာသည်သာတည်း။ အတ္တသုညတဉ္စ၊ အတ္တမှဆိုတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဗုဒ္ဓိတု၊ သိပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ သမ္မောဟံ၊ တွေ့ဝေခြင်းသို့ အာပဒဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာအံ့နည်း။ န အာပဇ္ဇေယျ ဝေ၊ မရောက်ရာ သည်သာတည်း။ ဣဏိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ကမ္မပထရာသိဝဏ္ဏနာ

ယာမ္မဇာတိံ၊ သည်။ ပရတဏ္ဏံ၊ သူတပါးဥစ္စာကို။ န အဘိဇ္ဈာယတိ၊ တာ်သောအားဖြင့် ရှေးရှုမကြံတတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ မ္မဇာတိံ၊ သည်။ အနဘိဇ္ဈာ၊ မည်၏။ ယော၊ အဒေါသော၊ သည်။ အတ္တနော၊ စ၊ မိမိ၏၎င်း၊ ပရဿ စ၊ သူတပါး၏၎င်း။ ကာယိက စေတသိကံ၊ သော။ သုခဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဣဓလောက ပရလောက ဟိတဉ္စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၊ တမလွန် လောက၌ ဖြစ်သော စီးပွားကို၎င်း။ ဂုဏာနုဘာဝပဋိလဒ္ဓံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ အာနုဘော်ဖြင့် ရအပ်သော။ ကိတ္တိံ၊ သဒ္ဓဉ္စ၊ ကျော်စောသံကို၎င်း။ န-ဗျာပါဒေတ္တိ၊ မျက်ဆီးတတ်။ ဣဘိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောအဒေါသော၊ သည်။ အဗျာပါဒေါ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သောထနာ၊ တင့်တယ်သော။ ဒိဋ္ဌိ၊ အမြင်တည်း။ ဣဘိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ အလောဘာဒိနံ ယော၊ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ တို့၏ သာလျှင်။ တာနိ နာမာနိ၊ ထိုအနဘိဇ္ဈာ၊ အဗျာပါဒ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟူသော အမည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကျန်၏။ ဣ၊ ထိုအနဘိဇ္ဈာ၊ အဗျာပါဒ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ တရားကိုယ်အရတူကြသော်လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဇေတေဗျာ၊ ထိုအလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ တရားတို့ကို။ မူလဝသေန၊ မူလ၏

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ကမ္မပထ ဝသေန၊ ကမ္မပထ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။

လောကပါလဒုကဏ္ဍနာ

ဟိရောတ္တပ္ပါနိပိ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ တို့ကိုလည်း။ ဟေဋ္ဌာ၌။ ဗလဝသေန၊ ဖြင့်။ ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။ ဣဓ၊ ၌။ လောကပါလဝသေန၊ လောကကို စောင့်တတ်သောတရား၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ လောကံ၊ ကို။ ဣမေ ဒွေဓမ္မာ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့သည်။ ပါလယန္တိ၊ စောင့်တတ်ကုန်၏။ ယထာကံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ နည်း။ “ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ဒါရာတိဝါ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုက္ကာ၊ ပြုစင်ကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ လောကံ၊ ကို။ ပါလယန္တိ၊ ကုန်၏။ ကတမေဒွေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း ဟူမူကား။ ဟိရိစ၊ ၎င်း။ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ၎င်း။ ဣဒမဒွေ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုက္ကာ၊ ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ လောကံ၊ ကို။ ပါလယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုက္ကာ၊ ကုန်သော။ ဒွေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ လောကံ၊ ကို။ သစေ နပါလေယျံ၊ အကယ်၍ မစောင့်ကုန်ငြားအံ့။ ဣဒလံကေ၌။ မာတာတိဝါ၊ အမိဟူ၍ ၎င်း။ မာတုစ္ဆာတိဝါ၊ မိကြီးခိုးထူးဟူ၍ ၎င်း။ မာတုလာနိတိဝါ၊ အရိုးဟူ၍ ၎င်း။ ဝါ၊ ဦးရီးမယားဟူ၍ ၎င်း။ အာစရိယ ဘရိယာတိဝါ၊ ဆရာမယားဟူ၍ ၎င်း။ ဂရုနံ၊ အလေးအမြတ်ပြုထိုက်သော သူတို့၏။ ဒါရာတိဝါ၊ မယားတို့ဟူ၍ ၎င်း။ နပညာယေထ၊ မထင်ရာ။ အဇ္ဇေက ကုက္ကုဋ္ဌ သူကရ သောဏ သိင်္ဂါလာယထာ၊ ဆိတ်မြန်မာ၊ ဆိတ်ကုလား၊ ကြက်၊ ဝက်၊ အိမ်ခွေး၊ မြေခွေး တို့ကဲ့သို့။ လောကော၊ သည်။ သမ္ပေဒိ၊ ရောဂျက်ခြင်းသို့။ အာဂမိဿတိ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ “အဂမိဿာပိတိ” ။ “ဤ၌ သတိဝိဘတ်သည် ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ဟုဝိသေသမသုံးသပ်။ အနာမဋ္ဌကာလကိုဟောသည်” ။

ဣန္ဒြာသယျ ၄၀၈-၁၃

အဋ္ဌသာလိနိ - ၃၀

14 A

၉၈

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ သုက္ကာ၊ ကုန်သော၊
ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဣမေမ္မော၊ တို့သည်။ လောကံ၊ ကို။ ပါလေန္တိ၊ ကုန်၏။
တသ္မာ၊ ထိုသို့တရားနှစ်ပါးစောင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မာတုတိဝါ
ဟူ၍၎င်း။ မာတုစ္ဆာတိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ မာတုလာနိတိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။
အာစရိယ ဘရိယာတိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဂရုနံ၊ တို့၏။ ဝါရာတိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။
ပညာယတိ၊ ထင်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။မာတုစ္ဆာတိ မာတု ထရိနိ၊ စက္ကဝတ္တိသုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။မာတု
လာနိတိ မာတုထ ဘရိယာ၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ။အာစရိယဘရိယာတိသိပ္ပ
ယတနာဒိ သိက္ခာပကဿ အာစရိယဿ ဘရိယာ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ပဿဒ္ဓါဒိယုဂလဝဏ္ဏနာ

ကာယဿ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာစသော ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၏။ ပဿမ္ပန္တံ
ဒရထဝူပသဒမာ၊ ပူပန်စေတတ်သော ဥဒ္ဓစ္စပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့ကို
ငြိမ်းစေတတ်သောတရားသည်။ ကာယပဿဒ္ဓိ၊ မည်၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။
ပဿမ္ပန္တံ ဒရထ ဝူပသမော၊ ပူပန်စေတတ်သော ဥဒ္ဓစ္စ ပြဋ္ဌာန်းသော
ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သော တရားသည်။ စိတ္တပဿဒ္ဓိ၊ မည်၏။

ပါဒ္ဓိယာနုဗ္ဗိ။ ။ကာယသဒ္ဓေါ သမုဟ ဝစနော။ သော စေတ္ထ ဝေဒနာ
ဒိက္ခန္ဓဏှယံ၊ ဝတ္တိန္ဒာ ဝသေနဟိ သဒ္ဓေါပိသေသတ္ထဝတ္တိ ဟောတိတိ အာဟ
ကာယောတိ စေတ္တာတိ အာဒိ။ ။သောနော-ဝဝဝ။

၈၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဣ၊ ဤကာယပဿဒ္ဓိ ဟူသောပုဒ်၌။ ဝေဒနာဒယော၊
ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော။ တယော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။
ကာယောတိ ကာယောနာမ၊ ကာယမည်၏။ (ဝေဒနာက္ခန္ဓာဒယော ဆိုအပ်
လျက် ခန္ဓသဒ္ဓါကြေသည်။)။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ တောကာယပဿဒ္ဓိ စိတ္တပဿဒ္ဓိယော၊ ထိုကာယပဿဒ္ဓိ၊
စိတ္တပဿဒ္ဓိတို့သည်။ ဧကတော၊ တကုန်။ ကတော၊ ၍။ ကာယ စိတ္တ ဒရထ
ဝူပသမလက္ခဏာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်သော ဥဒ္ဓစ္စပြဋ္ဌာန်းသော
ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း လက္ခဏာ ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ ငြိမ်းစေတတ်သော
တရားဟု မှတ်အပ်ကုန်၏။ ကာယ စိတ္တ ဒရထ နိမ္မဒ္ဓန ရသော၊ ကာယ၊ စိတ္တကို

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ပူပန်စေတတ်သော ဥဒ္ဓစ္စပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ ကုန်၏။ ကာယ စိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အပရိပ္ပန္နသီဘိဘာဝ ပံစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပူပန် တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်းသေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှု ထင်တတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဒရထကို နှိပ်နင်းသဖြင့် ပူပန် တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသည် ဖြစ်၍ ချမ်းသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ကာယ စိတ္တ ပဒဋ္ဌာနာ၊ ကာယစိတ္တလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိကုန်၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အဝူပသမကရဥဒ္ဓစ္စာဒိ ကိလေသပဋိပက္ခဘူတာ၊ မငြိမ် သက်ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဥဒ္ဓစ္စပြဋ္ဌာန်းသောကိလေသာတို့၏ အနံ့ကျင့်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

မူလဒ္ဓိကာ အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဒရထော သာရဗ္ဗော၊ ဒုက္ခ ဒေါမနဿပစ္စယာနံ ဥဒ္ဓစ္စာ ဒိကာနံ ကိလေသာနံ စတုန္ဒံ ဝါ ခန္ဓာနံ ဧတံ အဓိဝစနံ။ ဥဒ္ဓစ္စပဋ္ဌာနာ ကိလေ သာ ဥဒ္ဓစ္စာဒိ ကိလေသာ။ ဥဒ္ဓစ္စံ ဝါ အာဒိ ကတော သဗ္ဗကိလေသေ သင်္ဂဏ္ဍာတိ။ ၉၂-ဆဋ္ဌ။

၎င်းအနက်။ ။ သာရဗ္ဗော သ အာရဗ္ဗော၊ လွန်စွာ ပူပန်စေတတ်သောတရား သည်။ ဒရထော၊ ဒရထမည်၏။ ဧတံ၊ ဤဒရထဟူသောအမည်သည်။ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ပစ္စယာနံ၊ ဒုက္ခဒေါမနဿလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒ္ဓစ္စာဒိကာနံ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ပြဋ္ဌာန်းကုန် သော။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဥဒ္ဓစ္စာဒိဘာနံ၊ ကုန်သော။ စတုန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဥဒ္ဓစ္စပဋ္ဌာနာ၊ ဥဒ္ဓစ္စပြဋ္ဌာန်းကုန်သော။ ဝါ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော ဥဒ္ဓစ္စရှိကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဥဒ္ဓစ္စာဒိ ကိလေသာ၊ ဥဒ္ဓစ္စာဒိ ကိလေသာ မည်ကုန်၏။ “ဤပါဠိဖြင့် အာဒိသဒ္ဓါ၏ ပဋ္ဌာနအနက်ကိုပြသည်”။ ။ ပါ၊ ကား။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကို။ အာဒိ ကတော၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ သင်္ဂဏ္ဍာတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်၏။ အာဒိ ကတောတိ ဧတေန မရိယာဒတ္ထံ အာဒိသဒ္ဓမာဟ။ ။ မဂ-၁၇၅-ထု။

ကာယဿ၊ ၏။ လဟုဘာဝေါ၊ ပေါသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကာယ လဟုတာ၊ မည်၏။ စိတ္တဿ၊ ၏။ လဟုဘာဝေါ၊ သည်။ စိတ္တလဟုတာ၊ မည်၏။ တာ၊ ထိုကာယလဟုတာ၊ စိတ္တလဟုတာ တို့သည်။ ကာယ စိတ္တ ငရ ဘာဝ ဝူပသမလက္ခဏာ၊ ကာယ၊ စိတ္တတို့၏ လေးသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ထိန် မိဒ္ဓ ပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း သက္ခဏာ ရှိကုန်၏။

ကာယ စိတ္တ ဂရုဘာဝ နိမ္မိဒ္ဓန ရသော၊ ကာယစိတ္တတို့၏ လေးသည်၏အဖြစ် ဟူသော ထိနမိဒ္ဓပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်း ကိစ္စရှိကုန်၏။ ကာယ စိတ္တာနံ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏။ အဒန္တတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ လေးသည်၏အဖြစ် ဟူသော ထိနမိဒ္ဓပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်ကုန်၏။

ဇာတိဓမ္မာဝတာရဋ္ဌိကာ။ ။ဂရုသာဝေါဒန္တတာ။ထိန မိဒ္ဓါဒိကာနံ ကိလေသာနံ စတုန္ဒံ ဝါ ဒန္တာနံ ဧတံ အဓိဝစနံ။ ဒန္တတာယ ပဋိပက္ခော အဒန္တတာ။ အ ဂရုသာဝေါ။ န ဒန္တတာယ အဘာဝမတ္ထံ။

ကာယ စိတ္တပဒဋ္ဌာနာ၊ ကာယ စိတ္တလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိကုန်၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဂရုဘာဝကရထိနမိဒ္ဓါဒိကိလေသပဋိပက္ခဘူတာ၊ လေးသည်၏အဖြစ်ကို ပြုဘတ်သော ထိနမိဒ္ဓပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ မုဒုဘာဝေါ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်သည်။ ကာယ မုဒုတာ၊ ကာယမုဒုတာ မည်၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ မုဒုဘာဝေါ၊ သည်။ စိတ္တ မုဒုတာ၊ မည်၏။ တာ၊ ထိုကာယ မုဒုတာ၊ စိတ္တ မုဒုတာတို့သည်။ ကာယ စိတ္တ ထဒ္ဓဘာဝ ဝူပသမ လက္ခဏာ၊ ကာယ စိတ္တတို့၏ ခက်ထန် ခိုင်မာသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဒိဋ္ဌိမာန ပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း လက္ခဏာ ရှိကုန်၏။ ကာယစိတ္တထဒ္ဓဘာဝနိမ္မိဒ္ဓနရသော၊ ကာယ စိတ္တ တို့၏ ခက်ထန် ခိုင်မာသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဒိဋ္ဌိမာန ပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာ တို့ကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိကုန်၏။ အပ္ပဋိဃာတ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ထဒ္ဓဘာဝကို နှိပ်နင်းနိုင်ခြင်း ကြောင့်ပင်လျှင် တစုံတခုသော အာရုံ၌ မထိခိုက်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ တစုံတခုသောအာရုံ၌ မထိခိုက်ခြင်းဟူသော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ကာယစိတ္တပဒဋ္ဌာနာ၊ ကုန်၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ထဒ္ဓဘာဝကရ ဒိဋ္ဌိ မာနာဒိ ကိလေသ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ခက်ထန် ခိုင်မာသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ် ကုန်သော ဒိဋ္ဌိမာန ပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မွေ့ဒွေသဝါရကထာ

ကားယထာ ကမ္မညဘာဝေါ၊ ကာယ၏အမှု၌ ကောင်းသည်၏အဖြစ်သည်။
ကာယ ကမ္မညဘာဝမည်၏။ စိတ္တထာ ကမ္မညဘာဝေါ၊ စိတ်၏အမှု၌ ကောင်း
သည်၏ အဖြစ်သည်။ စိတ္တကမ္မညဘာဝ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ကမ္မနိသာဒု ကမ္မညံ၊ အမှု၌ ကောင်း၏ ဟူသည် အမှုကို ပြုခြင်းငှာ
စွမ်းနိုင်သည် အမှုကိုပြုခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သည် ဟူလိုသည်။

တဘ၊ ထိုကာယကမ္မညဘာ စိတ္တကမ္မညဘာ စေတသိက်တို့သည်။ ကားယစိတ္တာ
နံ၊ တို့၏။ အကမ္မညဘာဝ ဝုပသမလက္ခဏာ၊ ဒါန သီလ စသော ပုညကြိယာ၌
မကောင်းသည်၏ အဖြစ် မလျှောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ကာမတ္ထန္တ
ပြဋ္ဌာန်းသော သံကိလေသဓမ္မတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းလက္ခဏာရှိကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။နကမ္မည အကမ္မညံ၊ တထာဘာဝေါ အကမ္မညဘာဝေါ၊ ဒါန
သီလာဒိပုညကြိယာယံ အယောဂျတော၊ အတ္တတော ကားမတ္တန္တာဒိကိလေသဓမ္မာ
တပဋ္ဌာနာ ဝါ စတ္တာရော အကုသလက္ခန္ဓာ။ ။ဒု-၁၂၄-ဇမ္ပု။

ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အကမ္မညဘာဝ နိမ္မိဒ္ဓန ရသာ၊ ဒါန သီလ စသော
ပုညကြိယာ၌ မကောင်းသည်၏အဖြစ် မလျှောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော
ကာမတ္ထန္တပြဋ္ဌာန်းသော သံကိလေသဓမ္မတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်း ကိစ္စရှိကုန်၏။
ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အာရမ္မဏကရဏသမ္ပတ္တိ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကမ္မည၏အဖြစ်
ကြောင့်လျှင် ပြည့်စုံသော လျှောက်ပတ်သော အခြင်းအရာဖြင့်အာရုံကို
ယူခြင်းဟူသော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။

ဝနေတ္ထ။ ။ကမ္မည ဘာဝေနော သမ္ပန္နကာရေန အာရမ္မဏထာ ဝဟဏံ
အာရမ္မဏကရဏံ သမ္ပတ္တိ။ ။ဒု-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ-၁၂၄။

ကာယစိတ္တပဒဋ္ဌာနာ၊ ကုန်၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အကမ္မညဘာဝကရာဝ
သေသ နိဝရဏ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ အမှု၌ မကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်
ကုန်သော ဆိုအပ်ပြီးသော ဥဒ္ဓစ္စစသည်မှ ကြွင်းကုန်သော ကာမတ္ထန္တနိဝရဏ
တဒေကဋ္ဌ သံကိလေသ ဓမ္မတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာအဓိပ္ပါယ်။ ။အဝသေသနိဝရဏာဒိဟူသည့် အဘယ်နည်းဟူမူ။
ဝုတ္ထာဝသေသာ ကာမတ္တန္တာဒယော တဒေကဋ္ဌာစ သံကိလေသ (ဓမ္မာသေသ)

နိဝရဏာဒယော၊ သေသနိဝရဏဖြင့် ဝုတ္တာဝသေသကာမစ္ဆန္တ စသည်တို့ကို ယူသည်။ အာဒိဖြင့် ထိုကာမစ္ဆန္တစသည်တို့နှင့် ပဟာနေကဋ္ဌ၊ သဟဇောကဋ္ဌ ဖြစ်သော သံကိထေသဓမ္မတို့ကိုယူသည်။

တာ၊ တို့သည်။ ပသးဒနိယစတ္ထုဿ၊ ကြည်ညိုဘွယ်သော ရတနာ သုံးပါး တို့၌။ ပသာဒါဝဟာ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဝိနိဗန္ဓနိမ္မဒ္ဒ နေန သုခပဝတ္တိဟေတုတာယ၊ (ဟိတ်ထည့်)။ နောင်ရှက်တားဖြစ်တတ်သော ဘေးရန်ကို နှိပ်နင်းခြင်းဖြင့် ချမ်းသာစွာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဟိတကြိယာသု၊ အစီးအပွားကို ပြုခြင်းတို့၌။ ဝိနိယောဂက္ခမ ဘာဝါဝဟာ၊ ယှဉ်ခြင်းငှာ ခံသည်၏အဖြစ် သင့်လျော်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။ သုဏ္ဏဝိသုဒ္ဓိဝိယ၊ ဦးသစ်သော ရွှေစင်နှင့်တူကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂိကာ။ ။အဘယ်သို့ ထူသနည်း.... သုဝဏ္ဏဝိသုဒ္ဓိဝိယာတိ ယထာ သုဝဏ္ဏဝိသုဒ္ဓိ အပဂတကာဋ္ဌကာ အထင်္ဂါရဝိကတိဝိနိယောဂက္ခမာ၊ ဝေမယမ္ဘိ သံကိလေသု ဝိသမေန ဟိတကြိယာ ဝိနိယောဂက္ခမာ။ ။၄-၁၂၄- ဇမ္ဗု။

ကာယဿ၊ ။ ပါဂုညဘာဝေါ၊ လေ့လာ စွမ်းနိုင်သော အဖြစ်သည်။ ကာယပါဂုညတာ၊ မည်၏။ စိတ္တဿ၊ ။ ပါဂုညဘာဝေါ၊ သည်။ စိတ္တပါဂုည တာ၊ မည်၏။ တာ၊ ထိုကာယပါဂုညတာ၊ စိတ္တပါဂုညတာ စေတသိက်တို့ သည်။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အဂေလညဘာဝလက္ခဏာ၊ နာသည်၏ အဖြစ် ဟူသော အသဒ္ဓိယ-စသော ပါပဓမ္မ၊ တဒေကဋ္ဌပါပဓမ္မတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာရှိကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂိကာ။ ။ကာယစိတ္တာနံ ဂေလညာ အသဒ္ဓိယာဒိ တဒေကဋ္ဌာစ ပါပ ဓမ္မာ၊ ဂေလညပဋိပက္ခော အဂေထညံ၊ တဗ္ဗာဝေါ လက္ခဏံ တောသဒ္ဓိ အဂေလညဘာဝလက္ခဏံ။ ။“ဝိသာနဿ ဘာဝေါ ဂေထညံ၊ ဝိသာနအရကို ကာယ၊ ဘဝပစ္စည်း၏ အရကို အသဒ္ဓိယာဒိ တဒေကဋ္ဌပါပဓမ္မကို ကောက်၊ ၄-၂၂၄-ဇမ္ဗု။

၁။ ဝိနိဗန္ဓနိမ္မဒ္ဒနေန သုခပဝတ္တိဟေတုတာယ-ဝိသုဒ္ဓိကော-၁၂၄။
၂။ သုဝဏ္ဏဝိသုဒ္ဓိဝိယာတိ ယထာ သုဝဏ္ဏဝိသုဒ္ဓိ အထင်္ဂါရ ဝိကတိ ဝိနိ ယောဂက္ခမာ၊ ဧဝံ အယမ္ဘိ ဟိတကြိယာ ဝိနိယောဂက္ခမာ၊ မူလိ-၉၂။ဆဋ္ဌ။

၁- စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

ကာယစိတ္တဂေလည နိမ္မဒ္ဒနရသာ၊ ကာယ၊ စိတ္တတို့၏ နာသည့်၏ အဖြစ် ဟူသော အသဒ္ဓိယ-စသော ပါပဓမ္မ၊ တဒေကဋ္ဌ ပါပဓမ္မတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်း ကိစ္စရှိကုန်၏။ နိရာဒီနဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ယခင် ဆိုခဲ့ပြီးသော ဂေလညကို နှိပ်နင်း ခြင်းဖြင့်သာလျှင် အပြစ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အခြင်းအရာဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ အပြစ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်တည်း ဟူသော အကျိုးကို သမ္ပယုတ်တရားတို့၌ ရှေးရှု ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ကာယ စိတ္တဒဋ္ဌာနာ၊ ကုန်၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဂေလညကရ အသဒ္ဓိယာဒိ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ နာသည့်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော အသဒ္ဓိယ စသော ပါပဓမ္မ-တဒေကဋ္ဌပါပဓမ္မတို့၏ ပဟာယက-ပဋိပက္ခဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗျာ၊ ကုန်၏။

ကာယဿ၊ ၏။ ဥဇုကဘာဝေါ၊ ဖြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ကာယ ဇုကတာ၊ မည်၏။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥဇုကဘာဝေါ၊ သည်။ စိတ္တုဇုကတာ၊ မည်၏။ တာ၊ ထိုကာယဇုကတာ စိတ္တုဇုကတာစေတသိက်တို့သည်။ ကာယစိတ္တအဇ္ဇဝ လက္ခဏာ၊ ကာယစိတ္တတို့၏ဖြောင့်သည်၏ အဖြစ်ဟူ၍ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကာယနှင့်စပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ စိတ်နှင့်စပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြောင့်သည်၏ အဖြစ်ဟူ၍မှတ်အပ်ကုန်၏။

-၈ သုဒ္ဓိမဂ်ဒ္ဓိကာ။ ။ ကာယသမ္ပန္နိ စိတ္တသမ္ပန္နိစ ဥဇုကာဝေါတိ ထက္ခိတဗ္ဗတာယ ကာယစိတ္တအဇ္ဇဝလက္ခဏာ။ ။ ၄-၁၂၄-ဇမ္ဗ။

ကာယစိတ္တကုဋိလဘာဝနိမ္မဒ္ဒနရသာ၊ ကိုယ် စိတ်ကို၏ နဂ်လသိသ၊ စန္ဒကောဋိ၊ ဂေါမုတ္တဝက်တာ ဟုဆိုအပ်ကုန်သောသုံးပါးသောအကောက်တို့ကို နှိပ်နင်း ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရှိကုန်၏။ အဇိမုတာပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကုဋိလဘာဝကို ဖြောင့် သောကြောင့်သာလျှင် အချင်းခပ်သိမ်းမကောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ် အား ရှေးရှုထင်တတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ အချင်း ခပ်သိမ်း မကောက်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကို ရှေးရှုဖြစ်စေတတ် ကုန်၏။

၈ သုဒ္ဓိမဂ်ဒ္ဓိကာ။ ။ ကာယစိတ္တာနံ နဂ်လ သိသ စန္ဒကောဋိ ဂေါမုတ္တ ဝက်တာ သင်္ခါတာနံ ကုဋိလဘာဝါနိ နိမ္မဒ္ဒနတော ကာယစိတ္တကုဋိလဘာဝနိမ္မဒ္ဒနရသာ၊

တတော ဝေ (သဗ္ဗထဝိ) အဇိမှတာဝေန ပစ္စုပတိဋ္ဌန္တိ၊ သမ္ပယုတ္တာနံဝါ အံမှတံ ပစ္စုပဋ္ဌာပေန္တိတိ အဇိမှတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ။ ။၄-၁၂၄-ဇေ။

ကာယစိတ္တပဋ္ဌာနာ၊ ကုန်၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ကုဋိလဘာဝကရ မာယာသာဓဋ္ဌေယျာဒိ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ကောက်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော မာယာသာဓဋ္ဌေယျ အစရှိသည်တို့၏ ပဟာယက ပဋိပက္ခဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဗ္ဗဗျာ၊ ကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂိကာ။ ။မာယာသည် မိမိ၌ ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သာဓဋ္ဌေယျသည် မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသော ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဤသို့ အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်ကုန်သော ထိုထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ ထင်ရှားမရှိသော ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်ခန္ဓာ-တဒေကဋ္ဌ သံကိလေသ ဓမ္မတို့သည် မာယာသာဓဋ္ဌေယျ စသည်မည်ကုန်၏။

သန္တဒေါသပဋိစ္ဆာဒနယက္ခဏာ မာယာ၊ အသန္တဂုဏသမ္ဘာဝနလက္ခဏံ သာဓဋ္ဌေယျန္တိ ဝေ ဝုတ္တာ တဒါကာရပ္ပဝတ္ထာ အကုသလာခန္ဓာ၊ တဒေကဋ္ဌာစ သံကိလေသဓမ္မာ မာယာသာဓဋ္ဌေယျာဒိကာ။ ။၄-၁၂၄-ဇေ။

အဓိပ္ပာယ်။ ။သဋ္ဌ-ကေတဝေ-ဝိဟိ သကိလေသေသုစ၊ သဋ္ဌတိ သဋ္ဌော။ သဋ္ဌော တိ ကေရာဋိကော။ ။သဒ္ဓနိတိရှိရကား သာဓဋ္ဌေယျလိုသည်။ ဒန္တဇနှင့် သာထေယျ။ သာခမယျရှိသည်ကား ပါဠိပျက်။

အနုသဇ္ဇေ။ ။ကာယပဿဒ္ဓိ အစရှိကုန်သော တရားတို့၏ ဧကေက ပဋိပက္ခဖြစ် သောကြောင့် ဒရထနိမ္မဋ္ဌန အစရှိသော ကိစ္စတစ်ခုတခုကိုသာ ပြုတတ်၏။ ထိုသို့ ဖြစ်လျက် အဘယံခကြောင့် နှစ်ပါးနှစ်ပါးဟောတော်မူသနည်းဟူမူ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂိကာ။ ။ဧတ္ထစ စိတ္တပဿဒ္ဓိအာဒိဟိ စိတ္တမေဝ ပဿဒ္ဓိလဟု မုဒု ကမ္မညံ ပဂုဏံ ဥဇုစ ဟောတိ၊ ကာယပဿဒ္ဓိအာဒိဟိ ပန ရူပကာယောပိ၊ တေနေ ဝေတ္ထ သဂဝတာ ဓမ္မာနံ ဒုဝိစတာ ဝုတ္တာ၊ န သဗ္ဗတ္ထ။ ။၄-၁၂၄-ဇေ။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။စိတ္တပဿဒ္ဓိ အစရှိသည်တို့ဖြင့် စိတ်သည်သာလျှင်ပဿဒ္ဓိလဟု မုဒု ကမ္မညံ ပဂုဏ ဥဇုဖြစ်၏။ ကာယ ပဿဒ္ဓိ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ကား ဝေဒနာ စသော နာမကာယသည်၎င်း ရူပကာယသည်၎င်း ပဿဒ္ဓိ စသည် ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ကာယပဿဒ္ဓိ စသည်၌သာလျှင် ဘုရားမြတ်စွာသည် ဓမ္မတို့၏ ဒုဝိစ အပြစ်ကို ဟောတော်မူအပ်၏။ သမာဓိ စသည်၌ကား ဒုဝိစ အပြစ်ကို မဟောအပ်ဟုလိုသည်။

၁။ (သဗ္ဗထဝိ) မူရင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂမဟာဒီကာမှာရှိ၍ ထည့်လိုက်ပါသည်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဋ္ဌေသဝါရကထာ

ယာဓမ္မဇာတိသည်။ သရတိ၊အောက်မေ့တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သတိ၊ မည်၏။ ယံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သမ္မဇာနဒတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့် အပြားတို့ဖြင့် သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဓမ္မဇာတံသည်။ သမ္မဇာတံ၊ မည်၏။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်။ ပကာဒရဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ပန၊ ဝစနတ္ထမှတပါး အေးအကိုဆိုအံ့။ သတ္တကသမ္မဇာတံ၊ ၎င်း။ သပ္ပာယ်သမ္မဇာတံ၊ ၎င်း။ ဂေါစရသမ္မဇာတံ၊ ၎င်း။ အသမ္မောဟ သမ္မဇာတံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ သမ္မဇာတံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။

ပုလန္ဒိကာ။ ။စေတီယဝန္ဓနာဒိအတ္ထံ အဘိက္ကမနာဒိထု အတ္တာနတ္ထ ပရိဂ္ဂဏှန် သတ္တကသမ္မဇာတံ၊ သတိစ အတ္ထေ သပ္ပာယ်သပ္ပာယ် ရူပါဒိပရိဂ္ဂဏှန် သပ္ပာယ် သမ္မဇာတံ၊ ဂေါစရဂါမာဘိက္ကမနာဒိထု ကမ္မဋ္ဌာနာပိဟေနံ ဂေါစရသမ္မဇာတံ၊ အဘိက္ကမနာဒိနံ ဓာတုအာဒိဝသေန ပဝိစယော အသမ္မောဟသမ္မဇာတံ။ ။ ၉၂-ဆဋ္ဌ။

ပုလန္ဒိကာအနက်။ ။စေတီယဝန္ဓနာဒိအတ္ထံ၊ စေတီကို ရှိခိုးခြင်း အစရှိသော အကျိုး ၄၁။ ဝါ၊ စေတီကို ရှိခိုးခြင်း-အစရှိသောအကြောင်းကြောင့်။ အဘိက္ကမနာဒိထု- ရှေ့သို့ တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ အတ္တာနတ္ထပရိဂ္ဂဏှန်၊ အကျိုးရှိသည် အကျိုးမရှိသည်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ဝါ၊ အကျိုးရှိသည် အကျိုးမရှိ သည်ကို စူးစမ်း ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ သာတ္တကသမ္မဇာတံ၊ မည်၏။ အတ္ထေ၊ အကျိုးသည်။ သတိစ၊ ရှိသော်လည်း။ သပ္ပာယ်သပ္ပာယ်ရူပါဒိ ပရိဂ္ဂဏှန်၊ ယောက်ပတ်သည်၊ မယောက်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ရူပါရုံ အစရှိသည်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ဝါ၊ ယောက်ပတ်သည်၊ မယောက်ပတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ် သော ရူပါရုံ-အစရှိသည်ကို စူးစမ်း ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ သပ္ပာယ် သမ္မဇာတံ၊ သပ္ပာယ်သမ္မဇာတံမည်၏။ ဂေါစရဂါမာဘိက္ကမနာဒိထု၊ ဆွမ်းခံရွာ၌ ရှေ့သို့ တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ ဝါ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့ ရှေးရှုသွားခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ ကမ္မဋ္ဌာနာ ပိဟေနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစွန့်ခြင်းသည်။ ဂေါစရသမ္မဇာတံ၊ ဂေါစရ သမ္မဇာတံမည်၏။ အဘိက္ကမနာဒိနံ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဓာတု အာဒိ ဝသေန၊ ဓာတ်အစရှိသော အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ နိသတ္တ နိဗ္ဗိတိ-အစရှိသော အစွမ်းဖြင့်။ ပဝိစယော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ အသမ္မောဟ သမ္မဇာတံ၊ အသမ္မောဟ သမ္မဇာတံမည်၏။

စ၊ ထိုမှတပါး။ တေသံ၊ ထိုသတိသမ္မဇာတံ တရားတို့၏။ လက္ခဏာဒီနိ၊ တို့ကို။ သတိန္ဒြိယ ပညာန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗျာနိ၊

အပ္ပမာဒနိ - ဒုတိယတွဲ

ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။
 တေ ဓမ္မ ဒွယံ၊ ဤသတိသမ္ပဗည တရားနှစ်ပါးကို။ ပုန၊ တပန်။ ဣမသ္မိံ
 ဌာနော၊ ၌။ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာနတာဝနာနယုတ္တာနံ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၊ စတုသစ္စ
 ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ထိုသမထကမ္မဋ္ဌာန်း၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ အပြားအားဖြင့်
 အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်း၌ယှဉ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အားထုတ်
 ကုန်သော။ သဗ္ဗယောဂီနိ၊ မုဒိန္ဒြိယ၊ မဇ္ဈိမိန္ဒြိယ၊ တိက္ခိန္ဒြိယအဖြစ် အစရှိသော
 အပြားအားဖြင့် အလုံးစုံသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သဗ္ဗဒါ၊ စိတ်၏
 တွန့်တိုသောအခါ အစရှိသောအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောကာလ၌။ ပါရိဗန္ဓက
 ဟရဏတော၊ တားမြစ်ပိတ်ပင်တတ်သော ဘေးရန်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဘာဝနာဝဇ္ဇနတော၊ ဘာဝနာကို ပွားစေတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ (ဟိတ်ထည့်)။ ဥပကာရဝသေန၊ ကျေးဇူးပြုသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။

အနုရိကာ။ ။သမထစတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနဝသေန တဗ္ဗေဒဝသေန သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာန
 ဘာဝနာဘိယုတ္တာနံ မုဒုမဇ္ဈိမတိက္ခိန္ဒြိယတာမိ ဘေဒဝသေန စ သဗ္ဗယောဂီနိ
 စိတ္တဿ လိနုဋ္ဌာဒါကာယဝသေန သဗ္ဗဒါ ဟိတာဟိတဓမ္မပယက္ကဿာဝ
 တော ယထာသဘာဝံ ပဋိဝေဘောဝတော စ သတိသမ္ပဗညာနံ ဝါရိဗန္ဓက
 ဟရဏသဘာဝနာဝဇ္ဇနာနိ အဝိသေသတော ဓဋ္ဌဗ္ဗာနိ။ ၁၀၀၀-သဋ္ဌ။

အနုရိကာအနု၏။ ။သမထ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာန ဝသေန၊ သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်း စတု
 သစ္စကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ တဗ္ဗေဒဝသေန၊ ထိုသမထ ကမ္မဋ္ဌာန်း စတု
 သစ္စကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အပြား၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာဘိယုတ္တာနံ၊
 အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်း၌ ယှဉ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အားထုတ်
 ကုန်သော။ မုဒုမဇ္ဈိမ တိက္ခိန္ဒြိယတာမိ ဘေဒဝသေန၊ မုဒိန္ဒြိယ၊ မဇ္ဈိမိန္ဒြိယ၊
 တိက္ခိန္ဒြိယအဖြစ် အစရှိသောအပြား၏ အစွမ်းဖြင့်။ သဗ္ဗယောဂီနိ၊ အလုံး
 စုံသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ လိနုဋ္ဌာဒါကာယဝသေန၊
 တွန့်တိုသောအခါ ဖျံလွင့်သောအခါ အစရှိသော ကာလ၏ အစွမ်းဖြင့်။
 သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလ၌။ ဟိတာဟိတ ဓမ္မပယက္ကဿာဝတော၊
 အစီးအဝွားရှိသောတရား အစီးအဝွား မရှိသောတရားကို ဖြတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၎င်း။ ယထာ သဘာဝံ၊ သဘောအားထောက်စွာ။ ပဋိဝေဘောဝတော၊

၀။ မူထရိကာမှ ဟိတ်ပါဌ်များ အားထုံးဆောင်၍ဝေးသည်။ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာန
 ဘာဝနာနယုတ္တာနံ သဗ္ဗယောဂီနိ သဗ္ဗဒါ ဥပကာရကာ ဣမေဓ္ဓေဓမ္မာ
 ဝါရိဗန္ဓက ဟရဏတော ဘာဝနာဝဇ္ဇနတော။ မူရိကာ-၉၂-သဋ္ဌ။

ထိုးထွင်း၍သိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ သတိသမ္ပညာနံ၊ တို့၏။ ပါရိပန္နက ဟရုဏ သာဝနာ ဝစုနာနိ၊ ပိတ်ဝင် ဆီးတားတတ်သောထေးရန်တို့ကို ဖျက်ဆီး မြင်း၊ သာဝနာကို ပွားစေခြင်းတို့ကို။ အဝိသေသတော၊ သာမညအားဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ယောသမာဓိသည်။ ကာမစွန္ဒာဒယော၊ ကာမစွန္ဒအစရှိကုန်သော။ ပစ္စ နိကဓမ္မ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောသမာဓိ၊ သည်။ သမထော၊ မည်၏။ ယာပညာ၊ သည်။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဝိဇေဟိ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဓမ္မ၊ တောဘူမကတရားတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာပညာ၊ သည်။ ဝိပဿနာ၊ မည်၏။ သော၊ ဤဝိပဿနာသည်။ အတ္တတော၊ တရား ကိုယ်အားဖြင့်။ ပညာဝ၊ ဝိပဿနာပညာသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒွိန္ဒူ၊ ကုန်သော။ ဣမေသမ္ပိ၊ ဤသမထ ဝိပဿနာတို့၏လည်း။ လက္ခဏာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ ဝုတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသည်သာတည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဣ၊ ဤအရာ၌။ ဧတေ၊ ထိုသမထ ဝိပဿနာတရား နှစ်ပါးတို့ကို။ ယုဂနဒ္ဓဝသေန၊ လှည်းထမ်းပိုး၌ က၊ အပ်သော နွားတို့ကဲ့သို့ အချင်းခံ့င်း အကြောင်းနိမိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့် တပါးသည် တပါးကို မလွန်သောအားဖြင့် အညီအညွတ်တူသော ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။

ဒို့ကာယုဂနဒ္ဓအဓိပ္ပာယ်။ ။ယုဂေ နဒ္ဓါဝိယာတိ ယုဂနဒ္ဓါ၊ အညမည နိမိတ္တ တာဝေန သမံ ပဝတ္ထာတိ အတ္ထော။ ။၉၂-ဆဋ္ဌ။

ဒို့ကာအနက်။ ။ယုဂေ၊ လှည်းထမ်းပိုး၌။ နဒ္ဓါဝိယ၊ ဖွဲ့အပ်သော နွားတို့ကဲ့သို့။ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုဂနဒ္ဓါ၊ မည်ကုန်၏။ အညမည၊ အချင်းချင်း။ နိမိတ္တတာဝေန၊ အကြောင်းနိမိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သမံ၊ တပါးသည် ထပါးကို မလွန်သောအားဖြင့် အညီအညွတ်။ ပဝတ္ထာ၊ တူသောကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏။

အနုဒို့ကာ။ ။ယထာ အပ္ပနာကောသညေန ဝိနာ သမထော သမထမန္တရေန ယထာဘူတာဝဗောဓောစ နတ္ထိတိနာနာက္ခဏိကာ သမာဓိပညာ အညးညဿ ပိသေသကာရဏံ။ ဧဝံ ပဒိုဝေဓေ ဧကက္ခဏိကာပိတိ ဒဿေန္တော အာဟ အည မညနိမိတ္တတာဝေနာတိ။ ပညာယတိ သာတိသယံ အဝဘာသိယမာနေ ပိသယေ

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

သမာဓိ ကေတ္ထဝသေန အပ္ပေတံ သက္ကောတိ၊ သမာဓိဝိစ မဇ္ဈိမံ သမထနိဝိတ္တံ ပဋိ
ပန္နေ ပညာစ အာရမ္မဏေ သုဝိသဒါ ဝဟတိတိ၊ သမံ ပဝတ္ထာတိ အညမညာ
နာတိဝတ္တနေန သမံ အဝိသမံ ကေရသဘာဝေန ပဝတ္ထာ၊ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ၊

အနုအနက်။ ။ အပ္ပနာကောသတ္ထေန၊ အပ္ပနာ၌ လိမ္မာသည်၏ အပြစ်တည်းဟူသော
ညက်နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သမထော၊ သမာဓိသည်၎င်း။ သမထံ၊ သမထကို။ အန္တ
ရေန၊ ကြည့်၍။ ယထာတူတာဝဗောဓော၊ ယုတ်မှန်သော အတိုင်းထိုးထွင်း၍
သိခြင်းသည်၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိထသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာနာက္ခဏိကာ၊ အထူးထူး
သော ခဏ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သမာဓိပညာ၊ တို့သည်။ အညမညာ၊ အချင်းချင်း
၏။ ဝိသေသကာရဏံ သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။
ပဋိဝေဓေ ကက္ခဏိကာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တူသော ခဏ၌
ဖြစ်ကုန်သော။ သမာဓိပညာပီ၊ တို့သည်လည်း။ အညမညာ၊ ။ ဝိသေသ
ကာရဏံ၊ သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊
ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည်။ အညမည နိဝိတ္တသာဝေနာတိ၊ ၍။ အာဟ၊
၏။ ဟိ-သစ္စ၊ ။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သဒတိသယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ။ အဝ
ဘာသိယဒါနော၊ ထွန်းလင်းစေအပ်သော။ ဝိသယော၊ အာရုံ၌။ သမာဓိ၊ သည်။
ကေတ္ထဝသေန၊ တခုတည်း၏ အပြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အပ္ပေတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။
သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ သမာဓိဝိ၊ သမာဓိသည်။ မဇ္ဈိမံ၊ အထယ်ဖြစ်သော။
သမထနိဝိတ္တံ၊ သမထနိဝိတ်တို့။ ပဋိပန္နေ၊ သက်သည်ရှိသော်။ ပညာစ၊ ပညာ
သည်လည်း။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ သုဝိသဒါ၊ ကောင်းစွာ သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍။
ဝါ၊ အလွန်ထက်မြက်သည် ဖြစ်၍ ဝဟတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။
သမံ ပဝတ္ထာတိ၊ ကာ။ အညမညာနာတိဝတ္တနေန၊ အချင်းချင်း တပါးသည်
တပါးကို မလွန်ခြင်းဖြင့်။ သမံအဝိသမံ၊ အညီအညွတ်။ ကေရသဘာဝေန၊
တူသောကိစ္စရှိသည်၏အပြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ယောဇနာ။ ။ ယုဝေ သကဋယုဝေ နယန္တိ ဗဒ္ဓိတန္တိတိ ယုဝ နဒ္ဓါ၊ ဝေဂါကာ။
နဟ-ဗဒ္ဓနေ၊ ယုဝနဒ္ဓါဝိယာတိ ယုဝနဒ္ဓါ။ ။၁၀၂-သု။

သဒ္ဓနီတိဓာတုမာဇာ။ ။ နဟ-ဗဒ္ဓနေ၊ နယုတိ ဥပနယုတိ သန္ဓယုတိ သန္ဓာတော။
သန္ဓဒ္ဓေါ၊ ။ “နဟဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်းထက်၍ နဒ္ဓပြီးသည့်၊ နဒ္ဓရှိသည်ကား
ဝါဒ်ပျက်။ ။ ဤသို့ဋီကာ၊ အနု၊ ယောဇနာကို၍ အပုအသစ်ကို စိစစ်ထေ။ ။
၀၃၃။

ဋီကာ။ ။ ပုနစပရံ အာဂုသော သိက္ခ၊ သမထဝိပဿနံ ယုဝနဒ္ဓံ ဘာဝေတိတိ
တိ သုတ္တေ ဧတေသံ ယုဝနဒ္ဓတာ ဝုတ္ထာ။ ။၉၂-ဆဋ္ဌ။

တနည်။ ။ ယုဝနဒ္ဓဝသေန၊ အစုံဖြစ်၍ အချင်-ချင်း တပါးသည် တပါးကို
မလွန်သောအားဖြင့် ဖွဲ့အပ်ကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်သော တရားနှစ်ပါးတို့၏အစွမ်း
ဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဋ္ဌေသဝါရကထာ

အနုဋီကာယုဂနဒ္ဒအဓိပ္ပါယ်။ ။အညမညသဟာယဘာဂူပဂမနေန ဝါ ယောဂိ
နော မနောရထဓရာကဓနေ ရထဓရာကဓနေဝိယ အာဇာနေယျယုဂေါ
ယုဂထကော ဟုတွာ အညမညာ နာတိဝတ္တနေန နဒ္ဒါ ဗဒ္ဒါဝိယာတိ ယုဂနဒ္ဒါ။
၀၀၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ဝါ-အပရောနယော၊ ဋီကာနည်းမှ တပါးသောနည် ကို။ ဝုစ္စထေ၊
၏။ အညမည သဟာယဘာဂူပဂမနေန၊ အချင်းချင်း သယ၏ အဖြစ်ထို ကပ်
ခြင်းဖြင့်။ ယောဂိနော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ မနောရထဓရာကဓနေ၊ စိတ်နှလုံး
တည်းဟူသော ရထာ ဦးကို ငင်ခြင်း၌။ ရထဓရာကဓနေ၊ ပြုကထေသော
ရထားဦးကို ငင်ခြင်း၌။ အာဇာနေယျယုဂေါဝိယ၊ အာဇာနည် မြင်းအစုံကဲ့သို့။
ယုဂထကော၊ အစုံသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အညမညာနာတိ ဝတ္တနေန၊ အချင်းချင်း
တပါးသည့် တပါးကို မလွန်ခြင်းဖြင့်။ နဒ္ဒါ-ဗဒ္ဒါဝိယ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သကဲ့သို့။
ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထကြောင့်။ ယုဂနဒ္ဒါ၊ မည်၏။

ယောဝါယာမော၊ သည်။ သဟဇာတဓမ္မေ၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကို။
ပဂ္ဂဏာတိ၊ ချီးပင့်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဝါယာမော၊ သည်။
ပဂ္ဂါဟော၊ မည်၏။ ဥဒ္ဒစ္စသင်္ခါတဿ၊ ဥဒ္ဒစ္စဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိက္ခေပဿ၊
အထူးထူးသော အာရုံ၌။ စိတ်ကိုပစ်လွှင့်တတ် ပျံ့လွင့်စေတတ်သောတရား၏။
ပဋိပက္ခဘာဝတော၊ ပဟာဟက ပဋိပက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိက္ခေပေါ၊
အထူးထူးသော အာရုံ၌ စိတ်ကိုပစ်လွှင့်တတ် ပျံ့လွင့်တတ်သောတရားသည်။
န၊ မဟုတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဝိက္ခေပေါ၊ အဝိက္ခေပမည်၏။
ဧတေသမ္ပိ၊ ထိုပဂ္ဂါဟ အဝိက္ခေပတရားနှစ်ပါးတို့၏လည်း။ လက္ခဏာဒိနိ၊
တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္ထာနေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသည်သာတည်း။

ကျမ်းတစ်အနုဆစေကော။ ။အထုံးစုံသော ကုသိုလ်တရားတို့၌ တွန့်တိုခြင်း
ပျံ့လွင့်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည် အညိအညွတ်ဟူ၍ကုန်သော ဝိရိယသမာဓိနှစ်ပါး
တို့ကြောင့် ဖြစ်သတည်းဟု နှလုံးဝိုက်၍ “ဝိရိယသမာဓိ ယောဇနတ္ထာယ
ဂဟိတံ” ဟူသော စကားကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ ဆိုတော်မူသတည်း။

အနည်း။ ။အဓိစိတ္တကို အားထုတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဝိရိယသမာဓိတို့ကို
အညိအညွတ် ဟူ၍စေအပ်ကုန်၏ဟု ဤသို့သော အထူးကိုပြခြင်းမှာ ရှေး၌ယူအပ်
ကုန်ပြီးသော်ထည့် ၊ ထိုဝိရိယ သမာဓိတို့ကို တဖန်ယူအပ်ကုန်၏ဟု ပြလိုရကား။
“ဝိရိယ သမာဓိ ယောဇနတ္ထာယ ဂဟိတံ” ဟူသော စကားကို အဋ္ဌကထာဆရာ
ဆိုတော်မူသတည်း။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ တေဒ္ဓယံ၊ ထိုပဏ္ဍိတ အဝိက္ခေပ တရား နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ ဝီရိယ သမာဓိ ယောဇနတ္ထာယ၊ ဝီရိယနှင့် သမာဓိကို ယှဉ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိ တံ၊ ၎င်း။

ယေဝါပနကဝဏ္ဏနာ

ယေဝါ ပန တသ္မိံ သမယေ အညေပိ အတ္ထိ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ အဇ္ဈပိနော ဓမ္မာ ဣမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ ဣတ္ထ၊ ဟူသော ဤဝါကျ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ သည့်ကား။ ယောဇနာ၊ ထည်း။ (ထည့်)။ ဖဿောဟောတိ။ပ။ အဝိက္ခေပေါ ဟောတိဘိဟူ၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပဒပဋိပ ဝိဋ္ဌိယာ၊ ပုန်အစဉ်အားဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်ကုန်သော။ ဣမေပရောပဏ္ဏာသ ဓမ္မာ ဝေ၊ အလွန်ခြောက်ပါး နှင့်တကွ ငါးဆယ်သော ဤတရားတို့သည်သာလျှင်။ ကုသလာ၊ ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ အထခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ကာမာဝစရံ၊ သော။ တိဟေတုကံ၊ သော။ သောမနဿ သဟဂတံ၊ သော။ ပဌမံ၊ သော။ အသင်္ခါရိကံ၊ သော။ မဟာစိတ္တံ၊ မဟာကုသိုလ်စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို ပဌမ အသင်္ခါရိက မဟာကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်သော အခါ၌။ ယေဝါ ပန၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ ကုန်သော။ အညေပိ၊ ပဒရောပဏ္ဏာသ ဓမ္မတို့မှတပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေဟိယေဝ ဖဿာဒိဟိ၊ ထိုဖဿ-အစရှိသော တရားတို့နှင့် သာလျှင်။ သမ္ပယုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၌။ ပဝတ္ထမာနာ၊ ကုန်သော။ အတ္ထနော အတ္ထနော၊ မိမိ-မိမိအား။ ၎င်း။ အနုဇ္ဈပံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဇ္ဈပါဘာဝေန-ဇ္ဈပိနော ဘာဝေန၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈပိနော၊ နာမ်မည် ကုန်သော။ သံဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။ ဥပလဗ္ဗမာနာ၊ ရအပ်ကုန် သော။ ဓမ္မာ၊ ထရားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ် ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာ၊ မည်ကုန်၏။

တ္ထောဝတာယေဝါ ပန တသ္မိံ သမယေ အညေပိ အစရှိသော ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ စိတ္တင်္ဂဝသေန၊ စိတ်အင်္ဂါ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မေ့ဗုဒ္ဓသဝါရကထာ

၌။ အာဂ္ဂဗုဒ္ဓ၊ တင်အပ်ကုန်သော။ ပရောပဏ္ဏာသမေဗ္ဗေ၊ အလွန်ခြောက်ပါးနှင့် တကွ ငါးဆယ်သော တရားတို့ကို။ ဒီပေတွာ၊ ပြုပြီး၍။ ယေဝါပနကဝသေန၊ ယေဝါပနဟူသောပုဒ်ဖြင့် ဟောအပ်ကုန်သော တရားတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အပ ရေပိ၊ ပရောပဏ္ဏာသမေဗ္ဗတို့မှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နဝမေဗ္ဗ၊ ကိုးပါး သော တရားတို့ကို။ မေဗ္ဗုဇာ၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဒီပေတိ၊ ၎င်း။

ယေဝါပနာတိ ကာယန္တိ ကထိယန္တိတိ ယေဝါပနကာ၊ ကာဓာတု-ကထနေ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ တေသုတေသုသုတ္တပဒေသု၊ ထိုထို သုတ်ပုဒ်တို့၌။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒ၎င်း။ အဓိမောက္ခော၊ ၎င်း။ မနသိကာရော၊ ၎င်း။ တကြမဇ္ဈတ္တတာ၊ ၎င်း။ ကရုဏာ၊ ၎င်း။ မုဒိတာ၊ ၎င်း။ ကာယဒုစ္စရိတဝိရတိ၊ ၎င်း။ ငစိဒုစ္စရိတ ဝိရတိ၊ ၎င်း။ မိစ္ဆာဇီဝဝိရတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေနဝမေဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ ပညာ ယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ ဣမသ္မိမ္ပိမဟာစိတ္တော၊ ၌လည်း။ ကတ္ထုကမ္ပတာ၊ အာရုံပြုလိုသောသူ၏ အဖြစ်ဟူသော။ ကုသလ မေဗ္ဗန္တော၊ ကုသိုလ်မေဗ္ဗဆန္ဒ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ပန၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ စိတ္တင်္ဂဝသေန၊ ပြင့်။ ပါဠိယံ၊ ၌။ နာဂ္ဂဗုဒ္ဓော၊ မတင်အပ်။ သောပိ၊ ထိုကုသလ မေဗ္ဗန္တကိုလည်း။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ယေဝါပနက ဝသေန၊ ပြင့်။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။

အဓိမောက္ခော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ မနသိကာရော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ တကြမဇ္ဈတ္တတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ အပုနာမေတ္တာ၏ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော ပရိကမ္မမေတ္တာသည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ သော၊ ထိုအပုနာ မေတ္တာ၏ ရှေ့အဘို့ ဖြစ်သော ပရိကမ္မမေတ္တာသည်။ ကိ၊ အဒေါသေ၊ အဒေါသကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ဂဟိတောဝေ၊ ယူအပ်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဂေါပိ၊ အပုနာကရုဏာ၏ ရှေ့အဘို့ ဖြစ်သော ပရိကမ္မကရုဏာသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ မုဒိတာပုဗ္ဗဘာဂေါပိ၊ အပုနာမုဒိတာ၏ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော ပရိကမ္မမုဒိတာ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ဥပေက္ခာပုဗ္ဗဘာဂေါပိ၊ အပုနာဥပေက္ခာ၏ ရှေ့အဘို့ ဖြစ်သော ပရိကမ္မ ဥပေက္ခာသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ သော၊ ထိုအပုနာ၏ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော ပရိကမ္မဥပေက္ခာသည်။ ကိ၊ တကြမဇ္ဈတ္တတာယ၊ ကို။

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဂဟိတာယ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ဂဟိတောဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ သမ္မာကမ္မန္တာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ပန၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ စိတ္တဂံဝသေန၊ ဖြင့်။ ပါဠိယံ၊ ဌ။ န အာရုဇ္ဇော၊ မတင်အပ်။ သောပိ၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝကိုလည်း။ ဣဓ၊ ဌ။ ယေဝါ ပနက ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဂဟိတော၊ ၎င်း။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ နဝသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ဆန္ဒော၊ ၎င်း။ အဓိမောက္ခော၊ ၎င်း။ မနသိကာရော၊ ၎င်း။ တကြမဇ္ဈတ္တတာ၊ ၎င်း။ ဣဘိ၊ သို့။ ဣမေစတ္တာရောဝေ၊ ဤလေးပါးတို့ကိုသာလျှင်။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သော ခဏ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ သေသာ၊ လေးပါးသော တရားမှကြွင်းကုန်သော ငါးပါးသောတရားတို့ကို။ နာနာက္ခဏေ၊ အထူးထူးသော ခဏ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဣမိနာစိတ္တေန၊ ဤ ပဌမ ဖောဓကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ မိစ္ဆာဝါစံ၊ မိစ္ဆာဝါစာကို။ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ဝိရတိ ဝသေန၊ ကြည်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဝိရတိနှင့် ယှဉ်သောအားဖြင့်။ သမ္မာဝါစံ၊ သမ္မာဝါစာကို။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ “သမ္မာဝါစံ ပူရေတိ”သာ ဆိုချေသော် တရားဟောသောအခါ ဖြစ်သောသမ္မာဝါစာကဲ့သို့၎င်း၊ ခြံ့ဖွားထိုအားဖြစ်သော သမ္မာဝါစာကဲ့သို့၎င်း၊ ဝိရတိကင်းသော သမ္မာဝါစာ ထျှင်းပါးရာ သောကြောင့် ဝိရတိ ဝသေန-မရသည်။ ဝိရတိယှဉ်သောအားဖြင့် ဟူလို။

နိကာ။ ။ ဝိရတိ ဝသေနာတိ ဝစိပဝတ္တိယာ န ပူရေတိ၊ ကိန္တု၊ ဝိရတိယောဂေ နာတိအတ္ထော။ ။ ၉၃-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။ ဝိရတိဝသေနာတိ၊ ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဝစိပဝတ္တိယာ၊ ဝစိပညတ်၏ ပြစ်ခြင်းမျှဖြင့်။ န ပူရေတိ၊ ပြည့်စေသည်မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝိရတိယောဂေန၊ ဝိရတိနှင့် ယှဉ်သောအားဖြင့်။ ပူရေတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဆန္ဒာဒေယာ၊ ဆန္ဒအစရှိကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးသော တရားတို့၎င်း။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးသော တရားတို့ကို။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မိစ္ဆာကမ္မန္တံ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တကို။

ပဗဟတိ၊ စွန့်၏။ ဝိရတိ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သမ္မာကမ္မန္တံ၊ ကို။ ပူရေတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဆန္ဒာဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးသောတရားတို့ ၎င်း။ သမ္မာကမ္မန္တံ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးသော တရား တို့ကို။ ဧကက္ခဏော ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မိစ္ဆာ အာဇီဝံ၊ ကို။ ပဗဟတိ၊ ၏။ ဝိရတိ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သမ္မာအာဇီဝံ၊ ကို။ ပူရေတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဆန္ဒာ ဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ တို့၎င်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးသောတရားတို့ကို။ ဧကက္ခဏော ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ယဒါ၊ ၌။ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာဖြင့်။ ပရိ ကမ္ပံ၊ “သဗ္ဗေ သတ္တာ ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တိ” ဟု စီးဖြန်းသော ပရိကံကို။ ကရောဘိ၊ ၏။ တနည်း။ ကရုဏာယ၊ အပ္ပနာဖြစ်သော ကရုဏာ၏။ ပရိကမ္ပံ၊ ပုဗ္ဗဘာဝ ဖြစ်သော ပရိကမ္ပ ကရုဏာကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဆန္ဒာ ဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ တို့၎င်း။ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ အပ္ပနာကရုဏာ၏ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော ပရိကမ္ပကရုဏာ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ ပဉ္စ၊ တို့ကို။ ဧကက္ခဏော ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ယဒါ၊ ၌။ မုဒိတာယ၊ မုဒိတာဖြင့်။ ပရိကမ္ပံ၊ “ယထာလဒ္ဓ သမ္ပတ္တိတော မာဝိဂစ္ဆန္တိ” ဟု စီးဖြန်းသော ပရိကံကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တနည်း။ မုဒိတာယ၊ အပ္ပနာဖြစ်သော မုဒိတာ၏။ ပရိကမ္ပံ၊ ပုဗ္ဗဘာဝဖြစ်သော ပရိကမ္ပ မုဒိတာကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဆန္ဒာ ဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ တို့၎င်း။ မုဒိတာပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ စ၊ အပ္ပနာ မုဒိတာ၏ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော ပရိကမ္ပ မုဒိတာ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ ပဉ္စ၊ တို့ကို။ ဧကက္ခဏော ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဣတော သမ္မာ ဝါစာ ပုရဏာ ဒိတော၊ ဤသမ္မာဝါစာကို ပြည့်စေခြင်း စသည်မှ။ မုစ္စိတွာ၊ လွတ်၍။

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

ပဒဝိနိစ္ဆယ။ ။ဣတော ဟု အပါဒါနိ ရှိရကား “မုစ္စိတွာ”ဟု ဒိဝါဒိဂိုဏ်း သင့်သည်။ “မုစ္စိတွာ”ကား ရုဓာဒိဂိုဏ်းဖြစ်၍ ကံကိုခွဲသည်။ ဤ၌ မလို။

ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒန္တဿ၊ ပေးသောသူအား။ သီလံ၊ ကို။ ပူရေန္တဿ၊ ပြည့်စေ သောသူအား။ ယောဂေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း လုံ့လ၌။ ကမ္ပံ၊ စီးဖြန်း

၀။ ဆဋ္ဌမုဋ် မုစ္စိတွာ-ရှိသည်။ နိဿယဆရာတော်၏ ပဒင်နိစ္ဆယနှင့်မညီ။
 ဣန္ဒာသယ ၄၁၈-၁၅

သော အမှုကို။ ဓာရေန္တဿ၊ အား။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အပဏ္ဏကင်္ဂါနေဝ၊
မချွတ်မယွင်းသော အင်္ဂါတို့ကိုသာလျှင်။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒီကာမှတ်ချက်။ ။အပဏ္ဏကင်္ဂါနီတိ-အဝိရဒ္ဓင်္ဂါနီ။ ။ဉာ-ဆဋ္ဌ။

အပဏ္ဏကံ ဌာနမေကေ၊ ဒုတိယံ အာဟု တတ္ထိကာ။

တေဓညာယ မေဓာဝိ၊ တံ ဂဏှေယျ အပဏ္ဏကံ။

ဟူသော ငါ့ရှာငါးဆယ်ပါဠိ ပဌမဇာတ်၌ကဲ့သို့ အပဏ္ဏကသဒ္ဓါသည် အဝိရဒ္ဓ
အနက်ကို ဟောသတည်း။

ဝေ၊ သို့။ နဝသျှ၊ ကုန်သော။ ဧတေသျှ ယေဝါပနကဓမ္မေသျှ၊ ဤယေဝါ
ပနကတရားတို့တွင်....

ဆန္ဒော ကာမောတိ အာဒိသု ပန တဏှာဝိ ဆန္ဒောတိ ဝုစ္ဆတိ။ ဆန္ဒ နေတိ
ဝါယမတိတိ အာဒိသု ပန ဝိရိယဒ္ဓိ။ တတော နိဝဉ္စနတ္ထံ ဝုစ္ဆံ ဆန္ဒောတိ
ကတ္တကဗျတာယေတံ အဓိဝစနန္တိ။ ။ယောဇနာ-ဝါ။

ဆန္ဒောတိ ဧဝံ၊ ဆန္ဒောဟူသော ဤအမည်သည်။ ကတ္တကဗျတာယ၊ အားရုံ
ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ သော ဆန္ဒော၊ သည်။ ကတ္တကဗျတာ လက္ခဏော၊ အာရုံပြုခြင်း
ငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။ အာရမ္မဏပရိယေသနရသော၊
အာရုံကို ရှာခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အာရမ္မဏေန၊ အာရုံဖြင့်။ ကျိ။ အတ္ထိကတာ
ပစ္စုပဋ္ဌာ နော၊ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။
တဒေဝ၊ ထိုလိုအပ်သော အာရုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုဆန္ဒ၏။ ပဒဋ္ဌာနံ၊
နီးစွာသော အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စေအံ့။ အယံ၊
ဤဆန္ဒကို။ အာရမ္မဏဿဂဟဏေ၊ အာရုံကိုယူခြင်း၌။ စေတသော၊ စိတ်၏။
ဟတ္ထပ္ပဿာရဏံ ဝိယ၊ အမှိုက်မှောင်၌ ဥစ္စာထုပ်ကို ယူခြင်းငှာ ခိုးသူတို့၏
လက်ဖြန့်ခြင်းကဲ့သို့။ ဝါ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို ဖြန့်စမ်းသော လက်နှင့်တူ၏ဟူ၍။
ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ယထာ တထာဝါ၊ မဘောက်မပြန် မှန်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ ချွတ်လွဲ
ဘောက်ပြန် မမှန်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ ဟုတ်ဟုတ် ငြားငြားသော အခြင်း
အရာဖြင့်။ (ထည့်)။ အဓိမုစ္စနံ၊ အာရုံ၌ ဆုံးဖြတ်ခြင်း။ အဓိမောက္ခော၊
အာရုံ၌ ဆုံးဖြတ်ခြင်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

အဓိမောက္ခနှင့် သဒ္ဓါအထူးဋီကာ။ ။န ဟိ အနဓိမုစ္စန္တော ပါဏာတိပါတာ ဒီသု ဒါနာဒီသု ဝါ ပဝတ္ထတိ။ သဒ္ဓါ ပန ပသာဒနီယေသု ပသာဒါ မိမောက္ခောတိ အယမေတေသံ ဝိသေသော။ ။၉၃-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ဟိ-သစ္စံ၊ ၎ံ။ အနဓိမုစ္စန္တော၊ မဆုံးဖြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါဏာတိပါတာဒီသု၊ ပါဏာတိပါတ- အစရှိသည်တို့၌၎င်း။ ဒါနာဒီသု ဝါ၊ အလှူ-အစရှိသည်တို့၌၎င်း။ န ပဝတ္ထတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ ပသာဒနီယေသု၊ ကြည်ညိုခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့၌။ ပသာဒါမိမောက္ခော၊ ကြည်ညိုသော အားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎ံ။ ဇုတိ အယံ၊ ဤ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခြင်းအရာဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ကြည်ညိုသောအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ ဧတေသံ၊ ထိုအဓိမောက္ခ၊ သဒ္ဓါတို့၏။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။

အနုဋီကာ။ ။ယ ထာ တထာ ဝါတိ သမ္မာ ဓိစ္စာ ဝါ။ အနဓိမုစ္စန္တောတိ ဇုဝံ ကရိယာမိ ဧဝံ ကရိယာမိတိ ဧဝံ ပဝတ္ထပုဗ္ဗဘာဂသဒ္ဓိဋ္ဌာနဟေတုကေန ပယောဂကာလသဒ္ဓိဋ္ဌာနေန အနိစ္စိန္တန္တော။ ယတ္ထ ဟိ အနိစ္စယော တတ္ထ အပ္ပဋိပတ္တိဧဝါတိ။ ။၁၁၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ယထာ တထာ ဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္မာ၊ မဘောက်မပြန်သော အားဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ သမ္မာ၊ ကောင်းသော အားဖြင့်၎င်း။ ဓိစ္စာဝါ၊ မကောင်းသော အားဖြင့်၎င်း။ အနဓိမုစ္စန္တောတိ၊ သည်ကား။ ဇုဝံ၊ ဤအမှုကို။ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤအမှုကို။ ကရိယာမိ၊ အံ့။ ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဝတ္ထပုဗ္ဗဘာဂသဒ္ဓိဋ္ဌာန ဟေတုကေန၊ ရှေ့အဘို့၌ဖြစ်သော ဆုံးဖြတ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ပယောဂ ကာလ သဒ္ဓိဋ္ဌာနေန၊ ဝံ့လ၊ ကာလကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့်။ အနိစ္စိန္တန္တော၊ မဆုံးမဖြတ်မှု၍။ ဟိ-သဒ္ဓံ၊ ၎ံ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အမှု၌။ အနိစ္စယော၊ မဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎ံ။ တတ္ထ၊ ထိုအမှု၌။ အပ္ပဋိပတ္တိဧဝ၊ မကျင့်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

သော အဓိမောက္ခော၊ သည်။ သဒ္ဓိဋ္ဌာန လက္ခဏော၊ အာရုံကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ အသံသပုနရသော၊ ထိုမှဤမှရွေးရှားသော သူငယ်ကဲ့သို့ ပြုရအံ့လော၊ မပြုရအံ့လောဟု မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းဟူသော ရွေးရှားခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဆုံးဖြတ်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။

ဋီကာအဓိပ္ပါယ်။ ။ဒါရကထာ ဝိယ ဣတောစိတော သံသပုနယ ကရိယာမိ နကရိယာမိတိ အဝိနိစ္စယထာ ပဋိပက္ခကြိယာ အသံသပုနံ။ ။၉၃-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။ဒါရကထာဝိယ၊ သူငယ်ကဲ့သို့။ ဣတောစိတော၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ သံသပုနယ၊ ရွေးရှားခြင်း၏။ “ကရိယာမိ၊ စသည်ကား ၎င်းကိုဖွင့်သည်”။

ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့၊ နကရိယာမိ၊ မပြုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝိနိစ္ဆယဿ၊
မဆုံးဖြတ်ခြင်း၏။ ပဋိပက္ခကြိယာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍သာ ဆုံးဖြတ်ခြင်း
ကိရိယာသည်။ အသံသပ္ပနံ၊ အသံသပ္ပနမည်၏။

ဝိနိစ္ဆယ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဆုံးဖြတ်တတ်သော တရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှု
ထင်တတ်၏။ သန္နိဋ္ဌာတဗ္ဗ ဓမ္မ ပဒဋ္ဌာနော၊ အာရုံဖြစ်သော ဆုံးဖြတ်အပ်သော
တရားလျှင် နီးသော အကြောင်းရှိ၏။ အာရမ္မဏော ဌံ။ နိစ္စလ ဘာဝေန၊
တုန့်လှုပ်ခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဣန္ဒြိယောဝိယ၊ မြဲမြံစွာ စိုက်အပ်
သော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ အာရုံ၌ မြဲမြံတည်တံ့သော တရားဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၏။

ကိရိယာ၊ အာရုံကို ပြုခြင်း။ ကာရော၊ ခြင်း။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကာရော၊
အာရုံကိုပြုခြင်း။ မနသိကာရော၊ စိတ်၌ အာရုံကိုပြုခြင်း။ ပုရိမ မနတော ရှေး
ဖြစ်သော ဘဝင်စိတ်မှ။ ဝိသဒိသံ၊ မတူသော။ မနံ၊ ဝီထိစိတ်၊ ဇောစိတ်ကို။
ကာရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အနက်ကြောင့်လည်း။ မနသိ
ကာရော၊ မည်၏။ သွာယံ-သော အယံ မနသိကာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏ
ပဋိပါဒကော၊ အာရုံကို စီရင်တတ်၊ ထင်စေတတ်သော မနသိကာရစေတသိက်
၎င်း။ ဝီထိပဋိပါဒကော၊ ဝီထိစိတ်ကို စီရင်တတ်၊ ထင်စေတတ်သော ပဋ္ဌ
ဒ္ဓါရာဇဇွန်းစိတ်၎င်း။ ဇဝနပဋိပါဒကော၊ ဇောကိုစီရင်တတ်၊ ထင်စေတတ်သော
မနောဒ္ဓါရာဇဇွန်း စိတ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိပ္ပကာရော၊ သုံးပါးအပြား
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ အာရမ္မဏ ပဋိပါဒကော၊
သည်။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကာရော၊ အာရုံကို ပြုတတ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ မနသိကာရော၊ မည်၏။ သော မနသိကာရော၊ သည်။ သာရဏ
လက္ခဏော၊ သမ္ပယုတ်ဘုရားတို့ကို အာရုံသို့ ရှေးရှုနိုင်၏သို့ ပြေးစေ၏သို့
ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာ - ။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မအာရမ္မဏာဘိမုခံသာရေန္တောဝိယဟောတိတိ
မနသိကရော သာရဏထက္ခဏော ဝုတ္တော။ ။ ၃-၁၂၅-ဇမ္ဗ။

အနက် - ။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မ၊ ထိုကို။ အာရမ္မဏာဘိမုခံ၊ အာရုံထိုရှေးရှု။ သာရေန္တော
ဝိယ၊ နှင်၏သို့။ ဝါ၊ ပြေးစေ၏သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
မနသိကာရော၊ ကို။ သာရဏထက္ခဏော၊ သမ္ပယုတ်ဘုရားတို့ကို အာရုံထို ရှေးရှု
နှင်၏သို့ ပြေးစေ၏သို့ ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

သမ္ပယုတ္တာနံ၊ တို့ကို။ အာရမ္မဏေန၊ နှင့်။ သမ္ပယောဇန ရသော၊ ယှဉ်စေခြင်း
ကိစ္စ ရှိ၏။ အာရမ္မဏာ ဘိမုခဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ တပါးသို့ မသွားမူ၍
စိတ်၏အာရုံ၌ ရှေးရှုဖြစ်ကြောင်းတရားဟု ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။

သတိနှင့် မနသိကာရအထူး။ ။ယင်းသို့သော် သတိ၏ဝိသယာဘိမုခ ဘာဝပစ္စု
ပဋ္ဌာန်နှင့် အသို့ထူးသနည်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂိကာ။ ။သတိယာ အသံဗုဒ္ဓိသနဝသေန ဝိသယာဘိမုခ ဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာ
နတာ၊ မနသိကာရဿ ပန သိယောဇန ဝသေန အာရမ္မဏာဘိမုခဘာဝ
ပစ္စုပဋ္ဌာနတာတိ အယ မေတေသံ ဝိသေသော။ ။ဒု-၁၂၅-ဇမ္ဗူ။

အာရမ္မဏပဒ္ဓာနော၊ အာရုံလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ပဒ္ဓာန်
ကား ဤ၌မပါ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂိသာ၏။

သင်္ခါရက္ခန္ဓ ပရိယာပဇ္ဇော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏။ အာရမ္မဏ ပဋိပါဒ
ကတ္တေန၊ အာရုံကို စီရင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ တို့၏။
သာရထိ ဝိယ၊ မြင်းကို နှင်တတ်သော ရထားထိန်းကဲ့သို့ အာရုံကို ရှေးရှု
နှင်တတ် ပြေးစေတတ်သော တရားဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

မနသိကာရ စေတနာ ငါတက်-အထူး။ ။ဤကို ထောက်သဖြင့် သာရဏလက္ခ
ဏော၊ အောက်မေ့စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏ဟူသော အနက်သည် မသင့်။ ။
မနသိကာရ စေတသိကဖြင့် နှလုံးသွင်းမှ အာရုံထင်သည်။ ။ပစ္ဆန္ဒါရာဝဇ္ဇန်းဖြင့်
ရှေးစိတ်က နောက်စိတ်အထူ ကိုပြုမှ ပစ္ဆန္ဒါရဝိထိ ဖြစ်သည်။ ထိုအတူ၊ မနော
ဒွါရာဝဇ္ဇန်းဖြင့် ရှေးစိတ်က နောက်စိတ်ကိုပြုမှ မနောဒွါရဝိထိလောဖြစ်သည်
ဟူလိုသည်။ ဝိတက်သည် သမ္ပယုတ်တရားကိုအာရုံ၌ တင်တတ်သည်။ စေတနာ
သည် စေ့ဆော်တတ်သည်။ မနသိကာရသည် အာရုံသို့ ဆောင်တတ်သည်။
ယင်းသို့ ဖြစ်သော်၊ ဤ တရားထုံးပါး မထူး မပြား သကဲ့သို့ရှိ၏။ အဘယ်သို့
ထူးပြားသနည်း ဟူမူကား- ဝိတက်သည် သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံ၌ တင်
သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ စေတနာသည် အာရုံ၌ ဝိတက်တင်အပ်သော တရားတို့ကို
မိမိနှင့် တကွ ယှဉ်စေတတ်၏။ စစ်မြေ၌ ဗိုလ်ပါကို ယှဉ်စေတတ်သော ဗိုလ်မှူး
ကဲ့သို့တည်း။ မနသိကာရသည် ဝိတက် တင်အပ်သော အာရုံ၌ သမ္ပယုတ်
တရားတို့ကို ရှေးရှုယှဉ်စေတတ်၏။ အာဇာနည်မြင်းတို့ကို ရထား၌ ယှဉ်စေ
တတ်သော ရထားထိန်းကဲ့သို့တည်း။ ဤသို့ ဝိတက်၊ စေတနာ၊ မနသိကာရ
တရားထုံးပါးထူးပြား၏။

အနုသဇ္ဇမ္ဗူ။ ။ဤသို့သော သဘောတရားတို့၏ သဘောလက္ခဏာ အထူးအပြား
ကို အဟုတ်အမှန်သိတော်မူ၍ ဟောကြားတော်မူသော သဗ္ဗညုဘုရား၌ သဒ္ဓါ

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ယုံကြည်၍ သင်ခြင်း မေးမြန်းခြင်း စသော အစွမ်းဖြင့် သဘောတရားတို့၏ သဘောလက္ခဏာကို ထိထိခိုက်ခိုက် မိမိ ရရ သိမိရသောငှာ စားပြီးအိပ်၍ မွေ့မွေ့လျော်လျော်နေက ရဟန်းမဟုတ်ချေဟု နှလုံးပြုလျက် ဝဲကွက်မရှိ စိစိ ကြပ်ကြပ် အားထုတ်လျက် တရားကိုသာ အမှုကြီးထုပ်ရာသည်ဟု ဆရာမြတ်တို့ အနုသာသနီကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာဆရာ မှာထားတော်မူသည်။ အာရမ္မဏပဋိ ပါဒက၏ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ပရိယာပန္နအဖြစ်ကို ဆိုခြင်းသည် ဣတရမနသိကာရတို့၏ သင်္ခါရက္ခန္ဓာမှ တပါးသော ခန္ဓာ၌အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်မျှကို ထွန်းတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသို့သာမညအားဖြင့် ထွန်းအပ်သော တဒညခန္ဓာ ပရိယာပန္န အဖြစ်ကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ ချစ်ပြခြင်းငှာ ဝီထိပဋိပါဒကော စသည်ကို မိန့် သော်။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝီထိပဋိပါဒကောတိ ဧတံ၊ ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စဒ္ဓါရာဇနဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊တည်း။ ဇဝနပဋိပါဒကောတိ ဧတံ၊ဟူသော ဤအမည်သည်။ မနောဒ္ဓါရာဇနဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊တည်း။ ဧတ၊ ထိုဝီထိ ပဋိပါဒက၊ ဇဝနပဋိပါဒက တို့ကို။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ နအမိပေတ၊ အလိုမရှိ အပ်ကုန်။

တေသု ဓမ္မေသု၊ထိုသမ္ပယုတ်ဖြစ်သော စိတ်၊စေတသိက်တရားတို့၌။မဇ္ဈတ္တ တာ၊ အလယ်အကြား၌ တည်သော သဘောရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်။ တကြမဇ္ဈတ္တတာ၊ မည်၏။

တကြမဇ္ဈတ္တတာအဓိပ္ပာယ်။ ။မဇ္ဈေဒ္ဓိတော အတ္တာ သဘာဝေါ တေသာာတိ မဇ္ဈတ္တော၊ ပုဂ္ဂလော။ တဿ သာဝေါ မဇ္ဈတ္တတာ။ တကြ တေသု တေသု ဓမ္မေသု မဇ္ဈတ္တတာ တကြမဇ္ဈတ္တတာ။ လျစ်လျူရှုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဇ္ဈတ္တမည်၏။ ထိုလျစ်လျူရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ မဇ္ဈတ္တတာ မည်၏။ ထိုစိတ်၊စေတသိက်၊သမ္ပယုတ်တရားတို့၌ လျစ်လျူရှုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ် ဟူသော ဤစေတသိက်သည် တကြမဇ္ဈတ္တတာမည်၏။ တကြမဇ္ဈတ္တတာကား- အလှည့်သမာသံ။ ။အလယ် အကြား၌ တည်သည်ကို လျစ်လျူရှုသည်ဟု လောကဝေါဟာရ ဆိုသည်။ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော စိတ်၊ စေတသိက်တို့ကို အာရုံမပြုဘဲလျက် အဘယ့်ကြောင့် တကြမဇ္ဈတ္တတာဟု ဆိုအပ်သနည်းဟူမူ။....

ဒီကာ။ ။အ တဒါရမ္မဏတ္ထေဝိ ဟိ တေသု သမပ္ပဝတ္ထေသု ဥဒါသိန ဘာဝတော တကြမဇ္ဈတ္တဘာတိ ပုစ္ဆတိ။ ။၉၃-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။အ တဒါရမ္မဏတ္ထေ၊ ထိုစိတ်၊ စေတသိက်လျှင် အာရုံရှိသည့် မဟုတ် သည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိဝိ၊ ရှိသော်လည်း။ တေသု၊ ထိုစိတ်၊စေတသိက်တရား ထိုသည်။ သမပ္ပဝတ္ထေသု၊ အညီအမျှ ခြိမ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ သမပ္ပဝတ္ထေသု၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဋ္ဌေသဝါရကထာ

အညီအမျှဖြစ်ကုန်သော။ တေသု၊ ထိုစိတ်၊ စေတသိက်တရားတို့၌။ ဥဒါသိန ဘာဝတော၊ လျစ်လျူရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တကြမဇ္ဈတ္တတတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ နှိမ်နင်း။

သဒါ၊ ထိုတကြမဇ္ဈတ္တတာသည်။ စိတ္တ စေတသိကာနံ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော စိတ်၊ စေတသိက်တို့ကို။ သမဝါဟိတ လက္ခဏာ၊ အညီအမျှ အကြင်အကြင် မိမိကိစ္စတို့၌ ဖြစ်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

ဝိ သုဒ္ဓိမဂ်ဇ္ဇိကာ။။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့၌ ဥဒါသိနအားဖြင့် ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟူမူ- ဥဒါသိနဘာဝေ ပဝတ္တဓာနာပိ ဟေသာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ ယထာ သကကိစ္စေသု ပဝတ္တေတိ၊ ယထာ ရာဇာ တုဏှိ နိသိန္ဒေပိ အတ္တကာရကေ အမစ္စေ ယထာ သက ကိစ္စေသု ပဝတ္တေတိ။ ။ဒု-၁၂၅၊ ဇမ္ဗူ။

အလိနာနုဒ္ဓတပွာတ္တိပစ္စယတ္တာ၊ မတုန်တိုသည်၊ မတုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ် အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဦနာမိကနိဝါရဏရသာ၊ ယုတ်သည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော လိန၊ လွန်သည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဥဒ္ဓစ္စကို ဖြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။

အနုဇ္ဈိကာ။ ။အသတိပိဗျာပါရေ တကြမဇ္ဈတ္တတာယ သတိတံသမ္ပယုတ္တဓမ္မာ သက သကကိစ္စဝေသန အနုနာမိကတာယ အလိနအနုဒ္ဓတတာယစ သံဝတ္တန္တိတိသာ တေသံ တထာပဝတ္တိယာ ပစ္စယဘူတာ ဦနာမိက ဘာဝံ နိဝါရေတိ ပိယာတိ ဦနာမိကနိဝါရဏရသာ ဝုတ္တာ။ တထာပဝတ္တိပစ္စယတ္တာ ယေဝ ထေသု ဓမ္မေသု မဇ္ဈတ္တတတ်ဝ ဝုတ္တာ။ ။ဆဋ္ဌ-၁၀၀။

အနုဇ္ဈိကာအနက်။ ။ဗျာပါရေ၊ အယုတ်၊ အလွန်ကို တားမြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဗျာပါရသည်။ အသတိပိ၊ မရှိသော်လည်း။ တကြမဇ္ဈတ္တတာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မာ၊ ထိုတကြမဇ္ဈတ္တတာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော တရားတို့သည်။ သကသက ကိစ္စဝေသန၊ မိမိ မိမိတို့၏ ကိစ္စ၏အစွမ်းဖြင့်။ အနုနာမိကတာယ၊ မယုတ်သည်၏အဖြစ် မလွန်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ အလိနအနုဒ္ဓတတာယစ၊ မတုန်တိုသည်၏အဖြစ် မပျံ့လွင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထိုတကြမဇ္ဈတ္တတာသည်။ တေသံ၊ ထိုသမ္ပယုတ်တရား တို့၏။ တထာ ပဝတ္တိယာ၊ ထိုမယုတ်သည်၏အဖြစ်၊ မလွန်သည်၏ အဖြစ်၊ မလွန် တိုသည်၏အဖြစ်၊ မပျံ့လွင့်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၏။ ပစ္စယဘူတာ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဦနာမိကဘာဝံ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်၊ လွန်သည်၏ အဖြစ်ကို။ နိဝါရေတိပိယ၊ မြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဦနာမိက နိဝါရဏရသာ၊ အယုတ်အလွန်ကို မြစ်ခြင်းကိစ္စ

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ရှိ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တဘ၊ နိ။ တထာ၊ ထိုယုတ်သည်၏အဖြစ်၊ မလွန်သည်၏အဖြစ်၊ မတွန့်တိုသည်၏အဖြစ်၊ မပျံ့လွင့်သည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္တိပစ္စယဘာယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ တေသု ဓမ္မေသု မဇ္ဈတ္တတာတိစ၊ တာဟူ၍လည်း။ ဝုတ္တဘ၊ နိ။ ဝါ-တေသု ဓမ္မေသု၊ ထို စိတ်၊ စေတသိက်တရားတို့၌။ မဇ္ဈတ္တတာတိစ၊ လျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ်ဟူ၍ လည်း။ ဝုတ္တဘ၊ နိ။

ဝါ၊ ကား။ ပက္ခပါတုစ္ဆေဒနရသာ၊ အပင်းအသင်း၌ ကျခြင်းကို ဖြတ်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဤတရားသည် ယုတ်သောကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ဤတရားသည် လွန် သော ကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ဤသို့ အပင်းအသင်း၌ ကျခြင်း သင်းဝင် ရိုင်းပင်း သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပက္ခပါတမည်၏။ ထိုပက္ခပါတကို ဖြတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ဘတ် သည်ဟုလို။

မဇ္ဈတ္တဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အလယ်အကြား၌ တည်သောသဘောရှိသောသူ၏ အဖြစ်ဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ စိတ္တစေတသိကာနံ၊ တို့ကို။ အဇ္ဈ ပေက္ခန ဝသေန၊ လျစ်လျူရှုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမပ္ပဝတ္တာနံ၊ မယုတ်၊ မလွန်၊ အညီအမျှ ဖြစ်ကုန်သော။ အာဇာနေယျာနံ၊ အာဇာနည်မြင်းတို့ကို။ အဇ္ဈပေက္ခန သာရထိ ဝိယ၊ လျစ်လျူရှုသော ရထားထိန်းနှင့်တူ၏ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ တခုခုသောတရားကို ချော်ဝင်၊ ရိုင်းပင်း၊ သင်း၊ မပြုမှု၌ လျစ်လျူရှု သည်ဟုလို။

ကရုဏာ မုဒိတာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ တို့သည်။ ဗြဟ္မဝိဟာရ နိဒ္ဒေသော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ နိဒ္ဒေသ၌။ အာဝိ၊ ထင်စူး။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတုံး။ ဟိ၊ အထူးကို ဆိုအုံး။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ တာ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရ၌လာသော ကရုဏာ၊ မုဒိတာတို့သည်။ အပ္ပနာပုတ္တာ၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရူပါဝစရာ၊ ရူပါဝစရ မည်ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရမည်ကုန် ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယမေဝ၊ ဤသို့ ထို၌ ကာမာဝစရ ဤ၌ ရူပါဝစရအဖြစ် သည်သာလျှင်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

ကာယဒုစ္စရိတတော၊ မှ။ ဝိရတိ၊ ကြဉ်တတ်သော တရား၊ ကြဉ်ကြောင်း ဖြစ်သောတရား ကြဉ်ခြင်းမျှ သည်။ ကာယဒုစ္စရိတဝိရတိ၊ မည်၏။ သေသ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဓွေသဝါရကထာ ၁၂၁

ပဒ ဒုယေပိ၊ ကြွင်းသော ဝစီဒုစွရိတ ဝိရတိ၊ မနောဒုစွရိတဝိရတိ ပုဒ်နှစ်ပါး အပေါင်း၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ခါ။ လက္ခဏာဒိ တော ပန၊ ပြင်ကား။ စိယောပိ၊ ကုန်သော။ တော၊ ထိုဝိရတိတို့သည်။ ကာယဒုစွရိတာဒိ ဝတ္ထုနံ၊ ကာယဒုစွရိက်-စသည်တို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော ပရပါဏ၊ ပရနေ၊ ပရက္ကတ္ထိ-အစရှိသော ဝတ္ထုတို့ကို။ အဝီတိက္ကမ လက္ခဏာ၊ မလွန်ကျူးခြင်း လက္ခဏာရှိကုန်၏။ အမဒ္ဒန လက္ခဏာ၊ မနင်းနယ်ခြင်း လက္ခဏာရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ ကာယဒုစွရိတာဒိ ဝတ္ထုတော၊ ကာယဒုစွရိက်-စသည်တို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော ပရပါဏ၊ ပရနေ၊ ပရက္ကတ္ထိ-အစရှိသော ဝတ္ထုမှ။ သင်္ကောစန ရသာ၊ တွန်တိုခြင်းကိစ္စရှိကုန်၏။ အ ကြိယ ဖစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကာယဒုစွရိက်-စသည်ကို မပြုမကျင့်သော အခြင်း အရာအားဖြင့် ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်တတ်ကုန်၏။ သဒ္ဓါဟိဓေတုပ္ပအပ္ပိစ္ဆတာ ဒိဂုဏပဒဋ္ဌာနာ၊ ဂုဏ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိကုန်၏။ ပါပ ကြိယ တော၊ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းမှ။ စိတ္တဿ၊ ခါ။ ဝိမုခိ ဘာဝဘူတာ၊ မျက်နှာ လွဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဖဿာဒိနိ၊ ဖဿအစရှိကုန်သော။ ဆပ္ပညာဿ၊ ငါးဆဲ့ ခြောက်ပါးသော တရားတို့၎င်း။ ယေဝါပနက ဝသေန၊ ယေဝါပနက၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ ယေဝါပနက ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ယောအပ်သော ဓမ္မ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ နဝ၊ ကိုးပါးသော တရားတို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာနိပိ၊ ကုန်သော။ ဣမသ္မိ ဓမ္မဓွေသ ဝါရေ-၌။ ပဉ္စသဋ္ဌိဓမ္မပဒါနိ၊ ခြောက်ဆဲ့ငါးပါးသော တရားအဘို့အစုတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု ပဉ္စသဋ္ဌိ ဓမ္မပဒေသု၊ တို့တွင်။ ကေကွဏေ၊ တပြိုင်နက်သောဏေ၌။ ကဒါဓိ၊ ရံခါ။ ကေသဋ္ဌိ ဓမ္မပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဒါဓိ၊ ရံခါ။ သမသဋ္ဌိ ဓမ္မပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ခါ။ တာနိ ဓမ္မပဒါနိ၊ တို့သည်။ သမ္မာဝါစာ ပူရဏာဒိဝသေန၊ သမ္မာဝါစာကို ပြည့်စေခြင်း- စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တိယံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌။ ပဉ္စသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ကေသဋ္ဌိ ဓမ္မပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ ပဉ္စဟိ အနိယက ယေဝါပနက ဌာနေဟိ၊ တို့မှ။ မုတ္တေ၊ လွတ်သော။ ကေသ္မိ ဌာနေ၊ တခုသော အရာ၌။ သမသဋ္ဌိ ဓမ္မပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ယော၊ ပနကော၊ တို့ကို။ ငွေပေတွာ၊ ချို။ မါဠိယံ၊ ခွံ။ ယထာရုံတဝေခန၊
 အကြင်အကြင်တူရှု ယောအပ်သောတရား၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂယုမာနာနိ၊ ယူအင်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ဆပ္ပညာသာဝ၊ ငါးဆဲ့ခြောက်ပါးသော ဓမ္မပဒတို့သည်
 သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဧတ္ထ ဆပ္ပညာသ ဓမ္မေသု၊
 တို့၌။ အဂ္ဂဟိတဂ္ဂဟဏေန၊ မယူအပ်သေးသည်ကို ယူသဖြင့်။ ဝါ၊ ယူအပ်ပြီး
 သည်ကို မယူသဖြင့်။ ဖဿပဉ္စကံ၊ ဖဿပဉ္စကုသင်း။ ဝိတက္ကော၊ ၎င်း။ ဝိစာရော၊
 ၎င်း။ ပီတိ၊ ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ တို့၎င်း။ ဟိရိဗလံ၊ ၎င်း။
 ဩတ္တပ္ပဗလံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝံ၊ ကုန်သော။ ဗလာနိ၊ တို့၎င်း။
 အလောဘော၊ ၎င်း။ အဒေါသော၊ ၎င်း။ ဣကံ၊ သို့။ ဒွေ၊ ကုန်သော။
 ဗူလာနိ၊ တို့၎င်း။ ကာယပဿဒ္ဓိ၊ ၎င်း။ စိတ္တပဿဒ္ဓိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ အာဒယော၊
 ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဒွါဒသ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။
 သမတိံ သ ဓမ္မာဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တေသု သမတိံ သာယ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ အဋ္ဌာရသ ဓမ္မာ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါး
 သော တရားတို့သည်။ အဝိဘတ္တိကာ၊ ထိုထို ရာသီ ကိစ္စ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝေဘန်
 ခြင်း ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒွါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော တရား
 တို့သည်။ သ ဝိဘတ္တိကာ၊ ထိုထို ရာသီ ကိစ္စ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝေဘန်ခြင်း ရှိကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၈၈နတ္ထ။ ။ တံတံ ရာသီကိစ္စဝေခန ပိတဇနံ ပိတတ္တိ၊ ပိတတ္တိ ရဟိတာ အ ပိတတ္တ
 ကာ၊ သဟ ဝိဇ္ဇမာနာ ပိတတ္တိ ဧတေသန္တိ သ ပိတတ္တိကာ။ ။ ပိဇ္ဇမာနအနက်ကို
 ဟောသော ခမာကို သ၊ ပြုသည်။

အဋ္ဌာရသ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ ကား။ ဖဿော၊ ၎င်း။ သညာ၊ ၎င်း။ ဧတေနာ၊
 ၎င်း။ ဝိစာရော၊ ၎င်း။ ပီတိ၊ ၎င်း။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ ကာယပဿဒ္ဓိ အာဒယော၊
 ကာယပဿဒ္ဓိ အစရှိကုန်သော။ ဒွါဒသဓမ္မာ၊ တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ
 အဋ္ဌာရသ၊ တို့သည်။ အဝိဘတ္တိကာ၊ ထိုထို ရာသီ ကိစ္စ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝေဘန်
 ခြင်း ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ စိတ္တံ၊ ၎င်း။ ဝိတက္ကော၊
 ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ သတိန္ဒြိယံ၊
 ၎င်း။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ ဟိရိဗလံ၊ ၎င်း။ ဩတ္တပ္ပဗလံ၊ ၎င်း။ အလောဘော၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒောဏ-ဂမ္မဇ္ဈေသဝါရကထာ

၎င်း။ အဒေါသော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ ဒွါဒသဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သ ဝိဘတ္တိကာ၊ ထိုထိုရာသီ ကိစ္စ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝေဘန်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု ဒွါဒသသု ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဒွိသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧကော၊ ကို။ တီသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တော၊ ၎င်း။ ဒွေ၊ တို့ကို။ စတုသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧကော၊ ကို။ သသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တော၊ ၎င်း။ ဧကော၊ ကို။ သတ္တသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တော၊ ၎င်း။

ကထံ ဝိဘတ္တော၊ ကား။ စိတ္တံ ၎င်း။ ဝိဘတ္တော၊ ၎င်း။ သဒ္ဓါ၊ ၎င်း။ ဟိ၊ ၎င်း။ ဩတ္တပ္ပံ၊ ၎င်း။ အလောသော၊ ၎င်း။ အဒေါသော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ သတ္တာ၊ တို့ကို။ ဒွိသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ရှိအံ။ ဧတေသု သတ္တသု ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ တာဝ၊ စွာ။ ဖဿ ပဉ္စကံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ စိတ္တံ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ မနိန္ဒြိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ ဝိဘတ္တော၊ ကို။ ဈာနဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ ဝိဘတ္တော ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ မဂ္ဂဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ ဗလဒါနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ သဒ္ဓါဗလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ ဟိရိ၊ ကို။ ဗလဒါနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ ဟိရိဗလံ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ လောကပါလဒုကံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ ဟိရိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ ဩက္ခပ္ပေပိ၊ ဌ်လည်း။ သေဝနယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ အလောသော၊ ကို။ မူလံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ အလောသော ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ ကမ္မပထံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ အနဘိဇ္ဈာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ အဒေါသော၊ ကို။ မူလံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ အဒေါသော ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ ကမ္မပထံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ အဗျာပါဒေတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤရုနစ်ပါးသောတရားတို့ကို။ ဒွိသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တာ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝေဒနာ၊ ကို။ ဖဿ ပဉ္စကံ၊ ဖဿပဉ္စကသို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ ဝေဒနာဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ ဈာနဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ သုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ ဣန္ဒြိယာ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ သောမနဿိန္ဒြိယန္တိ၊ ဟူ၍။

ဝုတ္တော၊ ဇါ ဝေံ သို့။ အယံ ဝေဝနာ၊ ကို။ ဧကော၊ တရသော။ ဓမ္မော၊ တရား
သည်။ မာနောပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း။ (ထည့်)။ တီသု ဌာနေသု၊ တို့၌။
ဝိဘတ္တော၊ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝီရိယံ၊ ကို။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ
ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇါ။ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ သမ္မာဝါယာ
မောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇါ။ ဗလာနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ ဝီရိယဗလန္တိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တံ၊ ဇါ။ ပိဋိဒုကံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ၍။ ပဂ္ဂဟောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇါ။ သတိဝိ
သတိကိုလည်း။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ သတိန္ဒြိယံ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တော၊ ဇါ။ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ သမ္မာသတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။
ဗလာနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ သတိဗလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။ ပိဋိဒုကံ၊ သို့။
“ဥပကာရဂုဏန္တိပိ” ။ ပတွာ၊ ၍။ သတိဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။ ဣတိ
ဝေံ၊ သို့။ ဣမ ဓမ္မော၊ တို့ကို။ စတုသုဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တော၊ ကုန်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ သမာဓိ၊ ကို။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ ဝိတ္တဿေ
ကဂ္ဂတာ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။
သမာဓိန္ဒြိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ သမာဓိတိ၊
ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။ ဗလာနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ သမာဓိဗလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။
ပိဋိဒုကံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ၍။ သမထော၊ အဝိက္ခေပေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။
ဝေံ၊ သို့။ ဧကော၊ သော။ အယံ ဓမ္မော၊ ကို။ သသုဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တော၊ ဇါ။
ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပညာ၊ ကို။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ ပညိန္ဒြိယံ
ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တော၊ ဇါ။ ဗလာနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ ပညာဗလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။
မူလာနိ၊ တို့သို့။ ပတွာ၊ ၍။ အမောဟောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။ ကမ္မပထံ၊ သို့။
ပတွာ၊ ၍။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။ (ယုဂနန္ဒံ၊ ယုဂနန္ဒတရားသို့။
ပတွာ၊ ရောက်၍။ သမ္ပလေညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။ ပိဋိဒုကံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ၍။
ဝိပဿနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဇါ။) “ပိဋိဒုကံ ပတွာ သမ္ပလေညံ ဝိပဿနာတိ”
ဟူ၍ ဆဋ္ဌမုဒ္ဓိရှိသည်။ ။ ဝေံ၊ သို့။ ဧကော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ကို။ သတ္တသု
ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တော၊ ဇါ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မေုဇ္ဈိမသဝါရကထာ

တ္ထေ တေတသု သ ဝိဘတ္တိကေသု၊ ဤ သ ဝိဘတ္တိက တရားထိုကို၊ ဒုတိယ
ဋ္ဌာနာဒီသုပိ၊ ဒုတိယဋ္ဌာန-စသည်တို့၌လည်း။ ဘာဇိယမာနေသု၊ ဝေဘန်
အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ (ထည့်)။ အယုဉ္ဇ၊ မရှေးသော တရားမည်သည်။ ဝါ၊
အသစ်ဖြစ်သော တရားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဂဟိတ
မေဝ၊ ယူအပ်ပြီးသည်ကိုသာလျှင်။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌ- နေ၊ ထိုထို
သို့သော အရာ၌။ “တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေပနာတိပိ”။ ပဒါ၊ ဈာန-ငသေးပုဒ်ကို။
ပဉ္စကားဒိ ဝသေန၊ ပဉ္စက-စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ထည့်)။ ပုရိတံ၊
ပြည့်စေအပ်၏။

စောဒကောနုသဓန္ဓ။ ။ ဟောအပ်ပြီးသည်ကိုသာလျှင် တဖန် ထပ်၍ ဟောအပ်
သည်ရှိသော်၊ ဗျားစွာသော ပုရိသ သဗ္ဗါထို၏ အချင်းချင်း ဝဲ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်
သော သဗ္ဗန်သည် မရှိ၏ဆို။ တစုံတခုသော အချင်းချင်း ဝဲ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
သဗ္ဗန်သည် မရှိခဲ့ဟု ဖွတ်ထင်သည်ဖြစ်၍။ အနန္တသန္ဓိကာ ကထာ ဟူသော
စကားကို စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသတည်း။ ။ အကြား အကြား၌ ဟောအပ်
ပြီးသော တရားထိုကိုသာလျှင် ချုပ်၍ ဟောအပ်သည်ရှိသော် အစဉ်အားဖြင့်
တရားထိုသည် ဟောအပ်ကုန်သည် မဖြစ်ခဲ့။ ဤဆို ဖွတ်ထင်သည်ဖြစ်၍ ဥပ္ပဋိ
ပါဠိယာ-စသော စကားကို စောဒကဆရာ ဆိုသတည်း။

အန အနုသန္ဓိကာ၊ အနုသန္ဓေမရှိသော။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥပ္ပဋိပါဠိယာ၊
အစဉ်ချွတ်သဖြင့်။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူ တို့သည်။ အာဘတဘဏ္ဍ သဒိသာ၊
ဆောင်အပ်သော ဘဏ္ဍာနှင့် တူ၏။ ဂေါယူထေန၊ နွားအပေါင်းသည်။

ဗုဓ်ချက်။ ။ ယူထဟု ဒုတိယကွရာလိုသည်။ ယူဟေ စတုတ္ထကွရာ၊ မလို။
ဂတမဂ္ဂေ၊ သွားသောခရီး၌။ အာလုဋ္ဌိတတိဏသဒိသာ၊ မွေနှော့က်ချောက်
ချားသော မြက်နှင့်တူ၏။ အဇာနိတွာဝ၊ မသိမူ၍သာလျှင်။ ကထိတာ၊ ဟော
အပ်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော စောဒကဆရာ
သည်။ သဗေ ပနဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော၊ ထိုဘုရားအလိုတော်ကို
မသိကောစိစောဒကဆရာကို။ ဝေ၊ သို့။ တံ၊ သည်။ မာ အဝစ၊ မဆိုကောင်းဘူး၊
မဆိုပေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသေဓေတွာ၊ မြစ်၍။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ သဘော
ကျအောင် ပြောဟောအပ်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။
အနုသန္ဓိကာနာမ၊ အနုသန္ဓေမရှိသော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သာနုသန္ဓိ

ကာဝ၊ အနုသန္ဓေရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ ကထိ
 တာပိ၊ ဟောအပ်သော ဒေသနာတော်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗာ၊ အလုံး
 စုံသော ဒေသနာတော်ကို။ ဇာနိတွာ ဝေ၊ သိပြီး၍သာလျှင်။ ကထိတာ၊ ဧ။
 ဟိ-ဒွေအံ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုသို့သော ဖဿ-
 စသော တရားတို့၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ ဇာနာသိ၊ သိတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုဖဿ-
 စသော တရားတို့၏ ကိစ္စကို။ ဥတွာ၊ ၍။ ကိစ္စဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝိဘတ္တိံ၊ ဝေဘန်
 ခြင်းသို့။ အာရောပေန္တော၊ တင်တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာရသ ဓမ္မာ၊
 ဘို့ သည်။ ဧကေကကိစ္စာတိ၊ ထာရု၊ တခုသော ကိစ္စရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဥတွာ၊ ၍။
 ဧကကသ္မိံ ဌာနေ၊ တခု၊ တခုသော အရာ၌။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရော
 ပေသိ၊ တင်တော်မူ၏။ သတ္တဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဒွေဒွေကိစ္စာတိ၊ နှစ်ခုနှစ်ခုသော
 ကိစ္စရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဥတွာ၊ ၍။ ဒွိသု ဒွိသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရော
 ပေသိ၊ ဧ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ တိကိစ္စာတိ၊ သုံးကိစ္စရှိ၏ ဟူ၍။ ဥတွာ၊ ၍။ ကိသု
 ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရောပေသိ၊ ဧ။ ဝီရိယသတိနံ၊ တို့၏။
 စတ္တာရိ စတ္တာရိ ကိစ္စာနိ၊ လေးပါး၊ လေးပါးသော ကိစ္စတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ “ဝီရိယ သတိ စတုကိစ္စာတိတိဝါ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ ၍။ စတုသု
 စတုသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရောပေသိ၊ ဧ။ သမာဓိ၊ သည်။
 သကိစ္စာတိ၊ ခြောက်ကိစ္စရှိ၏ဟူ၍။ ဥတွာ၊ ၍။ ဆသု ဌာနေသု၊ တို့၌။
 ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရောပေသိ၊ ဧ။ ပညာ၊ သည်။ သတ္တ ကိစ္စာတိ၊ ခုနစ်ပါးသော
 ကိစ္စရှိ၏ဟူ၍။ ဥတွာ၊ ၍။ သတ္တသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရော
 ပေသိ၊ ဧ။

တကြ တသ္မိံ အဓိကာရေထိုသို့ ရာသီ ကိစ္စတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဖဿစသော
 တရားတို့ကို ဝေဘန်ရာ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။ ဩပမ္ပံ၊ တည်း။
 ဧကော၊ တယောက်သော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ စိန္တေသိကိရ၊
 ကြံသတတ်။ “ဣဒံ ရာဇ ကုလသန္တကံ၊ ဤမင်းမျိုး၏ ဥစ္စာကို။ ယထာဝါ
 တသာဝါ၊ တိုင်းကျိုးမပြီး အချည်းနှီး ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား အခြင်းအရာဖြင့်။
 န ခါဒိတဉ္စ၊ မသုံးဆောင်သင့်။ သိပ္ပ၊ နှစ်ဝိကံ၊ အတတ်အားလျော်စွာ။
 ဝေဘန်၊ ဆုလာဘ်ရိက္ခာကို။ ဝဇ္ဇိယာမိ၊ ပွားစေအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ဧ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

သော၊ ထိုပညာရှိသော မင်းသည်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သိပ္ပကေ၊ အတတ်သည်တို့ကို။ “သိပ္ပိကေတိပိ”။ သဒ္ဓိပတိတာပေတွာ၊ စုဝေးစေ၍။ “ကေကသိပ္ပဇနနကေ၊ တခု တခုသော အတတ်ကို တတ်ကုန်သော သူတို့ကို။ ပက္ခောသထ၊ ခေါ်ကြကုန်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ အမိန့်တော် ပြန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့ အမိန့်ပြန်တိုင်း။ ပက္ခောသိယမာနာ၊ ခေါ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အဋ္ဌာရသဇနာ၊ တကျိပ်ရှစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိ သု၊ ထကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတကျိပ် ရှစ်ယောက်သော သူတို့အား။ ကေကံ၊ သော။ ပဋိဝိသံ၊ အဘို့ကို။ “ပတိဝိသန္တိပိ”။ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍။ ဝိဟဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ “ဒေဒေသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဇာနန္ဒာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သတ္တဇနာ၊ တို့သည်။ အာဂမံသု၊ လာကြကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ ဒေဒေ၊ ကုန်သော။ ပဋိဝိသေ၊ အဘို့တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ၏။ “တိထိသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဇာနန္ဒာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကောဝ၊ လျှင်။ အာဂစ္စိ၊ ၏။ တဿ၊ အား။ တယောပဋိဝိသေ၊ တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ၏။ “စတ္တာရိသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဇာနန္ဒာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒေဇနာ၊ တို့သည်။ အာဂမံသု၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ စတ္တာရိ စတ္တာရိပဋိဝိသေ၊ တို့ကို။ “စတ္တာရော စတ္တာရေတိပိ”။ ဒါပေသိ၊ ၏။ “ပဉ္စသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဇာနန္ဒာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကောပိ၊ တယောက် သောသူမျှလည်း။ နာဂစ္စိ၊ မလာ။ “ဆသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဇာနန္ဒာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကောဝ၊ တယောက်ယော သူသာလျှင်။ အာဂစ္စိ၊ လာ၏။ တဿ၊ အား။ ဓ ပဋိဝိသေ၊ တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ၏။ “သတ္တသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဇာနန္ဒာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကောဝ၊ လျှင်။ အာဂစ္စိ၊ ၏။ တဿ၊ အား။ သတ္တ ပဋိဝိသေ၊ တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥပမာ၌။ ဝါ၊ မင်းစသောသူတို့တွင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ရာဇာ ဝိယ၊ မင်းကဲ့သို့။ အနတ္တဓရာ၊ အတု မရှိသော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားဖြင့် လူသုံးပါးတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သိပ္ပဇာနနကာ ဝိယ၊ အတတ်သည်ကဲ့သို့။ စိတ္တဂံဝသေန၊ စိတ်အင်္ဂါ၏

အစွမ်းဖြင့်။ “စိတ္တစိတ္တိကံဝေဒနာတိဝါ”။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။ သိပ္ပါနုစ္ဆဝိကံ၊ အတတ်အားလျော်စွာ။ ဝေတနဝဇ္ဇနံ ဝိယ၊ ဆုလာဘ်ကို ပွားစေခြင်းကဲ့သို့။ ကိစ္စဝေဒန၊ ဖြင့်။ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရောပနံ၊ တင်ခြင်းကို ဝေဒိတဗျာ၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ဖယ ပဉ္စက ဝေဒန၊ ဖယပဉ္စက၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဈာနဂံ ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဣန္ဒြိယ ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ မဂ္ဂဂံဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဗလ ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ မူလဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ ကမ္မပထဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ လောကပါလ ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ ပဿဒ္ဓိ ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ လဟူတာ ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ မုဒုဘာ ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ ကမ္မညတာ ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ ပါဂုညတာ ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဥဇကတာ ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ သတိသမ္ပဇည ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ သမထဝိပဿနာ ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ ပဂ္ဂါဟာဝိက္ခေပ ဝေဒန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တရသ ဓာသယော၊ တဆဲ့ခုနစ်ပါးသော အဘို့အစု တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ် တည်း။

ဓမ္မဒ္ဓေသဝါရကထာ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ကာမာဝစရကုသလနိဋ္ဌေသဝါရကထာ

။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ ဓမ္မဒ္ဓေသဝါရေ၊ ဤ။ ပါဠိအာရုံဋ္ဌာနိ၊ ကုန်သော။ တာ နေဝ ဆပ္ပညာသပဒါနိ၊ ထိုငါးဆဲ့ခြောက်ပါးသော ပုဒ်တို့ကိုသာလျှင်။ ဝါ ငါးဆဲ့ခြောက်ပါးသော တရားအစုတို့ကိုသာလျှင်။ ဝိဘဇိတွာ၊ ပြီး၍။ ဒဿေတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ကတမော တသ္မိံ သမယေ ဖဿော ဟောတီတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ နိဋ္ဌေသ ဝါရောကို။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထို ကတမော တသ္မိံ သမယေ အစရှိသော နိဋ္ဌေသဝါရ၌။ ပုစ္ဆာယ၊ ပုစ္ဆာ၌။ တာဝ၊ စွာ။ အယံ အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဇ္ဈေသဝါရကထာ

တဗျော၊ ဇာ၊ ယသ္မိံ သမယော၊ ဌိ။ ကာမာဝစရံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။
သောမနဿ သဟဂတံ၊ သော။ တိဟေတုကံ၊ သော။ အသင်္ခါရိကံ၊ သော။
မဟာစိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇာ။ တသ္မိံ သမယော ထို အသင်္ခါရိက မဟာ
ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်သောအခါ၌။ ယောဖဿော၊ အကြင် ဖဿကို။ ဖဿော
ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုဒ္ဓတ္တာ၊ ဇာ။ သော ဖဿော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။
ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ဇာ။ ဣဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗ ပုစ္ဆာသု၊
တိ၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ဇာ။

ယော တသ္မိံ သမယော ဖဿောတိ၊ ကား။ တသ္မိံ သမယော ထိုအသင်္ခါရိက
မဟာကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သော အခါ၌။ ယော ဖဿော၊ အကြင် ဖဿသည်။
ဖုသနကဝသေန၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်၏။ သော
ဖဿော၊ ထိုဖဿသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤဖဿဟူသော
ပုဒ်သည်။ ဖဿဿ၊ ဇာ။ သဘာဝဒီပနတော၊ သဘောကို ပြတတ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ သဘာဝ ပဒိနာမ၊ သဘောကို ပြတတ်သောပုဒ်မည်၏။

ပူလန္ဒိကာအဓိပ္ပါယ်။ ။ ဖုသနက ဝသေနာတိ သန္တေ အသန္တေဝိ ဝိသယေ
အာပါထဂတေ စိတ္တဿ သန္နိပတန ဝသေန စိတ္တံ မနောတိ အာဒိသု ဝိယ ကိစ္စ
ဝိသေသံ၊ မာနသန္တိ အာဒိသု ဝိယ သမာနေ အတ္ထေ သဒ္ဓဝိသေသံ၊ ပဏ္ဍရန္တိ
အာဒိသု ဝိယ ဂုဏဝိသေသံ၊ စေတသိကံ သာတန္တိ အာဒိသု ဝိယ နိဿယ
ဝိသေသံ၊ စိတ္တဿ ဝိတိတိ အာဒိသု ဝိယ အညဿ အဝတ္တာဘာဝဇိသေသံ၊
အာလုပ္ပနာတိ အာဒိသု ဝိယ အညဿ ကြိယာဘာဝဇိသေသံ၊ အလုပ္ပိ တတ္ထန္တိ
အာဒိသု ဝိယ အညဿ သာဝ ဘူတတာ ဝိသေသန္တိ အာဒိကံ အနပေက္ခိတွာ
ဓမ္မမတ္တဒီပနံ သဘာဝဇာ။ ။ ၉၄-ဆဋ္ဌ။

ပူလန္ဒိကာအနက်။ ။ ဖုသနက ဝသေနာတိ၊ ကား။ သန္တေဝိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်
ထင်ရှားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အသန္တေဝိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှား မရှိ
သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝိသယေ၊ အာရုံသည်။ အာပါထ ဂတေ၊ ထင်ရှားခြင်းဆို
ရောက်သည်ရှိသော်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ သန္နိပတန ဝသေန၊ စုဝေးခြင်း၏
အစွမ်းဖြင့်။ စိတ္တံ မနောတိ အာဒိသု ဝိယ၊ စိတ္တံ မနော-အစရှိသော ပုဒ်တို့၌ကဲ့သို့။
ကိစ္စဝိသေသံ၊ ကြံခြင်း-အစရှိသော ကိစ္စအထူးကို။ မာနသန္တိ အာဒိသု ဝိယ၊
မာနသံ-အစရှိသော ပုဒ်တို့၌ကဲ့သို့။ သမာနေ၊ တူသော။ အတ္ထေ၊ အနက်၌။
သဒ္ဓဝိသေသံ၊ သဒ္ဓါအထူးကို။ ပဏ္ဍရန္တိ အာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ဂုဏဝိသေသံ၊
ဂုဏ်အထူးကို။ စေတသိကံ သာတန္တိ အာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ နိဿယဝိသေသံ၊
နိရာအထူးကို။ စိတ္တဿ ဝိတိတိ အာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အညဿ၊ တပါးသော

အဋ္ဌကထာ - ဒုတိယတွဲ
အဋ္ဌကထာ
၂၈
A

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

တရား၏။ အဝတ္ထာဘာဝံ ဝိသေသံ၊ အနိက်အတံအဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အထူးကို။ အလုပ္ပနာတိ အာဒိဿုပိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အညဿ၊ တပါးသော တရား၏။ ကြိယာဘာဝံ ဝိသေသံ၊ ကြိယာ၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အထူးကို။ အလုပ္ပိ တတ္ထန္တိ အာဒိဿု ပိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အညဿ၊ တပါးသော တရား၏။ ဘာဝဘူတတာ ဝိသေသံ၊ ဘာဝဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အထူးကို။ ဣတိ အာဒိကံ၊ ဤသို့ အစရှိသော အထူးကို။ အနပေက္ခိတွာ၊ မဉ္ဇ မူ၍။ ဓမ္မမတ္ထဒိပနံ၊ သဘာဝဓမ္မဗျူဟို ပြခြင်းဖြစ်သော ပုဒ်သည်။ သဘာဝပဒံ၊ သဘာဝပဒ မည်၏။

အနုဋီကာ။ ။ကတ္ထုကရဏ ဘာဝါဒယော သဘာဝဓမ္မာနံ အဇ္ဈာရောပန ဝသေ နေဝ သိဇ္ဈန္တိ။ ဘာဝနိဋ္ဌေသော ပန အဇ္ဈာရောပနာနပေက္ခော။ တတော ယေဝစ ဝိသေသန္တရ ဝိနိမုတ္တော ဝိနိဝတ္ထော ဝိသေသတောနိဋ္ဌိဝံ (ဘာဝ) ဝိဘာဝတော သဘာဝနိဋ္ဌေသောနာမ ဟောတီတိ ဖဿောတိ ဣဒံ ဖုသနဋ္ဌေန ဓမ္မမတ္ထဒိပနံ သဘာဝပဒန္တိ။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ကတ္ထုကရဏ ဘာဝါဒယော၊ ကတ္ထား၏အဖြစ် ကရိုဏ်း၏ အဖြစ် စသည်တို့သည်။ သဘာဝဓမ္မာနံ၊ သဘောတရားတို့၏။ အဇ္ဈာရောပန ဝသေ နေဝ၊ တင်စားခြင်း အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ သိဇ္ဈန္တိ၊ ပြီးကုန်၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဘာဝနိဋ္ဌေသော၊ သည်။ အဇ္ဈာရောပနာနပေက္ခော၊ တင်စားခြင်းကို ဝဲခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ သိဇ္ဈတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တတောယေဝစ၊ ထိုသို့ ဘာဝနိဋ္ဌေသ၏ တင်စားခြင်းကို ဝဲခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဝိသေသန္တရ ဝိနိမုတ္တော၊ တပါးသော အထူးမှလွတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသေသတော၊ အထူးမှ။ ဝိနိဝတ္ထော၊ နစ်စေ အပ်သည် ဖြစ်၍။ နိဋ္ဌိဝံ (ဘာဝ၊ ဝိဘာဝတော၊ နိဋ္ဌိဝံ၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဘာဝ နိဋ္ဌေသောနာမ၊ သဘာဝနိဋ္ဌေသမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တတ္ထာ၊ ကြောင့်။ ဖဿောတိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ဖုသနဋ္ဌေန၊ တွေ့ခြင်း အနက်ဖြင့်။ ဓမ္မမတ္ထဒိပနံ သဘာဝ ပဒန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။ဤအနုအလို-ဖုသနကကို ဘာဝအနက်ဆိုသည်။

ဖုသနာတိ၊ ကား။ ဖုသနာကာရော၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း ဟူသော ကြိယာ တည်း။ သမ္ပု သနာတိ၊ ကား။ သမ္ပုသနာ ကာရောဝ၊ အာရုံနှင့် ပေါင်းဆုံ စုဝေး၍ တွေ့ထိခြင်း ကြိယာကို ပင်လျှင်။ ဥပသဂ္ဂဝသေန၊ သံဟူသော ဥပသာရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဒံ၊ ကို။ ဝစေတော၊ ပွားစေ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သမ္ပုသိ တတ္ထန္တိ၊ ကား။ သမ္ပုသိတဘာဝေါ၊ အာရုံ၌ပေါင်းဆုံစုဝေး၍ တွေ့ထိသော ဝိတ်၏အဖြစ်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

မူလဋီကာအဓိပ္ပါယ်။ ။ ဖုသန္တဿ ဟိ စိတ္တဿ ဖုသနကိရိယာ ဖုသနာ ကာရော။ သမ္ပုသနာတိ အာရမ္မဏသမာဂမ ဖုသနာ၊ န ပဋိလာဘသမ္ပုသနာ။ သမ္ပုသိတဿ အာရမ္မဏေန သမာဂတဿ စိတ္တဿ ဘာဝေါ သမ္ပုသိတတ္ထံ။ ယသ္မိံသတိ စိတ္တံ သမ္ပုသိတန္တိ ဝုစ္စတိ။ သော တဿ ဘာဝေါ။ ဧဝံ အညေသုပိ ဘာဝနိဒ္ဒေသေယု ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ ၉၄-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎်။ ဖုသန္တဿ၊ အာရုံကို တွေ့သော။ စိတ္တဿ၊ ၎်။ ဖုသနကြိယာ၊ တွေ့ခြင်း ကြိယာသည်။ ဖုသနကာရော၊ မည်၏။ သမ္ပုသနာတိ၊ ကား။ အာရမ္မဏ သမာဂမ ဖုသနာ၊ အာရုံနှင့် စုဝေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တွေ့ခြင်းတည်း။ ပဋိလာဘ သမ္ပုသနာ၊ ရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဖုသနသည်။ န၊ မဟုတ်။ သမ္ပုသိတဿ အာရမ္မဏေန သမာဂတဿ စိတ္တဿ၊ အာရုံနှင့် စုဝေးသောစိတ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ သမ္ပုသိတတ္ထံ အာရုံနှင့် စုဝေးသော စိတ်၏ အဖြစ်။ ယသ္မိံ၊ အကြင် တွေ့ထိခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ စိတ္တံကို။ သမ္ပုသိတန္တိ၊ သမ္ပုသိတဟူ၍။ ဝါ၊ အာရုံနှင့် စုဝေးသောအားဖြင့် တွေ့တတ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎်။ သော၊ ထိုအာရုံနှင့် တွေ့ထိခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့သော နည်းဖြင့်။ အညေသုပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဘာဝနိဒ္ဒေသေယု၊ ဘာဝနိဒ္ဒေသတို့၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎်။

အနုဋီကာ။ ။ ဖုသမိ နေက္ခမ္မသုခန္တိအာဒိသု မဋိလာဘောပိ ဖုသနာ သမ္ပုသနာတိ စ ဝုစ္စတိတိ အာဟ နပဋိလာဘ သမ္ပုသနာတိ။ ။ ၁၀၂-ဆဋ္ဌ။

အယမ္ပန၊ ဤ ဆိုလတံသည်ကား။ တွေ-ယော တသ္မိံ သမယေတိ အာဒိ ၀စနေ၊ ဤ ယော တသ္မိံ သမယေ-အစရှိသော ကောင်း၌။ ယောဇနာ၊ ဝဒယာဇနာ တည်း။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို အသင်္ခါရိက ပဌမ မဟာကုသိုလ် ဖိကံ ဖြစ်သော အခါ၌။ ယော ဖဿော၊ အကြင် ဖဿသည်။ ဖုသနက ပသေန၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၎်။ ယာ ဖုသနာ၊ အကြင် အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း ကြိယာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၎်။ ယာ သမ္ပုသနာ၊ အကြင် အာရုံနှင့် ပေါင်းဆုံစုဝေး၍ တွေ့ထိခြင်း ကြိယာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၎်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၎်။ ယံ သမ္ပုသိတတ္ထံ၊ အကြင် အာရုံနှင့် ပေါင်းဆုံစုဝေး၍ တွေ့ထိသောစိတ်၏ အဖြစ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ ကား။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၎်။ ဖုသနက ဝသေန၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ယော ဖဿော၊ အကြင် ဖဿကို။ အညေနာပိ၊ ဖဿမှ တပါးလည်း ဖြစ်သော။

ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ် အားဖြင့်။ ဖုသံနာ၊ သမ္ပုသနာ၊ သမ္ပုသိတတ္တန္တိ၊
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ အယံ ဖဿော၊ ဤဖုသနာ၊ သမ္ပုသနာ၊ သမ္ပုသိတတ္တ-
 ဟူသော တပါးသောပရိယာယ်ဖြင့်ဆိုအပ်သော ဖဿသည်။ တသ္မိံ သမယော
 ဌံ။ ဖဿော၊ ဖဿမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ယောဇနာ၊
 ပဒယောဇနာတည်း။ ဝေဒနာဒိနမ္ပိ၊ ဝေဒနာ-စသည်တို့၏လည်း။ နိဒ္ဒေသေသု
 တိဌံ။ ဣမိနာဝ နယေန၊ ဤဖဿ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဒ
 ယောဇနာ၊ ကိ။ ဝေဒိတဗျာ၊ ဧ။

အယမ္ပန၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။ ဧတ္ထိဌံ။ သဗ္ဗ သာဓာရဏော၊ အလုံးစုံ
 ဆက်ဆံသော။ ဝိဘတ္တိဒိနိစ္စယော၊ ဝေဘန်ခြင်းကို ဆုံးဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော
 စကားတည်း။ ပဌမံ၊ သော။ ကာမာဝစရံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ မဟာ
 စိတ္တံ၊ ကိ။ ဘာဓဇတွာ၊ ဝေဘန်ပြီး၍။ ဒဿေန္တေန၊ ပြတော်မူသော။
 ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘိဓက ပဏ္ဏာသ၊ ငါးဆယ်ကျော်ကုန်သော။ ယာနိ
 ဇာနိ ပဒါနိ၊ အကြင်သို့သော ဤပုဒ်တို့ကို။ မာတိကာ ဝသေန၊ မာတိကာ၏
 အစွမ်းဖြင့်။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဧကေကံ၊ တခုခုသော။ ပဒံ၊
 ပုဒ်ကို။ ဂဗဟဘျာ၊ ဤ။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာဓရာပိဘာနိ၊ တင်အပ်ကုန်ပြီ။ တာနိ
 ပဒါနိ၊ ထိုငါးဆယ်ကျော်သော ပုဒ်တို့သည်။ ဝိဘတ္တိံ၊ ဝေဘန်ခြင်းသို့။
 ဂစ္ဆန္တာနိ၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊
 အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ နာနာ၊ အသီးအသီး။
 ဟောန္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
 နာနာ၊ အသီးအသီး။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမ
 မဟာကုသိုလ်စိတ်၌။ အပရဒိပနာ၊ တပါးသော ဝေဝုဇ်ကို ပြခြင်းသည်။ ဝါ၊
 တပါးသော ဝေဝုဇ်ဖြင့် ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော အနက်တို့ကို ပြခြင်းသည်။ ဒေ
 ဌာနာနိ၊ နှစ်ပါးသော အရာဘို့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

မူလဒီကာ။ ။ အပရဿ ဝေဝုဇနဿ အပရေနဝါ ပုရိမတ္ထဿ ဒိပနာ အပရ
 ဒိပနာ။ ။ ၉၄-ဆဋ္ဌ။

ကထံ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကား။ ဟိ၊ အဖြေကိုဆိုအံ့။ တောနိ ပဒါနိ၊ ထိုငါးဆယ်
 ကျော်သော ပုဒ်တို့သည်။ ဗျဉ္ဇန ဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဥပသဂ္ဂ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

ဝသေန၊ ဥပသာရ၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ အတ္တ ဝသေန၊ အနက်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။
ဣတိ ဣမေဟိ တိဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဖြင့်။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။သုံးပါး၏ အထူးကို ပြခြင်းငှာ တတ္ထ ကောဓောစသည်ကိုမိန့်သော်-
တတ္ထဝိဘတ္တိံ ဂမနာဒိသု၊ ထိုဘေဒခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း-စသည် တို့တွင်။
“ကောဓော ကုဇ္ဈနာ ကုဇ္ဈိတတ္ထံ ဒေါသော ဒုဿနာ ဒုဿိတ္တတ္ထ”န္တိ၊ ဟူ၍။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပျဉ္ဇန ဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ ဂမနံ၊ ရောက်
ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ထိုကို မြစေ လိုရကား-တ္ထေဟိ-စသည်ကို မိန့်သော်။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဤ ကောဓော ကုဇ္ဈနာ-အစရှိသော ပါဠိ၌။ ဧကောဝ၊
တခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကောဓော၊ ကောဓသည်။ ပျဉ္ဇနဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏
အစွမ်းဖြင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ ဂတော၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ “စာရော၊
ဝိစာရော၊ အနုဝိစာရော၊ ဥပဝိစာရော” တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊
ဖြင့်။ ဝိဘတ္တိံ ဂမနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။စာရော-ဟူသော သဘာဝပုဒ်၌ ရအပ်သော အရာကိုသာ ဝိ၊
အနု-စသော ဥပသာရဋ္ဌေဟိတံ ဝေဒနိတော့သည်။ စာရမှအထူး ဝိစာရ
သည် မရှိပြီဟူလို၊ ဤကား ဓာတုတ္ထာနုတ္ထကကို ရည်သည်။ ဝါ၊ ဓာတုတ္ထ
ဝိသေသကဖြစ်၍ အတ္တ ထူးလေသော်လည်း ဥပသာရ ဋ္ဌေဟိတံ ဥပသဂ္ဂ၏
အစွမ်းဖြင့် ဝေဒနိခြင်း မည်၏ ဟူလို။ ။န အတ္တ ဝသေန လှန်။

“ပဏ္ဍိစ္စံ၊ ကောသလံ၊ နေပုညံ၊ ဝေဘဗျာ၊ စိန္တာ၊ ဥပပရိက္ခာ” တိ၊ ဟူ၍။
ဧဝံ၊ သို့။ အတ္တ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝိဘတ္တိံ ဂမနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝိသေသအဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ကောဓော ကုဇ္ဈနာ ကုဇ္ဈိတတ္ထံစသည်၌ကဲ့သို့ ပျဉ္ဇန၏
အစွမ်းဖြင့် ဟောသည်လည်းမဟုတ်။ စာရောဝိစာရော-စသည်၌ကဲ့သို့ ဥပသာရ
၏ အစွမ်းဖြင့် ဟောသည်လည်းမဟုတ်။ ဗဟုသုတ ပညာကား- ပဏ္ဍိစ္စံ။
ဆင်စီး၊ မြင်စီးစသည်၌ လိမ္မာသော ပညာကား- ဧကောသလံ။ အမှတ်မရှိသော
အရာ၌ ထက်မြက် သန့်ရှင်းသော ပညာကား- နေပုညံ။ ကောင်းစွာ တရားကို
ထင်စွာပြုလျက် ဟောစွမ်းနိုင်သော ပညာကား- ဝေဘဗျာ။ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်
ပဏ္ဍိတ-စသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြားသော အနက်ကို

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဟောအပ်ရကား ဤ ဝိဘတ္တိဂမနသည် အတ္တ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သည်ဟုလို။ ဥပသာရလည်း မလှောက်၊ ဝေါဟာရ အာကာရ အထူးလည်း မရှိ၊ အထပ်ထပ် ပရိယာယ် အများ ဟောသည်ကား- ဗျူနု။ ဝေါဟာရ၊ အာကာရ၊ ထူးသည် ဖြစ်စေ၊ မထူးသည်ဖြစ်စေ ဥပသာရလှောက်သည်ကား- ဥပဆဂ္ဂ။ ဥပသာရ မလှောက်မူ၍ ဝေါဟာရ၊ အာကာရ၊ အထူးသို့လိုက်၍ ဟောသည်ကား- အတ္တ။ ဤကား အထူး။

ဘေသု ဖဿပဒ နိဒ္ဒေသာဒီသု၊ ထို ဖဿပဒနိဒ္ဒေသ- စသည်တို့တွင်။ ဖဿပဒ နိဒ္ဒေသေ ဌံ။ တာဝ၊ စွာ။ တိဿောပိ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာ ဝိကတ္တိယော၊ တို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ ဖဿော ဗုသနာတိ၊ ဟူ၍။ ဗျူနု ဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဘတ္တိ ဂမနံ၊ ဝေဘန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ပုသနာတိ၊ ဟူ၍။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ဥပသာရ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဘတ္တိဂမနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ပုသိတတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ အတ္တ ဝသေန၊ အနက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိဘတ္တိ ဂမနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ သမ္ပုသိတတ္တိ-ဟူသော ဤပါဠိ၌လည်း ဖဿောဟူ၍ ဆိုအပ်သော ဤသို့ အခြင်းအရာ ရှိသော အနက်ကိုသာလျှင် ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်၊ အဟုတ် သော်ကား သမ္ပုသော-ဟူ၍ ဆိုအပ်သော ဤသို့သော အခြင်းအရာရှိ သော အနက်ကိုသာလျှင် ဟောတော်မူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် “အတ္တ ဝသေန ဝိဘတ္တိ ဂမနံ” ဟု အဋ္ဌကထာ ဆိုအပ်၏။

ဣပ္ပိနာ နယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗပဒ နိဒ္ဒေသေသု၊ ခပ်သိမ်းသော ပဒနိဒ္ဒေသသို့၌။ ဝိဘတ္တိ ဂမနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဉ္စ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ နာနာ၊ အသီးအသီး။ ဟောန္တာနိပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော် လည်း။ နာမ နာနတ္တေန၊ အမည်ထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ လက္ခဏာနာနတ္တေန၊ လက္ခဏာထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ကိစ္စနာနတ္တေန၊ ကိစ္စထူးသည်၏ အဖြစ် ဖြင့်၎င်း။ ပဋိက္ခေပ နာနတ္တေန၊ မြစ်ခြင်းထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နာနာ၊ အသီးအသီး။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထ တေသု စတူသုကာရဏေသု၊ တို့တွင်။ “ကတမော တသ္မိ သမ္ပယေ ဗျာပါဒေါ ဟောတိ၊ ယော တသ္မိ သမယေ ဒေါသော

ကတမော တသ္မိ သမ္ပယေ ဒေါသော

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

ဒုဿနာ”တိ ဣတ္ထိ ဟူသော ဤဝါကျ၌။ ဗျာပါဒေါတိ ဝါ၊ ဗျာပါဒေါဟူ၍
၎င်း။ ဒေါသောတိ ဝါ၊ ဒေါသော ဟူ၍၎င်း။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်သော။ ။(ထည့်)။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သေး။ တေဓမ္မာ၊
ထိုတရား တို့သည်။ ကောဓော ဝေ၊ ကောဓသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏
အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ နာမ နာနတ္ထေန၊ ဖြင့်။
နာနတ္ထံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

၈၊ ထိုမှတပါး။ ရာသဋ္ဌေန၊ အစုဟူသောအနက်အားဖြင့်။ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါး
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဧကောဝါတဒုသာလျှင်ဖြစ်သော။
ခန္ဓော၊ ခန္ဓာသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

မူလဒီကာယ ပါဠိယာနုဆန္ဓေ။ ။ကောဝ ခန္ဓော ဟောတိကိ ဧကေန ခန္ဓ
သဋ္ဌေန ဝတ္ထုဗ္ဗတံ သန္ဓာယာဟ။ ။၉၄-ဆဋ္ဌ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣတ္ထိ၊ ဤငါးပါးသော ခန္ဓာတို့တွင်။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။
ဝါ၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်။ ရူပန လက္ခဏံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာသည်။ ဝေဒယိတ လက္ခဏာ၊ အာရုံ၏အရသာကို ခံစားခြင်းလက္ခဏာ
ရှိ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ သဗ္ဗာနန လက္ခဏာ၊ အာရုံကို အမှတ်ပြု၍
သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ စေတယိတလက္ခဏာ၊
စေတနာသိခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

မူလဒီကာဒိပ္ပိယတ္ထ။ ။စေတနာတိ သင်္ခါရက္ခန္ဓံ ဒဿေတိ တပ္ပမုခတ္ထာ။
၉၄-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။စေတနာတိ၊ ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြု၏။
ကတ္တာ၊ ကား။ တပ္ပမုခတ္ထာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ထိုစေတနာလျှင် အကြီးအမှူး
ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ အာရုံကို အထူးသဖြင့်သိခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိနာ လက္ခဏ နာနတ္ထေန၊ ဤသို့လက္ခဏာ
ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊

ကုန်၏။ ဝေံ သို့။ လက္ခဏ နာနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တနည်း။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဆန္ဒံ၊ ဝီရိယကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ “ဤ၌ ဆန္ဒသည် ဝီရိယံကိုဟောသည်။ပ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏာတိ၊ ချီးပင့်၏။ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝီရိယံ၊ သည် ကိစ္စနာနတ္ထေန၊ ကိစ္စထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ စတုသု ဌာနေသု၊ လေးပါးသော အရာတို့၌။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဝေံ သို့။ ကိစ္စနာနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ တရားတို့သည်။ ဝါ၊ မချီးမွမ်းထိုက်၊ မပူဇော်ထိုက်သောတရားတို့သည်။ ဝါ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော တရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကောဓဂရုတာ၊ အမျက်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။ န သဒ္ဓမ္မဂရုတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဘုရား၌ အလေးမပြုသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ ဝါ၊ ကောဓဂရုတာ၊ အမျက်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ဟူသည်။ န သဒ္ဓမ္မဂရုတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌ အလေးမပြုသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ မက္ခ ဂရုတာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ချေခြင်း၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်သည်။ န သဒ္ဓမ္မဂရုတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌ အလေးမပြုသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ လာတ ဂရုတာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဟူသောလာဘ်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။ န သဒ္ဓမ္မဂရုတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌ အလေးမပြုသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ သက္ကာရဂရုတာ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်သော ပစ္စည်းလေးပါး၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။ န သဒ္ဓမ္မဂရုတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌အလေးမပြုသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ ဣတိ ဝေမာဓိသု၊ ဤသို့ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။

ပဋိက္ခေပ နာနတ္ထေန၊ မြစ်ခြင်းထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ။ ဆန့်ကျင်ဘက် ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဉ္စ၊ ခါ။

ပူလဒ္ဓိကာအဓိပ္ပါယ်။ အသဒ္ဓမ္မာတိ အသတံ၊ အသန္တော ဝါ ဓမ္မာ၊ န ဝါ သဒ္ဓမ္မာတိ အသဒ္ဓမ္မာတိ အသဒ္ဓမ္မဝစနိယသာဝေန ဧကီဘူတောပိ အသဒ္ဓမ္မော ကောဝေရတာပိဝိသိဋ္ဌေန သဒ္ဓမ္မဂရတာပဋိက္ခေပနာနတ္ထေန နာနတ္ထံ ဂတော တိ “စတ္ထပရော”တိပုတ္တံ။ န သဒ္ဓမ္မဂရတာတိ ပုစ္ဆမာနာ ဝါ အသဒ္ဓမ္မဂရတာ သာဝေန ဧကီဘူတောပိ ကောဝေဒိဝိသိဋ္ဌပဋိက္ခေပနာနတ္ထေန နာနတ္ထံ ဂတာ။ ပဋိပက္ခော ဝါ ပဋိက္ခိပိယတိ တေန၊ သယံ ဝါ ပဋိက္ခိပတိတိ ပဋိက္ခေပေါတိ ပုစ္ဆတိတိ သဒ္ဓမ္မဂရတာပဋိပက္ခနာနတ္ထေန အသဒ္ဓမ္မဂရတာ အသဒ္ဓမ္မာ ဝါ နာနတ္ထံဂတာ။ ။၉၄-ဆဒ္ဓ။

ဒူကာအနုဏ်။ အသဒ္ဓမ္မာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ် တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့၏ တရားတို့။ ဝါ၊ ကား။ အသန္တော၊ မချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မချီး မွမ်းအပ်ကုန်သော တရားတို့။ ဝါ၊ ကား။ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရား တို့သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ ဣဓိနာ ဝစနတ္ထေန ဖြင့်။ အသဒ္ဓမ္မဝစနိယသာဝေန၊ အသဒ္ဓမ္မ သဒ္ဓါသည် ယောအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဧကီဘူတောပိ၊ တခုတည်းကဲ့သို့ မြစ်၍ဖြစ်သော် လည်း။ အသဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ တရားသည်။ ကောဝေ ရတာပိ ဝိသိဋ္ဌေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၌ အထေးပြုသည်၏အဖြစ် အစရှိသည် သည် အထူးပြုအပ်သော။ သဒ္ဓမ္မ ဂရတာပဋိက္ခေပနာနတ္ထေန၊ သူတော် ကောင်းတရား၌ အထေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းဖြင့် ထူးသည်၏အဖြစ် ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတ္ထာရောတိ၊ စတ္ထာရောဟူ၍။ ဝါ၊ သေးပါးတို့ဟူ၍။ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ န သဒ္ဓမ္မဂရတာတိ၊ နသဒ္ဓမ္မဂရတာ ဟူ၍။ ဝါ၊ ဟူသောပါ၌ဖြင့်။ ပုစ္ဆမာနာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော အနက်တို့သည်။ အသဒ္ဓမ္မဂရတာသာဝေန၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ တရားကို အထေးပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဧကီဘူတောပိ၊ တခုတည်း ကဲ့သို့ဖြစ်၍ မြစ်ကုန်သော်လည်း။ ကောဝေဒိဝိသိဋ္ဌပဋိက္ခေပနာနတ္ထေန၊ အမျက် ထွက်ခြင်း အစရှိသည်သည် အထူး ပြုအပ်သော သူတော်ကောင်း တရားကို အထေးပြုသည်၏အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်း၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို တေန၊ ထိုမိမိဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားသည်။ ပဋိက္ခိပိယတိ၊ မြစ်အပ်၏။ ဝါ။

၀။ ဆဒ္ဓမ္မ၌ အသဒ္ဓမ္မဂရတာ အသဒ္ဓမ္မ ဂရတာ သာဝေန ဟူ၍၏။ ဤ အလိုသော်။ ပုစ္ဆမာနာ၊ ကုန်သော။ အသဒ္ဓမ္မဂရတာ၊ တို့သည်-ဟုပေး။ နိဿယ အဟုနှင့် ဆဒ္ဓမ္မတို့ကား အနည်းအပါး ကွဲပြားလျက်ရှိကြသည်။
ဣန္ဒြာသယ ၄၁၀-၃၀

အဋ္ဌကထာ - ဒုတိယတွဲ

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကာ။ သယံ မိမိသည်။ ပဋိက္ခိပတိ။ မြစ်တစ်၏။ ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ မြစ်၊ ပဋိက္ခေပေါတိ၊ ဟု၍၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ န။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်၊ သဒ္ဓမ္မဂရုတာပဋိ ပက္ခနာနတ္ထေန၊ ထူတော်ကောင်းတရားကို အထေးပြုသည်၏ အဖြစ်၏ ဆန့်ကျင် ထက်ဟု ဆိုအပ်သော အထူးမြစ်၊ အသဒ္ဓမ္မ ဝရုတာ၊ ထူတော်မဟုတ် သူယုတ် ထို၏ ထရားကို အထေးပြုသည်၏ အဖြစ်ထိုသည်။ ဝါ။ ကာ။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ ထူတော် မဟုတ် သူယုတ်ထို၏ ထရားထိုသည်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ထို၊ ဝတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

အနုဇ္ဈိကာ။ ။ ပဋိက္ခိပနံ ပဋိသေခနံ ပဋိက္ခေပေါ။ တဿ နာနတ္ထံ ဝိသေသော ပဋိက္ခေပနာနတ္ထံ၊ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိက္ခေပေါ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိက္ခေပေါ။ တေန သဒ္ဓမ္မဂရုတာပဋိက္ခေပေန နာနတ္ထံ သဒ္ဓမ္မဂရုတာပဋိက္ခေပ နာနတ္ထံ၊ တံ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိက္ခေပနာနတ္ထံ ပန ကောဓဂရုတာဒိဘေဒေါနန္တိ “ကောဓ ဂရုတာဒိဝိသိဋ္ဌေနာ”တိ ဝုတ္ထံ။ ကောဓာဒိဟိ ဝိသိဋ္ဌော တိန္ဒောသဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိက္ခေပေါ ပဋိသေခနံ ကောဓာဒိ ဝိသိဋ္ဌပဋိက္ခေပေါ။ ကောဓဂရုတာဒိယေဝ၊ တဿ နာနတ္ထေန သဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိပက္ခနာနတ္ထေနာတိ ကောဓဂရုတာ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိပက္ခေဝ၊ မက္ခယာသ သက္ကာရဂရုတာ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိပက္ခေဝတိ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိပက္ခဘာဝ ဝိသေသေန အသဒ္ဓမ္မဂရုတာ တဗ္ဗာဝေန ဧကိဘူတာပိ နာနတ္ထံ ဝတာ၊ ယသ္မာပန ကောဓော အတ္ထ တော ဒေါသောယေဝ၊ မက္ခော ဒေါသပ္ပဓာနာ ပရဂုဏ ဝိဒ္ဓိသနာ ကာရပ္ပ ဝတ္ထာအကုသလာနန္တာ၊ တဂ္ဂရုတာ စ တေသံ သာဒရ အဘိသင်္ခရဏဇယေန ပဝတ္ထနမေဝ၊ လာသဂရုတာ စတုနံ ပစ္စယာနံ သက္ကာရ ဝရုတာ၊ တေသံ ယေဝ သုသင်တာနံ လဋ္ဌကာမတာ၊ တဓုသယေသု စ အာဒရကြိယာ တထာပဝတ္ထာ ဣန္ဒြာယေဝ၊ တသ္မာ “သဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိပက္ခနာနတ္ထေန အသဒ္ဓမ္မ နာနတ္ထံ ဝတာ”တိ ဝုတ္ထံ၊ တထာ ဟိ စတ္တာရော အသဒ္ဓမ္မာ ဣဗ္ဗေဝ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာအသဒ္ဓမ္မဂရုတာတိ ဣဗ္ဗေ စ ပုရိမသ္မိ “ဝိကပ္ပေ နသဒ္ဓမ္မဂရုတာ”တိ သဒ္ဓမ္မဂရု တာ နတောတိတိ အတ္ထော၊ ဝတိယသ္မိ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိပက္ခေဝတိ သဒ္ဓမ္မ ဝရုတာ ဝေ ဝါ ပဋိပက္ခေဝ၊ တဿ နာနတ္ထေန သဒ္ဓမ္မဂရုတာပဋိပက္ခနာနတ္ထေန နာတိ ဝေပေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ကောဓမက္ခ ဝရုတာနံ ဟိ သဒ္ဓမ္မဝိသေသာ ပဝတ္ထိသေဒေါနန္တာမေတ္တာ ပဋိပက္ခေဝ၊ လာသသက္ကာရဂရုတာနံ အပ္ပိစ္ဆတံ သန္တောသာ၊ ထေန ကောဓဂရုတာ နသဒ္ဓမ္မဂရုတာတိ ကောဓဂရုတာ ကာယဝိ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိပက္ခေဝတိ အယမတ္ထော ဝုတ္ထော ဟောတိ၊ တထာ မက္ခ ဝရုတာဒိသုပိ၊ ဝေဉ္စ ကတ္တာ “စတ္တာရောသဒ္ဓမ္မာ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ န ကောဓဂရု တာ။ ပ။ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ န သက္ကာရဂရုတာတိ” အာဂတတန္တိဝိ သမတ္ထိတာ သဝတိ။ ။ ၁၀၂ ဆဋ္ဌ။

အနုဇ္ဈိကာ။ ။ ပဋိက္ခိပနံ ပဋိသေခနံ၊ မြစ်ခြင်း။ ပဋိက္ခေပေါ၊ မြစ်ခြင်း။ တဿ၊ ထိုမြစ် ခြင်း၏။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်။ ဝိသေသာ၊ အထူး။ ပဋိက္ခေပ နာနတ္ထံ၊ မြစ်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

ခြင်း၏ ထူးသည်၏အဖြစ်၊ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိက္ခေပေါ၊ မြစ်ခြင်းတည်း။ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိက္ခေပေါ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ကိုမြစ်ခြင်း၊ တေနသဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိက္ခေပေန၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကိုမြစ်ခြင်းဖြင့်၊ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်တည်း။ သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာပဋိက္ခေပ နာနတ္ထံ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းဖြင့် ထူးသည်၏အဖြစ်၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တံ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိက္ခေပ နာနတ္ထံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းထူးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကောဓ ဂရုတာပိသေဓ ဝိန္နံ၊ အမုက်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်စသောအခြားဖြင့် ပြား၏။ ဣတိ တက္ခာ၊ ကြောင့်၊ ကောဓဂရုတာပိ ဝိသိဋ္ဌနာတိ၊ ရှိ၊ ဝတ္ထံ၊ ၎င်း၊ ကောဓာပိယံ၊ အမုက်စသည်တို့သည်။ ဝါ၊ ဟိုဖြင့်၊ ဝိသိဋ္ဌော၊ အထူးပြုအပ်သော၊ ဘိန္ဒော၊ ဘိန္ဒော၊ ပြားသော၊ ဝါ၊ ဝိသိဋ္ဌော ဘိန္ဒော၊ ပြားသော၊ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိက္ခေပေါ၊ ပဋိသေဓနံ၊ မြစ်ခြင်းတည်း။ ကောဓာပိ ဝိသိဋ္ဌပဋိက္ခေပေါ၊ အမုက် အစရှိသည်တို့သည် အထူးပြုအပ်သော သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်း။ ဝါ၊ အမုက်စသည်တို့ဖြင့် ထူးသော သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်း။ ကောဓ ဂရုတာပိယေဝ၊ အမုက်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ် အစရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ ထဿ၊ ထိုအမုက်စသည်တို့သည် အထူးပြုအပ်သော သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်း၏။ နာနတ္ထေနံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာ ပဋိပက္ခ နာနတ္ထေနာတိ ဣတ္ထံ ၌။ ကောဓ ဂရုတာ၊ အမုက်၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်သည်။ သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်ထက်သည်။ ဟောတိ၊ မြစ်၏။ မက္ခ ဇာယ သက္ကာရ ဂရုတာ၊ ကျေးဇူးချေခြင်း၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်၊ ဝစ္ဆည်းလေးပါး သာမန်ဟူသောလာဘ်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်၊ ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးဟူသော သက္ကာရ၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။ သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်၏။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၊ ဣတိ တက္ခာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်၏။ ပဋိပက္ခသာဝရိသေသေန၊ ဆန့်ကျင်ထက်အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အထူးဖြင့်။ အသဒ္ဓမ္မ ဂရုတာ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်၊ သူယုတ်တို့၏ တရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။ တမ္ဘာဝေန၊ ထို သူတော်ကောင်းမဟုတ်၊ သူယုတ်တို့၏ တရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဧဝိသုတာပိ၊ တခုတည်းကဲ့သို့ဖြစ်၍ ပြစ်သော်လည်း။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်တို့။ ဝတော၊ ရောက်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောဓော၊ ကောဓသည်။ အတ္ထဟော၊ သရုပ်တ္ထအားဖြင့်၊ ဒေါသောယေဝ၊

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိကာယ

ဒေါသသည့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ မကွေ့၊ ကျေးဇူးချေခြင်းသည်၊
 ဒေါသဗ္ဗဇာနာ၊ ပြိဋ္ဌာနိုးသော ဒေါသရှိကုန်သော၊ ပရဂုဏဝိဒ္ဓိသနာကာရဗ္ဗ
 ဝတ္ထာ၊ သူတပါးကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးသော အခြင်းအရာဖြင့် မြစ်ကုန်သော၊
 အကုသလာဇ္ဇော၊ အကုသိုလ်ဇ္ဇောတို့တည်း။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ တဂ္ဂရတာ၊
 ထိုကောဓ၊ မကွ၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်တည်း။ တေသံ၊ ထိုကောဓ၊ ကွေ့တိုင်း
 သာဒရ အဘိသင်္ခရဏ ဝသေန၊ ရိသေခြင်း၊ ပြုပြင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္ထန
 ဝေဝ၊ မြစ်ခြင်းသည့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ၎င်း၊ လာဘ ဝရတာ၊ လာဘ၌အလေး
 ပြုသည်၏အဖြစ်တည်း။ စတုနံ ပစ္စယာနံ၊ ထေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ကို၊ ထဒ္ဓ
 ကာမတာ၊ ရခြင်းငှာ အလိုရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ သက္ကာရ ဝရတာ၊
 သက္ကာရ၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်တည်း။ သု သင်္ခတာနံ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်
 အပ်ကုန်သော၊ တေသံ ယေဝ၊ ထို ပစ္စည်းထေးပါးတို့ကို သာလျှင်၊ ထဒ္ဓကာမ
 တာ၊ ရခြင်းငှာအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ တဒေသယေသု၊
 ထို လာဘ၊ သက္ကာရ တို့၌၊ အာဒရ ဩယာ၊ ရိသေခြင်းကို ပြုခြင်းသည်၊
 တထာ၊ ထို လာဘ၊ သက္ကာရ၌ အလေးပြုသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊
 မြစ်သော၊ ဣဒ္ဓာယေဝ၊ အလိုသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ကြောင့်၊ သဒ္ဓမ္မ ဝရတာ ပဋိပက္ခနာနက္ခေန အသဒ္ဓမ္မ နာနတ္ထံ ဝတာတိ၊ ဟူ၍၊
 ဝတ္ထံ၊ ၎င်း၊ တထာဟိ တတောဝေ၊ လျှင်၊ စက္ကာရေ အသဒ္ဓမ္မာ ဣဒ္ဓေဝ၊ ဟူ၍
 သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ အကုဉ်းပြုအပ်ကုန်၏၊ အသဒ္ဓမ္မ ဝရတာတိ၊ ၎င်း၊ န ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊
 မပြုအပ်ကုန်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးထောဝိကပ်တို့တွင်း၊ ပုရိဇ္ဇေ၊
 ရှေးဖြစ်သော၊ ဝိကပ္ပေ၊ ဝိကပ်၌၊ န သဒ္ဓမ္မ ဝရတာတိ၊ ဟူသောပုဒ်၏၊
 သဒ္ဓမ္မ ဝရတာ၊ သူတော်ကောင်း တရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်တည်း။
 န ယောတိ၊ မြစ်၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဝိကဗ္ဗော၊ ၎င်း၊
 ဝတိယ သို့၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝိကပ္ပေ ၌၊ (ဝိကပ္ပေကား ထိုက်သည်)၊
 သဒ္ဓမ္မ ဝရတာယ၊ သူတော်ကောင်း တရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်၏၊ ဝဋ်
 ပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်သက်တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ သဒ္ဓမ္မ ဝရတာ ဝေ၊
 သူတော်ကောင်း တရား၌ အလေး ပြုသည်၏ အဖြစ်သည်ပင်လျှင်၊ ပဋိပက္ခော၊
 ဆန့်ကျင်သက်တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ တထာ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရား၌
 အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်၏ ဆန့်ကျင်သက်၏၊ ဝါ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌
 အလေးပြုသည်၏အဖြစ် တည်းဟူသော ဆန့်ကျင်သက်၏၊ နာနက္ခေန၊ ထူးသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ သဒ္ဓမ္မ ဝရတာ ပဋိပက္ခ နာနက္ခေန၊ သူတော်ကောင်းတရား၌
 အလေး ပြုသည်၏ အဖြစ်၏ ဆန့်ကျင်သက်၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ၊
 သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ် တည်းဟူသောဆန့်ကျင်သက်
 ၎င်း ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣတိ ဝေ၊ ထို၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓမ္မ ဝရတာ ပဋိပက္ခ
 နာနက္ခေန ဟူသော ဝါ၌၌၊ အတ္ထော၊ ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ ၎င်း၊ ယိ-သန္တံ၊ မှန်၏၊
 သဒ္ဓမ္မ ဝိသေသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားအထူးဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဝဋ်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

ထေဒ ဘိန္ဒု၊ ပြစ်ခြင်း အထူးပြင်ပြားသော၊ စေတ္တာ၊ သည်း၊ ကောဓ မက္ခ
 ဂရုတာနံ၊ အမုက်၌အလေးပြုသည်၏အပြစ်၊ ကျေးဇူးချေခြင်း၌ အလေးပြုသည်၏
 အပြစ်တို့၏၊ ပဋိပက္ခော၊ သည်း၊ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ အပ္ပိစ္ဆတာ-သန္ဓေသော၊
 အလိုနည်းသည်၏ အပြစ်၊ ရောဂ်ရလွယ်သည်၏ အပြစ်တို့သည်။ ယာသ သက္ကာရ
 ဂရုတာနံ၊ ယာဘိ၌ အလေးပြုသည်၏ အပြစ်၊ သက္ကာရ၌ အလေးပြုသည်၏
 အပြစ်တို့၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန်ကျင်ထက်တို့သည်။ (ပဋိပက္ခာကား လိုက်သည်)။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ကောဓ ဂရုတာ န ဗဒ္ဒမ္မ ဂရုတာတိ၊
 ဤပါ၌ဖြင့်။ ကောဓ ဂရုတာ၊ အမုက်၌ အလေးပြုသည်၏အပြစ်သည်။ ကာယစိ၊
 တစုံတခုသော။ သဒ္ဒမ္မ ဂရုတာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏
 အပြစ်၏။ ပဋိပက္ခော၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ သည်း။
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ တထာ၊ တူ။ မက္ခ ဂရုတာဒိသုပိ၊
 တို့၌လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဧဝဉ္စ ကထော၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။
 စတ္တာရော သဒ္ဒမ္မာ သဒ္ဒမ္မဂရုတာ န ကောဓ ဂရုတာ၊ သဒ္ဒမ္မဂရုတာ န မက္ခ
 ဂရုတာ၊ သဒ္ဒမ္မဂရုတာ န ယာသဂရုတာ၊ သဒ္ဒမ္မ ဂရုတာ န သက္ကာရ ဂရုတာတိ၊
 ဟူ၍။ အာဂတတန္တိပိ၊ ယာသော ပါဠိသည်လည်း။ သမတ္ထိတော၊ ပြီးစေအပ်
 သည်၏ အပြစ်သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။

ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ကာရဏာနိ။
 ဤအကြောင်းတို့ကို။ ဖဿ ယေဝ၊ ဖဿ တခုတည်း၌ သာလျှင်။ န လဗ္ဘန္တိ၊
 မရအပ်ကုန်။ သဗ္ဗေသုပိ၊ အလုံးစုံလည်း ပြစ်ကုန်သော။ ဖဿ ပဉ္စမကာဒိသု၊
 ဖဿပဉ္စမက-စသည်တို့၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဖဿဿ၊
 ဖဿ၏။ ဖဿောတိ နာမံ၊ ဖဿဟူသော အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။
 ဝေဒနာယ၊ ၏။ ဝေဒနာတိ နာမံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သညာယ၊ ၏။
 သညာတိ နာမံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ စေတနာယ၊ ၏။ စေတနာတိ
 နာမံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ စိတ္တဿ၊ ၏။ စိတ္တန္တိ နာမံ၊ အမည်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ နာမ နာနတ္ထေန၊ အမည်ထူးသည်၏ အပြစ်ဖြင့်။
 နာနတ္ထံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ဖဿော၊ သည်း။ ဖုသနလက္ခဏော၊
 အာရုံကို တွေ့ထိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်း။ ဝေဒယိတ လက္ခဏာ၊ ၏။
 သညာ၊ သည်း။ သဉ္ဇာနန လက္ခဏာ၊ ၏။ စေတနာ၊ သည်း။ စေတယိတ
 လက္ခဏာ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်း။ ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ လက္ခဏ

၁။ သဒ္ဒမ္မ၌ နာနတ္ထာနိ-ဟု ရှိ၏။ ယူးသည်၏အပြစ်တို့ကိုဟု ပေး။

နာနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နာနတ္တံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ တသ၊ ထိုမှတပါး။ ဖဿော၊
 သည်။ ဖုဿန ကိစ္စော၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အနု
 ဘဝန ကိစ္စော၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ သညာ၊ သည်။
 သဗ္ဗာနန ကိစ္စော၊ အာရုံကို အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းကိစ္စ ရှိ၏။ စေတနာ၊ သည်။
 စေတယိတ ကိစ္စော၊ စေတော်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဝိဇာနန ကိစ္စံ၊
 အာရုံကို အထူးသဖြင့် သိခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဣတိ ဝေံ သို့။ ကိစ္စ နာနတ္ထေန၊
 ကိစ္စတူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နာနတ္တံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဋိက္ခေပ နာနတ္တံ၊ သည်။ ဖဿ ပဉ္စကော၊ ဖဿပဉ္စကဉ္စံ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊
 အလျော်ကိုဆိုအံ့။ အလောဘာဒိ နိဓ္ဓေသေ၊ ဌံ။ အ လောဘော၊ အလုပ္ပနာ၊
 အလုပ္ပိတတ္ထန္တိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ လဗ္ဗတိ၊ ရအပ်၏။
 ဣတိ ဝေံ သို့။ ပဋိက္ခေပ နာနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နာနတ္တံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝေနတ္ထနှင့် အဓိပ္ပါယ်။ ။ ထောသော န ဟောထိတိ အထောဘော။ ထုပ္ပနာ
 န ဟောထိတိ အထုပ္ပနာ။ ထုပ္ပိတတ္ထံ န ဟောထိတိ အထုပ္ပိတတ္ထံ၊ ပြု၍။
 အ-ကို ပဋိဆေဓ အည အနက်ဟုမူ ပယ်ခြင်း၊ မြစ်ခြင်းတူးသည်ဟုမှတ်။ ဝိရုဒ္ဓ
 အနက်ဟုမူ ဆန့်ကျင်ထက်တူးသည်ဟု မှတ်။

ဝေံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗပဒ နိဓ္ဓေသေသု၊ အလုံးစုံသော ပဒနိဓ္ဓေသတို့၌။ လဗ္ဗနာမ
 ဝသေန၊ ရသင့်သော နာနတ္ထ၏အစွမ်းဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓိ၊ လေးပါးအပြား
 ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ နာနတ္တံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အပရ ဒီပနာ၊ တပါးသော ဝေဂ်ကိုပြခြင်းသည်။ ဝါ၊
 တပါးသော ဝေဂ်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကို ပြခြင်းသည်။ ပဒတ္ထုတိ
 ဝါ၊ ပုဒ်၏ အနက်ကို ပုဒ်တပါးဖြင့် ထင်စွာ ပြခြင်းသည်၎င်း။ ဒဠိကမ္ပံဝါ၊
 တန်ဆာ ဆင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ၎င်း၊ အရိအသေ အလေးပြုသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ အပနိပနိဟော၍ မြဲမြံစွာ ပြခြင်းသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဝေံ သို့။ ဓမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ နှစ်ပါးသော အရာတို့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယဋ္ဌိ ကောဋိယာ၊ တောင်ငှေးစွန်းဖြင့်။ သပ္ပံ၊
 မြေကို။ (ထည့်)။ ဥပ္ပိဋ္ဌေန္တေန ဝိယ၊ နှိပ်သောသူကဲ့သို့။ ဘဂတော၊ သည်။
 (ထည့်)။ အကိ မေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဖဿောတိပဒေ၊ ဖဿောဟူသော

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

ပုဂံကို။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ ဧတံ ပဒံ၊ ဤ ဖဿဟူသော ပုဂံသည်။ ဖုလ္လိတ မဏ္ဍိတ ဝိဘူသိတံ နာမ၊ ပွင့်စေအပ်သည်၊ တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊ တင့်တယ် စေအပ်သည် မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဗျဉ္ဇနဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ဥပသာရ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ အတ္ထ ဝသေန၊ အနက်၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဖဿော၊ ဖုသနာ၊ သမ္ပုသနာ၊ သမ္ပုသိတတ္ထန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဟောအပ်သည် ရှိသော်။ ဖုလ္လိတ မဏ္ဍိတ ဝိဘူသိတံ နာမ၊ ပွင့်စေအပ်သည်၊ တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊ တင့်တယ် စေအပ်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဟိ၊ ထင်စွာပြအံ့။ ဒဟာရ ကုမာရံ၊ မင်းသားငယ်ကို။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ မနော ရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘူးလှ သို့သော်။ ဝတ္တံ၊ အဝတ်ကို။ ပရိဒဟာပေတွာ၊ ဝတ်ရုံစေ၍။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ မိဋ္ဌန္တာပေတွာ၊ ပန်စေ၍။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ အဉ္ဇေတွာ၊ ကွင်းစေ၍။ အထ-ပစ္စာ၊ ထိုနောက်၌။ အဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ နလာဠေ၊ နဖူး၌။ ဧက မေဝ၊ တရသာလျှင်ဖြစ်သော။ မနောသိလာ ဗိန္နု၊ ဆေးဒန်း၊ မြင်းသီလာ ပေါက်ကို။ ကရေယျ၊ ပြုကုန်ထု၏။ တဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ ဣော ဝတာ၊ ဤမျှ တခုတည်းသော ဆေးဒန်း၊ မြင်းသီလာ ပေါက်ဖြင့်။ စိတ္တ တိလကော နာမ၊ ဆန်းကြယ်သော မှန်ကူမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပန၊ အလျော်ကို ဆိုအံ့။ နာနာဝဏ္ဏေဟိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းတို့ဖြင့်။ ပရိ ဝါရေတွာ၊ ခြံရံစေ၍။ ဗိန္နု၊ သူ၊ ဆေးဒန်း၊ မြင်းသီလာ ပေါက်တို့ကို။ ကတေသု၊ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စိတ္တတိလကော နာမ၊ ဆန်းကြယ်သော မှန်ကူ မည်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ပဒတ္တုတိ နာမ၊ မည်၏။

ဗျဉ္ဇန ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ အတ္ထ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဘဏန မေဝ၊ ဟောသော်သာလျှင်။ ဒဠိကမ္ပံ နာမ၊ ဤ။ ဟိ၊ ထင်စွာပြအံ့။ အာဝုသောတိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဘန္တေတိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ယက္ခောတိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ သပ္ပေတိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဝုတ္တေ၊ ဟော အပ်သည်ရှိသော်။ ဒဠိ ကမ္ပံ နာမ၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပန၊ အလျော်ကို ဆိုအံ့။ အာဝုသော၊ အာဝုသောတိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဘန္တေ

ဘဝန္တတိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ယက္ခော-ယက္ခောတိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ သပ္ပေါ-
 သပ္ပေါတိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဝုတ္တော သော်။ ဒဋ္ဌိကမ္ပံနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ
 ယထာ၊ ချီသို့။ ဝေမေဝတူ။ “ဝေမေဝန္တိပိ” ၊ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။
 ယဋ္ဌိ ကောဋိယာ၊ ဖြင့်။ သပ္ပံ၊ ကို။ (ထည့်)။ ဥပ္ပိဋ္ဌေန္တေန ဝိယ၊ နိပ်သော
 သူကဲ့သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဖဿောတိ ပဒေ၊ ဖဿောဟူသောပုဒ်ကို။ ဝုတ္တော
 သော်။ ဒဋ္ဌိကမ္ပံနာမ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဗျဉ္ဇန
 ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဥပသဂ္ဂဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ အတ္တ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဖဿော၊
 ဖုသနာ၊ သမ္ပုသနာ၊ သမ္ပုသိတတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော ယေဝ၊ သော်သာလျှင်။ ဒဋ္ဌိ
 ကမ္ပံ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ချီ။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ အပရ ဒီပနာ၊ သည်။
 ဒေဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ချီ။ တေဿာပိ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောအပရဒီပနာ
 ချီသည်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ လဗ္ဗမာနက ပဒနိဇ္ဈေသေသု၊ ရသင့်သော ပဒနိဇ္ဈေသ
 ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော နိဇ္ဈေသတို့၌။ အတ္တော၊ ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ချီ။

အဓိပ္ပာယ်ဣတ္ထ။ ။ အပိသဇ္ဈေန နကေဝလံ ယထာ ဝုတ္တ ကာရဏ ဝသေနော သဗ္ဗ
 ပဒ နိဇ္ဈေသေသု ထဗ္ဗမာန ဝသေနာပိ နာနတ္ထံ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ ဣပေတိ။ ဝဝဉ-
 အဋ္ဌသာလိနိယောဇနာ၊ ထု။

အယံ တသ္မိံ သမယေ ဖဿော ဗဟာတီတိ၊ ကား။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။
 ပဌမံ-သော။ ကာမာဝစရံ၊ သော။ မဟာကုသလံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ သည်။
 ဥပ္ပုဇ္ဈတိ၊ ချီ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုပဌမ ကာမာဝစရ မဟာကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်
 သောအခါ၌။ အယံ-ဤဒီသော၊ ဤသို့ ဖဿော၊ ဖုသနာ၊ သမ္ပုသနာ၊
 သမ္ပုသိတတ္တံ၊ ဟူ၍ ဟောအပ်သော သဘောရှိသော တရားသည်။ ဖဿော
 နာမ၊ ဖဿမည်သည်။ ဟောတိ၊ ချီ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ဖဿ
 ပဒနိဇ္ဈေသဿ၊ ချီ။ ဝတ္ထနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ချီ။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဣတော၊
 ဤဖဿပဒ နိဇ္ဈေသမှ။ ပရေသု၊ နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာဒီ ပဒါနံ၊
 ဝေဒနာပဒစသည်တို့၏။ နိဇ္ဈေသေသု၊ နိဇ္ဈေသတို့၌။ ဝိသေသ မတ္တ မေဝ၊
 ထူးသော အနက်မျှကိုသာလျှင်။ ဝတ္ထယိသာမ၊ ဘွင့်ကုန်အံ့။ သေသံ၊ ဘွင့်
 အပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောပုဒ်ကို။ ဣဝ၊ ဤဖဿပဒ နိဇ္ဈေသ၌။ ဝုတ္တနယေ
 နေဝ၊ ဘွင့်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ချီ။

၃။ ယံတသ္မိံ သမယေ တိတ္ထေ ဟူသော ဤဝါကျ၌။ ကတမာ တသ္မိံ သမယေ ဝေဒနာ ဟောတီတိ၊ ဟူ၍။ ကိဉ္ဇာပိ အာရဒ္ဓံ၊ အကယ်၍ အားထုတ် အပ်၏ရှင့်။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ အားထုတ်အပ်သော်လည်း။ သာတ ပဒ ဝသေန၊ သာဓာဟူသော ပုဂံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယန္တိယံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏဓာတုသမ္ပဿန္တိတ္ထေ၊ ဤ။ တဿ သာတ သုခဿ၊ တံ သမဂီ ပုဂ္ဂလ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို မိမိ၌ သာယာစေတတ်သော ထိုသုခအား။ အနုစ္စဝိကာ၊ သင့်လျော်သော။ သာရူပိ၊ လျောက်ပတ်သော မနောဝိညာဏဓာတ်ကို။ တဇ္ဇာ၊ တဇ္ဇာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ အနုစ္စဝိကတ္ထောပိ၊ အနုစ္စဝိက အနက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အယံ တဇ္ဇာ သဒ္ဓေါ၊ ဤတဇ္ဇာသဒ္ဓါသည်။ ဟောတိ၊ ဟော၏။

ယောဇနာဓိပ္ပါယတ္ထ။ ။ အနုစ္စဝိကတ္ထောပိ၌ ပိကား ပုစ္ဆမာနတ္ထတည်း။ “အနုစ္စ ဝိကတ္ထောပိ”တိ အပိသဒ္ဓေါ တေဟိဝါ တိ အာဒိနာ ဝုစ္စမာနတ္ထံ အပေက္ခတိ။ ၁၁၄-။ သု။

ပယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သော စကား၏။ သာဓကံ၊ သော။ ယထာ ကိံစနံ၊ ကိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ နည်း။ တဇ္ဇံ တဿာရူပံ ကထံ မန္တေ တိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ။ တဇ္ဇံ-တဿ ဖလအနုစ္စဝိကံ၊ ထိုအကျိုးအား လျော်သော။ တဿာရူပံ၊ ထိုအကျိုးအား လျောက်ပတ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ မန္တေတိ၊ တိုင်ပင်၏။

အဓိပ္ပါယ်နှင့် အနုသဒ္ဓေ။ ။ ငိုကာ၌ တဇ္ဇန္တိ တဿ ဖဿဿ အနုစ္စဝိကံ-ရှိ၏။ ရှိတိုင်းလည်း ငိုကာနိဿယ၌ ယောဇနာ၏။ ဖလဿသည် ဖဿဿ ဖြစ်မည် ထင်သည်။ ဆင်ခြင်၊ “သက်သက် ပြစ်သော သာတ၊ ပုဂံကိုသာလျှင် စွဲ၍ စီရင် အပ်သည်မဟုတ်။ အဟုတ်သော်ကား၊ ယခင် ပြုအပ်ကုန်ပြီးသော အာရုံတို့ကို လည်း စွဲ၍ စီရင်သင့်၏ဟု နှလုံးဝိုက်၍ တေဟိဝါ စသည်ကိုမိန့်သော်။

ဝါ၊ ကား။ ဣမဿ သုခဿ၊ ဤသုခ၏။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါဒိဟိ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော။ တေဟိ အာရမ္မဏေဟိ၊ ထိုအာရုံတို့ကြောင့်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အနက်ကြောင့်လည်း။ တဇ္ဇာ၊ မည်၏။ တဇ္ဇာ၊ သုခ၏ ပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံ အစရှိကုန်သော ထိုအာရုံ ကိုကြောင့်ဖြစ်သော။ ။ (ပေး)။ ။ မနောဝိညာဏ မေဝ၊ မနောဝိညာဉ်သည်

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယော

20
A

ပင်လျှင်။ နိဿတ္တဋ္ဌေန၊ သတ္တ မဟုတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဓာတု၊ ဓာတ် မည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနောဝိညာဏဓာတု၊ မည်၏။ သမ္ပဿတော၊ သမ္ပဿကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ သမ္ပဿေ၊ သမ္ပဿ၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပဿေ၊ မည်၏။ စိတ္တ နိဿိတတ္တာ၊ စိတ်၌ မှီသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စေတသိကံ၊ မည်၏။ မရ ရဋ္ဌေန၊ ချိုမြိန်သော အရသာရှိသောပျားသကာ စသည်နှင့်တူသော သဘော ကြောင့်။ သာတံ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဤအဋ္ဌကထာ အလိုသော်၊ သဒ္ဓိသုပစာ-ဟုလိုသည်။ မူလဒီကာ ၌ကား.... “တံ သမဂ္ဂိ ပုဂ္ဂလံ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ ဝါ အတ္တနိ သာဒယတိတိ သာတံ။ ဒကာရဿ-တကာရံ ကတွာ”-ဟု ဝစနတ်မူ၏။ ။ ၉၅-ဆဋ္ဌ။

ဣဒံ အတ္တ ဇာတံ၊ ဤ အနက်သဘောကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုကာမာဝစရ မဟာကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်သောအခါ၌။ ယထာ ဝုတ္တေန၊ အကြင် အကြင် “တဿ သာတဿ သုခဿ အနုစ္စဝိကာ” စသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သော။ အတ္တေန၊ အနက်ကြောင့်။ တဇ္ဇာယ၊ ထို သာတ သုခ အားလျော်သော။ ဝါ၊ သုခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ထိုဂ္ဂပါရုံအစရှိ သော အာရုံတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ မနောဝိညာဏ ဓာတုယာ၊ မနောဝိညာဏ ဓာတ်၏။ သမ္ပဿေ၊ သမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝါ၊ သမ္ပဿ၌ ဖြစ်သော။ စေတသိကံ၊ စိတ်၌မှီသော။ ယံ သာတံ၊ အကြင် တံ သမဂ္ဂိ ပုဂ္ဂလ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မ တို့ကို မိမိ၌ သာယာ စေတတ်သော သုခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ အယံ ဤဒိသာ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဝါ၊ သာယာစေတတ်သော သဘောရှိသော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣဒံ အတ္တ ဇာတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ တူ။ သဗ္ဗ ပဒေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ စေတသိကံ သုခန္တိ အာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ တို့တွင်။ စေတသိက ပဒေန၊ စေတသိက-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ကာယိကံ၊ ကာယိက ဖြစ်သော။ သုခံ၊ သုခကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ သုခပဒေန၊ သုခ ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ စေတသိကံ၊ စေတသိကံ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကို။ ပဋိက္ခိ ပတိ၊ ၏။ စေတော သမ္ပဿန္တိ၊ ကား။ စိတ္တသမ္ပဿေ၊ စိတ်၌ မှီ

သမ္ပဿ၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ သာတံ သုခံ ဝေဒယိတန္တိ၊ ကား။ သာတံ၊ သာယာစေတတ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ အသာတံ၊ မသာယာစေတတ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ ဝေဒနာသည်။ န ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သုခံ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ ဝေဒနာသည်။ န ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ပရတော၊ နောက်၌။ တိဏိ၊ ပဒါနံ၊ သာတာ၊ သုခါ၊ ဝေဒနာ၊ ဟူသော သုံးပုဒ်တို့ကို။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ ဝသေန၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂါ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သာတာ၊ သာယာစေတတ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ အသာတာ၊ သာယာစေတတ်သည် မဟုတ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ န ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ န ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ ဣတိအယ မေဝ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဣတ္ထိလိင်္ဂါ အစွမ်းဖြင့် ဟောအပ်သော သုံးပုဒ်တို့၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၄။ သညာနိဒ္ဒေသေ ဌံ။ တဇာ မနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇာတိ၊ ကား။ တဿာ ကုသလသညာယ၊ ထိုကုသိုလ်သညာအား။ အနန္တဝိကာယ၊ သင့်လျော်သော။ မနောဝိညာဏ ဓာတုယာ၊ ၏။ သမ္ပဿမိ၊ သမ္ပဿကြောင့်။ ဝါ၊ သမ္ပဿ၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ သညာတိ နာမံ၊ သညာ ဟူသော အမည်သည်။ သဘာဝနာမံ၊ သဘောအားဖြင့်ရသော အမည်တည်း။ သဇာန နာတိ၊ ကား။ သညာနနာ ကာဓော၊ စိတ်၏ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်း အမှုအရာ ကြိယာသည်။ သညာနိတတ္တန္တိ၊ ကား။ သညာနိတ ဘာဝေါ၊ အမှတ်ပြု၍ သိသောစိတ်၏ အဖြစ်သည်။

၅။ ဧတနာနိဒ္ဒေသောပိ၊ ကိုလည်း။ “ဧတနာနိဒ္ဒေသောပိတိဝါ”။ ဣမိ နာနယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

စိတ္တ နိဒ္ဒေသေ ဌံ။ စိတ္တ ဝိစိတ္တတာယစ၊ ဆန်းကြယ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်း။ စိတ္တံ၊ မည်၏။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ မိန မာနံ၊ ခြင်္သကဲ့သို့။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနော၊ မနမည်၏။ မာနသန္တိ၊ ကား။ မနော ဝေ၊ နေသည် ပင်လျှင်။ မာနသံ၊

မည်၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ နိရာ ဝရဏတ္တာံ ၊ အပိတ် အပင် အသီးအတား မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ထည့်)။ အန္တလိက္ခစရော၊ ကောင်းကင်၌ ပျံသွား သကဲ့သို့ ဖြစ်သော။ မာနသော၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ စိတ်နှင့် ယှဉ်သော။ သွာယံ-သော အယံ ပါသော၊ ထို ရာဂ တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းသည်။ စရတိ၊ ကျင်လည်တတ်၏။ ဣတိ ဣတ္ထေ၊ ဤပြုယုဂ်၌။ သဗ္ဗယုတ္တ ဝဓမ္မာ၊ စိတ်နှင့် ယှဉ်သော တရားကို။ မာနသောတိ၊ မာနသ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၎င်း။ “မနသိ ဘာဝေါ ယုတ္တော ဝါ မာနသော ပူ”။

ဂါဝာအနက်။ ။ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား။ တုယံ၊ ၎င်း။ သာသနေ၊ ၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်သော။ ဇနေ၊ လူအပေါင်း၌။ သုတော- ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ အပ္ပတ္တ မာန သော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်မူ၍။ သေခေါ၊ သေကွသာ ဖြစ်လျက်။ “သေက္ခောတိပိ” ။ ကသဉ္စိ-ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ် အကြောင်း ကြောင့်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကယိရာ၊ ပြုရှာလေသနည်း။ ဣတိ ဣတ္ထေ၊ ၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ မာနသန္တိ၊ မာနသ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။

ဝိနိန္ဒယတ္ထ။ ။သန္တေ ထဂဝါ တုယံ သာဝကော။ပ။ ဇနေသုတော ပါကဋ္ဌော ကာလံ ကထံ ကယိရာ ဟု ယောဇနာရိရကား သုတော လိုသည်။ သို့သော်လည်း ဆဋ္ဌမူ၌ “ဇနေသုတာ”ဟု ပါရှိသည်။

ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမှ တပါး အတ္ထုဒ္ဓေသကို ဆိုအံ့။ ဣဓ၊ ဤ စိတ္တနိဒ္ဓေသ၌။ မဇနာဝ၊ စိတ်ကိုပင်လျှင်။ မာနသန္တိ၊ မာနသ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၎င်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ တေ ပဒံ၊ ထို မာနသံ ဟူသော ပုဒ်ကို။ ဗျဉ္ဇနဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝဓိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။

ဟဒယန္တိ၊ ကား။ စိတ္တံ စိတ်တည်း။ “တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ခိဝိသာမိ၊ ပျံလွင့်စေအံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဟဒယံ ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေသာမိ၊ ခွဲအံ့” ။ ဣတိ ဣတ္ထေ၊ ၌။ ဥရော၊ ရင်ကို။ ဟဒယန္တိ၊ ဟူ၍။

၈။ မူလဒီကာဟိတ်-၉၅ ဆဋ္ဌ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

ဝတ္ထံ၊ ဧ။ “ဟဒယာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ဟဒယံ၊ သူတပါးစိတ်ကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏ ဟူ၍။ မညေ-မညေမိ၊ ငါမှတ်ထင်၏”။ ဣတံ တွေ့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဟဒယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ဧ။ “ဝက္ကံ၊ အတ္တိ။ ဟဒယံ၊ နှလုံး”။ ဣတံ တွေ့၌။ ဟဒယဝတ္ထု၊ ဟဒယဝတ္ထုကို။ ဟဒယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ဧ။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓေသကိုဆိုအံ့။ ဣဓ၊ ဤ စိတ္တနိဒ္ဒေသ၌။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်ကိုပင်လျှင်။ အဗ္ဘန္တရဋ္ဌေန၊ အတွင်း၌ ငြိမ်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဟဒယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ဧ။ တမေဝ စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်ပင်လျှင်။ ပရိသဒ္ဓဋ္ဌေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော အနက်ကြောင့်။ ပဏ္ဍရံ၊ ပဏ္ဍရ မည်၏။ တေ၊ ဤပဏ္ဍရ ဟူသော ပုဒ်ကို။ ဘဂံ၊ ဘဝင်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝတ္ထံ၊ ဧ။ မယာ၊ သည်။ ဝတ္ထဿ၊ ဧ။ သာဓကံ၊ သော။ ယထာ ကံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ နည်း။ “ပဘဿရ မိဒံ၊ ပ။ လိဋ္ဌ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အ-ဟ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ပဘဿရံ၊ ပြီးပြီးပြန် ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ စင်စစ်။ တဉ္စ စိတ္တံ၊ ထိုဖြစ်သော စိတ်သည်လည်း။ အ-ဂန္တုကေဟိ၊ အာဂန္တုက ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ညစ်ညူးကြောင်း၊ ညစ်နွမ်းကြောင်း ကိလေသာတို့ဖြင့်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးတတ်၊ ညစ်နွမ်းတတ်၏။ ပန၊ မုချမှ တံပါး ဥပစာရကိုဆိုအံ့။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမှ။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်သော။ နဒီ၊ မြစ်ကို။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါဟူ၍။ ဝတ္ထာ ဝိယ၊ ဆိုအပ်၏သို့လည်းကောင်း။ ဂေါဓာဝရိတော၊ ဂေါဓာဝရိမှ။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်သော။ နဒီ၊ မြစ်ကို။ ဂေါဓာဝရိ၊ ဂေါဓာဝရိ ဟူ၍။ ဝတ္ထာ ဝိယ၊ ဆိုအပ်၏သို့လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုဘဝင်စိတ်မှ။ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အကုသလမ္ပိ၊ အကုသိုလ်ကို သော်လည်း။ “ပဏ္ဍရ”န္တေဝ၊ ပဏ္ဍရဟူ၍သာလျှင်။ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။

မူလနိကာယဗိမ္ဗိယတ္ထ။ ။ ကော ပန ဝါဒေါ ကုသလန္တိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တံ ဟိ ပဏ္ဍရတော နိက္ခန္တံ သယဉ္စ ပဏ္ဍရန္တိ။ ။ ၉၅-ဆဋ္ဌ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ မနော မနာယတနန္တိ ဣဓ၊ ဟူသော ဤဝါကျ၌။ မနောဂ္ဂဟဏံ၊ မနောသဒ္ဓါကို။ မနဿေဝ၊ စိတ်၏သာလျှင်။ အာယတနဘာဝ ဒီပနတ္ထံ၊ အာယတနမည်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာ။ ဝတ္ထံ၊ ဧ။ တေန မနောဂ္ဂဟဏေန၊ ထိုမနောသဒ္ဓါဖြင့်။ ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ “ဒေဝါယတနံ

ဝိယ၊နတ်တို့၏ နေရာသည် ဒေဝါယတနမည်၏သို့။ မနဿ၊ စိတ်၏။ အာယတနတ္ထာ၊ နေရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မနာယတနံ၊ မနာယတန မည်သည်။ နံ၊ မဟုတ်။ အထ ခေါ်။ အဟုတ်သော်ကား။ မနော ဝေ၊ မနသည်ပင်လျှင်။ အာယတနံ၊ မည်၏။ မနာယတနံ၊ မနသည်ပင်လျှင် အာယတနမည်၏။

ဣတိ တေ အတ္တ ဇာတံ၊ ဤအနက်သဘောကို။ ဒီပေတိ၊ ပြစ်။ တတ္ထ မနာယတနန္တိ ဝစနေ၊ ထိုမနာယတနဟူသောစကား၌။ နိဝါသနဋ္ဌေန၊ နေရာဌာနဟူသော အနက်ကြောင့်၎င်း။ “နိဝါသဌာနဋ္ဌေနာတိစ”။ အာကရဋ္ဌေန၊ ပြွမ်းရာ၊ တည်ရာ၊ ဟူသော အနက်ကြောင့်၎င်း။ သမော သရဏဋ္ဌေန၊ စုဝေးရာဟူသော အနက်ကြောင့်၎င်း။ “သမော သရဏ ဌာနဋ္ဌေနာတိဝါ”။ သဉ္ဇာတိ ဒေသဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ရာဒေသ ဟူသော အနက်ကြောင့်၎င်း။ ကာရဏဋ္ဌေနစ၊ အကြောင်းဟူသော အနက်ကြောင့်၎င်း။ အာယတနံ၊ အာယတနမည်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဉ္စ၊ ၏။ တထာ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ လောကေ၊ လောကကြောင်း၌။ “ဣဿရာ ယတနံ၊ ပရမိသွာနတ်မင်း၏ နေရာ။ ဝါသု ဒေဝါယတနံ၊ ဗိဿနိုးနတ်မင်း၏ နေရာ”။ ဣတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ နိဝါသနဌာနံ၊ နေရာဌာနကို။ အာယတနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ “သုဝဏ္ဏာ ယတနံ၊ ရွှေ၏ ပြွမ်းရာ။ ရွှေ၏တည်ရာ။ ရဇတာ ယတနံ၊ ရာ”။ “ရတနာယတနန္တိပိ”။ ဣတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ အာကရော၊ ကို။ အာယတနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ လောကကြောင်းမှတစ်ပါး သာသနာကြောင်းကိုဆိုအံ့။ သာသနေ၊ ၌။ (အာယတနန္တိ ဝုစ္စတိစပ်)။ “မနောရမေ၊ နှလုံး မွေ့လျော်ဘွယ်သော။ အာယတနံ၊ ရဟန်း သူမြတ် တည်းဟူသော ငှက်ဘို့၏ စုဝေးရာ အင်ကြင်းတောနှင့် တူသော ဘုရားသာသနာတော်၌။ ဝိဟင်္ဂမာ၊ ရဟန်းသူတော်၊ သူမြတ်ဟု ဆိုအပ်သောငှက်အပေါင်းတို့သည်။ နံ၊ ထိုသီလ၊ ပညာ၊ သမာဓိ ဂုဏ်ဖြင့် လွန်၍ သူမှန် သူမြတ်ဟု ဆိုအပ်သော တောစိုးသစ်ပင်ကြီးကို။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏”။ ဣတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ သမောသရဏဌာနံ၊ ကို။ အာယတနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ “ဒက္ခိဏာပထော၊ ဂင်္ဂါ၏ တောင်ဘက် ဒက္ခိဏာပထဘိုင်းသည်။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။ အာယတနံ၊ ဖြစ်ရာတည်း”။ ဣတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ သဉ္ဇာတိ ဒေသော၊ ကို။ အာယတနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ “သတိ-အတ္တနော သန္တာနေ ဘူတေ ပုဗ္ဗေ ပရိစိဏ္ဏေန၊ (ဘွင့်)။ ရှေးဘဝ၌

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

လောကျက်ဘူးသောအားဖြင့် မိမိသန္တာန်၌ ထင်ရှားဖြစ်တူးသော။ အာယတနော၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ-စသော အဘိညာဉ်အား လျှောက်မတ်သော အင်္ဂေကာရ အကြောင်းသည်။ သတိ-သန္တေ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိလတ်သော်။

သတိ အာယတနော၊ သတိ ဟူသောအကြောင်းသည်။

သတိ၊ ရှိသော်-ဟု မပေးလင့်။ အမှားကြီး။

တကြ တကြေ၊ ထိုထို ဣဒ္ဓိဝိဓ-စသောအရာ၌လျှင်။ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ သက်သေ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပါပဏာတိ၊ ၏။ ဣတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ကာရဏံ၊ ကို။ အာယတနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမှတပါး အတ္ထုဒ္ဓေသကို ဆိုအံ့။ ဣ၊ ဤစိတ္တနိဒ္ဒေသ၌။ သဗ္ဗာတိ ဒေသဋ္ဌေန၊ ကြောင့်၎င်း။ သမောသရဏဌာနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်၎င်း။ ကာရဏဋ္ဌေန၊ ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဝိဓောပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော အနက်တို့သည်လည်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။ “တိဝိဓောပိ ဝဇ္ဇတိ”။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿ-အစရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ သည်။ ဣတ္ထိ၊ စိတ္တော၌။ သဗ္ဗာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗာတိ ဒေသဋ္ဌေနပိ၊ ဖြစ်ရာ ဒေသဟူသော အနက်ကြောင့်လည်း။ ဧတံ စိတ္တံ၊ ကို။ အာယတနန္တိ၊ အာယတန မည်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ရူပ သဒ္ဓ ဂန္ဓရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်။ အာရမ္မဏ ဘာဝေန၊ အာရုံ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဣတ္ထိ၊ စိတ္တော၌။ ဩသရန္တိ၊ စုဝေးကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမော သရဏ ဌာနဋ္ဌေနပိ၊ စုဝေးရာဌာန ဟူသော အနက်ကြောင့်လည်း။ အာယတနံ၊ အာယတန မည်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဖဿာ ဒီနံ၊ ဖဿ-စသော တရားတို့၏။ သဟဇာတာဒိ ပစ္စယဋ္ဌေန၊ သဟဇာတ အစရှိသောပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကာရဏတ္တာ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာရဏဋ္ဌေနပိ၊ အကြောင်းဟူသော အနက်ကြောင့်လည်း။ အာယတနန္တိ၊ မည်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မနိန္ဒြိယံ၊ မနိန္ဒြိယဟူသောပုဒ်သည်။ ဝုတ္တတ္ထ မေဝ၊ ဘွဲ့ဆိုအပ် ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ယံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဇာနာတိ၊ အထူးသဖြင့် သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိညာဏံ၊ မည်၏။ ဝိညာဏမေဝ၊ ဝိညာဉ်သည်

ပင်လျှင်။ ခန္ဓောခန္ဓာ၊ မည်၏။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဉ်သည်ပင်လျှင် ခန္ဓာ
 မည်၏။ တဿ ခန္ဓဿ၊ ထိုခန္ဓ သဒ္ဒါ၏။ ရာသိအာဒိသေန၊ အစုအစရှိသည်
 တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ “မဟာ ဥဒကက္ခန္ဓော
 တော၊ များစွာသော ရေအစုဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ။ ဣတိတ္ထေ၊ ဤပါဠိ၌။ ရာသဋ္ဌေန၊ အစုဟူသော အနက်
 ကြောင့်။ ဝါ၊ ၌။ ခန္ဓော ခန္ဓသဒ္ဒါကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ “သီလက္ခန္ဓော၊ သီလ
 ကျေးဇူး။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သမာဓိကျေးဇူး” ။ ဣတိ အာဒိသုတ္တံ၊ ဂုဏဋ္ဌေန၊
 ကျေးဇူးဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဝါ၊ ၌။ ခန္ဓောကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ “ဘဂဝါ၊
 သည်။ မာန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဒါရုက္ခန္တံ၊ သစ်တုံးကို။ အဒ္ဓသ ခေါ၊ မြင်လေ
 သလျှင်ကောင်း” ။ ဣတိတ္ထေ၊ ၌။ ပဏ္ဍိတိ မတ္တဋ္ဌေန၊ ပညတ်ဟူသော အနက်
 မျှဖြင့်။ ဝါ၊ ၌။ ခန္ဓောကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမ္ပတပါး အတ္ထုဒ္ဓေသ
 ကို ဆိုအံ့။ ဣဒ၊ ဤ စိတ္တနိဒ္ဒေသ၌။ ဝါ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓော ဟူသောပုဒ်၌။
 ရှုဋ္ဌိသော၊ ရှုဋ္ဌိအားဖြင့်။ ဝါ၊ တင်စားသော အနက်၌။ ခန္ဓော၊ ခန္ဓသဒ္ဒါကို။
 ဝုတ္တော၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ရာသဋ္ဌေန၊ အစုဟူသော အနက်ကြောင့်။
 ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဧကဒေသော၊ တစ်စိတ်သည်။ ဧကံ ဝိညာဏံ၊ တခုသော
 ဝိညာဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ရုက္ခဿ၊ ၏။ ဧကဒေသံ၊
 တစ်ဘက်ကို။ ဆိန္ဒုန္တာ၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ ဆိန္ဒုတိ၊ ဖြတ်၏။
 ဣဘိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိယသ၊ ဆိုအပ်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ၏။
 ဧကဒေသ ဘူဘံ၊ တစ်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ရှုဋ္ဌိတော၊ ဖြင့်။
 ဝိညာဏက္ခန္ဓောတိ၊ မည်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဓာတုတိ၊ ကား။ ဖဿာဒီနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ
 ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အား။ အနုစ္စဝိကာ၊ သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သော။ မနော
 ဝိညာဏဓာတု၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ပဒေ၊ ဤ “တဇ္ဇာ မနော
 ဝိညာဏ ဓာတု” ဟူသော ပုဒ်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ မိနနဋ္ဌေန၊ ခြင်သကဲ့သို့
 သိတတ်သော အနက်ကြောင့်။ မနော၊ မည်၏။ ဝိဇာနနဋ္ဌေန၊ အထူးသဖြင့်
 သိဘက်သော အနက်ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ မည်၏။ သဘာဝဋ္ဌေနဝါ၊ သဘော
 ဟူသော အနက်ကြောင့်၎င်း။ နိဿတ္တဋ္ဌေနဝါ၊ သတ္တ၊ မဟုတ်သော အနက်
 ကြောင့်၎င်း။ ဓာတု၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ နာမေဟိ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဗ္ဗေသဝါရကထာ

တို့ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဇာ၊ ဣမသ္မိံ ဖဿပဉ္စကေ၊ ဌံ။ တာဝ၊ စွာ။ ဖဿော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖဿောဒေ၊ ဖဿသာလျှင် မည်၏။ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇော၊ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇ မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဇ္ဇာ မနော ဝိညာဏ ဓာတုဒေ၊ မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇော၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (လိုက်)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ပဒေဒ္ဒယေ၊ ဤဖဿော စိတ္တံ ဟူသော နှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ တဇ္ဇာမနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇာတိ၊ ဟူသော။ ပညတ္တိံ၊ နာမပညတ်ကို။ န အာရောပိတော၊ မတင်အပ်။

မူလဒီကာစိပ္ပာယတ္ထ။ ။ တံသဒ္ဓေန မနောဝိညာဏဓာတုယေဝ ဝုဇ္ဈေယျ နိဗ္ဗိသိ တဒ္ဓတ္ထာတိ န တဿာ တဇ္ဇတာ ဂေဟိ အာရမ္မဏေဟိ ဇာတာ တဇ္ဇာတိ စ ဝုဇ္ဈမာနေ သမ္ပဿဇော န ဝတ္ထဗ္ဗာ။ န ဟိ ယော အာရမ္မဏံ။ နာဝိ ဝိသေသ ပစ္စယော။ “တိတ္ထံ သင်္ဂတိ ဖဿော”တိ ဝိညာဏ မေဝ ဖဿဿ ဝိသေသ ပစ္စယောတိ ဝုတ္တောတိ တဿာ န ဝိညာဏံ ဝိသေသ ပစ္စယာဘူတံ သမ္ပဿဇ တာယ တဇ္ဇာမနောဝိညာဏဓာတု သမ္ပဿဇာပညတ္တိံ ယထတိ။ န စ တဒေဝ တဿ ကာရဏ သာဝေန ဖထသာဝေန စ ဝုဇ္ဈမာနံ သုဝိညေယျံ ဟောတိတိ။ ကိံ ဝါ ဇေတနံ၊ ယထာ ထဂဝတာ ဝုတ္တော၊ တံ သထာဝါ ယေဝ မ္ပောတိ န ဇေ ဝိဇေသု ကာရဏံ မဂ္ဂိတန္တံ။ ။ ၉၅-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။ တံ သဒ္ဓေန၊ တ-သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝါ၊ သည်။ မနောဝိညာဏဓာတု ယေဝ၊ မနောဝိညာဏဓာတ်ကိုသာလျှင်။ နိဗ္ဗိသိတဒ္ဓတ္ထာ၊ ညွှန်ပြအပ်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်။ ဝုဇ္ဈေယျ၊ ဆိုအပ်ရာ၏။ ဝါ၊ ဟောအပ်ရာ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿာ၊ ထို မနောဝိညာဏ ဓာတ်၏။ တဇ္ဇတာ၊ ထိုဖဿအား လျှောက်ပတ် သည်၏ အပြစ်သည်။ ဝါ၊ ထို ဖဿ အထိုငှာ ဖြစ်သည်၏ အပြစ်သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုအုံး။ ဂေဟိ အာရမ္မဏေဟိ၊ ထိုအာရုံထိုကြောင့်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ တဇ္ဇာ၊ ထိုအာရုံထိုကြောင့် ဖြစ် သည်။ ဣတိ၊ ဤဆိုသော ဝစနတ္ထကို။ ဝုဇ္ဈမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိထော်။ သမ္ပဿ ဇော၊ သမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သည်၏အပြစ်ကို။ န ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ မဆိုသင့်။ ဟိ-ယထာ၊ ကြောင့်။ သော ထို ဖဿသည်။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝိသေသ ပစ္စယောပိ၊ ဝိညာဉ်၏ ထူးသောအကြောင်းသည်တည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တိတ္ထံ သင်္ဂတိ ဖဿောတိ၊ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ ဝိညာဏ မေဝ၊ ဝိညာဉ်ကိုသာလျှင်။ ဖုဿဿ၊ ဇာ။ ဝိသေသ ပစ္စယောတိ၊ ထူးသော အကြောင်းဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပဿဇော၊ ကိ၊ န ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ မဆိုသင့်။

ဣန္ဒြာဿဏ ၄၀၀-၂၀

အဋ္ဌကထာ - ဒုတိယတွဲ

၂၁
A

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

တက္ခရာ၊ ကြောင့်၊ ဝိညာဏ်၊ သဏ္ဍိ၊ ဝိသေသ ပစ္စယတုတံ၊ ဖဿဏ် ထူးသော အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သဏ္ဍိ၊ ဟုတု၊ ရှိ၊ (ထည့်)၊ သမ္ပဿတောယ၊ သမ္ပဿ ကြောင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ ဝိညာဏ်၊ သဏ္ဍိ၊ ဝိသေသ ပစ္စယ တုတ ထံမှထွက်တောယ၊ ထူးသော အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော သမ္ပဿကြောင့် ဖြစ် ထည့်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ “ဗျာ၊ ဇ္ဇာ၊ ဇော ဇာ၊ ဖို၊ နိ၊ ကာ၊ ‘ဝိ၊ ဇော၊ ဇော၊ ပစ္စယတုတံ’ ဟု ဝါ၊ ဣ၊ ဏ်၊ အပြစ်ဖြင့်ရှိ၏၊ ဇရု၊ နည်း၊ ဝါ၊ ဣ၊ ဇာ၊ ဝန်၊ နည်း၊ ပင်ရှိ၏”။ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဇာတု သမ္ပဿဇာ ပညတ္တိ၊ တဇ္ဇာ၊ ပ၊ သမ္ပဿဇာ-ဟုသော နာမပညတ်ကို၊ န ထတဟိ၊ မရ၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအုံး၊ တဒေဝ၊ ထိုတရားသည်ဝင် ထွက်၊ တဿ၊ ထိုတရား၏၊ ကာရဏ သာဝေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဖထသာဝေနစ၊ အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ထု ဝိညေယျံ၊ ထိလွယ်သည်၊ နထောတိ၊ ပြစ်၊ ဣတိ၊ ဤထိုမှတ်အပ်၏။ ဝါ၊ ကာ၊ ဇော၊ ထိုဝိညာဉ်၏ တဇ္ဇာ မနော ဝိညာဏ-ဇာတု သမ္ပဿဇာဟုသော နာမပညတ်ကို ရလင့်၊ ရေလင့်ဟုသော စိစစ်ခြင်းဖြင့်၊ ကိ၊ အထယ်အထိုးရှိအံ့ နည်း၊ ယထာ၊ အကြပ်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ထဝဝတာ၊ သည်၊ ဝုတ္တု၊ ကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားထိုသည်၊ တံသဘာဝါ ယေဝ၊ ထိုဘုရား ဟောတော်မူတိုင်း သော သဘောရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏၊ ဣတိ တက္ခရာ၊ ကြောင့်၊ ဝေ၊ ဝိဇေယျ၊ ဤထို သဘောရှိကုန်သော အရာတို့၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ န မဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ မရှာသင့်။

ပန၊ ထပါ။ ဝိတက္က ပဒါဒိသု၊ ဝိတက္ကပဒ-စသည်တို့၌။ လဗ္ဗမာနာပိ၊ ရအပ် သော်လည်း။ ဣ၊ ဤစိတ္တနိဓ္ဓေသ၌။ ပစ္စိန္တုတ္တာ၊ ပြတ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဇာတု သမ္ပဿဇာတိ၊ ဟုသော။ ပညတ္တိ၊ နာမပညတ်ကို။ (လိုက်)။ န ဥဒ္ဓဋ္ဌာ၊ ထုတ်တော်မူအပ်။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအုံး၊ ဖဿ ပဉ္စကာနံ၊ ဖဿဖြင့် မှတ်အပ်သော ငါးပါး အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဣမေသဉ္စ ဓမ္မာနံ၊ ဤ တရားတို့၏။ “ပညတ္တိ၌ စပ်၊ စ-ကား ပဒပူရဏ”။ ပါဠိယေက္ကံ ပါဠိယေက္ကံ၊ အသီးအသီး။ ဝိနိဓမ္မာဂံ၊ ခွဲခြမ်း ဝေဘန်ခြင်းကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ပညတ္တိ၊ နာမပညတ်ကို။ ဥဒ္ဓဋ္ဌ မာနေန၊ ထုတ်တော်မူသော။ အဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသည်ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဟိ-သဗ္ဗံ၊ မှန်၏။ ဧက ဘာဇနေ၊ တခုတည်းသော ခွက်၌။ ပက္ခိပိတု၊ ထည့်၍။ ဒိဝသံ၊ တနေပတ်လုံး။ နိဗ္ဗထိတာနံ၊ မေ့အပ် နေအပ်ကုန်သော။ နာနာ ဥဒကောနံ၊ အထူးထူးသော ဖရတို့၏ငင်း။ နာနာ တေလာနံ ဝါ၊ အထူးထူးသော ဆီတို့၏ငင်း။ ဝတ္ထု၊ ဝုစ္စ၊ ရသနံ၊ အဆင်း၊ အနံ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

အရသာတို့၏။ နာနတယ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍
 ၎င်း။ သာယိတောဝါ၊ နမ်း၍၎င်း။ သာယိတောဝါ၊ လျက်၍၎င်း။ နာနာ
 ကရဏံ၊ အသီးအသီး ကွဲပြားသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အထူးကို။
 ဉာတံ၊ သိခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဘဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝေံ၊
 ဤသို့သိခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသည်။ သန္တေပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တံ ဇာနုနံ၊
 ထိုအထူးကို သိခြင်းကို။ ဒုက္ကရန္တိ၊ ခဲယဉ်း၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ။။ ပန၊ ခဲသည်ထက်
 ခဲသည်ကို ဆိုအံ့။ ကောရမ္ပဏေ၊ တခုတည်းသော အာရုံ၌။ ပဝတ္ထမာနာနံ၊
 ဖြစ်ကုန်သော။ အ ရူပိနံ၊ နာမ် ဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တ စေတသိကာနံ၊
 ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ပါဠိယေက္ကံ ပါဠိယေက္ကံ၊ အသီးအသီး။
 ဝိနိဗ္ဗောဂံ၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းကို။ ကတော၊ ၍။ ပညတ္တိံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရမာနေန၊
 သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ အတိဒုက္ကရံ၊ အလွန်ခဲသည်ကို။ ကတံ၊ ။။
 တေန၊ ထိုသို့ အလွန် ခဲသည်ကို ပြုတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အဂဏော၊ သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ကို။ ကတံ၊ ။။
 ဣတိ ဣဝံ ဝစနံ၊ ကို။ အာယသ္မာ၊ သက်တော်ရှည်သော။ နာဂသေနုတ္တ
 ရော၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ အရှင် နာ သိန်။
 ဘဂတော၊ သည်။ ကိ - ကီဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော။ ဒုက္ကရံ၊ ကို။
 ကတံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးလျှောက်အပ်သည် ရှိသော်။ ဖော
 ရာဇ၊ ကြီး။ ကောရမ္ပဏေ၌။ ပဝတ္ထမာနာနံ၊ ကုန်သော။ အရူပိနံ၊ ကုန်သော။
 စိတ္တ၊ စေတသိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ “အယံ၊ ဤတရား
 သည်ကား။ ပသော၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ ဧယံ၊ ကား။
 သညာ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ စေတနာ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ စိတ္တံ၊ တည်း။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ ဝဝတ္ထာနံ၊ အကြင် သီးသန့်ခြားနား ပိုင်းခြား မှတ်သား
 ခြင်းကို။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံ ဝဝတ္ထာနံ၊ ထို သီးသန့်ခြားနား၊
 ပိုင်းခြား၊ မှတ်သားခြင်း ဟူသော။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသော အမှုကို။ ဘဂဝတော၊
 သည်။ ကတံ၊ ရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့် ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊
 အသင့်လွယ်ကူ ဖြေတော်မူ၏။ ။(ထည့်)။ ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဩပမ္ပံ၊
 ဥပမာကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ပြန်သည်ရှိသော်။
 မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ကောစိ ဒေဝ၊ တစုံတယောက်

အာလျှင်ဖြစ်စေအား ပုရိသော သည်။ “သာယေယျ-ဟူသော ပါဠိသေသ၌ စပ်”။ နာဝါယ၊ သင်္ဘောဖြင့်၊ သမုဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩဂါယေတွာ၊ သက်၌။ ဟတ္ထပုဇ္ဈန၊ လက်ခုပ်ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဂဟေတွာ၊ ၌။ ဇိဝါယ၊ လျှာဖြင့်။ သာယေယျ၊ လျှက်ရာဇ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော ပုရိသော သည်။ သာယိတွာ၊ လျက်ပြီး၌။ “ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဂင်္ဂါယ၊ ဇ်။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ ယမုနာယ၊ ဇ်။ ဥဒကံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အစိရဝတိယာ၊ ဇ်။ ဥဒကံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ သရဘုယာ၊ ဇ်။ ဥဒကံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ မဟိယာ၊ ဇ်။ ဥဒကံ၊ တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနေယျ နုခေါ၊ သိနိုင်ရာအံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ တဖန်မေးတော်မူပြန်၏။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ အရှင် နာသိန်။ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှာ။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်း၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ သော်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကောရမ္ပဏေ၊ ၌။ ပတ္တေ မာနာနံ၊ ကုန်သော။ အ ရူပိနံ၊ ကုန်သော။ စိတ္တံ၊ စေတသိကနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ မ္မောနံ၊ တို့ကို။ “အယံ၊ ကား။ ဖဒဿာ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ သညာ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ စေတနာ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ စိတ္တံ၊ တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဝဝတ္တာနံ၊ ကို။ အက္ခာတံ၊ ဇ်။ တံ ဝဝတ္တာနံ၊ သည်။ တတော၊ ထို တ၌ လှိုင်း ငါးဆိုင်း ဆုံကျ ပင်လယ်ဝသို့ ရောက်သော ရေ၏ အထွေအထူးကို သိသည်သက်။ ဒုက္ကရ တရံ၊ အလွန်ပင် ခဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ဇ်။

အဓိပ္ပာယ်။ မွေ့ဝါ၊ ပိ၊ ဝံ၊ တ၌၊ ဟူသော ရာမညတိုင်းထုတို့ ဝေါတာရ၌ မွေ့ဝါ၊ ပိ၊ ဝံ၊ တ၌၊ မြင်၍ တ၌လှိုင်းဆိုသည်။ ဝံ၊ လှိုင်းဟု ငါးဆိုင်းဆိုကျ၊ ပင်လယ်ဝ၌ ထူသော ကဗျာဝယ် ပွဲထေးမြစ်၌ ထေးဆိုင်းဆိုကျ ဆိုသင့်လျက်၊ ပင်လယ်ရေနှင့်တကွ ငါးရဟူ၍ ငါးဆိုင်းဆိုကျ ဆိုသည်။

၇။ ဝိတက္က နိဗ္ဗေသော၊ ၌။ တက္ကန ဝသေန၊ အာရုံကို စိတ်သို့ ဆွဲငင်ဆောင်ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တက္ကော၊ တက္က မည်၏။ တဿ၊ ထိုဝိတက်၏။ ပဝတ္တိ၌ စပ်။ “ကိတ္တကံ၊ အတိမျှကို။ တက္ကေသိ၊ ဆွဲငင်ဆောင်ယူသနည်း။ ကမ္ပံ၊ အိုးကို။ တဒက္ကသိ၊ ဇ်။ သကဋံ၊ လှည်းကို။ တက္ကေသိ၊ ဇ်။ ယောဇနံ၊ ယူဇနာ တိုင်တိုင်။ တက္ကေသိ၊ ဇ်။ အခုယောဇနံ၊ ယူဇနာခွဲတိုင်တိုင်။ တက္ကေသိ၊ ဇ်”။ ဣတိ ဝေါ၊ သို့။ လောကသိဒ္ဓန္ဒန၊ (ထည့်)။ လောကဝေါဟာရအားဖြင့်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

ထင်ရှားသော။ တက္ကန ဝသေန၊ အာရုံကို စိတ်သို့ ဆွဲငင် ဆောင်ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္ထိ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗျာ၊ ဇီဝိတု၊ ဤတက္ကဟူသောပုဒ်သည်။ တက္ကဿ၊ ဝိတက်၏။ သဘာဝ ပဒံ၊ သဘောအားဖြင့် ရသောပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် ရသော အမည်တည်း။ ဝိတက္ကန ဝသေန၊ တွင်း၌ ရေကို ဆွဲငင် ဆောင်ယူ၏သို့ ဤသို့လည်း ဤသို့လည်း ဖြစ်ရာ၏ဟု အထူးထူး အပြားပြားအာရုံကို စိတ်သို့ဆွဲငင်ဆောင်ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်မည်၏။

ဗုလန္တိကာမိပ္ပါယတ္ထ။ ။ ဝေဠု ဝေဠု တဝိတဗ္ဗန္တိ ဝိဝိဓံ တက္ကနံ ကုပေဝိယ ဥဒကဿ အာရမ္မဏဿ စိတ္တေ တက္ကနံ အာကဗုဒ္ဓံ ဝိတက္ကနံ။ ။ ၉၆-ဆဋ္ဌ။

ဇီကာအနက်။ ။ ကုပေ၊ ထွင်း၌။ ဥဒကဿ၊ ရေကို။ အာကဗုဒ္ဓံဝိယ၊ ဆွဲငင် ဆောင်ယူ၏သို့။ ဝေဠု၊ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း ဤသို့လည်း။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြား။ အာရမ္မဏဿ၊ အာရုံကို။ စိတ္တေ၊ စိတ်သို့။ တက္ကနံ အာကဗုဒ္ဓံ၊ ဆွဲငင်ဆောင်ယူခြင်းသည်။ ဝိတက္ကနံ၊ ဝိတက်မည်၏။

အနုန္တိကာ။ ။ စိတ္တဿ အာရမ္မဏေ အာနယနာကာရပုဝတ္ထော ဝိတက္ကော အတ္တတော အာရမ္မဏံ တတ္ထ အာကဗုဒ္ဓော ဝိယတောတိတိ အာရမ္မဿ၊ စိတ္တေ တက္ကနံ အာကဗုဒ္ဓံ ဝိတက္ကနန္တိ ဝတ္ထံ။ ။ ၁၀၄-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံသို့။ အာနယနာ ကာရပု ဝတ္ထော၊ ဆောင်သော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ်သို့။ အာကဗုဒ္ဓော ဝိယ၊ ငင်သကဲ့သို့။ တောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရမ္မဏဿ၊ စိတ္တေ တက္ကနံ အာကဗုဒ္ဓံ ဝိတက္ကနန္တိ၊ ဟူ၍၊ ဝတ္ထံ ။

တေ နာမံ၊ ဤ ဝိတက်ဟူသော အမည်သည်။ ဗလဝ တရ တက္ကဿ၊ အားရှိ မြတ်သော ဝိတက်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ ကပ္ပန ဝသေန၊ ကြံသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သင်္ကပ္ပေ၊ မည်၏။ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုသော အာရုံရှိသော။ စိတ္တံကို။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံသို့။ အပေတိ၊ တင်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပနာ၊ မည်၏။ ဒုတိယပဒံ၊ ဗျပ္ပနာ ဟူသော ဒုတိယပုဒ်ကို။ ဥပသဂ္ဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဗလဝတရာ၊ အားရှိ မြတ်သော။ အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာသည်။ ဗျပ္ပနာ၊ မည်၏။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံသို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိရောပေတိ၊ ရှေးရှုတင်တတ်၏။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ

တတ်၏။ ဝါ၊ ထားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေသော အဘိနိရောပနာ၊ အာရုံသို့ စိတ်ကို ရှေးရှုတင်တတ်သည် မည်၏။ ယာထာဝ တာယ၊ မဘောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ နိယျာနိကတာယစ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ကုသလ ဘာဝပုစ္ဆော၊ ကုသိုလ်အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပသဋ္ဌော၊ ချီးမွမ်းထိုက်သော။ သင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းသော အကြံတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ မည်၏။

၈။ ဝိစာရ နိဓ္ဒေသေ၌။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ စရဏကဝသေန၊ သုံးသပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ လှည့်လည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ စာရော၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤစာရ-ဟူသော ပုဒ်သည်။ အဿ၊ ထိုဝိစာရ၏။ သဘာဝပဒံ၊ သဘောအားဖြင့် ရသောပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် ရသော အမည်တည်း။ ဝိစာရဏကဝသေန၊ အာရုံကို ထက်ဝန်းကျင် လှည့်လည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ သုံးသပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိစာရော၊ မည်၏။ “သမန္တတော စရဏံ ဝိစရဏံ။ ။မူလင်္ဂိကာ”။ အနုဂန္ဓာ၊ အစဉ် လျှောက်၍။ ဝိစရဏဝသေန၊ ဖြင့်။ အနုဝိစာရော၊ မည်၏။ ဥပဂန္ဓာ၊ ကပ်၍။ ဝိစရဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပဝိစာရော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ဝိ၊ အနု၊ ဥပ၊ ဟူသော ဥပသာဒ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဓါနိ၊ ဝိစာရ၊ အနုဝိစာရ၊ ဥပဝိစာရ၊ ဟူသော ပုဒ်တို့ကို။ ဝစိုဘာနိ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ သရံ၊ မြားကို။ ဇိယာယ၊ ညှိ၌။ သန္တဟိဘူ၊ ဘွဲ့၌။ ဌပေတိဝိယ၊ ထား၏သို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ အနုသန္တဟိဘူ၊ အပန်ဖန် ဘွဲ့၍။ ဌပနတော၊ ထားတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တဿ အနုသန္တာနတာထိပိ”။ (တာကား သောတ္ထ)။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ အနုပေက္ခ မာနော ဝိယ၊ အပန်ဖန် ရှု၏သို့။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနု ပေက္ခနတာ၊ အာရုံကို အပန်ဖန် ရှုတတ်သည် မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိစရဏ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဌပေက္ခန တာ၊ လျစ်လျူရှုတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုပေက္ခန တာ၊ လျစ်လျူ ရှုတတ်သည်မဟုတ် အပန်ဖန် ရှုတတ်သည် မည်၏။ (တာ-ကား သောတ္ထ)။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဗ္ဗေသဝါရကထာ

၉။ ပီတိ နိဗ္ဗေသော ဌံ။ ပီတိတိ ပဒံ၊ ပီတိ ဟူသော ပုဒ်သည်။ သဘာဝ ပဒံ၊ သဘောအားဖြင့် ရသောပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ အမည်တည်း။ ပမုဒိတ ဘာဝေါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အဖြစ်သည်။ ပါပောဇ္ဇံ၊ မည်၏။ အာမော ဒနာကာရော၊ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဟူသောစိတ်၏ အမှုအရာကြိယာ သည်။ အာမောဒနာ၊ မည်၏။ ပမောဒနာကာရော၊ အပြားအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသောစိတ်၏ အမှုအရာကြိယာသည်။ ပမောဒနာ၊ မည်၏။ “ယထာ ဝါ ဟူအပ်လျက် ဝါကား ဂမ္ပမာန်”။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဘေ သဇ္ဇာနံ ဝါ၊ ဆေးတို့ကို၎င်း။ တေလာနံ ဝါ၊ ဆီတို့ကို၎င်း။ ဥက္ခောဒက၊ သီတောဒကနံ ဝါ၊ ရေပူ၊ ရေထို့ကို၎င်း။ ကေတော၊ တကူနက်။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်းကို။ ဝါ၊ ရောနှောခြင်းကို။ “မောဒနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ဆိုအပ်၏သို့။ ဝေံ၊ တူ။ အယမ္ပိ ပီတိ၊ ဤပီတိကိုလည်း။ ဓမ္မာနံ၊ သဟဇာတ် တရားတို့ကို။ ကေတော၊ တကူနက်။ ကရဏေန၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ရောနှော ခြင်းကြောင့်။ မောဒနာ၊ ရောနှောတတ်သော တရားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ပန၊ ထိုသို့ပောဒနာဟု ဆိုအပ်သော်လည်း။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ပြင့်။ မဏ္ဍေတွာ၊ တန်ဆာ ဆင်၍။ “အာမောဒနာ ပမောဒနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဟာသေတိ၊ ရှင်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟာသော၊ မည်၏။ ပဟာသေတိ၊ အပြားအားဖြင့် ရှင်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဟာသော၊ မည်၏။ ဝေံ၊ ဤဟာသ၊ ပဟာသဟူသော အမည်သည်။ ဟဋ္ဌ ပဟဋ္ဌာ ကာရာနံ၊ ရှင်ခြင်း၊ အပြားအားဖြင့် ရှင်ခြင်းဟူသော စိတ်၏ အမှုအရာ ကြိယာတို့၏ အဓိဝေဒနံ၊ အမည်တည်း။ ဝိတ္ထံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိတ္ထိတိ၊ ဝိတ္ထိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤဝိတ္ထိဟူသော အမည်သည်။ ဓနဿ၊ ဥစ္စာ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ပန၊ ထိုသို့မူရအားဖြင့် ဥစ္စာကို ဝိတ္ထိဟုဆိုအပ်သော် လည်း။ အယံ ပီတိကို။ ဘောမနဿ ပစ္စယတ္တာ၊ သောမနဿ၏အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိတ္ထိ သရိက္ခတာယ၊ ဥစ္စာနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိတ္ထိ၊ ဝိတ္ထိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ “သမိသ၊ သရိသ၊ သရိက္ခတို့ကား ပရိ ယာယံ”။ ဟိ-တံ ပါကဋ်ကရောမိ၊ အံ။ ဓနိနော၊ ဥစ္စာ ရှိသော သူအား။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယထာ၊ ၎င်းသို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ ပီတိ မတောပိ၊ ပီတိရှိသောသူအားလည်း။ ပီတိံ၊ ကိ။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။

သောမနဿံ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ ပီတိ၊ ကို။
 (လိက်)။ “ပိတ္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ တေ၊ ဤပိတ္တိ ဟူသော
 အမည်သည်။ တုဋ္ဌိ သကောဝဏ္ဏိတာယ၊ နှစ်သက်ခြင်းသဘော၌ တည်သော။
 ပီတိယာ၊ ပီတိ၏။ နာမံ၊ တည်း။ မန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ပီတိမာ၊ ပီတိရှိသေး။
 ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဥဂ္ဂတတ္တာ၊ တက်ကြွသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ အဗ္ဗဂ္ဂတတ္တာ၊ အလွန်တက်ကြွသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဥဒဂ္ဂေါ”
 တိ၊ ဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဇိ။ ဥဒဂ္ဂဿ၊ တက်ကြွသော ကိုယ်၊ စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။
 ဘာဝေါ၊ တည်း။ ဩစဂုံ၊ တက်ကြွသော ကိုယ်၊ စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မနတာ၊ စိတ်၏အဖြစ်သည်။ အတ္တ မနတာ၊ မိမိ၏စိတ်၏
 အဖြစ်မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အန ဘိရဒ္ဓဿ၊ မငြိမ်းသောကိုယ်၊ စိတ်ရှိသော
 သူ၏။

၈ ဟိ။ ။ အနဘိရဒ္ဓေါနာမ အပဿဒ္ဓကာယစိတ္တော၊

ဝါ၊ အနဘိရဒ္ဓဿ၊ အမျက်ထွက်သောသူ၏။

၉ သောနော။ ။ အနဘိရဒ္ဓဿာတိ အနဘိရတဿ၊ ကုဒ္ဓဿ။ ။ ၀၁၇-ထု။
 မနော၊ စိတ်သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ပဒဋ္ဌာနတ္တာ၊ နီးစွာသောအကြောင်း
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ ဇိ။ မနော နာမ၊ စိတ်မည်သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ အဘိရဒ္ဓဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိုယ်၊ စိတ်ရှိသောသူ၏။ ဝါ၊ ငြိမ်းပြီးသော
 အမျက်ရှိသော သူ၏။ မနော၊ သည်။ (လိက်)။ သုပ ပဒဋ္ဌာနတ္တာ၊ သုခ၏
 နီးစွာသော အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ ဇိ။ မနော နာမ၊
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တနော၊ ဇိ။ မနတာ၊ စိတ်၏အဖြစ်။
 အတ္တမနတာ၊ မိမိစိတ်၏အဖြစ်။ သကမနတာ၊ မိမိစိတ်၏အဖြစ်။ သကမနဿ
 ဘာဝေါ၊ မိမိစိတ်၏အဖြစ်။ ဣတိ အယံကား။ အတ္တော၊ တည်း။ မန၊ ဆက်။ သာ
 အတ္တ မနတာ၊ ထိုမိမိစိတ်၏ အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အညဿ၊
 တပါးသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မနတာ၊
 စိတ်၏ အဖြစ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ် သော်ကား။
 စိတ္တဿေဝ၊ စိတ်၏သာလျှင်။ သော ဘာဝေါ၊ ဤသဘောတရားသည်။
 စေတသိကော၊ စေတသိက်ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တမနတာ စိတ္တဿာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော် မူအပ်၏။

မူဇနိကာဗိပ္ပါယတ္ထ။ ။ အတ္တမနတာတိ ဧတ္ထ အတ္ထသဒ္ဓေန န စိတ္တံ ဝုတ္တံ၊ န ဟိ စိတ္တဿ မနော အတ္တိတိ၊ အတ္ထမနဿပန ပုဂ္ဂလဿ ဘာဝေါ အတ္ထ မနတာတိ ဝတ္တာ ပန ပုဂ္ဂလဒိဋ္ဌိနိသေနေတ္ထံ စိတ္တဿာတိ ဝုတ္တံ။ ၂၉၆-ဆဋ္ဌ။

နိကာအနက်။ ။ အတ္တမနတာတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသောပါဠိ၌။ အတ္ထသဒ္ဓေန၊ မြင့်၊ စိတ္တံ၊ ကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ တိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘူဿ၊ စိတ်အား။ မနော၊ စိတ်သည်။ န အတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထ သဒ္ဓေန၊ မြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အတ္ထ မနဿ၊ မိမိ၏ စိတ် ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ အတ္ထမနတာ၊ မိမိ၏ စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ပန၊ တဖန်။ ပုဂ္ဂလ ဒိဋ္ဌိ နိသေနေတ္ထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိ၏ဟူ သောအယူကို မြစ်ခြင်းငှား၊ စိတ္တဿာတိ၊ ဟူ၍။ သဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ။

ဤမူလနိကာအလို။ ။ အတ္ထနော မနော တေဿာတိ အတ္ထမနော၊ အတ္ထမနဿ ပုဂ္ဂလဿ ဘာဝေါ အတ္ထမနတာ-ပြု။ အဋ္ဌကထာအလို။ မနဿ ဘာဝေါ မနတာ၊ အတ္ထနော မနတာ အတ္ထမနတာ-ပြု။

၁၁။ ကေဂ္ဂတာ နိဒ္ဒေသေ ဌံ။ အစလ ဘာဝေန၊ မတုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဌိတိ၊ မည်၏။ ပရတော၊ နောက်၌။ ပဒ ဒ္ဓယံ၊ သံဌိတိ၊ အဝဋ္ဌိတိ ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ သံ၊ အဝ ဟူသော ဥပသာရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝဗ္ဗိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ အပိစ-အပရော နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ တို့ကို။ အာရမ္မဏမ္ပိ၊ အာရုံ၌။ သမ္ပိဒဏ္ဏတွာ၊ ပေါင်းစု၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သက္ကိတိ၊ မည်၏။ အာရမ္မဏံ၊ သို့။ ဩဂါဟေတွာ အနု ပဝိသိတွာ၊ သက်ဝင် ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဇ္ဈိတိ၊ မည်၏။ ဟိ- သစ္စံ၊ ။ ကုသလပက္ခသို့၊ ကုသိုလ်အဘို့အရာ၌။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ၎င်း။ သတိ၊ ၎င်း။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ ပညာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အာရမ္မဏံ၊ သို့။ ဩဂါဟန္တိ၊ သက်ဝင်ကုန်၏။ တေနော၊ ထိုသို့ လေးပါးသော တရားတို့၏ အာရုံသို့ သက်ဝင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ - ၂၉၆-ဆဋ္ဌ

22
A

အဋ္ဌသာလိန်အဋ္ဌကထာနိဿယ

သာလျှင်။ သဒ္ဓါ။ ကို။ “ဩကပ္ပနာ” တိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ။ ဇ။ သတိ။ သတိကို။ “အပိလာပနတာ” တိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ။ ဇ။ သမာဓိ။ ကို။ “အဝဋ္ဌိတိ” တိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ။ ဇ။ ပညာ။ ပညာကို။ “ပရိယောဂါဟနာ” တိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ။ ဇ။ ပနာ။ တပေါ။ အကုသလ ပက္ခေ။ ခွံ။ တဏှာ။ ၎င်း။ ဒိဋ္ဌိ။ ၎င်း။ အဝိဇ္ဇာ။ ၎င်း။ ဣတိ။ သို့။ တယော။ ကုန်သော။ ဓမ္မာ။ ကိုသည်။ အာရမ္မဏံ။ သို့။ ဩဂါဟန္တိ။ သက်ဝင်ကုန်၏။ တေနေဝ။ ထိုသို့ သုံးပါးသော တရားတို့၏ အာရုံသို့ သက်ဝင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ တေ။ ထို သုံးပါးသော တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အဝိဇ္ဇာ တရားတို့ကို။ “ဩဃာ” တိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ အကုသလ ပက္ခေ။ အကုသိုလ်အဘို့။ စိတ္တေ ကဂ္ဂတာ။ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ အတ္ထိ။ အကယ်၍ကား ရှိ၏ရှင်။ (ထည့်)။ ပန-တထာပိ။ ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ ဣ။ ဤအကုသိုလ်အဘို့။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ။ သည်။ ဗလဝတိ။ အားရှိသည်။ န ဟောတိ။ ဖြစ်။ ဟိ-တံပါကဋံ ကရောမိအံ။ ရဇဋ္ဌာနဋ္ဌာနေ။ မြူထရာအရပ်ကို။ ဥဒကေန။ ရေဖြင့်။ သိဉ္ဇိတွာ။ ဖျန်း၍။ သမ္ပဋ္ဌေ။ ကောင်းစွာ ညီညွတ်ပြေပြစ်သည်ကို။ ကတေ။ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ (ထည့်)။ ထောကမေဝ ကာလံ။ အနည်းငယ်သောကာလပတ်လုံးသာလျှင်။ ရဇော။ မြူသည်။ သဒ္ဓိသိဒတိ။ မထ၊ မလွင့်၊ ငြိမ်သက်စွာတည်နေ၏။ သုက္ခန္ဓေ သုက္ခန္ဓေ။ ခြောက်လေ ခြောက်လေသော်။ ပုန။ ဖန်။ ပကတိ ဘာဝေန။ ပြုကတေသော သဘောဖြင့်သာလျှင်။ ဝုဋ္ဌာတိယထာ။ ထ၏သို့။ ဝေမေဝ။ ဤအတူ။ အကုသလပက္ခေ။ ခွံ။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ။ သည်။ ဗလဝတိ။ အားရှိသည်။ န ဟောတိ။ မဖြစ်။

ပူလဒ္ဓိကာယစောဒနာနုသဓဇ္ဇေ။ ။အားရှိသည်မဟုတ်ဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့် “အဝဋ္ဌိတိ” ဟု ဟောတော်မူသနည်းဟု စဉ်းစောဒနာရှိရာသောကြောင့်....

ဒီကာ။ ။န ဗလဝတိ။ ကဿာ အဝဋ္ဌိတိ ဝုတ္တာတိ။ ကေဝုစိတ္တေန ပါဏဝဓာပိ ကရဏေ တထာ အဝဋ္ဌာန မတ္တသာဝတော-ဟု မိန့်သော်။ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။ဗလဝတိ။ အားရှိသည်။ န ဟောတိ။ အကယ်၍ မဟုတ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ အားရှိသည် မဟုတ်ဘဲလျက်။ (ထည့်)။ ကဿာ။ ကြောင့်။ အဝဋ္ဌိတိ။ အဝဋ္ဌိတိဟူ၍။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ။ ကား။ စောဒနာ။ စောဒနာတည်း။ ကေဝုစိတ္တေန။ တခုသောအာရုံရှိသော စိတ်ဖြင့်။ ပါဏဝဓာပိ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဗ္ဗေသဝါရကထာ

ကရဏေ၊ သတ္တဝါကိုသတ်ခြင်း အစရှိသည်ကို ပြုခြင်း၌၊ တထာ၊ ထိုသတ္တဝါ
ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော အမှုကို ပြီးစေသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဝဋ္ဌာန မတ္တ
သာဝတော၊ တည်ကြောင်းမျှ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝဋ္ဌိယိတိ၊ ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊
၏၊ ဣတိအယံ၊ ကား၊ ဝရိယာဓော၊ တည်း။

န ဗဝဝ ထာဝတော ဝုတ္တာ၊ အားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဟောထော်မူ
သည်မဟုတ်။ ဤ ကား-ဒို့ကာဆရာဇော် အလိုတည်း။

ပန ထိုမှတပါး။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုမြူထရာအရပ်ကို။ စာဓုဟိ၊ ဆိုးတို့ဖြင့်။
ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာသိဉ္စိတွာ၊ သွန်းလောင်း၍။ ကုဒါလေန၊ ပေါက်တူးဖြင့်။
ခန္တိတွာ၊ ဖြတ်၍။ (ခဏိတွာ-ရှိမှု တူး၍ပေး)။ အာကောဇန မဒ္ဒန သန္ဓနာနိ၊
ခေါက်ခြင်း၊ နယ်ခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်းတို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဥပလိတ္တေ၊ လိမ်းကျ
အပ်သည်ရှိသော်။ အာဒါဓေ၊ ကြေးမုံ၌။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ ပညာ
ယတိဝိယ၊ ထင်သကဲ့သို့။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဝဿ
သတာ တိက္ကမေပိ၊ အနှစ်တရာ လွန်သော်လည်း။ တံမဟုတ္တကတံ ဝိယ၊ ထို
ခဏ၌ ပြုအပ်၏သို့။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဝေမေဝ၊ တူ။ ကုသလပက္ခေ၊
၌။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဥဒ္ဒစ္စ ဝိစိကိစ္ဆာ ဝသေန၊ ဥဒ္ဒစ္စ ဝိစိကိစ္ဆာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တိတဿ၊
ဖြစ်သော။ “ပဝတ္တဿာတိပိ”။ ဝိသာဟာရဿ၊ ဘောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍
ရွှေရှားပျံလွင့်ခြင်း၏။ ဝါ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရွှေရှားပျံလွင့်ခြင်း၏။ ဝါ၊
ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိဖရဲဖြစ်ခြင်း၏။ ပဋိပက္ခဘာဝတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ အဝိသာဟာဓော၊ ဘောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍ ရွှေရှားပျံလွင့်သည်
မဟုတ်။ ဝါ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရွှေရှား ပျံလွင့်သည်မဟုတ်။ ဝါ၊
ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိဖရဲဖြစ်သည်မဟုတ်။ တနည်း။ ဝိသာဟာရဿ၊ ပေါင်းစည်း
စုရုံးခြင်းကင်း၍ ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိဖရဲ ဖြစ်ခြင်း၏။ ပဋိပက္ခ ဘာဝတော၊
ကြောင့်။ အဝိသာဟာဓော၊ ပေါင်းစည်းစုရုံးခြင်းကင်း၍ ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိ
ဖရဲ ဖြစ်သည်မဟုတ် ပေါင်းစည်းစုရုံး၍ ငြိမ်သက်စွာဖြစ်သော တရား။

မူလဒို့ကာဓိပ္ပာယ်ဏ္ဍ။ ။ဝိရူပံ ဝိပိဓံ ဝါ သံဟရဏံ ဝိကိရဏံ ဝိသာဟာဓော၊
သံဟရဏံ ဝါ သံဝိက္ကနံ၊ တဒဘာဝေါ ဝိသာဟာဓော၊ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

အနန္တံ။ ဝိရူပံ၊ ဘောက်ပြန်သော၊ သံဟရဏံ ဝိကိရဏံ၊ ရွှေရှားခြင်းတည်း။ ဝါ၊ ဖရိဖရဲ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဝိသာဟာရော၊ ဘောက်ပြန်သော ရွှေရှားခြင်း။ ဝါ၊ ဘောက်ပြန်သော ဖရိဖရဲဖြစ်ခြင်း။ ဝါ၊ ကား၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူး အပြားပြားများသော၊ သံဟရဏံ ဝိကိရဏံ၊ ရွှေရှားခြင်း။ ဝါ၊ ဖရိဖရဲဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဝိသာဟာရော၊ အထူးထူး အပြားပြား ဖရိဖရဲဖြစ်ခြင်း။ ဝါ၊ ကား၊ သံဟရဏံ သဒ္ဓိဏ္ဍနံ၊ ပေါင်ခြင်း။ တဒောဝေါ၊ ထိုပေါင်းခြင်း၏ မရှိခြင်းသည်။ ဝိသာဟာရော၊ မည်၏။

ဥဒ္ဓစ္စ ဝိစိကိစ္ဆာ ဝသေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ “ဥဒ္ဓစ္စ ဝိစိကိစ္ဆာဝသေနာတိပိ” ဂစ္ဆန္တံ၊ အာရုံထိုထိုသို့ ပြေးသွားပျံလွင့်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိက္ခိပတိနာမ၊ အထူးထူးသော အာရုံသို့ ပြေးသွားပျံလွင့်သည် မည်၏။ ပန၊ အထူးကား။ အယံ သမာဓိ၊ သည်။ တထာ ဝိဓော ဝိက္ခေပေါ၊ ထိုကဲ့သို့ အထူးထူးသော အာရုံသို့ ပြေးသွားပျံလွင့်သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိက္ခေပေါ၊ အထူးထူးသော အာရုံသို့ ပြေးသွားပျံလွင့်သည်မဟုတ်။ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ဝသေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိသာ ဟန္တနာမ၊ ဘောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍ ရွှေရှားပျံလွင့်သည် မည်သည်။ ဝါ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရွှေရှား ပျံလွင့်သည် မည်သည်။ ဝါ၊ ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိဖရဲ ဖြစ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒတာ ဝိတော စ၊ ဤမှ ဤမှ သည်လည်း။ ဝါ၊ မှာမှာအာရုံသို့လည်း။ ပသာရိယတိ၊ ပျံလွင့်ပြေးသွား၏။ “ဟရိယတိတိပိ ဘတ္တိ” ။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ။ အယံ သမာဓိ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤကဲ့သို့။ အဝိသာဟန္တဿ၊ ဘောက်ပြန်သည် ဖြစ်၍ ရွှေရှား ပျံလွင့်သည် မဟုတ်သော။ ဝါ၊ အထူးထူးအပြားပြားရွှေရှား ပျံလွင့်သည် မဟုတ်သော။ ဝါ၊ ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိဖရဲဖြစ်သည် မဟုတ်သော။ ဝါ၊ မှာမှာ အာရုံသို့ ပျံလွင့်ပြေးသွားသည် မဟုတ်သော။ မာနသဿ၊ စိတ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဝိသာဟန္တ မာနသတာ၊ မည်၏။ အဝိသာဟန္တ မာနသတာ၊ ဘောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍ ရွှေရှားပျံလွင့်သည် မဟုတ်သော စိတ်၏ အဖြစ်။ ဝါ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရွှေရှားပျံလွင့်သည် မဟုတ်သော စိတ်၏အဖြစ်။ ဝါ၊ ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိဖရဲဖြစ်သည် မဟုတ်သော စိတ်၏အဖြစ်။ ဝါ၊ မှာမှာအာရုံသို့ ပျံလွင့်ပြေးသွားသည် မဟုတ်သော စိတ်၏အဖြစ်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

သမထောတိ ဣော ဤ။ သမထော၊ သမထသည်။ စိတ္တ သမထော၊စိတ်၏
 ငြိမ်းကြောင်း၊ ငြိမ်သက်ကြောင်း၊ ဖြစ်သော သမထ၎င်း။ အဓိကရဏ
 သမထော၊ အဓိကရုဏ်းတို့၏ ငြိမ်းကြောင်း၊ ဖြစ်သော သမထ၎င်း။ သဗ္ဗ
 သင်္ခါရ သမထော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းကြောင်း၊ ဖြစ်သော
 သမထ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိ ဝိဓော၊ သုံးပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တတ္ထ စိတ္တ သမထာဒီသု၊ ထို စိတ္တ သမထသည်တို့တွင်။ အဋ္ဌသာ၊
 ကုန်သော။ သမာပတ္တိသု၊ တို့၌။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ သည်။ စိတ္တ သမထောနာမ၊
 မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစိတ္တေကဂ္ဂတာကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ စိတ္တ စလနံ၊
 စိတ်၏ လှုပ်ခြင်းသည်။ စိတ္တ ဝိပ္ပန္နနံ၊ စိတ်၏ လှုပ်ခြင်းသည်။ သမ္ပတိ ဝူပ
 သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ စိတ်၏ ငြိမ်းကြောင်း၊ ငြိမ်သက်ကြောင်း၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ သင်္ခါတော၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ ဟုဆိုအပ်သော။
 သောဓမ္မော၊ထိုတရားကို။ စိတ္တသမထောတိ၊၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

ဝိနိစ္ဆယ။ ။စိတ္တေကဂ္ဂတာကို ဝုစ္စသော သို့သင့်လျက်။ “ယောဓာရော တမော
 ကာသံကုသို သမထောဟူသော နောက်ပုဒ်ကိုဝုစ္စ ခော-ဆိုသည်။သမာသ်ပုဒ်
 ဖြစ်အံ့။ ရှေ့ပုဒ်ကို ဝုသင့်သည်။ “ဝိနယောစသော ဝိနယဝိနယံ”
 ကဲ့သို့မှတ်။

သမ္ပုခါ ဝိနယာဒိ သတ္ထ ဝိဓော၊သမ္ပုခါဝိနည်း အစရှိသော ခုနစ်ပါးအပြား
 ရှိသော ဝိနည်းသည်။ အဓိကရဏ သမထော နာမ၊ မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
 တံ၊ ထိုသမ္ပုခါဝိနည်းစသည်ကို။ အာဂမ္မ၊စွဲ၍။ တာနိ တာနံ အဓိကရဏာနိ၊
 ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းစသော ထိုထိုအဓိကရုဏ်း တို့သည်။ သမ္ပန္နိ ဝူပသမ္ပန္နိ၊
 ငြိမ်းကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ငြိမ်းကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော သမ္ပုခါ
 ဝိနယာဒိ၊ ထိုသမ္ပုခါဝိနည်း စသည်ကို။ အဓိကရဏသမထောတိ၊ ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်အောင် စုံကုန်
 သော။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ သမ္ပန္နိ ဝူပ
 သမ္ပန္နိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ သဗ္ဗသင်္ခါရ
 သမထောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣမသ္မိ အတ္ထေ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ နိဒ္ဒေသ
 ဟူသော ဤအရာ၌။ စိတ္တ သမထော၊ ကို။ အဓိပေတော၊ လိုအပ်၏။
 သမာဓိ လက္ခဏေ၊ အာရုံ၌ အညီ အညွတ် ကောင်းစွာ ထားခြင်း

လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယံ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။
 (ထည့်)။ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊
 မည်၏။ ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ဥဒ္ဓစ္စကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သမာဓိမလံ၊ မည်၏။ သမ္မာ သမာဓိတိကံ။ ယာထာဝသမာဓိ၊
 မခဘာက် မပြန်သော သမာဓိ။ နိယျာနိက သမာဓိ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သော သမာဓိ။ ကုသလသမာဓိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော သမာဓိ။ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင် စကားတခု အပြီးသတ်တည်း။

၁၂။ သဒ္ဓိန္ဒြိယ နိဒ္ဓေသေ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓါဒိဂုဏာနံ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့၏
 ဂုဏ်တော်တို့ကို။ သဒ္ဓဟန ဝသေန၊ ယုံကြည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သဒ္ဓါ၊
 မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓါဒိနိ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော။ ရတနာနိ၊ ရတနာတို့
 ကို။ သဒ္ဓဟတိ ပတ္တိယာယတိ၊ ယုံကြည်တတ်၏။ “ပတိယာယတိတိဝါ”
 ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါ၊ မည်၏။ သဒ္ဓဟနာတိ၊ ကား။ သဒ္ဓဟနာ
 ကာရော၊ စိတ်၏ယုံကြည်ခြင်း အမှုအရာ ကြိယာတည်း။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ တို့၏။
 ဂုဏော၊ ဂုဏ်တို့ကို။ ဩဂါဟတိ၊ သတ်ဝင်တတ်၏။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခဲ့၍။ အနုပဝိ
 သတိ ဝိယ၊ ဝင်သကဲ့သို့။ ကပ္ပတိ၊ ယုံကြည်တတ်၏။ (ထည့်)။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဩကပ္ပနာ၊ မည်၏။ တောယ သဒ္ဓါယ၊ ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ တို့၏။
 ဂုဏသု၊ တို့၌။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပသီဒန္တိ၊ ကြည်ညို
 တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အ အိပ္ပသာဒေ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။
 သယံ၊ မိမိသည်။ အဘိပ္ပသီဒတိ၊ လွန်စွာကြည်ညိုတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အဘိပ္ပသာဒေ၊ မည်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သဒ္ဓိန္ဒြိယာဒိနံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယအစရှိကုန်သော။ သမာသပဒါနံ၊ သမာသပုဒ်တို့၏။
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော။ ပရိယာယေ၊ ပရိယာယ်ဝေဝုစ်ကို။
 ဝါ၊ အကြောင်းကို။ အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ အာဒိပဓံ၊ အစ
 ပုဒ်ကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ ပဒဘာဇနံ၊ ပုဒ်ကိုဝေခွဲခြင်းကို။
 ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ အစပုဒ်ကိုယူ၍ ပုဒ်ကိုဝေခွဲခြင်းသည်။
 အဘိဓမ္မေ၊ ၌။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။
 သဒ္ဓါဘိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။
 ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြေသည်။ ဣတ္ထိန္ဒြိယံ၊ ဣတ္ထိန္ဒြေမည်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဇ္ဇေသဝါရကထာ

သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ၊ ဤသဒ္ဓါန္တေသညံ။ န၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်
 ကား။ ဣဒံ၊ ဤသဒ္ဓါန္တေသညံ။ သဒ္ဓါဝ၊ သဒ္ဓါသည်သာလျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊
 မည်၏။ သဒ္ဓါန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ သမာနာဓိကရဏ ဘာဝ
 ဉပနတ္ထမ္ပိ၊ တူသောတည်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာလည်း။ ပုန၊
 တဖန်။ “သဒ္ဓါ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဝေ၊ သို့။ သဗ္ဗပဒ နိဇ္ဇေသေသု၊ အလုံး
 စုံသော ပဒနိဇ္ဇေသတို့၌။ အာဒိ ပဒဿ၊ အစပုဒ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝစနေ၊
 ဟောတော်မူခြင်း၌။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ အဓိမောက္ခ
 လက္ခဏော၊ အာရုံကို ယုံကြည်သောအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း လက္ခဏာ၌။
 ဣန္ဒြိယံ၊ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တ မေဗ္ဗ၊ တို့ကို။ (တည့်)
 ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ အဿဒ္ဓိယေ၊
 ဗ၊ သဒ္ဓါသော သူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်ကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊
 မတုန်လှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါဗလံ၊ မည်၏။

၁၃။ ဝိရိယိန္ဒြိယ နိဇ္ဇေသေ၊ ၌။ စေတသိကောတိ ဣဒံ၊ စေတသိကော
 ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ဝိရိယဿ၊ ဝိရိယ၏။ နိယမတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ စေတ
 သိကဘာဝ ဒီပနတ္ထံ၊ စေတသိက်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ၎င်း။ ဣဒံဝိရိယံ၊ ဤဝိရိယသည်။ “ကာယိကံ နာမ နတ္ထိတိသမ္ပန္နော”။
 “သိက္ခာဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကာယိကံ၊ ကာယိကဖြစ်သော။ ယဒပိ ယံ အပိ
 ဝိရိယံ၊ အကြင် ဝိရိယသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒပိ တံ အပိ ဝိရိယံ၊
 ထိုဝိရိယ သည်လည်း။ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မည်၏။ စေတသိကံ၊ စေတသိက်
 ဖြစ်သော။ ယဒပိ ယံ အပိ ဝိရိယံ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ တဒပိ တံ
 အပိ ဝိရိယံ၊ သည်လည်း။ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မည်၏။ ဣတိ ဟိ ဣတိ
 ဝေ၊ ဤသို့လျှင်။ ဣဒံ ဝိရိယံ၊ ဤဝိရိယသည်။ ဥဒ္ဓေသံ၊ အကျဉ်းပြအပ်သည်
 ၎င်းအဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။
 သုတ္တေသု၊ ပါဠိတို့၌။ စကံမာဒိနိ၊ စကြံအစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တဿ၊
 ပြုသောသူအား။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “ကာယိက”န္တိ၊
 ဟူ၍။ ဝုစ္စမာနမ္ပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ကာယဝိညာဏံ ဝိယ၊ ကာယဝိညာဉ်
 ကဲ့သို့။ ကာယိကံ နာမ၊ ကာယိကမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ စင်စစ်သော်
 ကား။ ဧတံ ဝိရိယံ၊ သည်။ စေတသိက မေဝ၊ စေတသိက သာလျှင်။ ဟောတိ၊

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဣပံ အတ္တံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒီပေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။
 “စေတသိကော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဝီရိယာ ရမ္မောတိ၊ ကား။ ဝီရိယ
 သင်္ခါတော၊ ဝီရိယဟုဆိုအပ်သော။ အာရမ္မော၊ လက်ဦးအားထုတ်ခြင်း
 တည်း။ ဣမိနာ၊ ဤဝီရိယာ ရမ္မော-ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ သေသာရမ္မေ၊
 ဝီရိယမှ ကြွင်းသော အာရမ္မတို့ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ အယံ
 အာရမ္မ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကမ္မေ၊ ကံ၌လည်းကောင်း။ အာပတ္တိယံ၊ အာပတ်၌
 လည်းကောင်း။ ကြိယာယံ၊ ကြိယာ၌လည်းကောင်း။ ဝီရိယေ၊ ဝီရိယ၌
 လည်းကောင်း။ ဟိ သာယံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဝိကောပနေ၊
 ဖျက်ဆီးခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အနေကေသု၊ ကုန်သော။
 အတ္ထေသု၊ တို့၌။ အာဂတော၊ လာ၏။

ဟိ၊ ချဲ့တံ.....။

ဂါထာအနက်။ ။ယံကိဉ္စိ၊ ကုန်အောင်စုံသော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်။ သမ္မော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ ကုန်အောင်စုံသော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်။ အာရမ္မပစ္စ
 ယာ၊ ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သမ္မောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရမ္မာနံ၊
 ကံတို့၏။ နိဗ္ဗေနေ၊ ရူပံခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ သမ္မဝေါ၊
 ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဣတိတ္ထေ၊ ဤပါဠိ၌။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အာရမ္မောတိ၊ အာရမ္မဟူ၍။
 အာဂတံ၊ လာ၏။ အာရမ္မတိ စ၊ အာပတ်လည်းသင့်၏။ ဝိပုဋ္ဌိသာရိစ၊ နှလုံး
 မသာယာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိတ္ထေ၊ ၌။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်
 သည်။ အာရမ္မောတိ၊ အာရမ္မဟူ၍။ အာဂတာ၊ လာ၏။ မဟာရမ္မာ၊
 များစွာသော ကြိယာရှိကုန်သော၊ ယေ မဟာ ယညာ၊ အကြင်ကြီးစွာသော
 ယင်ပူဇော်ခြင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ မဟာယညာ၊ ထိုကြီးစွာသော
 ယင်ပူဇော်ခြင်းတို့သည်။ မဟာပုလော၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိကုန်သည်။ န
 ဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။ ဣတိတ္ထေ၊ ၌။ ယညဿာပနာဒိ ကြိယာ၊ ယင်တိုင်
 ဆောက်ခြင်းစသော ကြိယာသည်။ “ယုပုဿာပနာဒိ ကိရိယာတိပိ အတ္ထိ”။
 အာရမ္မောတိ၊ အာရမ္မဟူ၍။ အာဂတာ၊ လာ၏။ ဗုဒ္ဓဿာသနေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား သာသနာဒတော်၌။ အာရမ္မထ၊ လက်မှန်အစ အားထုတ်ကြကုန်လော။
 နိက္ကမထ၊ ပျင်းရိခြင်းမှ ထွက်မြောက်ကြ ကုန်လော။ ယုဉ္ဇထ၊ မဖြစ်မနေရ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဇ္ဈေသဝါရကထာ

ကြီးပမ်းကြကုန်လော။ ဣတိ တ္ထေ၊ ဌံ။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်း။ အာရမ္မေတိ၊
 အာရမ္မဟူ၍။ အာဂတံ၊ လာ၏။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်း ဂေါတမကို။
 ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ အာရဘန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်၏။ ဣတိ တ္ထေ၊
 ဌံ။ ဟိံ သာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ အာရမ္မေတိ၊ ဟူ၍။ အာဂတာ၊ လာ၏။
 ဗီဇဂါမ ဘူတာဂါမ သမာရမ္မာ၊ ဗီဇဂါမ်၊ ဘူတာဂါမ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းမူ။ ပဋိ
 ဝိရတော၊ ကြံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တ္ထေ၊ ဌံ။ ဆေဒန အဉ္စနံ၊ ဒိကံ၊
 ဖြတ်ခြင်း၊ ခွဲခြင်း-အစရှိသော။ ဝိကောပနံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းသည်။ အာရမ္မေ
 တိ၊ ဟူ၍။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမှ တပါး အတ္ထုဒ္ဓေသကို ဆိုဖို့။
 ဣဒ၊ ဤဝီရိယိန္ဒြိယ နိဇ္ဈေသ၌။ ဝီရိယ မေဝ၊ ဝီရိယကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတံ၊
 လိုအပ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝီရိယာရမ္မေတိ ဝီရိယသင်္ခါတော
 အာရမ္မေတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ပေါရာဏအဋ္ဌကထာစရိယကို ရည်၍ စတနာဟ ဟူသည်။ မိမိကို
 ရည်မှ စတနာရတ္တံ ဟူသင့်သည်။

ဟိ-သစ္စံ၏။ ဝီရိယံ၊ဝီရိယကို။အာရမ္မနက ဝသေန၊ လက်မှန် အစ အားထုတ်
 သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။အာရမ္မေတိ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤဝီရိယာရမ္မေ
 ဟူသောပုဒ်သည်။အံဿ၊ထိုဝီရိယ၏။ သဘာဝပဒံ၊ သဘောအားဖြင့် ရသေ
 ပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် ရသေအမည်တည်း။ ကောသဇ္ဇတော၊
 ပျဉ်းရံခြင်းမူ။ နိက္ခမန ဝသေန၊ ထွက်မြောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ နိက္ခမော၊
 နိက္ခမ၊မည်၏။ “နိက္ခမောတိပိအတ္ထံ”။ ပရံ ပရံ ဌာနံ၊ အဆင့်ဆင့်မြင့်သော
 အရာသို့။ အက္ကမန ဝသေန၊ ရောက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပရက္ခမော၊ မည်၏။
 ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ တက်၍။ ယမန ဝသေန၊ အားထုတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥယျာမော၊
 ဥယျာမ၊ မည်၏။

။လဒ္ဓိကာန္တိကား။ ။ဥဒ္ဓံ ယမနံ ဥယျာမော၊ဟူ၏။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ယမနံ၊ အား
 ထုတ်ခြင်း။ ဥယျာမော၊ အထက်၌ အားထုတ်ခြင်းပေး။

ဗျာယမန ဝသေန၊ အထူးသဖြင့် လွန်စွာအားထုတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။
 ဝါယာမော၊ မည်၏။

23 ဓာတုမာစိနိန္ဒြိယံ။ ။ဝါယာမ-ဤဟာယံ၊ ဝါယမတိ၊ ဝါယာမော၊ ဟူသော
 သဒ္ဓနိတိန္ဒြိ၊ ဝါယာမ၊ ဝိရှေး အာရှေး ရှိသော ယမဓာတ်သည် ဤဟာယံ
 အားထုတ်ခြင်း၌ ပေး။ ဝါယမ၊ ဝါယမဓာတ်သည် မပေးလေနှင့်။

အဋ္ဌကထာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

၁၇၇

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဥဿာဟနဝသေန၊ ဆင်းရဲခုသည်ကို သည်းခံသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ မိမိ အပေါ်သို့ တင်သောအားကို သည်းခံသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥဿာဟော၊ ဥဿာဟ၊ မည်၏။

ဓာတု ဝစ္စယ ဝိနိစ္ဆယ။ ။ ဥပုဗ္ဗ သဟ၊ ဣပစ္စည်း။ ။ ဥဒုက္ခလာဘံ၊ ဥဒ္ဓံ ဝါ သဟတိ ခမတိတိ ဥဿာဟော ဣတော။ ။ အဘိဓာန်နိကာ။ ။ သဟ-ပရိ သဟနံ ခန္တိ။ သဟတိ၊ သဟော၊ အသဟော။ ။ သဒ္ဓနိတိ။

တနည်း။ ဥဿာဟန ဝသေန၊ အားထုတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥဿာ ဟော၊ ဥဿာဟ၊ မည်၏။

ဘုံ့ဖြတ်ချက်။ ။ ယထာ ယထဉ္စိ ဗျုပ္ပတ္တိ။ ရှုဇိယာ အတ္ထ နိစ္ဆယော = ဟူသော ပရိ ကာသာနှင့်အညီ၊ နာထ-ယာစနော ပတာပိဿရိယာ သိသာတု။ နာထ တိလောက နာထော၊ ဌ ဓာတ်နက်သို့မလိုက်မူ၍ လောက နာထော၊ လူသုံးပါး တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဟု လောကဝေါဟာရသို့ လိုက်၍ အနက်ကို မှတ်သင့်၏။ ဥဿာဟန ဝသေန၊ အားထုတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဆိုသည်။

အဓိမတ္တုဿာဟနဝသေန၊ အတိုင်းထက်အလွန် အားထုတ်သည်၏ အစွမ်း ဖြင့်။ ဥဿောဠိ၊ ဥဿောဠိ မည်၏။ “ဥဿောဠိပိ ကတ္ထစိအတ္ထိ”။

အဆုံးအဖြတ်။ ။ ဥပ ဗာဠိ ဒုက္ကရ ကမ္မံ သဟတိ ယာယာတိ ဥဿောဠိ။ သဟဿ သောဗ္ဗော နဒါဒိ။

အနက်ကား။ ။ ယာယ ဓမ္မဇာတိယာ၊ အကြင် သဘောတရားဖြင့်။ ဥပဗာဠိ၊ ပြင်းထန်သော။ ဒုက္ကရကမ္မံ၊ ခဲယဉ်းသော အမှုကို။ သဟတိ၊ သည်းခံတတ်၏။ ဣတိဘသ္မာ၊ ထိုသို့ ခဲယဉ်းသော အမှုကို သည်းခံကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ ဥဿောဠိ၊ မည်၏။ သဟဿ၊ သဟဓာတ်၏။ သော ဗ္ဗော၊ သောဠ အပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဒါဒိ၊ နဒါဒိဂိုဏ်းတည်း။ ဤ ပစ္စည်းသက် ဟုလိုသည်။ ဤသို့ အဘိဓာန်လာသော်လည်း ဗျုပ္ပတ္တိသို့ မလိုက် မူ၍ ဝေါဟာရအားဖြင့် အနက်ကို မှတ်ရာသည်။

ထိရ ဘာဝဋ္ဌေန၊ မြဲမြံသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော အနက်ကြောင့်။ ထာမော၊ ထာမ၊ မည်၏။ (ဓာမော၊ ဟု စတုတ္ထကမ္မာနှင့်ရှိမူ မသင့်)။ စိတ္တ စေတသိ ကာနံ၊ သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော စိတ်၊ စေတသိက်၊ တို့ကို။ ဓာရဏ ဝသေန၊ ဆောင်တတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဓိတိ၊ ဓိတိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ အဝိဇ္ဇေဒ တော၊ မပြတ်သောအားဖြင့်။ ပဝတ္တန ဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကုသလ သန္တာနံ၊ ကုသိုလ် အစဉ်ကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓိတိ၊ မည်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

ဒွိတိနှင့် ဒိတိ အထူး။ ။သမာဓိဟောကား၊ ဒွိတိတည်း။ ဝိရိယ ဟောကား ဒိတိတည်း။

အပရော၊ တပါးသော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ သော ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ ကာမာနံ၊ ကာမတို့ကို။ ပန္နဒနာယ၊ ပယ်ဖျောက်သော အားဖြင့်။ နိက္ကမော စ၊ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

ဇောဇနာ။ ။ပန္နဒနာယာတိပဒံ နိက္ကမောတိ ပဒေ တတိယာ ဝိသေသနံ၊ ပန္နဒနာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့် ဟု ဟိတ်အနက်လည်း သင့်သည်ပင်၊ ကာမတော နိက္ကမောတိ နိက္ကမော ပြု ဟူလိုသည်။ ။၁၁၅-ထု။

သောဓမ္မော၊ သည်။ ဗန္ဓနစ္ဆေဒါယ၊ ကာမဟူသော အနှောင် အဖွဲ့ကို ဖြတ်သော အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ ပရက္ကမော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၀၀နုတ္ထ။ ။ပရံ ပစ္စနိယံ ကာမဗန္ဓနံ အက္ကမတိတိ ပရက္ကမော၊ ပြု။ အက္ကမတိ၊ နင်းချိုး ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ပေး။

သော ဓမ္မော၊ သည်။ ဩဃ နိတ္တရဏာယ၊ သံသရာ ဟူသော ဩဃမှ ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်သောအားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဥယျာမောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၀၀နုတ္ထ။ ။ဩဃတော ဥယျမတိ နိတ္တရတိတိ ဥယျာမော၊ ပြု။

သော ဓမ္မော၊ သည်။ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့။ ဝါ။ လိုအပ်သော ကိစ္စ၏ အဆုံးကမ်းသို့။ ဂမနဋ္ဌေန၊ ရောက်စေတတ်သောအနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဝါယာမောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သော ဓမ္မော၊ သည်။ ပုပ္ဖကံမဋ္ဌေန၊ ရှေ့သွားဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဥဿာဟော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အဓိမတ္တဋ္ဌေန၊ အတိုင်းအရှည်ထက် လွန်သော အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဥဿောဋ္ဌိစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သော ဓမ္မော၊ သည်။ ပလိဗ္ဗုဂ္ဂါဋ္ဌန တာယ၊ အင်ဇွာတည်းဟူသော တံခါးကျင်ကို နုတ်တတ်ခွါတတ်သည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ထာမောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အဝဠိတိ ကာရိတာယ၊ အာရုံသို့ သက်ဝင်၍ တည်ခြင်းကို ပြုဘတ်သည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ ဝါ။

သော ဓမ္မော၊ သည်။ အဝဠိတိ ကာရိတာယ၊ အာရုံသို့ သက်ဝင်၍ တည်ခြင်းကို ပြုဘတ်သည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ ဝါ။

ကြောင့်။ မိတိစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အပ
ရော၊ သော။ နယော၊ တည်း။

“ကာမံ၊ စင်စစ်။ တဒစာ စ၊ အရေသည် လည်းကောင်း၊ နှာရူဇ၊
အကြောသည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိစ၊ အရိုးသည်လည်းကောင်း။ အင
သိဿတု၊ ကြွင်းပစေ။ မံသ လောဟိတံ၊ အသား၊ အသွေးသည်။ အဝသုဿတု၊
ခန်းခြောက်ပစေ။” (ထည့်)။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ပဝတ္တကာလေ၊ ဖြစ်သော
ကာလ၌။ အသိထိလ ပရက္ကမန ဝသေန၊ မလျော့သော လုံ့လ၏ အစွမ်းဖြင့်။
အသိထိလ ပရက္ကမတာ၊ မလျော့သော လုံ့လရှိသောသူ၏ အဖြစ်မည်၏။
ထိပုဒုက္ကမော ဒဠပဒုက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊
တည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေံ ဝီရိယံ၊ သည်။ ကုသလ
ကမ္မ ကုဏဋ္ဌာဒေန၊ ကုသိုလ်ကံကိုပြုသောအရာ၌။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဝါ၊ လုံ့လကို။
နန္ဒိကိပတိ၊ မချ။ ဓုရံ၊ ဝန်ကို။ ဝါ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ အားထုတ်အပ်သော
ကုသိုလ်ကို။ ဝါ၊ ဝန်ခံအပ်သော ကိစ္စကို။ န နန္ဒိကိပတိ န ဩတာရေတိ၊ မချ။
နဝိဿဒဇတိ၊ မစွန့်။ အနော သက္ကိဿ မာနသတံ၊ မဆုတ်မနစ်သော စိတ်ရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကို။ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင် တတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
အနိက္ခိတ္တသန္ဓတာ၊ အနိက္ခိတ္တဓုရတာ တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနိက္ခိတ္တသန္ဓတာ၊
မချအပ်သော ဆန္ဒရှိသည်၏ အဖြစ်။ အနိက္ခိတ္တ ဓုရတာ၊ မချအပ်သော
ဝန်ရှိသည်၏ အဖြစ်။ (ပေး)။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ တဇ္ဇာတိကေ၊ ထိုဝီရိယကို
ခွဲခြားအား လျှောက်ပတ်သော သဘောရှိသော။ ပဒက သမ္ဘိန္ဒဋ္ဌာနေ၊
ချေပြင်းရာအရပ်၌။ “ဓုရ ဝါဟံ ဂေါဏံ ဝန်ကို ဆောင်နိုင်သော နွားကို။
ဂဏုဿ၊ ယူကြကုန်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုဝန်ကိုဆောင်
နိုင်သော နွားသည်။ ဇဏ္ဍကေဟိ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ဘူမံ၊ မြေကို။ “ဇဏ္ဍနာ
ဘူမိန္ဒိပိအတ္ထိ”။ ဥဒ္ဓိဒဠတုာ၊ နှိပ်၍။ ဝါ၊ ထေးကံ၍။ ဓုရံ၊ ဝန်ကို။ ငဟတိ၊
ရွက်ဆောင်၏။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဝါ၊ မြေသို့။ ပတိတံ၊ ကျစေခြင်းငှာ။ နဒေတိ
ယထာ၊ မပေး၏သို့။ ဝေဇေ၊ ဤအတူ၊ ဝီရိယံ ဝီရိယသည်။ ကုသလ ဂမ္မကရဏ
ဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဓုရံ၊ ဝန်ကို။ ဝါ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ အားထုတ်အပ်သော ကုသိုလ်
ကို။ ဝါ၊ ဝန်ခံအပ်သော ကိစ္စကို။ ဥက္ခိပတိပဂ္ဂဏာတိ၊ ချီးပင့်တတ်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ ဓုရ သမ္ပဂ္ဂါဟောတိ၊ ဓုရသမ္ပဂ္ဂါဟဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဗ္ဗေသဝါရကထာ

မူလဒ္ဓိကား။ ။ရန္တိ နိပ္ပါဒေတုံ အာရန္တံ ကုသလံ။ ပဋိညံဝါ။ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

ပဂ္ဂဟ လက္ခဏေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ချီးပင့်ခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဝါ၊ ဝန်ခံအပ်သော ကိစ္စကို ချီးပင့်ရွက်ဆောင်ခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယံ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ကောသဏေ၊ ပျင်းရိခြင်း၌။ န ကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိရိယဗလံ၊ မည်၏။ ယာထာဝ နိယျာန်ကကုသလ ဝါယာမတာယ၊ မဘောက်ပြန် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက် စေတတ်သော ကုသိုလ်ဝါယာမ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာဓု ယာမော၊ မည်၏။

၁၄။ သတိန္ဒြိယ နိဗ္ဗေသေ၌။ သရဏ ဝသေန၊ အောက်မေ့တတ်သည်၏ အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်။ “သရဏက ဝသေနာတိပိ အတ္ထိ” သတိ၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သတိယာ၊ ၏။ သဘာဝပဒါ၊ တည်း။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ သရဏတော၊ အောက်မေ့တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုဿရဏဝသေန၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့တတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အနုဿတိ၊ မည်၏။ အဘိ မုခံ၊ အာရုံသို့ ရှေးရှု။ ဂန္ဓာ ဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့။ သရဏတော၊ အောက်မေ့တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိသရဏဝသေန၊ အာရုံသို့ ရှေးရှု သွားသကဲ့သို့ အောက်မေ့တတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိဿတိ၊ မည်၏။ ပဋိဿတိ၊ အာရုံသို့ ရှေးရှုသွားသကဲ့သို့ အောက်မေ့တတ်သည်။ ဝါ၊ ကား။ ဇတံ၊ ဤပဋိဿတိ ဟူအောပုဒ်သည်။ ဥပသဂ္ဂဝသေန၊ ဥပသာရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝဇိာ မတ္တံပွားစေအပ်ကာမျှသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သရဏာ ကာရော၊ စိတ်၏ အာရုံကို အောက်မေ့ခြင်းအမှုအရာ ကြိယာသည်။ သရဏတာ၊ မည်၏။ (တာ ကား သူထွ)။ ပန၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သရဏတာတိနာမံ၊ သရဏတာဟူသော အမည်သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သရဏာနမ္ပိ၊ တို့၏ လည်း။ နာမံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တိ၏အရ ဝါဒိသန္တယူ)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဝါဒိသန္တသရဏကို။ ပဋိသေဓေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ သတိဂ္ဂဟဏံ၊ သတိသဒ္ဓါကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ဆင့်စွ။ ဣ၊ ဤသတိ သရဏတာ ဟူသောပုဒ်၌။ သတိသင်္ခါတာ၊ သတိဟုဆိုအပ်သော။ သရဏတာ၊

စိတ်၏အာရုံကို အောက်မေ့ခြင်း အမှုအရာကြိယာတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ သုတပရိယတ္တဿ၊ နာအပ်၊ သင်ကြားအပ်ပြီးသော အတတ်ပညာ စာပေကျမ်းဂန်ကို။ ဓာရဏဘာဝတော၊ ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓာရဏတာ၊ မည်၏။ ဓာရဏတာ၊ နာအပ်၊ သင်ကြားအပ် ပြီးသော အတတ်ပညာ စာပေကျမ်းဂန်ကို ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်မည်၏။ အနုပဝိသနသင်္ခါတေန၊ အာရုံသို့ သက်ဝင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဩဂါ ဟနဋ္ဌေန၊ အာရုံကိုသက်ဝင်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ အပိလာပန ဘာဝေါ၊ အာရုံကိုမပေါ်၊ မမျော မလွတ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အပိလာပနတာ၊ မည်၏။

ကျမ်းတစ်။ ။ အ သဒိဏ္ဍပမာ အားဖြင့် ပြုလိုရကား ယထာ ဟိ-စသည်ကို တက်သော်....

ဟိ-တံပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ။ လ-ဗု ကဋ္ဌာဟာဒီနိ၊ ပူးတောင်း စသည်တို့ သည်။ ဥဒကါရေဉ္စ၊ ပွဲဝန္တိ ယထာ၊ ပေါပေါမျောကုန်၏သို့။ န အနု ပဝိ သန္တိ ယသာ၊ မနစ်မင်္ဂလ ကုန်၏သို့။ တထာ၊ တူ။ သတိ၊ သည်။ အာရမ္မဏော ဉ္စ၊ န ပ္ပဝတိ၊ မေလွတ်သောအားဖြင့် ပေါပေါမျောသည်မဟုတ်။ န န အနု ပဝိသတိ၊ မနစ်မင်္ဂလ စုပ်စုပ် မဝင်သည် မဟုတ်။ သာ၊ ထို သတိသည်။ အာရမ္မ ဏမိ၊ အာရုံ၌၊ အနု ပဝိသတိ၊ မမေမလွတ် သက်ဝင်ဘတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။ အပိလာပနတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စိရ ကကာနံ၊ မြင့်ရှည်စွာသော ကာလ၌ ပြုအပ်ကုန်သော အမှုတို့ကို။ စိရ ဘာသိ တာနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ၌ ဆိုအပ်သော စကားတို့ကို။ အ သမ္ပုဿန ဘာဝတော၊ မမေမလွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသမ္ပုဿနတာ၊ ရှည်မြင့် စွာသော ကာလ၌ ပြုအပ်သောအမှု ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ၌ ဆိုအပ်သော စကားတို့ကို မမေမလွတ်သည်၏ အဖြစ်မည်၏။ ဥပဋ္ဌာန လက္ခဏေ၊ စိတ်၌ အာရုံ ကို ထင်စေခြင်းလက္ခဏာ၌၎င်း။ ဇော တန လက္ခဏေ စ၊ စိတ်၌ အာရုံကို ထွန်းပစေခြင်းလက္ခဏာ၌ ၎င်း။ တနည်း။ ဥပဋ္ဌာန လက္ခဏေ၊ စိတ်၌ အာရုံ သို့ကပ်၍ တည်ကြောင်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာ၌၎င်း။ ဇောတန လက္ခဏေ စ၊ ထွန်းလင်းကြောင်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာ၌၎င်း။

၁။ အာရမ္မဏဥေသာ အနုပဝိသတိ-ဓာဋ္ဌ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

မူလဒ္ဓိကာ။ ။စိတ္တေ အာရမ္မဏဿ ဥပဋ္ဌာနံ ဇောတနစ္စ သတိယေဝါတိ တဿာ
တေံ လက္ခဏံ။ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ယေန ဓမ္မေန စိတ္တေ အာရမ္မဏံ ဥပတိဋ္ဌတိ ဇောတတိ စ၊ သော
ဓမ္မော ဥပဋ္ဌာနံ ဇောတနန္တိ စ ဝုတ္တောတိ အာဟ ဥပဋ္ဌာနံ ဇောတနစ္စ သတိ
ယေဝါတိ။ ။၁၀၄-ဆဋ္ဌ။

ဣန္ဒြိယံ၊ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို၊ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ တို့ကို။ ကာရေတိ၊
၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ သတိ ဝေ၊ သတိသည်ပင်လျှင်။
ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ သတိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။
န ကမ္မဘိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတိဗလံ၊ မည်၏။ ယာ
ထာဝ သတိ၊ မဘောက် မပြန်သောသတိ။ နိယျာနိက သတိ၊ ထွက်မြောက်
ကြောင်းဖြစ်သော သတိ။ ကုသလ သတိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော သတိ။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသတိ၊ မည်၏။

၁၆။ ပညိန္ဒြိယ နိဒ္ဒေသေ ဌ။ တဿ တဿ အတ္တဿ၊ အနက်ထိုထိုကို။
ဝါ၊ အာရုံ ထိုထိုကို၊ ပါကဋ္ဌ ကရဏ သင်္ခါတေန၊ ထင်ရှားအောင် ပြုခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော။ ပညာပနဋ္ဌေန၊ အာရုံ ထိုထိုကို ထင်ရှားအောင် ပြုခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော အနက်ကြောင့်။ ပညာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တေန ဖောန၊ ထိုထို
သို့သော။ အနိစ္စာဒိနာ၊ အနိစ္စ-အစရှိသော။ ပကာရေန၊ အပြားဖြင့်။ ဓမ္မေ
တရားတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညာ၊ မည်၏။
ဣဒံ၊ ဤ ပညာဟူသော ပုဒ်သည်။ အဿာ၊ ထိုပညာ၏။ သဘာဝ ပဒံ၊ တည်း။
ပဇာနနာကာရော၊ ဓမ္မတို့ကို အပြားအားဖြင့် စိတ်၏ သိခြင်း အမှုအရာ
ကြိယာသည်။ ပဇာနနာ၊ မည်၏။ အနိစ္စာဒိနိ၊ အနိစ္စ-စသည်တို့ကို။ ဝိစိနာတိ၊
စိစစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိစယော၊ မည်၏။ ပဝိစယောတိ ပဒံ၊
ပဝိစယောဟူသောပုဒ်ကို။ ဥပသဂ္ဂေန၊ ဥပသာရဖြင့်။ ဝဇိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။
စတုသစ္စ ဓမ္မေ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို။ ဝိစိနာတိ၊ စိစစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဓမ္မဝိစယော၊ မည်၏။ အနိစ္စာဒိနံ၊ အနိစ္စ-စသည်တို့ကို။ သလ္လက္ခဏ
ဝဓသန၊ ကောင်းစွာ မှတ်တတ် သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သလ္လက္ခဏာ၊ မည်၏။
သာယေဝ၊ ထိုကောင်းစွာ မှတ်တတ်သော ပညာကိုသာလျှင်။ ဥပသဂ္ဂ နာ

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

နုတ္တော၊ ဥပသာရ ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပလက္ခဏာ ပစ္စုပလက္ခဏာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တဘ၊ ၏ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသော သူ၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ပဏ္ဍိန္ဒ၊ ပညာရှိသော သူ၏ အဖြစ်။ ကုသလဿ၊ လိမ္မာသောသူ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ ကောသလ္လံ၊ အဖြစ်။ နိပုဏဿ၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသော သူ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ နေပုညံ၊ အဖြစ်။ အနိစ္စာဒီနံ၊ အနိစ္စ-ဧသည်တို့ကို။ ဝိဘာ ဝန ဝသန၊ ထင်စွာ ပြတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဘဗျာ၊ မည်၏။ ဝေ ဘဗျ၊ ဓမ္မ၏ အနိစ္စ-စသော သဘောကို ထင်စွာပြတတ်သောပညာ။ အနိစ္စာ ဒီနံ၊ အနိစ္စ-စသည်တို့ကို။ စိန္တနက ဝသေန၊ ကြံတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ စိန္တာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုအဖြစ်ဆု ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အနိစ္စာဒီနံ၊ အနိစ္စ-စသည်တို့ကို။ စိန္တာပေတိ၊ ကြံစေ တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိန္တာ၊ မည်၏။ အနိစ္စာဒီနံ၊ အနိစ္စ- စသည်တို့ကို။ ဥပပရိက္ခာဘိ၊ ကပ်၍ ရှုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပ ပရိက္ခာ၊ မည်၏။ ဘူရိတိ နာမံ၊ ဘူရိဟူသော အမည်သည်။ ပထဝိယာ၊ မြေ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ အယမ္ပိ၊ ဤပညာသည်လည်း။ သဏ္ဍေနေ၊ သိမ်မွေ့သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ ဝိတ္ထုဒ္ဓန္တစ၊ ပျံ့နှံ့ကြီးကျယ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ ဘူရိဝိယ၊ မြေကြီးနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘူရိ၊ မည်၏။ ဘေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘူရိတိ ဝုစ္စတိ ပထဝီပ။ ပညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ပထဝီ၊ မြေကြီးကို။ ဘူရိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပထဝီ သဘော၊ မြေကြီးနှင့်တူသော။ ဝိတ္ထုဒ္ဓာယ၊ ပျံ့နှံ့ကြီးကျယ်သော။ ဝိပုလာယ၊ ပြန့်ပြောသော။ တာယပညာယ၊ ထိုပညာနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည် တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘူရိ ပညော၊ မည်၏”။ အပိစ၊ တနည်းကား။ ဘူရိ တိ ဧတံ၊ ဘူရိဟူသော အမည်သည်။ ပညာယေဝ၊ ပညာ၏ သာလျှင်။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘူတေ၊ ထင်ရှားသော။ ဝါ၊ ဟုတ်မှန်သော။ အတ္ထေ၊ အနက်၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော် တတ်၏။ ဣတိတသ္မာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ဘူရိ မည်၏။

ပူလန္တိကာ။ ပဝါသာဏသက္ခရာဝါထိကာဒိရဟိတာ ဘူမိ ထဏှာတိ သဏ္ဍေ နာတိ ဝုတ္တံ။ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

အနု။ ။သဏ္ဍေနာတိ သုရမဋ္ဌေန။ ။၉၀၄-ဆဋ္ဌ။

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဗ္ဗေသဝါရကထာ

၁၇၇

မဇ္ဈိမဗျူဟာနိ။ ။နန္ဒ ဝထဝိ နာမ သဏ္ဍာပိ ယောတိ အသဏ္ဍာပိတိ ကတ္တာ အာဟ ပါသာဏာတိ အာမိ၊ ပါသာဏ၊ သက္ခရာဝါယိကာဒိရဟိတာ ဘူမိ သဏ္ဍာ၊ န သဗ္ဗာ ဘူမိတိ အတ္ထော၊ ။၁၀၄-သု။

ဂဏ္ဍိ။ ။ယထာပါသာဏ၊ သက္ခရာ၊ ဝါယိကာဒိရဟိတာ ဘူမိသဏ္ဍာတိ ဝုစ္ဆတိ၊ ဝေ ပညာပိ ကိလေသပါသာဏာဒိရဟိတာ သဏ္ဍာတိ ဝုစ္ဆတိ။

အသနိ၊ မိုဃ်းကြီးသည်။ သိလုစ္စယေ၊ ကျောက်တောင်တို့ကို။ မေဓေတိ ဝိယ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ မေဓေတိဟိ သတိ၊ ညဉ့်ဆဲ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေဓော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဂဟဏ ဓာရဏဋ္ဌေန၊ မှတ်နိုင်၊ ဆောင်နိုင်သော အနက်ကြောင့်။ မေဓော၊ မည်၏။ ယဿ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုမိမိဖြစ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အတ္တ ဟိတ ပဋိပတ္တိယံ၊ မိမိစီးပွားကို ဆောင်တတ် သော အကျင့်၌။ ပရိဏာမေတိ၊ ညွတ်စေတတ်၏။ “ပရိနေတိတိပိ အတ္ထိ”။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိဏာယိကာ၊ မည်၏။ စ၊ တနည်းကား။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ ယာထာဝ လက္ခဏ ပဋိဝေဓေ၊ မဘောက်မပြန် မှန်သော သဘောလက္ခဏာကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၌။ ပရိဏာမေတိ၊ ညွတ် စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိဏာယိကာ၊ မည်၏။ အနိစ္စာဒိ ဝသေန၊ အနိစ္စ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဝိပဿတိ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပဿနာ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဝါ၊ မဘောက်မပြန်။ ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်။ အနိစ္စာ ဒိနိ၊ အနိစ္စစသည်တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပ ဇေ၊ မည်၏။ ဥပ္ပသ ပဋိပဓန္တ၊ ခရီးမဟုတ်သည်၌ သွားကုန်သော။ သိန္ဓဝေ၊ သိန္ဓောမြင်းတို့ကို။ ဝီထိ အာဇောပနတ္ထံ၊ ခရီး လမ်းမှန်သို့ တင်ခြင်းငှာ။ ပတောဒေါ၊ လှံကန်သည်။ ဝိဇ္ဇတိဝိယ၊ ထိုးခတ်၏သို့။ ဥပ္ပထေ၊ နိဗ္ဗာန် ခရီး လမ်းမဟုတ်သော ကာမအာရုံ စသည်သို့။ ဓာဝနကံ၊ ပြေးသွားတတ်သော။ ကုဋ္ဌ စိတ္တံ၊ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသော စိတ်ကို။ ဝီထိ အာဇောပနတ္ထံ၊ ဝိပဿနာ တည်းဟူသော ခရီးလမ်းမှန်သို့ တင်ခြင်းငှာ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးခတ် တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပတောဒေါဝိယ၊ လှံကန်နှင့် တူသည် တည်း။ ပတောဒေါ၊ လှံကန်နှင့်တူသော ပညာ။ တနည်း။ ဥပ္ပထေ၊ ကာမ

အဋ္ဌသလိနိ ၃၀၆

24 A

သုခလ္လိကာနုယောဂ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဟူသော နိဗ္ဗာန် ခရီးလမ်း မှန် မဟုတ်သော အယုတ်တရား နှစ်ပါး၌။ ဓာဝနကံ၊ သော။ ကုဋ ဝိတ္တံကို။ ဝိထိ အာရောပနတ္ထံ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါတည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်ခရီးလမ်းမှန်သို့ တင်ခြင်းငှာ။ (ပေး) ဧဆန လက္ခဏေ၊ မြင်ခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒတ္ထံ၊ ကို။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံမည်၏။ ပညာဝံ၊ သည်သာလျှင်။ ဣန္ဒြိယံ မည်၏။ ပညိန္ဒြိယံမည်၏။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပညာမလံ၊ မည်၏။ ကိလေသဓစ္စေန ဋ္ဌေန၊ ကိလေသာကို ဖြတ် တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ပညာဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ သတ္တံ၊ လက်နက်နှင့် တူသည်။ ပညာသတ္တံ၊ ပညာသည်ပင် လက်နက်နှင့် တူသည်။ ပစ္စုဂ္ဂတဋ္ဌေန၊ အထက်သို့ စွင့်စွင့် မြင့်တက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ပညာဝ၊ သည်ပင်။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်နှင့် တူသည်။ ပညာပါသာဒေါ၊ ပညာသည်ပင် ပြာသာဒ်နှင့် တူသည်။ ဝါ၊ ပြာသာဒ်ကဲ့သို့ မြင့်တက်တတ်သော ပညာ။

အာလောကနဋ္ဌေန၊ အလင်းဟူသော အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ပညာဝ၊ ပညာသည်ပင်။ အာလောကော၊ မည်၏။ ပညာအာလောကော၊ ပညာသည်ပင် အလင်းမည်၏။ ဩဘာသနဋ္ဌေန၊ အရောင်ဟူသော အနက် အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ပညာဝ၊ ပညာသည်ပင်။ ဩဘာသော၊ မည်၏။ ပညာဩဘာသော၊ ပညာသည်ပင် အရောင်မည်၏။ ပဇ္ဇောတနဋ္ဌေန၊ ထွန်း တောက်ပခြင်း အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ပညာဝ၊ သည်ပင်။ ပဇ္ဇော တော၊ မည်၏။ ပညာပဇ္ဇောတော၊ ပညာသည်ပင် ထွန်းတောက်ပသော တရားမည်၏။ ဟိ-သဓုံ၊ ၏။ ဧက ပလ္လင်္ဂေန၊ တံတည်းသော ထက်ဝယ် ပလ္လင်ဖြင့်။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ပညာဝတော၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒသ ဆဟဿိ လောက ဓာတု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ ဧကောလောကော၊ တပြိုင်နက်သော အလင်းရှိသည်။ ဧကော ဘာသာ၊ တပြိုင် နက်သော အရောင်ရှိသည်။ ဧက ပဇ္ဇောတော၊ ထပြိုင်နက်သော ထွန်းတောက် ပခြင်းရှိသည်။ ဧဟတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတေန၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံဝစနံ၊ ပညာ အာလောကော၊ ပညာ ဩဘာသော၊ ပညာ ပဇ္ဇောတော ဟူသော ဤ

ဝ၊ ပညာသင်္ခါတံ ဣန္ဒြိယံ-သဓုံ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဗ္ဗေသဝါရကထာ

စကားကို။ ဣမေဤအဘိဓမ္မာ၌။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ အက်။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေသု ပဒေသု၊ ဤပညာ အာလောကော- စသော ပုဒ်တို့တွင်။ ဧက ပဒေနာပိ၊ တခုတည်းသောပုဒ်ဖြင့်လည်း။ ဧတသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤလိုအပ်သောအနက်သည်။ သိဓ္ဓေ၊ ပြီးပြီးလျက်။

ဧသာနော၊ ။ သိဓ္ဓတိ ပဓံ ကတာတိ ပဒေ ထက္ခထကြိယာ၊ ။ ၀၅၃-သု၊ ပန၊ ထိုသို့ပင် ပြီးသော်လည်း။ “ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စတ္တာဓော၊ ကုန်သော။ အာလောကာ၊ အလင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ စတ္တာဓော၊ လေးပါးတို့ ဟူသည်။ ကထမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။ စန္ဒာ လောကော၊ လ၊ ဟူသော အလင်း၎င်း။ သုရိယာလောကော၊ နေ၊ ဟူသော အလင်း၎င်း။ အဂျာ-လောကော၊ မီး၊ ဟူသော အလင်း၎င်း။ ပညာ၊ လောကော၊ ပညာ၊ ဟူသော အလင်း၎င်း။ ဣတိ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာဓော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အာလောကာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာလောကာနံ၊ တို့တွင်။ ယဒိဒိ-ယော၊ အယံ ပညာ လောကော၊ ဤပညာဟူသော အလင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ-ဧသော ပညာ လောကော၊ သည်။ အဂ္ဂ-အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩဘာသာ၊ အရောင်တို့သည်။ ဣမေ စတ္တာဓော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ပ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ပဇ္ဇောတာ၊ တွန်း တော့ကပ်သော ထရားတို့သည်။ ဣမေ စတ္တာဓော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာနံ၊ သတ္တာဝါတို့၏။ အဇ္ဈာသထ ဝသေန၊ အထို၏အစွမ်း ဖြင့်။ ယာနိ၊ ဧတာနိ၊ သုတ္တာနိ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော ဤသုတ်တို့ကို။ စတုတ္ထဂုံတ္တနိကာယေ၊ စတုတ္ထအဂုံတ္တရနိကာယံ၌။ အဂတော၊ သည် (ထည့်)။ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏” ။

ဧသာနာနုသဓ္ဓေ၊ ။ အဂုံတ္တရ နိကာယံ ထုတ္တန်အရာ၌ ဟောထေရာ အထိုမှ၌ ဤသို့ သောင်၍ ဟောတော်မူတိုသနည်း စုစိရိရကား ထ ဇနုဂံ၊ ဝသေန၊ ပ။ ကတာ-မိန့်သော်။

တဒနုဂ္ဂပ ဝသေန၊ ထိုသုတ်တို့အား လျော်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဣဝေပိ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌လည်း။ ဒေသနာကို။ ကတာ၊ ။

၁။ တဒနုဂ္ဂပဝေနေဝ-ထဌ။

အနုသဇေ။ ။ အနက်တဝါး သဒ္ဓါအများဆိုခဲ့။ ဗုဒ္ဓရက္ခိ၊ မြစ်တုံလော စုန်ရှိ ရကား အတ္ထော ထိ-စသည်ကို မိန့်သော်။

ဟိ-သမ္ပံ၊ ။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာ တို့ဖြင့်။ ဝိဘဇ္ဇ မာနော၊ ဝေဘန်အပ်သည် ဝှိုသော်။ သု ဝိဘတ္ထော၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကျ်းတက်။ ။ အဘယ် အကျိုးရှိ၍ ထုဝိသတ္တ ဖြစ်တုံသနည်း စုန်ရှိရကား အည ထာ-စသည်ကို တက်သော်။

အညထာစံ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်လည်း။ အညေ သတ္တော၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဗုဇ္ဈန္တိ၊ သိကုန်၏။ အညထာ စ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်လည်း။ အညေ သတ္တော၊ တို့သည်။ ဗုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဤသို့သော အကျိုးသည်။ ဘဝတိ၊ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ရတိ ကရုဏဋ္ဌေန၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ ရတိ ဒါယကဋ္ဌေန၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ပေးတတ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ ရတိ ဇနကဋ္ဌေန၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ စိတ္တိကဏဋ္ဌေန၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အနက် ကြောင့်၎င်း။ ဒုလ္လဘ ပါတု ဘာဗဋ္ဌေန၊ ရခဲသော ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်းရှိသော အနက်ကြောင့်၎င်း။ အတုလဋ္ဌေန၊ အတုမဲ့သော အနက် ကြောင့်၎င်း။ အနောမသတ္တပရိဘောဂဋ္ဌေန စ၊ မယုတ်မာသောသတ္တဝါတို့သည်သုံးဆောင် အပ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ ပညာဝ၊ ပညာသည်ပင်။ ရတနံ၊ ရတနာ မည်၏။ ပညာ ရတနံ၊ ပညာသည်ပင် ရတနာမည်၏။ တေန ဓမ္မေန၊ ထို တရားဖြင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အးရမ္မဏေ၊ အးရုံ၌။ န ဗုဒ္ဓန္တိ၊ မတွေ့ဝေတတ်ကုန်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ သည်။ အမော ဟောမည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယော ဓမ္မော၊ သည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ အာရမ္မဏေ ၌၊ န ဗုဒ္ဓတိ၊ မတွေ့ဝေတတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ သည်။ အမောဟော၊ မည်၏။ ဓမ္မဝိစယပဝံ၊ ဓမ္မဝိစယ ဟူသော ပုဒ်သည်။ ဝုတ္တတ္ထ မေဝ၊ သွင်ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်။ ဇတံ၊ ဤဓမ္မဝိစယ ဟူသောပုဒ်ကို။ ပုန၊ တပန်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ

၁။ အညထာစ အညောဗုဇ္ဈတိ၊ အညထာစ အညော-သဒ္ဓါ

အပ်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာတည်း။ အမောဟဿ၊ ခါ။ မောဟပဋိ
 ပက္ခ ဘာဝ ဒီပနတ္ထံ၊ မောဟ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ပုန၊
 တဖန်။ ဧတံ၊ ဤဓမ္မဝိစယဟူသောပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ခါ။ တေနေဝ၊ ထိုသို့ တဖန်
 ဟောအပ်သော ဓမ္မဝိစယပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဧတံ အတ္ထလာတံ၊ ဤအနက်
 သဘောကို။ ဒီပတိ၊ ပြ၏။ “ယွာယံ-ယောအယံ အမောဟော၊ အကြင်
 အမောဟကို။ ဝုတ္တော၊ ခါ။ သော အမောဟော၊ သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။
 မောဟတော၊ မောဟမှ။ အညော၊ တပါးသော။ ဓမ္မော၊ တစားသည်။ န၊
 မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ မောဟဿ၊ မောဟ၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်
 ဘက်ဖြစ်သော။ ဓမ္မဝိစယ သင်္ခါတော၊ ဓမ္မဝိစယဟု ဆိုအပ်သော။ အ မော
 ဟော နာမ၊ အ မောဟမည်သည်ကို။ ဣဝ၊ ဤပညိန္ဒြိယနိဇ္ဇေသ၌။ အဓိပေ
 တော၊ လိုအပ်၏”။ ဣတိ ဧတံ အတ္ထလာတံ၊ ကို။ ဒီပတိ၊ ခါ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတံ၊
 ကား။ ယာထာဝ နိယျာနိက ကုသလဒိဋ္ဌိ၊ မဘောက် မပြန်သော ဒိဋ္ဌိ၊ ထွက်
 မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ တည်း။

၁၉။ ဇီဝိတိန္ဒြိယ နိဇ္ဇေသော ၌။ ဧယာ တေသံ ဗာ ဂ္ဂပိနံ ဓမ္မာနံ အာယူ
 တိ၊ ကား။ သမ္မယုတ္တကာနံ၊ သမ္မယုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ အ ဂ္ဂပဓမ္မာနံ၊
 ထိုနာမ်တစားတို့၏။ အာယံပနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ကြောင်း၊ တည်ကြောင်း ၏
 အဖြစ်တည်းဟူသော အနက်ကြောင့်။ ယော အာယု၊ အကြင် အသက်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ခါ။ တသ္မိံ အာယုမှိ၊ ထိုအသက်သည်။ သတိ၊ သော်။
 အ ဂ္ဂပဓမ္မာနာမ်တစားတို့သည်။ ဧကကမ္မ နိဗ္ဗတ္တ မနုဿာဒိ သန္တတိ အဝိဇ္ဇေဒ
 ဝသေန၊ တခုသော ကံသည် ဖြစ်စေအပ်သော မနုဿ အစရှိသော သတ္တဝါ၏
 အစဉ်၏မပြတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ထည့်)။ အယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ ပဝတ္တန္တိ၊ ပြင်တတ်
 ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာယုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တိ၊ ခါ။ ဣဒံ ဤ အာယု
 ဟူသော ပုဒ်သည်။ အဿ၊ ထိုဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ သဘာဝ ပဒံ၊ တည်း။ ပန၊ ထိုမှ
 တပါး။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ ထို သမ္မယုတ်ဖြစ်သော နာမ်တစားတို့သည်။ အာယုသ္မိံ၊
 အသက်သည်။ သတိယေဝ၊ ရှိသော်သာလျှင်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်တတ်ကုန်၏။
 ယပေန္တိ ယပေန္တိမျှတတ်ကုန်၏။ ဣရိယန္တိ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ အတ္တာနံ၊
 အတ္တဘောကို။ (ထည့်)။ ပါလယန္တိ၊ စောင့်တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

၁။ ဝုလင်္ဂိကာ-၉၆။

ဌိတိတိအာဒိနိ၊ ဌိတိ အစရှိသော ပုဒ်တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။
 ပန၊ ဆက်။ ဣ၊ ဤဌိတိ စသော ပုဒ်တို့၌။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတယ ဓမ္မ ဇာတိယာ၊ ဤသဘောတရားဖြင့်။ သဟ ဇာတ
 ဓမ္မာ၊ သဟဇာတ် တရားတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဌိတိ၊ မည်၏။ ယပေန္တိ၊ မျှတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့မျှကြောင်း၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ယပနာ၊ မည်၏။ တထာ၊ ထို အတူ။ ယာပနာ၊ မည်၏။ ပန၊
 ထိုသို့ အနက် တူသော်လည်း။ ဝေ၊ ဤသို့ ယပနာ၊ ယာပနာ ဟူသော နှစ်
 ပုဒ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗန္တာနံ၊ သိကုန်သော သူတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပုရိမပဒေ၊ ယပနာ
 ဟူသော ရွှေပုဒ်၌။ ရဿတ္တံ၊ ရဿအဖြစ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဧတယ ဓမ္မ
 ဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ သဟဇာတ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣရိယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣရိယနာ၊ မည်၏။ ဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထနာ၊ မည်၏။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပါလယန္တိ၊ စောင့်တတ်
 ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါလနာ၊ မည်၏။ ဧတေန ဓမ္မ ဇာတေန၊
 ဖြင့်။ သဟ ဇာတ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဇီဝန္တိ၊ ရှည်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တံ ဓမ္မ ဇာတံ၊ သည်။ ဇီဝိတံ၊ မည်၏။ အနုပါလန လက္ခဏော၊
 သဟဇာတ် တရားတို့ကို အစဉ် စောင့်ခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒတ္တံ၊ မိမိ၏ အစိုး
 ရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။

၃၀။ ဟိရိယလ နိဗ္ဗေသေ၊ ၌။ ယံ တသ္မိံ သမယေတိ၊ ကား။ ယေန
 ဓမ္မေန၊ အကြင် တရားကြောင့်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုပဌမ မဟာ ကုသိုလ်
 စိတ် ဖြစ်သောအခါ၌။

ဆုံးမြတ်ချက်။ ယေန ဓမ္မေန တသ္မိံ သမယေ ဟုသည့် အလိုကား ကာရ
 ကတ္တံ ဝေဒောယုတိစည်း။

ပုလန္ဒိကာ။ ယံ ဟိရိယတိတိ ဟိရိယတိ သဗ္ဗေန ဝုတ္ထောသာဝေ၊ ယံသဗ္ဗေန
 ဝုစ္စတိတိ၊ ယန္တိ ဘဝ နပုံသကံ ဝါ ဇေ ခုဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။၉၆-သဗ္ဗ။

ပုလန္ဒိကာ အနက်။ ယံ ဟိရိယတိတိ ဝါ၌။ ဟိရိယတိ သဗ္ဗေန၊ ဟိရိယတိ
 ဟူသော ကြိယာ သဒ္ဓါဖြင့်။ ဝုတ္ထော၊ ဆိုအပ်သော။ ဘာဝေ၊ စက်ဆုပ်ခြင်း
 ကြိယာကို။ ယံ သဗ္ဗေန၊ ယံ သဒ္ဓါဖြင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယန္တိ
 ဇေ၊ ယံဟူသောဤပုဒ်တို့။ ဘာဝန ပုံသကံ ဝါ၊ ဘာဝနပုံ ဟူ၍သော်လည်း။ ဝါ။

၁-စိတ္တပုပ္ဖကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

ကြိယာပိသေသန ဟူ၍သော်ထည်း၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ နိ။ ဤမူထဒ္ဓိကာ အလိုသော်-ဟံ
ဟိရိယတိ၊ အကြင်စက်ဆုပ်၏ဟု ကြိယာ၌ ယှဉ်၍ ဘာဝ နပုံသကမှတ်။

၀၂။ ကား။ လိင်္ဂံ ဝိပလ္လာသံ၊ လိင်္ဂံပြန်ခြင်းသို့။ ကတွာ၊ ရှိ။ ယောဓေမ္မော၊ အကြင်
တရားသည်။ တသ္မိံ သမယော၊ ၌။ ဣတိပိ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို
လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ နိ။ ဟိရိယံတဗ္ဗေန၊ တိတ္ထော၊ ဟူသောပုဒ်၌။ ဥပယော
ဂတ္ထော၊ ဒုတိယာ အနက်၌။ ကရဏာဝစနံ၊ ထတိယာ ဝိဘတ်တည်း။ ဟိရိယံတဗ္ဗ
ယုတ္တကံ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သော။ ကာယ ဒုစ္စရိတာဒိ ဓမ္မံ၊
ကာယဒုစ္စရိက်စသော အကုသိုလ်တရားကို။ ဟိရိယတိ ဇီဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်
၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

မူလဒ္ဓိတာ။ ။ ဟိရိယံတဗ္ဗေနာတိ စ ဟေတု အတ္ထေ ကရဏ ဝစနံ ယုဇ္ဇတိ။
ဒ္ဓိကာအနက်။ ။ ၀၂။ တနည်းကား။ ဟိရိယံတဗ္ဗေနာတိ တ္ထော၊ ဟူသောပုဒ်၌။
ဟေတု အတ္ထော၊ တိတ်အနက်၌။ ကရဏံဝစနံ၊ တတိယာ ဝိဘတ်သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊
သင့်၏။

ဤဒ္ဓိကာအလို။ ။ ဟိရိယံတဗ္ဗေန၊ စက်ဆုပ်ခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သော ကာယ
ဒုစ္စရိက်စသော အကုသိုလ်တရားကြောင့်ဟု တိတ်အနက်ပေး။

ပါပကာနန္တိ၊ ကား။ လာမကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ
ဓမ္မာနန္တိ၊ ကား။ အကောသလ္လ သမ္မူတာနံ၊ ပညာကြောင့်ဖြစ်သည် မဟုတ်
ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သို့။ ၀၂။ တို့ကို။ သမာပတ္တိယာတိ ဣဓမ္မိ
ပဒံ၊ သမာပတ္တိယာ ဟူသော ဤပုဒ်သည်လည်း။ ဥပယောဂတ္ထော၌။ ကရဏ
ဝစနံ၊ တတိယာ ဝိဘတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုအကုသိုလ်
တရားတို့သို့။ ၀၂။ တို့ကို။ ၀၂။ တို့နှင့်။ သမာပတ္တိံ၊ ရောက်ခြင်းကို။ ပဋိလာဘံ၊
ရခြင်းကို။ သမဂီဘာဝံ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို။ ဟိရိယတိ ဇီဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်
တတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

၃။ ။ ဩတ္တပုပလ နိဒ္ဒေသော၌။ ဩတ္တပ္ပိတဗ္ဗေနာတိ၊ ကား။ ဟေတုတ္ထော၊
ဘိတ်အနက်၌။ ကရဏ ဝစနံ၊ တတိယာဝိဘတ်တည်း။ ဩတ္တပ္ပိတဗ္ဗ ယုတ္တ
ဧကန၊ ကြောက်ထိတ်လန့်ခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သော။ ဩတ္တပ္ပဏ၊ ဩတ္တပ္ပ
၏။ ဟေတုဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနာ၊ ကာယ
ဒုစ္စရိက် အစရှိသော အကုသိုလ် တရားကြောင့်။ ဩတ္တပ္ပတိ ဘာယတိ

ကြောက်ထိတ်သန့်တတ်၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။
ဩတ္တပ္ပဿ၊ ၎င်း။ ဟေတု ဘူတာယ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သမာပတ္တိ
ယာ စ၊ ဧကန်ခြင်းကြောင့်လည်း။ ဩတ္တပ္ပတိ ဘာယတို့၊ ကြောက်ထိတ်လန့်
တတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္တော၊ တည်း။

ကစ္စည်းဆရာတော်၏ အဆိုသော် ဘယယောဂ အပါဒါန်ဟူလိုသည်။

၃၂။ အလောဘ နိဇ္ဈေသေ ဌံ။ အလုပ္ပနက ဝသေန၊ မတပ်ခြင်း၏
အစွမ်းဖြင့်။ အလောဘော၊ မည်၏။

ပူလဒ္ဓိကာ အဗိပ္ပိယ်နှင့် ကျမ်းတက်။ ။ အလုပ္ပနက၊ ဝသေနာတိ ဧတ္ထံ အလုပ္ပန
မေဝ အလုပ္ပနကန္တိ သာဝ နိဇ္ဈေသော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။ ၉၇-ဆဋ္ဌ။

ကပစ္စည်းသောတ္ထ-ဟူလိုသည်။ ဖုသနက ဝသေန ဖဿော-စသည်တို့၌လည်း
ဤနည်းကို ရသင့်၏။ “ဘာဝသာဓိမှ တပါး ကတ္တုသာဓိကိုပြုလိုရကား နုထု
တိတိပိ အလောဘော-မိန့်သော်။

ပိ- ဝါအပရော နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ နယာဓမ္မော၊
သည်။ န လုပ္ပတိ၊ မတပ်တတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ သည်။
အလောဘော၊ မည်၏။ ။ (ဝါ သစ္စတ္ထော ဟေတ္ထပိသဒ္ဓေါ)။ ။ ဣဒံ၊ ဤ
အလောဘောဟူသောပုဒ်သည်။ အဿ၊ ထိုအလောဘ၏။ သဘာပဒဓိ၊ တည်း။
အလုပ္ပနာတိ၊ ကား။ အလုပ္ပနာကာရော၊ မတပ်ခြင်းဟူသော စိတ်၏ အမှု
အရာ၊ ကြိယာတည်း။ လောဘ သမဂီ ပုဂ္ဂလော၊ လောဘနှင့် ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လုပ္ပိတောနာမ၊ မည်၏။ လုပ္ပိတော၊ တပ်မက်တတ်သည်။ န၊
မဟုတ်။ အလုပ္ပိတော၊ တပ်တတ်သည်မဟုတ်။ အလုပ္ပိတဿ၊ မတပ်တတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ အလုပ္ပိတတ္ထံ၊ မတပ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်။
သာ ဧဂ ပဋိပက္ခတော၊ သည်းစွာ တပ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ “သာဧဂ ပဋိပက္ခပတောတိပိ အတ္ထိ” သာဧဂေါ၊ သည်းစွာ
တပ်ခြင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အသာဧဂေါ၊ မည်၏။
အသာရဋ္ဌနာတိ၊ ကား။ အသာရဋ္ဌနာကာရော၊ သည်းစွာ မတပ်ခြင်းဟူသော
စိတ်၏ အမှုအရာ ကြိယာတည်း။ အသာရဋ္ဌိတဿ၊ သည်းစွာ မတပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ အသာရဋ္ဌိတတ္ထံ၊ သည်းစွာ မတပ်သော

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်။ န အဘိဇ္ဈာယတိ၊ သူ၏ စည်းစိမ်သို့ ရှေးရှုမကြံတတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဘိဇ္ဈာမည်၏။ ဝါ၊ အနဘိဇ္ဈာယတိ၊ မမက်မောတတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဘိဇ္ဈာ၊ မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ဤကား-“အဘိပုဗ္ဗော ဝါ ဖျေသဒ္ဓေါ ထုပ္ပနေ နိရုဋ္ဌောဒဋ္ဌဗ္ဗောဥပ သဂ္ဂဝသေန အတ္တပိသေသဝါစိနော ဝေ ဟိ ဓာတုသဒ္ဓါ” ဟူသော ပါဠိဗျာ ဇီကနှင့် အညီတည်း။

အလောဘော ကုသလ မူလန္တိ၊ ကား။ အလောဘ သင်္ခါတံ၊ အလောဘဟု ဆိုအပ်သော။ ကုသလ မူလံ၊ ကုသိုလ်တို့၏မူလ။ ဟိ-သစ္စံ၏။ အလောဘော၊ သည်။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယဋ္ဌေန၊ ဟေတုပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သော အနက်ကြောင့်။ မူလံ၊ မူလမည်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလ မူလံ၊ မည်၏။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ကုသလဉ္စ၊ ကုသိုလ် မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္စယဋ္ဌေန၊ ဟေတုပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သော အနက်ကြောင့်။ မူလဉ္စ၊ မူလမည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ ဣတိပံ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ကုသလ မူလံ၊ မည်၏။

၃၃။ အဒေါသ နိဒ္ဒေသေ၊ ဌံ။ အ ဒုဿနက ဝသေန၊ မပြစ်မှားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဒေါသော၊ မည်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ဘာဝသင်္ခါမှတစ်ပါး ကတ္တုသင်္ခါကို ပြုလိုရကား န ဒုဿတိတိပိ အဒေါသော-မိနိသော်။

ပိ-ဝါ အပရော နယော၊ ကျို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ ယောဓမ္မော၊ သည်။ န ဒုဿဘိ၊ မပြစ်မှားတတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဒေါသော၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤအဒေါသော ဟူသောပုဒ်သည်။ အဿ၊ ထိုအဒေါသ၏။ သဘာဝ ပဒံ၊ တည်း။ အဒုဿနာတိ၊ ကား။ အဒုဿနာကာရော၊ မပြစ်မှားခြင်း ဟူသော စိတ်၏ အမူအရာ ကြိယာတည်း။ အဒုဿိတဿ၊ မပြစ်မှားတတ် သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ အဒုဿိတတ္ထံ၊ မပြစ်မှားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်။ ဗျာပါဒ ပဋိပက္ခတော၊ ကာယိက၊ စေတသိက သုခ စသည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ဒေါသ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗျာပါဒေါ၊ ကာယိက၊ စေတသိက သုခ စသည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဗျာပါဒေါ၊ မည်၏။ ကောဓ ဒုက္ခပဋိပက္ခ

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

၁၈၆

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဘာဝတော၊ ကောဓကြောင့် ဖြစ်သော ဒုက္ခ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဗျာပဇ္ဈော၊ ကောဟေ့ ဆိုအပ်သော ဗျာပါဒကြောင့် ဖြစ်သော
ဒုက္ခသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဗျာပဇ္ဈော၊ မည်၏။
“အဗျာပဇ္ဈောတိပိ အတ္ထိ”။

မူလဒီကာ။ ။အကျယ်မူကား အဗျာပဇ္ဈအတွင်း၌ ဆိုပြီး၊ အဗျာပဇ္ဈောတိ ဗျာပါ
ဒေန ဒုက္ခေန ဒေါမနဿသင်္ခါတေန ဒေါသေန ဝိယ န ဗျာပါဒေ တဗျောတိပိ
အတ္ထော ယုဇ္ဇတိ။ ။၉၇-ဆဋ္ဌ။

ဆနက်။ ။အဗျာပဇ္ဈောတိ၊ အဗျာပဇ္ဈော ဟူသော ပုဒ်၏။ ဗျာပါဒေန၊ ဗျာပါဒ
တည်းဟူသော။ ဒေါမနဿ သင်္ခါတေန၊ ဒေါမနဿဟု ဆိုအပ်သော။ ဒုက္ခေန၊
ဒုက္ခသည်။ ဒေါသေန ဝိယ၊ ဒေါသကဲ့သို့။ န ဗျာပါဒေတဗျော၊ မဖျက်ဆီးအပ်။
ဣတိပိအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက် သည်လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။

ဤ မူလဒီကာအထိုး၊ ဗျာပဇ္ဈော၊ ဒေါမနဿသည် ဖျက်ဆီးအပ်သည်။ န၊မဟုတ်။
ဤ သို့ ကမ္မသာဓ်ပေးလိုသည်။

ဆဒ္ဒီကာ။ ။န ဗျာပါဒေတဗျောတိ အဗျာပဇ္ဈသဒ္ဓဿ ကမ္မတ္ထတံ အာဟ။ ။
၁၀၄-ဆဋ္ဌ။

အဒေါသ သင်္ခါတံ၊ အဒေါသဟု ဆိုအပ်သော။ ကုသလ မူလံ၊ ကုသိုလ်တို့၏
မူလသည်။ အဒေါသော ကုသလ မူလံ၊ မည်၏။ တံပဒံ၊ ထို အ ဒေါသော
ကုသလ မူလံ-ဟူသော ပုဒ်သည်။ ဝုတ္တတ္ထ မေဝ၊ ဘွဲ့ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်
ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၄၀-၄၁။ ကာယပဿဒ္ဓိ နိဗ္ဗေသာ ဒီသု၊ စသည်တို့၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
ကာယောတိ ဣတ္ထ၊ ကာယော ဟူသောပုဒ်၌။ တယော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊
နာမက္ခန္ဓာတို့ကို။ အဓိပ္ပေတော၊ လိုအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဓ
နာက္ခန္ဓဿာတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ကျမ်းတက်။ ။ရူပကာယကို စင်စေလိုရကား တယော ခန္ဓာ အဓိပ္ပေတော-မိန့်
သည်။

တောယ ဓမ္မ ဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ စသောသုံးပါး
သော တဆူးတို့သည်။ ပဿမ္မန္တိ၊ ကိလေသာ ဟူသောပုဒ်ခြင်းမှ ငြိမ်းကုန်၏။
ဝိဂတဒရထာ၊ ကိလေသာဟူသော ပုဒ်ခြင်း ကင်းကုန်သည်။ သမဿာ
သပုတ္တော၊ သက်သာရာသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဗ္ဗေသဝါရကထာ ၁၇

ကြောင့်။ ပဿဒ္ဓိ၊ မည်၏။ ဒုတိယ ပဒါ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိ ဟူသော ဒုတိယပုဒ်ကို။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ပဋိ၊ ဟူသော ဥပသာရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝဇ္ဇိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ပဿမ္ဘနာတိ၊ ကား။ ပဿမ္ဘနာကာရော၊ ကိလေသာ ဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ စိတ်၏ ငြိမ်းခြင်း အမှုအရာ၊ ကြိယာတည်း။ ဒုတိယ ပဒါ၊ ပဋိပုဿမ္ဘနာ၊ ဟူသော ဒုတိယပုဒ်ကို။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ပဿဒ္ဓိ သမဂီတာယ၊ ပဿဒ္ဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိပုဿမ္ဘိတဿ၊ ကိလေသာ ဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းသော။ ခန္တတ္တယဿ၊ ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ ပဋိပုဿမ္ဘိတတ္တိ၊ အဖြစ်။ သဗ္ဗပဒေဟိ ပိ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ကိလေသဒရထ ပဋိပုဿဒ္ဓိဝေ၊ ကိလေသာ ဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းခြင်းကို သးလျှင်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဒုတိယ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဒရထပဋိပုဿဒ္ဓိ ဝေ၊ ကိလေသာ ဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းခြင်းကို သးလျှင်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၄၂-၄၃။ လဟုတာတိ၊ ကား။ လဟုတာကာရော၊ စိတ်၏ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အမှု၊ အရာ၊ ကြိယာတည်း။ လဟု ပရိဏာမတာတိ၊ ကား။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိသော သုံးပါးသော ခန္ဓာဟူသော တရားတို့၏။ လဟုပရိဏာမော၊ လျင်သော အပြန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ လဟု ပရိဏာမာ၊ မည်ကုန်၏။ တေသံ လဟု ပရိဏာမာနံ၊ ထိုလျင်သော အပြန်ရှိသော ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စသော သုံးပါးသော ခန္ဓာဟူသော တရားတို့၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ လဟု ပရိဏာမတာ၊ အဖြစ်။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ (လိဂ်)။ ထိနမိဒ္ဓါဒိ ပဋိပက္ခ ဘာဝေန၊ ထိနမိဒ္ဓ စသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကုသလဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရား၌လည်းကောင်း။ အနိစ္စာဒိ မနသိကာရေ စ၊ အနိစ္စ အစရှိသည်ကို နှလုံးသွင်းခြင်း၌လည်းကောင်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဤ သုံးပုဒ်ကား ထည့်သည်။ ကုသလဓမ္မဖြင့် ကုသိုလ်နှင့် သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော လဟုတာ၊ အနိစ္စာဒိ မနသိကာရဖြင့် ကုသိုလ် အဗျာကတနှင့် သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော ထဟုတာကိုဟု။

၁။ မူထဒ္ဓိကာ။

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

သီစံ သီစံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ ပရိဝတ္တန သမတ္တတာ၊ ပြန်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်။ လဟု ပရိကာမတာ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပုလန္ဒိကာဓိပ္ပုယတ္ထ။ ။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနဉ္စိ တဏှာသံယောဇနာနံ သတ္တာနံ အကုသလပ္ပဝတ္တိ ပကတိဘူတာတိ နတတ္ထလဟုပရိကာမတောယ အတ္ထော။ တေသဉ္စ ဘာဝေါ ဂရတာ ယေဝါတိ တဗ္ဗိရသဘာဝါနံ လဟုတာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ သာဟိ ပဝတ္ထမာနာ သီစံ ဘဝင်ဝုတ္တနဿ ပစ္စယော ဟောတိ။ ။ ၉၇-ဆဋ္ဌ

နိကာအနင်္ဂ။ ။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါ၊ ဟိ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်သော နိဝရဏ ရှိကုန်သော။ တဏှာ သံယောဇနာနံ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော သံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ တနည်းကား။ အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာသည် မြှေးယှက် အပ်ကုန်ထသော။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာသည် ဖွဲ့ယှဉ်အပ်ကုန်ထသော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အကုသလပ္ပဝတ္တိ၊ အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပကတိဘူတာ၊ သဘောဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအကုသိုလ် ဖြစ်ခြင်း၌။ လဟုပရိကာမတောယ၊ လျင်သော အပြန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့၏။ ဘာဝေ၊ အဖြစ်သည်။ ဂရတာယေဝါ၊ လေးသည်၏ အဖြစ်မည်သည်သံလျှင်။ ဟောတိ၊ ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဗ္ဗိ ရသ သဘာဝါနံ၊ ထိုအကုသိုလ် သဘောမှ ထူးသော သဘောရှိကုန်သော ကုသိုလ်၊ အဗျာကတ တရားတို့၏။ ဝါ၊ ထိုအကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သော သဘောရှိကုန်သော ကုသိုလ်၊ အဗျာကတ တရားတို့၏။ လဟုတာ၊ ဝေါသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သာ၊ ထို အကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော သဘောရှိကုန်သော ကုသိုလ်၊ အဗျာကတ တရားတို့၏ ပေါ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ပဝတ္ထမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သီစံ၊ လျင်စွာ။ ထဝင် ဝုတ္တနဿ၊ ထဝင်မှ ထခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ ယဒိ အနဝုဇ္ဇ ဓမ္မာနံ သီစံသီစံပရိဝတ္တနတမတ္တတာ လဟုတာ။ ဘာဝုဇ္ဇဓမ္မာနံ ကထန္တိ အာဟ အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏာနန္တိ အာပိ။ တေသံ ဘာဝေါ ဂရတာတိ ဧတေန သတိဝိ သဗ္ဗေသံ အဂ္ဂပဓမ္မာနံ သမာနဓဏတ္ထေ မောဟ သမ္ပယုတ္တာနံ သာဟိသယော ဒန္ဓော ပငတ္တိ အာကာရောတိ ဒဆေတိ။ သော ပန တေသံ ဒန္ဓာကာရော သန္တာနေ ပတင်္ဂေဝ ဟောတိ။

အနုအနင်္ဂ။ ။ အနဝုဇ္ဇ ဓမ္မာနံ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော တရားတို့၏။ သီစံ သီစံ ပရိဝတ္တန သမတ္တတာ၊ လျင်စွာ လျင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ လဟုတာ၊ ပေါ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

သာဝဇ္ဇ ဓမ္မာနံ၊ အပြစ်ရှိကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့၏။ သီစ သီစ ပရိဝတ္တန သမတ္တတာ၊ သည်။ လဟုတာ၊ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အခြင်း အရာဖြင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ အနုယောဂံ၊ ကို။ မနထိနိဝေယ၊ နှလုံး ထား၍၊ “ဤကား ပါဌသေသတည်း”။ တနည်းကား။ သာဝဇ္ဇ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သီစ သီစ ပရိဝတ္တန သမတ္တတာ၊ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့ သော အမေးသည်။ သတိ၊ သော်၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနန္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တေသံ သာဝေ၊ ဂရုတာတိ ဧတေန၊ ပါဌဖြင့်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အရူပ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သမာနုခဏတ္ထေ၊ တူသော ခဏရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ မောဟ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ မောဟနှင့် ဟဉ်ကုန်သော တရား တို့၏။ သာတိသယော၊ အလွန်အကဲနှင့် တကူသော။ ဒန္ဓော၊ နှေးသော။ ပဝတ္တိ အာကာရော၊ ဖြစ်သော အခြင်း အရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တနည်းကား။ ခမာဟ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပဝတ္တိအာကာရော၊ ဖြစ်သော အခြင်းအရာသည်။ သာတိသယော၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ ဒန္ဓော၊ နှေး၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့ သော အနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ တေသံ၊ ထိုမောဟနှင့် ဟဉ်သော တရားတို့၏။ သော ဒန္ဓာကာရော၊ ထိုနှေးသော အခြင်းအရာသည်။ သန္ဓာနေ၊ သန္ဓာန်၌။ ဝါ၊ အစဉ်အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၌။ ပါကဇော၊ ထင်ရှား သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ခဏတ္တယ တူလျှင် ငြားလည်း ကုသိုလ်၊ အဗျာကတအောက် အကုသိုလ်နဲ့၏၊ လေး၏။ အကုသိုလ်တို့တွင်လည်း မောဟသမ္ပယုတ်သည် အတူးသဖြင့် နဲ့၏၊ လေး၏။ လဟုတာ သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော ကုသိုလ်၊ အဗျာကတတို့တွင် ပုထုဥှေ တို့၏ စိတ်သည် သေက္ခတို့၏ စိတ်အောက်နဲ့၏။ သေက္ခတို့၏ စိတ်သည်လည်း အသေက္ခတို့အောက်နဲ့၏။ အသေက္ခတို့၏ စိတ်သည် ဘုရား သဗ္ဗညုအောက် နဲ့၏။ ဘုရားသဗ္ဗညု စိတ်တော်ကား သီခါပတ္တ ဖြစ်သော လျှင်ခြင်းတည်း။ ထိုကြောင့် ယမက ပြာဒိဟာရိယကို ဘုရားတို့သာ ပြနိုင်၍ အသာဓာရဏ ဖြစ် သတည်း။

အဒန္တနတာတိ တေ၊ ဤပုဒ်သည်။ ဂရုဘာဝ ပဋိက္ခေပ ငစနံ၊ လေးသည်၏ အဖြစ်ကို ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ အဘာရိယတာ၊ မလေး သည်၏ အဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ အဝိတ္တနတာတိ၊ ကား။ မာနာဒိကီခလသ ဘာရဏ၊ မာန-စသော ကိလေသာဟူသော ဝန်၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အထဒ္ဓတာ၊ သံချောင်းကိုမျှသော စပါးကြီးမြေကဲ့သို့ မထောင်မာသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝေ၊ သို့။ ပဌမေန၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ တိတ္ထံ၊ ကုန်သေး။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ လဟုတာ ကာရော၊ ပေါသည်၏ အဖြစ် ဟူသော အမူ၊ အရာ ကြိယာကို။ ကထိတော၊ ၏။

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒုတိယေန နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဧ။ လဟုတာကာရော၊ ကိ။
ကထိတော၊ ဧ။

၄၄-၄၅။ မုဒုတာတိ၊ ကား။ မုဒုဘာဝေါ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်။ မဒ္ဒဝ
တာတိတ္ထေ၊ ဌ။ သိနိဒ္ဓံ၊ သိမ်မွေ့သည်ကို။ မဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်သည်ကို။ မဒ္ဒဝံ၊ မဒ္ဒဝ
ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ မဒ္ဒဝဿ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ပြေပြစ်သည်၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။
မဒ္ဒဝတာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ ပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်။ အကက္ခန္ဓတာတိ၊ ကား။
အကက္ခန္ဓ ဘာဝေါ၊ မကြမ်းသည်၏ အဖြစ်။ အကထိနတာတိ၊ ကား။ အက
ထိန ဘာဝေါ၊ မခက်ထန်မခိုင်မာသည်၏အဖြစ်။ ဣခာပိ၊ ဤမုဒုတာ နိဒ္ဒေသဌ
လည်း။ ပုရိမ နယေန၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စိမ နယေန၊
ဖြင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဧ။ မုဒုတာကာရော၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ဟူသော အမူ၊
အရာ ကြိယာကို။ ကထိတော၊ ဧ။

မူလဒ္ဓိကာ အနုသန္ဓေ။ ။ ယေ စ ဓမ္မာ မောဟသမ္ပယုတ္တာ ဝိယ အဝိပန္န လဟုတာ၊
တေသဉ္စ ကုသလကရဏေ အပ္ပုဋိဗာတော မုဒုတာ၊ အပ္ပုဋိဗာတေန မုဒုတာဒိ
ရူပ သဒိသတာယ အရူပဓမ္မာနဂ္ဂိ မုဒုတာ မဒ္ဒဝတာတိအာဒိ ဝုတ္တံ။ ။ ၉၇-ဆဋ္ဌ။
ဒ္ဓိကာ အနုဏ်။ ။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင် တရားတို့သည်။ မောဟ
သမ္ပယုတ္တာ ဝိယ၊ မောဟနှင့် ဟဉ်သော တရားတို့ကဲ့သို့။ အဝိပန္န လဟုတာ၊
ပချို ထုံသော ပေါ့သည်၏ အဖြစ်ကိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသဉ္စ၊
ထိုတရားတို့၏လည်း။ ကုသလ ကရဏေ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း၌။ အပ္ပုဋိဗာတော၊
မထိပါးခြင်းသည်။ ဝါ၊ မဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ မုဒုတာ၊ မည်၏။ အပ္ပုဋိဗာ
တေန၊ ကြောင့်။ မုဒုတာဒိ ရူပ သဒိသတာယ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ် အစရှိသော
ရုပ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အရူပ ဓမ္မာနဂ္ဂိ၊ နာမ်တရားတို့၏လည်း။ မုဒု
တာ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်။ မဒ္ဒဝတာ၊ သိမ်မွေ့ ပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်။ ဣတိ
အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ ဆဂ္ဂတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

၄၆-၄၇။ ကမ္မညတာတိ၊ ကား။ ကမ္မနိ၊ အမူ၌။ သာဓုတာ၊ ကောင်း
သည်၏ အဖြစ်သည်။ ကုသလ ကြိယာယ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း၌။ ဝိနိယော
ဂက္ခမတာ၊ ယှဉ်ခြင်းငှာ ခံသည်၏အဖြစ်။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။
သေသ ပဒ ဒွယံ၊ ကြွင်းသော ကမ္မညတ္တံ၊ ကမ္မညဘာဝေါ ဟူသော ပုဂံနှစ်ခု
အပေါင်းကို။ ဗျဉ္ဇန ဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝစိုတံ၊ ပွားစေအပ်၏။
ဟိ-သစ္စံ၊ ။ ပဒဒ္ဓေယန ပါ၊ ဖြင့်လည်း။ ပုရိမ နယေန၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။
ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စိမ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဧ။ ကမ္မညတာကာရော၊ ဝါ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

အမှု၌ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အမှုအရာ ကြိယာကို သာလျှင်။ ကထိတော၏။

မူလဒ္ဓိကာဒိပ္ပါယတ္ထ။ ။ သိနေဟဝသေန ကိလိန္တံ အတိမုဒကံ စိတ္တံ အကမ္မညံ ဟောတိ ဝိလိနံ ဝိယ သုဝဏ္ဏံ၊ မာနာမ္ဘိဝသေန အတိထဗ္ဗဉ္စ အတာပိတံ ဝိယ သုဝဏ္ဏံ၊ ယံ ပန အနုပုမုဒတာယုတ္တံ၊ တံ ကမ္မညံ ဟောတိ ယုတ္တမဗ္ဗဝံ ဝိယ သုဝဏ္ဏံ၊ တဿေဝ မုဒကဿ ယော ကမ္မညာ ကာရော၊ ကမ္မညတာတိ မုဒတာ ပိသိဋ္ဌာ ကမ္မညတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။

ဒ္ဓိကာအနက်။ ။ သိနေဟ ဝသေန၊ တဏှာတည်းဟူသော ချစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကိလိန္တံ၊ စွတ်စိုသည်ဖြစ်၍။ အတိမုဒကံ၊ အလွန်နူးညံ့သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိလိနံ၊ ကြေလွင့်သော။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသည်။ အကမ္မညံ၊ လက်ကောက်၊ လက်ခြည်၊ လုပ်ခြင်း အစရှိသော အမှု၌ မခံသည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ အကမ္မညံ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း အမှု၌ မခံ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာနာ ဒိ ဝသေန၊ မာန အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အတိထဗ္ဗံ၊ အလွန် ခက်ထန်သော။ ဝါ၊ အလွန် ခိုင်မာသော။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။ (စိတ္တံကား လိုက်သည်)။ အတာပိတံ၊ မီးဖြင့် မချက်အပ်သော။ သုဝဏ္ဏံ၊ သည်။ အကမ္မညံ၊ သည် ဟောတိဝိယ၊ သို့။ အကမ္မညံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင် စိတ်သည်။ အနုပု မုဒတာ ယုတ္တံ၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်း အမှုအားလျောက်ပတ်သော နူးညံ့ သည်၏ အဖြစ်နှင့် ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို စိတ်သည်။ ယုတ္တ မဗ္ဗဝံ၊ လျောက်ပတ်သော နူးညံ့သည်၏ အဖြစ် ရှိသော။ သုဝဏ္ဏံ၊ သည်။ ကမ္မညံ၊ လက်ကောက်၊ လက်ခြည်၊ လုပ်ခြင်းစသော အမှု၌ခံသည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကမ္မညံ၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်း အမှု၌ခံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုဒ ကဿ၊ နူးညံ့သော။ တဿေဝ၊ ထိုစိတ်၏သာလျှင်။ ယော ကမ္မညာကာရော၊ အကြင် ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း စသော အမှု၌ခံသော အခြင်းအရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း၊ သာ၊ ထို အမှု၌ခံသော အခြင်းအရာသည်။ ကမ္မညတာ၊ မည်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မုဒတာပိသိဋ္ဌာ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်သည် အထူးပြုအပ်သော။ ကမ္မညတာ၊ အမှု၌ခံသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၎င်း။

၄၇-၄၉။ ပဂုဏတာတိ၊ ကား။ ပဂုဏ ဘာဝေါ၊ ထိုးကျင့်သော အနာ ကင်းသည်၏ အဖြစ်။ အနာတုရတာ နိဂ္ဂိုလာ နတာ၊ ထိုးကျင့်သော အနာ ကင်းသည်၏ အဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ သေသ ပဒဒယံ၊ ကြွင်းသော ပဂုဏတ္တံ၊ ပဂုဏဘာဝေါ ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ ဗျဉ္ဇန ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေခိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဣဓာပိ၊ ဤပဂုဏတာ နိဒ္ဒေသ၌လည်း။ ပုရိမ နယေန၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စိမနယေန၊ ဖြင့်။

ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဧ။ နိဂ္ဂိုလာနာ ကာဓောဝ၊ ကိလေသာ ဟူသော ထိုးကျင့်
သော အနာကင်းသော အမူအရာကြိယာကိုသာလျှင်။ ကထိတော၊ ဧ။

၅၀-၅၁။ ဥဇုကဇာတိ။ ကား။ ဥဇုက ဘာဝေါ၊ မာယာ-စသော
အကုသိုလ်ကင်းသည်ဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်သည်၏ အဖြစ်။ ဥဇုကေန၊ ဖြောင့်
မတ်သော။ အာကာရေန၊ အမူအရာဖြင့်။ ပဝတ္ထနတော၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်။
ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥဇုကဿ၊ ဖြောင့်မတ်သော။ ခန္ဓတ္ထ
ယဿ၊ ၎င်း။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ စ၊ ၎င်း။ ဘ-ဝေါ၊ တည်း။ ဥဇုကတော၊
အဖြစ်။ အဓိမုတာတိ ဣမိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်။ ဂေါမုတ္တ ဝင်္ကဘာဝ ပဋိက္ခေပေါ၊
နွားသေးကောက် ကောက်သည်၏ အဖြစ်ကိုပယ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ဧ။
အဝင်္ကတာတိ ဣမိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်။ စန္ဒလခါဝင်္ကဘာဝ ပဋိက္ခေပေါ၊
လရေးကောက်၊ ကောက်သည်၏ အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ဧ။ အကု
ဋ္ဌိလတာတိ ဣမိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်။ နင်္ဂလ ကောဋ္ဌိ ဝင်္ကဘာဝ ပဋိက္ခေပေါ၊
လွန်ထိုးကောက်၊ ကောက်သည်၏ အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ဧ။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကတွာဝ၊ ပြု
ပြီး၍သာလျှင်။ “န ကဓောမိ” တိ၊ မပြုဟူ၍။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသူ
သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပစ္စောသက္ကန တာယ၊ ဆုတ်နှစ်သော အကုသိုလ်
ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ဆုတ်နှစ်သော မာယာရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဂေါမုတ္တဝင်္ကော နာမ၊ နွားသေးကောက်၊ ကောက်သည်မည်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မူလဒ္ဓိကာ။ ။ ပစ္စောသက္ကနသာဝေန ပဝတ္ထိ အကုသလမေဝ ပစ္စောသက္ကနံ။ ။
၉၇-ဆဋ္ဌ။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ ပစ္စောသက္ကနံ မာယာ။ ယာ အစ္စာသယာ^၁တိ ဒုဂ္ဂတိ။

အနုအနက်။ ။ ယာ၊ အကြင် မာယာကို။ အစ္စာ သယဒုတိပိ၊ အစ္စာသယ ဟူ၍
လည်း။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ မာယာ၊ သည်။
ပစ္စော သက္ကနံ၊ မည်၏။

၀။ အစ္စာသရာ-ဆဋ္ဌ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကရောန္တော၊ ပြုဆဲသာလျှင်။ “အဟံ ဝါသည်။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ဘာယာမိ၊ ကြောက်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ယောဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ကုဋိလ တာယ၊ ကောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စန္ဒလေခါ ဝင်္ဂောနာမ၊ လရေး ကောက်၊ ကောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပါပံကို။ ကရောန္တော၊ ပြုဆဲ သာလျှင်။ “ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုမှ။ နဘာယေယျ၊ မကြောက်ရာ သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာသတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ နာတိကုဋိလ တာယ၊ မကောက်လွန်း သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နဂံလ ကောဋိဝင်္ဂော နာမ၊ ထွန်တုံးကောက်၊ ကောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ တိ၊ ဟိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မဒ္ဒါရာနိ၊ ကမ္မဒ္ဒါရတို့သည်။ အသုဒ္ဒါနိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ခဂါမုတ္တာင်္ဂောနာမ၊ နွားသေးကောက်၊ ကောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ ၏။ ယဿ၊ အား။ ယာနိ ကာနိစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ကမ္မဒ္ဒါရာနိ၊ တို့သည်။ အသုဒ္ဒါနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ စန္ဒလေခါ ဝင်္ဂော နာမ၊ လရေးကောက်၊ ကောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ ၏။ ယဿ၊ အား။ ယံ ကိဋ္ဌိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဧကံ၊ သော။ ကမ္မဒ္ဒါရံ၊ သည်။ အသုဒ္ဒံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ နဂံလကောဋိဝင်္ဂောနာမ၊ ထွန်တုံးကောက်ကောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၏။

ကျမ်းတစ်။ ။ ဆရာ... ဆရာ၏ မတိဝိနိစ္ဆယကို သို့ပြု။ တပါးသော ဆရာတို့ အသို့ဆိုကြကုန်သနည်းဟု စွပ်ရှိရကား ဒိဗဘာဏကာဝနာ-ဟု မိန့်ထော်။

ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဒိဗဘာဏကာ၊ ဒိဗနိကာယ်ကို ဆောင်သော ဆရာတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ “ကေစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗဝဒယ၊ ခပ်သိမ်းသော အရွယ်၌။ ဧက ဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့တပါးသော။ အနေသနာသုစ၊ အနေသနတို့၌လည်းကောင်း။ အဂေါစရေသုစ၊ ကျက် စားရာ မဟုတ်သည်တို့၌ လည်းကောင်း။ စရတိ၊ ကျင့်လိုရာရာ ကျင့်၏။ အယံ၊ ဤကျင့်လိုရာရာ ကျင့်သော ရဟန်းသည်။ ဂေါမုတ္တ ဝင်္ဂော နာမ၊ မည် သည်။ ဟောတိ၏။

ဣန္ဒာဏယ ၄၁၀-၂၅

စိတ္တုပ္ပါဒ - ဒုတိယပုဒ်

26 A

ပုလန္ဒိကာ၏ အနေသန ၂၁-ပါး ဆရုပ်ပြ။ ။ကေ ဝိသတိ အနေသနာနာမ ဝေဠကမ္ဘ နကရေတိ၊ ဓူတကမ္ဘ နကရေတိ၊ ပဟိတကမ္ဘ နကရေတိ၊ ဝဏ္ဏံ ဖာလေတိ၊ အရမက္ခနံ ဒေတိ၊ ဥဋ္ဌံ ပိရေစနံ ဒေတိ၊ အဓော ပိရေစနံ ဒေတိ၊ နုတ္တုတေထံ ပပတိ၊ စက္ခုတေထံ ပပတိ၊ ဝေဠုဒါနံ ဒေတိ၊ ပဏ္ဍဒါနံ ဒေတိ၊ ပုပ္ဖဒါနံ ဒေတိ၊ ပလဒါနံ ဒေတိ၊ သိနာနဒါနံ ဒေတိ၊ ဓန္တကဋ္ဌဒါနံ ဒေတိ၊ မုခေါဒကဒါနံ ဒေတိ၊ စုတ္တဒါနံ ဒေတိ၊ မတ္တိကဒါနံ ဒေတိ၊ စာဠက ကမ္ဘ နကရေတိ၊ မုဂ္ဂသူပိယံ၊ ဝါရိထဋ္ဌံ၊ ဘဗ်ပေသနိယံ၊ ဋ္ဌါဝိသတိမံ ဓူတကမ္မေန သဒိသံ၊ တသ္မာ ကေ ဝိသတိ၊ ဆအဝေါစရာ ဝေသိယာ ဝေါစရော၊ ဝိဝေါ၊ ထုတ္တကုမာရိ၊ ပဏ္ဍက၊ ပါနာဝါရ၊ သိက္ခာနိဝေါစရေတိ၊ ။ ၉၇-ဆဋ္ဌ။

အန ကံ။ ။ကေ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့တပါးသော၊ အနေသနာ နာမ၊ အနေသနတို့မည် သည်ကား၊ ဝေဠကမ္ဘ၊ ဆေးသမားတို့၏ အမှုကို၊ ကရေတိ၊ ၎င်း၊ ဓူတကမ္ဘ၊ တရွာမှသည် တရွာသို့ ဒါယကာတို့ စေပါးအပ်သော သတင်းစကား၊ ဆောင်း ပါး စာရွေစသည်ကို ဆောင်ယူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တမန်အမှုကို၊ ကရေတိ၊ ၎င်း၊ ပဟိတ ကမ္ဘ၊ ဒါယကာတို့က စေပါးအပ်သော ကမ္ဘည်းစာရွေ သတင်း စကားကို ယူဆောင်၍ တအိမ်မှသည် တအိမ်သို့ သွားခြင်း တည်ယူသော အမှုကို၊ ကရေတိ၊ ၎င်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဆိုင်းအမာကို၊ ဖာလေတိ၊ ခွဲ၏၊ အရမက္ခနံ၊ အမာထိမ်းစရာဖြစ်သော ဆေးကို၊ ဒေတိ၊ ၎င်း၊ ဥဋ္ဌံပိရေစနံ၊ အထက်သို့ ဖျံ အန် ကြောင်း ဖြစ်သော ဆေးကို၊ အဓော ပိရေစနံ၊ ဝမ်းသက်ကြောင်း ဖြစ်သော ဆေးကို၊ နုတ္တု တေထံ၊ ရှုသိကို၊ ပပတိ၊ ချက်၏၊ စက္ခုတေထံ၊ ချက်စဉ်းသိကို၊ ဝေဠုဒါနံ၊ ပေးအပ်သည်၏ အပြစ်ဖြင့် သိမ်းဆည်းအပ်သော ဝါးကို၊

အန။ ။ဝေဠု ဝေ ဒါတဗ္ဗ ဘာဝေန ပရိဂ္ဂတိတော ဝေဠုဒါနံ နာမ၊ ဝေဠု၊ ဇေယကား-အနက်ထူး၊ ပဏ္ဍဒါနံ စသည်တို့၌လည်း ဤနည်းကို သိအပ်၏။ ။ ၁၀၅-ဆဋ္ဌ။

ပဏ္ဍဒါနံ၊ ထစ်ရွက်ကို၊ ပုပ္ဖဒါနံ၊ ပန်းကို၊ ဝထဒါနံ၊ သစ်သီးကို၊ သိနာန ဒါနံ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန်ကို၊ ဓန္တကဋ္ဌဒါနံ၊ ဓနိပူကို၊ မုခေါဒကဒါနံ၊ မျက်နှာ သစ်ရေကို၊ စုတ္တဒါနံ၊ အမှုန်ကို၊ မတ္တိကဒါနံ၊ မြေညက်ကို၊ စာဠကကမ္ဘ၊ ကျွန်ကဲ့သို့ မိမိ ကိုယ်ကို နိဗ္ဗာနထား၍ ထုတိုက် ချွတ်ယွင်း၊ မှားချော်သော စကားကို ပြုပြင်၍ မိမိ၌ ချစ်ခြင်းကို အထိုရှိသည်၏ အပြစ်ဖြင့် ချီးမြှင့်၍ပြောဆို ခြင်းအမှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ မုဂ္ဂသူပိယံ၊ ဝဲနောက်ဟင်းကဲ့သို့ အမှန်နည်း၍ မမှန် များသော စကားရှိသောသူ၏ အပြစ်၊ ဝါရိထဋ္ဌံ၊ အထိန်းအယကဲ့သို့ ထုတိုက် သားငယ်တို့ကို ချိပိုးထိန်းယသော သူ၏ အပြစ်၊ ဋ္ဌါဝိသတိမံ၊ နှစ်ဆဲ့နှစ်ခုမြောက်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဗ္ဗေသဝါရကထာ

သော၊ ဇော်ဝေသနိယံ၊ ဇော်ဝေသနိယမည်သည်။ ဒုတ ကဗ္ဗေန၊ ဒုတကဗ္ဗနှင့်။ သဒိသံ၊ တူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲတဝါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။ ဆ၊ အဝေါစရာ၊ ခြောက်ဝါးသော အဝေါစရာတို့ မည်သည် ကား။ ဝေသိယာ ဝေါစရာ၊ ပြည့်တန်ဆာမ၊ တည်းဟူသော ကျက်စားရာမဟုတ် သောအရပ်၎င်း။ ဝိဝေထုဏ္ဏကုမာရိ ပဏ္ဏတ ဝါနာဝါရ သိက္ခာနိ ဝေါစရာ၊ မုဆိုးမ၊ မိန်းမဟိုင်း ပဏ္ဍက်၊ သေတင်းကုပ်၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ ဟူသော ကျက် စားရာ မဟုတ်သော အရပ်၎င်း။ ဣတိ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။

ကော၊ တဦးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပဌမ ဝယေ ဌံ။ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလံ၊ ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏။ လဇ္ဈိ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်းရှိသည်။ ကုက္ကုစ္စကော၊ အလိုလို ပြုတတ်သည်။ သိက္ခာကာမော၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဇ္ဈိမ၊ ပစ္စိမ၊ ဝယေသု၊ တို့၌။ ပုရိမ သဒိသော၊ ရှေးရဟန်းတို့နှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ စန္ဒလေခါ ဝကော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဌမ ဝယေ ဌံ၎င်း။ မဇ္ဈိမ ဝယေပိ ဌံ၎င်း။ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလံ၊ ကို။ ပရိပူ ရေတိ၊ ဖြည့်၏။ လဇ္ဈိ၊ သည်။ ကုက္ကုစ္စကော၊ သည်။ သိက္ခာကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္စိမ ဝယေ ဌံ။ ပုရိမသဒိသော၊ ရှေးရဟန်းနှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ နဂ်လကောဋိ ဝကော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသ ဝသေန၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝကံဿ၊ ကောက်သော။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ “တဿ တဿ ဟူသင့်လျက် ဝိစ္စာလောပ”။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်ကို။ ဇိမ္မတာ ဝကံတာ ကုဋိလတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တာသံ၊ ထို ဇိမ္မတာ စသည်တို့ကို။ ပဋိက္ခပဝသေန၊ ပယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဇိမ္မတာဒိကာ၊ စသည်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော် မှုအပ်ကုန်၏။ ခန္ဓာဓိဋ္ဌာနာဝ၊ ခန္ဓာသာလျှင် တည်ရာရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ တော အဇိမ္မတာဒိကာ၊ ဤ အဇိမ္မတာ စသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ တော အဇိမ္မတာဒိကာ၊ တို့သည်။ နော ဟောန္တိ၊ မဖြစ် ကုန်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခန္ဓာဓိဋ္ဌာနာဝ၊ သော။ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။

အခဏာဏ် ၃-ပါးအထူး။ အစမှ အဆုံးတိုင်အောင် ကောက်သည်ကား ဝေါ
 ပုတ္တဘဏ်၊ အဆယ်မှသည် အဆုံးတိုင်အောင် ကောက်သည်ကား ဓန္ဒလေခါဝဏ်၊
 အဆုံးတွင်သာ ကောက်သည်ကား နဂါဓကောဋ္ဌိဝဏ်၊ ဤကား အထူးဘည်း။
 ဝေ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေဟိ ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣဗေဟိ ပဒေဟိ၊
 တို့ဖြင့်။ ပုရိမ နယေန၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ပစ္စိမ
 နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရူပိနံ၊ နာမ် ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ နိက္ခိလေသ တာယ ပိ၊ ကိလေသာကင်းသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဥဇာဘာ ကာရော ဝ၊ ဖြောင့်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော
 အမှု အရာ ကြိယာကို သာလျှင်။ ကထိတော၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယောဂါပနာတိ ဣဒိနာ၊ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။
 ယွာယံ ယော အယံ အပ္ပနာဝါရော၊ အကြင် အပ္ပနာဝါရကို။ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ တေန အပ္ပနာဝါရေန၊ ဖြင့်။ (နိဗ္ဗေသော ကထိတော၌
 စပ်။ ဒဿိတာနံ-၌ မစပ်လင့်)။ ဓမ္မုဗ္ဗေသဝါရေ ၌။ ဒဿိတာနံ၊ ပြအပ်
 ကုန်သော။ ယောဂါပန ကာနံ ယေဝ၊ ယောဂါပနက တရားတို့၏သားလျှင်။
 သဒေပတော-သဒိပိတွာ၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒိကတာ-စသော နိဗ္ဗေသကို ချိုး၍။
 နိဗ္ဗေဒသော၊ ယောဂါပန ဟူသော နိဗ္ဗေသကို။ ကထိတောဝ၊ ဟောအပ်ပြီး
 သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ စကားတရပ် အပြီး
 သတ်တည်း။

နိဗ္ဗေသဝါရကထာ၊ နိဗ္ဗေသဝါရကို ဆိုရာ စကားရပ်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊
 အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။

တ္ထောဝတာ-တ္ထကေန ဝစနေန၊ ဤမျှသော သဒ္ဓါဖြင့်။
 တ္ထောဝတာတိ တ္ထကေနာတိ ပဒတ္ထေ ပဝတ္ထော တတိယန္တ နိပါတော။
 တ္ထောဝတာ-တေ ပရိမာဏ ဝန္တေန ဝစနေန၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော
 သဒ္ဓါဖြင့်။
 တ္ထောဝတာတိ ဣဒံ တဒ္ဓိတန္တံ တတိယန္တ နာမိက ပဓံ။

ပုတ္တဘ၊ ပုတ္တဘလည်းကောင်း။ သမယ နိဗ္ဗေသော၊ ၎င်း။ ဓမ္မုဗ္ဗေသော၊ ၎င်း။
 အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဗ္ဗေသဝါရေ၊ ဥဗ္ဗေသဝါရ၌။ စတူဟိ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ကောဋ္ဌာသဝါရကထာ

ကုန်သော။ ပရိစ္ဆေဒေဟိ၊ အပိုင်းအခြားတို့ဖြင့်။ ပုစ္ဆာ၊ ၎င်း။ သယေ နိဗ္ဗေ
သော၊ ၎င်း။ ဓမ္မုဗ္ဗေသော၊ ၎င်း။ အပ္ပနာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ နိဗ္ဗေသ ဝါရေ၌။
စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ပရိစ္ဆေဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒ ပဋိ
မဏ္ဍိတော၊ ရှစ်ပါးသော ပရိစ္ဆေဒတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သေး။ ဓမ္မဝဏ္ဏာန
ဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ အပြီးသို့ ရောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကျမ်းတမ်း။ ။ ပုစ္ဆာ၊ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် အသီးအသီး များထွင်းမှုလည်း
ပုစ္ဆာ၊ အစရှိသော အဖြစ်ဖြင့် တူရကား နိဗ္ဗေသဝါရေ စတုဟိ ပရိစ္ဆေဒေဟိ-
မိန့်သော်....

နိဗ္ဗေသဝါရကထာ ပြီး၏။

ကောဋ္ဌာသဝါရ

၅၀-၁၂၀။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တသ္မိံ ခေါ ပန သမယေ စတ္တာဓော ဟောန္တိတိ၊
ဟောန္တိ-အစရှိသော။ သင်္ဂဟ ဝါရော၊ ကို။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူ
မှုအပ်၏။

ဝေနတ္ထနှင့် ကျမ်းတမ်း။ ။ ပဿာ ဒယော ဓမ္မေ သမ္ပိပိတ္တာ ဝဏ္ဏာတိ ဧတေ
နာတိ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂဟော ဝေ ဝါရော သင်္ဂဟဝါရော။ ။ ပါဠိပရိစ္ဆေဒကို
ပြုထိုရကား သော ဥဒ္ဓေသ စသည်ကို မိန့်သော်။

သော၊ ထိုသင်္ဂဟဝါရသည်။ ဥဒ္ဓေသ၊ နိဗ္ဗေသ၊ ပဋိနိဗ္ဗေသာနံ၊ ဥဒ္ဓေသ၊ နိဗ္ဗေသ၊
ပဋိနိဗ္ဗေသ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တိပိဓော၊ သည်။ ဟော-တိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊
ထို ဥဒ္ဓေသ၊ စသည်တို့တွင်။ “တသ္မိံ ခေါ ပန သမယေ စတ္တာဓော ခန္ဓာ” တိ
ဝေ-မာဒိကော၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်သည်။ ဥဒ္ဓေသော၊ ဥဒ္ဓေသ
မည်၏။ “ကတမေ တသ္မိံ သမယေ စတ္တာဓောခန္ဓာ” တိ အာဒိကော၊ ဤသို့
အစရှိသော ပါဠိရပ်သည်။ နိဗ္ဗေသော၊ နိဗ္ဗေသမည်၏။ “ကတမော တသ္မိံ
သမယေ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ” တိ အာဒိကော၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်သည်။
ပဋိနိဗ္ဗေသော၊ ပဋိနိဗ္ဗေသ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါဠိ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပါဠိ
အပိုင်းအခြားကို။ (ထည့်)။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥဋ္ဌေသ စသည်တို့တွင်။ ဥဋ္ဌေသ ဝါရေ ခွံ။ စတ္တာရောဓန္ဓာတိ
 အာဓယော၊ စတ္တာရောဓန္ဓာ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ တေဝိသတိကော
 ဌာသ၊ ရှစ်ဆဲ့ သုံးပါးသော အဘို့အစုတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊
 ထိုနှစ်ဆယ့်သုံးပါးသော ကောဌာသတို့၏။ ဝေ၊ ဤဆိုလတုံသော။ အတ္ထော၊
 ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်၏။ ယသ္မိံ သမယော၊ ခွံ။ ကာမာဝရံ၊ သော။ ပဌမံ၊
 သော။ မဟာကုသလံ၊ သော။ စိတ္တံစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ တသ္မိံ သမယော၊ ခွံ။
 စိတ္တကံ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေဝါပနကော၊ ယေဝါပနက
 တနားတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပါဠိအာရဋ္ဌာ၊ ပါဠိတော်သို့ တင်အပ်ကုန်
 သော။ ယေဘတိရေက မဏ္ဍိကာသ မေဗ္ဗာ၊ အကြင်အလွန်ခြောက်ပါးနှင့်တကွ
 ငါးဆယ်ခသာ တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

အနုသဓမ္မနှင့်အဓိပ္ပာယ်။ ။ဖဿော၊ ဟောတိ၊ စသော သင်္ဂဟပါဠိဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်
 အပ်သကဲ့သို့ ဆန္ဒော၊ ဟောတိ၊ စသည်ဖြင့် မသင်္ဂြိုဟ်ရကား ဓန္ဓာ၊ အာယတန၊
 ဓာတ်စသည်၌ ဝင်လေထွင်းမူလည်း၊ “ဌပေတွာ ယေဝါပနကော” မိန့်သော်။
 သင်္ဂဟေ တဗျဘာဝကိုသာ မြစ်သည်။ ဓန္ဓာယတနာဒိဘာဝကို မမြစ်ဘူးဟုလို၊
 ထိုကြောင့် သင်္ဂါရက္ခန္ဓာ၏ နိဗ္ဗေသ၌ ဘုရားဟောလတုံ၊ ဤကား အဋ္ဌကထာ
 အရာ၏ အလိုတော်။

ဒွိကာသရာကား။ ။သင်္ဂါရက္ခန္ဓာနိဗ္ဗေသ၌ ဟောအပ်သည် ဖြစ်ခဲ့ရကား “ဌပေ
 တွာ ယေဝါပနကော”ကိုပင် မမိန့်လိုပြီ။ ယေဝါပနကကို မချလိုပြီ ဟုလိုသည်။

သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ တေ အဘိရေက ပဏ္ဍာသ မေဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ သင်္ဂယုမာနာ၊
 ပေါင်း၍ ယူအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ရာသဋ္ဌေန၊ အစုဟူသော အနက်ကြောင့်။
 စတ္တာရော၊ လေးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်
 ၎င်း။ ဟောဌာ၊ ခွံ။ ဝုတ္တေန၊ သော။ အာယတနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ ဓွေဝါကုန်သော။
 အာယတနာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဘာဝဋ္ဌေန၊ သဘောဟူသော
 အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ သုညတဋ္ဌေန၊ အတ္တမဟုတ်သော အနက်
 အားဖြင့်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌေန၊ သတ္တမဟုတ်သော အနက်အားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဓွေဝါ ကုန်သော။ ဓာတုယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အနုသဓမ္မ။ ။အကြောင်းတရား ဟုသဋ္ဌသည် အာဟာရဋ္ဌ မကင်းရကား ပစ္စယ
 သင်္ဂါတေန-မိန့်သော်။

ပစ္စယသင်္ခါတေန၊ အာဟာရ ပစ္စည်းဟု ဆိုအပ်သော။

အနုသန္ဓေ။ သဟဇာတ၊ စသည် မဟုတ်ဘူးဟုလို။ ဝါ၊ အာဟာရဋ္ဌသည် ဇနက ဖြစ်သောဟေတု၊ ဥပထမ္ဘန ဖြစ်သော ပစ္စယ နှစ်ပါးထုံးနှင့် ဆက်ဆံခဲ့ရကား ပစ္စယ သင်္ခါတေန-မိန့်သော်။

ပစ္စယ သင်္ခါတေန၊ ဥပထမ္ဘနဟု ဆိုအပ်သော။ “နဟေတု သင်္ခါတေန-ဟု လှန်”။ အာဟာရဋ္ဌေန၊ အာဟာရဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဧတ္ထုဇ္ဈာငါးဆယ် ကျော် တရားတို့တွင်။ တယောဝ၊ သုံးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ တို့သည်။ အာဟာရာ၊ အာဟာရ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝ သေသော၊ ထိုသုံးပါးမှ ကြွင်းကုန်သော ငါးဆဲ့ သုံးပါးသော တရားတို့သည်။ အာဟာရာ၊ မည်ကုန်သည်။ နော ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

ဧတေ အဝသေသဓမ္မာ၊ ထိုသုံးပါးမှကြွင်းကုန်သော ငါးဆဲ့သုံးပါးသော တရားတို့သည်။ အည မညဿ ဝါ၊ အချင်းချင်းအားလည်းကောင်း။ “အည မညံ ဝါတိပိ အတ္ထိ”။ တံ သမုဋ္ဌာန ရူပဿ ဝါ၊ ထိုတရားတို့သည် ဖြစ်စေအပ် သော ရုပ်အား လည်းကောင်း။ ပစ္စယာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ ကိမ္ပန၊ မဖြစ်ကုန်သလော။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ပစ္စယာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သည်ကား။ နော၊ မဟုတ်ကုန်။ ဟောန္တိ ဝေ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအုံး။ ဣဒမ တယောဓမ္မာ၊ ထိုသည်။ တထာစ၊ သဟဇာတ-စသော အခြင်းအရာ ဖြင့်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညထာစ၊ တပါးသော ဥပထမ္ဘန အခြင်း အရာဖြင့်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

မူလဒီကာ ဝိပ္ပာယတ္ထ။ ။ တထာ စ ဟောန္တိတိ သာဓေရဏေ သဟဇာတာမိ ပစ္စယေ သန္ဓာယာဟ။ အညထာစာတိ အညေန ဧကေနာ ကာရေန။ ၉၀-ဆဋ္ဌ။ အနုဒီကာ။ ။ ဧကေနာ ကာရေနာတိ ဥပထမ္ဘနာ ကာရေန။ ။ ၁၀၆-ဆဋ္ဌ။

ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စယတ္ထေ၊ ပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည်။ သမာနေပိ၊ တူသော်လည်း။ အတိရေက ပစ္စယာ၊ ငါးဆဲ့ သုံးပါးထက် လွန်ကဲသော အားဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တယောဝ ဓမ္မာ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ အာဟာရာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အတိရေက ပစ္စယာ၊ ငါးဆဲ့သုံးပါးထက် လွန်ကဲသော အားဖြင့် ကျေးဇူး

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပြုတတ်ကုန်သည်။ ကထံဟောန္တိကား။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော အာဟာရတို့တွင်။ ဖဿာ ဟာရော၊ ဖဿအာဟာရသည်။ ယေသံ ဓမ္မာနံ၊ အကြင်တရားတို့အား။ အဝေသသ္မာ၊ မိမိမှကြွင်းကုန်သေး။ စိတ္တံ၊ စေတသိကာ၊ တို့သည်။ ပစ္စယာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိကုန်၏။ တေသဉ္စ၊ ထိုတရားတို့အား လည်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာ တို့ကိုလည်း။ အာဟာရတိ၊ ဆောင်တတ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ တိဿော စ ဝေဒနာ အာဟာရတိ-ကား၊ ယထာသမ္ဘဝ-စကား တည်း။ ထုခသမ္ပယုတ် ဖဿာ ဟာရသည့် ထုခဝေဒနာကိုသာ ဆောင်နိုင်၏။ ဓုက္ခသမ္ပယုတ်ဖဿာဟာရသည့် ဓုက္ခဝေဒနာကိုသာ ဆောင်နိုင်၏။ ဥပေက္ခာ သမ္ပယုတ် ဖဿာဟာရသည့် ဥပေက္ခာ ဝေဒနာကိုသာ ဆောင်နိုင်၏။ စိတ်တရ တည်း၌ ဝေဒနာသုံးပါးကို မဆောင်နိုင်။ ဤ၌ ထုခသမ္ပယုတ်ဖြစ်ရကား ထုခ ဝေဒနာကိုသာ ဆောင်နိုင်၏ ဟူလိုသည်။

မခနာ သဉ္စေတနာဟာရော၊ သည်။ တေသဉ္စ၊ ထိုတရားတို့အားလည်း။ ပစ္စ ယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တဿာ စ တဝေ၊ သုံးပါးသော ဘဝတို့ကို လည်း။ အာဟာရတိ၊ ဆောင်တတ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ တယော စ တဝေ အာဟာရတိ၊ ထည်း၊ ယထာ သမ္ဘဝ-စကားသာ တည်း။ ကာမ မနောသဉ္စေတနာ ဟာရသည့် သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ ဟူရကား အထူးအားဖြင့်ဝိညာဉ်၊ သာမညအားဖြင့် ငါးပါးသော ဥပါဇါ နာက္ခန္ဓာတည်းဟူသော ကာမထဝကို၊ ရူပါဝေရ မနောသဉ္စေတနာ ဟာရ သည့် အထူးအားဖြင့် ဝိညာဉ်၊ သာမညအားဖြင့် ငါးပါးသော ဥပါဇါနက္ခန္ဓာ တည်းဟူသော အသညသတ်နှင့် တက္ခသော ရူပထဝကို၊ အရူပါဝေရမနော သဉ္စေတနာဟာရသည့် ဝိညာဉ် တည်းဟူသော အရူပထဝကို ဆောင်နိုင်၏။ ထုခသော မနောသဉ္စေတနာဟာရသည့် ဘဝသုံးပါးကိုမဆောင်နိုင်။ ဤ၌ ကာမ မနောသဉ္စေတနာဟာရ ဖြစ်ရကား ကာမထဝကိုသာ ဆောင်၏ ဟူလို သည်။

ဝိညာဏာဟာရော၊ သည်။ တေသဉ္စ၊ ထိုတရားတို့ အားလည်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိသန္ဓိ နာမဂ္ဂပဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေနာမ်၊ ရုပ်ကိုလည်း။ အာဟာရတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတိရေက ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နနုစ ဓောစေမိ၊ အံ့။ သော ဝိညာဏာဟာရော၊ ထို ပဋိ သန္ဓေ၊ ရုပ်၊ နာမ်ကို ဆောင်တတ်သော ဝိညာဏာဟာရ သည်။ ဝိပါကော ဝ၊ ဝိပါက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ နနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣဒမ္ပန စိတ္တံ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ကောဠာသဝါရကထာ

ဤစိတ်သည်ကား။ ကုသလ ဝိညာဏံ၊ ကုသိုလ် ဝိညာဉ်သည်။ ဟောတိ နနု၊
 ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိအယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ ခြင်းတည်း။ ဣဒံ
 စိတ္တံ၊ သည်။ ကုသလ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟေးတိ၊ အကယ်၍ကား
 ဖြစ်၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ တံ သရိက္ခတာယ၊ ထို ဝိပင်္ဂါဝိညာဉ်
 နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ စိတ္တံ၊ ကို။ (လိုက်)။ “ဝိညာဏာဟာရော”
 တေဝ၊ ဟူ၍သလျှင်။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဥပတ္တမ္ဘကဋ္ဌေန၊ ထောက်ပံ့ခိုင်
 ခံ့ခမတ်သည်၏ အနက်ကြောင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မော၊ တို့ကို။
 “အာဟာရာ” မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။
 ကဗဠိကာရာ ဟာရော၊ သည်။ ရူပကာယဿ၊ အား။ ဥပတ္တမ္ဘက ပစ္စယော၊
 ဥပတ္တမ္ဘက ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်။ ဝါ၊ ဥပတ္တမ္ဘက အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူး
 ပြုတတ်သည်။ ဟောတိဝိယ၊ ၏သို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မော၊ တို့သည်။
 သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံ၊ တို့အား။ ဥပတ္တမ္ဘက ပစ္စယော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဘေဒနဝါထိသို့ ဥပတ္တမ္ဘကအဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 သလျှင်။ “အရူပိနော၊ ပ။ ပစ္စယော” တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂင်တော၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ အရူပိနော၊ ကုန်သော။ အာဟာရာ၊ တို့သည်။ သမ္ပယုတ္တကာနံ၊ ကုန်သော။
 ဓမ္မာနန္တံ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ တံသမုဋ္ဌာနာနံ၊ ထို အာဟာရ ကြောင့်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါ နန္တံ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ အာဟာရ ပစ္စယေန၊ ဖြင့်။
 ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ အဟတ္တိက
 သန္တတိယာ၊ အဇ္ဈတ္တိက သန္တာန်၌။ ဝိသေသ ပစ္စယတ္တာ အထူးသဖြင့်
 ကျေးဇူးပြုတတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကဗဠိကာရာ ဟာရော စ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ စ ဓမ္မော၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
 “အာဟာရာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ကဗဠိကာရာဟာရ
 တက္ခာနံ၊ ကဗဠိကာရ အာဟာရလျှင် အစာရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။
 ရူပကာယဿ၊ အား။ ကဗဠိကာရော အာဟာရော၊ သည်။ ဝိသေသပစ္စယော၊
 အထူးသဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာကောယေ၊ နာမကာ
 ယတွင်။ “နာမကာယေတိ နိဗ္ဗါရဏေ ဘူမံ။ ။ယောနော-၁၁၅”။ ဝေဒနာယ၊
 ဝေဒနာအား။ ပဒဿာ၊ သည်။ ဝိသေသပစ္စယော၊ သည်။ (လိုက်)။ ဟောတိ၊ ၏။

အဋ္ဌကထာ - ဒုတိယတွဲ

ဝိညာဏဿ၊ အာမ။ မနောသဉ္ဇေတနာ၊ သည်။ ဝိသေသ ပစ္စယော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမ ရူပဿ၊ အာမ။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဝိသေသပစ္စယော၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တဿ၊ သော။ ဝေဒနဿ၊ နိ။ သာကေ၊ သော။
ယထာ-ကိံ ဝေနံ၊ ကိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟာနည်း။ “သေယျထာပိဘိက္ခဝေ။ ပ။
နာမရူပ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အယံကာယော၊ ဤကာယ
သည်။ အာဟာရဋ္ဌတိကော၊ အာဟာရကြောင့် တည်ခြင်း ရှိသည်။ အာ
ဟာရံ၊ ကိ။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တိဋ္ဌတိယထာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ အနာဟာရော၊ အာဟာရ
နှင့် ကင်း၍။ နောတိဋ္ဌတိယထာ၊ မတည်၏သို့။ တထာ၊ တူ။ ဖဿ
ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ နိ။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊
ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ နိ။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ကြောင့်။
နာမရူပံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ နိ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဓိပတိယဋ္ဌေန၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်
ကြောင့်။ အဋ္ဌေဝဓမ္မာ၊ ရှစ်ပါးသော တရားတို့သည် သာလျှင်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊
မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝေသသာ၊ ရှစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော
တရား တို့သည်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ တေန၊ ကြောင့်။
အဋ္ဌိန္ဒြိယာနိဟောန္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ ဥပနိဋ္ဌာယနဋ္ဌေန၊ ကသိုဏ်း-စသော
အာရုံသို့ ကပ်၍ ရှုခြင်း ကြံခြင်း ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ပဉ္စေဝဓမ္မာ၊
ငါးပါးသော တရားတို့သည် သာလျှင်။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပဉ္စဂီကံဈာနံဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ နိ။

နိယျာနဋ္ဌေန စ၊ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဟူသော အနက်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ ဟေတုဋ္ဌေန စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဟူသော အနက်
ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပဉ္စေဝဓမ္မာ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဖေဂ္ဂါနိ၊ တို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

မူလဒ္ဓိကော။ ။ ဟေတုဋ္ဌေနာတိ ဥပါယဋ္ဌေန။ န မူလဋ္ဌေန။ ။ ၉၀-ဆဋ္ဌ။
တေန၊ ကြောင့်။ ပဉ္စဂီကော မဂ္ဂေါဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ယောဇနာ။ ။ နန စ အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါ။ ကဿာ ပဉ္စဂီကော မဂ္ဂေါတိ ဝုတ္တန္တိ
အာဟ ထိဂ္ဂာပိတိ အာမိ။ ။ ၁၀၅-ကု။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ကောဠာသဝါရကထာ

ဟိ၊ ဆက်။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကိစ္ဆာပိ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏နှင့်။ ပန-ထထာပိ၊ သော်လည်း။ လောကီယ
စိတ္တော၊ ကံကွဏ္ဍော၊ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဝိရတိယော၊ ထိုကို။ နလဗ္ဗန္တိ၊
မရအပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပဋ္ဌဂီကော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ခါ။ နနု စ
စောဒေမိအံ။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယထာတ မဂ္ဂေါတိ တေ၊
ယထာဂတမဂ် ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝါ၊ ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သော မဂ်အား
လျော်စွာ ဖြစ်တတ်သော မဂ် ဟူသော ဤအမည်သည်။

၀၈၃။ ။ပုဗ္ဗသာဂေ ပဝတ္ထမဂ္ဂဿ အနုရူပံ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္ထယိတိ ယထာဂတော။
ယထာဂတော စသော မဂ္ဂေါစာတိယထာဂတမဂ္ဂေါ-ပျိ။ ။ယောဇနာ-၀၁၅။

အရိယဿ၊ အရိယာဖြစ်သော။ အဋ္ဌဂီကဿ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂဿ၊ ခါ။
အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမသ္မံ သုတ္တော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ သည်။
အဋ္ဌဂီကော၊ သည်။ ဟောတိ ယထေဝ၊ ဖြစ်၏သို့သလျှင်။ တထေဝ၊ ထို အတူ
သာလျှင်။ ပုဗ္ဗဘာဂ ဝိပဿနာ မဂ္ဂေါပိ၊ မဂ်၏ ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သော
ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သော မဂ်သည်လည်း။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသည်။
ဟောတိ၊ ခါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဂတ ဝစနေ န၊ ယထာဂတ သဒ္ဓါဖြင့်။
ဣမဿတ္ထဿ၊ ဤအနက်၏။ ဒီပိတတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
လောကီယမဂ္ဂေနာ ပိ၊ လောကီမဂ် သည်လည်း။ အဋ္ဌဂီကေန၊ အင်္ဂါ ရှစ်ပါး
ရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ နနု၊ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်လော။ ဣတိဇယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊
ခြင်းတည်း။ လောကီယမဂ္ဂေနာပိ၊ သည်လည်း။ အဋ္ဌဂီကေန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
ရှိသည်။ န ဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။ ဟိ-သစ္စံ၊ အယံ သုတ္တန္တိကဒေသနာ နာမ၊
မည်သည်။ ပရိယာယ ဒေသနာ၊ ပရိယာယ် ဖြစ်သော ဒေသနာသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေနေဝ၊ ထိုသို့ ပရိယာယ်ဒေသနာ၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။
“ပုဗ္ဗေဝ ခေါ-ပန။ ပ။ ဟောတိ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟာ ဟောတော်မူပြီ။ ခေါပန၊
စင်စစ်။ အဿယောဂိနော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ဝိပဿနာ ခဏမှ
ရှေးအဘို့၌ သလျှင်။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ထက်
ဝန်းကြင် စင်ကြယ်သည်။ ဝစီကမ္မံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ အာဇီဝေါ၊ သည်။
ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ။ အယံ ဒေသနာ၊

ဤအဘိဓမ္မာ ဒေသနာသည်။ နိပုရိယာယ ဒေသနာ၊ ပရိယာယ် မဟုတ် မုချ
ဖြစ်သော ဒေသနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မူလဒ္ဓိကာဓိပ္ပာယ်။ ။ပုဗ္ဗသာဂေ ဂတော ပဋိပန္နော နာနာက္ခဏိကော အပ္ပာ
ကော မဂ္ဂေါ လောကုတ္တရက္ခဏေဝ သဟ ပဝတ္ထော ယ ထာ ဂတ မဂ္ဂေါတိ
ဝုတ္တော၊ ဝိပဿနာက္ခဏတော ပုဗ္ဗေဝ ကာယကမ္မာဒိနံ ထုပရိယုဒ္ဓတာယ
အပ္ပာကော မဂ္ဂုပ နိဿယော အရိယော အပ္ပာကော မဂ္ဂေါ ပါရိပူရိ ဂစ္ဆတိတိ
ဧဝံ ဝုတ္တေန ပရိယာယေန ပုဗ္ဗသာဂမဂ္ဂဿ အပ္ပာကော ယထာဂတဝစနေန
ဒိပိတာ၊ န ကေက္ခဏေ အဋ္ဌန္တံ အင်္ဂါနံ သမ္ဘာဝါတိ ဝေမဿာပိ ပရိယာယ
ဒေသနတာ ဝေဒိတဗျာ။ ။၉၈-သဋ္ဌ။

ဒ္ဓိကာအနက်။ ။ပုဗ္ဗသာဂေ၊ ရှေးအဘိဋ္ဌ။ ဂတော ပဋိပန္နော၊ ရောက်အပ်သော။
နာနာက္ခဏိကော၊ အထူးထူးသော ခဏရှိသော။ အပ္ပာကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
ရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ လောကုတ္တရက္ခဏေဝ၊ လောကုတ္တရာခဏ၌သာလျှင်။ သဟ၊
တကွ။ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သည် ဖြစ်၍။ ယထာ ဂတ မဂ္ဂေါတိ၊ ယထာဂတဧကံ ဟူ၍။
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝိပဿနာက္ခဏတော၊ ဝိပဿနာရှုသော ခဏမှ။
ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးအဘိဋ္ဌလျှင်။ ကာယကမ္မာဒိနံ၊ ကာယကံ စသည်တို့၏။ ထုပရိယုဒ္ဓ
တာယ၊ အလွန် စင်ကြယ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပာကော မဂ္ဂုပ နိဿယော၊
အင်္ဂါ ရှစ်ပါး ရှိသော မဂ်တည်းဟူသော အားကြီးသော အကြောင်းရှိသော။
အရိယော၊ သော။ အပ္ပာကော၊ အင်္ဂါ ရှစ်ပါး ရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ပါရိ
ပူရိ၊ ပြည့်စုံ ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော။
ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗသာဂ မဂ္ဂဿ၊ ရှေး အဘိ ဖြစ်သော မဂ်၏။
အပ္ပာကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ယထာဂတ ဝစနေန၊ ယထာဂတ
သဒ္ဓါဖြင့် သာလျှင်။ ဒိပိတာ၊ ပြုအပ်၏။ ကေက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သော ခဏ၌။
အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါတို့၏။ သမ္ဘာဝါ၊ ထင်ရှား ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗသာဂမဂ္ဂဿ၊ ။ အပ္ပာကော၊ ကို။ န ဒိပိတာ၊ မပြုအပ်။
ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အဿာပိ၊ ထိုဒေသနာ၏လည်း။ ပရိယာယဒေသနတာ၊ ပရိယာယ်
ဒေသနာ၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ ။

ဟိ-သစ္စံ ။ လောကီယ စိတ္တသ္မိံ ။ လောကီစိတ်၌။ တိဿော၊ ကုန်သော။
ဝိရတိယော၊ တို့ကို။ ကေက္ခဏေ ။ န လဗ္ဘန္တိ၊ အပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ပဉ္စဂိဓကာ ဝ၊ အင်္ဂါ ငါးပါး ရှိသော မဂ်ကို သာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ။ ဣတိ
အယံကား။ ပရိယာရောတည်း။

ပန၊ ထိုမှ တပါး။ အကမ္ပိယဋ္ဌေန၊ မတုန်လှုပ်တတ်သော အနက်ကြောင့်။
သတ္တေ ဝ၊ ခုနစ်ပါး သာလျှင် ဖြစ်ကုန်စေ။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗလာနိ၊ ဗိုလ်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ကောသလဝါရကထာ

မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မူသဋ္ဌေန၊ မြဲမြံစွာ တည်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သည်။ ဟုဆိုအပ်သော မူလ ဟူသော အနက်ကြောင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ ဟေတု၊ ဟိတ် မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဖုသနဋ္ဌေန၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း ဟုဆိုအပ်သော အနက်ကြောင့်။ ကောဝ၊ တပါးသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဖဿော၊ မည်၏။ ဝေဒယိတဋ္ဌေန၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်း ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဝေဒနာ၊ မည်၏။ သဉ္ဇာနဋ္ဌေန၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အနက်ကြောင့်။ ကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ သညာ၊ မည်၏။ သဉ္ဇေတနဋ္ဌေန၊ ဖေ့ဆော်ခြင်း ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ စေတနာ၊ မည်၏။ စိတ္တ ဝိစိတ္တဋ္ဌေန၊ အာရုံကို သိတတ် အထူး သဖြင့် သိတတ်သေး အနက်ကြောင့်။ ကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ စိတ္တံ၊ မည်၏။ ရုသဋ္ဌေနစေ၊ အစုဟူသော အနက်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝေဒယိတဋ္ဌေနစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ ရုသဋ္ဌေနစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ သဉ္ဇာနဋ္ဌေနစ၊ ကြောင့် လည်းကောင်း။ ကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ သညာက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ ရုသဋ္ဌေန စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဘိသင်္ခရဏဋ္ဌေနစ၊ အထူးပြုပြင် စီရင်သော အနက်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ ရုသဋ္ဌေနစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တဝိစိတ္တဋ္ဌေနစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ မည်၏။

မူလဒီကာအဓိပ္ပါယ်။ ။ဝိညာဏက္ခန္ဓာနှင့် လျော်စွာ “ဝိဇာနနဋ္ဌေန ကောဝ ဓမ္မော ဝိညာဏက္ခန္ဓော” ဟူသင့်လျက် အထက်ကြောင့် “စိတ္တ ဝိစိတ္တဋ္ဌေန” ဟူသနည်းစုဖွဲ့မှု။

ဝိဇာနန မေဝ စိတ္တ ဝိစိတ္တတာတိ စိတ္တ ဝိစိတ္တဋ္ဌေန ကောဝ ဓမ္မော ဝိညာဏက္ခန္ဓောတိ အာဟ ဟူသော မူလဒီကာဖြင့်ချေ။ ။၉၉-ဆဋ္ဌ။

ဝိဇာနနဋ္ဌေန ဇေဝ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တေန၊ သော။ အာယတနဋ္ဌေန စ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဧကမေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ မနာယတနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဇာနနဋ္ဌေနစ၊ ကြောင့်၎င်း။ အဓိပတိ

ယဒဋ္ဌနစ၊ ကြောင့်၎င်း။ နေ မေဝ၊ သော။ မနိန္ဒိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
 ဝိဇာနနဋ္ဌနစ၊ ကြောင့်၎င်း။ သဘာဝ သုညာ နိဿတ္တဋ္ဌနစ၊ သဘော
 ဟူသော အနက်၊ အတ္တမှ ဆိတ်သောအနက်၊ သတ္တမဟုတ်သော အနက်
 ကြောင့်၎င်း။ ဧကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ မနောဝိညာဏ ဓာတု နာမ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသော တရားတို့သည်။ မနော
 ဝိညာဏ ဓာတုနာမ၊ မည်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ပန၊ ထိုမှတပါး။
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ယထာ ဝုတ္တေန၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်
 ပြီးသော။ အတ္တနု၊ အနက်ကြောင့်။ အဝ သေသာ၊ စိတ်မှ ကြွင်းကုန်သော။
 သဗ္ဗပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ ဧကံ၊ သော။ ဓမ္မာ
 ယတန မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဧကော၊ သော။ ဓမ္မဓာတု ယေဝ၊
 သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီး
 သတ်တည်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယေဝါပန တသ္မိံ သမယေတိ ဣမိနာ၊ ဟူသော။ အပ္ပနာ
 ဝါရေန၊ ဖြင့်။ ဣဓာပိ၊ ဤသင်္ဂဟါရ၏ ဥဒ္ဓေသဝါရ၌လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယေဝါပနကော၊ ယေဝါပနကတရားတို့ကို
 သာလျှင်။ သင်္ဂဟိဘာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣဓ၊ ဤ
 သင်္ဂဟါရ၏ ဥဒ္ဓေသဝါရ၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယေဝါပနကော၊
 တို့ကို။ သင်္ဂဟိဘာ ယထာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏သို့။ ဝေ၊ တူ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
 ဥဒ္ဓေသဝါရ-စသည်တို့၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယေဝါပနကော၊
 တို့ကို။ သင်္ဂဟိဘာ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣတော၊ ဤသင်္ဂဟါရ၏
 ဥဒ္ဓေသဝါရမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဣတ္ထေ၊ ဣတ္ထိ၊ ဤမျှကိုလည်း။ န ဝိစာရယိဿာမ၊
 မစိစစ်ကုန်အံ့။ နိဋ္ဌေသ၊ ပဋိနိဋ္ဌေသဝါရေသ၊ တို့၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။
 ဝုတ္တာ နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

သင်္ဂဟါရော သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ကောဋ္ဌာသာ၊ ရောဘိ နာမံ၊ ကောဋ္ဌာသဝါရဟူသော အမည်သည်။
 တဒဿာ၊ ထိုသင်္ဂဟါရ၏သာလျှင်။ နာမံ၊ အမည်တည်း။

သင်္ဂဟါရ ပြီး၏။

သုညတဝါရ

၁၂၁-၁၄၅။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ တသ္မိံ ခေါပန သမယေ ဓမ္မာ ဟောန္တိ တိ၊ အစရှိသော။ သုညတဝါရော၊ ကို။ အာရဒ္ဓေါ၊ ၎်။ သော၊ ကို။ ဥဒ္ဓေသ၊ နိဒ္ဓေသဝသေန၊ ဥဒ္ဓေသ၊ နိဒ္ဓေသတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒွိဓာ၊ ဖြင့်။ ငဝတ္ထိတော၊ ပိုင်းခြား၊ မှတ်သားအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုတွင်။ ဥဒ္ဓေသဝါရေ၊ ဤ။ “ဓမ္မာ ဟောန္တိ” တိ ဣဒါနာ၊ ဟူသော ဤကောဠာသနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ စတုဝိသတိ ကောဠာသာ၊ ဝ၊ နှစ်ဆယ့်လေးပါးသော ကောဠာသ တို့သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗ ကောဠာသေသု စ၊ အလုံးစုံသော ကောဠာသတို့၌လည်း။ “စတ္တာဓရာ ဒွေ တယော” တိ၊ စတ္တာဓရာ ဒွေ တယော ဟူ၍။ ဂဏန ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်း၏ အပိုင်းအခြားကို။ နဝုတ္တော၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တော၊ မဆိုအပ်သနည်း။ သင်္ဂဟဝါရေ၊ ဤ။ ပရိစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တော၊ အပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎်။ တတ္ထံ၊ ထိုသင်္ဂဟဝါရ၌။ ပရိစ္ဆိန္န ဓမ္မာယေဝ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဓမ္မတို့ကိုသာလျှင်။ ဣဓာပိ၊ ဤသုညတဝါရ၌လည်း။ ဝုတ္တော၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎်။ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ယထာဝုတ္တေ သမယေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ဤတရားအပေါင်း၌။ ဝါ၊ ဧတ္ထ တေသု ဓမ္မေသု၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ဤတရားတို့၌။ သတ္တော ဝါ၊ သတ္တဝါကို၎င်း။ ဘာဝေါ ဝါ၊ သတ္တဝါကို၎င်း။ ဝါ၊ အမှတ် မရှိ တစ်စုံတစ်ခု ပညတ်ဖြစ်သော အတ္တကို၎င်း။ အတ္တာ ဝါ၊ အတ္တကို၎င်း။ န ဥပလဗ္ဗတိ၊ မရအပ်။

မူလဒီကာ၏ ပုဒ်နှင့်ပုံ။ ။တ္ထောတိ တေသ္မိံ ယထာ ဝုတ္တေ သမယေ၊ တေသု ဝါ ဓမ္မေသု၊ ဘာဝေါတိ သတ္တော၊ ယောကော စိ ဝါ အတ္ထော၊ ။၉၉-သဋ္ဌ။ တေ အတိရေကပဏ္ဏာသဓမ္မာ၊ ဤ ငါးဆယ် အလွန်ရှိသော ဓမ္မတို့သည်။ ဓမ္မာဝ ဓမ္မမတ္တံ၊ သဘာဝဓမ္မမျှတို့သည်သာလျှင်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ (ထည့်)။ အ သာရာ၊ အနှစ် မရှိကုန်။ အ ဖရိဏာယံကော၊ အကြီးအမှူးမရှိကုန်။ ဣတိ သ္မိံ၊ ဣဒါသာ သုညဘာယ၊ ဤသတ္တ၊ ဘာဝ၊ အတ္တ မှဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီပနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေ၊ ဤ ဆိုလတံသောနည်းဖြင့်။ “ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဓမ္မာ ဟောန္တိ” တိ အာဒိ

ဝစနေ၊ ဓမ္မာဟောန္တိအစရှိသော ဤစကား၌။ အတ္ထောကို။ ဝေဒိတဗျော၏။
ယသ္မိံ သမယော၌။ ကာမာဝစရံ သေး။ ပဌမံသော။ မဟာ ကုသလံ သော။
စိတ္တံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ တသ္မိံ သမယော၌။ စိတ္တံ ဝေသနာဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်
ကုန်သော။ အတိရေက ပဏ္ဍာသဓမ္မာ၊ အလွန်နှင့်တကွ ငါးဆယ်သော တရား
တို့သည်။ သဘာဝဋ္ဌေန၊ သဘောဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဓမ္မာဝေ၊ ဓမ္မ
တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညော၊ သဘာဝ ဓမ္မမှ တပါးသော။
ကောစိ၊ တစ်ဘုရားသာ။ သတ္တောဝါ၊ သတ္တသည်၎င်း။ ဘာဝေါ ဝါ၊ ဘာဝ
သည်၎င်း။ ပေါသော ဝါ၊ ပေါသသည်၎င်း။ ပုဂ္ဂလော ဝါ၊ ပုဂ္ဂလသည်၎င်း။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျော ၏။ တဏှာ၊ ထိုမှတပါး။
ရာသဋ္ဌေန၊ အစုဟူသော အနက်ကြောင့်။ ခန္ဓာဝါတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗ ပဒေသုတို့၌။
အတ္ထ ယောဇနာကို။ ဝေဒိတဗျော၏။ ပန၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဈာနတော၊
ဈာန်မှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ဈာနံ ဝါ၊ ဈာန်သည်၎င်း။ မဂ္ဂတော၊
မဂ်မှ။ အညံ သော။ မဂ္ဂံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊
ဤသညတဝါရ၌။ ဈာနံ ဟောတိ မဂ္ဂေါ ဟောတိဣဇ္ဇေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။
ဝုတ္တံ၏။ ဟိ-သစ္စံ ၏။ ဥပနိဇ္ဈာယနဋ္ဌေန၊ အာရုံသို့ ကပ်၍ ရှုခြင်းဟူသော
အနက်ကြောင့်။ ဈာန မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ ၏။ ဟေတုဋ္ဌေန၊
နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဟူသော အနက်ကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်သာလျှင်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိသော။ သတ္တောဝါ၊ သတ္တ
သည်၎င်း။ ဘာဝေါ ဝါ၊ ဘာဝသည်၎င်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။
သဗ္ဗ ပဒေသု တို့၌။ အတ္ထ ယောဇနာကို။ ကာတဗျော ၏။ နိဇ္ဈေသ ဝါရော၊
သည်။ ဥတ္တာ နတ္ထော၊ ပေါသော အနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၏။

သညတဝါရော သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

စ၊ ဆက်။ တီဟိသုံးပါးကုန်သော။ မဟာဝါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ မဇ္ဈေတွာ၊
တန်ဆာဆင်၍။ နိဋ္ဌိဋ္ဌာယ၊ ပြုအပ်သော။ ပဌမ စိတ္တဿ၊ ၏။ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာ၊
အနက်အဘွင်သည်။ ဝါ၊ အနက်ကို ဘွင်ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌကထာသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။

သညဘဝါရ ပြီး၏။

ဒုတိယ စိတ္တ

၁၄၆။ ဣဒါနိ၌။ ဒုတိယစိတ္တာဒိနိ၊ ဒုတိယစိတ် စသည်တို့ကို။ ဒဿေတံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ကတမေ ဓမ္မာတိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာရဗ္ဗိ၏။ သဗ္ဗေသုပံ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသု-ဒုတိယ စိတ္တာဒိနိ နိဗ္ဗေသေသု၊ ထိုဒုတိယစိတ်-စသည်တို့၏ နိဗ္ဗေသတို့၌။ ဝါ၊ တေသု ဒုတိယ စိတ္တာဒိသု၊ တို့၌။ (ဝေဒိတဗျာ၌ စပ်)။ ပဌမ စိတ္တော၌။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ တယော တယော ဝါရာ၊ သုံးဝါရ၊ သုံးဝါရတို့ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်ကား။ ဝါရာ ဝေ၊ ဝါရတို့ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ ပဌမ စိတ္တော၌။ ဝုတ္တ သဒိသာနံ၊ ဟောအပ်ပြီးသည်နှင့်တူကုန်သော။ သဗ္ဗ ပဒါနံ၊ တို့၏။ အတ္ထောပံ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗျာ၏။ ဣတော၊ ဤဒုတိယ စိတ္တနိဗ္ဗေသမှ။ ပရမ္ပိ၊ နောက်၌လည်း။ အ ပုဗ္ဗ ပဒ ဝဏ္ဏံ ယေဝ၊ မရှေးသေးသော ပုဒ်အတွင်ကိုသာလျှင်။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဇာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣမသ္မိံ ဒုတိယ စိတ္တ နိဗ္ဗေသေ၊ ၌။ သ သင်္ခါရေနာတိ ဣဒမေဝ ပဒံ၊ သ သင်္ခါရေန ဟူသော ဤပုဒ်သည်သာလျှင်။ အပုဗ္ဗံ၊ မရှေးသော။ တဿ၊ ထို သ သင်္ခါရေန ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ သဟ သင်္ခါရေနာတိ သသင်္ခါရော ကား ဗဟုဗ္ဗိတည်း။ ဗဟုဗ္ဗိတိ ဟူကထည်း အညပုဒ်နှင့် မကင်းကောင်းရကား “ယော ပစ္စယဂဏော” ဟု အညပုဒ်ထည့်၊ အညပုဒ်သည် နှာပုဒ်တည်း။ နှာပုဒ် ဟူကထည်း ကြိယာနှင့်မကင်းကောင်းရကား။ ဟောတိ ဟူသော ကြိယာထည့်၊ ဝါ၊ “ထိလိဓာနိ ဘိက္ခဝေ သင်္ခတဿ သင်္ခတထက္ခကာနိ၊ ကတမာနိတိလိ ဥပ္ပါဒေါ ပညာယတိ၊ ဝယော ပညာယတိ၊ ဗြိတဿအညထက္ခံပညာယတိ” ဟုဟောတော်မူခြင်းကြောင့် သင်္ခတတရားဟူက ဥပ္ပါဒဟူသော ထဝနကြိယာနှင့်မကင်းကောင်းရကား “ပဿော ဟောတိ၊ ဝေဒနာ ဟောတိ” အစရှိသော ပါဠိကို ထောက်သဖြင့် ဟောတိ ဟူသော ကြိယာထည့်၊ ထို့ကြောင့် ရကား ယော ပစ္စယ ဂဏော သင်္ခါရေန သဟ ဟောတိ၊ ဣတိတဿာ သော ပစ္စယ ဂဏော သသင်္ခါရောဟု အပြည့်အစုံသမ္ပန်။

စိတ္တုပ္ပါဒ - ဒုတိယတွဲ အငွေသာလိနိ

28

A

ယော ပစ္စယ ဂဏော၊ အကြင် အာရုံ၊ ယောနိသော မနသိကာရ၊ စသော ပစ္စည်းအပေါင်းသည်။ သင်္ခါရေန၊ တွန့်တို့ ဆုတ်နှစ်သော စိတ်ကို ထက်သည်

၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော တန်ဆာ အထူးဖြင့် ပြုပြင်တတ်သော။ ဝါ၊ ပြုပြင်ကြောင်းဖြစ်သော ပုပ္ဖပယောဂ ဥပါယနှင့်။ သဟ၊ တကူ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့တကူဖြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော ပစ္စယဂဏော၊ ထို အာရုံ၊ ယောနိသော မနုဿိကာရစသော ပစ္စည်းအပေါင်းသည်။ သ သင်္ခါရာ၊ သသင်္ခါရမည်၏။ သသင်္ခါရေန၊ တွန့်တိုဆုတ်နစ်သော စိတ်ကို ထက်သည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော တန်ဆာအထူးဖြင့် ပြုပြင်တတ်သော။ ဝါ၊ ပြုပြင်ကြောင်းဖြစ်သော ပုပ္ဖပယောဂ ဥပါယနှင့်တကူဖြစ်သော။ သပ္ပယောဂေန၊ တွန့်တို ဆုတ်နစ်သောစိတ်ကိုစေခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်းဟူသော ပယောဂနှင့်ထကူဖြစ်သော။ သ ဥပါယေန၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်း၊ မပြုခြင်းတို့၌ အပြစ်၊ အကျိုးကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ သူတပါးတို့သည် စေခြင်း တိုက်တွန်းခြင်း၊ ဤသို့ အာရုံသော ကုသိုလ်ပြုခြင်း၏ အကြောင်း ဥပါယနှင့် တကူဖြစ်သော။ တေန ပစ္စယဂဏေန၊ ထိုအာရုံ၊ ယောနိသော မနုဿိကာရ-စသော ပစ္စည်းအပေါင်းဖြင့်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၌ စပ်)။ ဣတိ၊ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

မူလဒ္ဓိကာဗိပ္ပါယတ္ထ။ ။ သပ္ပယောဂေနာတိ လိနဿ ဖိတ္တဿ ဥဿာဟန ပယောဂသဟိတေန။ သ ဥပါယေနာတိ ကုသလဿ ကရုဏာကရုဏေသု အာဗိနဝါနိသံသ ပစ္စဝေက္ခနံ ပရေဟိ ဥဿာဟနန္တိ ဝေ မာဗိ ဥပါယသဟိတေန။ ၉၉-ဆဋ္ဌ။

ဒ္ဓိကာအနက်။ ။ သပ္ပယောဂေနာတိ၊ ကား။ လိနဿ၊ တွန့်တိုသော။ ဖိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ ဥဿာဟန ပယောဂ သဟိတေန၊ စေခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်း ဟူသော ပယောဂနှင့်တကူဖြစ်သော။ သ ဥပါယေနာတိ၊ ကား။ ကုသလဿ ကရုဏာကရုဏေသု၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်း၊ မပြုခြင်းတို့၌။ အာဗိနဝါနိသံသ ပစ္စဝေက္ခနံ၊ အပြစ်၊ အကျိုးကို ဆင်ခြင်ခြင်း။ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ ဥဿာဟနံ၊ စေခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်း။ ဣတိ ဝေ မာဗိ ဥပါယ သဟိတေန၊ ဤသို့ အစရှိသော ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း၏ အကြောင်း ဥပါယနှင့် တကူဖြစ်သော။

အနု။ ။ “ဥဿာဟနံ ပေသနံ နိယောဇနံ” ပေသနံ၊ စေခြင်း။ နိယောဇနံ၊ တိုက်တွန်းခြင်းသည်။ ဥဿာဟနံ၊ မည်၏။ ၁၀၀၆-ဆဋ္ဌ။

ဟိ-သစ္စံ၏။ အာရမ္မဏာဒိနာ၊ အာရုံ၊ ယောနိသော မနုဿိကာရစသော။ ယေန ပစ္စယ ဂဏေန၊ အကြင် ပစ္စည်း အပေါင်းဖြင့်။ ပဌမစိတ္တံ၊ ကုသိုလ် ပဌမစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ။ သပ္ပယောဂေန၊ တွန့်တို၊ ဆုတ်နစ်သော စိတ်ကို

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မဟာဝါရကထာ ၂၁၁

စေခြင်း တိုက်တွန်းခြင်း ဟူသော ပယောဂနှင့် တကွဖြစ်သော။ သ ဥပါယေန၊ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း မပြုခြင်းတို့၌ အပြစ်၊ အကျိုးကို ဆင်ခြင်ခြင်း သူတပါးတို့သည် စေခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်း ဤသို့ အစရှိသော ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း၏ အကြောင်း ဥပါယနှင့် တကွဖြစ်သော။ တေနေဝ ပစ္စယ ဂဏေန၊ ထိုအာရုံ၊ ယောနိသော မနသိကာရ-စသော ပစ္စည်းအပေါင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဣဒိ ဒုတိယစိတ္တံ၊ ဤဒုတိယ မဟာ ကုသိုလ်စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ။ ။

မှတ်ချက်။ ။ တေနေဝါတိ ပစ္စယဂဏေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ ပဒေ တရဏံ၊ သပ္ပယောဂေန သ ဥပါယေနာတိ ပဒဒယံ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ ပဒေ တတိယာဝိသေသနံ.... ဟူသော ယောဇနာ ၁၁၆-စကားကို ဆင်ခြင်။

တဿ၊ ထိုဒုတိယစိတ်၏။ ဝေံ၊ သို့။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗျာ၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ ဆည်။ ဝိဟာရ ပစ္စန္ဓေ၊ ကျောင်းစွန့်၌။ ဝသ မာနော၊ နေသည်ဖြစ်၍။ ဇေတိယဂံဏ သမ္ပဇန ဝေလာယ၊ စေတီရင်ပြင်ကို တမြက်လှည်းရာ အခါသည်၎င်း။ ထေရုပဋ္ဌာန ဝေလာယ၊ မထေရ်ကြီးကို စားရာ အခါသည်၎င်း။ သမ္ပတ္တာယဝါ၊ ရောက် လတ်သည်ရှိသော်၎င်း။ ဓမ္မသဝနဒီပသေ၊ တရားနာရာနေသည်။ သမ္ပတ္တေဝါ ရောက်လတ်သော်၎င်း။ “ဂန္ဓာ” သွား၍။ ပစ္စာ ဂစ္ဆတော၊ တဖန်ပြန်သော။ မယံ၊ ငါ့အား။ အတိဒ္ဓရုံ၊ အလွန်ဝေးသည်။ ဘဝိဿတိ ဖြစ်လတ်။ နဂမိဿာမိ၊ မသွားအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ပုန၊ ဖန်။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြန်၏။ ဘိက္ခုဿ နာမ၊ ရဟန်းအားမည်သည်။ စေတိယဂံဏံ၊ စေတီရင်ပြင်သို့၎င်း။ ထေရု ပဋ္ဌာနံ၊ မထေရ်ကြီးကိုစားရာသို့၎င်း။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာရာသို့၎င်း။ အဂန္တံ၊ မသွားခြင်းငှာ။ အသာရုပ္ပံ၊ မလျှောက်ပတ်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြန်၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဝေံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော။ (ထည့်)။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုကျောင်း စွန့်နေသော ရဟန်းအား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပယောဂေနဝါ၊ ပယောဂဖြင့် ၎င်း။ (ဥပ္ပန္နံ၌စပ်) ပရေန၊ သူတပါးသည်။ ဝတ္တာဒီနံ၊ ဝတ်အစရှိသည်တို့ကို။ အကရဏေ၊ မပြုခြင်း၌။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို၎င်း။ ကရဏေ၊ ၌။ အာနိသံ သဉ္စ၊ အကျိုးကို၎င်း။ ဒဿေတွာ၊ ပြုပြီး၍။ ဩဝဒိယမာနဿ၊ ဆုံးမအပ် သော။ တဿဝါ၊ ထိုကျောင်းစွန့် ရဟန်းအား၎င်း။ (လိုက်)။ နိဂ္ဂဟဝသေ

နေဝါနိဝံသည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ဣဓိ ကမ္မံ၊ ဤအမှုကို။
ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ကာရိယမာနဿ၊ ပြုစေအပ်သေး။ တဿဝါ၊
ထိုကျောင်းစွန့် ရဟန်းအား၎င်း။ ပရပယောဂေနဝါ၊ သူတပါး ပယောဂဖြင့်
၎င်း။ (ထည့်)။

မှတ်ချက်။ ။ ပရေနဝါ၌ ဝါကို ဤမှာတွင်၍ “အတ္ထနော ပယောဂေန ဝါ ပရ
ပယောဂေန ဝါ” ဟု သမုစ္စယပြု။

ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ကုသလစိတ္တံ၊ သည်။ သသင်္ခါရေန၊ သော။ ပစ္စယဂဏေန၊ ဖြင့်။
ဥပ္ပန္နံနာမ၊ ဖြစ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဒုတိယစိတ္တံ၊ ဒုတိယစိတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

တတိယစိတ္တ

၁၄၇-၁၄၈။ တတိယော တတိယ မဟာကုသိုလ်စိတ်၌။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်
နှင့်။ ဝိပ္ပယုတ္တံ၊ မဟည်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တံ၊ ဉာဏ်နှင့်
မဟည်သော။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဒမ္ပိ တတိယ စိတ္တံ၊ သည်လည်း။ အာရမ္မဏေ၊
အာရုံ၌။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌံ၊ အလွန်ရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။
ဧတ္ထ၊ ဤ တတိယစိတ်၌။ ပရိစ္ဆိန္နက ဉာဏံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော
ဉာဏ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဓိ တတိယ စိတ္တံ၊
သည်။ ဒဟာ ကုမာရ ကာနံ၊ အလွန် ငယ်ကုန်သော သူတို့အား။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ။ “အယံ ထေရော ဤ မထေရ်သည်။ မယံ၊ ငါ၏။
ထေရော၊ တည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝန္တန ကာလေ စ၊ ရှိခိုးရာ ကာလ၌၎င်း။
တေနော နယေန၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ စေတိယ ဝန္တန
ဓမ္မသဝန ကာလာဒိသု စ၊ စေတိတော်ကို ရှိခိုးခြင်း၊ တရားတော်ကို နှိုးခြင်း
၏ ကာလစသည်တို့၌၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ တတိယ မဟာကုသိုလ်စိတ်၌။ ပါဠိယံ၊
ပါဠိတော်၌။ သတ္တသု ဌာနေသု၊ ခုနစ်ပါးသော အရာတို့၌။ ပညာ၊ ပညာ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မဟာဝါရကထာ

သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ပါကတိက
မေဝ၊ ရှေးနှင့် မထူး ပြကတေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

တတိယစိတ္တံ၊ တတိယစိတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

စတုတ္ထ စိတ္တ

၁၄၉။ စတုတ္ထ စိတ္တေပိ၊ ၌လည်း။ ဒေဝေ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိ
တဗျော၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣဒံစိတ္တံကို။ “သ သင်္ခါရေနာတိ”၊ ဟူ၍။
ဝစနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ ယဒါ၊ ၌။ မာတာပိတရော၊ အမိ၊
အဘ၊ တို့သည်။ ဒဟရ ကုမာရကော၊ သူငယ်တို့ကို။ သီဒသ၊ ဦးခေါင်း၌။
ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ စေတိယာဒီနိ၊ စေတီစသည်တို့ကို။ ဝန္ဓာပေန္တိ၊ ရှိခိုးစေ
ကုန်၏။ တေ စ၊ ထို သူငယ်တို့သည်လည်း။ အနတ္တိကာ၊ အလိုမရှိကုန်သည်။
သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သည်မူလည်း။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာဝ၊ အလွန် ရွှင်ကုန်သည်ဖြစ်၍
လျှင်။ ဝန္ဓန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဝေဂ္ဂပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကာလောကာလ၌။
လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

စတုတ္ထ စိတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပဉ္စမ စိတ္တ

၁၅၀။ ပဉ္စမေ ငါးခုမြောက်၌။ ဥပေက္ခာ သဟ ဂတန္တိ၊ ကား။ ဥပေက္ခာ
ဝေဒနာယ၊ ဥပပက္ခာ ဝေဒနာနှင့်။ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။
ဣဒံ စိတ္တံ၊ သည်။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ မဇ္ဈတ္တံ၊ အလတ်သဘောရှိသည်။
ဝါ၊ လျစ်လျူရှုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စမ
စိတ်၌။ ပရိစ္ဆိန္ဒာ ဉာဏ်ပိုင်းခြားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောဉာဏ်သည်။ ဟောတိ
ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စမစိတ်၌။
ပါဠိယံ ၌။ ဈာနစတုဒကန္တံ။ “ဥပေက္ခာဟောတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဣန္ဒြိယဋ္ဌကော၌။

“ဥပေက္ခိန္ဒြိယံ ဟောတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝတော၊ ဟောပြီး၍။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံသည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာဒိပဒါနံ၊ ဝေဒနာစသော ပုဒ်တို့၏။ နိဗ္ဗေသေါ ဌံ။ သာတာသာတ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ပဋိက္ခေပ ဝသေန၊ သာတ၊ အသာတ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ကိုယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ကို။ ကတော၊ ၍။ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာ၊ ကို။ ကထိသာ၊ ၍။ တဿာ၊ ထိုအဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာ၏။ မဇ္ဈတ္တ လက္ခဏေ၊ လျစ်လျူရှုခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယကရဏ ဝသေန၊ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ပြုစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ “ဣန္ဒြိယ ကာရဏ ဝသေနာတိပိအတ္ထိ” ။ ဥပက္ခိန္ဒြိယ ဘာဝေ၊ ဥပေက္ခိန္ဒြိယ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။ စ ဆက်။ ပဒ ပဋိပဋိယာ၊ ပုဒ်အစဉ်အားဖြင့်။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တရုတ်ည်းသော အရာ၌။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ ပရိဟိနာ၊ ယုတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ စိတ္တကံဝသေန၊ ဖြင့်။ ပါဠိအာရုံဌာ၊ ပါဠိတော်သို့ တင် အပ်ကုန်သော။ ပဉ္စ ပဏ္ဍာသေဝ၊ ငါးဆဲ့ ငါးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝမ္မာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုငါးဆဲ့ ငါးပါးသော တရားတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗကောဋ္ဌာသေသု၊ တို့၌၎င်း။ သဗ္ဗဝါရေသု စ တို့၌၎င်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။

ပဉ္စမစိတ္တာံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဆဋ္ဌ စိတ္တာဒိ

၁၂၆-၉။ ဆဋ္ဌ သတ္တမ ဌမာနိ၊ ဆဋ္ဌစိတ်၊ သတ္တမစိတ်၊ အဋ္ဌမစိတ် တို့ကို၊ ဒုတိယ၊ တတိယ စတုတ္ထေသု၊ တို့၌။ ဝတ္တ နယေနေဝ၊ သးလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧကဝလံသက်သက်။ ဣမေသု၊ ဤဆဋ္ဌ၊ သတ္တမ အဋ္ဌမ စိတ်တို့၌။ ဝေဒနာ ပရိဝတ္တနဉ္စေဝ၊ ဝေဒနာ လဲလှယ်ခြင်းသည်၎င်း။ ပီတိ ပရိဟာနဉ္စ၊ ပီတိ၏ ယုတ်ခြင်းသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပတ္တံ နယေန၊ ဖြစ်သော နည်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရင် သည်။ တာဒိသ မေဝ၊ ထို ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထစိတ်နှင့်တူသည့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ၍။ ဟိ-သစ္စံ၊ ကရုဏာ မုဒိတာ ပရိကမ္မ ကာလေပိ၊ ကရုဏာ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ပုညကိရိယဝတ္ထာဒိကထာ

မှဒိတာ၊ ပရိကံကို ပြုသော ကာလ၌လည်း။ ဣမေသံ၊ ဤ ဆဋ္ဌ၊ သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ၊
ဝိတ်တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ အနုညာတာဝေ၊
ခွင့်ပြုအပ်သည် သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ “မဟာ အဋ္ဌကထာယံ အနုညာတာ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် အထယ်
အနက်ကို ပြသနည်းဟူမူ။

မူလဒီကာ။ ။မဟာ အဋ္ဌကထာယံ အနုညာတာ နာတိသမာယိတာယ သာဝနာ
ယာတိ ယေဝါပနကေဟိဝိ နိဗ္ဗိသေသတံ ဒေထေတိ။ ။၉၉-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။မဟာ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ နာတိ သမာယိတာယ၊ မတည်ကြည်
လွန်းသော။ သာဝနာယ၊ သာဝနာဖြင့်။ ဝါ၊ ၌။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ ဣတိ
ဣမိနာ၊ ဤမဟာအဋ္ဌကထာယံ အနုညာတာ၊ ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ကရုဏာမှဒိတာ
နဂ္ဂိ၊ တို့၏လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (ထည့်)။ ယေဝါပနကေဟိဝိ၊
ယေဝါပနက တရားတို့ဖြင့်လည်း။ နိဗ္ဗိသေသတံ၊ ပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်မှ
အထူးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒေထေတိ၊ ။

အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ကာမာဝစရ ကုသလ
ဝိတ္တာနိနာမ၊ မည်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌစိတ္တာဒိ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးကုန်ပြီ။

ပုညကိရိယဝတ္ထာဒိကထာ

သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ ကာမာဝစရ ကုသလ
ဝိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဒီပေတဗ္ဗာနိ၊
ကုန်၏။ ကထံ ဒီပေတဗ္ဗာနိ၊ ဟူမူကား။ ဒါန မယံ၊ ဒါနဖြစ်သော။ ပုညကြိယ
ာတ္ထုစ၊ ၎င်း။ သီလ မယံ၊ သီလ ဖြစ်သော။ ဘာဝနာ မယံ၊ ဘာဝနာဖြစ်သော။
အပစိတိ သဟဂတံ၊ အရိ၊ အသေ ပြုခြင်းဖြစ်သော။ (သဟဂတ အနက်မရှိ)။
၁၊ အရိ၊ အသေပြုခြင်း ကာယဝိညတ်ဝစီဝိညတ်နှင့် တကွဖြစ်သော။ ဝေယျာ
၁စွ သဟဂတံ၊ အမှုကြီး၊ ငယ်ကို ရွက်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ အမှုကြီး၊
ငယ်ကို ရွက်ဆောင်သော ကာယ ဝိညတ်၊ ဝစီဝိညတ်နှင့် တကွဖြစ်သော။
ဝတ္တာနုပ္ပဒါနံ၊ မိမိပြုအပ်သော ကုသိုလ်အဘို့ကို ပေးငွေကြေးငှားဖြစ်သော။
အဗ္ဗနုမောဒနံ၊ သူတပါး ပြုသော ကုသိုလ်ကို ရှေးရှုမ်းမြောက်ကြောင်း

ဖြစ်သော။ ဒေသနာ မယ်၊ တရားဟောကြောင်းဖြစ်သော။ သဝန မယ်၊ တရားနာကြောင်းဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပံ၊ အယူကို ပြောငဲ့မတ်စွာ ပြုသော ကမ္မဏကတာ ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပုညကြိယဝတ္ထု၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာနိဒသ၊ ဤဆယ်ပါးတို့သည်။ ပုညကြိယဝတ္ထု၊ နိ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ပုညကြိယဝတ္ထုတို့၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ (ထည့်)။ ဒါန မေဝ၊ ဒါနသည်သာလျှင်။ ဒါနမယ်၊ မည်၏။ ပုညကြိယာစ၊ ပုညကြိယာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုပုညကြိယာဟူသည်။ တေသံ တေသံ အာနိသံသာနံ၊ ထိုထိုအာနိသင်တို့၏။ ဝတ္ထုစ၊ အကြောင်း သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဘိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု၊ မည်၏။ သေသေသု ပိ၊ ကြွင်းသော သီလမယစသည် တို့၌လည်း။ သေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ပုညကြိယ ဝတ္ထုတို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိ တဗျော၊ ၏။ (ထည့်)။ စီဝရာဒိသု၊ သင်္ကန်း-အစရှိကုန်သော။ စတုသု၊ ကုန်သော။ ပစ္စယေသု၊ တို့တွင်၎င်း။ ရူပါဒိသု၊ ကုန်သော။ ဆသု အာရမ္မ ဏေသု ဝါ၊ ခြောက်ပါးသော အာရုံတို့တွင်၎င်း။ အနုဒိသု၊ အနု-အစရှိ ကုန်သော။ ဒသသု ဒါနဝတ္ထုသုဝါ၊ ဆယ်ပါးသောဒါနဝတ္ထုတို့တွင်၎င်း။ တံတံ ဒါနံ၊ ဒါနဝတ္ထု ထိုထိုကို။ ဒေန္တဿ၊ လှူသသူအား။ တေသံ တေသံ စီဝရာဒိနံ၊ တို့ကို။ ဥပါဒနတော၊ ဖြစ်စေသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပုပ္ဖဘာဂေ၊ ရှေးအတို၌၎င်း။ ပရိစ္စာဂ ကာလေ၊ စွန့်ကြဲသော ကာလ၌၎င်း။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ သောမနဿ စိတ္တေန၊ သောမနဿနှင့် ယှဉ်သေးစိတ်ဖြင့်။ အနုဿ ရဏေ စ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ရာ၌၎င်း။ “အနုဿရဏကာလေစာ တိပိ အတ္ထိ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီသု ကာလေသု၊ တို့၌။ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော။ ဗေတနာ၊ စေတနာသည်။ ဒါန မယ်၊ ဒါနမယဖြစ်သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု နာမ၊ မည်၏။

ပဉ္စသီလံ၊ ကို။ အဋ္ဌသီလံ၊ ကို။ ဒသသီလံ၊ ကို။ သမာဒိယန္တဿ၊ ဆောက် တည်သသူအား၎င်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသသူအား၎င်း။ ပဗ္ဗဇန္တဿ၊ ရဟန်းပြုသသူ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မဟာဝါရကထာ

အား၎င်း။ မနောရထံ၊ နှလုံးအလိုကို။ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့။ ပါပေတု၊ ရောက်
 နေ၍။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ အမှီဝတ၊ ဖြစ်ပေပြီ
 တကား။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွ-ကောင်းစွ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊
 ဆင်ခြင်သသူအား၎င်း။ “အာဝဇ္ဇန္တဿာတိပိ အတ္တိ”။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိ
 မောက္ခသီလကို။ သံဝရန္တဿ၊ စောင့်သသူအား၎င်း။ စိဝရာဒယော၊ သင်္ကန်း
 အာရုံကုန်သော။ ပစ္စယောတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သသူ အား၎င်း။
 အာပါထဂတေသု၊ ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံ-စသည်
 တို့၌။ စက္ခုဒ္ဓါရာဒိနိ၊ စက္ခုဒ္ဓါရ-စသည်တို့ကို။ သံဝရန္တဿ၊ ပိတ်ဆို့ စောင့်
 စည်းသသူအား၎င်း။ အာဇီဝံ၊ အာဇီဝသီလကို။ သောဇေန္တဿ၊ သုတ်သင်
 သသူအား၎င်း။ ပဝတ္တာ၊ သော။ စေတနာ၊ သည်။ သီလမယံ၊ သော။ ပုညကြိယ
 ဝတ္တုနာမ၊ မည်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါယံ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ၌။ ဝုတ္တေန၊ သခင် သာရိပုတြာသည်ဟော
 တော်မူ အပ်သော။ ဝိပဿနာ မဂ္ဂေန၊ ဝိပဿနာ အစဉ်ဖြင့်။ စက္ခု၊ စက္ခု
 ကို။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟူ၍။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟူ၍။ အနတ္တတော၊ အနတ္တ
 ဟူ၍။ ဘာဝေန္တဿ၊ ပွားစေသသူအား။ ပ။ မနံ၊ မနောဒ္ဓါရကို။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ
 တို့ကို။ ပ။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ကို။ ပ။ မနော
 ဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်ကို။ စက္ခု သမ္ပယံ၊ စက္ခုသမ္ပယကို။ ပ။ မနောသမ္ပယံ၊
 မနော သမ္ပယကို။ စက္ခု သမ္ပယဇံ၊ စက္ခုသမ္ပယကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊
 ဝေဒနာကို။ ပ။ မနောသမ္ပယဇံ၊ မနောသမ္ပယ ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊
 ဝေဒနာကို။ ရူပသညံ၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော သညာကို။ ပ။ ဓမ္မသညံ၊ ဓမ္မာရုံ၌
 ဖြစ်သောသညာကို။ ပ။ ဇရာ၊ မရဏံ၊ ကို။ အနိစ္စတော၊ ဟူ၍။ ဒုက္ခတော၊ ဟူ၍။
 အနတ္တတော၊ ဟူ၍။ ဘာဝေန္တဿ၊ အား။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ စေတနာ၊
 သည်။ ဘာဝနာမယံ၊ သော။ ပုညကြိယဝတ္တုနာမ၊ မည်၏။ (ရွှေသို့သွား)။
 ဝါ၊ ကား။ အဋ္ဌတ္ထိ သာယ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော။ အာရမ္မဏေသု၊ တို့၌။
 အပ္ပနံ၊ သို့။ အပ္ပတ္တာ၊ မရောက်သော။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။
 စေတနာ၊ သည်။ ဘာဝနာမယံ၊ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္တုနာမ၊ မည်၏။

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

29
A

ပန၊ ထိုမှတပါး။ မဟလ္လကံ၊ သိက္ခာကြီးသောသူကို။ ဓိသ္မာ၊ ရှိ။ ပစ္စုပ္ပန်
 ပတ္တံ၊ စိဝရ ပဋိဂ္ဂဟဏ အဘိဝါဒန မဂ္ဂသမ္ပဒါန ဝေဒနာ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊
 ဣန္ဒြာဓာဏ ၅၀၀-၂၀

သပိတ်၊ သင်္ကန်းလှမ်းယူခြင်း၊ ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးပေးခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အပစိတိသဟဂတံသော။ ပုညကြိယဝတ္ထုကို။ (လိုက်)။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၏။

ဝုဗ္ဗတရာနံ၊ သီတင်းကြီးမြတ်သော သူတို့အား။ တို့၏။ ဝတ္ထုပုဋိပတ္တိ ကရဏ ဝသေန၊ ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်ကို ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ငေယျာဝစ္စ သဟ ဂတံ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထုကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ ၏။ “လှမ်း၍စပ်”။

အနုသန္ဓေ။ ။ လူတို့အားဖြစ်သော ငေယျာဝစ္စကို ပြခြင်းငှာ ဂါမံ စသည်ကို ဝိနိသော်။

ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပင်ဦး ဝင်သော။ ဘိက္ခုကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ သမာဒပေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဥပသံဟရဏဝသေန၊ အနီးသို့ ဆောင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ “ဝစ္စ၊ သွားချေ။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်သော အဟုန်ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပတ္တာဟရဏာဒိဝသေန စ၊ သပိတ်ကို ဆောင်ခြင်း စသည် တို့၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ကာယဝေယျာဝဋ္ဌိကကာလေ၊ ကိုယ်ဖြင့်အမှု ကြီးငယ်ကို ရွက်ဆောင်သော ကာလ၌။ ဝေယျာဝစ္စ သဟဂတံသော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထုကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂန္ဓာဒိဟိ၊ နံသာစသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “အသုကဿ နာမ၊ ဤမည်သော သူအား။ ပတ္တိ၊ အဘို့သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပစေ”။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ “သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အား။ ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပစေ”။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ပတ္တိ၊ မိမိပြုသောကုသိုလ် အဘို့ကို။ ဒဒတော၊ ပေးသသူအား။ ပတ္တာနုပ္ပဒါနံ၊ သော။ ပုညကြိယဝတ္ထုကို။ (လိုက်)။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပတ္တိ၊ မိမိပြုသော ကုသိုလ်အဘို့ကို ဒဒတော၊ ပေးသသူအား။ ပုညက္ခယော၊ ကောင်းမှု၏ ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ကိံပန၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧဝဒနာ၊ ခြင်းတည်း။ ပုညက္ခယော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန-တံပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ၊ ကေဒိပံ၊ တပွင့်သော ဆီမီးကို။ ဇာလေတွာ၊ ထွန်း၍။ တတော၊ ထို ဆီမီးမှ။ ဒိပ သဟဿံ၊ ဆီမီး တထောင်ကို။ ဇာလေန္ဓဿ၊ ညှိသသူ၏။ ပဌမ ဒိပေါ၊ ရှေးဦးစွာ ဆီမီးကို။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မဟာဝါရကထာ

‘ခိဏော’တိ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ န ဝတ္ထုဗျော၊ မဆိုသင့်။ ပန၊ သမ္ဘာဝနာကိုဆိုအံ့။ ပုရိမာ လောကေန၊ ရှေးဆိမီးရောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပစ္စိမာလောကော၊ နောက် ဆိမီးရောင်သည်။ ဧကတော၊ တပြိုင်နက်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အတိမဟာ၊ အလွန်ကြီးကျယ်သည်။ ဟောတိ ယသ၊ ဤသို့။ ဝေ မေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပတ္တိံ၊ ကို။ ဒဒတော၊ အား။ ပရိဟာနိ နာမ၊ ကုသိုလ်၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ သမ္ဘာဝနာကို ဆိုအံ့။ ဝုဒ္ဓိံ ယေဝ၊ ကြီးပွားသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျော၊ ၍။

ပရေဟိ၊ သူတပါး တို့သည်။ ဒိန္နာယ၊ ပေးအပ်သော။ ပတ္တိယာဝါ၊ ကုသိုလ် အဘို့ ဂိုဏ်း။ အညာယ၊ ပေးအပ်သည်မှ တပါးသော။ ပုည ကြိယာယဝါ၊ ကိုဏ်း။ “သုဓု သာဓု”တိ၊ ကောင်းစွ၊ ကောင်းစွ ဟူ၍။ အနုမောဒန ဝသေန၊ အနုမောဒနာ ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဗ္ဗနုမောဒနံ၊ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၍။

ဧကော၊ တဦးသော ရဟန်းသည်။ ဝေ၊ ဤသို့ တရားဟောသည်ရှိသော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ “ဓမ္မ ကထိကော”တိ၊ တရားဟောကောင်းဟူ၍။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဣစ္ဆာယ၊ ယုတ်မာသော အလို၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ လာဘ ဂရုကော၊ လာဘ၌ အလေးပြုသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဒေသေတိ၊ ဟောအံ့။ တံ ဒေသနံ၊ ထိုဟောကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည်။ မဟပူလံ၊ ကြီးသော အကျိုးရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧကော၊ တဦးသော ရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊ ၍။ ပဂုဏံ၊ လေ့ကျက်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အပစ္စာသီသ မာနော၊ လာဘ သက္ကာရ-စသည်ကို ရှေးရှုမတောင့်တမူ၍။ ဝိမုတ္တာယတန သီသေန- ဝိမုတ္တာယတန သီသံကတွာ၊ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းထူးကို ပဋ္ဌာနပြု။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဒေသေတိ၊ အံ့။ ဣဒံ ဒေသနံ၊ ဤဟောကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည်။ ဒေသနာ မယံ၊ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု၊ နာမ၊ မည်၏။

ဧကော၊ တဦးသော သူသည်။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ ဣတိ၊ ဤသို့ နာသည်ရှိသော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသူဟူ၍။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဣစ္ဆာယ၊ ယုတ်မာသော အလို၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ (လိက်)။ သုဏာတိ၊ နာအံ့။ တံသဝနံ၊ ထိုသို့ နာကြောင်း

ဖြစ်သော စေတနာသည်။ မဟပ္ပလံ သည်။ နဟောတိ မဖြစ်။ ကော၊ တဦးသောသူသည်။ “ဝေ၊ ဤသို့ နာသည်ရှိသော်။ မေ ငါ့အား။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသော အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပေလတ်” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသကော၊ တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်၌။ (ထည့်) ။ ဟိတဖရဏေန မေတ္တာ-ဖရဏေန၊ မေတ္တာကို နှံ့စေသော။ မုဒုစိတ္တေန၊ နူးညံ့သောစိတ်ဖြင့်။ တနည်း။ “ဝေ၊ သော်။ မေ၊ အား။ မဟပ္ပလံ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ်” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဟိတ ဖရဏေန၊ မိမိ အစီး အပွား၌ ဖြန့်အပ်သော။ မုဒု စိတ္တေန၊ မွေ့ကို။ သုဏာတိ၊ အံ့။ ဣဒံသဝနံ၊ ဤ နာကြောင်း ဖြစ်သော စေတနာသည်။ သဝန မယံ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထုနာမ၊ မည်၏။

ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသသူအား။ ဒိဋ္ဌိဇကမ္ပံ၊ အယူကို ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုသော စေတနာဟု ဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော။

မူလဒီကာ။ ။ ကမ္မဿကတညဏံ ဒိဋ္ဌိဇကမ္ပံ။ ။ ၀၀၀-ဆဋ္ဌ။

ပုညကြိယ ဝတ္ထုနာမ၊ မည်၏။ ပန၊ အယူထူးကိုဆိုအံ့။ ဒီသဘာဏကာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌိဇကတံ၊ ဒိဋ္ဌိဇကတ ဖြစ်သော ပုညကြိယ ဝတ္ထုသည်။ “ဒိဋ္ဌိဇ ကမ္ပံ ဒိဋ္ဌိဇ ကမ္ပန္တိပိ အတ္တိ” ။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ပုညကြိယ ဝတ္ထုတို့၏။ နိယမ လက္ခဏံ၊ အကျိုးကြီးသည်၏အဖြစ်၌ မြဲခြင်း၏မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ပုညံ၊ ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသ သူအား။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ ဥဇုကဘာဝေနော၊ ဖြောင့်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် သာလျှင်။ မဟပ္ပလံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟု၊ ကုန်၏။

ပန၊ ဆက်။ ဧတေသု ပုညကြိယ ဝတ္ထုသု၊ တို့တွင်။ တာဝ၊ စွာ။ ဒါ နမယံ၊ ဒါ နမယသည်။ ဒါ နံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တဿ၊ ကြံသု သူအား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါ နံ၊ ကို။ ဒေတော၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။ ဒါ နံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗစေတနံ၊ ကို၎င်း။ မုဉ္ဇစေတနံ၊ ကို၎င်း။ “မုဉ္ဇစေတနန္တိပိ အတ္တိ” ။ အပရစေတနံ၊ ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿောပိ၊ ကုန်သော။ စေတနာ၊ တို့ကို။ ကောဇတာ၊ တပေါင်းတည်း။ ကတွာ၊ ဤ။ ဒါ နမယံ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု

နာမာသည်။ ဟောတိ၏။ သီလမယမ္ပိ၊ သီလမယကုသိုလ်သည်လည်း။ သီလံကို။
 ပူရေသာမိ၊ ဖြည့်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တဿ၊ ကြံသသူအား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ သီလ
 ပူရဏ ကာလေ၊ သီလကို ဖြည့်သော ကာလ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ မေ၊ ငါသည်။
 သီလံကို။ (လိုက်)။ ပူရိတံ၊ ဖြည့်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သ
 သူအား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ သဗ္ဗာပိ၊ ကုန်သော။ တာ၊ ထို သုံးပါးသော စေတနာ
 တို့ကို။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတု၊ ရှိ။ သီလမယံ၊ သော၊ ပုညကြိယ
 ဝတ္ထု နာမာ သည်။ ဟောတိ၏။ ပ။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဥဇုံ၊
 ဖြောင့်စွာ။ ကရိသာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တဿ၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။
 ဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကရောန္တဿ၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ မေ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိံကို။
 ဥဇုကာ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ အား။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ သဗ္ဗာပိ၊ ကုန်သော။ တာ၊ ထို သုံးပါးသော စေတနာ တို့ကို။
 ဧကတော၊ တည်း။ ကတု၊ ရှိ။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပံ၊ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု နာမာ
 သည်လည်း။ ဟောတိ၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ အဋ္ဌကထာ နည်းကို ပြပြီး၍ ပါဠိနည်းကို ပြထိုရကား သုတ္တေဝန
 စသည်ကို မိန့်သော်....

ပန၊ အဋ္ဌကထာနည်းမှတပါး ပါဠိနည်းကို ဆိုအံ့။ သုတ္တေ၊ ပါဠိ၌။ တီဏိ
 ယေဝ၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာဟူ၍ သုံးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပုညကြိယ
 ဝတ္ထု၊ နိုတို့သည်။ အာဂတောနိ၊ လာကုန်၏။ တေသုထိုသုံးပါးသော ပုညကြိယ
 ဝတ္ထုတို့၌။ ဣတရေသမ္ပိ၊ ဤမှ တပါးသော ပုညကြိယ ဝတ္ထု တို့ကိုလည်း။
 သင်္ဂဟော၊ ပေါင်း၍ ယူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၎င်း။ ဟိ-သဇ္ဇံ၊ ၎င်း။ အပစိတိ
 ဝေယျာဝစ္စာနိ၊ အပစိတိ ပုညကြိယဝတ္ထု ငေယျာဝစ္စပုညကြိယဝတ္ထုတို့သည်။
 စာရိတ္တဝသေန၊ စာရိတ္တ၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ထည့်)။ သီလမယော၌။ သင်္ဂဟံ၊
 ပေါင်း၍ ယူခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပတ္တာနုပ္ပဒါန အပ္ပနုမောဒနာနိ၊
 ပတ္တာနုပ္ပဒါန ပုညကြိယဝတ္ထု၊ အပ္ပနုမောဒန ပုညကြိယ ဝတ္ထုတို့သည်။ ဝါန
 မယော၌။ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

စောဒနာနုသန္ဓေ။ ။ ပတ္တာနုပ္ပဒါနကို ဝါနမယ၌ သဗ္ဗိဟံသည်ကား လျော်ထု
 ပေပြီး အပ္ပနုမောဒနကို အထယ် အကြောင်းကြောင့် ဝါနမယ၌ သဗ္ဗိဟံသင့်
 သနည်းဟူမူ။

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကသာနိဿယ

ပုလန္ဒိကာ။ ။အနဝဇ္ဇဝတ္ထု၊ ပရိစ္စန္ဓော ပိယ အပ္ပနမောဒ မာနောပိ ပရဿ သပ္ပတ္တိယာမောဒတိတိ အပ္ပနမောဒနာ ဒါနမယေ သင်္ဂဟိတာ။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။အနဝဇ္ဇဝတ္ထု၊ အပြစ်မရှိသော ဝတ္ထုကို။ ပရိစ္စန္ဓော၊ စွန့်သဘူ သည်။ ပရဿ၊ ဆုတပါး၏။ သပ္ပတ္တိယာ၊ စည်းစိမ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ဌ။ မောဒတိဒိယ၊ ဝမ်းမြောက် သကဲ့သို့။ အပ္ပနမောဒမာနောပိ၊ အသွန် ဝမ်းမြောက်သော သူသည်လည်း။ ပရဿ၊ ၎င်း။ သပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ဌ။ မောဒတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပနမောဒနာ၊ အပ္ပနမောဒနာကို။ ဒါနမယေ၊ ဒါနမယ ပုညကြိယဝတ္ထု၌။ သင်္ဂဟိတာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။

ဒေသနာ၊ သဝန၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မာနိ၊ ဒေသနာ၊ သဝန၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မာတို့သည်။ ဘာဝနာ မယော၌။ သင်္ဂဟိ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ယေ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ “ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မံ သဗ္ဗေသံ နိယမ လက္ခဏ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ အာစရိယာနိ၊ တို့၏။ ဝါ၊ ဖေ၌။ တံဒိဋ္ဌိဇုကမ္မံ၊ သည်။ တီသုပိ၊ ဒါန၊ သိသ၊ ဘာဝနာမယဟု ဆိုအပ်သော ပုညကြိယဝတ္ထု သုံးပါးတို့၌လည်း။ သင်္ဂဟိ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ ဝေ၊ သို့။ တောနိပုညကြိယ ဝတ္ထုနိ၊ တို့သည်။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ဟုတုာ၍။ ဝိတ္တာ ရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒသ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဟေသု၊ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်။ “ဒါနံ၊ ကို။ ဒဿာမိအံ”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တန္တော၊ သည်။ အဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်သော။ ကာမာဝစရ ကုသလ စိတ္တာနံ၊ တို့တွင်။ အညဘရေ နေဝ၊ တပါးပါးဖြင့် သာလျှင်။ စိန္တေတိ၊ ၎င်း။ ဒေ မာနောပိ၊ ပေးလှူဒဿ သူသည်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ ထိုရှစ်ပါးသော ကာမာဝစရ ကုသုလ်စိတ်တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ဒေတိ၊ ၎င်း။ “မေ၊ သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညဘရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၎င်း။ “သီလံ၊ ကို။ ပူဇရဿာမိ၊ အံ”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညဘရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တေတိ၊ ၎င်း။ သီလံ၊ ကို။ ပူဇရေက္ခောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညဘရေန၊ ဖြင့်။ ပူဇရတိ၊ ၎င်း။ “မေ၊ သည်။ သီလံ၊ ကို။ ပူရိတံ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညဘရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၎င်း။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ဘာဝေဿာမိ၊ ပွားစေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တန္တောပိ၊ သော်လည်း။

တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တေတိ၊ ၏။ ဘာဝနံ၊ ကို။ (လိုက်)။ ဘာဝေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ တပါးပါးဖြင့်။ ဘာဝေတိ၊ ၏။

မူလဒ္ဓိကာဒိပ္ပယတ္ထ။ ။ဘာဝေန္တောပိတိ အသမတ္ထ တစဝနံ သန္ဓာယာဟ။ သမတ္တာ ဟိ အပ္ပနာ ဟောတိတိ။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

ဒ္ဓိကာအနက်။ ။ဘာဝေန္တောပိတိ၊ ဟူသော စကားကိုလည်း။ အသမတ္ထတာဝနံ၊ မပြည့်စုံသော ဘာဝနာကို။ ဝါ၊ ပုဗ္ဗဘာဝဘာဝနာကို။ သန္ဓာယာ၊ ၏။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စ၊ ၏။ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံသော ဘာဝနာသည်။ အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

မေ၊ သည်။ ဘာဝနာ၊ ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။

ဇေဋ္ဌာ ပစိတိ ကမ္ပံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တေတိ၊ ၏။ ကရောန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ကရေတိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။ ဇေဋ္ဌာ ပစိတိကမ္ပံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ ကာယဇေယျာဝဋ်က ကမ္ပံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တောပိ၊ ကြံသော်၎င်း။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်၎င်း။ “မေ၊ သည်။ ကတံ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တောပိ၊ ဆင်ခြင်သော်၎င်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ ပတ္တိံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တောပိ၊ သော်၎င်း။ ဒဒန္တောပိ၊ သော်၎င်း။ မေ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တောပိ၊ သော်၎င်း။ ပတ္တိံ၊ ဝါ၊ သူတပါး ပေးသော ကုသိုလ်ကို၎င်း။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ကုသလံ၊ မပေး နေသော ကုသိုလ်ကို၎င်း။ အနုမောဒိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တေတိ၊ ၏။ အနုမောဒေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ အနုမောဒတိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။ အနုမောဒိတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ပစ္စဝေက္ခန္ဓောပိ လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။
 ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၎င်း။ ဓမ္မံ ကျိ။ ဒေသိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တောပိ၊
 သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင် သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တေတိ၊
 ၎င်း။ ဓမ္မံ ကျိ။ ဒေသေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။
 အညတရေန၊ ဖြင့်။ ဒေသေတိ၊ ၎င်း။ မေ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကျိ။ ဒေသိတော၊ ပြီ။
 ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။
 အညတရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၎င်း။ ဓမ္မံ ကျိ။ သောဿာမိ၊ နာအံ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ စိန္တေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အည
 တရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တေတိ၊ ၎င်း။ သုဏန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊
 တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ သုဏာတိ၊ ၎င်း။ မေ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကျိ။
 သုတော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊
 တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၎င်း။ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကျိ။ ဥဋကံ၊
 ဖြောင့်မတ်စွာ။ ကရိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တောပိ၊ သော်လည်း။
 တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တေတိ၊ ၎င်း။ ပန၊ အထူး။
 ဒိဋ္ဌိံ၊ ကျိ။ ဥဋစွာ။ ကရောန္တော၊ သည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တာနံ၊
 မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် လေးခုတို့တွင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ကရေ
 တိ၊ ၎င်း။ မေ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကျိ။ ဥဋကော၊ စွာ။ ကတော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စ
 ဝေက္ခန္ဓောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ အဋ္ဌန္တံ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အည
 တရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၎င်း။

ကျမ်းတစ်။ ။ သာမညဖြင့် ဝိသေသကို ယူလိုရကား။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ စသည်ကို
 ထက်သော်....။

ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အနန္တာနိနာမ
 အနန္တ မည်သည်တို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ မဟာ အဗ္ဗကထာ၌ ယူအပ်ကုန်၏။
 ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း ဟူမူကား။ ဟိ၊ ရဲ့အံ။ အာကာ
 သော၊ ကောင်းကင်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံး၊ အပိုင်း၊ အခြားမရှိ။ စက္က
 ဝါဠာနိ၊ စကြဝဠာတို့သည်။ အနန္တာနိ၊ အဆုံး၊ အပိုင်း၊ အခြားမရှိကုန်။
 သတ္တနိကာယေ၊ သတ္တဝါအပေါ်စီးသည်။ အနန္တော၊ အဆုံး၊ အပိုင်း၊ အခြား
 မရှိ။ ဗုဒ္ဓညာဏံ၊ ဘုရားဉာဏ်တော်သည်။ အနန္တံ၊ အဆုံး၊ အပိုင်းအခြားမရှိ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မဟာဝါရကထာ

ဣတိ၊ ဤသို့။ အနန္တာနိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အာကာသဿ၊ ကောင်းကင်၏။ ပုရတ္ထိမ၊ ဒိသာယ ဝါ၊
 အရှေ့ အရပ်၌၎င်း။ ပစ္ဆိမုတ္တရ၊ ဒက္ခိဏာသုဝါ၊ အနောက်၊ မြောက်၊
 တောင်အရပ်တို့၌၎င်း။ တွေ့ကာနိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ယော
 ဇနသတာနိတိဝါ၊ ယူဇနာအရာတို့ဟူ၍၎င်း။ တွေ့ကာနိ၊ ကုန်သော။ ယော
 ဇန သဟဿာနိတိဝါ၊ ယူဇနာအထောင်တို့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊
 အပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သိနေရမတ္တမ္ပိ၊ မြင်းမိုရ်တောင် ပမ-ဏရှိသည်
 လည်း ဖြစ်သော။ အယောကုဋ္ဌံ၊ သံချောင်းကို။ ပထဝီ၊ မြေကို။ ဒွိဓာ ကတွာ၊
 နှစ်ပြာပြု၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ ခိတ္တံ၊ ချအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဿေတေဝံ၊
 ကျသည်သာလျှင်တည်း။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ နော လဘေထ၊ မရရာ။ ဝေံ၊
 ဤသို့။ အာကာသော၊ သည်။ အနန္တောနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

စက္ကဝါဠာနုဗ္ဗိ၊ တို့၏လည်း။ သတေဟိ ဝါ၊ အရာတို့ဖြင့်၎င်း။ သဟဿေ
 ဟိဝါ၊ အထောင်တို့ဖြင့်၎င်း။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
 အကနိဋ္ဌ ဘဝနေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ကုန်သော။ (မဟာ ဗြဟ္မာနော၌စပ်)။

၀၀နတ္ထံ။ ။ဥက္ကဋ္ဌသမ္ပတ္တိကတ္တာ နတ္ထိ ဧတေသံ ကနိဋ္ဌသာဝေါတိ အကနိဋ္ဌာ။
 ဒဠေ၊ ထာမ၊ ဓနုဂ္ဂဟဿ။ ပိုလ် နှစ်ထောင် ဝန်ကို ဆောင်သော ကျန်းသော
 လေးကို စွဲကိုင်သော လေးသမား၏။ “ဒဠေ ဓမ္မ ဓနုဂ္ဂဟဿာတိပိ အတ္ထိ”။

အဓိပ္ပာယ်။ ။တင်ပြီးသော လေး၌ အလယ်၌ နှစ်ထောင်ပိုလ် လေးသာရကို
 ချည်၍ လေးရိုးကို ချီလသော် လေး၌အလယ်နှင့် ထေးရိုးအလယ် အကြားသည်
 မြားနှင့် အရှည် ခွင်လည်း ကျယ်အံ့။ ထာရလည်း မြေမှ ကြအံ့။ ဤ လေးသည်
 ဒွိသဟဿ ထာမ၊ မည်၏။ ယင်းတို့ ဒွိသဟဿ ထာမ ထေးသည်မင် ဓဠေ ထာမ
 မည်၏။

လဟုကေန၊ မြားကိုခွဲ၍ အညီနှုတ်ပြီး လဲသွတ်သဖြင့် ပေါ့သော။ အသနေန၊
 မြားသည်။ “သရေနာတိပိ ကတ္ထစိ အတ္ထိ”။

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

30
A

၀။ ဘဿတေဝ-က။ ဘဿတေယေဝါတိ ပတေယေဝ- ယောဇနာ- ၀၁၆။
 ၂။ ဝေံ အာကာသံ အနန္တံ နာမ-သဌ။
 ဣန္ဒာဆယ ၄၀၀-၂၉

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

၅၀၆။ အတိက္ကမန၌ ကတ္တာ။ “အသနေနာတိလရေန၊ အတိက္ကမန ဣတိ ပဒေကရထံ၊ အသိယတိ ဝိပိယတိတိ အသနော၊ အသ၊ ဝိပနေ၊ ကဗ္ဗေယျ”
ဇယာ ဇနာ ဇာရ ကာ၊ အသနေနကာ၊ ပါဠိဟောင်း။ ဤ ယောဇနာ၌ အတိက္ကမန ဣတိပဒေ ကရထံ၊ ကို ဆင်ခြင်။

တိရိယံ၊ ပီလာ၊ တာလစ္စာယံ၊ ထန်းရိပ်ကို။ အတိက္ကမန မတ္တေန၊ လွန်ခြင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကာလေန၊ ဖြင့်။ စက္ကဝါလ သတ သဟယံ၊ စကြဝဠာ တသိန်းကို။ အတိက္ကမန သမတ္တေန၊ လွန်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ ဇဝေန၊ လျှင်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ စတ္တာဓော၊ လေးဦးကုန်သော။ မဟာဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာကြီးတို့သည်။

၁၁၇။ ပစ္စယ ဝိနိစ္ဆယ။ မြူဟ ဓာတ်၊ မ-ပစ္စည်း။ ဥ-ကို အ-ပြု၍ ဗြဟ္မဗြီးသည်။ ထိုကြောင့် ဗဏိဗန္ဓု၌ “ဗြဟ္မာနောတိ ဇတေန မြူဟ ဓာတုတော မပစ္စယံ ကတ္တာ ဥကာရဿ စ အကာရံ ကတ္တာ ဗြဟ္မာဣတိ ရူပံ သိဇ္ဈတိတိ ဒသေတိ” ဟုအပ်ပြီ။

သဗ္ဗပပတ္တိ သုတ် အဋ္ဌကထာ။ မြဟ္မာတိ ကာမာဝစရ သတ္တာနံ သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊ တထာ မြူဟိတ ဂုဏတာယ ဗြဟ္မဝိဟာရတော နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌေန စ ဗြဟ္မာ။

“စက္ကာဋ္ဌ ပရိယန္တံ၊ စကြဝဠာအဆုံးကို။ ပသယိသာမ၊ ရှုကုန်အံ့”။ ဣဟိ၊ ဤသို့။ တေနဇဝေန၊ ထိုသို့သော လျင်ခြင်းဖြင့်။ သစေပိဓာဇေယျ၊ အကယ်၍ကား ပြေးကုန်ငြားအံ့။ စက္ကဝါဋ္ဌ ပရိယန္တံ၊ စကြဝဠာ အဆုံးကို။ အဒိသ္မာဝ၊ မမြင် မှု၍ သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ၊ ခရီးအကြား၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်ရာ၏။ ဝေံသိ။ စက္ကဝါဋ္ဌာနိ၊ တို့သည်။ အနန္တာနိနာမ၊ မည်ကုန်၏။

ပန၊ ထိုမှ တပါး။ တွေကေသု၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ စက္ကဝါ ဋ္ဌေသု၊ တို့၌။ ဥဒကဋ္ဌက၊ ထလဋ္ဌကသတ္တာနံ၊ ရေ၌တည်သောသတ္တဝါ၊ ကြည်း၌ တည်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပမာဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ခရီး။ ဝေံသိ။ သတ္တနိကာယော၊ သည်။ အနန္တော နာမ၊ အနန္တ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတောပိ၊ ထိုသုံးပါးသော အနန္တထက်လည်း။ ဗုဒ္ဓဉာဏံ၊ ဘုရားဉာဏ်တော်သည်။ အနန္တ တရမေဝ၊ အနန္တထက် အနန္တသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၀။ ပိုမိုရေး ၂၀၂၊ ဒုအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၆၊ ကြောင်းရေး-၂၆။
၂။ အနန္တမေဝ-သဗ္ဗ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မဟာဝါရကထာ

ဝေ၊ သို့။ အပရိမာဏေသု၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊
 စကြဝဠာတို့၌။ အပရိမာဏာနံ၊ အတိုင်း အရှည် မရှိ ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏။ ကာမာဝစရ သောမနဿ သဟဂတ ဉာဏသမ္ပယုတ္တ အသင်္ခါ
 ရိက ကုသလ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ကေဿ၊ တဦးသသူအား။ ဗဟူနိ၊ များစွာ
 တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗဟူနပ္ပိ၊ များစွာသော သူတို့ အားလည်း။
 ဗဟူနိ၊ များစွာသော ကုသိုလ်စိတ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံး
 စုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ ကုသလ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ကာမာဝစရဋ္ဌေန၊
 ကာမာဝစရ ဟူသော အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ သေးမနဿ သဟ
 ဂတဋ္ဌေန၊ သောမနဿ သဟဂုတ် ဟူသော အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။
 ဉာဏသမ္ပယုတ္တဋ္ဌေန၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်ဟူသော အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။
 အသင်္ခါရိကဋ္ဌေန၊ အသင်္ခါရိက ဟူသော အနက် အားဖြင့် လည်းကောင်း။
 ကေတ္တံ၊ တူသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်
 ကုန်၏။ ဧဝံ၊ မေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ သောမနဿသဟဂတံ၊ သော။
 တိဟေတုကံ၊ သော။ အသင်္ခါရိကံ၊ သော။ မဟာစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တထာ၊ တူ။ သသင်္ခါရိကံ၊ သော။ မဟာစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပထာ၊
 တူ။ ဥပေက္ခာသဟဂတ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တ ဒုဟေတုက သသင်္ခါရိကံ၊ သော။ မဟာ
 စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေ၊ သို့။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ အပရိမာဏေသု၊ ကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ တို့၌။ အပရိမာဏာနံ၊ ကုန်
 သော။ သတ္တာနံ၊ တို့အား။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာနိ၊ ကုန်သော။ ကာမာဝစရ ကုသလ
 စိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ “ပရိစ္ဆိန္နိတွာဒဿေတိ၌စပ”။ သဗ္ဗာသမ္ပဒေ၊ သည်။ မဟာ
 တုလယ၊ ချိန်ကြီးဖြင့်။ တုလယ မာနော ဝိယ၊ ချိန်၏သို့၎င်း။ တုမ္ပေပြည်
 တုံ၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ မိနမာနောဝိယ၊ ခြင်၏သို့၎င်း။ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊
 ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ တာနိ ကာမာဝစရ ကုသလ စိတ္တာနိ၊
 တို့သည်။ အဋ္ဌေဝ၊ ရှစ်ပါးတို့သည်သာလျှင်။ ဧဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သရိက္ခဋ္ဌေန၊ တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဋ္ဌေဝ၊ ရှစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။
 ကောဋ္ဌာသေ၊ တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူ၏။

မူလဋီကာဓိပ္ပာယ်။ ။ အဋ္ဌေဝ ကောဋ္ဌာသေ ကတွာတိ ကေဿ သတ္တဿ
 ကေသိခဏေ ဥပ္ပန္နမေကံ ပဌမစိတ္တံ ဒဿေတွာ အညာနိ၊ ထာဒိသာနိ

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

အဒဿေန္တေန သဗ္ဗာနိ တာနိ ထရိက္ခဋ္ဌေန ဇေကတာနိ ဟောန္တိ။ တထာ
ထေသာနိပိတိ ဝေ အဋ္ဌကထာ။ ၂၀၀၀ ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနုဇာနိ။ အဋ္ဌေဝ ကောဋ္ဌာသေ ကထာတိ။ ကား။ ကေဿ၊ တထောကံ
သော။ သတ္ထဿ၊ သတ္ထဝါဏိ။ ကေသိံ ခဏေ၊ တခုသော ခဏဋ္ဌိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။
ဇေ၊ တခုသော။ ပဌမစိတ္တံ၊ ပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍။
အညာနိ၊ သည့်မှ တပါးကုန်သော။ တာဒိသာနိ၊ ထိုပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်
နှင့်တူသော ကုသိုလ်စိတ်ကို။ အဒဿေန္တေန၊ မပြုသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာနိပိ၊
အထုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုကုသိုလ်စိတ်တို့သည်။ သရိက္ခဋ္ဌေန၊
ထူသော အနက်ဖြင့်။ ဇေကတာနိ၊ တခုတည်းကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ ထေသာနိပိ၊ ကြွင်းသော ဒုတိယ မဟာကုသိုလ်စိတ် အဝ
ရှိသည်တို့သည်လည်း။ ဝါ၊ ဒုတိယ မဟာကုသိုလ်စိတ် အစရှိသည်နှင့် တူကုန်
သော ကုသိုလ်စိတ်တို့သည်လည်း။ ဇေကတာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
ဇုတိ ဝေ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌရှစ်ပါးတို့ကို။ ကထာ၊ ပြု၍။

ပုန၊ တပနံ။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဌံ။ ဆဗ္ဗိဇေန၊ ခြောက်ပါး အပြားဖြင့်။
ပညာယူဟနံနာမ၊ ကောင်းမှုကို အားထုတ်ခြင်းမည်သည်ကို။ ဂဟိတံ၊ မဟာ
အဋ္ဌကထာ၌ ယူအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သယံ ကာရံ၊ မိမိသဘောဓမ္မတာအားဖြင့်
ပြုအပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပရံကာရံ၊ သူတပါးတို့
ပြုသည်ကိုမြင်၍ အတူပြုအပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
သာဟတ္ထိကံ၊ မိမိလက်ဖြင့် ပြုအပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
အာဏတ္ထိကံ၊ သူတပါးကို စေခိုင်း၍ ပြုအပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သမ္မဇာနကတံ၊ ထက်ဝန်းကျင် အပြားအားဖြင့် သိ၍ ပြုအပ်
သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အ သမ္မဇာန ကတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်
အပြားအားဖြင့် မသိမူ၍ ပြုအပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဗ္ဗိဇံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုသယံကာရ-စသည်တို့တွင်။ အတ္ထုနော၊ မိမိ၏။ ဓမ္မတာယ၊
သဘောအားဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ သယံ ကာရံ နာမ၊
မည်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ကဗောန္တံ၊ ပြုသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကတံ၊ အတူ
ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ ပရကာရံနာမ၊ မည်၏။ သာဟတ္ထေန၊ မိမိလက်
ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ သာဟတ္ထိကံ နာမ၊ မည်၏။ အာဏာ

ပေတော၊ စေ၍။ ကာရိတံ၊ ပြုစေအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ အာဏတ္တိကံနာမ၊ မည်၏။ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်းကောင်း။ ဖလဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓဟိတော၊ ယုံကြည်၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုသည်။ သမ္ပဇာနကတံနာမ၊ မည်၏။ ကမ္မမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖလမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဇာနိတော၊ မသိမူ၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုသည်။ အ သမ္ပဇာနကတံနာမ၊ မည်၏။ တေသု၊ ထို သယံကာရ-စသည်တို့တွင်။ သယံကားရုံ၊ ကို။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော သူသည်လည်း။ အဋ္ဌန္တံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ကုသလစိတ္တာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကရောတိ၊ ၏။ ပရိကာရံ၊ ကို။ ကရောန္တောပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ သဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ကရောန္တောပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ အာဏာပေတော၊ ၍။ ကရောန္တောပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌန္တံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ကုသလ စိတ္တာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကရောတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူး။ သမ္ပဇာန ကတံ၊ ထက်ဝန်းကျင် အပြားအားဖြင့် သိ၍ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တေဟိ၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်တို့ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသမ္ပဇာနကတံ၊ ထက်ဝန်းကျင် အပြားအားဖြင့်မသိမူ၍ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဉာဏဝိပူယုတ္တေဟိ၊ ဉာဏဝိပူယုတ်စိတ်တို့ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတို့၏။ ဓမ္မိကတာ၊ တရားသဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ စေတနာ မဟတ္တံ၊ စေတနာ ကြီးမား၊ အားသန်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟူသောဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း။ ဂုဏာတိရေကတာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး လွန်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အပထပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတထော၊ ကုန်သော။ ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိယော၊ အလှူ၏ စင်ကြယ်ကြောင်းတို့ကို။ ဣမသ္မိန္ဒါနော၊ ဂဟိတံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ယူအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ တာသု စတုသု၊ ဒက္ခိဏာ ဝိသုဒ္ဓိသု၊ တို့တွင်။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်။ သမေန၊ ညီသဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကာနာမ၊ တရားသဖြင့် ဖြစ်သည်

၁-၂။ သမ္ပဇာနကရတံ၊ အသမ္ပဇာနကရတံ-သဋ္ဌ။

မည်ကုန်၏။ ပန၊ထိုမှတပါး။ သဒ္ဓဟိထု၊ယုံကြည်၍။ ဩကပေတော၊သက်ဝင်
သဖြင့် ယုံကြည်၍။ ဒေတော၊ ပေးလှူသော သူ၏။ စေတနာ၊သည်။ မဟတ္တံ
နာမ၊ ကြီးမား အားသန်သည်မည်၏။ ခိကာသဝ ဘာဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏
အဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိနာမ၊ ဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ ခိကာသဝဿေဝ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်။ နိရောဓ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဠိတဘာဝေါ၊
ထသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဂုဏာတိရေကတာနာမ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး လွန်သည်၏
အဖြစ် မည်၏။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးသော အင်္ဂါတို့ကို။ သမော
ဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တဿ၊ စွမ်းနိုင်သသူ၏။
ကာမာဝစရ ကုသလံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ယေဝ အတ္တဘာဝေါ၊ ဤအတ္တဘောဉ်
ပင်လျှင်။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ပုဏ္ဏကသေဠိ ကာဠဝလ္လိယ
သုမနမာလာကာရာဇိနံ၊ သူဌေးငပုဏ်၊ ကာဠဝလ္လိယ သူဌေး၊ သုမနပန်းသည်-
စသည်တို့၏။ ကုသလံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေါ ဉ္စိ၊ ဝိပါကံ၊ ကို။ ဒေတိ
ဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ သူဌေးငပုဏ်ကား သခင် သာရိပုတြာအား ဒန်ပုဗျက်သစ်လှသည်။
ကာဠဝလ္လိယ သူဌေးမယားကား အရှင်မဟာကဿပအား ပအုံးရည်တအိုး
လှသည်။ သုမနပန်းသည်ကား ဘုရားရှင်အား ပန်းရှစ်ဆုပ် ပူဇော်သည်။
သူဌေးငပုဏ်နှင့် ထုမနပန်းသည် ဝတ္ထုကား ဓမ္မပဒဉ္စိလာ၏။ ကာဠဝလ္လိယ
သူဌေး ဝတ္ထုကား မဇ္ဈိမနိကာယ် ဒေဝဒဟသုတ် အဋ္ဌကထာဉ်တော်၏။

ပန၊ဆက်။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်သော။ တေ ကာမာဝစရ ကုသလ စိတ္တံ၊သည်။ ဝါ၊ကို။ စိတ္တန္တိ၊စိတ်ဟူ၍။
ကရိတွာ၊ တပေါင်းတည်းပြု၍။ စိတ္တ ဝိစိတ္တဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ကေမေဝ၊ တခု
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝေဒနာ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သော မနဿ သဟဂတံ၊
၎င်း။ ဥပေက္ခာသဟဂတံ၊၎င်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဒုဝိဓံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဉာဏဝိဘတ္တိဒေသနာ ဝေသန၊ဉာဏ်ကို ဝေဘန်၍ဟောအပ်သော ဒေသနာ၏
အစွမ်းဖြင့်။ စတုမ္ပိရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊မှန်၏။ သောမနဿ
သဟဂတ ဉာဏသမ္ပယုတ္တအသင်္ခါရိက မဟာစိတ္တံ၊ သည်၎င်း။ ဥပေက္ခာသဟ
ဂတ ဉာဏသမ္ပယုတ္တ အသင်္ခါရိက မဟာစိတ္တဉ္စ၊သည်၎င်း။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တဋ္ဌေန၊
ဉာဏသမ္ပယုတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ အသင်္ခါရိကဋ္ဌေနစ၊ အသင်္ခါရိကအဖြစ်ဖြင့်

၎င်း။ ဧကမေဝါတခုသည်သာလျှင်။ ဟောတိဖြစ်၏။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တသသင်္ခါရိ
 ကဉ္စ၊ သည်၎င်း။ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တ အသင်္ခါရိကဉ္စ၊ သည်၎င်း။ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တ
 သသင်္ခါရိကဉ္စ၊ သည်၎င်း။ တထာ၊ တူ။ ဧကမေဝါတခုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဉာဏဝိဘတ္တိ
 ဒေသနာဝသေန၊ ဉာဏ်ကိုဝေဘန်၍ ဟောအပ်သော ဒေသနာ၏ အစွမ်းဖြင့်။
 စဘုဗ္ဗိခေလေးပါးအပြားရှိသော။ တသ္မိံ စိတ္တေ၊ ထို ကာမာဝစရ ကုသိုလ်
 စိတ်၌။ အသင်္ခါရ သသင်္ခါရ ဝိဘတ္တိတော၊ အသင်္ခါရ သသင်္ခါရကို ဝေဘန်သော
 အားဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အသင်္ခါရိကနိ၊ တို့၎င်း။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။
 သသင်္ခါရိကနိ၊ တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌေဝါရုဗ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။
 ကုသလစိတ္တာနိ၊ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ
 ကာမာဝစရ ကုသလ စိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ယာထာဝတော၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်
 မှန်သော သဘော အားဖြင့်။ ဥတု၊ သိပြီး၍။ သဗ္ဗညု၊ ကုန်အောင်စုံသော
 တရားကို သိတော်မူသော။ ဂဏီာဓော၊ ဂိုဏ်းဆရာတို့တွင် ဂိုဏ်းဆရာတို့ထက်
 ဂိုဏ်း ဆရာ တို့၌ မြတ်တော် မူသော။ မုနိသေဋ္ဌော၊ မုနိ သေးပါး တို့ထက်
 မြတ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာစိက္ခတိ၊ ကြားတော်
 မူ၏။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပညပေတိ၊ ပညပ်တော်မူ၏။ ပဋ္ဌပေတိ၊
 ထားတော်မူ၏။ ဝိဝေတိ၊ ဘွဲ့တော်မူ၏။ ဝိဘဇေတိ၊ ဝေဘန်တော်မူ၏။ ဥတ္တာနိ
 ကဓေတိ၊ ပေါ်သည်ကို ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်
 အပြီးသတ်တည်း။

အဋ္ဌသာလိနိယာ၊ သော။ မေုသင်္ဂဟဋ္ဌကထာယာ၌။

ကာမာဝစရ ကုသလ နိဒ္ဒေသော၊ သည်။

သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ရူပါဝစရကုသလဝဏ္ဏနာ

စတုက္ကနယပဌမဈာန

၁၆၀။ ဣဒါနိ၊ ကာမာဝစရကုသလနိဓ္ဓသကိုဟောပြုံးသည်၏အခြားမဲ့
ဖြစ်သော ဤအခါ၌။ ရူပါဝစရ ကုသလံ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ကတမေ
ဓမ္မာကုသလာတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်
တော် မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကတမေဓမ္မာ-အစရှိသော စကား၌။ ရူပပတ္တိယာ
မဂ္ဂံ ဘာဝေတိတိ ဣတ္တံ၊ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘဝကို။ ရူပံ၊ ရူပဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။
ဥပပတ္တိတိ၊ ကား။ နိဗ္ဗတ္တိ ဇာတိ သဗ္ဗာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ ကုန္တာပစရန္တိ-စသည်၌ ဌာနိဖြစ်သော ကုန္တ၏အမည်ကို ဌာန
ဖြစ်သော ထူ၌ တင်စားသော အားဖြင့် ကုန္တ ဟူသကဲ့သို့၊ ဌာနိ ဖြစ်သော ရူပ၏
အမည်ကို ဌာန ဖြစ်သော ထဝ၌ တင်စားသော အားဖြင့် ရူပ ဟူသည် မတုတ်။
ထဝဟူသော ဥတ္ထရပဒလောပ အားဖြင့် ရူပ ဟူပါသည်ဟု ပြလိုရကား... “ရူပံ
ဝုစ္စတိ ရူပသဝေ” မိန့်သော်...။ ထိုကြောင့် ရကား မူလဒီကာ၌၊ ဥတ္ထရ ပဒ
လောပံ ကထာ၊ ဟူသည်ကို မရသာရတ္ထ ဒိပနိ၌၊ ကိံ ဥပစာရ ဝသေန ရူပံ ရူပ
သဝေါ နာမ၊ ဥဒါဟု ဥတ္ထရ ပဒ လောပေနာတိ အာဟ ဥတ္ထရ ပဒ လောပန္တိ
အာဒိ - မိန့်ပြီး ဥပပတ္တိ ဇာတိ သဗ္ဗာတိ၌ အထက် အထက်သည် အောက်
အောက်၏ အနက်တည်း။

မဂ္ဂေါဘိ၊ ကား။ ဥပါယော၊ အကြောင်းတည်း။ ပန၊ အဘိဓေယျတ္ထမ္ပ တပါး
ဝစနတ္ထကို ဆိုအုံး။ ဣတ္ထ၊ ဤ မဂ္ဂေါ ဟူသော ပုဒ်၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေံသိ။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယော ဥပါယော၊ အကြင် အကြောင်းသည်။ တံ
ဥပပတ္တိံ၊ ထိုရူပဘ၌ ဖြစ်ခြင်းကို။ မဂ္ဂတိ ဂဒဝသတိ၊ ရှာတတ်၏။ ဇေနတိ
နိပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဥပါယော၊ သည်။
မဂ္ဂေါ၊ မည်၏။ ဣဒံ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ-
ဝုတ္ထော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေန မဂ္ဂေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်။
ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘ၌။ ဥပပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗတ္တိ ဇာတိ
သဗ္ဗာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ မဂ္ဂံ၊ ထို ရူပဘ၌ ဖြစ်ခြင်း၏
အကြောင်းကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ-အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-
ဝုတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေနမဂ္ဂေန၊ ထိုစာနဟူသော အကြောင်းဖြင့်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

နိယမတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ ရူပဘဝေ ဌံ။ ဥပပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ ပန၊
 ဖြစ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ ခြင်းတည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဟိ-သစ္စံ၏။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေ
 ကုန်လော့။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သောသူသည်။ ဝါ၊ သမာဓိဖြင့် အညီ
 အညွတ် ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိသော သူသည်။ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပဿတိ၊ မြင်၏။” ဣတိဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေန၊
 ဟောတော်မူ အပ်သော။ နိဗ္ဗေဓ ဘာဂိယေန၊ ရူပဘာကို ဘေးကန်ခဲ့ ဖျက်
 ဆီးခြင်းအဘို့၌ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေန၊ ဈာန်ဟုဆိုအပ်သော အကြောင်းဖြင့်။ ရူပ
 ဘဝါတိက္ကမောပိ၊ ရူပဘဝကို လွန်မြောက်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ယောဇနာ။ ။ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယေနာတိ ရူပဘဝထာ နိဗ္ဗိန္နန ဘာဂေ ပဝတ္ထဈာ
 နေန။ ။ ၁၁၇-သု။

ပန၊ ထိုသို့ နိယမအားဖြင့် ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမဟုတ်သော်လည်း။
 ရူပပပတ္တိယာ၊ ရူပဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း၏။ ဣတော၊ ဤဈာန်မှ။ အညော၊ တပါး
 သော။ မဂ္ဂေါနာမ၊ အကြောင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဗုဒ္ဓံ ခုက်။ ။ နတ္ထိတိ ဣတိသဒ္ဓေါ သမာပနတ္ထော-ဟု ယောဇနာ (၁၀၇) လာရ
 ကား ရှေးစာတို့၌ ဣတိ ရှိဘွယ်။ ယခုစာတို့၌ ပျောက်သည်။

ဣတိ၊ ဤသို့ အပြီး မှတ်အပ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ရူပပပတ္တိယာမဂ္ဂံ ဘာဂေတိ”
 တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စ၊ ဆက်။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။
 အယံ မဂ္ဂေါနာမ၊ ဤမဂ်မည်သည်။ စေတနာပိ၊ စေတနာသည်၎င်း။ စေတ
 နာယ၊ နှင့်။ သမ္ပယုတ္တ မ္ဗောပိ၊ ယှဉ်သောတရားတို့သည်၎င်း။ တဒဒ္ဓာယမ္ပိ၊
 ထိုစေတနာ၊ စေတနာသမ္ပယုတ္တမ္ဗ တရားနှစ်ပါး အပေါင်းသည်၎င်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ “သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတြာ။ အဟံ၊ သည်။
 နိရယဉ္ဇ၊ ငရဲကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ နိရယ ဂါမိံ၊ ငရဲသို့လားစေတတ်
 သော။ မဂ္ဂဉ္ဇ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။”
 ဣတိ ဧတ္ထ ဤပါဠိ၌။ စေတနာ၊ သည်။ မဂ္ဂေါနာမ၊ မည်၏။

စိတ္တုပ္ပါဒ - ဒုတိယတွဲ
အဋ္ဌာနာယနိ

31 ဂါထာအနက်။ ။ သဒ္ဓါစ၊ ၎င်း။ ဟိရိယဉ္ဇ၊ ၎င်း။ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော။
 A ဝါ၊ ကောင်းကျိုးကို ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဝါ၊ ကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

သော။ ဒါနဉ္စ၊ အလောဘ၎င်း။ ဝါ၊ စေတနာ၎င်း။ ဧတေဓမ္မာ၊ တို့သည်၊ သပ္ပရိသာနယာတာ၊ သူတော်ကောင်းသို့ အစဉ် လိုက်တတ် ကုန်၏။ ဝါ၊ တို့သည် အစဉ် လိုက်အပ်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဧတံ ဂုဏံ၊ ထို အကြောင်းကို။ ဒိဝိယံ-ဒေဝလောက ဂါမိနံ၊ နတ်ပြည်သို့ လားစေတတ် သော။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေန မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဇနော၊ သတ္တဝါသည်။ (ထည့်)။ ဒေဝလောကံ၊ သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ လားတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

ဣတိ ဣတ္ထေ ဌံ။ စေတနာ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မဂ္ဂေါနာမ၊ မည် ၏။ “အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ အယံ ပဋိပဒါ” တိ၊ ဟူသော။ သင်္ခါရူပပတ္တိ သုတ္တာဒိသု၊ တို့၌။ စေတနာပိ၊ သည်၎င်း။ စေတနာသမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာပိ၊ တို့သည်၎င်း။ မဂ္ဂေါနာမ၊ မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ သင်္ခါရူပပတ္တိသုတ်၌ မဂ္ဂေါကား စေတနာ။ ပဋိပဒါကား သမ္ပယုတ်။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမှ တပါး အတ္ထုဒ္ဓေသကို ဆိုအံ့။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤရူပဝစရ ကုသိုလ်အရာ၌။ ဈာနန္တိ၊ ဈာန်ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ စေတနာသမ္ပယုတ္တာ၊ စေတနာသမ္ပယုတ် တရားတို့ကို။ အဓိပ္ပေတော၊ လိုအပ် ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ စေတနာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို လိုအပ်၏ဟု ရှေးဆရာတို့ ဆို သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဈာန စေတနာ၊ ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော စေတနာ သည်။ ပဋိသန္ဓိ ကို။ အာကမ္မတိ၊ ငင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဇေတနာပိ၊ သည် ၎င်း။ စေတနာ သမ္ပယုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာပိ၊ တို့သည်၎င်း။ မဂ္ဂ ဘာဝတော၊ ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဈာန ဝစနေန၊ ဈာနသဒ္ဓါ ဖြင့်။ သင်္ဂဟေတွာ၊ ပေါင်းယူ၍။ မဂ္ဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ငတ္ထံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဒန္တိ ယေဝ၊ သင့်ကုန်သည်သာတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ ဝဒန္တိ သဒ္ဓါသည် သမ္ပဒါနာပေက္ခ ဖြစ်ရကား မဂ္ဂေါတိ ဝတ္ထံ ထည့်သည်။

ဘာဝေတိတိ၊ ကား။ ဇနေတိ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ တတ်၏။ အယံ၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ဣဓါဤအရာ၌။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝေတိ ဟူသော ကြိယာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

ဒုတ်ချက်နှင့် ကျမ်းတက်။ ။အယံ ဘာဝ ဣဒ ဘာဝနာယ အတ္ထော-ကား စကား
မျိုး၊ စကားရိုး၊ စကားကိုး၊ သုံးပါးတို့တွင် စကားမျိုးတည်း။ စကားမျိုးစေပြီး
ရကား အညတ္တပန-စသည်ကို တက်ရချေသော်-

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အညတ္တ၊ တပါးသော အရာ၌။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ဥပသာရ
၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ဘာဝနာယံကြည်ခြင်း။ ပရိဘာဝနာ၊ ထုံခြင်း။ ဝိဘာဝနာ၊
ကွယ်ပျောက်ခြင်း။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ အညထာပိ၊ တပါးသော အပြား
အားဖြင့်လည်း။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

အနုသန္ဓေ။ ။အထူးကို ပြုလိုရကား တတ္ထ-စသည်ကို မိန့်သော်-

တတ္ထ တာသု သမ္ဘာဝနာဒီသု၊ ထိုသမ္ဘာဝနာ-အစရှိသည်တို့တွင်။ “ဥဒါယိ၊
ဥဒါယိ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မမ၊ ၎င်း။ သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်။
သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။
သီလက္ခန္ဓေန၊ သီလကျေးဇူးနှင့်။ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဓိ သီလေ၊ အဓိသီလ၌။ သမ္ဘာဝေနိ သဒ္ဓဟန္တိ၊ ယုံကြည်ကုန်၏။ ဣတိ
တ္ထော၌။ အယံ ဘာဝနာ၊ သည်။ သမ္ဘာဝနာ နာမ၊ မည်၏။ ဩကပ္ပနာ၊
ယုံကြည်ခြင်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒိကာပုဒ်နှင့်ပုံ။ ။အဝ ရှေးရှိသော ကပ္ပသဒ္ဓါသည် သဒ္ဓဟန အနက်ကို ဟော
သတည်း။ ထိုကြောင့် ဩကပ္ပနာတိ သဒ္ဓဟနာဟု ဒိကာဘွင့်သော်-

သီလ ပရိဘာဝိတော၊ သီလဖြင့် ထုံအပ်သော။ သမာဓိ၊ သည်။ မဟပ္ပလော၊
ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်။ မဟာနိသံသော၊ ကြီးမြတ်သော အာနိသင်
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သမာဓိ ပရိဘာဝိတော၊ သမာဓိဖြင့် ထုံအပ်သော။
ပညာ၊ သည်။ မဟပ္ပလော၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ပညာ ပရိဘာဝိတံ၊ ပညာဖြင့် ထုံအပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမ္ပဒေဝ၊
ကောင်းစွာသာလျှင်။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။
ဣတိ တ္ထော၌။ အယံ ဘာဝနာ၊ သည်။ ပရိဘာဝနာ နာမ၊ မည်၏။ ဝါသနာ၊
ထုံခြင်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ “ဣသံ၊ တိုက်တွန်း၏။
ရူပံ၊ ရူပကို။ ဝိဘာဝေဟိ၊ ကွယ်ပျောက်စေလော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သညံ၊ ကို။
သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ဝိဘာဝေဟိ၊ ကွယ်ပျောက်စေလော့”။ ဣတိ

ထွေး၌။ အယံဘာဝနာသညံ။ ဝိဘာဝနာ နာမ၊ မည်၏။ အန္တရောပနာ၊ ကွယ်ပျောက်စေခြင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

စောဒနာအနုသန္ဓေ။ ။တပါးသော ပါဠိရပ်၌ မြင်အပ်သော အနက်ကို စွန့်၍ ဇနေတိ ဝဇေတိ၊ ဟူသော အနက်ကို အထာယံကြောင့် ဆိုအပ်သနည်း။ ဤသို့ သော စောဒနာရှိလတ်သော်...တပါးသော ပါဠိရပ်၌ ဥပသာရ ကင်းသော ဤသို့ ဥပ္ပါဒနဝဇနအနက်ရှိသော ဘာဝေတိ သဒ္ဓါ၏သာလျှင် မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဆိုအပ်သတည်း။ ဤသို့သော အနက်ကို ထင်စွာပြုခြင်းငှာ ပုန စ ပရံ ဥဒါယိ၊ အစရှိသော ပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာတော် ထုတ်ဆောင်အပ် သတည်း။

ပန၊ ဆက်။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုန၊ တဖန်။ အပရံစ၊ တပါးတုံလည်း။ ယထာ ယေန ပကာရေန၊ အကြင် သို့သော အပြားအားဖြင့်။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့် ကုန်သော။ မေ၊ ငါ၏။ သာဝကာ၊ သာဝကတို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါး ကုန်သော။ သတိ ပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏။ တထာ-တေန ပကာရေန၊ ထိုသို့သော အပြားအားဖြင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့အား။ ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါကို။ အက္ခာတာ၊ ဟောတော် မူအပ်ပြီ။ ဣတိ ထွေး၊ ၌။ အယံ ဘာဝနာ၊ ဤဘာဝနာသည်။ ဥပ္ပါဒန ဝဇနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်စေခြင်းဟူသော အနက် ပွားစေခြင်း ဟူသော အနက် အားဖြင့်။ ဘာဝနာ နာမ၊ မည်၏။ ဣမသိမ္မိဋ္ဌာနေ၊ ဤရူပ ပပုတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ၊ ဟူသော အရာ၌လည်း။ အယမေဝ ဘာဝနာ၊ ဥပ္ပါဒနဝဇနအနက် ဖြစ်သော ဤဘာဝနာကိုသာလျှင်။ အဓိပေတာ၊ လိုအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘာဝေတိဘိ ဇေနတိ ဥပ္ပါဒေတိဝဇတိ' တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ကာမာဝစရ ကုသလ နိဇ္ဈေဒသ၊ ၌။ ဓမ္မပုဗ္ဗင်္ဂမာဝ၊ ဓမ္မပြဋ္ဌာန်းသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတာ ယထာ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့။ ထွေး၊ ဤ ရူပါဝစရ ကုသလ စိတ္တ နိဇ္ဈေသ၌။ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ တထာ၊ တူ။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ပုဂ္ဂလပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်း ရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ ခြင်းတည်း။ ပဋိပဒါယ၊ ပဋိပဒါဖြင့်။ သာဝေတဗ္ဗတော၊ ပြီးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဂ္ဂလပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ သော။ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။

ဣဒံ ရူပါဝစရ ကုသလ စိတ္တံကို။ စတုသု၊ ကုန်သော။ ပဋိပဒါသု၊ တို့တွင်။ အညဘရာယ၊ တပါးပါးသော ပဋိပဒါဖြင့်။ သာဓေတဗ္ဗံ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ကာမာဝစရံဝိယ၊ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်ကဲ့သို့။ ပဋိပဒါယ၊ ပဋိပဒါဖြင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ စ၊ ဆက်။ သော ပဋိပဒါနာမ၊ မည်သည်။ ပဋိပန္နကောကျင့်တတ်သသူသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဧတံ အတ္တံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ပုဂ္ဂလပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ သော။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ရူပ ပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိတိ၊ ကား။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသကာမ၊ တို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇိတွာ၊ အသီးအခြားဖြစ်၍။ ဝိနာ၊ မငြိ၊ မတူယ်၊ မယှက်၊ မစပ်၊ ကင်းကွာ၊ လွတ်လပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။

အဓိပ္ပာယ်။ ။မငြိ၊ မစပ်၊ မယှက်၊ မကပ်၊ မထူးထည်းခြင်းသည်ထည်း သဘာဝ အားဖြင့် ဖြစ်သည်မဟုတ်။ စွန့်ခွါရှောင်လွှဲ ဝေးစွာရှုလျက် ဖဲဆုတ်ကြည့်ကွင်း၍ သာ ဟူလိုရကား အပတ္တမိတွာ-မိန့်။

အ ပက္ကမိတွာ၊ စွန့်ပယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖဲခွါ၊ ဆုတ်နှစ်ခွဲ၍။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဣ၊ ဤ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ၊ အစရှိသော ဝါကျ၌။ ယော အယံ ဧဝ ကာရောကို။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ သော ဧဝ ကာရော၊ ထိုဧဝ သဒ္ဒါကို။ နိယမတ္ထေတိ၊ စင်စစ်မြဲခြင်း မှတ်ခြင်း၊ အနက်ရှိ၏ဟူ၍။ ပေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။

အဓိပ္ပာယ်ကျမ်းတက်။ ။ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ ဟူသော ဤပါဠိ၌ ဝိဝိဇ္ဇဟူသော ဤပါဠိဖြင့် ဈာန်ခင်း၌ ကာမတို့၏ မရှိခြင်းမျှဖြစ်သော ဝိဝေစနကို လိုအပ်၏။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်ကား စင်စစ်အားဖြင့် ကာမတို့၏ ကင်းစေ အပ်၊ ချုပ်စေအပ် သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းဖြင့် ဈာန်၏ ထိုကာမတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အဖြစ်ကို ကာမတို့မှကင်းခြင်း၊ မငြိ၊ မတူယ်၊ မစပ်၊ မယှက်ခြင်း၏ ဈာန်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို၎င်း ပြအပ်သည် ဖြစ်သတည်းဟူသော ဤ အနက်ကို သိစေခြင်းငှာ ပဗ္ဗမံဈာနံ စသည်ကို ဆိုပြီး၍ ထိုအနက်ကို ပါကဋတရ ပြခြင်းငှာ။ ကထံ၊ စသည်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်အပ်သတည်း။

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝကာရော၊ သည်။ (လိုက်)။ နိယမတ္ထော၊ နိယမ အနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၍။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဧဝသဒ္ဒါ၏ နိယမအနက်ရှိ

သည်၏အဖြစ်ကြောင့် တသို့ ပဌမံ ဈာန် ဥပသမ္ပုဇ္ဇ ဝိဟရဏ သမယေ၊ ထိုပဌမ ဈာန်ကိုပြည့်စုံစေ၍ နေသောအခါ၌။ အဝိဇ္ဇမာနာနမ္ပိ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သော် လည်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ တဿ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခဘာဝဉ္စ၊ ဆန့်ကျင် ဘက် အဖြစ်ကို၎င်း။ ကာမပရိစ္စာဂေနေဝ၊ ကာမတို့ကိုစွန့်ခွါရှောင်လွှဲ ဝေးစွာ ရှုလျက် ဖဲဆုတ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ အဿ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ကို။ အဓိဂမဉ္စ၊ ရခြင်းကို၎င်း။ “ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ (ကရိုဏ်းထည့်)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကထံဒီပေတိ၊ ကား။ ဟိ-တံပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ မငြိ၊ မတူယ် အသီးအခြားဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ နိယမေ၊ မှတ်ခြင်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကရိယ မာနေ၊ သော်။ ဣဒိပယောဇနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ အန္ဓကာရေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပဒီပေါတာသော၊ ဆီမီး ရောင်သည်။ န ပဝတ္တတိ ဣဝ၊ မဖြစ်၏သို့။ ယေသု ကာမေသု၊ တို့သည်။ သတိ- သန္ဓေသု၊ ရှိလတ်ကုန်သော်။ ဣဒိ ဈာန်၊ သည်။ န ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တေကာမာ၊ တို့သည်။ ဣမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ နန၊ စင်စစ်။ “နနိမဿ ရှိသော် သုန္ဓရတရ။ နန၊ စင်စစ်-ပေး”။ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဩရိမတီရပရိစ္စာဂေနေ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းကို စွန့်ခြင်းဖြင့်။ ပါရိမတီရဿ၊ ထိုမှာဘက် ကမ်းကို။ အဓိဂမော ဣဝ၊ ရခြင်းကဲ့သို့။ တေသံ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပရိစ္စာဂေနေဝ၊ သာလျှင်။ အဿဈာနဿ၊ ကို။ အဓိဂမော၊ ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ပယေ ဇနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ (ဣတိလောပ)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိယမံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (ထည့်)။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထို ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ-အစရှိသောပါဠိ၌။ စောဒကဿ၊ ၏။ ဤဒီသီစောဒနာ၊ ဤသို့သော စောဒနာသည်။ သိယာ၊ ၏။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ သေ သော ဝေ ကာရော၊ ကို။ ပုဗ္ဗပဒေ ယေဝ၊ ရှေးပုဒ်၌ သာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဥတ္တရပဒေ၊ ၌။ န ဝုတ္တော၊ ဟောတော် မမူအပ်သည်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏ တရားတို့မှ။ အဝိဝိစ္စာပိ၊ အသီးအခြား မဆိတ်မူ၍လည်း။ ဈာန်၊ ကို။ ဥပ သမ္ပုဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရေယျက်၊ နေရာသလော၊ ဣတိ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝရကုသလပဒ

၏။ တေ၊ ဤရှေးပုဒ်၌သာလျှင် အဝဓာရဏ အနက်ရှိသော ဝေသဒ္ဓါကို ဆိုခြင်းကို။ ဝေ၊ ဤသို့ ဆရာဆိုသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဏ္ဍိတေန၊ သည်။ (ထည့်)။ န ခေါ် ပန ဒဋ္ဌဗ္ဗံအပ်။ ကာမေဟိ ဝေါတိဟူ၍။ အဝ ဓာရဏဿ၊ ၏။ အ ကတတ္တာ၊ ကြောင့်။ (ထည့်ဟိတ်)။

ယောဇနာ။ ။ဝေ အဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝေ သတိ ကသ္မာ ပုဗ္ဗပဒေယေဝ ဝေကာရော ဝုတ္ထောတိ အာဟ တန္တိဿရဏတောတိ အာဒိ။ ။၁၁၀-သု။

ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ တံ နိဿရဏတော၊ ထိုကာမတို့သည်၊ တို့၏ထွက်မြောက် ကြောင်း၊ ကင်းကြောင်း၊ ပျောက်ကြောင်း၊ ကင်းရာ၊ ပျောက်ရာ၏ အဖြစ် ကြောင့်။ သေ ဇေသော ဝေကာရော၊ ကို။ ပုဗ္ဗပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္ထော၊ ၏။

၀ ဓနတ္ထာဒိ။ ။နိဿရန္တိ နိဂ္ဂစ္ဆန္တိ ဇေတန၊ ဣဝါတိ နိဿရဏံ၊ ကေ နိဂ္ဂစ္ဆန္တိ ကာမာ၊ တေသံ ကာမာနံ နိဿရဏံ ပဟာနန္တိအတ္ထော၊ ဝေ ဟိ ကာမာနန္တိ ကတ္ထရိ သာမိဝစနံ ယုဇ္ဇတိ။ ။မူလဒီကာ-၁၀၁-ဆ။
ဤဒီကာသို့လိုက်၍ ကာမတို့သည်ဟု ကတ္ထားပေးသည်။ “ကရဏသာမိ၊ အဓိ ကရဏသ-ဝိ၊ နောကံပုဒ်မှတ်မှု၊ ရှေးပုဒ်ဆန့်၊ ဗျုပ္ပိဗြီ”-ဟူသော နိယံ၌ ဆန့်ကို ဒီကာအလို ကတ္ထုတ္တဆဋ္ဌိ ဆို။ ဒီကာဆရာတော်ကား ဓာတုတ္ထကို၌ ကတ္ထားဟူသည်။ ပစ္စယတ္ထကို၌မူ ခြိမ်ဖြစ်၍ သမ္ပန္နဆဋ္ဌိလည်း ဟုထင်ပါသော်။ ထိုကြောင့် ကာမတို့၏ ဒုတိယာ အနက်ကို ဆိုပြန်သတည်း။
ကထံပန သမာနေပိ ဝိက္ခမ္ပနေ ကာမာနမေဝေ တံနိဿရဏံ၊ နဗျာပါဒါဒိနန္တိ စောဒနံ ယုတ္တိတော အာဂမတော စ သေဝေတုံ ကာမဓာတူတိ အာဒိ ဝုတ္ထ၊
ယောဇနာ-၁၁၀-သု။

ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဝါ၊ ဟိ-ယုတ္တံ စူ။ ကာမ ဓာတု သမတိက္ကမနတောစ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာမဘဝကို လွန်နိုင်ကြောင်း အကျင့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ တေန ဗုဒ္ဓဿ ဗျာနဿ ကာမ ပရိညာသာဝ မာဟ။

ကာမ ရာဂ ပဋိပက္ခတော စ၊ ဆိုလတံသော အပြားရှိသော ကိလေသကာမ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။တေန ယထာ မေတ္တာ ဗျာပါဒဿ ကရဏာ ဝိဟိ သာယ၊ ဝေ မိဒံ ဗျာနံ ကာမရာဂဿ ဥဒေဝိပစ္စနိကဘူတန္တိ ဒဿေတိ။
ဤဟိတ်နှစ်ပုဒ်ဖြင့် မိမိ၏ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ဝိပါက်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ကာမ ရာဂမှ၎င်း၊ ကာမဓာတ်မှ၎င်း၊ ဆုတ်နှစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဟုလိုသည်။

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣဒံ ဈာနံ သည်။ ကာမာန မေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ ဝါ၊ တို့သည်သးလျှင်။ နိဿရဏံ၊ ဝိသေသအားဖြင့် ကင်းကြောင်း ပျောက်ကြောင်း၊ ကင်းရာ၊ ပျောက်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗျာပါဒါဒိနံ၊ တို့၏။ တို့သည်။ နိဿရဏံ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (လှန်)။

ပါဂ္ဂျာနုဆန္ဒိ။ ။ သွာ ယ မတ္ထော ပါဂ္ဂာဂတော ဧဝါတိ အာဟ ယထာ ဟာတိ အာဒိ။

ယထာဟ၊ ကား။ “ကာမာ။ပ။မ္ပ” န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၎င်း။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ နေက္ခမ္ပံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ တေ နေက္ခမ္ပံ၊ ထိုဈာန်သည်။ ကာမာနံ၊ တို့သည်။ တို့၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပါဂ္ဂျာနုဆန္ဒိ။ ။ ကာမဉ္စေတမတ္ထံ ဒိပေတံ ပုရိမ ပဒေယေဝ အဝဇာရဏံ ဂဟိတံ၊ ဥတ္တရပဒေဝိ ပန တံ ဂဟေတဗ္ဗမေဝ တထာ အတ္ထသမ္ဘဝတောတိ ဒေသေတံ ဥတ္တရပဒေဝိတိ အာဒိ ဝုတ္တံ။

ပန၊ ထိုသို့ ရှေးပုဂ္ဂိုလ်သာ ဟောတော် မူအပ်သော်လည်း။ ဥတ္တရ ပဒေဝိ၊ ခွဲလည်း။ “ဝတ္ထဗ္ဗောတိ သမ္ပန္နော”။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓေဝ၊ ဤငါတုရား သာသနာတော်၌သာလျှင်။ ပဌမော၊ သော။ သမဏော၊ သောတာပန် ရဟန်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၎င်း။ ဣဓ ဣဓေဝ၊ ခွဲသာလျှင်။ ဒုတိယော၊ သော။ သမဏော၊ သကဒါဂါမ် ရဟန်းကို။ လဗ္ဘတိ ၎င်း”။ ဣတိတ္ထေ၊ ဤပါဌ၌။ ဧဝကာရော၊ ကို။ အာနေတွာ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တတိယထာ၊ ၎င်းသို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ၎င်း။

ပါဂ္ဂျာနုဆန္ဒိ။ ။ ဌာနေ ယေဝ အဝတွာ ကသွာ အဌာနေပိ အာနေတွာ ဝတ္ထဗ္ဗောတိ အာဟ န ဟိတိ အာဒိ။

ဟိ-ကသွာ၊ ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤ ကာမစွန္ဒမှ။ အညေဟိပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နိဝရဏသင်္ခါတေဟိ၊ ကုန်သေး။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အဝိဝိစ္စ၊ အသီးအခြားမဆိတ်မူ၍။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဗ္ဗေ၊ ၎င်း။ ဝိဟရိတုံ၊ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသွာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ၎င်း။ (ထည့်)။

၁။ ဤနိဿယ ဆရာတော်ကား သျှာမူဆို ထိုက်သည်၊ သဒ္ဓ၌-ဣဓေဝ ဘိက္ခဝေ သမဏော-သာရှိလေသည်။

ပါဠိပုဒ်အစဉ်။ ။ဥတ္တရပဒေဝိ အာနေတွာ ဝုစ္စမာနေ ကောရကောတိ အာဟ တသ္မာတိ အာဒိ။

တသ္မာ၊ ထိုသို့ အတ္တသမ္ဘဝအားဖြင့် နောက်ပုဒ်သို့လည်းဆောင်၍ ဆိုသင့် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဝိစ္စေတပ။ ဓမ္မေဟိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ပဒ ဒွယေပိ၊ ဌ်လည်း။ သေ-သော နိယမော၊ ဤ နိယမ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ။

ပါဠိပုဒ်အစဉ်။ ။ကိံပန ဝိဝိစ္စာတိ ဣ သဗ္ဗဝိဝေကသာဓာရဏဝစနေတော သဗ္ဗဝိဝေကာ သင်္ဂဟေတဗ္ဗာတိ ပုစ္ဆံ သန္ဓာယာဟ ပဒဒွယေပိစာတိအာဒိ။

စ၊ ဆက်။ ပဒ ဒွယေပိ၊ ဌ်လည်း။ ဝိဝိစ္စာတိ ဣမိနာ သာဓာရဏဝစနေန၊ ဝိဝိစ္စ ဟူသော အလုံးစုံသော ဝိဝေကတို့အား ဆက်ဆံသော ဤသဒ္ဓါဖြင့်။ တဒဂံ ဝိဝေကာ ဒယောစ၊ တဒဂံ၊ ဝိက္ခမ္ဘနု၊ သမုစ္ဆေဒ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိ၊ နိဿရဏ ဝိဝေကလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကာယ ဝိဝေကာ ဒယော စ၊ ကာယ၊ စိတ္တ၊ ဥပဓိဝိဝေကလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဝေကာ၊ တို့သည်။ သင်္ဂဟံ၊ ပေါင်း၍ ယူခြင်းသို့။ ကိဉ္ဇာပိ ဝစ္ဆန္တိ၊ အကယ် ၍ကား ဧရာကုန်၏ရှင်။ ထာပံ၊ သော်လည်း။ ကာယ ဝိဝေကော၊ ၎င်း။ စိတ္တ ဝိဝေကော၊ ၎င်း။ ဝိက္ခမ္ဘနု ဝိဝေကော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တယေ-ဝေ၊ တို့ကို သာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤစွာနကသာဌ်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ကုန်၏။ သမုစ္ဆေဒ ဝိဝေကာဒိနိ၊ တို့၏။ အသမ္ဘဝဒတာ၊ တည်း။ (ဟိတ်)။

ဓာတုနာမနိ။ ။ဝိဝိစ္စဟူသော ဤသာဓာရဏ ဝစနဖြင့် ရသင့်တိုင်းကို မဟု မှ၍ ဖြစ်သင့်သည်ကိုသာ ယူအပ်၏ဆို ကာမေဟိ-ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်လည်း ရသင့်တိုင်းကို မဟု၊ ဖြစ်သင့်သည်ကိုသာ ယူအပ်သထောဟု စုဒ်ရှိရကား ကာမေဟိတိ ဣဒိနာပန-စသည်ကို မိန့်သော်-

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ကာမေဟိတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ နိစ္ဆေသေ၊ မဟာနိစ္ဆေသဌ်။ “ကတမေ ဝတ္ထုကာမာ မနာပါပိယာရူပါ”တိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ယေ ဝတ္ထုကာမာ၊ တို့ကို။ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ လည်။ ဝုတ္တော၊ ကုန်ပြီ။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမဟာနိစ္ဆေသဌ်သာ၎င်း။ ဝိဘဂေစ၊ ဈာနဝိဘင်း ဌ်၎င်း။ “ဆန္ဒော၊ တောင့်တသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော အားနည်း သော လောဘသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ဓာဂေါ၊ ထိုဆန္ဒထက် အားကြီး စွာ တပ်စွန်းသော လောဘသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ထို

အဋ္ဌကထာ - ဒုတိယတွဲ

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

အက်အားကြီးသော ထူထပ်သောရာဂသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ သက်ပွေ၊
နိမိတ္တ၊ အနုဗျူဟန၊ တို့ကို ကြံကြောင်းဖြစ်သော လောဘသည်။ ကာမော
မည်၏။ ရာဂေါ၊ သက်ပွထက် အားကြီးစွာ တပ်စွန်းသော ရာဂသည်။
ကာမော၊ မည်၏။ သက်ပွရာဂေါ၊ ထို့ထက် အလွန်အားကြီးသော သက်ပွန၏
အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ရာဂသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ဣမေ၊ ဤဆန္ဒ၊
စသည်တို့ကို။ ကာမာတိ၊ လိုချင်တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ လိုချင်တောင့်တ
ကြောင်းဖြစ်၍ ကိလေသကာမတို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေ၊ သို့။ ယေ
ကိလေသကာမာ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ တခုတည်းသာလျှင် ဖြစ်သော လောဘ၏ ဆန္ဒရာဂ၊ စသောသေဒ
ကို အဘယ့်ကြောင့် ဆိုရသနည်း။

ဒီကာမိသုဒ္ဓိမဂ်။ ။ ထွာယံ ပသေဒေါ ဧကထေဝ လောဘဿ ပဝတ္တိအာကာ
ရဝသေန အဝတ္ထာဝသေန စ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ယထာ ဝဇ္ဈော ဒဗ္ဗော ဗလိ
ပဋ္ဌေတိ။ ။ ၁၄၀-၆-ပ။

တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဝတ္ထုကာမ ကိလေသ ကာမတို့ကိုလည်း။
သင်္ဂဟိတာ ဣစ္စေ၊ ပေါင်း၍ ယူအပ်ကုန်၏ ဟူ၍သာလျှင်။ ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ပါဂ္ဂျာနုဗ္ဗိ။ ။ ကိစ္စိ အသေသေတွာ သဗ္ဗကာမာနံ ဂဟဏံ ကိံ ပယောဇနန္တိ
အာဟ ဝေံ ဟိတိ အာပိ။

ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့ နှစ်ပါးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော ကာမတို့ကို
ပေါင်း၍ ယူခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိတိ၊ ဟူသောပုဒ်
၏။ ဝတ္ထုကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ အသီးအခြား ဆိတ်၍သာလျှင်။ ဣတိ
ပိ အတ္ထော၊ သည်လည်း။ ယုဋ္ဌတိ၊ ၎င်း။

ဗုလန္တိကာ။ ။ ဝတ္ထုကာမေဟိတိ ဝတ္ထုကာမေဟိ ဝိဝိစ္စေဝါတိပိ အတ္ထော
ယုဋ္ဌတိတိ ဝေံ ယုဋ္ဌမာနတ္ထန္တရသမုဂ္ဂယတ္ထော ဝိသဇ္ဈေါ၊ န ကိလေသကာမ
သမုဂ္ဂယတ္ထော၊ ကတ္တာ၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ ကိလေသကာမာနံ ဒုတိယပဒေန
ဝိဝေကထဝုတ္တန္တာ၊ ။ ၁၀၀-ဆဌ။

တေန ဝတ္ထုကာမ ဝိဝေကေန၊ ထိုဝတ္ထုကာမတို့မှ ကင်း၍ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။
ကာယဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ ကား။
ပုတ္တဒါရာဒိပရိဂ္ဂဟဝိဝေကဒီပနရတော၊ သား၊ မယားစသည်ကို သိမ်းဆည်း
ခြင်းမှ ကင်းခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့်တည်း။ (ဟိတ်)။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပုံ ၂၀ ရေကုသလပဒ

ဝိဝိစ္စအကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိတိ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ ကိလေသကာမေဟိ၊
 တို့မှ။ ဝါ၊ ကား။ သဒ္ဓာကုသလေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စ၊ သာလျှင်။ ဣတိအတ္ထော၊
 သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေန ကိလေသကာမ ဝိဝေကေန၊ ဖြင့်။ တနည်း။
 တေန သဒ္ဓာကုသလဝိဝေကေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဣ၊ ဤဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိဝိဝိစ္စ အကု
 သလေဟိ ဟူသောပဒဒွသ၌။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ
 ဟူသောပဒဖြင့်။ တနည်း။ ဣ၊ ဤဝိဝေက နှစ်ပါးအပေါင်း၌။ ပုရိမေန၊
 ရှေးဖြစ်သော ကာယဝိဝေကဖြင့်။ ဝတ္ထုကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝေက ဝစနတော
 ဝေ၊ ကင်းခြင်းကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်ပင်လျှင်။ ကာမသုခ ပရိစ္စာ
 ဂေါ၊ ဝတ္ထုကာမကို ခံစားသော သုခကို စွန့်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ ထင်စွာ
 ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဝိဝိစ္စအကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ ဟူသော
 ဒုတိယပဒဖြင့်။ ငါ၊ ဒုတိယဖြစ်သော စိတ္တဝိဝေကဖြင့်။ ကိလေသကာမေဟိ၊
 တို့မှ။ ဝိဝေကဝစနတော၊ ကြောင့်။ နေက္ခမ္မသုခ ပရိဂ္ဂဟော၊ ဈာန်ချမ်းသာ
 ကို သိမ်းဆည်းခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။
 ဝေ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသကာမ
 တို့မှ။ ဝိဝေက ဝစနတော ဝေ၊ ကင်းခြင်းကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်
 သာလျှင်။ ဧတေသံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပဌမေန၊ ရှေးပုဒ်
 ဖြင့်။ သံကိလေသ ဝတ္ထုပ္ပဟာနံ၊ တဏှာ၊ သံကိလေသ စသည်တို့၏ အကြောင်း
 ကို ပယ်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ သံ
 ကိလေသပ္ပဟာနံ၊ တဏှာ၊ သံကိလေသ စသည်ကိုပယ်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဌမေန၊ ပဌမပုဒ်ဖြင့်။ လောလ ဘာဝဿ၊ လျှပ်ပေါ်
 သည်၏ အဖြစ်၏။ ဝါ၊ ထိုထိုမြင်မြင်ဝါးဝါး ရှုပါရုံ စသည်တို့၌ တဏှာဖြစ်
 ခြင်း၏။ ဟေတု ပရိစ္စာဂေါ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုကာမကို စွန့်ခြင်းကို။
 ဝိဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ ဗာလ ဘာဝဿ၊
 မိုက်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အဝိဇ္ဇာ၏။ ဝါ၊ ဒုစိန္တိတ၊ စိန္တာ-အစရှိသည်၏။
 ဟေတုပရိစ္စာဂေါ၊ အကြောင်းဖြစ်သော အယောနိသော မနသိကာရ အလုံး
 စုံသော အကုသိုလ်မွေကို စွန့်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပဌမေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ ပယောဂ သုဒ္ဓိ၊ ပါကာတိပါတ-စသော အသုဒ္ဓိ ပယောဂမှ စင်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။

မူလဒ္ဓိကာ။ ။ ကာမဂုဏာ မိဂမဟေတုပိ ပါကာတိပါတာဒိ အသုဒ္ဓိပယောဂေါ ဟောတိတိ တဒ္ဓိဝေကေန ပယောဂ သုဒ္ဓိ ဝိဘာဝိတာ။ ။ ၁၀၁-ဆဋ္ဌ။

ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အာသယ ပေါသနံ၊ အဇ္ဈာသယ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝါ၊ အဇ္ဈာသယ၏ စင်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာတဗ္ဗံ၊ သိဟပ်၏။

မူလဒ္ဓိကာ။ ။ တဏှာသံကိလေသသောနေန အာသယ ပေါသနံ။ ။ ၁၀၁-ဆဋ္ဌ။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ ဝဋ္ဋာသယထာ ဝိသေသပစ္စယဘူတာယ တဏှာယ တနကရက ဝသေန ဝိဝဋ္ဋာသယထာ ဝစနန္တိ အာဟ တဏှာ သံကိလေသသောနေန အာသယပေါသနန္တိ။ အာသယ ပေါသနန္တိ စ ဈာနဘာဝနာယ ပစ္စယဘူတာ ပုဗ္ဗယောဂါဒိ ဝသေန သိဒ္ဓါ အဇ္ဈာသယသမ္ပဒါ။ သာ ပန တဏှ၊ ဗစာပဝိဝ ဓေန ဟောတိတိ အာဟ တဏှာသံကိလေသသောနေနာတိ။

အနုကိ။ ။ ဝဋ္ဋာသယထာ ဝင်္ဂုပြစ်သော အလို၏။ ဝိသေသ ပစ္စယ ဘူတာယ၊ ထူးသော အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တဏှာယ၊ တဏှာကို။ တနကရက ဝသေန၊ ခေါင်းပါးအောင် ပြုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိဝဋ္ဋာ သယထာ၊ ဝင်္ဂ ကင်းသော နိဗ္ဗာန်၌ ဖြစ်သော အလို၏။ ဝါ၊ ကို။ ဝစနံ၊ ဝှားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတဏှာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ သံကိလေသ သောနေန အာသယ ပေါသနန္တိ၊ ထနဟူ၍။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ခ်။ စ၊ ဆက်။ အာသယပေါသနန္တိ၊ ကာ။ ဈာန ဘာဝနာယ၊ ဈာန်ကို ဝှားစေခြင်း၏။ ပစ္စယ ဘူတာ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပုဗ္ဗယောဂါ ဒိဝသေန၊ ရှေးကောင်းမှု အကြောင်း အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီးသော။ အဇ္ဈာသယ သမ္ပဒါ၊ အလို၏ ပြည့်စုံခြင်း တည်း။ ပန၊ ဆက်။ သာ၊ ထိုအလို၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ တဏှ၊ ပတာပ ဝိဂမနေ၊ တဏှာတည်းဟူသော ပူဝန်ခြင်း၏ ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ တဏှာတည်းဟူသော ပူဝန်စေတတ်သော ထရား၏ ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တဏှာ၊ ထိုကြောင့်။ တဏှာ သံကိလေသ သောနေ နာတိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ခ်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဒ္ဓိကာ။ ။ တဏှာသံကိလေသ သောနေန ဝိဝဋ္ဋာ ပနိဿယ သံဝဋ္ဌနေ န စ အဇ္ဈာသယဝိသောစနံ အာသယပေါသနံ။ ။ ၁၀၄-ဇ-ပ။

သေ-ဧသော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ကာဇေဟိတိ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌။ ဝုတ္တကာမေသု၊ ဆိုအပ်ခဲ့ ကုန်ပြီးသော ကာမ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဝတ္ထုကာမ ပက္ခေ၊ ဝတ္ထု ကာမအဖို့၌။ နယော၊ နည်းတည်း။

ပန၊ ပါး။ ကိလေသ ကာမပက္ခေ ဌံ။ ဆန္ဒောတိစ၊ ဟူ၍၎င်း။ ရာဂေါ
တိစ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဝေမာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အနေကပ္ပဘေဒေါ၊
ကာမာသဝ၊ ကာမရာဂသံယောဇဉ် စသည် ရှုပတဏှာစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်
များသောအပြားရှိသော။ ကာမစ္ဆန္ဒောယေဝ ကာမသဘာဝေါ ယေဝ
ဆန္ဒော၊ ကာမသဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သောဆန္ဒကို။

၅၇၇-ချက်။ ။ နကတ္ထုကဗုတာ ဆန္ဒော၊ နာဝိ ကုသလစ္ဆန္ဒောတိ အဓိပ္ပါယ်။
ကာမောတိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပတော၊ လိုအပ်၏။ စ၊ ဆက်။ သောကာမစ္ဆန္ဒော၊
ကို။ အကုသလ ပရိယာပန္နော၊ အကုသိုလ်၌ အတွင်းဝင်သည်။ သမာနောပိ၊
ဖြစ်မှုလည်း။ “တတ္ထကတမော ကာမစ္ဆန္ဒော ကာမော” တိ အာဒိနာ၊ သော။
နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဈာနပဋိပက္ခတော၊ ဈာန်၏ ပဋိပက္ခ၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဝိသု၊ သီးသန့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။

၅၇၈-ချက်။ ။ အကုသလသဘာဝသမညေန အဂတေတွာ ဝိသုသရူပေန ဂဟိတော
ဟူလိုသော်....

ဝါ၊ ကား။ ကိလေသ ကာမတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပုရိမပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။
အကုသလပရိယာပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။

ပါဠိ ၂၁၄ ဆ။ ။ ယဒိ ကိလေသကာမော ပုရိမပဒေ ဝုတ္တော၊ ကထံ ဗဟုဝစံနန္တိ
အာဟ အနေကပ္ပဘေဒတောတိ အာဒိ။ ။ ယောနော-ဝဝဉ-သု။

စ၊ ဆက်။ အဿ၊ ထိုကာမ၏။ အနေကပ္ပဘေဒတော၊ ကာမာသဝ ကာမရာဂ
သံယောဇဉ်စသည် ရှုပတဏှာစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် များသော အပြားရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမတောတိ၊ ဟူ၍။ အဝတွာ၊ ၌။ ကာမေဟိတိ၊
ဟူ၍။ ဗဟုဝစံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ အညေသံ၊ ကာမစ္ဆန္ဒစသော
နိဝရဏမှတစ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မာန၊ အဟိရိက၊ အနောတ္ထပ္ပ အစရှိ
ကုန်သော ဖဿအစရှိကုန်သော တရားတို့၏။ အကုသလဘာဝေ၊ သည်။
ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊ သော်လည်း။ “တတ္ထကတမေပစ္ဆန္ဒော” တိ အာဒိနာ၊ သော။
နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဥပရိဈာနဂါနံ၊ အထက်၌ ဟောလတံကုန်သော
ဈာန်တို့၏။ ပစ္စနိကပဋိပက္ခ ဘာဝဒဿနတော၊ မိမိ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် နိဝရဏ
တို့၏ ပဟာယက ပဋိပက္ခ၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ပစ္စနိက။ ပ။

နတောဒဿနာယ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နိဝရဏာနေဝ၊ ဈာန်၏ ပစ္စုပ္ပန်က ဖြစ်သော နိဝရဏာကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ နိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ဝု။ နိဝရဏာနိ၊ တို့သည်။ ဈာန် ပစ္စုပ္ပန်ကာနိ၊ ဈာန်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဈာန်တို့၏။ ပဝတ္တံ နိဝါရဏတော၊ ဖြစ်ခြင်းကို တားမြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ (ဟိတ်)။ တေသံ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ကဖြစ်သော နိဝရဏတို့၏။ တို့ကို။ ဈာန်ဂါ နေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ပဋိပက္ခာနိ၊ ပဟာယက ပဋိပက္ခဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဒ္ဓိ သကာနိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ဝိသာတကာနိ၊ သတ်ညည်းတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ- သစ္စံ၊ မှန်၏။ “သမာဓိ၊ သည်။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခော၊ ပဟာယက ပဋိပက္ခသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓာဂ ပဏိဓိယာ၊ ဓာဂဟူသော ဣဋ္ဌဖြစ်သော ရှုဂါရုံသည်တို့၌ စိတ်ကိုထားတတ်သော တရား၏။ ဥဇုပစ္စုပ္ပန်ကာ- ငတော၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ နာနာရမ္မဏေဟိ၊ တို့သည်။ ပလောဘိတဿ၊ ဖြားယောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိမ္ဘမန္တဿ၊ ထက်ဝန်းကျင် လည်သော။ စိတ္တဿ၊ ၏။ သမာဓာနတော၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာ တည်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပီတိ၊ သည်။ ဗျာပါဒဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါမောဇ္ဇေန၊ သူ့စည်းစိမ်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပါမောဇ္ဇနှင့်။ သမာန ယောဂက္ခေမတ္တာ၊ တူသည်ဖြစ်၍ ဘေးကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

အနုဏိပေဒံ။ ။ပါမောဇ္ဇေန သဟနယောဂတ္တာဂ္ဂိမူ။ ပါမောဇ္ဇေန၊ သူ့စည်း စိမ်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်။ သဟနယောဂတ္တာ၊ သည်းခံခြင်းငှာ ခံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သမ္ပန္နံ၊ ပါမောဇ္ဇ သဘာဝတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဋီကာကျော်။

ဝိတက္ကော၊ သည်။ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယောနိ သော၊ အသင့်လမ်းကြောင်း မှန်သောအားဖြင့်။ သင်္ကပ္ပနဝသေန၊ ကောင်း စွာကြံသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိပ္ပာရပဝတ္ထိတော၊ ပြန်သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ တုန်လှုပ်သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ သုခံ၊ သည်။ အဝုပသမာနတောပသဘာဝဿ၊ မငြိမ်သက်ခြင်း၊ နောင်တ ပူပန်ခြင်း

သဘောရှိသော။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ဇါ။ ပဋိပက္ခံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝူပသန္တသီတလသဘာဝတ္ထာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသဘော၊ ရှမ်းခြင်းသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝိစာရော၊ သည်။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ဇါ။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရမ္မဏေ၊ နှို။ အနုမဇ္ဇေနဝသေန၊ သုံးသပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပညာပဋိရူပကသဘာဝတ္ထာ၊ ပညာနှင့်အလားတူသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ‘ဋီကာဟိတ်နှင့်တကွ ယောဇနာသည်။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေဋကေ၊ မဟာကစ္စည်းထေရ်ကျော် ဟောတော်မူအပ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ သံဝဏ္ဏနာဖြစ်သော နေတ္တိကျမ်းနှို။ ဝါ၊ ပေဋကောပဒေသကျမ်းနှို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပုဒ်ဘို့တွင်။ ဝိဝိစ္စေဝကာမေဟိတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ကာမစ္စန္ဒဿ၊ ဇါ။ ဝိက္ခမ္ဘန ဝိဝေကော၊ ခွါသောအားဖြင့် ကင်းခြင်းသည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဝိစ္စအကုသလေဟိ ဓဒမ္မဟိတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပဉ္စန္ဒမ္ပိ၊ ကုန်သော။ နိဝရဏာနံ၊ တို့၏။ ဝိက္ခမ္ဘန ဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ “နောက်ကိုလည်း ဤနည်းတူလည်၍သတ်” ။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဂဟိတဂ္ဂဟဏေန၊ မယူအပ်သေးသည်ကိုသာ ယူသဖြင့်။ ပဌမေန၊ ပဌမပုဒ်ဖြင့်။ ကာမစ္စန္ဒဿ၊ ဇါ။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ သေသနိဝရဏာနံ၊ တို့၏။ ဓာဏာ၊ ပါး။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ တီသု၊ ကုန်သော။ အကုသလမူလေသု၊ တို့တွင်။ ပဉ္စကာမဂုဏဘေဒ ဝိသယဿ၊ ရူပါရုံသေဝါးပါးသော ကာမဂုဏ်ဝိသေသလျှင် အာရုံရှိသော။ လောဘဿ၊ ဇါ။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အာဃာတဝတ္ထုဘေဒါဒိ ဝိသယာနံ၊ ကိုးပါးသော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်း ဝိသေသလျှင် အာရုံရှိကုန်သော။ ဒေါသမောဟာနံ၊ တို့၏။

မူလဒီကာ။ ။ဗျာဝါဒ ဝိဝေက ဝစနေန “အနတ္ထံ မေ အစရိ” တိ အာဒိ အာဃာတဝတ္ထုဘေဒဝိသယဿ ဒေါသဿ မောဟာဒိကေဟိ ထိနမိဒ္ဓါဒိဟိ ဝိဝေက ဝစနေန ပဋိစ္ဆာဒေနဝသေန ဒုက္ခာဒိပုဗ္ဗန္တဒိဘေဒဝိသယဿ မောဟဿ ဝိက္ခန္တနဝိဝေကော ဝုတ္တော။ ။၁၀၁-ဆဌ။

ဝါ၊ ကား။ ဩဇာဒီသု၊ ဩဇာယောဂ။ ပ။ အာသဝအစရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ ကာမောဗ။ ပ။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ဒုတိယေန၊

ဖြင့်။ အဝေသသ။ ပ။ သံယောဇနာနံ။ တို့၏ စ၊ တနည်း။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ တဏှာ
 ယ၊ နိဂုံး။ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ၊ ထိုတဏှာနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ်
 တရားတို့၏၎င်း။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏၎င်း။ တံ သမ္ပယုတ္တ
 ကာနဉ္စ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ် တရားတို့၏၎င်း။
 အပိစ၊ တနည်း။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ လောဘသမ္ပယုတ္တ အဋ္ဌစိတ္တုပ္ပါဒါနံ၊ လောဘ
 နှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော ရှစ်ပါးသော စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။
 သေသနံ၊ ကုန်သော။ စတန္တံ၊ ကုန်သော။ အကုသလစိတ္တုပ္ပါဒါနံ၊ တို့၏။
 ဝိက္ခမ္ဘန ဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုဒ္ဓတ္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အယံ၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ဝိဝိစေဝံ၊ ပ။ ဓမ္မေဟိတိတ္ထေ၊
 ဌံ။ အတ္ထပ္ပကာသနာ၊ အနက်ကိုပြခြင်းတည်း။ ဝါ၊ အနက်ကိုပြကြောင်း
 ကထာတည်း။

စ၊ ဆက်။ တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ၎င်း။ ပဟာနဂံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊
 ၍။ ဣဒါနိ၊ ဌံ။ သမ္ပယောဂဂံ၊ ကို။ ဒဿေတံ၊ ဝှာ။ သဝိတက္ကံ သဝိစာ
 ရန္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုသဝိတက္ကံ သဝိစာရံစသောပါဌ်၌။ ဝိနိစ္စ
 ယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တလက္ခဏာဒိ
 ဝိဘာဂေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာစသည်ကို ဝေဘန်ခြင်းရှိသော။ အပ္ပ
 နာ သမ္ပဒယာဂတော၊ အပ္ပနာဟုဆိုအပ်သော သမာဓိနှင့် အညီအညွတ်
 အပြားတို့ဖြင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ရူပါဝစရ ဘာဝပ္ပတ္တေန၊ ရူပါဝစရအဖြစ်သို့
 ရောက်သော။ ဝိတက္ကေနစေဝ၊ ဝိတက်နှင့်၎င်း။ ဝိစာရေနစ၊ ဝိစာရနှင့်၎င်း။
 ယံ ဈာနံ၊ အကြင်ဈာန်သည်။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။

အနုထဇ္ဈေ။ ယောတသ္မိံ သမယေ တက္ကော ဝိတက္ကော သင်္ကပ္ပေါ အပ္ပနာဗျုပ္ပနာ
 ဟုထောထော်မူသောကြောင့် အပ္ပနာဟုသည့် ဝိတက်၏ အမည်ပင် ဖြစ်ရကား
 အပ္ပနာသမ္ပယောဂတော ဟုသော စကား အသို့သင့်အံ့နည်းဟူမူ-

မူလဒီကာ။ ဝိတက္ကဿ ကိပ္ပပိသေသေန ထိရဘာဝပ္ပတ္တေ ပဌမဇ္ဈာနသမာဓိပိ
 ပစ္စနိတဗုရိသာဝကတေန ထိရဘာဝေန တံသမိသေသု ဝိတက္ကရယိတေသု
 ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိသမာဓိသုစ အပ္ပနာတိ၊ အဋ္ဌကထာ ဝေါဟာရဓာတ် ဝိတက္ကဿ
 အပ္ပနာသမ္ပယောဂေါ ဝုတ္တော အညထာ ဝိတက္ကော ဝ အပ္ပနာတိ ဝိတက္ကဿ
 တံသမ္ပယောဂေါ န ထိယာတိ။ ၂၀၀၁-ဆဋ္ဌ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဓ

ဋီကာအနက်။ ။ဝိတက္ကဿ၊ ဝိတက်၏။ ကိစ္စဝိသေသေန၊ ကိစ္စအထူးဖြင့်။ ထိရ
 ဘာဝပ္ပတ္တေ၊ ခြံမြိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ ပဌမဇ္ဈာနသမာဓိမိ၊ ပဌမဈာန်
 နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိ၌ ၎င်း။ ပစ္စနိကဗုဒ္ဓိတာဝကတေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
 နိဝရဏတို့မှ ဝေးသည်၏ အဖြစ်သည် ပြုအပ်သော ထိရဘာဝေန၊ ခြံမြိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ တံသဒိသေသု၊ မဟဂ္ဂုတ် အဖြစ်စသောအားဖြင့် ထိုပဌမဈာန်နှင့်
 ယှဉ်သော သမာဓိနှင့်တူကုန်သော။ ဝိတက္ကရဟိတေသု၊ ဝိတက်ကင်းကုန်သော။
 ဗုတိယဇ္ဈာနာဒိသမာဓိသု၊ ဗုတိယဈာန် အစရှိသည်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော သမာဓိ
 ထို၌၎င်း။ အပ္ပနာတိ၊ အပ္ပနာဟူသော။ အဋ္ဌကထာဝေါဟာရော၊ အဋ္ဌကထာ၌
 ဝေါဝေါ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိတက္ကဿ၊ ၎င်း။
 အပ္ပနာသမ္ပယောဂေါ၊ အပ္ပနာနှင့် ယှဉ်ခြင်းကို။ ဝုက္ခော၊ ဆိုအပ်၏။ အညတ၊
 သမာဓိ၏ အပ္ပနာ မည်သည်၏ အဖြစ်မှတဝါး ဝိတက်၏ အပ္ပနာ မည်သည်၏
 အဖြစ်ကို ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ဝိတက္ခောဝ၊ ဝိတက်သည်သာလျှင်။ အပ္ပနာ၊
 အပ္ပနာမည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိတက္ကဿ၊ ဝိတက်၏။ တံသမ္ပယော
 ဂေါ၊ ထိုအပ္ပနာနှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

ဝိက္ခမ္ဘအဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ပဌမဈာန် သမာဓိ၌၎င်း၊ ထိုပဌမဈာန် သမာဓိနှင့်
 မဟဂ္ဂုတ်အဖြစ် အစရှိသောအားဖြင့် တူကုန်သော ဝိတက်ကင်းသော ဗုတိယ
 ဈာန် သမာဓိစသည်ထို၌၎င်း၊ အပ္ပနာဟု အဋ္ဌကထာ ဝေါဟာရဖြစ်ရကား
 အပ္ပနာဟူသော နာမသည် ဝိတက်၏ အမည် အဖြစ်လျှင်းမူလည်း အပ္ပနာ သမ္ပ
 ယောဂတော-မိန့်သည်ဟုထိုသော်။ ရုက္ခောပိယ စသော စကားကို အထယ်ကို
 ပြုလို၍ ဆိုပြန်သနည်းဟူမူ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ယထာ ပုပ္ဖထသဘာဝါဒိအဝယဝ ဝိနိမုက္ခော အဝိဇ္ဇမာနောဝိ
 ရုက္ခော သုပ္ပေါ ယပလောထိ ဝေါဟရိယတိ ဝေ ဝိတက္ကာဒိအဂ်ဝိမုက္ခံ အဝိဇ္ဇ
 မာနမိ ဈာန် သဝိတက္ကံ သဝိစာရန္တိ ဝေ'ဟရိ' ဟိတိ ဒဿေတုံ ရုက္ခော ပိယာတိ
 အာဒိဝုတ္တံ ။၁၇၃-ဇ-ပ။

ကောဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ရုက္ခော၊ သည်။ ပုပ္ဖေန၊ နှင့်လည်း
 ကောင်း။ ဖလေန၊ နှင့်လည်းကောင်း။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္တတိဝိယ၊ ဖြစ်၏သို့။
 ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ။ သဝိတက္ကံ၊
 ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်၏ဟူ၍။ သဝိစာရန္တိ၊ ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။
 ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၎င်း။ ဣမိနာစ ဝိတက္ကေန၊ နှင့်၎င်း။ ဣမိနာစ ဝိစာ
 ရေန၊ နှင့်၎င်း။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမုပေတော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ သေး။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် တည်ရာရှိသော။ ဒေသနာ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကတာ၊
 ပြုတော်မူအပ်၏။

အဋ္ဌကထာ - ဒုတိယတွဲ

33
A

ယဒိပိ ဝိသင်္ဂေ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာ ဒေသနာ ကတာ-ဟုအတ္ထောပနကို မြှော်၍ပါဌ
ကြမ်းပေး၊

ဝိသင်္ဂေ၊ ဌ။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာ၊ သော။ ဒေသနာ၊ ကို။ ယဒိပိကတား၊
အကယ်၍ ပြုတော်မူအပ်၏ရှင့်။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ ဝိဘင်း၌ ပုဂ္ဂလာ
ဓိဋ္ဌာန် ဒေသနာ၏ ပြုတော် မူအပ်သည်၏ အဖြစ်သည် ရှိသော်လည်း။
အတ္ထော၊ ကို။ ဣမ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌။ ဣမိန-စဝိတက္ကေနာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။
ဓမ္မာသေန၊ ဖြင့်။ ဝုဒတ္တာယထာ၊ ၎င်းသို့။ (ထည့်)။ တကြာပိ၊ ထိုဝိဘင်း၌
လည်း။ ဝေမဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

ပရမတ္ထတော ပုဂ္ဂလဿေဝ အသာဝတော၊ ဟိတ်၊ ။ဈာနသမာဓိနော ဝိတက္က
ဝိစာရသမာဓိဇာသနေန ဈာနဿေဝ သမိသက္ကသဝိစာရတာယ ဝုတ္တတ္တာ၊
(ဟိတ်တထေ)

ဝိဝေကန္တိတ္ထေ၊ ဌ။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
(ထည့်)။ ဝိဝိတ္ထိ၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းခြင်း၊ ဆိတ်ခြင်း။ ဝိဝေကော၊ ကင်းခြင်း၊
ဆိတ်ခြင်း။ နိဝရဏဝိမော၊ နိဝရဏတို့မှကင်းဆိတ်ခြင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊
အနက်။ (ဘာဝသာဓ်)။ ဝါ၊ ကား။ ဝိဝိတ္ထော ဝိနာဘူတော၊ နိဝရဏတို့မှ
ကင်း၍ ဖြစ်တတ်သည်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိဝေကော၊ မည်၏။
(ကမ္မသာဓ်)။ တနည်း။ ဝိဝိတ္ထော ဝိဝေစိတော၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းစေအပ်၊
သီးသန့်ခြားနားစေအပ် သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိဝေကော၊
မည်၏။ (ကမ္မသာဓ်)။ နိဝရဏ ဝိဝိတ္ထော၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်း၍ ဖြစ်တတ်
သော။ ဝါ၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းစေအပ်၊ သီးသန့် ခြားနားစေအပ်သော။
ဈာနသမ္ပယုတ္တာမ္ပရာသိ၊ ဈာန်နှင့် ယှဉ်အပ်သော သမ္ပယုတ်တရားအရ။
(ဤရာသိကား ဣကာရန္တပုလ္လင်တည်း။ ဤကာရန္တ မဟုတ်)။ ဣတိ အတ္ထော၊
ဤကား အဘိဓေယျတ္ထ။ တသ္မာ ဝိဝေကော၊ ထိုသို့နိဝရဏတို့မှကင်းလွတ်
ရှင်းစင်ခြင်းကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ဝိဝေကဗျံ မည်၏။ (ဘာဝသာမနကို ရည်၍ဝိဝေကာဆိုသည်)။ ဝါ၊ ကား။
တသ္မိံ ဝိဝေကော၊ ထို နိဝရဏတို့မှကင်း၍ ဖြစ်တတ်သော။ ဝါ၊ တို့မှ ကင်းစေ
အပ်၊ သီးသန့်ခြားနားစေအပ်သော ဈာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မ အစဉ်။ ဇာတံ၊ တည်း။
ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝေကဗျံ မည်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစရကုသလပဒ

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာ။ ။ကတ္ထုသား၊ ကမ္မသားကို ရည်၍ ဝိဝေကဆိုသည်။ ဝိဝေကတိ ကတ္ထု သာနေတံ ကမ္မသာနေတံဝါ၊ ဝိဝိက္ခောတိ ဟိဗ္ဗမိနာ နိဝရဏေဟိ ဝိနာ ဘူတော တေဟိ ဝိဝေစိတောတိစ သာနေ ဓူယန္တိ သင်္ဂဟိတမေ ဝါတိ။ ။
၀၄၃-၆-၀။

ပီတိသုခန္တိ ဧတ္ထ ဌ။ ပီတိသုခါနိ၊ တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ပကာသိတာနေဝ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တေသု၊ ထိုပီတိသုခတို့တွင်။ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ ပဉ္စဝိဓာယ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော။ ပီတိယ၊ ပီတိတွင်။ အပ္ပနာ သမာဓိဿ၊ အပ္ပနာသမာဓိ၏။ မူလံ၊ အမြစ်အခြေသည်။ ဟုတု၊ ၍။ ဝနုမာနာ၊ ပွားသော။ သမာဓိသမ္ပယောဂံ၊ အပ္ပနာသမာဓိနှင့် အညီအညွတ် ကေုပ္ပါဒတာ အစရှိသော အပြားတို့နှင့်ယှဉ်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက်သော။ ယာဖရဏာပီတိ၊ အကြင် ဖရဏာပီတိသည်။ အတ္ထိရိ၏။ အယံ ဖရဏာပီတိ၊ ကို။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤရှုပါဝစရ ကုသိုလ်ကို ဆိုရာ၌။ ပီတိတိ၊ ပီတိဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏။

ထို့ကြောင့် မဟာသီလဝံသ မထေရ်မြတ်သည်လည်း။ “ဖရဏာထောဂါ၊ ပီတိဆိမြင့်၊ ဝသိစဉ်ပင်၊ ဤယာဉ်ရှင်ကား” စသည်ဖြင့် မိန့်အပ်ပြီ။

အယဉ္ဇပီတိ၊ ဤပီတိသည်၎င်း။ ဣဒ္ဓ သုခံ၊ ဤသုခသည်၎င်း။ အဿဈာနဿ၊ ထိုဈာန်အား။ ဝါ၊ ကား။ အသ္မိံ ဈာနေ၌။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတဿှ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဒံ ဈာန်ကို။ ပီတိသုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၍။

မူလနိကာ။ ။ဝိဝေကဉ် ပီတိသုခန္တိ ဧတ္ထ ပုရိမသ္မိံ အတ္ထေ ဝိဝေကဇန္တိ ဈာနံ၊ ပီတိသုခသဒ္ဓတော စ အတ္ထိ အတ္ထဝိသေသဝတော အဿ၊ အသ္မိံ ဝါဟိ ဧတ္ထ အကာရော ဝုတ္ထော။

နိကာအနက်။ ။ဝိဝေကဉ် ပီတိသုခန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤပါ၌။ ပုရိမသ္မိံ၊ ရှေးဖြစ်သော။ အတ္ထေ၊ အနက်၌။ ဝိဝေကဇန္တိ၊ ကား။ ဈာနံ၊ ဈာန်တည်း။ ဝါ၊ ဝိဝေကဇန္တိ ဟူသော ပါ၌ဖြင့်။ ဈာနံ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၍။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ပီတိသုခသဒ္ဓတော၊ ပီတိသုခသဒ္ဓါနောင်မှ။ အတ္ထိအတ္ထဝိသေသဝတော၊ အတ္ထိ အနက်အထူ ရှိသော။ အဿ၊ ထိုဈာန်အား။ ဝါ၊ ကား။ အတ္ထိအတ္ထဝိသေသဝတိ၊ အတ္ထိအနက်အထူး ရှိသော (အတ္ထိအတ္ထဝိသေသဝတိကားရှေ့မှလိုက်သည်)။ အသ္မိံ၊ ထိုဈာန်၌။ ဣတိဧတ္ထ၊ ဤအနက်၌။ အကာရော၊ အ-အထွရာကို။ ဝါ။ အ-ဝစ္စည်းကို။ ဝုတ္ထော-၏။

အနုနိကာ။ ။ပီတိသုခန္တိ ဈာနံ ပီတိသုခန္တိ ဝုတ္ထံ၊ ယထာ အရိသသောတိ ဒသေန္တာ ပီတိသုခပ။ အကာရောဝုတ္ထောတိ အာယ။ ။၀၀၀-ဆဋ္ဌ။

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

အနုဋ္ဌိကာအနုဇာန်။ ပီတိသုခဝန္တိ၊ ပီတိသုခရှိသော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ပီတိသုခန္တိ၊ ပီတိသုခဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ နံ၊ ယထာကံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ အရိသသောတိယထာ၊ အရိသသောဟူသကဲ့သို့တည်း။ အရိသသော၊ မြင်းသံရိုက်အနာရှိသောသူ၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို၊ ဒဿောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ပီတိသုခံ၊ အကာနေ၊ ဝုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ နံ။

ဇောနောန္တိကာ။ သဒ္ဓါဒိတော ကာတိ သုတ္တေန ထော၊ ဟူ၏။ ယထာ အရိသသော ဟူသည့်အလိုကား အရိသသော ဟူသောပုဒ်သည် တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်းဆောက်လုပ် ဝုဒ္ဓိပြု၍ အရိသသော မနေ၏သို့ ပီတိသုခဟူသောပုဒ်သည်လည်း တဒ္ဓိတ် ပစ္စည်းဆောက်လုပ် ဝုဒ္ဓိပြု၍ ပေတိသုခံ မနေ ဟူလိုသည်။ ဤကိုထောက်သော် က ပစ္စည်း သာ၍ ထောက်သည်။ ဤပုဒ်မပိကပ်အလို၊ ပီဝေကဗေ၊ ကကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ခွဲဖြစ်သော၊ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော၊ ဈာနံ၊ ကို၊ ဤသို့သမ္ပန်လေ၊ ပါဠိတော်မှ-

အထဝေါ၊ ကာ၊ ပီတိစ လည်း။ သုခန္တု၊ လည်း။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခ။ ဓမ္မဝိနယာဒယောဝိယ၊ ဓမ္မဝိနယသဒ္ဓါစသည်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ပီဝေကဗေ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သည်။ အထဈာနဿ၊ အား။ ဝါ၊ ကား။ အသ္မိံ၊ ဈာနော၊ ခွံ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိဝေဗ္ဗိ၊ ဤသို့အညပဒတ္တသမာဉ်အနက်အားဖြင့်လည်း။ ဣဓိဈာနံ၊ သည်။ ။(လိုက်)။ ပီဝေကဗေပီတိသုခံ၊ မည်၏။ ဟိ-သဗ္ဗံ၊ နံ။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဈာနံ၊ သည်။ ပီဝေကဗေ၊ ပီဝေကကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိယထေဝ၊ ဖြစ်၏သို့လျှင်။ ဝေ၊ တူ။ ဣ၊ ဤဈာန်ခွံ။ ပီတိသုခမ္ပိ၊ ပီတိသုခသည်လည်း။ ပီဝေကဗေဝ၊ ပီဝေကကြောင့် ဖြစ်သည်သလျှင်။ ဟောတိ၊ နံ။ တန္တု၊ ထိုပီဝေကကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခသည်လည်း။ အထဈာနဿ၊ ထိုဈာန်အား။ အတ္ထိ၊ နံ။ တသ္မာ၊ သို့ကြောင့်။ ကေပဒေနေဝ၊ တပုဒ်တည်းဖြင့် သာလျှင်။ ပီဝေကဗေပီတိသုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်လျော်၏။

ဗုလန္တိကာ။ ဒုတိယေ ပီတိသုခမေဝ ပီဝေကဗေ၊ ပီဝေကဗေ ပီတိသုခန္တိစ အညပဒတ္တေ သမာသော ပစ္စတ္တနိဋ္ဌေယထာစ အလောပေါ ကတော၊ ထောပေဝါ၊ သတိပီဝေကဗေ ပီတိသုခန္တိဝါ ပါဠိတော် အယံပိထေသော၊ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

နိကာအနုဇာန်။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယဖြစ်သော၊ အတ္ထေ၊ ခွံ။ (အတ္ထေကား ရှေ့မှလိုက်သည်)။ ပီတိသုခမေဝ၊ ပီတိသုခသည်သာလျှင်။ ပီဝေကဗေ၊ မည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ပီဝေကဗေပီတိသုခန္တိ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ အညပဒတ္တေ၊ အညပုဒ်အနက်ခွံ။ သမာသော၊ ကိုရင်း။ ပစ္စတ္တနိဋ္ဌေယထာ၊ ပုဒ်မာပိသတိဖြင့် ညွှန်းခြင်း

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစရကုသလပဒ

၏။ အလောပေါစ၊ မကျေခြင်းကို၎င်း။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပစ္စတ္တ
နိဋ္ဌေသဿ၊ ၎င်း (ပစ္စတ္တနိဋ္ဌေသဿကားထိုက်သည်)။ ယောပေ၊ သည်။ သတိ၊
ရှိသော်။ ဝိဝေကဇံ ပီတိထုခန္တိဝါ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ ဝါ၎်ရှိ၏။ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား။ ဝိသေသော၊ ရှေ့ပိကပ်-နောက်ပိကပ်တို့၏ အထူးတည်း။ ဤ
ဒုတိယပိကပ်အလို။ ဝိဝေကဇံပီတိသုခံ၊ ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခ
ရှိထသော။ သမ္ပန္နိလေ၊ ပါဠိတော်မှာ-

ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့။ ဝိဘဂေါ၊ ဌ်။ ဣဒံသုခံဣမာယပီတိယာ သဟ
ဂတန္တိအာဒိနာ၊ သော နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။
အတ္ထော၊ ကို။ တတ္ထာပိ၊ ထိုဝိဘင်း၌လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌
ဘွင့်အပ်သည်နှင့် တူစွာသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၎င်း။

ပဌမံဈာနန္တိတ္ထေ၊ ဌ်။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗတယ၊ သင်္ချာအစဉ်
အားဖြင့်။ ဝါ၊ ရေတွက်ခြင်း အစဉ်အားဖြင့် ရှေးဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ပဌမံ၊ မည်၏။ ။(ယလောပ)။ ။ဝါ၊ ပဌမန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ သည်။
ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာမတ္ထံ၊ အရေအတွက် အစဉ်အားဖြင့် ရှေးဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
မျှကို ပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမှာစကား။ ။ဒေသနာက္ခမဗျသာ ဟူလိုသည်။ ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဒိဇ္ဈိ
နှစ်ကျမ်း၌-တေန ဒေသနာက္ခမံ ဥဏ္ဏိဝေတိ၊ ဟူအပ်ပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ရအပ်၏။ ဣတိပိတသွာ၊ ကြောင့်လည်း။ ပဌမံ၊
မည်၏။

ဤ၌ ဥပ္ပန္နသဒ္ဓါကား အတိတ စသည်တို့တွင် ပဋိလဒ္ဓ အနက်၌ ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဒိဇ္ဈိမည်သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ၌ ဥပ္ပန္နန္တိ အဓိဝတန္တိ
အက္ခော၊ ဟူအပ်ပြီ။ ဤပိကပ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ပဋိပတ္တိက္ခမဟူလိုသည်။

ပဌမံစွာ။ သမာပဇ္ဇိဘဒ္ဒံ၊ ဝင်စားအပ်၏။ ဣဘိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ပဌမံ၊ မည်၏။
ပန၊ လဒ္ဓဒေါသကိုဆိုအံ့။ ဣဒံ၊ ဤပဌမံသမာပဇ္ဇိတံဟူသော စကားသည်။
ကေန္တလက္ခဏံ၊ စင်စစ်မုချ မှတ်အပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။
စိတ္တ ဝသီဘာဝေါ၊ လေ့လာအပ်သော ဝသီဘော်ရှိသော။ အဋ္ဌသမာပတ္တိ
လာဘိ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ကို ရသောသူသည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။
ပဌ-ယ၊ ၎်။ မတ္တကံ၊ အဆုံးသို့။ ပါပေန္တောပိ၊ ရောက်စေသည် ဖြစ်၍လည်း။

သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ စုမ်းနိုင်၏။ မတ္တကတော၊ အဆုံးမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာဒိ၊ အစသို့။ ပါပေန္နောပိ၊ ယောက်ျားစသည် ဖြစ်၍လည်း။ သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၎င်း။ အန္တရန္တရာ၊ အကြား အကြား၌။ ဩက္ကမန္နောပိ၊ သက်သည်ဖြစ်၍လည်း။ သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောတိဝေ၊ သည်သာတည်း။ ပန၊ အလျော်ကို ဆိုအံ့။ ပုဗ္ဗုပ္ပတ္တိယဋ္ဌေန၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သေးအနက် အားဖြင့်။ ပဋ္ဌမံနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဈာနန္တိတ္ထေ၌။ ဈာနံ၊ သည်။ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနံ၊ ကသိုဏ်းစသော အာရုံသို့ ကပ်၍ ရှုတတ်သော ဈာန်၎င်း။ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဉ္စ၊ အနိစ္စ-စသော လက္ခဏာသို့ ကပ်၍ ရှုတတ်သော ဈာန်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဋ္ဌာသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့သည်။ ပထဝီကသိကာဒိ အာရမ္မဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသော အာရုံသို့။ ဥပနိဇ္ဈာယန္တိ၊ ကပ်၍ ရှုတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနန္တိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ယောက်ျား၏။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ ဝိပဿနာ မဂ္ဂဖလံ၊ ဝိပဿနာမဂ်၊ ဖိုလ်တို့သည်။ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနံ နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တို့တွင်။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ အနိစ္စာဒိ လက္ခဏာ၊ အနိစ္စ-စသော လက္ခဏာကို။ ဥပနိဇ္ဈာနတော၊ ကပ်၍ ရှုတတ်သောကြောင့်။ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနံ၊ မည်၏။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာသည်။ ကာဘကိစ္စဿ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စ၏။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ ဣဉ္စ၊ ဤအတိုင်း။ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနံ၊ မည်၏။

အနုပဋိကာ။ ။ မဂ္ဂဿာဝိ ဝါ နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏတော တထလက္ခဏူ ပနိဇ္ဈာနတာ ယောတေဗ္ဗာ။ ။ ၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဖလံ၊ သည်။ တထလက္ခဏံ၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သော လက္ခဏာရှိသော။ နိဗ္ဗောဓသစ္စံ၊ နိဗ္ဗောဓသစ္စာကို။ ဥပနိဇ္ဈာယတိ၊ ကပ်၍ ရှုတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနံ နာမ၊ မည်၏။

ပုလန္တိကာ။ ။ နိစ္စာဒိ ဝိပဿနာသပ္ပယာနေန မဂ္ဂေါ အသမ္မောဟတော အနိစ္စာဒိ လက္ခဏာနိ ပဋိဝိဇ္ဇတိတိ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနံ၊ အသမ္မောသမ္ပန္နိ နိဗ္ဗာနံ အဝိပရိတ လက္ခဏတ္ထာ အနညထာသာဝတော တထလက္ခဏံ။ ။ ၁၀၂-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။နိစ္စာဒိဝိပလ္လာသဂ္ဂဟာနေန၊ နိစ္စ-အစရှိသော ဘောက်ပြန်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ၊ ခြစ် စသည်ဖြင့် ဖြစ်သော ဘောက်ပြန်ခြင်းကိုပယ်ခြင်းဖြင့်၊ မဂ္ဂေါ။ သည်း၊ အသမ္မောဟတော၊ မတွေ့ဝေသော အားဖြင့်၊ အနိစ္စာဒိလက္ခဏာနိ၊ အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာ တို့ကို၊ ပဒိုဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးထွင်၍ သိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ထက္ခဏူပနိဇ္ဈာနံ၊ မည်၏။ အသမ္မောသဓမ္မံ၊ မပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အဝိဝေရိတထက္ခဏတ္ထာ၊ မသောက်မပြန်သော လက္ခဏာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုညထာ သာဝတော၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တထထက္ခဏံ၊ မသောက် မပြန်သော လက္ခဏာရှိ၏။

တေသု အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနာဒိသု၊ တို့တွင်။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနံကို။ အဝိပညာတံ၊ လိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနတော၊ ကသိုဏ်း၊ စသော အာရုံသို့ကင်၍ ရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ၎င်း။ (ဤဖြင့် ဈေး-ဩလောကနေ ဟူသော ဓာတ်နားကိုပြသည်။) ပစ္စနိကဇ္ဈာပနတော စ၊ နိာရဏ စသော ဆန့်ကျင်ဘက် တရားကို လောင်တတ်ဖုတ်ကြည်းတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဝါ၊ ဝိက္ခမ္ဘန၏ အစွမ်းဖြင့် စွန့်တတ် ပယ်တတ်သောကြောင့်၎င်း။ (ဤဖြင့် ဈေး-ဥယျာနေ ဟူသော ဓာတ်နားကို ပြသည်။) ဈာနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ ၏။

ကျမ်းစာ။ ။ဥပသမ္ပဋ္ဌေ ဥပသဒ္ဓါ၊ သံသဒ္ဓါတို့သည် ဥပထမ္ဘတိ၊ သံဘုရတိ စသည်တို့ကို သို့ နိရုတ္တကဟု ပြခြင်းငှာ ဥပဂန္ဓာ-စသည်ကိုမိန့်။ တဖန် ထိုသဒ္ဓါတို့၏ သာထက အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ ဥပသမ္မာဒယိတွာ-စသည်ကို မိန့်ထတ်သတည်း။

ဥပသမ္ပဋ္ဌာတိ၊ ကား။ ဥပဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ပါပုဏိတွာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဗ္ဗာဓကား။ ။ဣ-ဂတိယံ၊ ယေသံ စ-တုနံ ဂတိ အတ္ထော၊ ဗုဒ္ဓိဝိ တေသံ အတ္ထော။ ဝဝတ္ထိ၊ ပါပုဏာနိဝိ-ဟု သဒ္ဓါနိတိဟူရကား ဂတိအနက်ရှိသော ပဒဓာတ်၏ ပါပုဏနအနက်သည်လည်း ဖြစ်သင့်သောကြောင့် ပါပုဏိတွာဆိုသည်နှင့်တူသည်ဟူလို၊ ဥပဂန္ဓာဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း ကပ်၍ဟု အနက်ယောဇနာသော် ဥပသဒ္ဓါ အနက်ရှိသည် မည်ရကား ရောက်၍သာပေး။

ဝါ၊ ကား။ ဥပသမ္မာဒယိတွာ၊ ပြီးစေ၍။ နိပ္ပာဒေတွာတိ၊ နိပ္ပာဒေတွာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာယ ။ ဥပသမ္ဘိ သံသမ္ဘိတို့သည် အနုကုလမဟုတ်။ အကံသန္တိရကား ဝတိအနက်ရှိသော ပဒေခတ်သည် နိပ္ပေါဒန၊ သာနေအနက်ကို ဟောသည်ဟုလို။ တသ္မာ ပတ္တာသာဓေတွာတိ ဝါအတ္ထော။ ။ ၁၄၅-ဇ-ပ။

ပုန၊ အထူး။ ဝိဘဂေါ၊ ဦး။ ဥပသမ္ဘိတိ၊ ကား။ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ကို။ လာဘော၊ ရခြင်း။ ပဋိလာဘော၊ ခြင်း။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်း။ သမ္ပတ္တိ၊ ခြင်း။ ဖုသနာ၊ ခြင်း။ သစ္စိကိရိယာ၊ ခြင်း။ ဥပသမ္ဘိ၊ ပြည့်စုံစေခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တံ၊ န။ တဿာပိ၊ ထိုဝိဘင်း၌ ဆိုအပ်သော စကား၏လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေမေဝ ဤအတူလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ န။ ဝိဟရတိတိ၊ ကား။ တဒနုဇ္ဈပေန၊ ထိုဈာန်အားလျော်သော။ ဣရိယာပထ ဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ ဝတ္ထုပ္ပကာရ ဈာန်သမဂ်။ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ အတ္တဘာဝဿ၊ န။ ကို။ ဣရိယနံ-ကိရိယံ၊ အမှုကို။ ဝါ၊ ကိစ္စကို။ ဝတ္တံ၊ သုံးသပ်ခြင်းကို။ ပါလနံ၊ တခုသော ဣရိယာပုထ်နှင့်ကျင်နာသည်ကို တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် စောင့်ခြင်းကို။ ယပနံ ယာပနံ၊ မျှခြင်းကို။ ဝါ၊ ရှည်မြင့်စွာ ကာလတိုင်အောင် ရောက်စေခြင်းကို။ စာရံ၊ ကျက်စားခြင်းကို။ ဝိဟာရံ၊ တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နာခြင်းကို တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ဖြတ်၍ ဆောင်ခြင်းကို။ အဘိနိပ္ပါဒေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ န။ ဝိဘဂေါ၊ ဝိဟရတိတိ။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ ဝတ္တံ၊ ပြီ။ ဝိဟရတိတိ၊ ကား။ ဣရိယတိ၊ အတ္တဘော၏ အမှုကိစ္စကို ပြီးစေ၏။ ဝတ္တတိ၊ အမှုကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ အတ္တဘောကိုဖြစ်စေ၏။ ပါလေတိ၊ တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နာသည်ကို တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ဖြတ်၍ အတ္တဘောကိုစောင့်၏။ ယပေတိ-ယာပေတိ၊ အတ္တဘောကို မျှစေ၏။ ဝါ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလတိုင်အောင် အတ္တဘောကို ရောက်စေ၏။ စရတိ၊ ကျက်စား၏။ ဝိဟရတိ၊ တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နာသည်ကို တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ဖြတ်၍ အတ္တဘောကိုဆောင်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဝိဟရတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တတိ၊ န။ (ဣတိတခုကြေ)။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓူပါဝရေကုသလပဒ

ပထဝီကသိဏန္တိတ္ထေ ဌံ။ ပထဝီမဏ္ဍလမ္ပိ၊ မြေအဝန်းကိုလည်း။ သကလ
ဋ္ဌေန၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမဲ့ကို အာရုံပြုအပ်သော အနက်ကြောင့်။ ပထဝီ
ကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

အဓိပ္ပါယ်စား။ ။ မြေဝန်း၏ တစ်ဝိုက်ကို အာရုံမပြုမူ၍ အထုံးစုံကို ပြုသည်ဟု
လို့ ထိုကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာ၌၊ သကထဋ္ဌေနာတိ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေန
ကတေဝါ အကတေဝါ ပရိတ္တိဋ္ဌဂဟိတေ ပထဝီသုခေ ပထဝီမဏ္ဍလေသက
လာရမ္မဏဋ္ဌေန၊ န ဟိ တဿ ဧကေသေဓာရမ္မဏံ ကရိယတိ၊ ဟူအပ်ပြီး
၁၅၀-၃-၀၊

တံ ပထဝီမဏ္ဍလံ၊ ထိုမြေအဝန်းကို။ နိဿယ၊ ၍။ ပဋိလဒ္ဓနိမိတ္တမ္ပိ၊ ရအပ်
သော ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုလည်း။ ပထဝီကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ (ယထာ
မဇ္ဇာ ဥက္ကဋ္ဌိံ ကရေန္တိတိ)။ နိမိတ္တေ၊ ပထဝီကသိဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်၌။
ပဋိလဒ္ဓဇ္ဈာနမ္ပိ၊ ရအပ်သော ဈာန်ကိုလည်း။ တံသဟစရဏတော၊ ထိုပထဝီ
ကသိဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်ဟူသော အာရုံနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (ထည့်)။
ပထဝီကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ (ယထာကုန္တာပစရန္တိတိ)။ တတ္ထ၊ ထို
ပထဝီမဏ္ဍလပဋိဘာဂ နိမိတ္တဈာန်တို့တွင်။ ဣမိသ္မိံ အတ္ထေ၊ ပဌမံဈာန် ဥပသမ္ပဇ္ဇ
ဝိဟရတိ ပထဝီကသိဏ် ဟူသော ဤအရာ၌။ ဈာန်၊ ကို။ ပထဝီကသိဏန္တိ၊
ဟူ၍။ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ပထဝီကသိဏ သင်္ခါတံ၊ ပထဝီကသိဏ-ဟု ဆိုအပ်
သော။ ဝါ၊ ပထဝီကသိဏ်းလျှင် အာရုံရှိသည်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပဌမံဈာန်၊
သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ တနည်း။ ပဌမံဈာန်၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ
ပြီး၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား။ အတ္ထေ၊ ပဌမံဈာန်
ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ ပထဝီကသိဏ် ဟူသော ဤဝါကျ၌။ သင်္ခေပတ္တော၊
အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ပန၊ ဧကံ။ ဣမသ္မိံ ပထဝီကသိဏေ၊
ဤပထဝီကသိဏ်း၌။ ပရိကမ္ပိ၊ ပရိကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တေကုပ္ပ ပဇ္ဇကဇ္ဈာနာ
နိ၊ ဈာန်လေးပါးအပေါင်း၊ ဈာန်ငါးပါးအပေါင်းတို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍။ ဈာန ပဒဋ္ဌာနံ၊ ဈာန်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိသော။
ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တပတ္တုကာမေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့ ရောက်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ ကုလပုတ္တေန၊ အမျိုးကောင်းသား
သည်။ ကံ၊ အဘယ်ကို။ ကတ္တုဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သည်။ ဣတိပုစ္ဆယံ၊ ဆည်း။

ဧကမာရ်း
-
ဧကမာရ်း

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ထက်၊ ခေတ်၊ အာရိတော၊ အဋ္ဌံ၊ တာဝ၊ စွာ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရဗျူဟ
သံဝရ အာရိပါရိသုဒ္ဓိ ပစ္စယသန္တိသိတ သင်္ခါတာနိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ
သိလ၊ ဗျူဟသံဝရ အာရိပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပစ္စယသန္တိသိတသိဇာယ၊ ဆိုအပ်ကုန်
သော။ စက္ကာရိ သိသာနိ၊ တိုကို။ ဝိသောဇေတွာ၊ သုတ်သင်၍။ ထုပရိသုဇ္ဈ
ကောင်းစွာ ထက်နားကျင် စင်ကြယ်သော။ လီလော ဌံ။ ပတိဋ္ဌိဇောန၊
ထည်သည်ဖြစ်၍။ အဿကုလပုတ္တဿ၊ အား။ ခါ။ အာဝါသာရိသု၊ အာဝါသ
အရိကုန်သော။ စသသု ပလိဗောဇေသု၊ ခယ်ပါးသော ပလိဗောဇေထို
တွင်။ ဇယာ ပလိဗောဇော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ခါ။ တံ ပလိဗောဇံ၊ ကို။ ဥပစ္စိနိ
ဇော၊ ဖြစ်၍။

အဋ္ဌာ၊ အား။ ။ဝရိယမန္တတော ဗုဒ္ဓေထိတိ ပထိဗောဇော၊ ဝရိဝုဗ္ဗ ဗုဒ္ဓိဇောတိ
ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓေတိ- ကြိယာဆိုသည်။ ဗုဒ္ဓေတိမထုတိ၊ ဗုဒ္ဓေတိ၊ မှိုဝရိတ် တားမြစ်
အထိ၏ ဝေ။ ရတိလျှင် ပထိဗောဇေဖြစ်သည်။ ။ဗုဒ္ဓိ တိ သာယံ၊ ဗုဒ္ဓေတိ
ပထိဗုဒ္ဓေတိ၊ ပထိဗောဇော၊ ။သဋ္ဌနိဇိ။

အာဝါသော၊ ကုတ်တာထော၊ ဂဏောကမ္မဋ္ဌ ဝဋ္ဌမံ၊
အဋ္ဌါနိ- ဣတိအာမာဇော၊ ဂဇ္ဈောဗျူဟိ တေဇော၊

ကမ္မဋ္ဌာန ဧါယကံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်ကိုပေးတတ်သော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏ
မိတ္တသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ပါဋိယာအာဂံဇထသု၊ ပါဋိထော်၌ လာကုန်
သော။ အဋ္ဌတိ သာယ၊ သုံးဆယ်ရှစ်ပါးသော။ ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းထို့
တွင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စရိယာနုကုလံ၊ စရိုက်အားလျော်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကို။ ဥပပရိက္ခန္ဓေန၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ဆည်ဖြစ်၍။ အဿ ကုလပုတ္တဿ၊ အား။
ဣဒံပထဝီကသိကံ၊ ဤပထဝီ ကသိုက်သည်။ အနုကုလံ၊ လျောက်ပတ်သည်။
သဇေဟောတိ၊ အံ။ ဣဒမေဝ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤပထဝီကသိုက် ကမ္မဋ္ဌာန်ကို
သာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဈာနဘာဝနာယ၊ ဈာနဘာဝနာအား။ အန
နုရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ အန
ရူပေ၊ လျောက်ပတ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တေန၊ နေသည်
ဖြစ်၍။ ဝုဋ္ဌက ပလိဗောဇပစ္စေဒံ၊ ငယ်သော ပလိဗောဇကို ဖြတ်ခြင်းကို။
ကတွာ၊ ၍။

ဗုဒ္ဓကပလိဗောဇတာ။ ။ကေသ နဝ လောမ ဆောဒါပန ဝိဝရရနေပတ္တ
ဝစန စသည့်တည်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစာကုသလပဒ

ကသိတ ပရိကမ္မ နိမိတ္တာနုရက္ခတ သတ္တ အသပ္ပိယာဒိ ပရိဝဇ္ဇနသတ္တသပ္ပိယ
သေဝန ဒသဝိဓ အပ္ပနာကောသလ္လပ္ပဘေဒံ၊ ကသိုဏ်းပရိကမ် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်
ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ခုနစ်ပါးသော မလျှောက်ပတ်သည်ကို
ကြည့်ခြင်း၊ ခုနစ်ပါးသော လျှောက်ပတ်သည်ကိုမှီဝဲခြင်း၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိ
သော အပ္ပနာ၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်လျှင်အပြားရှိသော။

အာဝါသော ဝေါစရော ထသံ၊ ပုဂ္ဂလော ထောဇနံ ဥတု။
ဣရိယာဝစောတိ သတ္ထေတေ၊ အသပ္ပိယေ ဝိဝဇ္ဇယေ။
သပ္ပိယေ သတ္တ သေဝေထ၊ ဧဝံ ဟိ ပဋိပဇ္ဇတော။
န ဖိရေနေဝကာထေန၊ ဟောတိ တိက္ခယ အပ္ပနာ။
ဟူသောဝါသာကိုမှီသဖြင့် ခုပ္ပါဒ အမ္ပိယကို ထိအပ်၏။

အမ္ပနာ စောသလ္လကိုကား။ ။ဝတ္ထုဝိသစကြိယာ၊ ဣဗ္ဗိယသမတ္ထ ဝင်္ဂါဓ
နတာ၊ နိမိတ္တကုသလတာ၊ ယသ္မိံ သမထေ ဝိတ္ထိ ဝဂ္ဂယေတဓံ တသ္မိံ အမေယ
ဝိတ္ထယ ဝဂ္ဂဟနာ၊ နိဂ္ဂဟနာ၊ သပ္ပဟိသနာ၊ အဗ္ဗုပေက္ခနာ၊ အသမာဟိတ ပုဂ္ဂလ
ဝရိ ဝဇ္ဇနာ၊ သမာဟိတ ပုဂ္ဂလသေဝနာ၊ တဒမိပုတ္တတာ၊ ဟူသော ဝါဒ္ဓိကို
ထောက်သဖြင့်ထိလေ။

သပ္ပိယ၊ ချက်ကုန်၍သစ္စလည်းဖြစ်သော။ ဘာဝနာဝိဇာနံ၊ ဘာဝနာအစီ
အရင်ကို။ အပရိယာပေန္တေန၊ မယုတ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဈာနာဝိဂမတ္တာယ၊
ဈာန်ကိုရခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋိပဇ္ဇိတံ၊ ကျင့်အပ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအစီခဲပြီး
သည်ကား။ ဣ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေပေါ၊ တည်း။ ဝိတ္တာဓောပန၊
ကိုကား။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သာလျှင်။ ဝေဝိတဗ္ဗော၊ ။ ။
ဆက်။ ဣ၊ ဤပဌမဈာန်၌။ ဝိတ္တာဓော၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊
သာလျှင်။ ဝေဝိတဗ္ဗော ယထာ၊ ။ ။ ဝေ၊ တု။ ဣထော၊ ဤပဌမဈာန်မှ
ပရော၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုတိယဈာနာပိသုပိ၊ ဒုတိယဈာန် စသည်တို့
၌လည်း။ ဝိတ္တာဓော၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ထားလျှင်။ ဝေဝိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ (သုံးထပ်ကိန်း)။ ဟိ-သစ္စံ၊ ။ ။ သပ္ပ ကပ္ပဋ္ဌာနာနံ၊
တို့၏။ ထဗ္ဗံ၊ သော။ ဘာဝနာ ဝိဇာနံ၊ ဘာဝနာအစီအရင်ကို။ အဋ္ဌကထာ
နယေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ၌။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝိတ္တာရိတံ၊ ချဲ့အပ်ပြီ။ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌။ ပုန၊ အထပ်ထပ်။ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော။ ဇေန ဘာ
ဝနာဝိဇာနေန၊ ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဗုတိတသ္မာ၊ ထိုသို့

အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန၊ အထပ်ထပ်။ နံ ဘာဝနာဝိဇာနံ၊ ကို။
 မယံ၊ ငါတို့သည်။ န ဝိတ္တာရယာမ၊ မချွေကုန်အံ့။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပါဠိယာ၊
 ပါဠိဟူ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌံ။ အနာဂတံ၊ မလာသော။ အတ္တံ၊ ကို။ အပရိဟးပေန္တာ၊
 မယုတ်ခစကုန်မူ၍။ နိဂန္ထရံ၊ မပြတ်။ အနုပဒ ဝတ္ထုန မေဝ၊ အစဉ်ဖြစ်သော
 ပုဒ် အဘွားကိုသာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။

တသ္မိံ သမယေတိ၊ ကား။ တသ္မိံ ပဌမံဈာန် ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရဏသမယေ၊
 ထိုပဌမဈာန်ကိုပြည့်စုံစေ၍ နေသောအခါ၌။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပ။ အဝိက္ခေပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကာမာ
 ဝစရ ပဌမ ကုသလစိခတ္တာ၊ ဌံ။ ဝုတ္တပ္ပကာရာဝ၊ ဟောအပ်ပြီးသော အပြား
 ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပဒပဋိပါဠိယာ၊ ပုဒ်စဉ်အားဖြင့်။ ဆပ္ပဏ္ဍာသ၊
 ငါးဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဒေ၊ ထိုကာမာဝစရ ပဌမ မဟာကုသိုလ်၌
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော ဖဿစသော ငါးဆဲ့ခြောက်ပါးသော တရား
 တို့သည်။ ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤ
 ပဌမဈာန်၌ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော ဖဿစသော ငါးဆဲ့ခြောက်ပါး
 သော တရားတို့သည်။ ဘူမန္တရဝသေန၊ ဘုံအထူး၏ အစွမ်းဖြင့်။ မဟဂ္ဂ
 တာ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါငစရာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မဟဂ္ဂုတ်အဖြစ်သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမဈာန်
 ၌။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ တာဒိ
 သ မေဝ၊ ထိုကာမာဝစရ ပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်နှင့် တူသည်သာတည်း။ ပန၊
 အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမဈာန်၌။ ဆန္ဒာဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာ
 ရော၊ လေးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ယေဝါပနကာ၊ ယေဝါပနက
 တရားတို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ကောဋ္ဌာသဝါရ သုညထဝါရာ၊
 တို့သည်။ ပါကတိကာဝေ၊ ပြကတေ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤ
 သည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပဌမဈာန်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဒုတိယဇ္ဈာန

ဒုတိယဇ္ဈာန နိဒ္ဒေသေ ဌ။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ၊ ကား။
ဝိတက္ကဿစ၊ ဇာဋ်ဌ။ ကိဋ်ဌ။ ဝိစာရဿစ၊ ဇာဋ်ဌ။ ကိဋ်ဌ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဣမသံခွိန္တံ၊ တို့၏။ တို့ကို၊ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ငြိမ်းစေခြင်း
ကြောင့်။

အဓိပ္ပါယ်ရှင်းလင်းချက်။ ။ ငြိမ်းစေခြင်းဟူသည်လည်း ပဟာန်ကို ဤသို့အပ်
၏။ သန္တိသက္ကဏာရှိသော ငြိမ်သက်ခြင်းကိုကား ယေအပ်။ ထိုပဟာန်သည်လည်း
ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ကို လွန်ခြင်းပင်တည်းဟု သိစေခြင်းငှာ သမထိက္ကမာ မိန့်ရ
သတည်း။ အတ္တအားဖြင့်ကား ဒုတိယဇ္ဈာန်ခဏ၌ မဖြစ်ခြင်း ဟု ဧဇက အလို
တော်ကို ဖော်ထု၍ ဒုတိယဇ္ဈာနကွဏေ စသည်ကို ညွှန်းလိုက်ပြန်သတည်း။

သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနကွဏေ ဌ။ အပါတုဘာဝါ၊
ထင်ရှားမဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣတိအတ္တဇာတံကို။ ဝုတ္တံသည်။ ဟောတိ၊ ။

အဓိပ္ပါယ်ကျမ်းတစ်။ ။ “အံမပျားပျစ်၊ ထပျိုညှစ်ထိုး၊ ခက်ဆစ်ကျမ်းဆီးလိုတော်
ညီအောင်၊ ထုတ်ဆောင်ဖော်ပြ ပေးပေတတ်သော” အဋ္ဌကထာဆရာ ရှင်မြတ်
စွာ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်၌ ပဌမဇ္ဈာနဓမ္မတို့သည် မရှိသည်ချည်းဖြစ်၍၊ ဝိတက္က၊ ဝိစာရာနံ
ဝုပသမာဟု ဝိသေသဟောခြင်းသည် အဗျာဝိ တဒေါသ အညမည ဝိရောဓိဒေါသ
သင့်ယောင်တကားဟု စောဒနာခွင့်ရှိသောကြောင့်၊ စောဒက အာဘော်ကို
ပြုလျက် သာမည ဟောသင့်သော်လည်း တစိးတစိ အကျိုးထူး ရှိသည်ကို
ဖြစ်ခြင်းငှာ ဝိသေသ ဟောသည်ဖြစ်၍၊ တင်ပြစ်မထိမ်း၊ အသန်ငြိမ်းသည်ဟု
ဟောရင်းဧဇက အလိုတော်ကျအောင် ဖော်ပြလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာ
သည် ကိစ္စာဝိက၊ သည်ဝိတက္က၊ ဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ ဧဝံ ဝုတ္တံ-တိုင်အောင်
သော စကားကို မိန့်သတည်း။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ ထိုစကားဆစ်သော်- ဒုတိယဇ္ဈာနနေန၊ ဝုပသန္တိ-ကား ကိစ္စာ
ဝိန့်ဝုတ္တံခိုက် ပရိဟာရစကား။ နနုဟုဋ်မူ စောဒကစကား။ ။ ယင်းပါ၌ဖြင့်
ဒုတိယဇ္ဈာန်၌ ဝိတက်၊ ဝိစာရသာ မရှိသည်မဟုတ်။ အထုံးစုံထော ပဌမဇ္ဈာန
ဓမ္မတို့သည်လည်း မရှိသည်ချည်း မဟုတ်ထောဟု စောဒက အာဘော်ကို
ပြသည်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ထိုသို့ဒုတိယဇ္ဈာန်၌ ဝိတက်၊ ဝိစာရသာ မရှိသည်မဟုတ်။ အထုံးစုံ
သော ပဌမဇ္ဈာနဓမ္မတို့သည်လည်း မရှိသည်ချည်း ဖြစ်သောကြောင့်ဟု တိတ်
ဆောင်၍ ဝိတက္က၊ ဝိစာရာနံ ဝုပသမာဟု ဝိသေသဟောသင့်။ ဝိတက္က၊ ဝိစာ

ရာနံ တံ သဟဂတာနဉ္စ ဝုပသမာ-ဟု သာမည ဟောသင့်သည် တမံဟု
 စုမ်ထုတိ။ *“ ကိဉ္စာပိဋံ၊ ပါဒ္ဓိတိုင်ရုံက၊ တင်တုံအပြစ်၊ ဝိစင်စောဒက၊ ပြုဆည်
 အနေ၊ အာဘော်ပေ။ ။ ယဒိကိဉ္စာ၊ ဆိုက်ရာတိုင်စောဒက၊ ဟိတ်ပါဒ္ဓိစောဒ
 ဤ၊ တတ်ခေါင်၎င်းစုတ်၊ အပြစ်ထုတ်ဆည်ပုံစေ”-ဟူသော ကဝေဆရာတို့
 နည်းနှင့်လျော်စေသည်။ အညေယေဝ ဟိစသည်ကား အန္တောနိတစောဒနာကို
 ချေအံ့သောငှာ ဆိုအပ်သော စကားချစ်တည်း။ ဝိတက္ကံ၊ ဝိစာရသော မရှိသည်
 မဟုတ်။ အထုံးစုံသော ပဌမဈာနဓမ္မသည်လည်း မရှိသည်ချည်း ဆရာဆို၏။
 ဝိတက္ကံ ဝိစာရမရှိဟူသောစကားသင့်စေ။ ယဝ မှတပါး ဖဿ-စသောတရား
 တို့သည် မချို့ဖြစ်၍ မရှိမဆိုသင့်ဟု ဆစ်ဖုရာသောကြောင့် အညေယေဝ ဟိ၊
 စသောစကားကို ချစ်သတည်း။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ ပဌမဈာန်က ဖဿ-စသော ဓမ္မသည် ဒုတိယဈာန်ထို လာ၍
 ရှိလာသည် မဟုတ်။ ပဌဈာန်၌ ဖဿ၊ စသည်လည်း အသီးအခြား။ ဤဒုတိယ
 ဈာန်၌ ဖဿ၊ စသည်လည်း အသီးအခြား အမည်သာတူ၍ ထရားကိုယ် ကွဲသော
 ကြောင့် ငါ့စကား မလွဲ၊ သင့်၏ဟုလိုသော်-

ရှင်းလင်းချက်။ ။ ဩဠာရိကဿ-က၊ ဒီပနတ္ထံ၊ တိုင် ကိစ္စိ အတ္ထဝိသေသကိုပြသော
 စကားတည်း။ ဝိတက္ကံ၊ ဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ ဝေ ဝုတ္တံ-ကား ကသွာဟိတ်နှင့်
 စပ်သော် စောဒကစကားတည်း။ မစပ်သော် ပရိဟာရစကားတည်း။ ဣတိဝေပိ
 တဗ္ဗံ၊ ကား ပရိဟာရစကားစပ်သတည်း။

တတ္ထာသိဒ္ဓိ ဒုတိယဇ္ဈာန နိဒ္ဒေသေ၍။ (ဝေ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ သမ္ပန္နော)။
 ဒုတိယဇ္ဈာနော ၍။ သဗ္ဗေပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဌမဇ္ဈာနဓမ္မာ၊ ပဌမဈာန်
 တရားတို့သည်။ ကိဉ္စာပိ န သန္တိ၊ အကယ်၍ကား မရှိကုန်၏ရှင်။ ဟိ-သမ္ပါ၏။
 ပဌမဇ္ဈာနော၍။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿစသော တရားတို့သည်။ အညေယေဝ၊
 ဒုတိယဈာန်ဖဿ၊ စသည်တို့မှတပါးတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣဝ၊ ဤဒုတိယဈာန်၌။ ဖဿာဒယော၊ တို့သည်။ အညေ-အညေယေဝ၊
 ပဌမဈာန် ဖဿ-စသည်တို့မှတပါးတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊
 ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ ဩဠာရိကဿ ဩဠာရိကဿ၊ ရှန်ရင်း၊ ရှန်ရင်းသော။
 အင်္ဂဿကို။ သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ ပဌမဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ပရေသံ၊ တပါး
 ကုန်သော။ ဒုတိယဇ္ဈာနာပိနံ၊ တို့ကို။ အဓိဂမေ၊ ရခြင်းသည်။ ဧဟာတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိဣမဿ အတ္ထဿကို။ ဒီပနတ္ထံ၊ ငှာ။ ဝိတက္ကံ ဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ၊
 ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဘောတော်မူအပ်၏။ ဝိတက္ကံ ဝိစာရာနံ တံ သဟ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

ဂတာနဉ္စ ဝူပသမာတိ၊ ဟူသော စကားကို၊ နဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မမူအပ်။
(ကန့်)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇာန်။

မူလဒီကာမိပ္ပါယတ္ထ။ ။အထွေထွေကြောင့်ကား ဤဒုတိယဇ္ဈာန နိဋ္ဌေသ၌ ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိနံ အဓိဂမောဟောတိ-ဟူသော စကားကို အဋ္ဌကထာဝဆရာ ဆိုတော်မူအပ်သနည်း။ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝူပသမာ-ဟူသော ဤစကားအားလျော်စွာ ဒုတိယဇ္ဈာနဿ အဓိဂမော ဟောတိ-ဟူသော စကားကိုသာ ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော ဟူသော စောဒနာကို နှလုံး၌ထား၍ ဒီကာမရာသည်-ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ ဧတေန ယေဟိ ဝိတက္က ဝိစာရေဟိ ပဌမဇ္ဈာနဿ ဩဠာရိကတာ။ တေသံ သမတိက္ကမာ ဒုတိယဇ္ဈာနဿ သမဓိဂမော၊ နသဘာဝတော အနောဠာရိကာနံ ဖဿာဒိနံ သမတိက္ကမာတိ အယ မက္ခော ဒိဝိတော ဟောတိ။ ဧဝံ ဝိတိယာစ ဝိရာဂါတိ အာဒိဿ နယော။ တသ္မာ ဝိတက္က၊ ဝိစာရ ပိတိ၊ သုခ သမတိက္ကမ ဝစနာနိ ဩဠာရိကောဠာရိ ဘင် သမတိက္ကမာ ဒုတိယာဒိ အဓိဂမ ပရိဒိပကာနိ တိ တေသံ ဧကဒေသဘူတံ ဝိတက္က ဝိစာရ သမတိက္ကမဝစနံ တံဒိပကန္တိ ဝုတ္တံ။ အထဝါ ဝိတက္ကဝိစာရ ဝူပသမ ဝစနေနေဝ တံ သမတိက္ကမာ ဒုတိယာဒိ အဓိဂမ ဒိပကေန ပိတိ ဝိရာဂါဒိဝစနာနံ ဝိတိယာဒိ သမတိက္ကမာ တတိယာ အဓိဂမဒိပကတာ ဟောတိတိ တဿ တံဒိပကတာ ဝုတ္တာ။ ။ဟူသော စကားကို မိန့်သတည်း။

ဒီကာအနုကံ။ ။ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ ဧတေန၊ ဟူသောပါဠိပြင်။ ယေဟိ ဝိတက္က ဝိစာရေဟိ၊ အကြင် ဝိတက် ဝိစာရတို့ပြင်။ ဝါ၊ တို့ကြောင့်။ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ဇာန်။ ဩဠာရိကတာ၊ ရန်ရင်းသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံ၊ ထိုရန်ရင်းကြောင်း ဖြစ်သော ဝိတက္က၊ ဝိစာရတို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနဿ၊ ကို။ သမဓိဂမော၊ ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။ အနောဠာရိကာနံ၊ ရန်ရင်းသည် မဟုတ်ကုန်သော။ ဖဿာဒိနံ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနဿ၊ ကို။ သမဓိဂမော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိအယံ အက္ခော၊ သည်။ ဒိဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဝိတိယာစ ဝိရာဂါတိ အာဒိဿ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိတက္က ဝိစာရ ပိတိ သုခ သမတိက္ကမ ဝစနာနိ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ပိတိသုခတို့ကို လွန်းခြင်းကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားတို့သည်။ ဩဠာရိ ကောဠာရိကံ သမတိက္ကမာ၊ ရန်ရင်း၊ ရန်ရင်းသော ဈာန်အင်္ဂါကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုတိယာဒိ အဓိဂမပရိဒိပကာနိ၊ ဒုတိယဈာန် အစရှိသည်ကို ရခြင်းကို ပြတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးထွင်း၍။ တေသံ၊ ထိုဒုတိယဈာန်-အစရှိသည်ကို ရခြင်းကို ပြကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော စကားတို့၏။ ဧကဒေသ ဘူတံ၊ တစ်တံဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကဝိစာရ သမတိက္ကမ

ဝစနံ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရကို လွန်ခြင်းကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားကို။ တံဒီဝကန္တိ၊ ထိုဒုတိယဈာန်-အစရှိသည်ကို ရခြင်းကိုပြတတ်၏ ဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ၎င်း။ တက္ကတေသံ ဧကဒေသဘူတံ ဝိတက္ကဝိစာရ သမတိက္ကမ ဝစနန္တိဧတေန အဝယဝနာမဿ သမုဒါယောပစာရံ ဒေသေတိ။ အဘဝါတိ အာဒိနာ ဝိတိဝိရာဂါဒိ ဝစနာနံ သဝိသယေ သမာနံ ဗျာပါရတံ ဒေသေတိ။

အဓိက။ ကား။ ။ထံ သမတိက္ကမာ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုတိယာဒိ အဓိဝေ ဒီပကေန၊ ဒုတိယဈာန်အစရှိသည်ကို ရခြင်းကိုပြတတ်သော။ ဝိတက္က ဝိစာရ ဝပသမဝစနေ နေဝ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရကို ငြိမ်းစေခြင်းကို ဆိုကြောင်း ဖြစ်သော စကားဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတိဝိရာဂါဒိ ဝစနာနံ၊ ဝိတိကိုစက်ဆုပ်ခြင်း-အစရှိသည်ကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားကို။ ဝိတိယာဒိ သမတိက္ကမာ၊ ဝိတိ-အစရှိသည်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ တတိယာဒိ အဓိဝေ ဒီပကတာ၊ တတိယဈာန်အစရှိသည်ကို ရခြင်းကိုပြတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍။ တဿ၊ ထိုဝိတက် ဝိစာရကို လွန်ခြင်းကို ဆိုကြောင်း ဖြစ်သော စကား၏။ တံဒီဝကတာ၊ ထိုဒုတိယဈာန် အစရှိသည်ကို ရခြင်းကို ပြတတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝတ္ထံ၊ ၎င်း။

အနုဒ္ဓိက။ ။ဒိဋ္ဌာဒိနဝဿ တံ တံ ဈာနက္ခယေ အနုပ္ပဇ္ဇနဓမ္မတာပါဒနံ ဝပသမနံ ဝိရဇ္ဇနံ ပဟာနန္ဓာတိ ဣဓာ ဝိပေတဝိတက္ကာဒယောယေဝစ ဈာနင်္ဂဘူတာ တထာ ကရိယန္တိ၊ န တံသမ္ပယုတ္တ ဖဿာဒယောတိ ဝိတက္ကာဒိနံယေဝ ဝပသမာဒိဝစနံ ဣယာဂတံ၊ ယသ္မာ ပန ဝိတက္ကာဒယော ဝိယ တံသမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာဝိ ဧတေန ဧတံ ဩဋ္ဌာရိကန္တိ ဒိဋ္ဌာဒိနဝါဒေ၊ တသ္မာ အဝိသေသေန ဝိတက္ကာဒိနံ တံသဟဇာတာနဉ္စ ဝပသမာဒိကေ ဝတ္ထဗ္ဗေ ဝိတက္က ဝိစာရာဒိနံ ယေဝဝပသမာဒိကံ ဝုပ္ပမာနံ အဓိကဝစန မညမတ္ထံ ဗောဓေတိတိ ကိပ္ပိ ဝိသေသံ ဒီပေတိတိ တံဒေသေန္တော ယေဟိ ဝိတက္ကစာရေဟိတိ အာဒိမာဟ ဝိသုဝိသုဒ္ဓိတာနိဒိ ဝိတက္က ဝိစာရ သမတိက္ကမဝစနာဒိနိ ပဟေယျင် နိဇ္ဈေသတာ ဘာမညေန ဝိက္ခေန သမုဟတောဂဟေတွာ အဝယဝေနသမုဒါယောပထကွက်ကတန္တိ ဒေသေန္တောတေသံ။ပ။တံ ဒီပကန္တိဝုတ္တန္တိအာဟ ဣဒါနိ အဝယဝေန သမုဒါယောပ လက္ခဏံ ဝိနာ ဝိတက္ကဝိစာရဝပသမဝစနေန ဝိတိဝိရာဂါဒိ ဝစနာနံ သဝိသယေ သမာနဗျာပါရတံ ဒေသေန္တော အထဝါတိ အာဒိမာဟ။

အနက်ကား။ ။ဒိဋ္ဌာဒိနဝဿ၊ မြင်အပ်ပြီးသော အပြစ်ရှိသော ဈာန်အင်္ဂါကို။ တံတံဈာနက္ခယေ၊ ထိုထိုဈာန်ခဏ၌။ အနုပ္ပဇ္ဇနဓမ္မတာပါဒနံ၊ မမြစ်ခြင်း သဘောကို ရောက်စေခြင်းသည်။ ဝပသမနံ၊ ငြိမ်းစေခြင်း မည်သည်လည်းကောင်း။ ဝိရဇ္ဇနံ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း မည်သည်လည်းကောင်း။ ပဟာနန္ဓ၊ ပယ်ခြင်း မည်သည်လည်းကောင်း။ ဟေတိ၊ ၎င်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ ဣ၊ ဤအရာ၌။ အဝိပေတဝိတက္ကာဒယောယေဝ၊ အလိုရှိအပ်သောဝိတက်အစရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ဈာနင်္ဂဘူတာ၊ ဈာန်အင်္ဂါဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တထာ၊ ထိုသို့

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ တံ သမ္ပယုတ္တဖဿာဒယော၊
ထိုပိတက် အစရှိသည်နှင့် သမ္ပယုတ် ဖြစ်ကုန်သော ဖဿစသော တရားတို့ကို၊
န ကရိယန္တိ၊ မပြုအပ်ကုန်၊ ဣတိဘသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ပိတက္ကာဒိနံယေဝ၊ ပိတက်
အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဝုပသမာဒိဝစနံ၊ ငြိမ်းစေခြင်း စသည်ကို ဆိုကြောင်း
ဖြစ်သော စကားသည်။ ဣယဂတံ၊ အသင့်အားဖြင့်လာ၏။ ဝါ၊ အသင့်ဆို
ရောက်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ပိတက္ကာဒယောပိယ၊ ပိတက်
အစရှိသည်တို့ကိုဆို၊ တံ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာပိ၊ ထိုပိတက် အစရှိသည်နှင့် သမ္ပယုတ်
ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည်လည်း။ ဧတေန၊ ဤပိတက်အစရှိသော တရားဖြင့်၊
ဧတံ၊ ဤဈာန်သည်။ ဩဠာရိကံ၊ ရန်ရှင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌာဒိနဝါ၊ ဝေ၊ မြင်အပ်
ပြီးသော အပြစ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ ပိတက္ကာဒိနံ၊ ပိတက်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း
ကောင်း။ တံ သဟဇာတာနဉ္စ၊ ထိုပိတက်အစရှိသည်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော
ဖဿစသော တရားတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝုပသမာဒိကော၊ ငြိမ်းစေခြင်း အစရှိ
သည်ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ ပိတက္က ပိစာရာ ဒိနံယေဝ၊ ပိတက် ပိစာရ
အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဝုပသမာဒိကံ၊ ငြိမ်းစေခြင်း အစရှိသည်ကို။ ဝုစမာနံ၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အဓိက ဝစနံ၊ အလွန်ကိုဆိုခြင်းသည်။ ဝါ၊ သမ္ပါလွန်သည်။
အညံ၊ တပါးသော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဗောဓေတိ၊ သိစေ၏။ ဣတိ ပရိသာသတော၊
ဤသို့ ပရိသာသထာသောကြောင့်။ ဝါ၊ ဣတိဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကိစ္စ
ပိသေသံ၊ တနံတခုသော အနက်ထူးကို။ ဒိပေတိ၊ ၎င်း။ ဣတိဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
တံ၊ ထိုအထူးကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြုလိုသောငှါကော ဆရာသည်။ ယေဟိ ပိတက္က
ပိစာရေဟိတိ အာဒိ၊ အစရှိသည်ကို။ အာဟ၊ ၎င်း။ ပိသံ ပိသံ၊ အသီးအသီး။
ဋ္ဌိတာနိပိ၊ တည်ကုန်သော်လည်း။ ပိတက္က ပိစာရ သမတိက္ကမ ဝစနာဒိနံ၊ ပိတက်
ပိစာရကို လွန်ခြင်းကို ဆိုကြောင်းစကား အစရှိသည်တို့ကို။ ပဟေယျင်္ဂနိဋ္ဌေသ
တာ သာမညေန၊ ပယ်အပ်သော အင်္ဂါကို ပြုကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ထူသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်၊ သမ္ပဟတော၊ အပေါင်း အားဖြင့်၊ ဝဟေတွာ၊
ဟူ၍။ အဝယဝေန၊ အစိတ်ဖြင့်၊ သမုဒါယောပ လက္ခဏံ၊ အပေါင်းကို မှတ်
ခြင်းကို။ ကတံ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ သည်။ တေသံ၊ ပ။ တံ
ဒိပကန္တိ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၎င်း။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ အဝယဝေန၊ ဖြင့်၊ သမုဒါယောဝ
လက္ခဏံ၊ ကို။ ပိနာ၊ ရှိ။ ပိတက္က ပိစာရ ဝုပသမဝစနေန၊ ပိတက် ပိစာရတို့ကို
ငြိမ်းစေခြင်းကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားနှင့်။ ပိတိပရာဂါဒိဝစနာနံ၊ ပိတိကို
စက်ဆုပ်ခြင်း စသည်ကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားတို့၏ သ၊ ပိသယေ၊ မိမိ
အရာ၌။ သမာန ဗျာပါရတံ၊ ထူသော ဗျာပီရရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊
သည်။ အထဝါတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ ၎င်း။

ထူ၊ ဤဈာန်ကထာ၌။ နိယကဗ္ဗတ္တံ၊ ကို။ အဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပေတံ၊ ၎င်း။
အဗ္ဗတ္တဗ္ဗတ္တာဒိ၊ အဗ္ဗတ္တဗ္ဗတ္တ-စသည်ကို။ န အဓိပေတံ၊ မလိုအပ်။ (ကနံ)။

စိတ္တုပ္ပါဒ - ဒုတိယအ

အမှာဇော။ ။တက္က ကာရဏဓာတု ဝိသင်္ဂေပနာတိ အာဒိ၊ ပနသဒ္ဓါဟံ သဒ္ဓတ္တံပြစ်၍ ရုဋ္ဌဉာဏနှစ်ချက်သင့်မှတ်။

ပန-ဟိ-သဝ္ဗံ၏။ ၀၊ ပန-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘင်္ဂေ-ဝိဘင်္ဂေပိ၊ ဌိလည်း။ (အပိကြေ)။ အဇ္ဈတ္တံ ပစ္စတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္ထကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိပေတံ၏။ (သမ္ပန်)။

ဆာရတ္ထမိ၊ နိဒ္ဓိကာ၌ကား-ပန သဒ္ဓေါ အပိ သဒ္ဓတ္ထော။ ဝိသင်္ဂေပိတိ အတ္ထော၊ အယမေဝ ဝါ ဝါဌော။ ။ဟူ၏။

ယောဇနာ၌ကား-ဓမ္မသင်္ဂဟိယံ အဇ္ဈတ္တန္တိ ဧတ္ထကမေဝဝုတ္တံ၊ ဝိသင်္ဂေပန ကိံ ဝုတ္တန္တိ အာဟ ဝိသင်္ဂေပနာတိ အာဒိ၊ ပန သဒ္ဓေါ ဝိသေသတ္ထော-ဟူ၏။ ။၁၂၁-သု။

စ၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိယကဇ္ဈတ္တံ၊ ကို။ အဓိပေတံ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနိ၊ ဌိ။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော။ အတ္တသန္တာနေ၊ မိမိသန္တာန်၌။ နိဗ္ဗုတ္တံ၊ သော။ ဣတိ အယံအတ္ထော၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအဇ္ဈတ္တံဟူသောပုဒ်၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

သမ္ပသာဒနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ သမ္ပသာဒန ယောဂတော၊ သဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဈာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ သမ္ပသာဒနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ကိမိဝ၊ ကား။ နိလဝတ္ထယောဂတော၊ ညိုသော အဆင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ နိလဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို နိလဟူ၍။ ဝုစ္စတိပိယ၊ ဆိုအပ်၏သို့တည်း။

အမှာဇော။ ။နိလဝတ္ထယောဂတော နိလဝတ္ထံ ဝိယာတိ နိလဝတ္ထယောဂ တော ဝတ္ထံ နိလံပိယာတိ အဓိပ္ပာယ်ော ဟူ၍ကား ရှိရကား၊ နိလဝတ္ထံပိယ ဟူ သောသမာသ်ကို ဝတ္ထံ နိလံ ပိယ ဟု အဓိပ္ပာယ်သားမှတ်။ ဝါကျမဟုတ်။

ဝါ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဈာနံ၊ ထိုဒုတိယဈာန်သည်။ ကို။ သမ္ပသာ ဒန သမန္နာဂတတ္တာ၊ သမ္ပသာဒနဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဓါနှင့်အညီအညွတ် တကွ တစ်တည်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝိတက္က ဝိစာရက္ခောဘဝူပသမနေ နစ၊ မငြိမ်မသက် လေးကံလက်ချေးကံချား မြူးစားတတ်သော ဝိတက်၊ ဝိစာရကို ငြိမ်စေခြင်းကြောင့်၎င်း။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒယတိ၊ ကြည်စေတတ်၏။ တသ္မာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ သမ္ပသာဒနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ စ၊ စာစပ်သမ္ပန် ထူးဟန်ကိုဆိုအံ့။ ဣမသ္မိံ အတ္ထဝိကပေ၊ စေတောသမ္ပ

သဒယတိ ဟူသောဤ ဒုတိယအတ္ထဝိကပ်၌။ စေတသော၊ ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊
ကြည့်စေတတ်သော။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့ ကမ္မကမ္ပိ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဒသမ္ပန္နော၊
ပုဒ်စပ်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ နိ။ ပန၊ ရှေးဝိကပ်၌ ယောဇနာကို ပြန်၍ဆိုအံ့။
ပုရိမသ္မိံ၊ သမ္ပသာဒနယောဂတော ဈာနံ သမ္ပသာဒနံဟူ၍ ရှေး၌ဆိုခဲ့သော။
အတ္ထဝိကပျော့၌။ စေတသောတိတေ၊ ကို။ ဧကောဒိဘာဝေန၊ ဧကောဒိ
ဘာဝသဒ္ဓါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ သာမိံ သံ အဖြစ်ဖြင့် ယှဉ်အပ်၏။

တကြ၊ ထို စေတသော ဧကောဒိဘာဝံ ဟူသောဝါကျ၌။ အယံ၊ ကား။
အတ္ထယောဇနာ၊ ဧကောဒိဘာဝ ဟူသောပုဒ်၏အတ္ထ စေတသောပုဒ်ကို
ဧကောဒိဘာဝသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်းတည်း။

အတ္ထောစ ယောဇနာစ အတ္ထယောဇနာသမာဟာရ ဓုန္ဒေပိကတ္ထမိ ဣတ္ထိထိဂံ
မိတ္တိတဗ္ဗံ။

ဧကော၊ မြတ်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဥဒေတိ၊ သူ့ ထက်ကဲတတ်တက်တတ်
ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧကောဒိ၊ မည်၏။ ဝိတက္က ဝိစာရေဟိ၊
တို့သည်။ အနုဇ္ဈာ၊ ရုဋ္ဌတ္တာ၊ မလ္လမ်းမိုးမနိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
အဂ္ဂေါ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဥဒေတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ လောကေ၌။ ယာဝ ပရေ
ကောဟံ တေ ကဓေမိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ (ထည့်)။ သေဋ္ဌောပိ၊ ကိုလည်း။
ဧကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နိ။

ဧကော အဒုတိယော ကောလိတိ ခုဒ္ဒကေဟိ ဖိတန္တိ အာဒိသု အသဟာ
ယတ္ထောပိ ဧကသဒ္ဓေါ မိဒ္ဓောတိ အာဟ ဧကောအသဟာယော ဟုတောတိ။
ဝါ၊ ကား။ ဝိတက္ကဝိစာရ ဝိရဟတော၊ ဝိတက်ဝိစာရမှ ကင်းခြင်းကြောင့်။
ဧကော အသဟာယော၊ အဖော်မဲ့သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဥဒေတိ၊ နိ။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧကောဒိ၊ မည်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်း
ငှား။ ဝုစ္စတိ၊ နိ။ အထဝါ၊ ကား။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥဒါယတိ၊ ထစေ
တတ် ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥဒိ၊ မည်၏။ ဥဒ္ဓာပေတိ၊
ထခစတတ် ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ အနက်။ သောသဘာဝေါ၊ သည်။

၁။ ဝိရဟိတော သိ-သျှာ။

သေဋ္ဌဋ္ဌန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ် ဟူသော သကတ်အနက်ကြောင့်။ ကောစ၊
 ကေ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဟုတ်တည်း။ ဥဒိစ၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို
 ထစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သကတ်အနက်ကြောင့် ဥဒိမည်သည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ဟုတ်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကေ-ဥဒိနစ်ပါးစုံ
 အမည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သောသဘာဝေါ၊ ထိုဝါကျအခိုက်၌ အမည်
 ဒွယ၏ အာခာရဖြစ်သော သဘာဝဓမ္မသည်။ ကောဒိ၊ မည်၏။ တေ၊
 ဤကောဒိဟူသော အမည်သည်။ သမာဓိဿ၊ ၏။ အဓိဝေနံ၊ တည်း။
 ဧဝံ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဤသို့ဝေဒနတ္ထဒွယဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အာကာရရှိသော။
 ဣမံ ကောဒိံ၊ ဤသည့် ကောဒိမည်သော သမာဓိကို။ ဘာဝေတိ-ဝေဗျ
 တိ၊ ပူးစေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဒံ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။
 ကောဒိဘာဝံ၊ မည်၏။ ပန၊ ဆက်။ သော-အယံကောဒိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီး
 သော အာကာရရှိသော ဤသည့်ကောဒိသည်။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတ
 သော၊ ၏။ ကောဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တဿ၊ ဝေါဟာရမျှဖြစ်သော
 သတ္တ၏။ နကောဒိ၊ ကောဒိမဟုတ်။ ဇီဿ၊ မိစ္ဆာဝါဒီတို့သည် ကြံဆအပ်
 သော ဇီဝ၏။ န ကောဒိ၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ စေတသော
 ကောဒိဘာဝန္တိ၊ ဤသို့ ပါဠိလာတိုင်းသော စေတသော ကောဒိဘာဝံ
 ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ န၊ ပါလာသည်မှတလေ့ သတ္တဿ ကောဒိဘာဝံ ဇီဝဿ
 ကောဒိဘာဝံဟူ၍ မဟောသင့်ပြီ။

စောဒနာနုဗ္ဗဓမ္မ ။ သဋ္ဌသာဒနံ စေတသော ကောဒိဘာဝံဟူသော ဤဝိသေ
 သန ဒွယကို ဈာန်၏ အတိသယကို ဆိုထိုသော ဣစ္ဆာအားဖြင့် ဟုအပ်၏။ ထို
 အတိသယကို ဤဒုတိယဈာန်၌ ရအပ်သကဲ့သို့ ထိုကဲ့သို့ ပဌမဈာန်၌ မရအပ်ဟု
 ဤဝိသေသကို ထော်ပြခြင်းငှာ နှစ်ဈာန်မရှာ တကြိမ်သာထွင် စောဒနာလည်း
 ရ အာသော်ထို ပြတတ်သော နနုစ-အစရှိသော ဝါကျကိုမိန့်....။

နနု-စောဒေမိ၊ အံ။ အယံသဒ္ဓါ၊ သည်။ ပဌဇ္ဈောနေပိ၊ ခွဲလည်း။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏မဟုတ်လော။ ကောဒိနာမက၊ ကောဒိ အမည်ရှိသော။ အယဉ္ဇ
 သမာဓိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အထ၊ ထိုသို့ရှိလျက်။
 ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒေမေ၊ ဤဒုတိယဈာန်ကိုသာလျှင်။ သမ္ပသာဒနန္တိစ၊
 ဟူ၍လည်းကောင်း။ စေတသော ကောဒိဘာဝန္တိစ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါစေရကုသလပဒ

ဝုတ္တံနည်း။ ဣတိ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။
 ဝုစ္စတော၊ အံ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဒိပဌမဇ္ဈာနံ၊ ဤပဌမဇ္ဈာန်သည်။
 ဝိတက္က ဝိစာရက္ခောဘေန၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ လောက်လက်ခတ်ခြင်း
 ကြောင့်။ ဝိစိတရင်္ဂသမာကုလံ၊ တံပိုးငယ်၊ တံပိုးကြီးတို့ဖြင့် ဖြမ်းသော။ ဇလံ
 ဣာ၊ သို့။ သုပ္ပသန္တံ၊ ကောင်းစွာကြည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ သဒ္ဓါယ၊ သည်။ သတိယာပိ၊ ရှိသော်လည်း။ သမ္ပသာဒနန္တိ၊ ဟူ၍။
 န ဝုတ္တံ၊ အပ်။ န သုပ္ပသန္တတ္ထာယေဝစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော ကောင်း
 စွာ မကြည်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။
 ဝိတက္ကဝိစာရက္ခောဘေနဝစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်သော ဝိတက် ဝိစာရတို့၏
 လောက်လက်ခတ်ခြင်း ချောက်ချားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း
 ကောင်း။

အကြောင်းပြစကား။ ။ န သုပ္ပသန္တတ္ထာယေဝစ၌ ဝေသဒ္ဓါဖြင့် တသ္မာဟူ၍
 ဆိုခဲ့ပြီးသော သုပ္ပသာဒါဏာဝ သည်ပင်အကြောင်းဖြစ်၏။ မဆိုရသေး အသစ်
 စက်စက် အကြောင်းမဟုတ်ဟုပြန်။ စ, သဒ္ဓါဖြင့် ဆိုအပ်ပြီး အဟောင်းဖြစ်သော
 ဝိတက္က ဝိစာရက္ခောသဟိတိကိုသည်းသတည်း။

ဝေလည်းဆို၊ စ,လည်းဆို၊ ကုန်ဆိုချာရက်နည်း။

ဣန္ဒြိယ သမတ္တော၊ သဒ္ဓါဇန္တု၊ ပညိဇန္တုတို့၏ မျှသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိစာ
 သော်၎င်း။ ဝီရိယ သမဘာယ၊ ဝီရိယ၏ သမာဓိနှင့် မျှသည်၏အဖြစ်သည်။
 သတိယာစ၊ သော်၎င်း။

ဤပုဒ်ဆိုကိုကား။ ။ ရှေးဝါးကျ၍ “သတိထာဝရသဒ္ဓါယ”ကို အတုခိုး၍ထည့်သည်။
 ဧတ္ထ၊ ဤပဌမဇ္ဈာန်၌။ သမာဓိပိ၊ သည်လည်း။ ဗဟလော၊ တလည်နောက်နှစ်
 ပုတ်ခဲ့သော။ ဇလော၊ ၌။ မစ္ဆောဝိယ၊ သို့။

ဤဥပမာကား။ ။ “ဝိစိတရင်္ဂ သမာကုယမိဝ ဇလံ”ကို အတုခိုးသတည်း။
 သမာဓိပိ၊ သည်လည်း။ သုဠု၊ စွာ။ ပါကဠော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကောဒိဘာဝန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ နဝုတ္တံ၊ အပ်။

အမှာစကား။ ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အတ္ထဇယာဇနာကို။ ။ သတိဝိ ဣန္ဒြိယ သမတ္တော
 ဝီရိယသမဘာယစ ယေနေဝ ခေါ်ဘေန သုပ္ပသာဒါဏာဝေနစ သမာဓိဝိ န
 သုဠု ပါကဠော ဗဟလေဝိယ ဇလေမစ္ဆော။ ။ ဟူသော ဋီကာနှင့်ညှိ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣမသ္မိံ ဈာနေ၊ ဤဒုတိယဈာန်၌။ ဝိတက္က ဝိစာရ ပလိ
 ဗောဓာဘာဝေန၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ နှောင့်ရှက်၊ မှောင့်
 ရောက်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ယထာဝုတ္တခေါဘော ဝေ ပလိ
 ဗောဓော)။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ လဒ္ဓေါ ကာသာ၊ အခွင့်ရသည်ဖြစ်၍။ ဗလ
 ဝတီ၊ အားရှိသည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ ဗလဝသဒ္ဓါ သဟာယ ပဋိလာဘေနေဝ၊
 အားရှိသော သဒ္ဓါဟူသော သဟဲကိုရခြင်းကြောင့်ပင်လျှင်။ သမာဓိပိသည
 လည်း။ ပါကဇ္ဇော သည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒမေဝ၊
 ဤဒုတိယ ဈာန်ကိုသာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သမ္မသာဒနံ စေတသော ကောေဒိ
 ဘာဝံ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ငေဒိတဗ္ဗံ၊ ပန၊
 အထူး။ ဝိဘဂေ၊ ၌။ သမ္မသာဒနန္တိ ယာသဒ္ဓါ သဒ္ဓဟနာ ဩကပ္ပနာ အဘိပ္ပ
 သာဒေါ စေတသော ကောေဒိဘာဝန္တိ ယာ စိတ္တထဋ္ဌိတိ။ ပ။ သမ္မာသမာဓိတိ၊
 ဟူ၍။ တွေ့ကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ပန၊ ထိုသို့ဟောသော်လည်း။
 ဧဝံဝုတ္တေန၊ သဒ္ဓါ သဒ္ဓဟနာ ဤသို့စသည်ဖြင့် သဒ္ဓါကေဂ္ဂတာတို့၏ ပဝတ္တိ
 အာကာရ ဝိသေသကို ပြသောအားဖြင့် ဟောအပ်သော။ တေန၊ ထိုဝိဘင်း
 ပါဠိတော်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ အယံ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ သမ္မသာဒနယောဂတော-
 စသော ဤအတ္ထဝဏ္ဏနာသည်။ ယသာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊
 မဆန့်ကျင်။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ သံသန္တတိစေဝ၊ နှီးလည်း နှီးနှော၏။ သမေ
 တိစ၊ ညီလည်း ညီ၏။ ဧဝံတသာ၊ ဖြင့်။ ငေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။

ဒို့ကာအဓိပ္ပါယ်။ “အယံ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ယထာ န ဝိရုဇ္ဈတိ” ဟူသော
 စကား၌ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၏ ဈာန်၏ သမ္မသာဒန မည်သည်၏ အဖြစ်၌ မဆန့်ကျင်
 သည့် အဖြစ်ကိုပြုပြီး၍ ကောေဒိဘာဝ အဖြစ်၌ မဆန့်ကျင်သည့် အဖြစ်ကို ဒို့ကာ
 ဆရာ ကိုယ်တော်တိုင်လျှင် ပြေလိုရကား-

ပုလင်္ဂါ။ ယေန သမ္မသာဒနေန ယောဂါ ဈာန် သမ္မသာဒနံ၊ တသ္မိံ ဒသိတေ
 သမ္မသာဒန ဈာန်၌ သမာနာ ဝိကရဏ နိဗ္ဗေသေနေဝ တံ ယောဂါ ဈာနေ
 တံသဒ္ဓပ္ပဝတ္တိ ဒသိတာတိ အဝိရောဓော ယုတ္ထော။ ကောေဒိဘာဝေ ကထန္တိ
 ကောေဒိဗ္ဗိ ဒသိတေ ကောေဒိဘာဝံ ဈာန်၌ သမာနာဝိကရဏ နိဗ္ဗေသေနေဝ
 ဈာန်သ ကောေဒိဝနုနတာ ဝုတ္တာ ဟောတိတိ။ ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်သော်-
 ၀၀၂-ဆဋ္ဌ

ဒီကာအနက်။ ယေန သမ္ပသာဒနေန၊ အကြင်သမ္ပသာဒနှင့်။ ယောဂါ၊ ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဖျာနံ၊ သည်။ သမ္ပသာဒနံ၊ သမ္ပသာဒန မည်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုသမ္ပသာဒနကို။ ဒဿိတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သမ္ပသာဒနံ ဖျာနန္တိ၊ ဟူ၍။ သမာနာ ဝိကရဏ နိဋ္ဌေသေနော၊ တူသော တည်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြကြောင်း ဖြစ်သော စကားဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ တူသော တည်ရာ၏ အဖြစ်ကို ပြကြောင်း ဖြစ်သော စကားဖြင့်သာလျှင်။ တံယောဂါ၊ ထိုသမ္ပသာဒနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဖျာနေ၊ ဤ။ တံသန္တပုဝတ္တိ၊ ထိုသမ္ပသာဒန သဒ္ဓါ၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဿိတာ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိရောဓော၊ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာတို့၏ မဆန်ကျင်ခြင်းသည်။ ယုတ္တော၊ သင့်၏။ ဧကောဒိ သာဝေ၊ ဧကောဒိ သာဝံ၌။ အဝိရောဓော၊ သည်။ ကထံ၊ အဆယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ယုတ္တော၊ သင့်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧကောဒိမိ၊ ဧကောဒိဟု ဆိုအပ်သော သမာဓိကို။ ဒဿိတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဧကောဒိသာဝံ ဖျာနန္တိ၊ ဟူ၍။ သမာနာ ဝိကရဏ နိဋ္ဌေသေနော၊ တူသောတည်ရာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သော စကားဖြင့်သာလျှင်။ ဖျာနဿ၊ ။ ဧကောဒိဝစုနတာ၊ ဧကောဒိဟု ဆိုအပ်သော သမာဓိကို ပွားစေတတ် သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဆဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိရောဓော၊ သည်။ ယုတ္တော၊ ။

အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ၊ ကား။ ဘာဝနာယ၊ ဖြင့်။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေသ္မိံ ဖျာနေ၊ ဤ။ ဝါ၊ ကား။ တေဿဖျာနဿ၊ အား။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဖျာနံ၊ သည်။ အဝိတက္ကံ၊ မည်၏။ ဣမိနာဝ နယေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဝိစာရံ၊ မည်၏။ ဝိဘဂေပိ၊ ၌လည်း။ ဣတိ အယဉ္ဇူ၊ ပ။ အဝိစာရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယဉ္ဇူ ဝိတက္ကော၊ သည်၎င်း။ အယဉ္ဇူ ဝိစာရော၊ သည်၎င်း။ သန္တာ-သမိနိဆေခံဂတာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမိတာ၊ ဘာဝနာဖြင့် ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်စေ အပ်ကုန်သည်။ ဝူပသန္တာ၊ ဘာဝနာဖြင့် ချုပ်စေအပ်သည် ဖြစ်၍ လွန်စွာ ငြိမ်းကုန်သည်။ အတ္တဂံတာ၊ ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ အဗ္ဘတ္တဂံတာ၊ လွန်စွာ ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ အပ္ပိတာ၊ ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်ကုန်သည်။ ဗျပ္ပိတာ၊ အထူးသဖြင့် ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်ကုန်သည်။ သောသိတာ၊ ပဝတ္ထိဟုဆိုအပ်သော သန္တာန်၏ မရှိခြင်းဖြင့် ခြောက်သွေ့ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဝိသော

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

သိတာ၊ ကုန်သည်။ ဗျန္တိကတာ-ဝိဂတန္တကတာ၊ အစုန်းအမြိတ် အစဘင်ဗျ
မကျန် အသန်ကင်းသည်ကိုပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ယထာ နေသံ အန္တောပိ နာဝသိဿတိ အန္တမသော သင်္ဂမတ္ထုဒ္ဓိ ဧဝံ ကတာတိ
ဝုတ္တံ ဟောတိ။

စတန၊ မကြာင့်။ အဝိတက္ကမ ဝိစာရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

မူလဋီကာ။ ။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရံဟူသော ဤစကား၌ စောဒနာကို ဖြစ်စေ၍
ကိုယ်တော်တိုင်ပင် ပြေလိုရကား ဋီကာဆရာသည်-

ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိ အဓိဂမုပါယ ဒိပကေန အဇ္ဈတ္တသမ္ပသာဒနတာဟ စေတသော
ကောဒိ ဘာဝတာယစ ဟေတုဒိပကေန အဝိတက္ကာ ဝိစာရဘာဝဟေတု ဒိပ
ကေနစ ဝိတက္ကဝိစာရ ဝုပသမ ဝစနေနေဝ ဝိတက္က ဝိစာရာ ဘာဝေါ ဒိပိ
တောတိ ကိ ပုန အဝိတက္က အဝိစာရ ဝစနေန ကတေနာတိ။ န အဒိပိတက္ကာ။
န ဟိ ဝိတက္ကဝိစာရ ဝုပသမဝစနေနဝိတက္က ဝိစာရာနံ အပ္ပဝတ္တိ ဝုတ္တာ ဟောတိ။
ဝိတက္က ဝိစာရေသု ဟိ တဏှာပဟာနဉ္စ ဧတေသံ ဝုပသမနံ။ ယေ စ သင်္ခါရေသု
တဏှာပဟာနံ ကရောန္တိ။ တေသု မဂ္ဂေသု ပဟိနတဏှေသု ဖလေသုစ သင်္ခါ
ရပ္ပဝတ္တိ ဟောတိ။ ဧဝမိဓာပိ ဝိက္ခန္တိတ ဝိတက္က ဝိစာရတဏှာသု ဒုတိယဇ္ဈာနသု
ဝိတက္က ဝိစာရသမ္ပယောဂေါ ဝုရိမေန န နိဝါရိတော သိယာတိ တံနိဝါရဏတ္ထံ
အာဝဇ္ဇိတု ကာမတာဒိအတိက္ကမောဝ တေသံ ဝုပသမောတိ ဒဿနတ္ထုဒ္ဓိ အဝိ
တက္ကံ အဝိစာရန္တိဝုတ္တံ။ ။ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သော်.....။

ဋီကာဆရာ၏။ ။ ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိ အဓိဂမုပါယဒိပကေန၊ ဒုတိယဈာန်-အစရှိသည်
ကို ရခြင်း၏အကြောင်းကို ပြတတ်သည်ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော၊ အဇ္ဈတ္တသမ္ပသာ
ဒနတာယ၊ အဇ္ဈတ္တ သမ္ပသာဒအဖြစ်၏၎င်း။ စေတသော ဧကောဒိဘာဝ
တာယစ၊ စိတ်၏ မြတ်သည်ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော သမာဓိကို ပွားစေတတ်
သည်၏အဖြစ်၏၎င်း။ ဟေတုဒိပကေန၊ အကြောင်းကို ပြတတ်သည် ဖြစ်၍လည်း
ဖြစ်သော၊ အဝိတက္ကာ ဝိစာရ ဘာဝဟေတု ဒိပကေနစ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရမရှိ
သည်၏ အဖြစ်၏ အကြောင်းကို ပြတတ်သည်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ ဝိတက္က
ဝိစာရ ဝုပသမဝစနေနေဝ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းကို ဆိုကြောင်း
ဖြစ်သော စကားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိတက္က-ဝိစာရာဘာဝေါ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏
မရှိခြင်းကို၊ ဒိပိတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ကတေန၊
ပြုတော်မူအပ်သော၊ ဝါ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အဝိတက္က အဝိစာရဝစ
နေန၊ အဝိတက္က၊ အဝိစာရ သဒ္ဓါဖြင့်၊ ကိ၊ အသက် အကျိုး ရှိအံ့နည်း။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ န၊ အကျိုးမရှိသည်
မဟုတ်၊ အကျိုး ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကား။ အဒိပိ တက္ကာ၊
ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားဖြင့် ဝိတက်

ဝိစာရ မရှိသည်၏ အဖြစ်၏ မပြုအပ် သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဟိ-
 ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ၊ ဝိတက္က ဝိစာရ ဝုပသမဝစနေန၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ကို
 ငြိမ်းစေခြင်းကို ဆိုကြောင်း ဖြစ်သော စကားဖြင့်၊ ဝိတက္က ဝိစာရနံ၊ တို့၏၊
 အပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ထဝဝတာ၊ သည်။ ဝတ္ထု၊ သည်။ နဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဟိ-သန္တံ၊ ၎င်း။ ဝိတက္က ဝိစာရေသု၊ တို့၌။ တဏှာပဟာနဉ္စ၊ တစ်ခြင်းကို
 ပယ်ခြင်းသည်လည်း။ ဧတေသံ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ကို။ ဝုပသမနံ၊ ငြိမ်းစေခြင်း
 မည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ယေ၊ အကြင်မင်တို့သည်။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌။
 တဏှာပဟာနံ၊ တဏှာကိုပယ်ခြင်းကို။ ကဏေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသုမဂ္ဂေသု၊ ထို
 မင်တို့၌၎င်း။ ပဟိန တဏှေသု ပယ်အပ်ပြီးသော တဏှာရှိကုန်သော၊ ဖလေသု
 စ၊ ဖိုလ်တို့၌၎င်း။ သင်္ခါရပဝတ္တိ၊ သင်္ခါရ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊
 ဤအတူ။ ဣဓာပိ၊ ဤဒုတိယဈာန်ကို ပြရာ၌လည်း ဝိက္ခန္ဓိတ ဝိတက္ကဝိစာရ
 တဏှာထ၊ ခွါအပ်ပြီးသော ဝိတက်၊ ဝိစာရ၌ဖြစ်သော တဏှာရှိသော၊ ဒုတိ
 ယဇ္ဇာနဿ၊ ၎င်း။ ဝိတက္က ဝိစာရသပ္ပယောဂေါ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရနှင့်ဟူ၍ခြင်းသည်။
 ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော ဝိတက္ကဝိစာရနံ ဝုပသမာ-ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ နိဝါ
 ရိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိတဿာ၊ ကြောင့်။ တံ နိဝါရ
 ကတ္ထံ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏ ဟူ၍ခြင်းကိုဖြစ်ခြင်းငှာ၎င်း။ အာဝဇ္ဇိတုကာမတာ
 ဒိ အတိက္ကမောဝ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၌ အလိုရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသည်ကို လွန်ခြင်း
 သည်သာလျှင်။ တေသံ၊ ထိုဝိတက် ဝိစာရတို့ကို။ ဝုပသမော၊ ငြိမ်းစေခြင်း မည်
 ၎င်း။ ဣတိ-ဣမဿအတ္ထထာ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿနတ္ထဉ္စ၊ ပြုခြင်းငှာ၎င်း။
 အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ၊ ဟူ၍။ ထဝဝတာ၊ သည်။ ဝတ္ထံ၊ ၎င်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။
 ပရိဟာရော၊ တည်း။ ။ ဣတိ၊ ကား-လုတ္တနိဋ္ဌိ။

တ္ထေဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ တန်၍။ စေ-ဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။
 အမ္ဘောဘဒြမုခ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော အိုဆရာ။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ကို။
 နနုစစောဒေမိ၊ အံ။ ဝိတက္က ဝိစာရနံ ဝုပသမာတိ ဣမိနာပိ၊ ဤပါဠိဖြင့်
 လည်း။ အယံအတ္ထော၊ ဘာဝနာဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏ မရှိခြင်းဟူသော ဤအနက်သည်။ သိဇ္ဈေ၊ နနု၊ ပြီးကောင်း
 ပြီ မဟုတ်လော။ အထ၊ ထိုသို့ပြီးလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပုန၊
 တဖန်။ အဝိတက္ကမဝိစာရန္တိပဒံ၊ ကို။ ဝတ္ထံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ (ဣတိ တခုကြေ)။

စောဒကေန ဝုတ္တမတ္ထံ သမ္ပင်္ဂိန္ဒိတော ပဟရိတုံ ဝေမေတံ သိဇ္ဈေ ဝါယမတ္ထော
 တိ ဝတ္ထာန ပနေတန္တိ အာဒိ ဝတ္ထံ။

ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၎င်း။
 ဣန္ဒာဓာယ ၅၀၀-၃၅

အဋ္ဌကထာ - ဒုတိယတွဲ

36

A

အဋ္ဌသာလီနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

စောဒကေန ဝုတ္တမတ္ထံ သမ္ပုဋ္ဌန္တော အာဟ ဝေ မေတံ သိဒ္ဓေါ ဝါယမတ္ထေ
တိ။ ။တေန္တိ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ တေဝစနံ၊ အထဝါ။ ဝေမေတန္တိ
နိပါတသမုဒါယော၊ ဝေမေတန္တိ အတ္ထော။ ။ဟု ယောဇနာရှိရကား ဝေ
မေတံပါဌ်ဟောင်း၊ ဝေမေဝရှိသည်ကား ပါဌ်သစ်။ ။နနုစ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ
ဝုပသမာတိ ဣမိနာပိ-ဟူသော စောဒက ဆရာ့စကားကို မြှော်၍၊ တေ တေ
န-ပြင်။

တေန၊ ဤဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝုပသမာ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်။ အယံအတ္ထော
သည်။ ဝေ၊ ဤသို့စောဒကဆရာဆိုတိုင်း။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးပေသလျှင်ကတည်း။
(ဝေမေဝရှိခဲ့လျှင်လည်း။ ဤသို့စောဒက ဆရာဆိုတိုင်းပင်လျှင်ပေး)။ ပေန၊ ၎င်း
သို့ ပြီးကောင်းသော်လည်း။ ဝေ၊ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝုပသမာ-ဟူသော ဤ
စကားသည်။ တဒတ္ထဒီပကံ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရာတို့၏ အဘာဝမျှဟု ဆိုအင်
သော အနက်ကို ပြတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဩဋ္ဌာရိကဿပန။ ပ။
ဝုတ္တန္တိ၊ ဟူသောစကားကို။ ဟေဋ္ဌာ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ အဝေါရုမုနန၊ လော။

အပိစ အညံဝစနံဝတ္ထုဒ္ဓံအတ္ထိ၊ တပါးသော ဆိုဘွယ်စကား ရှိသေး၏။
ဝိတက္က ဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ငြိမ်းစေ၏ ဟူသည်လည်း ဝိတက်၊ ဝိစာရာတို့၌ တဏှာကိုပယ်
ခြင်းပင်တည်း။ ။တေန ဝုတ္တံ ဝိတက္ကဝိစာရေထု ဟိ တဏှပ္ပဟာနံ တေထံ
ဝုပသမနံ။

ဣဒံ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ သမ္ပုဋ္ဌာဒနံ၊ ကြည်သည်။ ဝါ၊ စိတ်ကို ကြည်စေ
တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကိလေသကားလုသိယထ၊ ဥပစာရဇောနံကဲ့သို့
နိရုဏဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာဟူသော နောက်ကျခြင်းကို။ ဝုပသမာ၊
ကြောင့်။ သမ္ပုဋ္ဌာဒနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စ၊ တနည်း။ ဝိတက္က
ဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ဣဒံဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။
ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောသမားမိကို ပွားစေတတ်သည်။
ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဥပစာရဇ္ဈာနမိဝ၊ ဥပစာရဇ္ဈာနံကဲ့သို့။ နိရုဏပ္ပဟာနာ၊
နိရုဏကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
ပဋ္ဌမဇ္ဈာနမိဝကဲ့သို့။ အင်္ဂပါတုဘာဝါ၊ ဈာန်အင်္ဂါထင်ရှား ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
လည်း။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိဇော၊ သို့။ ဣဒံ

ဝစနံ၊ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝုပသမာဟူသော ဤစကားသည်။ သမ္ပသာဒန
 ဧကောဒိဘာဝါနံ၊ သမ္ပသာဒန ဧကောဒိဘာဝတို့၏။ ဟေတု ပရိဒီပကံ၊
 အကြောင်းကို ပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝိတက္က
 ဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝုပသမာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ အဝိတက္ကံ၊
 ဝိတက်မရှိသည်။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တတိယ
 စတုတ္ထဇ္ဈာနာနိဝိယစ၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်တို့ကဲ့သို့၎င်း။ ဧက္ခဝိညာ
 ဏာဒီနိဝိယစ၊ ဧက္ခဝိညာဉ်စသည်တို့ကဲ့သို့၎င်း။ အဘာဝါ၊ သဘောအား
 ဖြင့် မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသည်။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်း
 မရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိဝေ၊ သို့။ အဝိတက္ကမ ဝိစာရဘာဝဿ၊
 ဝိတက်မရှိ၊ ဝိစာရလည်း မရှိသည်၏အဖြစ်၏။ ဟေတုပရိဒီပကဉ္စ၊ အကြောင်း
 ကို ပြတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝိတက္က ဝိစာရာဘာဝမတ္ထ ပရိဒီပကံ၊
 ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏ မရှိခြင်းမျှကို ပြတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ ထို
 ကဲ့သို့ကား မဟုတ်။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ သည်။ ဝိတက္က ဝိစာရာ
 ဘာဝ မတ္ထပရိဒီပကမေဝ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ မရှိခြင်းမျှကိုသာ ပြတတ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်။ ပုရိမံ၊
 ရှေးဖြစ်သော ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာဟူသော စကားကို။ ဝတှာပိ၊ ဆိုပြီး
 ရှိလည်း။ ပစ္စိမံ၊ အဝိတက္ကမဝိစာရဟူသော နောက်စကားကို။ (ထည့်)-
 ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုသင့်သည်သာတည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပရိဘာရော၊ တည်း။

သမာဓိဇန္တိကား။ ပဌမဇ္ဈာန သမာဓိတော၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြစ်သော
 ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ သမ္ပယုတ္တ
 သမာဓိတော၊ သမ္ပယုတ်သမာဓိကြောင့်။ ဇာတံ၊ တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤ
 ကားအနက်။ တတ္ထ-တသ္မိံ ဒုတိယဇ္ဈာနဒဓိကာရေ၊ နှံ။ တနည်း။ တတ္ထ၊ ထို
 နှစ်ပါးသော ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန်တို့တွင်။ ပဌမဗ္ဗိ၊ သည်လည်း။ သမ္ပယုတ္တ
 သမာဓိတော၊ ကြောင့်။ ကိဉ္ဇာပိဇာတံ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်။ အထ
 ဝေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ အယမေဝသမာဓိ၊ ဤဒုတိယဈာန် သမာဓိသည်
 သာလျှင်။ သမာဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အရဟတိ၊
 ထိုက်၏။ ဣသ္မာ၊ ကား။ ဝိတက္က ဝိစာရက္ခေဘ ဝိရဟေန၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့
 ၎င်း လောကံလက်ချောက်ချားခြင်း ကင်းသဖြင့်။ ဝါ၊ လောကံလက်ချောက်

ချား မြူးစားတတ်သော ဝိတက်၊ ဝိစာရကင်းသဖြင့်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အစလတ္တာဝ၊ လှုပ်ခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ သုပ္ပသန္တတ္တာဝ၊ ကောင်းစွာကြည်လင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဒုတိယဈာန် သမာဓိ၏သာလျှင် သမာဓိဟူ၍ ဆိုခြင်းငှာ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမဿဈာနဿ၊ ဤဒုတိယဈာန်၏။ ငဏ္ဍဘဏနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းငှာ။ ဣဒမေဝ၊ ဤဒုတိယဈာန်ကိုသာလျှင်။ သမာဓိန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ။ ပီတိသုခန္တိဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဘွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။

ဒုတိယန္တိ၊ ကား။ ဂဏနာနု ပုပ္ဖတာ-ဂဏနာနုပုပ္ဖတာယ၊ အရေအတွက် အစဉ်အားဖြင့် ဒုတိယဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုတိယံ၊ မည်၏။ ဣဒံဈာနံ၊ ကို။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ သမးပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားအပ်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အနက်ကြောင့်လည်း။ ဒုတိယံ၊ မည်၏။ (ဒုတိယံ ဥပ္ပန္နန္တိ ဒုတိယန္တိပိ ဝတ္ထု၊ ဝန္တတိယေဝ)။ တသ္မိံ သမယေ ဖသော ဟောတီတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဈာနပဉ္စကေ၊ ၌။ ဝိတက္က ဝိစာရပဒါနိ၊ တို့သည်။ ပရိဟိနာနိ၊ ယုတ်ကုန်၏။ မဂ္ဂပဉ္စကေ၊ ၌။ သမ္မာသကံပ္ပာဒဉ္စ၊ သည်လည်း။ ပရိဟိနိ၊ ယုတ်၏။ တေသံ၊ ထိုယုတ်ကုန်သော ဝိတက္ကဝိစာရပုဒ် သမ္မာသကံပ္ပာဒ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သဝိဘတ္တိကာဝိဘတ္တိက ပဒဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ။ ကေးဋ္ဌာသ ဝါရေပိ၊ ၌လည်း။ တိဝဂီကံဈာနံဟောတိ ဧတုရဂီကော မဂ္ဂေါဟောတီတိ၊ ဟူ၍။ အာဂတံ၊ လာ၏။ သေသံ၊ သည်။ ပဌမဇ္ဈာန သဒိသမေဝ၊ ပဌမဈာန်၌ လာသော စကားနှင့်တူသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရမ် အပြီးသတ်တည်း။

ဒုတိယံ၊ ဒုတိယဈာန်တည်း။

တတိယဇ္ဈာန

၁၆၃။ တတိယဇ္ဈာန နိဇ္ဇေသေ၊ ၌။ ပီတိယာစ ဝိရာဂါတိ၊ ကား။ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပကာရရှိသော။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဇိဂုစ္ဆနံဝါ၊ ဇက်ဆုပ်ခြင်းသည်၎င်း။ သမာဘိက္ကမောဝါ၊ လွန်ခြင်းသည်၎င်း။ ဝိရာဂေါနာမ၊

မည်၏။ ပန၊ ပါး။ ဥဘိန္ဒံ၊ ပီတိဟူသော ဝိရာဂဟူသောနှစ်ပါးသောပုဒ်တို့၏။
 အန္တရာ၊ အကြား၌။ စ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ သမ္ပိဏ္ဏနုတ္တော၊ ရှိ၏။ သောစသဒ္ဓေါ၊
 သည်။ ဝူပသမံ ဝါ၊ ပီတိကိုငြိမ်းစေခြင်းကိုမူလည်း။ သမ္ပိဏ္ဏေတိ၊ ပေါင်း၏။
 ဝိတက္ကဝိစာရ ဝူပသမံ ဝါ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းကိုမူလည်း။
 သမ္ပိဏ္ဏေတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောသမ္ပိဏ္ဏနုတ္တိတိုင်။ ယဒါ၊ ၌။ ဝူပသမ
 မေဝ၊ ဝူပသမကြိယာကိုသာလျှင်။ သမ္ပိဏ္ဏေတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ပီတိယာကို။
 ဝိရာဂါစ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဘိယျော၊ ထို၊ ဝေဒိအလွန်ဆိုဘွယ်
 သည်။ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်နည်း။ ပီတိယာ၊ ကို။ (လိုက်)။ ဝူပသမာစ၊ ငြိမ်းစေခြင်း
 ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ ဝေံ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။
 ဣမိဿ ယောဇနာယ၊ ၌။ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂသဒ္ဓါသည်။ ဇိဂ္ဂန္တော၊
 ဇိဂ္ဂန္တအနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဇိဂ္ဂန္တ
 နာစ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဝူပသမာစ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ယဒါ၊ ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရနံ၊ တို့ကို။ ဝူပသမံ၊ ကို။
 သမ္ပိဏ္ဏေတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါစ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဘိယျော၊
 သည်။ ကိဉ္ဇ၊ နည်း။ ဝိတက္ကဝိစာရနံ၊ တို့ကို။ ဝူပသမာစ၊ ကြောင့်၎င်း။
 ဣတိ ဝေံ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဣမိဿ ယော
 ဇနာယ၊ ၌။ ဝိရာဂေါ၊ သဒ္ဓါသည်။ သမတိက္ကမနုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိယာ၊ ကို။ သမတိက္ကမာစ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်၎င်း။
 ဝိတက္ကဝိစာရနံ၊ တို့ကို။ ဝူပသမာစ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဧတေ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဒုတိယဇ္ဈာနေယေဝ၊ ခွဲပင်လျှင်။ ကာမဉ္စ
 ဝူပသန္တာ၊ အကယ်၍ကား ငြိမ်းကုန်၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဣမဿ
 ဈာနဿ၊ ဤတတိယဈာန်၏။ မဂ္ဂ ပရိဒီပနတ္ထူ၊ အကြောင်း၊ ဥပါယ်ကို
 ပြခြင်းငှာ၎င်း။ ဝဏ္ဏ ဘဏနတ္ထူ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းငှာ၎င်း။ တေံ
 ဤဝိတက္က ဝိစာရနုဉ္စ ဝူပသမာဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သန္တံ၊ ၏။
 ဝိတက္က ဝိစာရနုဉ္စ ဝူပသမာတိ၊ ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝိတက္က
 ဝိစာရဝူပသမေ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ ငြိမ်းစေခြင်းသည်။ ဣမဿ ဈာနဿ၊
 ၏။ မဂ္ဂေါနနု၊ အကြောင်း မဟုတ်လော။ (ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌ နှုနရှိ၏။

နန၊ စင်စစ်။ မခဂ္ဂါ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်တို့ပေး)။ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထ
 ဇာတံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ တတိယေ အရိယမဂ္ဂေ၊
 ဌံ။ အပ္ပဟိနာနမ္ပိ၊ မပယ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌာဒီနံ၊ တို့ကို။
 ပဉ္စန္ဒံ သြဒုမ္ဘာဂိယာနံ သဗ္ဗညာဇနာနံ ပဟာနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပဟာနံ၊
 ပယ်ခြင်းကို။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝဏ္ဏဘဏ္ဍာနံ၊ ကျေးဇူးကို
 ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ တဒဓိဂမာယ၊ ထိုတတိယ
 မဂ်ကို ရခြင်းငှာ။ ဥဿုက္ကာနံ၊ အားထုတ်ပေကုန်သသူတို့၏။ ဥဿာဟဇနကံ၊
 အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ၎င်းသို့။ ဝေမေဝ၊ တူ။
 ဣဓ၊ ဤတတိယဈာန်၌။ အဝုပသန္တာနမ္ပိ၊ မငြိမ်းကုန်သော်လည်း။ ဝိတက္က
 ဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝုပသမော၊ ကို။ ဝုစ္စမာနော၊ သော်။ ဝဏ္ဏဘဏ္ဍာနံ၊ ကျေးဇူး
 ကိုချီးမွမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တေန၊ ကြောင့်။ ပီတိယာစ သဗေတိက္က
 မာ ဝိတက္က ဝိစာရာနဉ္စ ဝုပသမာတိ၊ ဟူသော။ အယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္ထော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဥပေက္ခကောစ ဝိဟရတိတိ ဣတ္ထံ ဌံ။ ဥပပတ္တိတော၊ အသင့်အား
 ဖြင့်။ ဣက္ခတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣထိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခာ၊ မည်၏။
 သမံ၊ အညီအညွတ်။ ပဿတိ၊ ရှုတတ်၏။ အပက္ခ ပတိတာ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊
 ဟူသော အဘို့၌ မကျသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဿတိ၊ ၎င်း။ ဣတိအတ္ထော၊
 ဤကား အနက်။ ဝိသဒါယ၊ သံကိလေသကင်းသဖြင့် သန့်ရှင်းသော။ ဝိပု
 လာယ၊ သာဘိသယ မဟဂ္ဂတအဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့် ပြန်ပြောကြီးမားသော။
 ထာမ ဂတာယ၊ ပီတိ ကင်းခြင်းကြောင့် မြဲမြံခိုင်ခံ့သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်
 သော။ တာယ ဥပေက္ခာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတိယဇ္ဈာန
 သမဂီ၊ တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဒ္ဂိုလ်ကို။ ဥပေက္ခကောတိ၊ ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ၏။

ပါဠိပုဒ်သမ္ပေ။ ။နန စေတ္ထ ဥပေက္ခာဝေဒနာ န သမ္ပဝတိ။ အထ ကသ္မာ
 ဥပေက္ခာယ သမန္နာဂတတ္တာ တတိယဇ္ဈာနသမဂီ ဥပေက္ခကောတိ ဝုစ္စတိတိ
 ဝဒန္တိတိ စောဒနာယံ သတိ န ကေဝလံ ဥပေက္ခာဝေဒနာဝ ဥပေက္ခာတိ ဝုစ္စတိ။
 အထခေါ အညာဝိ ဥပေက္ခာ ဝိဇ္ဇန္တိတိ ဒဿေန္တော အာဟ ဥပေက္ခာပနာတိ
 အာဒိ။

ပန၊ ဆက်။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဆဋ္ဌင်္ဂုပက္ခာ၊ ၎င်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂုပက္ခာ၊ ၎င်း။ ဝီရိယုပေက္ခာ၊ ၎င်း။ သင်္ခါရပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ဝေဒနုပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ဝိပဿနုပေက္ခာ၊ ၎င်း။ တကြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ဈာနပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသဝိဓော၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တက္က၊ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ခိဏာသဝေ၊ ဇော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ သုမနေော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗုဗ္ဗနေော၊ နှလုံးမသာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇောနေော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခကောစ-ဥပေက္ခကောဝေ၊ လျစ်လျူရှုကာ သာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဣတိဝေ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ ခိဏာသဝဿ၊ အား။ ဆသု ဒွါရေသု၊ တို့၌။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌ ဆဋ္ဌာရမ္မဏာ ပါထေ၊ ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌ ဖြစ်သော အာရုံခြောက်ပါးထင်လတ်သော်။ ပရိသုဒ္ဓ ပကတိဘာဝါ ဝိဟနော ကာရဘူတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော နိက္ခိလေသ အဖြစ်ဟူသော ပြကဒတုသဘောကို မစွန့်သော အခြင်းအရာဖြစ်သော။ ယာဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥပေက္ခာသည်။ ဆဋ္ဌင်္ဂုပေက္ခာနာမ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ ဥပေက္ခာ သဟဂတေန စေတသာ ကေခိသံ ဖရိတွာဝိဟရတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ သတ္ထေသု၊ တို့၌။ မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ၊ အလတ် သဘောရှိသော အခြင်းအရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ယာဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ သတ္တဝါတို့၌ ကံသာ ဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရှုခြင်းထျှင် အကြောင်းရှိသော သဘောဝကို ရှုသော အခြင်းအရာသည် မဇ္ဈတ္တာကာရမည် သတည်း။

ပန၊ ပါး။ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဇင်္ဂ ဘာဝေတိ ဝိဝေကနိဿိတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဂတာ၊ သော။ သဟဇာတ မ္မောနံ၊ တို့တွင်။ ။ (ဥပေက္ခာ၌ပင်)။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။ နိဋ္ဌါရဏေ သာမိဝစနံ။

ဝါ၊ တို့၌။ မဇ္ဈတ္တ ကာရဘူတံ၊ အလတ် သဘောရှိသော အခြင်းအရာ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ မောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

ပန ပါး။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါ ရံခါ။ ဥပေက္ခာနိမိတ္တံ၊ လီနုဇ္ဈပ အဘို့၌ ကျခြင်း၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍ အလတ်သဘောရှိသော ရှေးဝီရိယဟူသော ထို အခြင်း အရာကို ယူ၍ ဖြစ်စေတတ်သော ထိုသို့ တာဒိသ ဖြစ်သော နောက်ဝီရိယ၏ အကြောင်းကို။ မနသိ၊ နှလုံး၌။ ကရောတိ၊ ထား၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ အနစ္စာရဒ္ဓန္ဒနာတိ သိထိလ ဝီရိယ သင်္ခါတာ၊ မတင်းလွန်း မလျော့လွန်းသော ဝီရိယဟု ဆိုအပ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝီရိယပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

မူလဒ္ဓိက။ ။ ဥပေက္ခာ နိမိတ္တန္တိ ဧတ္ထ လီနုဇ္ဈပ ပက္ခပီတ ရဟိတံ မဇ္ဈတ္တံ ဝီရိယံ ဥပေက္ခာတိ ဝုတ္တံ၊ တဒေဝ တံအာကာရံ ဂဟေတွာ ပဝတ္ထေတဗ္ဗဿ တာဒိ သဿ ဝီရိယဿ နိမိတ္တဘာဝေတာ ဥပေက္ခာနိမိတ္တံ။ ။ ၁၀၃-ဆဋ္ဌ။

ဝိယုဒ္ဓိမဂ္ဂဒ္ဓိက။ ။ သာဝနာယံ သမပ္ပဝတ္တိကာလေ ဥပေက္ခိယတိတိ ဥပေက္ခာ၊ ဝီရိယမေဝ ဥပေက္ခာ ဝီရိယုပေက္ခာ။

မူလဒ္ဓိကအနက်။ ။ ဥပေက္ခာနိမိတ္တန္တိ ဧတ္ထ ဤပါဌ၌၊ လီနုဇ္ဈပပက္ခပီတ ရဟိ တံ၊ တွန်တိုခြင်းပျံ့လွင့်ခြင်း၏ အဘို့၌ ကျခြင်းမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ မဇ္ဈတ္တံ၊ လျစ်လျူ ဖြစ်သော။ ဝီရိယံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟေထု၊ ချီးမြှောက်ခြင်း နှိုင်းခြင်းတို့၌။ ဗျာပါ ရာကရဏေန၊ အားထုတ်ခြင်းကိုမပြုသဖြင့်။ ဥပေက္ခိယတိ၊ လျစ်လျူရှုအပ်၏။ ဣတိသဗ္ဗာ၊ ကြောင့်။ (ထည့်) ဥပေက္ခာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တဒေဝ၊ ထို ဥပေက္ခာမည်သော ဝီရိယသည်သာလျှင်။ တံ၊ အာကာရံ၊ ထိုလျစ်လျူဖြစ်သော အခြင်းအရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဝတ္ထေတဗ္ဗဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်စေအပ်ထိုသော။ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝီရိယဿ၊ ၎င်း။ နိမိတ္တဘာဝေတာ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပေက္ခာနိမိတ္တံ၊ မည်၏။

ဝိယုဒ္ဓိမဂ္ဂဒ္ဓိကအနက်။ ။ သာဝနာယံ၊ သာဝနာ၏။ သမပ္ပဝတ္တိကာလေ၊ အညီ အမျှဖြစ်ရာကာလ၌။ ဥပေက္ခိယတိ၊ အသင့်အားဖြင့် ရှုအပ်၏။ ဝါ၊ လျစ်လျူ ရှုအပ်၏။ ဣတိသဗ္ဗာ၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာ မည်၏။ ဝီရိယမေဝ၊ သည်းင်း ဥပေက္ခာ၊ လျစ်လျူရှုအပ်သည်။ ဝီရိယုပေက္ခာ၊ သည်။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ကတိသင်္ခါရပေက္ခာ သမာဓိဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကတိ သင်္ခါရပေက္ခာ ဝိပဿနာဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အဋ္ဌသင်္ခါရပေက္ခာ သမာဓိဝသေန

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဒသသင်္ခါရုပေက္ခာ ဝိပဿနာဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိအစရှိသည် ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ နိဝရဏာဒိ ပဋိသင်္ခါသန္တိဋ္ဌနာ၊ နိဝရဏ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ စသည်တို့ကို ပဟာတဗ္ဗဘာဝတည်းဟူသော သဘော အားဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့် လျစ်လျူ တည်သော။ တနည်း။ နိဝရဏာဒိပဋိသင်္ခါ၊ နိဝရဏစသည်တို့ကို ပဟာတဗ္ဗ အားဖြင့် သိမ်းဆည်း၍။ သန္တိဋ္ဌနာ၊ ပယ်ခြင်း၌ လျစ်လျူ တန်းတန်းအား ဖြင့် တည်သော။ ဂဟဏေ၊ ထိုနိဝရဏစသည်တို့ကို ယူခြင်းဖြစ်စေခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တဘူတာ၊ ဒိဋ္ဌာဒီနဝဖြစ်၍ လျစ်လျူဖြစ်သော။ ယာဥပေက္ခာ၊ အကြင် ဥပေက္ခာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ သင်္ခါရုပေက္ခာနာမ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာ မည်၏။

အနုဇ္ဈိကာ။ ။ဂဟဏေ မဇ္ဈတ္တဘာဝေန သင်္ခါရေ ဥပေက္ခတိတိ သင်္ခါရုပေက္ခာ၊ တထာ ပဝတ္ထာ ဝိပဿနာပညာ။

အနက်ကာ။ ။ဂဟဏေ၊ ယူခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တဘာဝေန၊ လျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ် ဖြင့်။ သင်္ခါရေတို့ကို၊ ဥပေက္ခတိ၊ တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရုပေက္ခာ၊ မည်၏။ တထာ၊ ထိုလျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္ထာ၊ သော။ ဝိပဿနာ ပညာ၊ ဝိပဿနာပညာတည်း။

မူလဇ္ဈိကာ။ ။ထိုသင်္ခါရုပေက္ခာ ပညာ၏ အာရုံအားဖြင့် အပြားကို အဋ္ဌသင်္ခါရု ပေက္ခာ ဤထိုအစရှိသဖြင့် အကြင်ပါဠိ၌ ဟောအပ်၏။ ထိုပါဠိကြွင်းကို ပြဆို သော ဇီကာဆရာသည်-

ပဌမဇ္ဈာနပဋိလာဘတ္ထာယ နိဝရဏေ။လ။နေဝသညာ နာသညာယတန သမာ ပတ္တိ ပဋိလာဘတ္ထာယ အာကိဉ္စညာယတနသညံ ပဋိသင်္ခါ သန္တိဋ္ဌနာ ပညာ သင်္ခါရုပေက္ခာသု ဉာဏန္တိ ဣမာ အဋ္ဌသမာပတ္တိဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂပဋိလာဘတ္ထာယ ဥပ္ပါဒံ ပဝတ္ထံ နိမိတ္တံ အာယူဟနံ ပဋိသန္ဓိံ ဂတိံ နိဗ္ဗတ္တိံ ဥပပတ္တိံ ဇာတိံ ဇရာမရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသေ၊ သောတာပတ္တိဖလ သမာပတ္တက္ကာယ ဥပ္ပါဒံ ပဝတ္ထံ နိမိတ္တံ အာယူဟနံ ပဋိသန္ဓိံ ။ပ။ အရဟတ္တမဂ္ဂပဋိလာဘတ္ထာယ ဥပ္ပါဒံ။လ။ ဥပါယာသေ၊ အရဟတ္တဖလ သမာပတ္တက္ကာယ။ပ။ သုညတဝိဟာရသမာပတ္တက္ကာယ။ပ။ အနိမိတ္တ ဝိဟာရ သမာပတ္တက္ကာယ ဥပ္ပါဒံ ပဝတ္ထံ အာယူဟနံ ပဋိသန္ဓိံ။ပ။ ပဋိသင်္ခါသန္တိဋ္ဌနာ ပညာသင်္ခါရုပေက္ခာသု ဉာဏန္တိ ဣမာ ဒသ ဝိပဿနာဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သော်။ ။ဝဝဥ-ဆဋ္ဌ။

မုန္ဒာယယ ၄၀၈-၃၆

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယဘွဲ့

အနက်ကား။ ။ ပဌမဇ္ဈာန ပဋိလာ သတ္တယ၊ ပဌမဈာန်ကိုရခြင်းငှာ။ နိဝရဏေ၊ နိဝရဏတို့ကိုလ။ နေဝသညာ နာသညာယတန သမာပတ္တိ ပဋိလာသတ္တယ၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတန သမာပတ်ကို ရခြင်းငှာ။ အာကိဉ္ဇညာ ယတန သညံ၊ အာကိဉ္ဇညာယတန သညာကို။ ပဋိသင်္ခါသန္တိဋ္ဌနာ၊ သဘောအားဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ ဆုံးဖြတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့် တည်သော။ ပညာ၊ ပညာသည်။ သင်္ခါ ရှပေက္ခာသု၊ သင်္ခါရပေက္ခာတို့၌။ ဣဏံ၊ ဣဏံမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးသော သင်္ခါရပေက္ခာတို့သည်။ သမာပတ္တိဝေဒနာ၊ သမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂ ပဋိလာသတ္တယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကိုရခြင်းငှာ။ ဥပ္ပါဒံ၊ ဥပ္ပါဒကို။ ဝါ၊ ရှေ့ ထဝ၌ ဖြစ်သောကံကြောင့် ဤပစ္စုပ္ပန် အဝ၌ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဝတ္ထံ၊ ပဝတ္ထကို။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါ၏ တည်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသော သင်္ခါရ၏ တည်ခြင်းကို။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ္တကို။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရကို။ အာယုဟနံ၊ အာယုဟနကို။ ဝါ၊ နောင်အခါ၌ ပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကံကို။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂတိံ၊ ဂတိကို။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ခန္ဓာ ဝါးပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဥပပတ္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဇာတိံ၊ ဇာတိကို။ ဇရာမရဏ သောက ပရိဗေဒဝဒက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသေ၊ တို့ကို။ သောတာပတ္တိဖလ သမာပတ္တတ္တယ၊ သောတာပတ္တိဖလသမာပတ်ကိုရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥပ္ပါဒံကို၊ ပဝတ္ထံကို၊ နိမိတ္တံကို၊ အာယုဟနံ ကို၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ ပ။ အရဟတ္တမဂ္ဂ ပဋိလာ သတ္တယ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥပ္ပါဒံကို၊ လ။ ဥပါယာသေ၊ တို့ကို။ အရဟတ္တဖလသမာပတ္တတ္တယ၊ အရဟတ္တဖလ သမာပတ်ကိုရခြင်းအကျိုးငှာ။ ပ။ သုညတပိဟာရသမာပတ္တတ္တယ၊ သုညတသမာပတ်ကို ရခြင်းအကျိုးငှာ။ အနိမိတ္တ ပိဟာရ သမာပတ္တတ္တယ၊ အနိမိတ္တပိဟာရ သမာပတ်ကိုရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥပ္ပါဒံကို၊ ပဝတ္ထံကို၊ အာယုဟနံ ကို၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ ပ။ ပဋိသင်္ခါသန္တိဋ္ဌနာ၊ သော၊ ပညာ၊ သည်။ သင်္ခါရပေက္ခာသု၊ တို့၌။ ဣဏံ၊ ဣဏံမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာဒဿ၊ ဤဆယ်ပါးသော သင်္ခါရပေက္ခာ တို့သည်။ ဝိပဿနာဝေဒနာ၊ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

အနဋီကား။ ။ တံ ပါဠိထေသံ ဒေထေန္တော ပဌမဇ္ဈာနန္တိ အာဒိမာဟ။ တတ္ထ ဥပ္ပါဒန္တိ ပုရိမကမ္မပစ္စယာ ဣမ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ပဝတ္ထန္တိ တထာ ဥပ္ပန္နဿ ပဝတ္တိံ၊ နိမိတ္တန္တိ သဗ္ဗန္တိ သင်္ခါရဂတံ နိမိတ္တသဒေဝန ဥပဋ္ဌာနတော၊ အာယုဟနန္တိ အာယတိံ ပဋိသန္ဓိပေတတူတံ ကမ္မံ၊ ပဋိသန္ဓိန္တိ အာယတိံ ဥပပတ္တိံ၊ ဂတိန္တိ ယာယဂတိ ယာ သာ ပဋိသန္ဓိ ဟောတိ။ နိဗ္ဗတ္တိန္တိ ခန္ဓာနံ နိဗ္ဗတ္တနံ၊ ဥပပတ္တိန္တိ သမာပန္နဿ ဝါ ဥပပန္နဿ ဝါတိ ဧဝံ ဝုတ္တံ ဝိပါကပ္ပဝတ္တိံ၊ ဇာတိန္တိ ဇရာဒိနံ ဝစ္စယဘူတံ သဝ ပစ္စယာ ဇာတိံ၊ ဇရာမရဏာဒယော ပါကဋာဝ၊ ဣစ္စေ ဥပ္ပါဒါဒယော ပဉ္စေဝ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏဿ ဝိသယဝေဒန ဝုတ္တာ၊ သေသာ တေသံ ဝေဝစန ဝေဒနာ၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဇာတိတိ ဣဒံ ဣယံ ဥပ္ပါဒဿစေဝ ပဋိသန္ဓိယာစ ဝေဝစနံ၊ ဂတိံ ဥပပတ္တိံ ဇာတိ ဣဒံ ဣယံ ပဝတ္ထဿ၊ ဇရာဒယော နိမိတ္တဿာတိ။

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

အနက်ကား။ ။ တံပါဠိသေသံ၊ ထိုပါဠိကြွင်းကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ပဌမဇ္ဈာနန္တိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ န။ တတ္ထ၊ ထို ပဌမဇ္ဈာနံ၊ အစရှိသော ပါဠိ၌။ ဥပ္ပါဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုရိမ ကစ္ဆပစ္စယာ၊ ရှေးထဝ၌ ဖြစ်သော ကံတည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ထဝ၌။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဝတ္ထန္တိ၊ ကား။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပဝတ္ထိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ နိမိတ္တန္တိ၊ ကား။ သဗ္ဗန္ဓိ၊ အထုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ သင်္ခါရဂတံ၊ သင်္ခါရကို။ ကသ္မာ၊ ကား။ နိမိတ္တဘာဝေန၊ နိမိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာနတော၊ ထင်စေခြင်းကြောင်းတည်း။ အာဟုဟနန္တိ၊ ကား။ အာယတိံ၊ နောင် အခါ၌။ ပဋိသန္ဓိယေတုဘူတံ၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ကမ္မ၊ ကံကို။ ပဋိသန္ဓိန္တိ၊ ကား။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဥပပတ္တိံ၊ ကို။ ဂတိန္တိ၊ ကား။ ယာယဂတိယာ၊ ဖြင့်။ သာပဋိသန္ဓိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဂတိံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တိန္တိ၊ ကား။ ခန္ဓာနံ၊ ထို၏။ နိဗ္ဗတ္တနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဥပပတ္တိန္တိ၊ ကား။ သမာပန္နဿဝါ၊ ဝင်စားသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥပပန္နဿဝါ၊ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ် သော။ ဣတိဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တိ၊ သော။ ဝိပါကပ္ပဝတ္တိံ၊ ဝိပါက၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ။ (ဤ၌ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဒီကာပါဌ်နှင့်မဇ္ဈိ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဒီကာ၌ကား။ သမာပန္နဿဝါ ဥပပန္နဿဝါတိ ဣတ္ထ ဥပပန္နဿဝါတိ ဝေဝုတ္တိံ ဝိပါကပ္ပဝတ္တိံ-ဟူ၍ ယာ၏။ ဇာတိန္တိ၊ ကား။ ဇရာဒိနံ၊ ထို၏။ ပစ္စယဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ထဝပစ္စယာ၊ ထဝဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သမ္ပဝံ၊ ဖြစ်သော။ ဇာတိံ၊ ကို။ ဇရာမရဏာဒယော၊ အစရှိသည်တို့သည်။ ပါကဋာဝေ၊ ထင်ရှား ကုန်သည်သာ တည်း။ စ၊ ဆက်။ ဣတ္ထ၊ ဤဥပ္ပါဒအစရှိသည်တို့တွင်။ ဥပ္ပါဒါယော၊ ဥပ္ပါဒ-အစ ရှိကုန်သော။ ပဉ္စေဝ၊ ငါးပါးတို့ကိုသာလျှင်။ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏဿ၊ ၏။ ဝိသယဝသေန၊ အာရုံ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သေသာ၊ ဥပ္ပါဒ အစရှိသည်တို့မှ ကြွင်းကုန်သောဂတိ၊ စသည်တို့ကို။ တေသံ၊ ထိုဥပ္ပါဒ အစ ရှိသည်တို့၏။ ဝေဝစနဝသေန၊ ဝေဝစ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရာမိ၊ အံ။ နိဗ္ဗတ္တိ ဇ တိတိ ဣဒံဒယံ၊ နိဗ္ဗတ္တိဇာတိ၊ ဟူသော ဤပုဒ် နှစ်ခုအပေါင်းသည်။ ဥပ္ပါဒဿစေဝ၊ ၏လည်းကောင်း။ ပဋိသန္ဓိယာစ၊ ၏၎င်း။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ ဂတိံ ဥပပတ္တိန္တိ ဣဒံဒယဉ္စ၊ ဤပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းသည်လည်း။ ပဝတ္ထဿ၊ ၏။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ ဇရာဒယော၊ တို့သည်။ နိမိတ္တဿ၊ ၏။ ဝေဝ စနာနိ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

မှတ်ချက်အဓိပ္ပါယ်။ ။ စကားပုဒ်၊ အကျဉ်းစုသော်ကား၊ အဋ္ဌသင်္ခါရပေက္ခာ၌ အဋ္ဌ၏အရကား-လောကီသမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့် ရှစ်ပါးတည်း။ ။ ဒသသင်္ခါ ရပေက္ခာ၌ ဒသ၏အရကား- မဂ်လေးခု အစွမ်းဖြင့် လေးပါး။ ဖိုလ်လေးခု၏ အစွမ်းဖြင့် လေးပါး။ နိရောဓသမာပတ်ကာလ၌ ထုညတသမာပတ်၊ အနိမိတ္တ သမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်နှစ်ပါး။ ဤဆယ်ပါးတည်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝရေ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ
ဟောဘိ ဥပေက္ခာ သဟဂတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာဂတာ၊ သေ။ အဒုက္ခ
မသုခ သညိဘာ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်၊ သုခလည်း မဟုတ်သော ဝေဒနာဟု
မှတ်အပ်သော။ ဝါ၊ ဒုက္ခသဘောလည်းမရှိ၊ သုခသဘောလည်းမရှိသော
ဝေဒနာဟု မှတ်အပ်သော။ ယာဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ
ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝေဒနပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ အနိစ္စာဒိ လက္ခဏတ္ထယံ၊ ကို။ အတ္ထိ ဥပလဗ္ဗတိ၊ ၏။
ဝါ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ယံ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ သည်။ ဘူတံ၊ ပစ္စည်းတို့ကြောင့်
ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုခန္ဓပဉ္စကကို။ မုဉ္ဇိတုကမ္ပတာ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ပဗောတိ၊ ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။ခန္ဓပဉ္စကသည် အပဇာတိတဗ္ဗ မဟုတ်လော။ အဘယ်သို့ ပဇ
ဟတိ ဟူသင့်အံ့နည်းဟူမူ။ ။အနိစ္စာဒုပဿနာဒိတိ နိစ္စသညာဒယော ပဇ
ဟန္တော သမ္ပဒေဝဒိဋ္ဌာဒိနဝတ္ထာ တပုဋိဗဒ္ဓဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနေန ပဗောတိ ယဒ
အာယတိံ အာဒါနံ နဟောတိ။ တထာ ပဋိပတ္တိယာ ပဗောတိ။ ။၁၅၉-ပ-၆။

တထာ ဘူတောစ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပေသသူသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓပဉ္စက၌။
ဥပေက္ခံ၊ ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ တနည်း။ တထာဘူတောစ၊ သည်လည်း။
ဒိဋ္ဌ-သောဝတ္တိကတ္တယဿ၊ မြင်အပ်ပြီးသော လည်ရေးသုံးရစ် ရှိသောမြေ၏။
သပ္ပလက္ခဏ ဝိစိနနေ၊ မြေဆိုး၊ မြေကောင်းလက္ခဏာကို စိစစ်ခြင်း၌။ ဥပေက္ခံ၊
ကို။ ပဋိလဘတိဝိယ၊ ရ၏သို့။ ဒိဋ္ဌလက္ခဏတ္တယဿ၊ မြင်အပ်ပြီးသော လက္ခဏာ
ရေးသုံးပါးရှိသော။ ဘူတဿ၊ ခန္ဓာပဉ္စက၏။ သင်္ခါရလက္ခဏ ဝိစိနနေ၊ သင်္ခါရ
လက္ခဏာကို စိစစ်ခြင်း၌ ဥပေက္ခံကို။ ပဋိလဘတိ၊ ၏။ (ဤသို့ ပါဌသေသနှင့်
တက္ခယောဇနာ၊ ရှေးနည်းကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ နောက်နည်း ဤဒီကာ)။
ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ အာဂတာ၊ သော။ ဝိစိနနေ၊ ခန္ဓာပဉ္စကကို အနိစ္စ-စသည်
တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သုံးသပ်စိစစ်ခြင်း၌ သော်လည်း။ ဝါ၊ သင်္ခါရလက္ခဏာကို
စိစစ်ခြင်း၌သော်လည်း။ (ပိ-ဂမ္ပမာန်)။ မဇ္ဈတ္တဘူတော၊ အလတ်သဘော
ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ အကြင် ဝိပဿနာ ပညာဟူသော
ဥပေက္ခာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝိပဿနပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဆန္ဒာဒိသု၊ ကုန်သော။ ယေဝါ ပနကေသု၊ ယေဝါ
ပနကသဒ္ဓါဖြင့် ဟောအပ်သော တရားတို့၌။ အာဂတာ၊ သော။ သဟဇာ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

တာနံ၊ တို့၏။ တို့ကို။ သမဝါဟိတ ဘူတာ၊ ထမ်းပိုးထမ်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အမျှဆောင်တတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ (သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ သမပငတ္ထိဟေတု တာယ၊ ဟိတ်)။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ ဤ သမ္ပယုတ် တရားတို့၏ လေးတူချိန်သော ရွှေချိန်ကဲ့သို့ အမျှ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဥပေက္ခာသည်။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဥပေက္ခာကောစ ဝိဟရတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အဂတော၊ သော။ အဂ္ဂသုခေ၊ မြတ်သော သုခသည်။ သမာနေပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း။ တသ္မိံ၊ တိုက်တိယျာန် သုခ၌။ အပက္ခပတ ဇနနိ၊ အဘော် အပင်း အသင်းသို့ ကျခြင်းကို မဖြစ်စေတတ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤ ဥပေက္ခာသည်။ ဈာနဂေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိံ စတုတ္ထံ ဈာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အဂတော၊ သော။ သဗ္ဗပစ္စနိက ပရိသုဒ္ဓါ၊ နိဝရဏ၊ ဝိတက် ဝိစာရ စသော အလုံးစုံသော ဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှ လွတ်ရှင်း၊ ဇင်သန့်သော။ ပစ္စနိက ဝူပသမနေပိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကိုငြိမ်းငေးခြင်း၌လည်း။ အဗျာ ပါရ ဘူတာ၊ အမှုမစိုက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အမှုမစိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ဝါ၊ ကြောင့်ကြောင်းသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ဥပေက္ခာတို့တွင်။ ဆဋ္ဌင်္ဂပေက္ခာစ၊ သည်လည်း ကောင်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဈာန ပေက္ခာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေက္ခာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ ကော၊ တူ၏။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဝ၊ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ စေတသိက်သည်သာလျှင်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။

*ဆ မြ-ဗော တ၊ ဈာန်နှင့်-ပ။ အတ္ထတတြ။ ။ယဒိ အတ္ထတော ကော ကထမယံ ထေဒေါတိ အာဟ တေန တေနာတိ အာဒိ။

ပန၊ ထိုသို့အတ္တအားဖြင့် တူသော်လည်း။ တေနတေန အဝတ္တာဘေဒေန၊ ထိုထို သို့သော အခိုက်အတန့် အထူးဖြင့်။ အဿာ၊ ထိုတပြုမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ၏။ အယံ ဘေဒေါ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဆဋ္ဌင်္ဂပေက္ခာစသော အထူးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဝ၊ ကား။ ဧကဿ၊ တယောက်ဘည်းသည်။ သတောပိ၊ ဖြစ်မှု လည်း။ သတ္တဿ၊ တဦးသော သတ္တဝါ၏။ ကုမာရ ယုဝ ဝေရ သေနာပတိ ရာဇာဒိ ဝသေန၊ သူငယ်လုလင်ပျို၊ ထေရ်ကြီး၊ စစ်သူကြီး၊ မင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဘေဒေါဝိယ၊ ပြားခြင်းကဲ့သို့တည်း။

ယသ္မာ သတိဝိ သဘာဝတော အဆေဒေ ယေဟိ ပန ပစ္စယ ဝိသေသေဟိ သွာယမိမာသံ အဝတ္တာဘေဒေါ၊ တေသံ ဧကဇ္ဈိ အပ္ပဝတ္တိတော န တာသံ အဆေဒေ ဧကဇ္ဈိဝါ ပဝတ္တိ၊ တသ္မာ ဟုစွဲ။

အကျဉ်းကား။ ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပစ္စယဝိသေသတို့၏ တပေါင်းတပျစ်တည်း မဖြစ်ရကား။ ဆဋ္ဌင်္ဂပေက္ခာ၊ စသည်တို့၏ တပေါင်းတပျစ်တည်း မဖြစ်ခြင်း ကြောင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် မပြားငြားလည်း အကြောင်း ထူးသော အားဖြင့် တပေါင်းတပျစ်တည်း မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (စုံ)။ ။ တာသု၊ ထို ဥပပက္ခာတို့တွင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဆဋ္ဌင်္ဂပေက္ခာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာဒယော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာ စသည် တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဝါပန၊ တနည်းကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာ၊ သည်။ အဿ ဖြစ်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဆဋ္ဌင်္ဂပေက္ခာ ဒယော၊ တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

စ၊ ဆက်။ တေသံ၊ ထို-ဆ ဗြ-ဗော၊ တ၊ ဈာနှင့်-ပတို့၏။ အတ္တတော၊ သရူပတ္တအားဖြင့်။ ဧကိဘာဝေါ-ဧကတော၊ တူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၎င်းသို့။

ဧကိဘာဝေါကား အဘူတ ထဗ္ဗော မဟုတ်ငြားလည်း တာဝ အဟုဉ်ဖြစ်၍ ဤရောက်သည်။

ဝေ၊ တူ။ သင်္ခါရပေက္ခာဝိပဿနပေက္ခာနမ္ပိ၊ သင်္ခါရပေက္ခာ ဝိပဿနပေက္ခာတို့ ၎င်းလည်း။ အတ္တတော၊ ဖြင့်။ ဧကိဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသဗ္ဗေ။ ။ အတ္တကား အထယ်နည်း-ပုစ္ဆာရှိရကား ပညာဝေ ဟိသာမိန်သော်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစရကုသလပဒ

ဟိ-သစ္စံ၊ ဓါ။ သာ၊ ထိုသင်္ခါရပေက္ခာ ဝိပဿနပေက္ခာသည်။ ပညာဝေ၊ ပညာ ပင်တည်း။

တပါးတည်းလျက် အသိုမှ၍ နှစ်ပါးဖြစ်သနည်းစုဗ်ရှိရကား ကိစ္စဝသေန ဒွိခေ တိန္ဒာ မိန့်သော်။

ပန ထိုသို့ပညာတပါးတည်းဖြစ်သော်လည်း။ (ပန-ကြေ)။ ကိစ္စဝသေန၊ ကိစ္စ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒွိခေ၊ နှစ်ဘို့အားဖြင့်။ တိန္ဒာ၊ ပြား၏။ (ယတ္ထံ သန္ဓာယကိစ္စဝသေန ဒွိခေ တိန္ဒာတိဝတ္ထံ တံ ဝိတ္ထာရတော ဒဿေန္တော ယထာ ဟိ တံ အာဒိမာဟ)။ ။ဟိ၊ အကျယ်ကို ဆိုအံ့။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဂေဟံသို့။ ပဝိဠံ၊ ဝင်သော။ သပ္ပံ၊ မြေကို။ အဇပဒဒဏ္ဍကံ၊ ဆိတ်ခွါသဏ္ဍာန် အခခြရှိသော တောင်ဌေးကို။ ဂဟေတွာ ကိုင်၍။ ပရိယေသမာနဿ၊ ရှာလတ် သော်။ တံ၊ ထိုမြေကို။ ထုသကောဠာသေ၊ ဖွဲ့တိုက်၌။ နိပန္နံ၊ အိပ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သပ္ပေ၊ နုခေါ၊ မြေဆိုးလေလော။ နော၊ မြေဆိုးမဟုတ်လေ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝလောကန္တဿ စူးစမ်းကြည့်ရှုစဉ်။ သောငတ္ထိကတ္တ ယံ၊ လည်ကျားသုံးဆင့်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နိဗ္ဗေမတိကဿ၊ ယုံမှားကင်း သော။ ပုရိသဿ၊ မြေရှာယောကျ်ား၏။ သပ္ပေ၊ လော။ နသပ္ပေ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိစိနနေ၊ ဝိစစ်စူးစမ်းခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တတာ၊ လျစ်လျူ၏အဖြစ် သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဓါသို့။ ဝေမေဝ၊ တူလျှင်။ အာရဒ္ဓဝိပဿကဿ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသော ယောဂီ၏။ အား။ ဝိပဿနာဉာဏေ န၊ ဖြင့်။ လက္ခဏတ္တယေ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်ရှိသော်။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ အနိစ္စဘာဝါဒိဝိစိနနေ၊ အနိစ္စအဖြစ်စသည်ကို စူးစမ်းစိစစ်ခြင်း၌။ ယာဇ္ဈတ္တ တာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ ဝိပဿနပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တဿပုရိသဿ၊ ထိုမြေဖမ်းယေးကျား၏။ အဇ ပဒ ဒဏ္ဍကေန၊ ဖြင့်။ ဒဠံ၊ မြမြကြပ်ကြပ်။ သပ္ပံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံသပ္ပံ၊ ကို။ အဝိဟေဌေန္တော၊ မညှဉ်းဆဲမှု၍။ အမှာစကား။ ။ဌေ-ဟေဌ-ဝိဗာဓာယံ၊ ဌေတိ၊ ဟေဌတိ၊ ဝိဟေဌတိ၊ ဝိဟေဌနံ။ ဟုသဒ္ဓနိတိရှိရကား မုဒ္ဓဇ ဌနှင့်ထိုသည်။ ဝိဟေဓေန္တောဟုဒန္တဇ-ဓနှင့်မထို။ အတ္တာနဉ္စ၊ ငါ့ကိုယ်ကိုလည်း။ ဣမိနာ၊ ဤမြေကို။ အညံသာပေန္တော၊ မကိုက် စေမှု၍။ မုဇ္ဈေယံ၊ လွတ်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မုဉ္ဇနာကာရမေဝ၊ လွတ်ရ

အံ့သောကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ ဂဟဏော၊
 ခွံ။ မဇ္ဈတ္တတာ၊ သည်။ ဟောတိယထာ၊ နိသိ။ ဝေမေဝါလျှင်။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။
 (ထည့်)။ လက္ခဏတ္တယဿ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 တယောဘဝေ၊ ဘဝသုံးပါးတို့ကို။ အာဒိတ္ထေဝိယ၊ အလျှောက်ပြောင်ပြောင်
 မီးလောင်သောအိမ်တို့ကဲ့သို့။ ပဿတော၊ ရှုသောယောဂီအား။ သင်္ခါရဂ္ဂ
 ဟဏော၊ သင်္ခါရတို့ကို တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၌။ ယာမဇ္ဈတ္တတာ၊
 သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ သင်္ခါရုပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ အနိစ္စာဒိ လက္ခဏဿ၊ ၏။
 သုဒိဋ္ဌတ္တာ၊ လုံမစောက် မြင်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေသံသင်္ခါရာနံ၊
 တို့၏။ ဝိစိနုနေ၊ အနိစ္စ-စသည်တို့၏ အဖြစ်ကို စိစစ်စူးစမ်းခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တ
 ဘူတာယ၊ လျစ်လျူဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပိပဿနုပေက္ခာယ၊ သည်။ သိဒ္ဓါယ၊
 ပြီးလတ်သော်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာဒိနဝါနံ၊ မြင်အပ်ပြီးသော အပြစ်
 ရှိကုန်သော။ တေသံ သင်္ခါရာနံ၊ တို့ကို။ ဂဟဏေပိ၊ စွဲလမ်းခြင်း၌လည်း။
 အဇ္ဈုပေက္ခာ၊ လျစ်လျူရှုတတ်သော။ သင်္ခါရုပေက္ခာ၊ သည်။ သိဒ္ဓါဝါ၊ ပြီးသည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဇ္ဈာသယဿ၊ အဇ္ဈာသယ၏။ သဗ္ဗသော၊
 အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝိသင်္ခါရနိန္ဒတ္တာ၊ သင်္ခါရကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ (ဤသို့ ပါဌသေသစွက်၍ ပြက်ပြက် သိသာအောင်
 ဇွဲကာနည်း ယောဇနာသည်။) ပန၊ နိဂုံးစကားချုပ်ကိုဆိုအံ့။ သောပညာ၊
 ဤဝိပဿနုပေက္ခာ သင်္ခါရုပေက္ခာပညာသည်။ ဝိစိနုနဂ္ဂဟဏေသု၊ စိစစ်စူးစမ်း
 ခြင်း စွဲလမ်းခြင်းတို့၌။ မဇ္ဈတ္တသင်္ခါတေန၊ လျစ်လျူရှုခြင်းဟု ဆိုအပ်သေး။
 ဣမိနာကိစ္စေန၊ ဤကိစ္စဖြင့်။ ဒွိဓာ၊ ဖြင့်။ ဘိန္နာ၊ ပြားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤရွှေအပြီးတည်း။

သံ ဝိဘော၊ ဓမ္မဓမ္မ၊ အတ္ထမြတ်ပညာ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝိရိယုပေက္ခာ၊ သည်၎င်း။ ဝေဒနုပေက္ခာ၊ သည်၎င်း။
 အညမညဉ္စ၊ အချင်းချင်း၎င်း။ အဝသေသာဟိ၊ ကြွင်းသော ဆ မြ ဗော-
 တ၊ စသော ရှစ်ပါးသော ဥပေက္ခာတို့နှင့်၎င်း။ အတ္တတော၊ သရူပတ္တအားဖြင့်။
 ဘိန္နာယေ၊ ကဲ့ပြားသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤလည်း စကားတရပ်တည်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

ရိဝေဘော၊ ဒွေဓမ္မ၊ အတ္ထုပင်္ဂါအလား။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာသု ဒသသု ဥပေက္ခာသု၊ ဤဆယ်ပါးသော ဥပေက္ခာ တို့တွင်။ ဈာနုပေက္ခာ၊ ကို။ ဣဓ၊ ဥပေက္ခာကော စ ဝိဟရတိ ဟူသောပါဠိ၌။ အဓိပ္ပေဘာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ သာ၊ ထိုဈာနုပေက္ခာသည်။ မဇ္ဈတ္တလက္ခဏာ၊ အလတ်ဖြစ်သော သဘောလျှင်မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိ၏။ အနာဘောဂ ရသာ၊ အလွန်မွန်မြတ်သော တတိယဈာနသုခ၌သော်လည်း နှလုံးမသွင်းခြင်း ကိစ္စရှိ၏။

အမှာစကား။ ။အလွန် မွန်မြတ်သော သုခဖြစ်သော်လည်း ထိုတတိယဇ္ဈာန သုခ၌ နှစ်သက်သော အားဖြင့် ညွတ်သော တဏှာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ကိစ္စရှိ၏ ဟုလိုသော်။

အဗျာပါရပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သုခအထွဋ်သို့ ရောက်သော တတိယဇ္ဈာနသုခ၌ သော်လည်း ခစားအံ့ဟု အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍ ယောဂီ၏ ဉာဏ်အား ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ ထိုသုခ၌ ဗျာပါရကင်းခြင်းကိုဖြစ်စေ တတ်၏။ ပီတိဝိရာဂ ပဒဋ္ဌာနာ၊ ပီတိကို စက်ဆုပ်ခြင်းလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဧတ္ထဌာနေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ တန်၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ နနုဇ-စောဒေမိအံ။ အယ် ဈာနုပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဇဟာတိ နနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သာစ၊ ထိုတတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာသည်လည်း။ ပဌမ ဒုဘိယဇ္ဈာနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ တသွာ၊ ထိုသို့ ရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့်။ တတြာပိ၊ ထိုပဌမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန် တို့၌လည်း။ ဥပေက္ခာကော စ ဝိဟရတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အယ်၊ ဤတတြမဇ္ဈတ္တု ပေက္ခာကို။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဟောသင့်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ကောင်း၏။ သာ၊ ထိုတတြ မဇ္ဈတ္တုပေက္ခာကို။ ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ဝတ္ထာ၊ မဟောအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အပရိဗျတ္တကိစ္စတော၊ မထင်သော ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝတ္ထာ၊ အပ်။ ဟိ၊ ချဲ့အံ။ ဝိတက္ကာဒိဟိ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ ချောက်ချားခြင်းကို ပြုတတ်သော ဝိတက်၊ ဝိစာရ ပေါ်လွင်ခြင်းကို ပြုတတ် သော ပီတိတို့သည်။ အဘိဘူတတ္တာ၊ လွမ်းမိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်တို့၌။ တဿာ၊ ထိုတတြမဇ္ဈတ္တုတ၏။ ကိစ္စံ၊

ဒုတိယတွဲ - အနုသလပဒ

38 A

သည်။ အပရိပျဉ်းသည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ ပန၊ အထူး။ ဣ၊ ဤတတိယ
ဈာန်၌။ အယံ၊ ဤတကြမဇ္ဈက္ခတာသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရ ပီတိ ဟိ၊ တို့သည်။
အနဘိဘူတတ္တာ၊ မလွမ်းမိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တသိရာ ဝိယ
ထောင်သော ဦးခေါင်းရှိသကဲ့သို့။ ဟုတု၊ ရှိ။ ပရိပျဉ်းကိစ္စာ၊ ထင်သော
ကိစ္စရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိအယံကား၊
ပရိဟာရောတည်း။

ဥပေက္ခကောစ ဝိဟရတီတိ တေဿ၊ ဤဝါကျ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ သည်။
သပ္ပဒသ၊ ခပ်သိမ်းသော အဘို့အားဖြင့်။ နိဋ္ဌိတော၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

ဣဒါနိ၊ ၌။ သတော စ သမ္ပဇာနောတိ တွေ့၌။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ ကို။ ဝုစ္စတေ
အံ။ သဒတိ၊ ကြံတတ်၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတော၊
မည်၏။ သမ္ပဇာနာတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် အပြားအားဖြင့် သိတတ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပဇာနော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဂ္ဂလေန၊ ဖြင့်။ သတိစ၊
ကိုရင်း။ သမ္ပဇညဉ္စကိုရင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ သတိ၊ သည်။ သရဏ
လက္ခဏာ၊ အောက်မေ့ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ အသမ္ပဿနရသ၊ မေ့လျော့
ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တိစ္စရှိ၏။ အာရက္ခ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကိလေ
သာတို့မှ စောင့်တတ်သောတရားဖြစ်၍ ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ ဝါ၊ ကိလေသာ
တို့မှ စောင့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ သမ္ပဇညံ၊ သည်။ အသမ္မောဟ လက္ခဏံ၊
မတွေ့မဝေကောင်းစွာ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ တွေ့ဝေခြင်း၏ ဆန့်ကျင်
ဘက်ဖြစ်သော လက္ခဏာရှိ၏။ တိရဏာသံ၊ ကူးခပ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ပြုအပ်
သော ကိစ္စ၏ အဆုံး ကမ်းသို့ ကူးခပ် ရောက်နိုင်သောကိစ္စရှိ၏။ ပဝိစယပစ္စု
ပဋ္ဌာနံ၊ စိစစ်စူးစမ်းတတ်သော တရားဟူ၍ ရှေးရှုထင်တတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုချာန်တို့တွင်။ ဣဒံသတိသမ္ပဇညံသည်။ ပုရိမဇ္ဈာနေသုပိ၊ ရှေးဖြစ်
သော ပဌမချာန်၊ ဒုတိယချာန် တို့၌လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား
ရှိ၏ရှင်။ ဟိ-သစ္စံ၏။ မုဋ္ဌဿတိဿ၊ လွတ်သောသတိ ရှိသော။ အသမ္ပဇာ
နဿ၊ သမ္ပဇဉ် ကင်းသသူအား။ ဥပစာရမတ္တမ္ပိ၊ ဥပစာရချာန်မျှ သည်လည်း။
န သမ္ပဇတိ၊ မပြည့်စုံသေး၏ရှင်။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ပဒဂဝ ပဌမမေဝ၊ လက်ဦး
ပင်လျှင်။ န သမ္ပဇတိ၊ မပြည့်စုံနိုင်ရာ။ ပန၊ ထိုသို့ ရှေးဖြစ်သော ပဌမချာန်၊

စုတိယဈာန်တို့၌ ရှိသော်လည်း။ တေသံ ဈာန်နာနံ၊ တို့၏။ ဩဠာရိကတ္တာ၊ ရှန်
 ရင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ အလားသည်။
 သုခ၊ လွယ်သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ သို့။ တတ္ထ ဈာနေသု၊ ထိုပဌမဈာန်၊ ဒုတိယ
 ဈာန်တို့၌။ (ရှေးဝါကျ ဘင်)။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ အလားသည်။ သုခ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ကရံ ခဲ ဘဉ်းသော။ ဣဒံ နာမ၊ ဤမည်သော အမှုကို။
 ကရိယတိတိ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗဿ၊ ဆိုအပ်သော ကိစ္စ၏။ အဘာဝတော၊
 မရှိခြင်းကြောင့်။ (ထည့်)။ တတ္ထ ဈာနေသု၊ တို့၌။ သတိသမ္ပဇညကိစ္စံ၊
 သည်။ အဗျတ္တံ၊ မထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အထူး။ ဩဠာရိ၊
 ကင်္ဂပုဟာနေန၊ ရှန်ရင်းသော အင်္ဂါကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဣမဿ ဈာနဿ၊
 ဤတတိယဈာန်၏။ သုခမတ္တာ၊ သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုရိသဿ၊
 ၏။ ခုရခရာယံ၊ သင်ခန်းသွားအပေါ်၌။ သတိသမ္ပဇည ကိစ္စ ပရိဂ္ဂဟိတော၊
 သတိသမ္ပဇည ကိစ္စဖြင့် သိမ်းဆည်းအပ်သော။ ဂတိ၊ အလားကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ
 ဝိယ၊ အလိုရှိအပ် သကဲ့သို့။ သတိသမ္ပဇည ကိစ္စ ပရိဂ္ဂဟိတော ဝေ၊ သာလျှင်
 ဖြစ်သော။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ အလားကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဣဒေဝ၊ ဤတတိယဈာန်၌သာလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤသတော သမ္ပဇာ
 နော ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘိယျော၊ ထို
 ထက်အလွန် ဆိုဘွယ်သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဓေနပဂေါ၊ နို့မကွာသေး
 စသာ။ ဝစ္ဆော၊ နွားသုငယ်သည်။ ဓေနတော၊ အမိနွားမမှ။ အပနိတော၊
 ကင်းကွာစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ငါ၊ ခွဲအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရက္ခိယမာနော၊
 မစောင့်ရှောက်အပ်မှု။ ပုန ဒေဝ၊ တဖန်သာလျှင်။ ဓေန၊ အမိနွားမသို့။
 ဥပဂစ္ဆတိယထာ၊ ကပ်၏သို့။ ဝေ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ တတိယဇ္ဇာန သုခံ၊ သည်။
 ပီတိတော၊ မှ။ အပနိတံ၊ ဖဲခွဲအပ်သည် ရှိသော်။ သတိသမ္ပဇညာ ရက္ခေန၊
 သတိသမ္ပဇညဟူသော အစောင့်အရှောက်ဖြင့်။ အရက္ခိယမာနံ၊ မစောင့်
 ရှောက်မှု။ ပုနဒေဝ၊ လျှင်။ ပီတိံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပီတိ
 သမ္ပယုတ္တမေဝ၊ ပီတိနှင့် ယှဉ်သည်သာလျှင်။ သိယာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သုခေ
 ပိဝါ၊ သုခ၌မူလည်း။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သာရဇ္ဇန္တိ၊ လွန်စွာတပ်တတ်
 ကုန်၏။ ဣဒ္ဓ သုခံ၊ ဤတတိယဈာန်သုခသည်လည်း။ အတိမရရံ၊ အလွန်
 ကောင်းမြတ်သော။ သုခံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တတော၊

ထိုတတိယဈာန်သုခထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ သုခါဘာဝါ၊ သုခ၏ မရှိခြင်း
 ကြောင့်တည်း။ ပန၊ အထူး။ သတိသမ္ပလော နုဘာဝေန၊ သတိသမ္ပလေ၏
 အာနုဘော်ဖြင့်။ တွေ့သုခေ၊ ဤတတိယ ဈာန်သုခ၌။ အသာရဇ္ဇနာ၊
 မတပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအား
 ဖြင့်။ အသာရဇ္ဇနာ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒမ္ပိ အတ္ထ
 ဝိသေသံ၊ ဤသို့သော အနက် အထူးကိုလည်း။ ဒဿေတံ၊ ငှာ။ ဣဒံ၊ ဤ
 သတော သမ္ပလောနောဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ ဣဝေ၊ ဤတတိယ
 ဈာန်၌သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတီတိတ္ထေ၊ ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ (ထည့်)။ “ကံတမာတောဂေနဝိနာသုခပဋိသံဝေဒနာ
 တိ အာဟကိဉ္စာပီတိအာဒိ”။ တတိယဇ္ဈာနသမဂီနေ၊ ၏။ သုခပဋိသံဝေဒနာ
 ဘောဂေါ၊ သုခကို ခံစားအံ့ဟု နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ကိဉ္စာပိနတ္ထိ၊ အကယ်
 ၍ကား မရှိ၏ရှင်။ ဝေသန္တေ၊ ဤသို့ မရှိသည်ဖြစ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တထာတတိယဇ္ဈာနသမဂီနေ၊ ၏။ နာမကာယေန၊ နှင့်။ သမ္ပယုတ္တံ၊
 သော။ ယံသုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသုခံ၊ ကို။ သော၊ တတိယဇ္ဈာန သမဂီ
 သည်။ ပဋိသံဝေဒေယျ၊ ၏။ ဝါ-အထဝါ၊ ကား။ ယံ တံနာမကယ သမ္ပယုတ္တံ
 သုခံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပကာရရှိသော နာမကယ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော
 အကြင်သုခသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံသမုဋ္ဌာနေန၊ ထိုသုခကြောင့် ဖြစ်သော။
 အတိပဏိတေန၊ သော။ ရူပေန၊ စိတ္တဇရုပ်ဖြင့်။ အာဟာနသမဂီနေ၊ ၏။
 ရူပကာယော၊ တိဇကာယသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖုရော၊ နှင့်။ ယထာရူပ
 ကာယထာ၊ ၏။ ဖုရတ္ထာ၊ ကြောင့်။ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတောပိ၊ သော်လည်း။
 ဈာနသမဂီ၊ သည်။ တံကာယိကသုခံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေယျ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တေ စေတသိက ကယိက သုခ ပဋိသံဝေဒန သင်္ခါတံအတ္ထံ၊ ကို။
 ဒဿေန္တော၊ ၍။ သုခဉ္စ။ ပ။ သံဝေဒေတီတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ ယံ တံ အရိယာ အာစိက္ခန္တိ ဥပေက္ခန္တိ ဥပေက္ခကောသတိမာ
 သုခဝိဟာရီတိ တွေ၊ ၌။ ယံဈာနဟေတု-ယံဈာနကာရဏာ၊ အကြင်တတိယ
 ဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံတတိယဇ္ဈာန သမဂီပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓါ

ဒယော၊ ကုန်သော။ အရိယာ၊ တို့သည်။ အာစိက္ခန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ပညာပေန္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေကုန်၏။ ပဋ္ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ဝိဝရန္တိ၊ ဘွင့်ကုန်၏။ ဝိဘဇန္တိ၊ ဝေဘန်ကုန်၏။ ဥတ္တာနိကရောန္တိ၊ ပေါပေါပေါအောင် ပြုကုန်၏။ ပကာသေန္တိ၊ ပြစားကုန်၏။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းမြှောက်စားကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ဒေသကပုဂ္ဂိုလ် ဧလိုတော်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ တနည်း။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ဒေသကပုဂ္ဂိုလ် လိုအပ်သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ အာစိက္ခန္တိ ဟူသည်လည်း ပေါပေါစားစား ပြောကြားသည် မဟုတ်။ တတိယဈာနလာဘီ ကျေးဇူးကို ဒေသနာအစဉ်သို့တင်၍ မွေဝရအား ဖြင့် ဟောတော်မူသည်ဟုလိုရကား ဒေသေန္တိမိန့်။ ။ ဟောတော်မူသည်လည်း အပြားအားဖြင့် သိစေလို၍ဟု ပညာပေန္တိမိန့်။ ။ ဟတ္ထဝိကာရစသည်ဖြင့် သိစကောင်းလည်း အစဉ်ထွန်းရစ်အောင် နှုတ်တော်တံဆိပ်ထားလို၍ ဟောတော် မူခဲ့သည်ဟု ပဋ္ဌပေန္တိမိန့်။ ဟောတော်မူသည်လည်း သိသိသာသာ ဝှင့်ဝှင့် ထင်းလင်း ဟောတော်မူသည်ဟု ဝိဝရန္တိမိန့်။ ။ ဘွင့်၍ဟူသည်လည်း ခြားခြား နားနား ကဲ့ပြားအောင် ဝေဘန်သည်ပင်ဟုလိုရကား ဝိဘဇန္တိမိန့်။ ။ ဘွင့်ပြ ဝေဘန်သည်လည်း မြေ၌မြှုပ်သော ရှေ့အိုးကို ဖော်၏သို့ ပေါပေါပေါအောင် ပြုလို၍ဟု ဥတ္တာနိကရောန္တိမိန့်။ ။ ပေါပေါအောင်ပြုခြင်းသည်လည်း ထူးမြတ် သော ရတနာကို အများအပြားသိစေလို၍ ပြစား၏သို့ တတိယဈာနလာဘီ ကျေးဇူးစကားကို ကြားကြားသမျှ သိကြသိမှ လိုချင်လှပေမည်ဟု လိုလိုချင်ချင် ရှိအောင် ပြစားတော်မူလို၍ဟု ပကာသေန္တိမိန့်။ ။ ဤအလုံးစုံသည် မနေနိုင် စောင်းတီးစကားစပ်၍သာ ဆိုမိဆိုရာမဟုတ်။ ကဲ့ရဲ့သဖြိုက်နှိပ်နယ်ထို၍ ဆိုသည် လည်းမဟုတ်။ ချီးမွမ်းမြှောက်စားလို၍ဟု ဒေသကအလိုကို ဖော်ပြလိုရကား ပသံသန္တိတိအဓိပ္ပာယ်ောမိန့်။

ကိန္တိ၊ အတိသို့လျှင်။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ ၍နိုင်ပေသသူ။ သတိမာ၊ သတိကောင်းပေသသူ။ သုခဝိဟာရီ၊ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိပေသသူ။ ဣတိ၊ သို့။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ တံတတိယဇ္ဇာနံ၊ ထိုတတိယ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၍။ ဣတိဇံ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဤ၊ ကျင့်။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၍။

ကသ္မာပန၊ ကား။ နံ တတိယဇ္ဇာန သမဂီပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ တေ ဗုဒ္ဓါဒယော အရိယာ၊ တို့သည်။ ဇံ၊ ဤသို့ ဥပေက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရီဟူ၍။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ပသံသာရဟ

တော၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှာ ထိုက်ပေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပသံသန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့၊ အယံ၊ ဤဘတိယ ဈာန သမဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိ။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတိမရုရ သုခေ၊ အလွန် ကောင်းမြတ်သော သုခ
 ရှိသော။ သုခပါရမိပစ္စေ၊ သုခ၏ အထွဋ် အထိပ်သို့ ရောက်သေး။ တတိ
 ယဇ္ဈာနေပိ၊ တတိယဈာန်၌ သော်လည်း။ ဥပပက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုနိုင်
 ပေ၏။ တတ္ထ၊ ထို သုခပါရမိပစ္စေ တတိယဈာန်၌။ သုခါဘိသင်္ဂေန၊ သုခနှင့်
 ကပ်ငြိသော တဏှာသည်။ န အာကစ္ဆိယတိ၊ မဆွဲငင်အပ်။ စ၊ ထိုမှတပါး။
 ယသ္မာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပိဘိ၊ သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဝေ တထာ၊ ဖြင့်။
 ဥပဋ္ဌိတ သတိတာယ၊ ထင်သော သတိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတိမာ၊
 သတိနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။ စ၊ ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရိယ ကန္တံ၊ အရိယာ
 တို့သည် နှစ်သက်အပ်သော။ အရိယဇန သေဝိတ မေဝစ၊ အရိယာ သူတော်
 ကောင်းတို့သည်သာ မှီဝဲထိုက်သည်လည်းဖြစ်သော။ အသံကိလိဋ္ဌ၊ မညစ်နှမ်း
 သော။ သုခံ၊ စေတသိက သုခကို။ နာမ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပသံသရဟော၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှာ ထိုက်ပေသည်။
 ဟောတိ၏။ ဣဘိ၊ သို့။ ပသံသရဟတော၊ ကြောင့်။ နံ တတိယဇ္ဈာန သမဂီ
 ပုဂ္ဂလံကို။ အရိယာ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ သို့။ ပသံသ-ဟေတုဘူတေ၊ ချီးမွမ်းခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်မသော။ တေဂုဇဏ၊ ထိုကျေးဇူးတို့ကို။ ပကာထေန္တံ၊
 ပြစားလိုကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဥပပက္ခကော၊ ပ။ ဝိဟာရိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။
 ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတိယဇ္ဈာ၊ ကား။ ဂဏနာနုပုပ္ဖတာ- ဂဏနာနုပုပ္ဖတာယ၊ ကြောင့်။
 တတိယံ၊ မည်၏။ ဣဒံ ဤဈာန်ကို။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်။ သမာပဇ္ဇတိ၏။
 ဣတိပိ ဤသို့သော အနက်ကြောင့်လည်း။ တတိယံ၊ မည်၏။ တသ္မိံ သမယေ
 ဖသောဟောတိတိ အာဒိသု၊ ထို၍။ ဈာနပဉ္စကော၊ ၌။ ပိတိ ပဒမ္ပိပိတိဟူသော
 ပုဒ်သည်လည်း။ ပရိဟိနံ၊ ယုတ်၏။ တဿာပိ၊ ထိုပိတိဟူသော ပုဒ်၏လည်း။
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ သဝိဘတ္တိကာ ဝိဘတ္တိက ပဒဝိနိစ္စယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
 ကောဋ္ဌာသ ဝါရေပိ၊ ၌လည်း။ ဒုဝဂီကံ ဈာနံ ဟောထိတိ၊ ဟူ၍။ အာဂတံ၊
 လာ၏။ သေသံ၊ သည်။ ဒုတိယဇ္ဈာန သဒိသမေဝါလျင်။ ဟောတိ၏။ ဣတိ၊
 ဤသည်လျင် စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။ တတိယံ၊ တတိယဈာန်တည်း။

စတုတ္ထဇ္ဈာန

၁၆၅။ စတုတ္ထဇ္ဈာန နိဗ္ဗေသော၌။ သုခဿ စ ပဟာနာ ဒုက္ခဿ စ ပဟာ
 နာတိ ကား။ ကာယိကသုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကို၎င်း။ ကာယိက ဒုက္ခဿ
 စ၊ ကာယိကဒုက္ခကို၎င်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေတိ၊ ကား။ တစ္ဆေ၊
 ထိုပယ်ခြင်းသည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးမဆွဲ၌သာ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာ
 နက္ခဏာ၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ အတ္တင်္ဂမာတိ၊
 ကား။ စေတသိကသုခဿ စ၊ စေတသိကသုခ၏၎င်း။ စေတသိက ဒုက္ခဿ စ၊
 ၎င်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေသံဒ္ဓိနမ္ပိ၊ ဤနှစ်ပါးတို့၏လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးမဆွ
 ခ်လျှင်။ အတ္တင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဣစ္စေ၊
 ဤသို့သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကဒါပန၊ အဘယ်အခါ၌ကား။
 နေသံ၊ ထိုသုခဒုက္ခ၊ သောမနဿ၊ ဒေါမနဿတို့ကို။ ပဟာနံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိစောဒနာယံ၊ သတိ၊ သော်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။
 ဈာနာနံ၊ တို့၏။ ဥပစာရက္ခဏော၌။ ပဟာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၏။ ဟိ၊ ရဲ့အံ့။ သောမနဿံကို။ စတုတ္ထဇ္ဈာနဿ၊ ၎င်း။ ဥပစာ
 ရက္ခဏေယဝါ၌ပင်လျှင်။ ပဟိယတိ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခဒေါမနဿသုခါနိ၊ တို့ကို။ ပဌမ
 ဒုတိယ တတိယဇ္ဈာနာနံ၊ တို့၏။ ဥပစာရက္ခဏေသု၊ တို့၌။ ပဟိယန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဝေ၊ သို့။ ပဟာနက္ကမေန၊ ပဟာယကဓမ္မတို့၏ ဖြည့်စဉ်အားဖြင့်။ အဝုတ္တာ
 နမ္ပိ၊ ကုန်သော်လည်း။

အနုသန္ဓေစကား။ အသွကြောင့် ပဟာနက္ကမမှ တပါးသော အပြားဖြင့်ဆိုအပ်
 သနည်း ဟူဘိရဏား ဣန္ဒြိယဝိဘင်္ဂေ ပန၊ စသည်ကိုမိန့်။

ပန၊ ဆက်။ တနည်း။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဣန္ဒြိယဝိဘင်္ဂေပိ၊ ၌၎င်း။ ဣဓာပိ၊
 ဤဈာနပိဋိ၌၎င်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ဥဒ္ဓေသက္ကမေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။
 ဝုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဧတေသံ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ သောမနဿ၊ ဒေါမနဿာနံ၊ တို့ကို။
 ပဟာနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

တောနိ၊ ထိုသုခ၊ ဒုက္ခ၊ သောမနဿ၊ ဒေါမနဿ တို့ကို။ တဿ
 တဿ ဈာနဿ၊ ၎င်း။ ဥပစာရက္ခဏေ ယေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ ယဒိ ပန ပဟိ
 ယန္တိ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊

ကြောင့်။ (အထ ကသွာ ဈာနေသွေဝ နိရောဓော ဝုတ္တောတိ သမ္ပန္နော)။
 ဥပ္ပန္နံ မိမိအကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ သည်။ ကတ္တစ၊ အဘယ်
 ဈာန်ကြောင့်လျှင်။ ဝါ၊ အဘယ်ဌာန၌လျှင်။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။
 နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊
 သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေတိ၊ ရှိသေးလျှင်။ ပဌမံဈာန်၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊
 ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပ။ ဥပ္ပန္နံ မိမိအကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊
 သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမဈာန်ကြောင့်။ ဝါ၊ ၌။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။
 နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နံ မိမိအကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယံ၊
 သည်။ သုခိန္ဒြိယံ၊ သည်။ သောမနဿိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ကတ္တစ၊ ကြောင့်လျှင်။
 ဝါ၌လျှင်။ နိရုဇ္ဈတိနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿစ၊
 ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပ။ စတုတ္ထဈာန်၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊
 ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ သောမနဿိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ကြောင့်။
 ဝါ၊ ၌။ အပရိသေသံ၊ မဲ့။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိဝေ၊ သို့။ ဈာနေသွေဝ၊ တို့၌သာ
 လျှင်။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တော၊ နည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊
 တည်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ကတ္တစ အပရိသေသံ နိရုဇ္ဈတိတိ နိရောဓဌာနံ-ပုစ္ဆတိ၊ တေန
 ကတ္တာတိ ပုစ္ဆာယတ္ထောတိ ဝိသုဇ္ဇနေပိ ဟေတုဒိ ဘုဒ္ဓဝစနံ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဈာနာန
 ထာဝနိမိတ္တံ တိ အနုပ္ပဇ္ဇန္တံ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ အပရိသေသံ နိရုဇ္ဈတိတိ ဝုတ္တံ။
 ၁၆၀-၆-ပ။

အတိသယ နိရောဓတ္တာ၊ အလွန်အကဲအားဖြင့် ချုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ဈာနေသွေဝ၊ တို့၌သာလျှင်။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။
 ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ တေသံ၊ ထိုသုခ၊ ဒုက္ခ၊ သောမနဿ၊ ဒေါမနဿတို့၏။ ပဌမဇ္ဈာ
 နာဒီသု၊ တို့၌။ အတိသယနိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိရောဓော
 ယေဝ၊ ချုပ်ဆန်းကာသာလျှင်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အတိသယ နိရောဓော
 သုဇ္ဈပဟာနံ ဥပပဋိပက္ခေန ဝုပသမော)။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ ဥပစာရက္ခ
 ထေ၊ ၌။ နိရောဓောယေဝ၊ ချုပ်ဆန်းကာသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတိ
 သယ နိရောဓော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာ-တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ၏။ နာနာဝဇ္ဇနေ၊ အထူးထူးသော အာဝဇ္ဇန်းရှိသော။ ပဌမဇ္ဈာန

ပစာရေ၌။ နိရုဒ္ဓဿာပိ၊ ချုပ်သော်လည်း။ ဒုက္ခိန္ဒြိယဿ၊ ၎င်း။ ခုံသမကသာဒိ
 သမ္ပယောနဝါ၊ မှက်၊ ခြင်-စသည်တို့၏ ကိုက်ခဲခြင်း အတွေ့ကြောင့်၎င်း။
 ဝိသမာသနုပတာပေနဝါ၊ မညီညွတ်သောနေရာ၌ နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
 ပင်ပန်းပူသာခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၎င်း။ အန္တော
 အပ္ပနာယံ၊ အပ္ပနာ၏အတွင်း၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ နတောဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာသည်
 သာတည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဥပစာရေ၊ နာနာဝဇ္ဇန ဥပစာရ၌။ တနည်း။ ကော
 ဝဇ္ဇနပစာရ၌။ (ဂဏ္ဍိ)။ နိရုဒ္ဓမ္ပိ၊ ချုပ်သော်လည်း။ တေ၊ ဤဒုက္ခိန္ဒြေသည်။
 ပဋိပက္ခေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားသည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ အဝိဟတတ္တာ၊ မပယ်အပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အန္တောအပ္ပနာယံ၊ ၎င်း။ ပီတိဖရဏေန၊ ပီတိ၏နှံ့ခြင်း
 ကြောင့်။ ဝါ၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သော မှန်မြတ်သောရုပ်တို့၏ ကာယ၌ နှံ့ခြင်း
 ကြောင့်။ သဒ္ဓမ္မာကာယော၊ သည်။ သုခေါက္ကန္တော၊ သက်သောသုခရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။ စ၊ ဧကံ။ သုခေါက္ကန္တကာယဿ၊ သက်သောသုခရှိသော
 ကာယရှိသသူအား။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ပဋိပက္ခေန၊ သည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဝိဟတတ္တာ၊
 ကြောင့်။ သုဠ၊ စွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ စ၊ ပါး။ နာနာဝဇ္ဇနယေဝ၊
 အပ္ပနာ ဝိထိမှကွဲပြားသော အာဝဇ္ဇန်းရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒုတိယဇ္ဈာ
 နပစာရေ ၎င်း။ ပဟိနဿပိ၊ ပယ်အပ်ပြီးငြားသော်လည်း။ ဧဝါမနဿိန္ဒြိယဿ၊
 ၎င်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၎င်း။ ။ဟု ယောဇနာ။

ပါဠိ ၅၂၁ နုပဇ္ဇေ။ ။ကသွာဿ တတ္ထုပ္ပတ္တိသိယာတိ အနုယောဂံ သဒ္ဓာယ ယသွာ
 တျာဒိမာဟ။

ယသွာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤဧဝါမနဿိန္ဒြေသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရပုစ္ဆယော၊
 ဝိတက်၊ ဝိစာရလျှင် အထောက်အပံ့ အကြောင်းရှိသော။ (ဤပုဒ်က အပိကို
 ပဟိနဿာပိ၌ယှဉ်)။ ကာယကိလမထေစ၊ ကိုယ်၏ ပင်ပန်းခြင်းသည်၎င်း။
 စိတ္တုပသာတေစ၊ စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်၎င်း။ သတိ၊ သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။
 (စုကား ဂမ္ပမာန် ရှိမူ သုန္ဓရတရ)။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂိက။ ။ကာယ စိတ္တ ခေဒ တို့၏ ဝိတက်၊ ဝိစာရ အကြောင်းရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို အဘယ့်ကြောင့် သိအပ်သနည်း။ ကဿ မယံ အတိစိရံ ဝိတက္ကယတော
 ဝိစာရယတော ကာယောဝိကိလမိ စိတ္တမ္ပိ ဝိဟညိတိ ဝစနတော ကာယစိတ္တ
 ခေဒါနံ ဝိတက္က ဝိစာရပုစ္ဆယတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ၁၆၂-၆-ပ။

အနုယောဂံ - ဒုတိယတွဲ

စ၊ဆက်။ ဝိတက္က ဝိစာရာဘာဝေ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရ မရှိသော်ကား။ နေင
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်။ ယတ္ထပန၊အကြင်စိတ်၌ကား။ ဝေါမနသိန္နိယံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
 ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ်၌။ ဝိတက္က ဝိစာရ ဘာဝေ၊ ဝိတက် ဝိစာရရှိခြင်း
 ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်။ ဒုတိယဇ္ဈာနပစာရေ၌။ ဝိတက္က ဝိစာရာ
 တို့ကို။ အဟိနာ ဝေ၊ ကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ
 ထိုဒုတိယဇ္ဈာနပစာရ၌။ အာယ ဝေါမနသဿ၊၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ဇယာဇနာ။ ဝိတက္က ဝိစာရာတိတိ ဧတ္ထ ဣတိသဒ္ဓေါ တသ္မာတိ တေဿ
 အတ္ထေ ဥပ္ပဇ္ဇော။ ယသ္မာ စ ဒုတိယဇ္ဈာနပစာရေ ဝိတက္ကဝိစာရာ အပ္ပဟိနာ
 ဝေ၊ဣတိတသ္မာ တတ္ထဒုတိယဇ္ဈာနပစာရေ အာယဝေါမနသဿ ဥပ္ပတ္တိဝိယာတံ
 ဇယာဇနာ၊ အဂ္ဂါစာ၌ အာယ ကျတတ်သည်။ ရှိမှ ဦးကာနှင့် ညီသည်။

ဝေါမနသိန္နိယံ၊ ကိ။ ပဟိနဿာပိ၊ ပယ်အပ်သော်လည်း။ (လက္ခဏတ္ထ
 ဆဋ္ဌိ)။ တနည်း။ ပဟိနဿာပိ၊ ပယ်အပ်သော်လည်း။ အာယဝေါမနသိန္နိ
 ယံ၊၏။ တတ္ထ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊၏။ (ဟု တဝါကျတည်း
 ဇောဇနာ)။

အပ္ပာဇကား။ သဒ္ဓါနေ ဝေသော်လည်း အနက်စပ်သည်သာ ပဋ္ဌာနတည်း။
 သဗ္ဗပိဋတိုလည်း ယေန ယဿဟိ သဗ္ဗဇ္ဈေ၊ ဓူရဋ္ဌိ စ တဿ တံ၊ အတ္ထတော
 ဟုသ္မာနာနံ၊ အာသန္တတ္ထ မကာရကံ။ ။ ဟု မိန့်သကား။

ဒုတိယာနေ၌။ ပဟိနပစ္စယတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပတ္တိ၊သည်။ နတေဝသိယာ၊မဖြစ်
 ရာသည်သာတည်း။ တထာ၊ ပါး။ တတိယဇ္ဈာနပစာရေ၊ ၌။ ပဟိနဿာပိ၊
 သော်လည်း။ သုခိန္နိယံ၊ ၏။ ပိတိသမုဋ္ဌာနပဏိတ ဂ္ဂပဗုဋ္ဌကာယဿ၊ ပိတိ
 ကြောင့်ဖြစ်သော မုန်မြက်သော ရုပ်ဖြင့်နွံသော ကိုယ်ရှိသောသူအား။ ဥပ္ပတ္တိ၊
 သည်။ သိယာ၊ ၏။ တတိယဇ္ဈာနေ၊ ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ နတေဝ သိယာ၊
 တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊မှန်၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတိယဇ္ဈာနေ၊ ၌။
 သုခဿ၊ ၏။ ပစ္စယဘူတာ၊ သော။ ပိတိ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်း
 ဝပ်သိမ်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နတေဝသိယာ၊
 တည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ စတုတ္ထဇ္ဈာနပစာရေ၊ ၌။ ပဟိနဿာပိ၊ သော်
 လည်း။ သောမနသိန္နိယံ၊ ၏။ အာသန္တတ္ထာ၊ပိတိကဲ့သို့ မဝေး၊ မနီးသေး

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အပ္ပနာပုတ္တယာ အပ္ပနာသို့ ရောက်
သော။ ဥဒပက္ခာယ၊ ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
အနုတိက္ကန္တတ္တာ၊ မလွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။
သိယာ၊ ၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ နုတေဝ သိယာ၊ တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ နာနာဝဇ္ဇနပစာရေ ပဟိနဂ္ဂိ ပဟာနဂ် ပဋိပက္ခေန အဝိဟ
တတ္တာ အန္တရန္တရာ ဥပ္ပဇ္ဇေယျဝါတိ ဣမမတ္ထံ ဒသေသန္တော အပ္ပနာပုတ္တယာတိ
အာဒိမာဟ။ ။ တာဒိသာယ အာသေဝနာယ ဣန္ဒြိတဗ္ဗတ္တာ ယတာ မဂ္ဂဝိထိ
တော ပုဗ္ဗေ ဒွေ တယော ဇေနဝါရာ သဒိသာနုပဿနာဝ ပဝတ္တန္တိ၊ ဝေဓိဓာဝိ
အပ္ပနာဝါရတော ပုဗ္ဗေ ဒွေ တယော ဇေနဝါရာ ဥပေက္ခာ သဟဂတာ
ပပတ္တန္တိတိ ဝေန္တိ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဒီကာ-၁၆၃-ဇ-ပ။

တသ္မာ ဝေ စ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ (စ-ကား
ပဒါလင်္ကာရ)။ ဧတ္ထ၊ ပုဒ္ဓံ။ ပ။ နိဂ္ဂုဇ္ဈတိတိ၊ ဟူ၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌။
အပရိသေသဂ္ဂဟဏံ၊ အပရိသေသ သဒ္ဓါကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။
ပရိဟာရော၊ တည်း။

တ္ထေဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဌတု၊ ၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

မှတ်ချက်။ ။ အထေဝံ၌ အထကား အဓိကာရေ မဂ်လေစေဝ စသည်ဖြင့်
လာသော အနက်တို့တွင် မဂ်လာတည်း။ မဂ်လာဟူသည်လည်း ပဒါလင်္ကာရ
ပင်တည်း။

အာ၊ ထိုမျှ။ (မြန်မာဆို)။ ဝေ၊ သို့။ တဿ တဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ဥပစာရေ၊
၌။ ပဟိနာပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သေး။ တော ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဣဓ၊ ဤစတုတ္ထ
ဈာန်၌။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာဟဋ္ဌာ၊ ပေါင်း၍ ဆောင်အပ်ကုန်သနည်း။
တနည်း။ သမာဟဋ္ဌာ အထ သမာဟဋ္ဌာနု၊ စု၍ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဤဆိုသော် အထသည် နအနက်ရှိ၏။ ကသ္မာရှိပြီးလျှင် နအနက်
ရှိသော အထသဒ္ဓါကို မဆိုသင့်ဟူမူ.... ကာယနက္ခ ရှိသကားဖြေ။

သုခဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ယူလွယ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ သမာဟဋ္ဌာ၊ ပေါင်း၍ဆောင်
အပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ အဒုက္ခ မသုခန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာအဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ၊
ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ သုခမာ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ တို့ကဲ့သို့ မပျန်ရင်း သိမ်မွေ့

စွာ၏။ ဒုဗ္ဗိညေယျာ၊ သိမ်မွေ့လှ၍ ဆ၊ သဖြင့်သာ သိအပ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သိနိုင်ခဲ၏။ သုခေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတုံ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဖမ်းခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယထာနာမ၊ ကား။ ခုဗ္ဗဿ၊ ပျက်သော ပဒယာဂရှိသော။ ဝါ၊ ဆုံးမခက်သော။ ယထာတထာ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားဖြင့်။ ဥပသက်မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏေယျဿ၊ မတတ်နိုင်သော။ ဂေါဏဿ၊ ကို။ ဂဟဏတ္ထံ၊ ငှာ။ ဂေါပေါ၊ နွားထိန်းသည်။ ကေသ္မိံ ဝဇေ၊ တခုသောခြံ၍။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ သမာဟရတိ၊ စု၍ သွင်း၏။ အထ၊ ထို့နောက်မှ။ ဧကေကံ၊ တကောင်တကောင်သောနွားကို။ နိဟရန္တော၊ ထုတ်လတ်သော်။ ပဋိပဂိဋ္ဌိယာ၊ ဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာသော။ (တမ္ပိန္နဲစပ်)။ အယံ၊ ဤသည်မားမားလာသောနွားသည်။ သော၊ ဖမ်းခြင်းငှာ လိုအပ်သော ထိုပျက်ချော်သောနွားပင်တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ အနီးထိုလာသည်ကို မျက်မှောက်မြင်ရကား အာသန္တ ပစ္စက္ခကိုရည်၍ အယံ၊ ထိုသည်း မမြင်စင် မဆွဲက ပျက်ချော်သော မည်သည့်နွားကို ဖမ်းကုန်အံ့ဟုထိုင်ရကား ပရမ္ပုခ-ဒုရကိုရည်၍ သော၊ ဟူသည်။ အယံ နယော အညေထုပ် ဤမိသေထု ဌာနေထု ထုဌ၊ မနထိ ကာတဗ္ဗော၊ ထို့ကြောင့်ရကား ဗွိထု သဗ္ဗနာမေထု ပုဗ္ဗမေဝ ပစ္စာနံ-ဟူသည် ယေဘုယျသာ။

နံ၊ ထိုပျက်ချော်သော နွားကို။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တမ္ပိ၊ ထိုပျက်ချော်သော နွားကိုလည်း။ ဂါဟာပယတိ ယထာ၊ ဖမ်းစေ၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿာ၊ ထို အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို။ သုခေန၊ ဖြင့်။ ဂဟဏတ္ထံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ တော၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ သမာဟရတိ၊ စု၍ဆောင်တော်မူ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ သမာဟရတ၊ စု၍ပေါင်းအပ်ကုန်သော။ တော၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ ဒုက္ခေတွာ၊ ၍။ ယံ၊ အကြင် သဘောတရားသည်။ သုခံ၊ သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောမနဿံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အယံ၊ ဤသုခ၊ ဒုက္ခ၊ သောမနဿ ဒေါမနဿ မဟုတ်သော သဘောတရားသည်။ အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ၊ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ဤအဒုက္ခ မသုခဝေဒနာကို။ ဂါဟာပယတံ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ သည်။ ဧဟတိ၊ ဖြစ်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

အမှာစကား။ ။တပါးကို ပယ်ခြင်း၊မြစ်ခြင်း ဟူသော အညာပေါ်ထန နည်းဖြင့် ယူခြင်းငှာတတ်ကောင်း၏ဟူသို။

အပိစ၊ တနည်းလည်း။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏ ပဋိပက္ခမှ လွတ်ကြောင်း ဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန်သမာပတ်၏။ ပစ္စယ ဒဿနတ္ထဉာပိ၊ ရခြင်း၏ ဥပါယဖြစ်သောပစ္စည်းကိုပြုခြင်းငှာလည်း။ တော၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၏။ ဟိ၊ ခဲ့အံ့။ ဒုက္ခသုခပုဟာ နာဒယော၊ ဒုက္ခိန္ဒြေ၊ သုခိန္ဒြေကို ပယ်တတ်သည် စကုန်သော ဥပစာရနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော ပဌမဈာန်စသည်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုအဒုက္ခမသုခဖြစ် သော စေတောဝိမုတ္တိ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာဟ၊ ကား။ စတ္တာရော၊ ပ။ ပတ္တိယာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အဒုက္ခ မသု ခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ခေါ၊ စစ်။ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ အဝုသော၊ ရှင်။ ဣဓ၊ ချွံ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်။ သုခဿစ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပ။ စတုတ္ထဈာန်၊ ကို။ ဥပ သမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ခေါ၊ စစ်။ ဣဓ၊ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ ဝါ၊ ကား။ အညတ္တ၊ တပါးသောအောက်မဂ်တို့ ချွံ။ ပဟိနာပိ၊ ကုန်ပြီးသော်လည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအာဒယော၊ အစရှိသည်တို့ သည်။ တတိယမဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဘဏနတ္တိ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းငှာ။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယမဂ်ချွံ။ ပဟိနာတိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာယထာ၊ ကုန်၏သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ တေဿဈာနဿ၊ ဤစတုတ္ထ ဈာန်၏။ ဝဏ္ဏဘဏနတ္တိမ္ပိ၊ ငှာလည်း။ ဣဓ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ချွံ။ တော၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ (လိုက်)။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပစ္စယ သာတေန၊ အကြောင်းကိုပယ်သဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ချွံ။ ဓာဂဒေါသာ နံ၊ တို့၏။ အတိဒ္ဓရတာဝံ၊ အလွန်ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတုမ္ပိ၊ ငှာလည်း။ တော၊ ထိုသုခစသော ဝေဒနာတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်၏။ ဟိ-သဗ္ဗံ မှန်၏။ တောသု၊ တို့တွင်။ သုခံ၊ သည်။ သောမနဿဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောမနဿံ၊ သည်။ ဓာဂဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဒေါမနဿဿ၊

၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဒေါမနထံ၊ သည်။ ဒေါသဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ သုခါဒိသာတေန၊ သုခ-စသည်ကိုပယ်သဖြင့်။ အဿ၊
ထိုစတုတ္ထဈာန်၏။ သပ္ပဗ္ဗယော၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ရဂ
ဒေါသော၊ တို့ကို။ ဟတော၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ အတိဒ္ဓရော၊ အလွန်ဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊
ကား။ ပရိဟာဓော၊ တည်း။

အပ္ပာကော။ ။ သုခါဒိသာတေနာတိ သုခါဒိနံ ပဟာနေန အဿဈာနဿ-ဟု
ဋီကာရှိရကား သုခါဒိသာတေနစဿဟု ရှေးမှရှိရာသည်။

အဒုက္ခမသုခန္တိ၊ ကား။ ဒုက္ခာဘာဝေန၊ ဒုက္ခအဖြစ် မရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ အဒုက္ခံ၊ မည်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ နဒုက္ခန္တိ အဒုက္ခံ ဒုက္ခပိရုံ။ ယသ္မာ ထတ္ထ ဒုက္ခံ နတ္ထိ။ တသ္မာ
ဝုတ္ထံ ဒုက္ခာဘာဝေနာတိ။ ။ ၀၆၃-၆-ပ။

သုခါဘာဝေန၊ သုခအဖြစ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသုခံ၊ မည်၏။
ဒေတေန ဒုက္ခသုခ ပဋိက္ခေပ ဝစနေန၊ ဤဒုက္ခသုခအဖြစ်ကို ပယ်သောစကား
ဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ ဒုက္ခသုခပုဋိပက္ခဘူတံ၊ သော။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ ပဋိပက္ခဘူတန္တိ ဣဒံ ဣဒ တတိယဝေဒနာယ ဒုက္ခာဒိနံ သာ
တိတ္ထမဝယေန ပက္ခဒတ္တာ ဝုတ္ထံ။ န ကုသလာကုသလာနိပိယ ဥပုပိပဋ္ဌနိက
တာယ။ ။ ၀၆၃-၆-ပ။

တတိယဝေဒနံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဒုက္ခသုခါဘာဝမတ္ထံ၊ ဒုက္ခသုခအဖြစ်၏
မရှိသည်၏ အဖြစ်မျှကို။ နဒီပေတိ၊ မပြ။ တတိယဝေဒနာနာမ၊ မည်သည်။
အဒုက္ခမသုခါ၊ ပင်တည်း။ ဥဒပက္ခာတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စဘိ၊ ၏။ သာ၊ ထို
အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာသည်။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဝိပရိဘာ နဘဝနလက္ခဏာ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၊
အနိဋ္ဌာရုံတို့၏ အပြန်ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တာရုံကို။ ဝါ၊ အတိဣဋ္ဌ၊ အတိအနိဋ္ဌတို့၏
အပြန်ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တာရုံကို ခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ဣဋ္ဌ အခြင်း
အရာ၊ အနိဋ္ဌ အခြင်းအရာတို့၏ အပြန်ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တ အခြင်းအရာဖြင့်
ခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ မဇ္ဈတ္တရသာ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ အလတ်
သဘောဟူသော ဂုဏ်ရှိ၏။ အဝိဘူတ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သုခ၊ ဒုက္ခတို့ကဲ့သို့ မထင်
သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ သုခ၊ ဒုက္ခဘို့ကဲ့သို့ မထင်သည်ဖြစ်၍ ဆ၍
သိအပ်သော အခြင်းအရာရှိ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝရေကုသလပဒ

၃၀၀၀၀၀နနည်း။ ။ ဝိဇ္ဇိဝါသာဏေ မိဝဂတ မဂ္ဂေါပိယ တေဟိ အနုမာတဗ္ဗာ
ဝိဘူတာကာရောပဋ္ဌာနာ။

သုခနိရောပေဒဋ္ဌာနာ၊ သုခ၏ ချုပ်ရာ စတုတ္ထဈာန်ပစာရလျှင် နီးသော
အကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

သုခနိရောစောနာမ ဣစ စတုတ္ထဈာန်ပစာရောပိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဋီကာ။ ၁၀၆၃-၉-၀။

ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ။ ကား။ ဥပေက္ခာယ၊ သည်။ ဇနိတသတိပါရိ
သုဒ္ဓိံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသေး။ ဟိ-
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ဈာနေ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ သတိ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊
ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ။ ၈။ ဆက်။ တဿာ သတိယာ၊
၏။ ယာပါရိသုဒ္ဓိံ၊ အကြင်ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
သာပါရိသုဒ္ဓိံ ကိံ၊ ဥပေက္ခာယ၊ သည်။ ကတာ၊ ။ အညေန၊ သည်။ နကတာ၊
အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပေက္ခာ သတိပါရိ
သုဒ္ဓိန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ။ ဝိဘဂေပိ၊ ။ ဝိလည်း။ အယံ သတိံ၊ ပ။ သုဒ္ဓိတိံ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တံ၊ ။ အယံ သတိံ၊ သည်။ ဣမာယဥပေက္ခာယ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြင့်။
ဝိသဒါ၊ သန့်ရှင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သည်။ ပရိယော
ဒါတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြီးပြီးပြန်၍သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို
ကြောင့်။ ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ။ ၈။ ဆက်။ ယးယ
ဥပေက္ခာယ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဣစ္စစတုတ္ထဈာနေ၊ ။ သတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဥပေက္ခာ၊ ကိံ။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ တတြမဇ္ဈတ္တ
တာတိ၊ တတြမဇ္ဈတ္တတာ စေတသိက်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ပါဠိ ၁၃ ဆန္ဒိ။ ။ ယဒိ တတြမဇ္ဈတ္တတာ ဣစ ဥပေက္ခာတိ အမိပ္ပေတာ၊ ကထံ
သတိယေဝ ပရိသုဒ္ဓိတိ ဝုတ္တာတိ အာဟ နကေဝလန္တိ အာဒိ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ
ဋီကာ-၁၆၄-၉-ပ။

၈။ ဆက်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဣတ္ထိ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ တာယဥပေက္ခာယ၊
ကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ သတိယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်
စင်ကြယ်သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဗ္ဗေပိ၊
ကုန်သော။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ သတိသိသေန၊ သတိကို အဦးပဋ္ဌာနပြုသဖြင့်။
ဒေသနာ၊ ကိံ။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ပါဠိ ၁၃၆။ ။ ဝေဠိကထာ ဣဒေဝ ယတိ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိတိ ဝုတ္တာ
တိ အနုယောဝံ သဒ္ဓာယ တတ္ထ ကိဉ္စာပိတိ အာဒိဝုတ္တံ။ ပိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဒိတာ-
ဝဂ် ၄-၆-ပ။

တတ္ထ။ ထိုလေးပါးသော ဈာန်တို့တွင်။ အယံဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌။ တီသု၊ ကုန်သော။ ဈာနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ကိဉ္စာပိ ဝိဇ္ဇတိ၊
အကယ်၍ကား ရှိ၏ရှင်။ ပဒု တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ သုရိယပ္ပ
သာဘိဘဝါ၊ နေ၏အရောင်သည် နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ သောမ္မဘာဝေနဝါ၊ ချမ်းသေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထ
နော၊ မိမိအား။ ဥပကာရကတ္ထေနဝါ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း။ ။ (စသဒ္ဓါကို ဟိတ်နှစ်ပါး၌ယှဉ်။ ဝါသဒ္ဓါကို ဝိသေသန
နှစ်ချက်၌ယှဉ်)။ သဘာဝါယ၊ တူသောအဘို့ရှိသော။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်ဟူသော
သဟကို။ အလာဘာ၊ မရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒိဝါ၊ ၌။ ဝိဇ္ဇမာနာ
ပိ၊ ထင်ရှားရှိသော်လည်း။ စန္ဒလေခါ၊ လရေးသည်။ အပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်း
ကျင် မစင်ကြယ်သည်။ အပရိယောဒါတာ၊ ပြီးပြီးပြန်မရှိသည်။ ဟောတိ
ယဿ၊ ၎င်းသို့။ ဝေတထာ၊ တူ။ အယမိ တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ စန္ဒလေခါ၊ ဤ
တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာဟူသော လရေးသည်လည်း။ ဝိတက္ကာဒိပစ္စကနိကမ္မေ
တေဇာဘိဘဝါ၊ ဝိတက်အစရှိသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ အာနုဘာဝ
သည် နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သဘာဝါ
ယ၊ သော။ ဥပေက္ခာဝေဒနာရတ္တိယာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဟူသော ညဉ့်ကို။
အပရိလာဘာ၊ မရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ သော်လည်း။
ပဌမာဒိဈာနဘေဒေသု၊ ပဌမဈာန်စသော ဈာန်သုံးပါးအထူးတို့၌။ အပရိ
သုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်။ အပရိသုဒ္ဓါယ၊ သော။ တထာ၊ ထို
ဥပေက္ခာ၏။ ဒိဝါ၊ ၌။ အပရိသုဒ္ဓိစန္ဒလေခါယ၊ ထက်ဝန်းကျင် မစင်ကြယ်
သော လရေး၏။ ပဘာဝိယ၊ အရောင်ကဲ့သို့။ သဟဇာတာ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်ကုန်
သော။ သတိအာဒယောပိ၊ သတိအစရှိသည်တို့သည်လည်း။ အပရိသုဒ္ဓါ၊
ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသု၊ ထို
ပဌမဈာန်စသော ဈာန်သုံးပါးအထူးတို့တွင်။ ကေမိ၊ တခုသောဈာန်ကိုမျှ
လည်း။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ဟူ၍။ နဝုတ္တံ၊ အပ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။

ဣဓ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ ငိတက္ကာဒိ ပစ္စနိကမေ ဝေဇာဘိဘဝါ ဘာဝါ၊
 ပိတက်အစရှိသော ဆန်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ အာနုဘော်သည် နှိပ်စက်
 လွှမ်းမိုးခြင်း မရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ သဘာဝါယ၊ တူသော အဘို့
 ရှိသော။ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာရတ္တိယာ၊ ဥပေက္ခာဇေဒနာဟူသော ညဉ့်ကို။ ပဋိ
 လာဘာစရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အယံ တတြဗ္ဗတ္တုပေက္ခာ စန္ဒလေ
 ခါ၊ ဤတတြဗ္ဗတ္တုပေက္ခာဟူသော လရေးသည်။ အတိဝိယ-အတိဝေ၊
 လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ၎င်း၏။ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။
 ပရိသုဒ္ဓ စန္ဒလေခါပဘာဝိယ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော လရေး၏
 အဆောင်ကဲ့သို့။ သဟဇာတာ၊ ကုန်သော။ သတိအာဒယောပိ၊ တို့သည်လည်း။
 ပရိသုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ ပရိယောဒါတ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ ဣဒမေဝ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ကိုသာလျှင်။ ဥပေက္ခာ သတိပါရိ
 သုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

စတုတ္ထန္တိ၊ ကား။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ၊ ဖြင့်။ စတုတ္ထံ၊
 မည်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ စတုတ္ထံ၊ မြောက်။ သမာပဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်။
 စတုတ္ထံ၊ မည်၏။ ဖသော ဟောတိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဖဿပဉ္စကော၊ ၌။ တာဝ၊
 စွာ။ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှ
 တပါး။ ဈာနပဉ္စက ဣန္ဒြိယဋ္ဌကေသု၊ တို့၌။ ဥပေက္ခာ ဟောတိ ဥပေက္ခိန္ဒြိယံ
 ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း။ သေသာနိ၊
 ကုန်သော။ တတိယေ၊ ၌။ ပရိဟိနပဒါနိ၊ ယုတ်သောပုဒ်တို့သည်။ ဣဓာပိ၊
 ဤ စတုတ္ထဈာန်၌လည်း။ ပရိဟိနာနေဝ၊ ယုတ်ကုန်သည် သားလျှင်တည်း။
 ကောဋ္ဌာသာ၊ ရေပိ၊ ၌လည်း။ ဥပေက္ခာစိတ္တေကဂ္ဂတာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝဂီကံ၊
 အင်္ဂါနှစ်ပါးရှိသော။ ဈာနန္တိ၊ ဈာန်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း၏။ သေသံ၊ သော။
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ တတိယဈာန သဒ္ဓိသမေဝ၊ သားလျှင်တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

စတုက္ကနယော၊ စတုက္ကနည်းသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဒုတိယတွဲ - အနုဘော်

40
A

ပဉ္စက နယ

၁၆၇။ ဣဒါနိ၊ ဌံ။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ၊ အစရှိသော။ ပဉ္စက
 နယော၊ ကိ။ အာရဇ္ဈေ၊ ဓိ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရဇ္ဈေ၊ နည်း။ ဣတိစေ၊
 အံ။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ ဝသေနစေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလို၏ အစွမ်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း။ ဒေသနာဝိလာသေန စ၊ ဒေသနာတော်ကို တင့်တယ် စေ့မယ်စေ
 တတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒို့ဟိ
 ကာရဏဟိ၊ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ (ထည့်)။ အာရဇ္ဈေ၊ ဓိ။
 ကိရု၊ ချဲ့အံ။ သန္နိသိန္န၊ ဒေဝပရိသာယ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးသော နက်
 ပရိသတ်၌။ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား။ ဝိတက္ကေ
 ဝေ၊ ဝိထက်သည်သာလျှင်။ ဩဋ္ဌာရိကတော၊ ရုန့်ရင်းသောအားဖြင့်။ ဥပ
 ဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ ဝိစာရ၊ ပီတိ၊ သုခ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ တို့သည်။ သန္တတော၊
 ငြိမ်သက်သောအားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ ထင်ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့အား။
 သပ္ပာယ ဝသေန၊ လျှောက်ပတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ စတုရဂီကံ၊ သော။ အဝိတက္က ဝိစာရမတ္ထံ၊ ဝိတက်ကားမရှိ၊ ဝိစာရမျှသာ
 ရှိသော။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ နာမ၊ ဒုတိယဈာန်မည်သည်ကို။ ဘာဇေသိ၊ ဝေဘန်
 တော်မူ၏။ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့အား။ ဝိစာရော၊ သည်။
 ဩဋ္ဌာရိကတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ဓိ။ ပီတိ၊ သုခ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ တို့သည်။
 သန္တတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ တို့အား။ သပ္ပာယဝသေန၊
 ဖြင့်။ တိဝဂီကံ၊ သော။ တတိယဇ္ဈာနံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ ဘာဇေသိ၊ ဓိ။
 ဧကစ္စာနံ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့အား။ ပီတိ၊ သည်။ ဩဋ္ဌာရိကတော၊
 အားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ဓိ။ သုခ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ တို့သည်။ သန္တတော၊ အားဖြင့်။
 ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ တို့အား။ သပ္ပာယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝဂီကံ၊
 သော။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ ဘာဇေသိ၊ ဓိ။ ဧကစ္စာနံ၊ ကုန်
 သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့အား။ သုခံ၊ သည်။ ဩဋ္ဌာရိကတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာသိ၊
 ဓိ။ ဥပေက္ခာ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ တို့သည်။ သန္တတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ ကုန်
 ပြီ။ တေသံ၊ တို့အား။ သပ္ပာယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝဂီကံ၊ သော။ ပဉ္စမဇ္ဈာနံ နာမ၊
 မည်သည်ကို။ ဘာဇေသိ၊ ဓိ။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝံ၊ စွာ။ ပုဂ္ဂ
 လဇ္ဈာသယော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုတည်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ ရူပါဝစရကုသလပဒ

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယဿာ ဓမ္မဓာတုယာ၊ အကြင်ခပ်သိမ်းသော တရား
တို့ကို အခြင်းအရာ အထူးဝိသေသကုန်အောင်စုံအားဖြင့် သိတတ်၊ မှတ်တတ်
သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏။ သုပ္ပုဋ္ဌိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ လုံမစောက် ထိုးထွင်း၍
သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေသနာဝိလာသပ္ပတ္တော
နာမ၊ ဒေသနာဒတ်ကို တင့်တယ်စမ္ပယ်စေတတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်
သို့ ရောက်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ ဓမ္မဓာတု၊ ထိုခပ်သိမ်း
သော တရားတို့ကို အခြင်းအရာ အထူးဝိသေသ ကုန်အောင်စုံအားဖြင့်
သိတတ်၊ မှတ်တတ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သုပ္ပုဋ္ဌိဝိဒ္ဓါ၊ လုံမစောက် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်ပြီ။

မူလဒ္ဓိကာ။ ။ယဿာ ဓမ္မဓာတုယာတိ သဗ္ဗညုတဉာဏဿ။ တေန ဟိ ဓမ္မာနံ
အာကာရဓေဒိ ဥ ဘွာ တ-ဒနရူပံ ဒေသနံ နိယာမေတိတိ။ ။၁၀၄-ဆဋ္ဌ။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။အာကာရဓေဒန္တိ အာကာရ ဝိသေသံ။ အနေကာကာရာ ဟိ
ဓမ္မာ။ တေနစ နိရဝသေသံ ယာထာဝတော ဘဂဝတော အဘိသဗ္ဗဒ္ဓါ။
ယထာဟ သဗ္ဗေဓမ္မာ သဗ္ဗာကာရေန ဗုဒ္ဓဿ သဂဝတော ဉာဏမုခေ အာပါ
ထံ အာစန္တန္တိတိ။ ။၁၀၅-ဆဋ္ဌ။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဉာဏမဟတ္တတာယ၊ ဉာဏ်တော် များမြတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဒေသနာဝိဓာနေသု၊ ဒေသနာအစီအရင်တို့၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာ
တော်မူသော။ ဒေသနာဝိလာသပ္ပတ္တော၊ သော။ သတ္တာ၊ သည်။ ယံ ယံအင်္ဂံ ၊
အကြင် အကြင်အင်္ဂါကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ တဿ တဿ၊ ထိုထိုရအပ်သော
အင်္ဂါ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ယထာ ယဿ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်။
ဒေသနံ၊ ကို။ နိယာမေတံ၊ မှတ်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တထာ တထာ၊
ထိုသို့ အခြင်းအရာဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ကို။ နိယာမေတိ၊ မှတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊
ကြောင့်။ သောသတ္တာ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤပဉ္စကနည်း၌။ ပဉ္စဂိုကံ၊ သော။
ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဘာဇေသိ၊ ၎င်း။ စတုရဂိုကံ၊ သော။ အဝိတက္ကံ၊ သော။ ဝိစာရ
မတ္တံ၊ သော။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဘာဇေသိ၊ ၎င်း။ တိဝဂိုကံ၊ သော။ တတိယဇ္ဈာ
နံ၊ ကို။ ဘာဇေသိ၊ ၎င်း။ ဒုဝဂိုကံ၊ သော။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဘာဇေသိ၊ ၎င်း။
ဒုဝဂိုကမေဝ၊ သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပဉ္စမဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဘာဇေသိ၊ ၎င်း။ အယံ၊
ကား။ ဒေသနာဝိလာသောနာမ၊ မည်၏။

အပိစ အပရော နယော၊ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတော၊ အံ။ ဘိက္ခဝေတို့။ သမာဓိ၊ တို့သည်။

ပဒဝိနိစ္ဆယ။ ။ယောထု ကတနိကာရထောပေထု ဒိဆံဟု ကစ္စညံ၊စာတော် ရှိရ ကား ယော၊ကြေ၍ သမာဓိဟု ဒိဆနေသည်။ သ၊မိယော ရှိသည်ကား ရတ္တိယော ကဲ့သို့ ဣတ္ထိလိင်မဟုတ်သောကြောင့် မသင့်။

သဝိတက္က သဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ အဝိတက္က ဝိစာရမတ္တော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ အဝိတက္က အဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ ဣမေ တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။ တယော၊ ကုန်သော။ ယေသမာဓိ၊ အကြင်သမာဓိတို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိ တာ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသမာဓိတို့တွင်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ သဝိတက္က သိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ကို၎င်း။ အဝိတက္က အဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ကို၎င်း။ ဘာဇေတွာ၊၍။ ဒသိတော၊၏။ အဝိတက္က ဝိစာရမတ္တော၊ သော။ သမာဓိ၊ ကို။ နဒသိတော၊ မပြုအပ်သေး။ တံ၊ ထိုအဝိတက္က ဝိစာရ မတ္တ သမာဓိကို။ ဒသေတုမ္ပိ၊ ၎်လည်း။ အယံပဉ္စကနယော၊ ကို။ အာရဒ္ဓော၊ ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။

တတ္ထ ပဉ္စက နယော၊ ဌ။....။

ယောဇနာနံ။ ။တတ္ထာတိ ပဌမဇ္ဈာန နိဒ္ဒေသာဒံသု နိဒ္ဒါရဏံ၊ ပုဂ္ဂံ။ ။ ၁၂၀-သု။

ဒုဘိယဇ္ဈာန နိဒ္ဒေသေ၊ ဌ။ ဖဿာဒိသု၊ တို့၌။ ဝိတက္ကမတ္တံ၊ ဝိတက်မျှသည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ကောဋ္ဌာသဝါရေစ၊ ဌ်လည်း။ စတုရဂီကံ ဈာန ဟောတိ စတုရဂီကော မဂ္ဂေါဟောတီတိ၊ ဟူသော။ အယမေဝ ပါဠော၊ ဤပါဠိသည်သာလျှင်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ သဒ္ဓံ၊ အလုံးစုံသော စကားသည်။ ပဌမဇ္ဈာန သဒိသမေဝ၊ သာတည်း။ စတုက္ကံ နယော၊ ဌ။ ယာနိ ဒုဘိယ တဘိယ စတုတ္ထာနိ၊ အကြင်ဒုဘိယ၊ တဘိယ၊ စတုတ္ထ ဈာန်တို့သည်။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိစ၊ ထိုဒုဘိယ၊ တဘိယ၊ စတုတ္ထဈာန် တို့သည်လည်း။ ဣမ၊ ဤပဉ္စကနည်း၌။ တဘိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမာနိ၊ တဘိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမဈာန်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပုဒ

အဋ္ဌကထာ အဓိပ္ပါယ်ကား...ယာနိ စ စတုတ္ထ နထေဒုတိယ,တတိယ,စတုတ္ထာနိ၊
တာနိ ဣဓ တတိယ, စတုတ္ထ, ပဉ္စောနိ ဟူသော အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတော်
ကား ပဉ္စက၌ ဒုတိယသည် ပဌမသို့ဆည်း၏၊ တတိယသည် ဒုတိယ စတုတ္ထ
သည် တတိယ၊ ပဉ္စမသည် စတုတ္ထဖြစ်၏ ဟူလိုသည်။

ဋီကာဆရာကား...ဧတ္ထ စ ပဉ္စကနယေ ဒုတိယဇ္ဇာနံ စတုတ္ထ နယေ ဒုတိယဇ္ဇာနံ
ပက္ခိကံ ကတွာ ဝိသတ္ထံ “ယသ္မိံ ။လ၊ မဂ္ဂံသာဝေတိ အဝိတက္ကံ ဝိစာရမတ္ထံ သမာ
မိဇံ ဝိတိ သုခံ ဒုတိယံဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ”တိ၊ ကသ္မာ၊ ဧကတ္ထကာယ
နာနတ္ထသည် သတ္တာဝါသဖထတာယ ဒုတိယဇ္ဇာနေန သမာနုဖလတ္ထာ ပဌ
မဇ္ဇာနသမာမိတော ဇာတတ္ထာစ၊ ပဌမဇ္ဇာနမေဝ ဟိ ကာမေဟိ အကုသလေ
ဟိ စ ဝိဝိတ္ထတန္တိဒထာဝါ န ဣဓ “ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ”
တိသတ္တာဝတ္ထံ၊ နာဝိ “ဝိဝေကဇန္တိ” သုတ္တန္တဒေသနာသုစ ပဉ္စကနယေ ဒုတိယ
တတိယဇ္ဇာနာနိ ဒုတိယံဈာနမေဝ ဘဇန္တိ၊ ဝိတက္ကဝုပသမာ ဝိစာရဝုပသမာ
အဝိတက္ကတ္တာ အဝိစာရတ္တာစာတိ-ဟူ၏။ ။၁၀၄-ဆဌ။

ဋီကာအနက်။ ။စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စကနယနိဋ္ဌေသ၌။ ပဉ္စကနယေ၊ ပဉ္စက
နည်း၌။ ဒုတိယဇ္ဇာနံ၊ ကို၊ စတုတ္ထနယေ၊ ၌။ ဒုတိယဇ္ဇာနံ ပက္ခိကံ၊ ဒုတိယဈာနံ
လျှင် အဆိုရှိသည်ကို။ ကတွာ၊၍။ ယသ္မိံ ။လ။ မဂ္ဂံသာဝေတိ အဝိတက္ကံ ဝိစာရ
မတ္ထံ သမာမိဇံ ဝိတိသုခံ ဒုတိယံဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိတိ၊ ဟူ၍။ ထဝဝတာ၊
သည်။ ဝိသတ္ထံ၊ ဝေသန်တော်မူအပ်၏။ ကသ္မာ၊ကြောင့်။ ဝိသတ္ထံ၊ နည်း။ ဧကတ္ထ
ကာယ နာနတ္ထသည်သတ္တာဝါသ ဖထတာယ၊ ဧကတ္ထကာယ နာနတ္ထသည်ဖြစ်
သော သတ္တာဝါသဟုဆိုအပ်သော အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒုတိယဇ္ဇာနေန၊
ဒုတိယဈာနံနှင့်။ သမာနုဖလတ္ထာ၊ တူသောအကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။
ပဌမဇ္ဇာန သမာမိတော၊ ပဌမဈာနသမာမိကြောင့်။ ဇာတတ္ထာစ၊ ဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဝိသတ္ထံ၊ ။ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ပဌမဇ္ဇာနမေဝ၊ သည်သာ
လျှင်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ၎င်း။ အကုသလေဟိစ၊ တို့မှ၎င်း။ ဝိဝိတ္ထံ၊ ဆိတ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝါ-ဝိဝိတ္ထန္တိ၊ ဆိတ်၏ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ဟောခြင်းငှာ။ သတ္တာ၊
တတ်ကောင်း၏။ တဒထာဝါ၊ ထိုဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာကာမ အကုသိုလ်တို့မှ
ဆိတ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤဒုတိယဈာနံ၌။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ
ဝိဝိစ္စအကုသလေဟိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ငှာ။ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဝိဝေက
ဇန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝတ္ထု၊ ငှာ။ နသတ္တာ၊ ကောင်း။ သုတ္တန္တ ဒေသနာသုစ၊
သုတ္တန်ဒေသနာ တို့၌လည်း။ ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ ဒုတိယ တတိယဇ္ဇာနာနိ၊
တို့သည်။ ဒုတိယဇ္ဇာနမေဝ၊ ထိုသာလျှင်။ ဘဇန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဝင်ကုန်၏။
ကသ္မာ၊ ကား။ ဝိတက္က ဝုပသမာ၊ ဝိတက်၏ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝိစာရဝုပ
သမာ၊ လည်းကောင်း။ အဝိတက္ကတ္တာ၊ ဝိတက်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ အဝိစာရတ္တာစ၊ ၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤထိုမှတ်အပ်၏။

အနုစရာလည်း... ငိုကာဝါရကို ထောက်ပံ့လျက်။ ။ ဒုတိယဇ္ဈာနပက္ခိကံ၊ နပဌမဇ္ဈာနပက္ခိကံ အဓိပ္ပါယ်။ တေနေဝါဟ ပဌမဇ္ဈာနမေဝဟိတိ အာဒိ။ အတ္ထတော ဟိ စတုက္က ပဉ္စကနယော အညမညာနုပဝေသီနော။ ပဉ္စကနယော ဒုတိယဇ္ဈာနံကံ သဝိစာရတာယ ပဌမဇ္ဈာနပက္ခိကံ။ ဥဒါဟု အဝိတက္ကတာယ ဒုတိယဇ္ဈာနပက္ခိကံ ယိယာ အသင်္ကာတိ တဒါသင်္ကာနိဝတ္ထနတ္ထမိဒံ ဝုတ္တံ။ ကသွာတိ အာဒိနာ တတ္ထ ကာရဏမာဟ။ သုတ္တန္တ ဒေသနာသုစ ဒုတိယဇ္ဈာနမေဝ ဘဇန္တိတိ သမ္ပန္နော။ စသဋ္ဌေန နကေဝလံ ဣဓေဝ၊ အထခေါ သုတ္တန္တ ဒေသနာသု ပိတိ ဒေသနန္တရေပိ ယထာဝုတ္တဇ္ဈာနဿပဌမဇ္ဈာနပက္ခိကတ္တာဘာဝံ ဒသေတိ။ ဣဒါနိ ဘဇန္တိ ဒသေတံ ပိတက္က ဝုပသမာတိ အာဒိဝုတ္တံ။ ။ ဟူ၏။

အနုအနက်။ ။ ဒုတိယဇ္ဈာနပက္ခိကံ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်လျှင် အဘိရှိသည်ကို။ ကတွာ ပြု၍။ ပဌမဇ္ဈာနပက္ခိကံ၊ ပဌမဇ္ဈာန်လျှင် အဘိရှိသည်ကို။ နကတွာ၊ မပြုပူ၍။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယ်။ တည်။ ။ တေနေဝါ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ပဌမဇ္ဈာနမေဝဟိတိ အာဒိကို။ အာဟ၊ ။ ဟိ-သန္တံ၊ မှန်၏။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ စတုက္က ပဉ္စကနယော၊ စတုက္ကနည်း ပဉ္စကနည်းတို့သည်။ အည မညာနုပဝေသီနော၊ အချင်းချင်း၌သွင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ အချင်းချင်း၌ ဝင်ခြင်းရှိကုန်၏။ ပဉ္စကနယော၊ ၌။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်း။ သဝိစာရတာယ၊ ပိစာရနှင့် တက္ကဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမဇ္ဈာနပက္ခိကံ၊ ပဌမဇ္ဈာန်လျှင် အဘိရှိသည်။ ဟောတိ ကိ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မကား။ အဝိတက္ကတာယ၊ ပိတက်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနပက္ခိကံ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်လျှင်အဘိရှိသည်။ ဟောတိကိ၊ လော၊ ဣတိ၊ သို့။ အာသင်္ကာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ သိယာ၊ ။ ဣတိဘသွာ၊ ကြောင့်။ တဒါသင်္ကာနိဝတ္ထနတ္ထံ၊ ထိုယုံမှားခြင်းကို နစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒါ၊ ဤဒုတိယဇ္ဈာနပက္ခိကံ ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ။ ကသွာတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စကနည်း၌ ဒုတိယဇ္ဈာန်ကို စတုက္ကနည်း၌ ဒုတိယဇ္ဈာန်လျှင်အဘိရှိသည်ကိုပြု၍ဝေဘန်ခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ အာဟ၊ ။ သုတ္တန္တ ဒေသနာသုစ၊ သုတ္တန္တ ဒေသနာတို့၌လည်း။ ဒုတိယဇ္ဈာနမေဝ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်ထိုသို့လျှင်။ ဘဇန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ပန္နော၊ ကာတဗ္ဗော၊ ။ စသဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဣဓေဝ၊ ဤအတိဓမ္မာ၌ သာလျှင်။ ဒုတိယဇ္ဈာနမေဝ၊ ထိုသို့လျှင်။ န ဘဇန္တိ၊ ကပ်သည်မဟုတ်ကုန်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သုတ္တန္တ ဒေသနာသု၊ ထို၌လည်း။ ဒုတိယဇ္ဈာနမေဝ၊ လျှင်။ ဘဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသနန္တရေပိ၊ ဒေသနာတပါး၌လည်း။ ယထာဝုတ္တဇ္ဈာနဿ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ပဉ္စကနည်း၌ ဒုတိယဇ္ဈာန်၏။ ပဌမဇ္ဈာနပက္ခိကတ္တာဘာဝံ၊ ပဌမဇ္ဈာန်လျှင်အဘိရှိသည်၏ အဖြစ်၏ မရှိခြင်းကို။ ဒသေတိ၊ ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဘဇန္တိ၊ ကပ်ခြင်းကိုလည်း။ ဝါ၊ ကပ်ကြောင်းကိုလည်း။ ဒသေတံ၊ ငှာ။ ပိတက္ကဝုပသမာတိအာဒိကို။ ဝုတ္တံ၊ ။

တေသံ၊ ထိုပဌမဈာန်တို့ကို။ အဓိကမပဋိပါဠိဒီပနတ္ထံ၊ ရခြင်းအစဉ်ကို ပြခြင်း
ငှာ။ အယံနယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။

ကော၊ တဦးသော။ အမစ္စပုတ္တော၊ အမတ်သားသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။
ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ခစားခြင်းငှာ။ ဇနပဒတော၊ ဇနပုဒ်မှ။ နဂရံ၊ မင်းနေပြည်သို့။ အာဂ
တောကိရ၊ လာသတတ်။ သော၊ ထိုမင်းခစားခြင်းငှာ လာသော အမတ်သား
သည်။ ကေဒိဝသမေဝ၊ တရက်မျှခွဲသာလျှင်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ ပါန
ဗျသနေန၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သောသေကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သော။ ဝိဘဝဇာတံ၊ စဉ်းစိမ်အပေါင်းကို။ နာသေသိ၊ ဖျက်ဆီး၏။

၀၀နတ္ထ။ ။ ဝိဝိတဗ္ဗန္တိ ပါနံ၊ တဒေတံ သဗ္ဗသော ဟိတသုခံ ဗျသတိ ဝိက္ခိပတိ ဝိနာ
သေတိတိ ဗျသနံ၊ ပါနံဝေ ဗျသနံ ပါနဗျသနံ။

ကေဒိဝသံ၊ တနေသဉ္စ။ သုရာမဒမတ္ထံ၊ ယစ်စေတတ်သော သေဖြင့် ယစ်မှူး
သော။ ‘သု-ဟုရဿရွတ်’ ။ တံ အမစ္စပုတ္တံ၊ ကို။ နိစ္စောဠံ၊ အဝတ် မရှိသည်ကို။
ကတွာ၊ ရှိ။ ဇိဏ္ဏကဋ္ဌသာရက မထွေ့န၊ သင်ပြုပုဆိုးမျှဖြင့်။ ပဋိစ္စာဒေတွာ၊
ဖုံးလွှမ်း၍။ ပါနာဂါရတော၊ သေတင်းကုပ်မှ။ နိဟရိံ သ၊ ထုတ်ကုန်၏။
သင်္ကာရကုဋေ၊ တံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရင်၌။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ လျောင်း၍။ နိဗ္ဗာယန္တံ၊
အိပ်ပျော်သော။ တမေနံ၊ ထိုအမတ်သားကို။ ကော၊ တဦးသော။ အင်္ဂ
ဝိဇ္ဇာပါဌကော၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာတတ်သော သူသည်။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။

ယောဇနာ။ ။ ဟတ္ထာဒိအင်္ဂံ ဝိဇာနာတိ တောယာတိ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇံ ပဌ
တိတိ အင်္ဂဝိဇ္ဇာပါဌကော။ ။ ၀၂၀-ထု။

အယံ ပုရိသေ၊ ဤယောက်ျားသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအများ၏။ အဝဿ
ယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။ ဧသော ပုရိသော၊ ကို။ ပဋိ
ဇဂ္ဂိတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေး မွေးမြူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ မတ္တိကာယ၊ မြေညက်နှင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ထူလ
သာဋ္ဌကယုဂံ၊ ထူသော ပုဆိုးအစုံကို။ နိဝါသာပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍။ ပုန၊
တဖန်။ ဂဇန္ဓာဒကေန၊ နံသာရေဖြင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ သုရုမ ဒုက္ကလ
ယုဂဋ္ဌေန၊ သိမ်မွေ့သော ဘွဲ့ပြုပုဆိုးအစုံဖြင့်။ အစ္စာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။
ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းသော
အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ ဘောဇေဟံ၊ ကျွေး၍။ ဝေ၊ ဤသို့သောနည်း

ဖြင့်။ နံပုရိသံကို။ ပရိစာရေယျာထ၊ လုပ်ကျွေးကြကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိစာရိကေ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ ပဋိစ္စာဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍။ ပက္ကမိ၊ မိ။ အထပစ္စာ၊ ထိုမှနောက်၌။ နံ အမစ္စပုတ္တံကို။ တေ ပရိစာရိကာတို့သည်။ သယံနံ၊ အိပ်ထသို့။ အာရောပေသံ၊ တင်ကုန်၏။ ပါနာဂါရဂမနပဋိဗဟ နက္ခန္ဓ၊ သေတင်းကုပ်သို့ သွားခြင်းကို တားမြစ်ခြင်းငှာလည်း။ နံ အမစ္စပုတ္တံ ကို။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ထာမဇနာ၊ အားကောင်းသော သူတို့သည်။

ပုတ်ချ်၏။ ။ တာဝဇနာ ရှိတတ်သည်မလို။ ထာမဇနာ ဟုလိုသည်။

စတုသု၊ ကုန်သော။ ဟတ္ထပါဒေသု၊ တို့၌။ ဥပ္ပိဋ္ဌေတွာ၊ နှိပ်၍။ အဋ္ဌသုတည် ကုန်၏။ တတ္ထပရိစာရိကေသု၊ တို့တွင်။ ဧကော၊ သည်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပရိ မဇ္ဈိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ ဧကော၊ သည်။ တာလဝဏံ၊ ထန်းရွက် ယပ်ဝန်းကို။ ဂဟေ တွာ၊ ကိုင်၍။ ဗြိဗိ၊ ယပ်ခတ်၏။ ဧကော၊ သည်။ ဝိဏံ၊ စောင်းကို။ ဝါဒယ မာနော၊ တီးလျက်။ ဂါယန္တော၊ သီလျက်။ နံသိဒိ၊ နေ၏။

သောအမစ္စပုတ္တော၊ သည်။ သယနုပဂမနေန၊ အိပ်ရာသို့ကပ်သဖြင့်။ ဝိဂတ ကိလမထော၊ ကင်းသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ထောကံ၊ တစ်လောက်။ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်၍။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထလတ်သော်။ ဟတ္ထပါဒေတို့ကို။ နိပ္ပိဋ္ဌနံ၊ နှိပ်ခြင်းကို။ အသဟမာနော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ မေးငါ၏။ ဟတ္ထပါဒေ တို့ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဥပ္ပိဋ္ဌေတိ၊ နှိပ်သနည်း။ အပဂစ္ဆထ၊ ဖဲခွါကုန် လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းမောင်း၏။ တေ ပရိစာရိကာ တို့သည်။ ကေ ဝစနေနေဝ၊ တခွန်းသော စကားဖြင့်သာလျှင်။ အပဂစ္ဆံ သု၊ ဖဲခွါကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ပုန၊ တဖန်။ ထောကံ၊ လောက်။ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်၍။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထလတ်သော်။ ပါဒပရိဋ္ဌနံ၊ ခြေကိုဆုပ်နယ်ခြင်းကို။ အသဟမာနော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ မေး၏။ ပါဒေတို့ကို။ ကော၊ သည်။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ် နယ်သနည်း။ အပဂစ္ဆံ၊ ဖဲခွါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ သောပိ၊ ထိုခြေကို ဆုပ်နယ်ခသာ သူသည်လည်း။ ကေဝစနေနေဝ၊ လျှင်။ အပဂစ္ဆံ၊ ၎င်း။ တတော

၁။ ဝုဋ္ဌိပါဒေတွာ-ဆဋ္ဌ။ ၂။ တာဝဇနာ-ဆဋ္ဌ။ နိဿယဆရာတော်၏ အလို နှင့်ညီ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝရကုသလပဒ

ပစ္စာ၊ ထိုမှနောက်၌။ ပုန၊ တဖန်။ ထောက်လောက်။ နိဗ္ဗာယိတော၊ ရှိ။
 ဝုဋ္ဌိတော၊ ထလတ်သော်။ ဝါတ ဝုဋ္ဌိဝိယ၊ လေပြင်းခတ်သကဲ့သို့။ တာလဝဏ္ဏ
 ဝါတံ၊ ထန်းရွက်ယပ်လေကို။ အသဟန္တော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ သေ-
 သော၊ ဤယပ်ခတ်သော သူသည်။ ကော၊ နည်း။ အပ ဂစ္ဆတု ဖဲခါလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ သောပိ၊ ထိုယပ်ခတ်သော သူသည်လည်း။ ကေ
 ငစနေ နေဝါလျှင်။ အပ ဂစ္ဆိ၊ ၎င်း။ ပုန၊ တဖန်။ ထောက်လောက်။ နိဗ္ဗာယိတော၊
 ရှိ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထလတ်သော်။ ကဏ္ဍသုလံ ဝိယ၊ နားတံကျင့်ကဲ့သို့။ ဂိတဝါဒိတ
 သဒ္ဓါ၊ သီချင်းသံ၊ တီးမှုတ်သံကို။ အသဟ မာနော၊ ရှိ။ ဝီဏာဝါဒကံ၊ ကို။
 တဇ္ဇေသိ၊ ၎င်း။ သောပိ၊ ထိုစောင်းတီးသော သူသည်လည်း။ ကေငစနေနေဝါ
 လျှင်။ အပ ဂစ္ဆိ၊ ၎င်း။ အထ ပစ္စာ၊ ထိုမှနောက်၌။ ဝေအနုက္ကမေန၊ ဤသို့သော
 အစဉ်ဖြင့်။ ပဟိန ကိလမထုပ္ပိဋ္ဌန ပရိမဇ္ဇန ဝါတပ္ပဟာရ ဂိတဝါဒိတ သဒ္ဓါ
 ပဒ္ဓဝေါ၊ ပင်ပန်းခြင်း၊ ခြေလက်ကို နှိပ်ခြင်း၊ ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ လေခတ်ခြင်း၊
 သီချင်းသံ တီးမှုတ်သံဟူသော ကပ်၍နှိပ်စက်တတ်သော ဥပဒ္ဓဝေါကို ပယ်
 ပျောက်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သယိတော၊ အိပ်၍။ ဝုဋ္ဌာယ၊
 ထလတ်သော်။ ရညော၊ ၎င်း။ သန္တိကံသို့။ အဂမာသိ၊ ၎င်း။

၀၀နတ္ထ။ ။ကိလမထော စ ဥပ္ပိဋ္ဌနပရိမဇ္ဇန ဝါတပ္ပဟာရေစ ဂိတဝါဒိတ
 သဒ္ဓေါ စ ကိလမထုပ္ပိဋ္ဌနပရိမဇ္ဇန ဝါတပ္ပဟာရ ဂိတဝါဒိတသဒ္ဓါ။ တေ ဝေ ဥပဒ္ဓ
 ဝါ ကိလမထုလ။ ပဒ္ဓဝါ။ ပဟိနာ ကိလမထုပ္ပိဋ္ဌန ပရိမဇ္ဇန ဝါတပ္ပဟာရ
 ဂိတဝါဒိတ သဒ္ဓါပဒ္ဓဝါ ယေနသောပဟိန ကိလမထုပ္ပိဋ္ဌနပရိမဇ္ဇန ဝါတပ္ပဟာရ
 ဂိတဝါဒိတ သဒ္ဓါပဒ္ဓဝေါ။ ။ယောဇနာ-၁၂၀-ထု။

သုဇာပိ၊ သည်လည်း။ အထ အမစ္စပုတ္တော၊ အား။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။
 ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အရာအထူးကို။ အဒါသိ၊
 ၎င်း။ သော အမစ္စပုတ္တော၊ သည်။ မဟာဇနဿ၊ ၎င်း။ အဝဿယော၊ ကိုးကွယ်
 ရာသည်။ ဇာတော၊ ၎င်း။

တတ္ထ တသ္မိံ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တ ဝစနေ၊ ထိုအောက်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော
 စကား၌။ ဥပမာ သံသန္ဓနံ၊ ဥပမာနှင့် ဥပယေယျကို နှီးနှောခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 ၎င်း။ (ထည့်)။ ပါနဗျသနေနစီးပွားချမ်းသာကိုဖျက်တတ်သောသောကြောင့်။
 ပါရိဇညပ္ပတ္တော၊ စည်းစိမ်ဖျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော။ သော အမစ္စပုတ္တော

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

41 A

ဝိယ၊ ထိုအမတ်ဘားကဲ့သို့။ အနေကဗျာန ပါရိဇညပုတ္တော၊ များစွာသေး-
 ပျက်စီးခြင်းတို့ဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဆရာဝါသကတော၊ ဆိမ်ဆု-
 ထောင်သော လူ၏ဘောင်၌နေသော။ ကုလပုတ္တော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ခါ။ အင်-
 ဝိဇ္ဇာပါဌကော၊ အင်ဝိဇ္ဇာဘတ်တတ်သော။ ပုရိသောဝိယ၊ ယောက်ျားကဲ့သို့။
 တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ခါ။ တဿပုရိသဿ၊ ထိုအင်ဝိဇ္ဇာ-
 ဘတ်တတ်သောသူ၏။ အယံ အမစ္စပုတ္တော၊ သည်။ မဟာဇနဿ၊ ခါ။
 အာဿရယော၊ သည်။ ဘဒိဿတိ၊ လတံ။ ပဋိဇ္ဇနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ အရ-
 ဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣဘိ၊ သို့။ သန္နိဋ္ဌာနံဝိယ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကဲ့သို့။ တထာဂတဿ၊
 ခါ။ အယံ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ မဟာဇနဿ၊ ခါ။ အဝဿယော၊ သည်။
 ဘဝိဿတိ၊ လတံ။ ပဗ္ဗဠံ၊ ရှင်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ သန္နိဋ္ဌာနကရဏံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ခါ။

အဘပစ္စော၊ ၌။ အဿအမစ္စပုတ္တဿ၊ အား။ မတ္တိကာမတ္တေန၊ မြေညက်မျှ
 ဖြင့်။ နှာပနံဝိယ၊ ရေချိုးခြင်းကဲ့သို့။ ကုလပုတ္တဿာပိ၊ အားလည်း။ ပဗ္ဗဠာ
 ပဋိလာဘော၊ ရှင်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ခါ။ အထပစ္စော၊ ၌။
 အမစ္စပုတ္တဿ၊ အား။ ထူလသာဋ္ဌက နိဝါသနံ ဝိယ၊ ထူသောပုဆိုးကို ဝတ်ခြင်း
 ကဲ့သို့။ ဣမဿ ကုလပုတ္တဿာပိ၊ အားလည်း။ ဒသသိက္ခာပဒ သင်္ခါတ သီလ
 ဝတ္တနိဝါသနံ၊ ဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်ဟု ဆိုအပ်သော ရှင်သီလတည်း
 ဟူသောအဝတ်ကို ဝတ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ခါ။ ပုန၊ တဖန်။ တဿအမစ္စပုတ္တဿ၊
 အား။ ဂဇ္ဇောဒကနှာပနံဝိယ၊ နံသာရေဖြင့် ချိုးခြင်းကဲ့သို့။ ဣမဿာပိ ကုလ
 ပုတ္တဿ၊ အားလည်း။ ပါတိမောက္ခသံဝရာဒိသီလဂဇ္ဇောဒကနှာပနံ၊ ပါတိ
 မောက္ခသံဝရာဒသော သီလတည်းဟူသော နံသာရေချိုးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ခါ။
 ပုန၊ တဖန်။ အဿအမစ္စပုတ္တဿ၊ အား။ သုခုမ ဒုက္ကုလ ယုဂဋ္ဌစ္စာဒနံ ဝိယ၊
 သိမ်မွေ့သော ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးအစုံဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းကဲ့သို့။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊
 အားလည်း။ ယထာဝုတ္တ သီလဝိသုဒ္ဓိသမ္ပဒါ သင်္ခါတဒုက္ကုလစ္စာဒနံ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသော အပြားရှိသော သီလဝိသုဒ္ဓိတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဘွဲ့ဖြူ
 ပုဆိုးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ခါ။

ပန၊ တပါး။ ဒုက္ကုလစ္စာဒိတဿ၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ပြီးသော။
 အဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ အား။ ပါသာဒါရောပနံ ဝိယ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရွှေပါဝစရကုသလပဒ ၃၁၅

တင်ခြင်းကဲ့သို့။ သီလဝိသုဒ္ဓိ ဒုက္ခလစ္စာဒိတဿ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိတည်းဟူသော
သို့ဖြူပုဆိုးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ပြီးသော။ ဣမဿာပိကုလပုတ္တဿ၊ အားလည်း
သမာဓိဘာဝနာ ပါသာဒါရောပနံ၊ သမာဓိဘာဝနာဟူသော ဖြစ်သောအခါ
တင်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဤ။ တတော၊ မှ။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ဤ။ သုဘောဇန
ဘုဉ္ဇနံဝိယ၊ ကောင်းသော ဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းကဲ့သို့။ ဣမဿာပိ
ကုလပုတ္တဿ၊ ဤလည်း။ သမာဓိဥပထာရက သတိသမ္ပဇဉာဒိ မ္ဗောမတပရိ
ဘုဉ္ဇနံ၊ သမာဓိအား ကျေးဇူးပြုတတ်သော သတိသမ္ပဇဉ်-စသော တရား
တည်းဟူသော အမြိုက်သူ့ခါကို သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပန၊ တပါး။ သုတ္တဘောဇနဿ၊ သုံးဆောင်ပြီးသော ဘောဇဉ်ရှိသော။
ဝါ၊ ဘောဇဉ်ကိုသုံးဆောင်ပြီးသော။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ အား။ ပရိစာရ
ကေဟိ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ သယနာရောပနံဝိယ၊ အိပ်ရာသို့တင်ခြင်းကဲ့
သို့။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ အားလည်း။ ဝိတက္ကာဒိဟိ၊ ဝိတက်အစရှိသည်
ဖြင့်။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဥပစာရဇ္ဈာနာရောပနံ၊ ဥပစာရဈာန်သို့ တင်ခြင်းကို။
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ပုန၊ တဖန်။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ဤ။ ပါနာဂါရ ဂမနပဋိဗာဟနတ္ထံ၊
သေတင်းကုပ်သို့ သွားခြင်းကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဟတ္ထပါရပိဋ္ဌနက
ပုရိသစတုက္ကံဝိယ၊ လက်၊ ခြေကို နှိပ်သော ယောက်ျားလေးယောက် အပေါင်း
ကဲ့သို့။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ဤလည်း။ ကာမသညာဘိမုခ ဂမန ပဋိဗာဟ
နတ္ထံ၊ ကာမသညာသို့ ရှေးရှုသွားခြင်းကို တားမြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ အာရမ္မ
ဏောအာရံဉ္စိ။ စိတ္တုပ္ပါဒကော၊ စိတ်ကို နှိပ်တတ်သော။ နေက္ခမ္မဝိတက္ကော၊
ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်သော ဝိတက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊
ဤ။ ပါဒပရိမဇ္ဇက ပုရိသောဝိယ၊ ခြေကို ဆုပ်နယ်သော ယောက်ျားကဲ့သို့။
ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ဤလည်း။ အာရမ္မဏော၊ အာရံဉ္စိ။ စိတ္တာနုမဇ္ဇကော၊
စိတ်ကိုအဖန်တလဲလဲ သုံးသပ် စေတတ်သော။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။
တဿအမစ္စပုတ္တဿ၊ ဤ။ တာလဝဏ္ဏဝါတဒါယကောဝိယ၊ ထန်းရွက်ယပ်လေ
ခတ်သော ယောက်ျားကဲ့သို့။ ဣမဿာပိကုလပုတ္တဿ၊ ဤလည်း။ စေတသော၊
စိတ်၏။ သီတလဘာဝ ဒါယိကာ၊ ချမ်းမြေ့သော အဖြစ်ကို ပေးတတ်သော။
ပီတိ၊ ပီတိကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ဇါ၊ သောတာနုဂ္ဂပ...ရော၊ နားကို ချီးမြှောက်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဂန္ဓဗ္ဗပုရိသော ဝိယ၊ စောင်းသမားကဲ့သို့။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ဇါလည်း။ စိတ္တာနုဂ္ဂဟဏံ၊ စိတ်ကို ချီးမြှောက် တတ်သော။ သောမနဿံ၊ သောမနဿဝေဒနာကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ သယနုပဂမနေန၊ အိပ်ရာသို့ ကပ်သဖြင့်။ ဝိဂတ ကိလမထဿ၊ ကင်းပြီးသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိသော။ ဝါ၊ ပင်ပန်းခြင်းကင်းပြီးသော။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ဇါ၊ ထောက်၊ တစိလောဂံ။ နိဗ္ဗာပဂမနံဝိယ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကဲ့သို့။ ဥပစာ ရဋ္ဌာနသန္နိဿယေန၊ ဥပစာရဈာန်ဟူသော မှီရာဖြင့်။ ဝိဂတ နိဝရဏ ကိလမထဿ၊ ကင်းပြီးသော နိဝရဏ တည်းဟူသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိသော။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ဇါလည်း။ ပဌမဇ္ဈာနုပဂမနံ၊ ပဌမဈာန်သို့ကပ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အထပစ္စာ၊ ဌံ။ နိဗ္ဗာယိတွာ၊ အိပ်၍။ ဝုဠိတဿ၊ ထလတ်သော။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ဇါ။ ဟတ္ထပါဒုပ္ပိဋ္ဌနာ သဟနေန၊ လက်၊ ခြေကို နှိပ်ခြင်းကို သည်းမခံနိုင်သဖြင့်။ ဟတ္ထပါဒုပ္ပိဋ္ဌကာနံ၊ လက်၊ ခြေကို နှိပ်သောသူတို့ကို။ ကဇ္ဇနံ ဝိယ၊ ခြိမ်းမောင်းခြင်း ကဲ့သို့၎င်း။ တေသံ၊ ထိုလက်၊ ခြေကို နှိပ်သော လေးယောက်သော သူတို့၏။ အပဂမနေန၊ ဖဲခြင်းဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဝေထာကံ၊ ဟစိလောဂံ။ နိဗ္ဗာပဂမနံ ဝိယစ၊ အိပ်ခြင်းသို့ ကပ်ခြင်းကဲ့သို့ ၎င်း။ ပဌမဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဠိတဿ၊ ထလတ်သော။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ဇါလည်း။ စိတ္တုပ္ပိဋ္ဌနက ဝိတက္ကာ သဟနေန၊ စိတ်ကိုနှိပ်တတ်သော ဝိတက်ကို သည်းမခံနိုင်သဖြင့်။ ဝိတက္ကဒေါသ ဒဿနံ၊ ဝိတက်၏ အပြစ်ကို မြင်ခြင်းကို ၎င်း။ ဝိတက္ကပ္ပဟာနာ၊ ဝိတက်ကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ အဝိတက္က ဝိစာရမတ္တ ဒုတိယဇ္ဈာနုပဂမနဉ္စ၊ ဝိတက်ကားမရှိ၊ ဝိစာရမုသာရှိသော ဒုတိယ ဈာန်သို့ ကပ်ခြင်းကို၎င်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

တတော၊ မှ။ ပုနဗျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နိဗ္ဗာယိတွာ၊ ၍။ ဝုဠိတဿ၊ သော။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ဇါ။ ယထာဝုတ္တာနုက္ကမေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြား ရှိသော အစဉ်ဖြင့်။ ပါဒ ပရိမဇ္ဇနာမိနံ၊ ခြေကိုဆုပ်နယ်ခြင်း စသည်တို့ကို။ အသဟနေန၊ သည်းမခံနိုင်သဖြင့်။ ပါဒ ပါဒိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ပါဒ ပရိမဇ္ဇ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရွာပါဝစရကုသလသုဒ္ဓါ

ကာမိနံ၊ ခြေကိုဆုပ်နယ်သောသူ စသည်တို့ကို။ ဆန္ဒဗ္ဗနံ ဝိယ၊ ခြိမ်းမောင်းခြင်း
 ကဲ့သို့၎င်း။ တေသံတေသံ၊ ထိုထိုခြေကို ဆုပ်နယ်သောသူ စသည်တို့၏။ အပ
 ဂမနေန၊ ဖဲခွါသဖြင့်။ ပုနုပ္ပုနံလဲ။ ထောက်၊ လောက်။ နိဗ္ဗုပဂမနံ ဝိယဇ၊
 အိပ်ခြင်းသို့ ကပ်ခြင်းကဲ့သို့၎င်း။ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဒုတိယာဒိဟိ၊ ကုန်
 သော။ ဈာနေဟိ၊ တို့မှ။ ဝုဠိတဿ၊ သော။ ဣမဿာပိကုလပုတ္တဿ၊ ဇာလည်း။
 ယထာဝုတ္တ ဝေ၊ သာနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော အပြစ်ရှိကုန်သော။
 ဝိစာရာဒိနံ၊ ဝိစာရစသည်တို့ကို။ အသဘနေန၊ ဖြင့်။ ပဋိပါဋိယာ၊ ဖြင့်။ ဝိစာရာဒိ
 ဝေ၊ သဒဿနံ၊ ဝိစာရစသည်တို့၏ အပြစ်ကို မြင်ခြင်းကို၎င်း။ တေသံ တေသံ၊
 ထိုထိုမြင်အပ်ပြီးသော အပြစ်ရှိကုန်သော ဝိစာရ စသည်တို့ကို။ ပဟာနာ၊
 ကြောင့်။ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အဝိတက္က အဝိစာရ နိပ္ပိတိကပုဟိန
 သောမနဿဈာနုပဂမနဉ္စ၊ ဝိတက်လည်းမရှိ ဝိစာရလည်း မရှိသော တတိယ
 ဈာန်၊ ပီတိကင်းသော စတုတ္ထဈာန်၊ ပယ်အပ်ပြီးသော သောမနဿရှိသော
 ပဉ္စမဈာန်သို့ကပ်ခြင်းကို၎င်း။ ဝေဒိတဗ္ဗ၊ သိအပ်၏။

ပန၊ မါး။ သယနာ၊ အိပ်ရာမှ။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ ရညော၊ ၎င်း။ သန္တိကံ၊ သို့
 ဂံတဿ၊ သော။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ၎င်း။ ဣဿရိယ ပတ္တိဝိယ၊ အစိုးရသည်
 ၎် အဖြစ်တည်းဟူသော အရာထူးသို့ရောက်ခြင်းကဲ့သို့။ ပဉ္စမဇ္ဈာနတော၊ မှ။
 ဝုဠိတဿ၊ သော။ ဝိပဿနာမဂ္ဂံ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသောခရီးသို့။ ဥပဂတဿ၊
 ကပ်သော။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ဇာလည်း။ အရဟတ္တပုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့ ရောက်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗ၊ သိအပ်၏။

ဣဿရိယ ပတ္တဿ၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အရာထူးသို့
 ရောက်သော။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ၎င်း။ (လိုက်)။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။
 ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ အဝဿယ ဘာဝေ၊ ဝိယ၊ ကိုးကွယ်ရာ၏ အဖြစ်ကဲ့သို့။ အရ
 ဟတ္တပုတ္တဿ၊ သော။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ဇာလည်း။ ဗဟူနံ၊ များစွာ
 ကုန်သောသူတို့၏။ အဝဿယဘာဝေ၊ ဝိယ၊ ကိုးကွယ်ရာ၏ အဖြစ်ကိုလည်း။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်း အရှည်
 ရှိသော စကားဖြင့်။ သေ-သေဝေ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ
 သော။ ပုညဒက္ခတ္တံနာမ၊ ကောင်းမှုမျိုး၏ စိုက်ပျိုးကြံ့ခံရာ လယ်မြေကောင်း

သဖွယ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီး သတ်တည်း။

ပဉ္စက နယော၊ ပဉ္စကနည်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တ္ထောတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားဖြင့်။ စတုက္ကနယ၊ ပဉ္စက နယ၊ ဒွယဘေဒေါ၊ စတုက္ကနည်း၊ ပဉ္စကနည်း၊ နှစ်ပါး အထူးအပြားရှိသော။ သုဒ္ဓိကနဝကောနာမ၊ သုဒ္ဓိကနဝကမည်သည်ကို။ ပကာသိတော၊ ပြအပ်ပြီး သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ သေ- သော သုဒ္ဓိက နဝကော၊ သည်။ ပဉ္စက နယော၊ ဌံ။ စတုက္က နယဿ၊ ၏။ ပဝိဋ္ဌတ္ထာ၊ ဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဈာနပဉ္စကောဝေ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

ပဋိပဒါစတုက္က

၁၇၆-၁၈၀။ ဣဒါနိ၊ ဌံ။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တေံဈာနံနာမ၊ ဤ ဈာန်မည်သည်။ ပဋိပဒါကမေနပိ၊ ပဋိပဒါအစဉ်ဖြင့်လည်း။ သိဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဘဈာနဿ၊ ၏။ ပဋိပဒါဘေဒံ၊ ကို။ ဒသ္မေတံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ပုန၊ တပန်။ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာရဋ္ဌံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို“ကတမေဓမ္မာ” အစရှိသော ပါဠိ၌။ ဝိနိစ္စယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ အဿဈာနဿ၊ ၏။ ဝါ၊ အား။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သော။ ပဋိပဒါ၊ ဈာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဈာနံ၊ သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒံ၊ မည်၏။ အဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ဝါ၊ အား။ ဒန္တာ၊ နှေးသော။ ဝါ၊ နဲ့သော။ အဘိညာ၊ ရှေးပညာမှ ထူးသောပညာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဈာနံ၊ သည်။ ဒန္တာဘိညံ၊ မည်၏။

ကစ္စညိ၊ ဓာတော်၌....

ဣတ္ထိယံ အာသိတ ပုမိတ္ထိပုမာဝစေ၊ ။ဣတ္ထိယံ တုဏှာမိ ကရဏေ ပဒေစေ
အာသိတ ပုမိတ္ထိ ပုမာဝ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဒိဗ္ဗာဇော ယဿ သောယံ ဒိဗ္ဗဇော၊
ကဏှာဏ ထရိယော၊ ပဟုတပညော၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

ဟူသော ဤထုတ်ကို ဥပထကူက နည်းအားဖြင့် ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍-
ဣတ္ထိယံ ဘာသိတ နပုံသကိတ္ထိ၊ နပုံသကစေဝ။ ။ဗုဒ္ဓာပဋိပဒါ အထာတိ
ဗုဒ္ဓာဝဋ်ပဓံ၊ ဗဒ္ဓာအဘိညာ အထာတိ ဗဒ္ဓာဘိညံ၊
စသည်ဖြင့် ဥပထကိတဗ္ဗထုတ် ဥဒါဟရုဏ်ကိုထုတ်အပ်၏။

ဓမ္မနိဗ္ဗိတံကား....ထိယံ တုလျာဓိကရဏေ စေ ဘာသိတပုဒ်ပုံသကာ၊ ယထာရဟံ
ပုဒ်ပုံသကာဝ ဟု တထုတ်တည်း ဆိုအပ်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓပဋိပဒန္တိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဗဒ္ဓာဘိညန္တိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ပထဝီ
ကသိဏန္တိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ တီဏိပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဈာနဿေဝ၊ နိသာ
လျှင်။ နာမာနိတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓပဋိပဒံ ဓိပ္ပာဘိညန္တိအာဒိသုပ၊
တို့၌လည်း။ ဒေဝေ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုပဋိပဒါ-စသည်တို့တွင်။ ပဌမ သမန္နာဟာရတော၊ ပြုအပ်ပြီး
သော ပုဗ္ဗကိစ္စရှိသသူ၏ ပထဝီကသိုဏ်း-စသည်တို့၌ လက်ဦးစွာ ပထဝီ၊ ပထဝီ
စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ၊ အကြင် ရွှေလောက်။
တဿ တဿ ဈာနဿ၊ ထိုထိုပဌမ၊ ဒုတိယစသော ဈာန်၏။ ဥပစာဇော၊
နိဝရဏ၏ ငြိမ်းခြင်း၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရ ပီတိ၊ သုခ၊ တို့၌ တပ်သော နိကန္တိတို့၏
ငြိမ်းခြင်းကြောင့် မြဲမြံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ကာမာဝစရ သမာဓိဟု ဆိုအပ်
သော ဥပစာရ ဈာန်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ပဝတ္ထာ၊
ဖြစ်သော။ ဈာနဘာဝနာ၊ အပ္ပနာဈာန်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ဘာဝနာကို။
ဝါ၊ အပ္ပနာဈာန်အလိုငှာ ပွားစေအပ်သော ဘာဝနာကို။ “ပဋိပဒါ”တိ၊
ဈာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

မူလန္တိကား ။တဿ တဿ ဈာနဿ ဥပစာရောတိ နိဝရဏ ဝိတက္က ဝိစာရ
နိကန္တိယာဒိနံ ဝုပသမာ ထိရဘူတော ကာမာဝစရ သမာဓိ။

န္တိကားအနက်။ ။တဿ တဿ ဈာနဿ ဥပစာရောတိ၊ ကား။ နိဝရဏ ဝိတက္က
ဝိစာရ နိကန္တိယာဒိနံ၊ နိဝရဏ၊ ဝိတက္က၊ ဝိစာရတို့၌ တပ်တတ်သော တဏှာ-
အစရှိသည်တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ငြိမ်းစေခြင်း
ကြောင့်။ ထိရဘူတော၊ မြဲမြံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကာမာဝစရ သမာဓိ၊ တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ပြုအပ်ပြီးသော ပုဗ္ဗကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပထဝီ စသည်ဖြင့် ပဌမ
ဈာန်ကို ရခြင်းငှာ နှလုံးသွင်းသသူအား မြဲမြံသော သမာဓိကိုရ၍ ကာမန္တန္တ
စသော နိဝရဏတို့သည်ကွာ၏။ ထိုအခါ အပ္ပနာဈာန်၏ ဥပစာရ ဖြစ်သော

မြို့သော ကာမာဝစရ သမာဓိသည်ဖြစ်၏။ ထိုကာမာဝစရ သမာဓိကို ဥပစာရ
 ဖျာန်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ဝဋ္ဋမဇ္ဈာန်ကို ရပြီး၍ ဒုတိယဖျာန် စသည်ကို ရခြင်းငှာ
 တပန် ပထဝီ၊ ပထဝီစသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းသဘူအား ဝိတက်၌ တပ်သော
 နိကန္တိ-ကွာလတ်သော် ဒုတိယဖျာန်၏ ဥပစာရဖျာန် ဖြစ်သော ကာမာဝစရ
 သမာဓိသည်ဖြစ်၏။ ဝိစာရ၌ တပ်သော နိကန္တိ-ကွာလတ်သော် တတိယဖျာန်၏
 ဥပစာရဖြစ်သော ကာမာဝစရ သမာဓိသည် ဖြစ်၏။ ဝိတိ၌ တပ်သော နိကန္တိ-
 ကွာလတ်သော် စတုတ္ထဖျာန်၏ ဥပစာရဖျာန် ဖြစ်သော ကာမာဝစရ သမာဓိ
 သည် ဖြစ်၏။ သုခ၌တပ်သော နိကန္တိ-ကွာလတ်သော် ပဉ္စမဖျာန်၏ ဥပစာရ
 ဖျာန်ဖြစ်သော ကာမာဝစရ သမာဓိသည်ဖြစ်၏။ ထိုသမာဓိကို ရည်၍။ “တဿ
 တဿ ဖျာနဿ ဥပစာရော ဥပ္ပဇ္ဇတိ တာဝ ပဝတ္ထာဖျာနသာဝနာ ပရိပဒေါကို
 ဝုစ္စတိ” ဟု မိန့်အပ်သတည်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဥပစာရတော၊ ဥပစာရမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ၊ အကြင်
 ရွှေလောက်။ အပ္ပနာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ပဝတ္ထာ၊
 ဖြစ်သော။ ပညာ၊ ကို။ “အဘိညာ” တိ၊ အဘိညာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ကျမ်းဇာတ်။ ။ အထိုမှ၍ လေးပါးပြားထွင်း သနည်း စုဒ္ဓါရကား သာပနေသာ-
 စသည်တက်။

ပန၊ ဆက်။ သာသောပဋိပဒါ၊ သည်။ ကေစွဿ၊ အချိုသသူအား။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
 ငြိုငြင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဝရဏာဒိပစ္စနိကဓမ္မ သမုဒါစာရဂ္ဂဟဏ
 တာယ၊ နိဝရဏ-စသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ ဥပါဒ်ခြင်း ထူထပ် များ
 ပြားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကိစ္ဆာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သည်။ အသုမသေဝနာ၊
 မချမ်းသာသဖြင့် မှီဝဲအပ်ပွားစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊
 ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကေစွဿ၊ အချိုသသူအား။ တဒဘာဝေန၊ ထို
 နိဝရဏစသော ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့၏ ဥပါဒ်ခြင်း မထူ မထပ်မများပြား
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုခ၊ ချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိညာပိ၊
 သည်လည်း။ ကေစွဿ၊ အချိုသသူအား။ ဒန္နာ၊ နှေးသည်။ ဝါ၊ နဲ့ သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မန္နာ၊ နဲ့ သည်။ အသိသပ္ပဝတ္ထိ၊ မလျင်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။
 “အသိသပ္ပဝတ္ထိနိတိဝါ” ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေစွဿ၊ အချိုသသူအား။ ခိပ္ပါ၊
 လျင်သည်။ အမန္နာ၊ မနဲ့ သည်။ သိသပ္ပဝတ္ထိ၊ လျင်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။
 “သိသပ္ပဝတ္ထိနိတိပိ” ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယော၊ အကြင်
 သူသည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ကိလေသော၊ တို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘေန္တော၊ ခွါသည်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစရကုသလပဒ

ရှိသော်။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ သသင်္ခါရေန၊ သင်္ခါရနှင့်တကွသော။ သပ္ပယောဂေန၊ ပုပ္ဖပယောဂနှင့်တကွသော။ ပစ္စယဂဒဏှ၊ အာရုံ-စသော ပစ္စည်းအပေါင်းဖြင့်။ (ထည့်)။ ကိလမန္တော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ ခွါ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိက္ခမ္ဘိတ ကိလေသော၊ ခွါအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပနာပရိဝါသံ၊ အပ္ပနာဖြင့် နေခြင်းကို။ ဝသန္တော၊ နေလိုသည်ဖြစ်၍။ တနည်း။ အပ္ပနာပရိ ဝါသံ၊ အပ္ပနာ၏ ထုံခြင်းကို။ ဝသန္တော၊ ထုံစေသည်ဖြစ်၍။ တနည်း။ အပ္ပနာ ၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝသန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။

ဈာန ပဋိလာဘံ အာဂမေန္တေတိ အဓိပ္ပာယော။

စိဒရန၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလ၌။ အင်္ဂပါတုဘာဝံ၊ ဝိတက်-စသော ဈာန်အင်္ဂါ၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒန္တာဘိညာနာမ၊ နှုန်းနှေးသော အဘိညာဉ် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အင်္ဂ ပါတုဘာဝံ၊ ဝိတက်-စသော ဈာန်အင်္ဂါ၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသို့။ ပါပုဏာ တိ၊ ရောက်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ခိပ္ပာဘိညာနာမ၊ လျင်သော အဘိညာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘန္တော၊ ခွါလတ်သော်။ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်။ အကိလမန္တော၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ ခွါနိုင်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သုခါပဋိပဒါနာမ၊ လွယ်သော။ ဝါ၊ ချမ်းသာသော ပဋိပဒါ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ တသ္မိံ ဈာနာဓိကာရေ ဌံ။ ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ ဆိုသင့်၊ ဆိုထိုက်ကုန် သော။ (ထည့်)။ ယာနိ-ယာဒိသာနိ၊ ကုန်သော။ သပ္ပာယာ-သပ္ပာယာနိစ၊ လျောက်ပတ်သည်၊ မလျောက်ပတ်သည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပလိဗောဓု ပစ္စေဒါဒိနိ၊ ပလိဗောဓကိုဖြတ်ခြင်း-အစရှိကုန်သော။ ပုဗ္ဗကိစ္စာနိစ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စ တို့ကို၎င်း။ အပ္ပနာကောသလ္လာနိစ၊ အပ္ပနာ၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၌။ စိတ္တဘာဝနာ နန္ဒေသေ၊ ၌။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ၊ ပြုအပ်

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

42 A

ကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုသပ္ပာယ်၊ အသပ္ပာယ်-စသည်တို့တွင်။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသပ္ပာယ်သေဝိ၊ မလျှောက်ပတ်သည်ကို မှီဝဲလေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ နိ။ တဿပုဂ္ဂဿ၊ ထိုမလျှောက်ပတ်ကို မှီဝဲလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်၎င်း။ ဒန္ဓာ၊ သော။ အဘိညာဓ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ နိ။ သပ္ပာယ်သေဝိနော၊ လျှောက်ပတ်သည်ကို မှီဝဲလေ့ ရှိသည့်အား။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်၎င်း။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာဓ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ပုဗ္ဗဘာဂေဥပစာရဈာန်ကိုရသည်မှ ရှေ့အဘို့၌။ အသပ္ပာယ်၊ မလျှောက် ပတ်သည်ကို။ သေဝိတွာ၊ ရှိ။ အပရဘာဂေ၊ ဥပစာရဈာန်ကို ရသည်မှနောက် အဘို့၌။ သပ္ပာယ်သေဝိ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကိုမှီဝဲလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဝါ၊ ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂေဥပစာရဈာန်ကိုရသည်မှ ရှေ့အဘို့၌။ သပ္ပာယ်၊ လျှောက် ပတ်သည်ကို။ သေဝိတွာ၊ မှီဝဲ၍။ အပရဘာဂေ၊ ဥပစာရဈာန်ကို ရသည်မှ နောက်အဘို့၌။ အသပ္ပာယ်သေဝိ၊ မလျှောက်ပတ်သည်ကို မှီဝဲလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝေါမိဿကတာ၊ ရောကုန် သော။ “ဝေါမိဿကတာ ဝေါမိဿတာတိပိ”။ ပဋိပဒါ၊ အဘိညာတို့ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တထာ၊ တပါး။ ပလိဗောဓုပစ္စေဒါဒိကံ၊ သော။ ပုဗ္ဗ ကိစ္စံ၊ ကို။ အသမ္မာဒေတွာ၊ မပြည့်စုံစေမှု၍။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အနယုတ္တဿ၊ အားထုတ်သည့်အား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပရိယယေန၊ ထိုမှပြန်သောအားဖြင့်။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အပ္ပနာ ကောသလ္လာနိ၊ တို့ကို။ အသမ္မာ ဒေန္တဿ၊ မပြည့်စုံစေသည့်အား။ ဒန္ဓာ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာဒေန္တဿ၊ ပြည့်စုံစေသည့်အား။ ခိပ္ပါ၊ လျင်သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အပိစ-အပရော နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တဏှာအဝိဇ္ဇာ ဝသေနစ၊ တဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ သမထဝိပဿာနာ ဓိကာရ ဝသေနစာပိ၊ သမထ၌ ရှေးကပြုဘူးသော အကြောင်းကုသိုလ် ဝိပဿနာ၌ ရှေးကပြုဘူးသော အကြောင်းကုသိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ တောသံ၊ ထို ပဋိပဒါ၊ အဘိညာတို့၏။ ပဒဘဒေ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ရွဲအံ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစရကုသလပဒ

တဏှာဘိဘူတဿ၊ တဏှာသည် နှိပ်စက်အပ်သသူအား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနဘိဘူတဿ၊ တဏှာသည် မနှိပ်စက်အပ်သသူ
 အား။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။
 အဝိဇ္ဇာ ဘိဘူတဿ၊ အဝိဇ္ဇာသည် နှိပ်စက်အပ်သသူအား။ ဒန္တာ၊ သော။
 အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနဘိဘူတဿ၊ အဝိဇ္ဇာသည် မနှိပ်စက်အပ်
 သသူအား။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။
 ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမထေ၊ သမာဓိ၌။ အကတဗေဒိကာ
 ရော၊ ရှေးကပြုဘူး၊ လေ့လာဘူးသော အကြောင်းကုသိုလ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတဗေဒိကာရဿ၊ သမာဓိ၌ ရှေးကပြုဘူး၊ လေ့လာဘူး
 သော အကြောင်းကုသိုလ်ရှိသသူအား။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌။ အကတဗေဒိကာရော၊ ရှေးကပြုဘူး၊ လေ့လာဘူး
 သော အကြောင်းကုသိုလ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထို
 ဝိပဿနာ၌ ရှေးကပြုဘူး၊ လေ့လာဘူးသော အကြောင်းကုသိုလ်မရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒန္တာ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတဗေဒိကာ
 ရဿ၊ ဝိပဿနာ၌ ရှေးကပြုဘူး၊ လေ့လာဘူးသော အကြောင်းကုသိုလ်
 ရှိသသူအား။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသိန္ဒြိယ ဝသေနစာပိ၊ ကိလေသာ ဣန္ဒြေတို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။
 တောသံ၊ ထိုပဋိပဒါ၊ အဘိညာတို့၏။ ဘေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တိဗ္ဗကိလေသဿ၊ ထက်သော ကိလေသာရှိသော။ မုဒိန္ဒြိယဿ၊
 နုသော သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေရှိသသူအား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒန္တာ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တိက္ခိန္ဒြိယဿ၊ ထက်သော သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေရှိသ
 သူအား။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မန္တကိလေသဿ၊
 နဲ့သော ကိလေသာရှိသော။ မုဒိန္ဒြိယဿ၊ နုသော သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေရှိသ
 သူအား။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒန္တာ၊ သော။
 အဘိညာ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တိက္ခိန္ဒြိယဿ၊

ထက်သော သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေရှိသူအား။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

အနုသန္ဓေဓကား။ ။ သပ္ပာယ် စသည်၏အစွမ်း တဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏အစွမ်း၊ အဝိ
ကာရ၏ အစွမ်း၊ ကိလေသာ ဣန္ဒြေ၏ အစွမ်းဖြင့် ဆရာပြုခဲ့သော ပဋိပဒါ
အဘိညာတို့သည် ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်သာ ဖြစ်ခဲ့ စွမ်းရှိရကား ဓမ္မနိဋ္ဌေသကိုလည်း
ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ညွှန်ပါသင့်၏ဟု ပြလိုသော ဆရာသည် ယောပုဂ္ဂလော
စသည်မိန့်သော်....

ဣတိ၊ သို့။ ဣမာသု ပဋိပဒါ အဘိညာသု၊ ဤပဋိပဒါ အဘိညာတို့တွင်။
ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ပဋိပဒါယ၊ ဖြင့်။
ဒန္တာယ၊ သော။ အဘိညာယ၊ ဖြင့်။ ဈာနံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ နောက်၏။
တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ တံ ဈာနံ၊ ကို။ “ဒုက္ခပဋိပဒိ ဒန္တာဘိည” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော ဒုတိယဈာန် စသည်တို့၌လည်း။ သေဝ
နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

အနုသန္ဓေကျမ်းတက်။ ။ ပဌမဈာန်၌ ပဋိပဒါ၊ အဘိညာတို့၏ အထူးကို ဆိုပြီ။
ဒုတိယဈာန် စသည်တို့၌ အဘယ်သို့ ဆိုအံ့နည်း စွမ်းရှိရကား တတ္ထ-စသည်ကို
တက်သော်-

တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဈာန်-စသည်တို့၌။ “တ ဒနုဓမ္မတာ၊ ထိုထိုပဌမဈာန်
စသည်တို့အား လျှောက်ပတ်သော သဘောရှိသော။ သတိ၊ သတိသည်။
သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာ တည်အံ့။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဌိတိ ဘာဂီနီ၊ မဆုတ်၊
မယုတ်တည်ခြင်း အဘို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တသတိယာ
ဝါ၊ ဟောတော်မူအပ်သော သတိကိုလည်းကောင်း။ တံ တံ ဈာန နိကန္တိ
ယာဝါ၊ ထိုထိုဈာန်၌ တပ်သော နိကန္တိကို လည်းကောင်း။ ဝိက္ခမ္ဘနေ၊
ခွါခြင်း၌။ ပဋိပဒါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တံ တံ ဈာနပစာရံ၊ ထိုထို
ဒုတိယဈာန်စသောတို့၏ ဥပစာရ သမာဓိသို့။ ပတ္တဿ၊ ရောက်ပြီးသော
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပ္ပနာယ၊ အပ္ပနာဈာန်ကို။ ပရိဝါ၊ ဖြစ်စေခြင်း၌။ အဘိညာစ၊
အဘိညာကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

မူလနိကာ ဓိပ္ပာယ်။ ။ တံ ဒနုဓမ္မတာတိ တ ဒနုပတာဘူတာ၊ သာ ပန
တဒဿာဒ သင်္ခါတာ တဒဿာဒ သမ္ပယုတ္တ ခန္ဓသင်္ခါတာ ဝါ မိစ္ဆာသတိတိ

ဝဒန္တိ။ အဝိဂတနိကန္တိကာ တံ တံ ပရိဟရဏ သတိတိပိ ဝတ္ထု၊ ဝဇ္ဇတိတိ ဝေဉ္စ ကတွာ သတိယာ ဝါ နိကန္တိယာဝါတိ ဝိကပ္ပေါ ကတော။ ဝဝ၄-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။တ ဒနုဓမ္မတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တ ဒနုရူပတာ ဘူတာ၊ ထိုထို ပဌမဈာန်-စသည်အား လျှောက်ပတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ လျှောက်ပတ် သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သာ၊ ထိုတဒနုဓမ္မတာသည်။ တဒဿာဒသင်္ခါတာ၊ ထိုထိုပဌမဈာန်-စသည်၌ တပ်တတ်သော တဏှာဟု ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ တ ဒဿာဒ သမ္ပယုတ္တခန္ဓ သင်္ခါတာဝါ၊ ထိုထို ပဌမဈာန် စသည်တို့၌ တပ်တတ်သော တဏှာနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ မိစ္ဆာသတိ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝိဂတ နိကန္တိကာ၊ ထိုထိုပဌမဈာန် စသည်၌ မကင်းသော တပ်ခြင်းရှိသော။ တံ တံ ပရိဟရဏ သတိတိပိ၊ ထိုထိုဈာန်ကို ဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော ထတိ ဟူ၍လည်း။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင် ၄၁။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဆင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဝေဉ္စ ကတွာ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ သတိယာ ဝါ နိကန္တိယာဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝိကပ္ပေါ၊ ဝိကပ် အနက်ရှိသော ဝါ သဒ္ဓါကို။ အာစရိယေန၊ သည်း ကတော၊ ၏။

အနုဋီကာ။ ။တ ဒနုရူပတာတိ တဿ ပဌမာဒိဇ္ဈာနဿ အနုရူပသဘာဝါ။ ယထာ လဒ္ဓဇ္ဈာနံ သန္တတော ပဏီတတော ဒိဗ္ဗာ အဿာဒိယမာနာ နိကန္တိ တံ သမ္ပယုတ္တာ ခန္ဓာ ဝါ တဒါရက္ခဘူတာ သတိ ယေဝ ဝါ တဿ ဈာနဿ အနုစ္ဆဝိကတာယ တ ဒနုဓမ္မတာ သတိတိ ဝုတ္ထာတိ။ ။ဝ၁၁-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။တ ဒနုရူပတာတိ၊ ကား။ တဿ ပဌမာဒိဇ္ဈာနဿ၊ ထိုပဌမ ဈာန် အစရှိသည်အား။ အနုရူပ သဘာဝါ၊ လျော်သော သဘောရှိသော။ ယထာ လဒ္ဓဇ္ဈာနံ၊ အကြင် အကြင် ရအပ်သော ဈာန်ကို။ သန္တတော၊ ငြိမ်သက်သော အားဖြင့်။ ပဏီတတော၊ မြတ်သော အားဖြင့်။ ဒိဗ္ဗာ၊ မြင်၍။ အဿာဒိယမာနာ၊ သာယာသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ နိကန္တိ၊ တပ်ခြင်း တဏှာကို၎င်း။ တံ သမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုတပ်ခြင်းတဏှာနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာဝါ၊ ခန္ဓာတို့ကို၎င်း။ တဿ ဈာနဿ၊ ထိုပဌမဈာန် အစရှိသည်အား။ အနုစ္ဆ ဝိကတာယ၊ လျှောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တ ဒနုဓမ္မတာ သတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္ထာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ တဒါရက္ခဘူတာ၊ ထိုပဌမဈာန် အစရှိသည်ကို စောင့်တတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သတိယေဝ၊ သတိကိုသာလျှင်။ တဿ ဈာနဿ၊ အား။ အနုစ္ဆဝိကတာယ၊ ကြောင့်။ တဒနုဓမ္မတာ သတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္ထာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

အနုသဓမ္မကျမ်းတမ်း။ ။အနေကန္တိက ဖြစ်သော အာဂုံ၏ အစွမ်းဖြင့် ပြုပြန်ထို ရကား အနေကန္တိက ဒီပကဖြစ်သော အဝိသဒ္ဓါနှင့်တကွ အာဂမန ဝသေနာပိ စသည်တက်သော်....

စ၊ဆက်။ အာဂမန ဝသေနာပိ၊ လာရာအကြောင်းအာဂုံ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။
ပဋိပဒါစ၊ တို့သည်၎င်း။ အဘိညာစ၊ တို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိယေဝကုန်သည်
သာတည်း။

မူလဋီကာဗိပ္ပာယ်။ ။အာဂမန ဝသေနာပိစ ပဋိပဒါဟောန္တိ ယေဝါ တိ
ဣဒံ ကဒါစိ ဒုတိယာဒိနံ ပဌမာဒိ အာဂမန ကတပဋိပဒတံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ အပိ
သဒ္ဓေါ ဟိ အနေကန္တိကတံ ဒိပေတိ၊ တေဿ အနေကန္တိကတ္တာဇေ စ ပါဠိ
ယံ ဧကေကသ္မိံ ဈာနေ စတသော ပဋိပဒါ စတ္တာရိ အာရမ္မဏာနိ သောဠ
သက္ခတ္ထုကဉ္စ ဝိသံ ဝိသံ ယောဇိတံ၊ အညထာ ဧကေကသ္မိံ ပဋိပဒါဒိမ္မိ နဝနဝ
ဈာနာနိ ယောဇေတဗ္ဗာနိ သိယန္တိ။ ။ ၀၀၄-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။အာဂမန ဝသေနာပိ စ ပဋိပဒါ ယောန္တိယေဝါတိ ဣဒံ ကို
ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဒုတိယာဒိနံ၊ ဒုတိယဈာန် အစရှိသည်တို့၏။ ပဌမာဒိ အာဂမန
ကတပဋိပဒတံ၊ ပဌမဈာန်အစရှိသည်တို့၏ ရောက်ကြောင်းသည် ပြုအပ်သော
အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။
အပိသဒ္ဓေါ၊ အပိသဒ္ဓါသည်။ အနေကန္တိကတံ၊ ကေနမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။
ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ တေဿ၊ ထိုဒုတိယဈာန် စသည်တို့၏ ပဌမ
ဈာန် အစရှိသည်တို့၏ ရောက်ကြောင်းသည် ပြုအပ်သော အကျင့်ရှိသည်၏
အဖြစ်၏။ အနေကန္တိကတ္တာဇေ၊ ကေနမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်။
ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ ဧကေကသ္မိံ ဈာနေ၊ တခုတခုသော ဈာန်၌။ စတသော၊
ထေးပါးကုန်သော။ ပဋိပဒါ၊ ထိုကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။
အာရမ္မဏာနိ၊ ထိုကိုလည်းကောင်း။ သောဠသက္ခတ္ထုကဉ္စ၊ သောဠသက္ခတ္ထုက
နည်းကိုလည်းကောင်း။ ဝိသံ ဝိသံ၊ အသီး အသီး။ ယောဇိတံ၊ ယှဉ်အပ်၏။
အညထာ၊ ကေန မဟုတ်သည်မှတစ်ပါး ကေန၏ အဖြစ်ကို ယူအပ်သည်ရှိသော်။
ဧကေကသ္မိံ၊ တခု တခုသော။ ပဋိပဒါဒိမ္မိ၊ ပဋိပဒါ အစရှိသည်၌။ နဝနဝဗ္ဗာ
နာနိ၊ ကိုးပါး၊ ကိုးပါးသော ဈာန်တို့သည်။ ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်
သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

အနုဋီကာဗိပ္ပာယ်။ ။ကဒါစိတိ ယဒါပဌမံ အဓိဂန္ဓာ ယထာ နိသိန္ဓော ယေဝ
ဝိနာ ပယောဂန္တရံ ဒုတိယာ ဒိနိ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ဤဒိသေ ကာလေတိ အတ္ထော။
၀၀၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ကဒါစိတိ၊ ကား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ပဌမံ၊ ပဌမဈာန်ကို။
အဓိဂန္ဓာရ၍။ ယထာ နိသိန္ဓော ယေဝ၊ ထိုင်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ ပယောဂန္တရံ၊
ထုံ ထတပါးကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ဒုတိယာဒိနိ၊ ဒုတိယဈာန် အစရှိသည်တို့ကို။
အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ဤဒိသေ၊ ဤသို့သော သဘောရှိသော။ ကာလေ၊ ၌။ ဣတိ
အယံ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သော အကျင့်ရှိသော။ ဒန္ဓာဘိညံ၊ နို့ နှေးသော အဘိညာရှိသော။ ပဌမံ ဈာန်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဒုတိယမ္ပိ၊ ဒုတိယ ဈာန်သည်လည်း။ တာဒိသမေဝ၊ ထို အကြောင်း ပဌမဈာန်နှင့် တူသည်သလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတိယ စတုတ္ထသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ စတုက္ကနယော၊ ၌။ ပဋိပဒါ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဓာ၊ လေးပါး အပြား ဖြင့်။ ဘေဒေါ၊ အပြားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗောယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ပဉ္စက နယေပိ၊ ၌လည်း။ ပဋိပဒါ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဓာ၊ ဖြင့်။ ဘေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပဒါ ဝသေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ စတ္တာဓော၊ ကုန်သော။ နဝကာ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု စတုသုနဝကေသု၊ တို့၌။ ပါဠိတော၊ ပါဠိအားဖြင့်။ ဆတ္တိ သမိတ္တာနိ၊ သုံးဆဲ့ ခြောက်ပါးသော စိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထတော ပန၊ သရုပ်အားဖြင့်ကား။ ပဉ္စက နယော၊ ၌။ စတုက္ကနယထာ၊ ၏။ ပဝိဋ္ဌတ္တာ၊ ဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသတိမေဝ၊ နှစ်ဆယ်သော စိတ်တို့သည်သာ လျှင်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ် တည်း။

ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါတည်း။

အာရမ္မဏစတုက္က

၁၈၁။ ဣဒါနံ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ ဈာန် နာမ၊ ဤဈာန်မည် သည်။ ပဋိပဒါဘေဒေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ အာရမ္မဏ ဘေဒေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဧဟာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿဈာနဿ၊ ၏။ တံပဘေဒံ၊ ထိုအပြားကို။ ဒဿေ တံ၊ ငှား။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို “ကတမေဓမ္မာ” အစရှိသော စကား၌။ ပရိတ္တံ ပရိတ္တာ ရမ္မဏန္တိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ယံဈာန်၊ အကြင်ဈာန်သည်။ အပ္ပဂုဏံ၊ မလေ့လာ

အပ်သည်။ ဝါ၊ ငါးပါးသော ဝသီဘော်တို့ဖြင့် အလေ့အလာမပြုအပ်သည်။
“ပဉ္စဟိ ငသီတာဟိ အ ဝသီကတံ”။ ဇွီကာ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကျမ်းတစ်။ ။ မလေ့ထာကာမျှတည်း ပရိတ္တမည်သလော စုဒ္ဓါရိရကား ဥပရိဇ္ဈာ
နဿ ပစ္စယော ထဝိတုံ န သက္ကောတိ-မိန့်သော်....

ဥပရိဇ္ဈာနဿ၊ အထက်စွာရန်၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဘဝိတုံ၊
ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣဒံစွာနံ၊ သည်။ ပရိတ္တံနာမ၊
နည်းသော အာနုဘော်ရှိသော စွာရန်မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကောကျိကား။ ။ တသက်ပန် လေ့ထာလျှင်းမူလည်း အထက်စွာရန်၏
အကြောင်းမဖြစ်သော် ပရိတ္တမည်၏ဟူလို။

ပန၊ တပါး။ ယံ စွာနံ၊ သည်။ အဝစိုတေ၊ မပွားစေအပ်သော။ သုပ္ပမတ္ထေဝါ၊
စကော အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သရာဇမတ္ထေဝါ၊ အိုးဖုံး
စလောင်း အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အာရမ္မဏော၊ ခွံ။ ပဝတ္ထံ၊
ဖြစ်၏။ တံ စွာနံ၊ သည်။ အဿစွာနဿ၊ အား။ ပရိတ္တံ၊ ကျဉ်းသော။ ဝါ၊
ငယ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဣမိနာ အတ္ထေန၊ ဤသို့
အနက်ကြောင့်။ ပရိတ္တာရမ္မဏံ၊ ငယ်သော အာရုံရှိသောစွာရန်မည်၏။
ယံစွာနံ၊ သည်။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာအပ်၏။ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေ
အပ်၏။

ကျမ်းတစ်။ ။ လေ့ထာကာမျှတည်း အပ္ပမာဏမည်သလော စုဒ္ဓါရိရကား ဥပ
ရိဇ္ဈာနဿ ပစ္စယော ထဝိတုံ သက္ကောတိ မိန့်သော်....

ဥပရိဇ္ဈာနဿ၊ အထက်စွာရန်၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဘဝိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောတိ၊
၏။ ဣဒံစွာနံ၊ သည်။ အပ္ပမာဏံနာမ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်၊ ကြီးမားသော အာနု
ဘော်ရှိသော စွာရန်မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကောကျိကား။ ။ ညုဏတ္ထရံ ဖြစ်သော သူတို့အား တနေရာတည်း၌
ထော်လည်း အထက်စွာရန်ကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော် ဝသီထော်ဖြင့် အပဂုဏနာ
မီသုဘာဝိတံ ဖြစ်ထေလျှင်းမူလည်း အပ္ပမာဏ မည်ပါ၏ ဟူလို။

ယံ စွာနံ၊ အကြင်စွာရန်သည်။ ဝိပုလော၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော။ အာရမ္မဏော၊
ခွံ။ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်၏။ တံစွာနံ၊ ထိုစွာရန်သည်။ အဿစွာနဿ၊ အား။ ဝုခိပ္ပမာ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝရကုသလပဒ

ဏတ္တာ၊ ကြီးပွားသော ပမာဏရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပမာဏံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဣမိနာအတ္တေန၊ ကြောင့်။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်၊ ကြီးပွားသော အာရုံရှိသော ဈာန်မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝုတ္တလက္ခဏဝေါမိဿကတယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေါမိဿက နယော၊ ရောသော နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရမ္မဏဝသေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ နဝက၊ တို့သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣ၊ ဤအာရမ္မဏ စတုက္ကန္တံ။ စိတ္တဂဏနာပိ၊ စိတ်ကို ရေတွက်ခြင်းသည်လည်း။ ပုရိမသဒိသာ ဝေါရှေးပဋိပဒါစတုက္ကန္တံတူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

အာရမ္မဏ စတုက္ကံ၊ အာရမ္မဏ စတုက္ကတည်း။

—
 အာရမ္မဏပဋိပဒါမိဿက

၁၈၆။ ဣဒါနိ၊ ဤဒါနိ၊ ဤ။ အာရမ္မဏ ပဋိပဒါ မိဿကံ၊ အာရုံ၊ ပဋိပဒါအရော ဖြစ်သော။ သောဠသက္ခတ္တက နယံ၊ သောဠသက္ခတ္တကနည်းကို။ ဒဿေတု၊ ငှား။ ပုန၊ တဖန်။ ကဏမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ အာရန္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို 'ကဏမေ ဓမ္မာ' အစရှိသော စကား၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပဌမ နယော၊ ၌။ ဝုတ္တဇ္ဈာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဈာန်သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒတ္တာ၊ ဆင်းရဲသော အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဒန္တာဘိညတ္တာ၊ နှေးသော အဘိညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပရိတ္တတ္တာ၊ နည်းသော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပရိတ္တာ ရမ္မဏတ္တာ၊ ငယ်သော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဟိနံ၊ ယုတ်၏။ သောဠသမနယော၊ ၌။ ဝုတ္တဇ္ဈာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဈာန်သည်။ သုခ ပဋိပဒတ္တာ၊ လွယ်သော အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဒိပ္ပါဘိညတ္တာ၊ လျင်သော အဘိညာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အပ္ပမာဏတ္တာ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။

အဋ္ဌကထာ - ဒုတိယတွဲ

43
 A

အပ္ပမာဏာ ရမ္မဏတ္တာ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဏိတံ၊
 မြတ်၏။ သေသေသု၊ ပဌမနည်း သောဋ္ဌသမနည်းမှကြွင်းကုန်သော။ စုံရွဲသသု၊
 ကုန်သော။ နယေသု၊ တို့၌။ ဧကေန၊ သော။ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တိဟိ၊ ကုန်သော။
 ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟိနု၊ ပဏိဘတဝါယုတ်သည်၏ အဖြစ်၊
 မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၎င်း။

ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ အယံ နယော၊ ဤသေဋ္ဌသက္ကတ္တက
 နည်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတော၊ နည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဈာနုပ္ပတ္တိ ကာရဏတ္တာ၊ ဈာန်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ အယံ နယော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတော၊ ၎င်း။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ ပထဝီ ကသိဏေ၊ ၌။ သုဒ္ဓိကဗျာနံ၊ သုဒ္ဓိကဗျာန်ကို။
 စတုက္ကနယ ဝသေန၊ စတုက္ကနည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပဉ္စကနယ ဝသေန၊
 ပဉ္စကနည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သုဒ္ဓိကပဋိပဒါ၊
 ကို။ တသ၊ စတုက္ကနယဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ပဉ္စကနယဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဒေသိ
 တာ၊ ၎င်း။ သုဒ္ဓိကာ ရမ္မဏံ၊ သုဒ္ဓိကာ ရမ္မဏကို။ တထာ စတုက္ကနယ ဝသေန၊
 ဖြင့်၎င်း။ မဉ္စကနယ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဒေသိတံ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုစတုက္ကနယ
 စသည်၌။ ယာဒေဝတာ၊ အကြင် နတ်တို့သည်။ ပထဝီကသိဏေ၊ ၌။ သုဒ္ဓိ
 ကဗျာနံကို။ စတုက္ကနယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိယမာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိ
 သော်။ ဗုဒ္ဓိတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ တာသံဒေဝတာနံ၊
 တို့အား။ သပ္ပာယဝသေန၊ လျောက်ပတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ သုဒ္ဓိကဗျာနေ၌။
 စတုက္ကနယော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ၎င်း။ ယာဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စကနယဝသေန၊
 ဖြင့်။ ဒေသိယမာနံ၊ သော်။ ဗုဒ္ဓိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံဒေဝတာနံ၊
 တို့အား။ သပ္ပာယ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စကနယော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ၎င်း။ ယာ
 ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ သုဒ္ဓိက ပဋိပဒါယ၊ ၌လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓိကာရမ္မဏေ၊
 ၌လည်းကောင်း။ စတုက္ကနယ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိယမာနံ၊ သော်။ ဗုဒ္ဓိတုံ၊ ငှာ။
 သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံဒေဝတာနံ၊ တို့အား။ သပ္ပာယ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သုဒ္ဓိက
 ပဋိပဒါယ၊ ၌လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓိကာ ရမ္မဏေ၌၎င်း။ စတုက္ကနယော၊ ကို။ ဒေသိတော၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝရေကုသလပဓ

၏။ ယာဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စကနယ ငသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိယမာနံ၊ သော်။
ဗုဇ္ဈိတံ၊ ငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံ ဒေဝတာနံ၊ တို့အား။ သပ္ပိယဝသေန၊
ဖြင့်။ ပဉ္စကနယော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟေဋ္ဌာ၊ သေဋ္ဌ
သက္ခတ္တုကနည်းမှ ရှေးအသို့ဖြစ်သော အောက်၌။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ ဝသေန၊
ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတာ၊ ၏။

စ၊ ဆက်။ ဝါ၊ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ မှတပါး ဒေသနာ ဝိလာသပ္ပတ္တိ
အကြောင်းကိုဆိုအံ့။ ဒေသနာ ဝိလာသပ္ပတ္တော၊ ဒေသနာကို တင့်တယ်
မွယ်စေတတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သို့ ရောက်တော်မူသော။ ပဿိန္ဒ
ပဋိသမ္ဘိဒေါ၊ အသီးအသီးကွဲပြားသော လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်
ပျံတော်မူသော။ ဒသဗလ စတုဝေသာရဇ္ဇ ဝိသဒဉာဏော၊ ဒသဗလဉာဏ်၊
စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ဟူသော သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ဉာဏ်ရှိတော်မူသော။
သေ-သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။

ပုတ်ချက်။ ။ပဿိန္ဒဟူသောဝါဒ်ဖြင့် အသီးအသီးကွဲပြားသော ထောကုတ္တရာ
ပဋိသမ္ဘိဒါကို စင်စေသည်။ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး သရုပ်ကား....

၁။ ဝိပါက်၊ ကြိယာ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပစ္စယပ္ပန်၊ ဘာထိတတ္တဟု ဆိုအပ်သော အကျိုး
ငါးပါးကို ထွန်းပြတတ်သော အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ။

၂။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ မဂ်လေးတန်၊ ပစ္စယဓမ္မ၊ ဘာထိတဟု ဆိုအပ်သော
အကြောင်းငါးပါးကို ထွန်းပြတတ်သော ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ။

၃။ သာမာဂဓာ မူလသာသာ၊ ယာယာဒိကပ္ပိကာ နရာ။
ဗြဟ္မာနောစာသုတာလာပါ၊ သမ္ဗုဒ္ဓါစာပိ ဘာသရေ-
ဟူသောဂါထာနှင့်အညီ ကမ္ဘာဦးသူ၊ ဗြဟ္မာ၊ ဘုရား၊ ထူတပါးစတားကို
မကြားဘူးသော သူငယ်တို့၊ လှေလာသော မူလသာသာ မဂ်စတိုင်းထူတို့
ဥစ္စာသဘာဝနိရုတ္တိကို ကြားက ဖဿော၊ ဝေဒနာ၊ စသည်ကား မှန်၏။
ဖဿိ၊ ဖဿာ၊ ဝေဒနိ၊ ဝေဒနော၊ စ သည်ကား မမှန်ဟု မူလသာသာ မှန်၊
မမှန်ကို မထောက် မပြန် ထွန်းပြတတ်သော နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ။

၄။ ရှေးဉာဏ်သုံးပါး၏ အာရုံ၊ ကိစ္စ၊ ထက္ခဏာ စသည်ကို ထွန်းပြတတ်သော
ပဋိသာဏ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၏ အာနုဿေကို စုဥပန္တထေရ်ကျော်ဝတ္ထုဖြင့်
ပြအပ်၏။

ငါးလေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ ရောက်ကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝ
က၊ တို့၏ ပဋိသမ္ဘိဒါထက် ဆ၊ ဆတက်၍ လွန်ကဲထင်မြန်၊ အားသန်သော

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပဋိသန္တိဒါဏ္ဍင်္ဂါဏ္ဍင်္ဂါ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရား၏ လေးပါး
သော မဟာပဋိသန္တိဒါဏ္ဍင်္ဂါဏ္ဍင်္ဂါတရား နှလုံးသားအတွင်း ထိတင်းထုံး
တော်မူပါဟု မပြတ်ကိုးကွယ်၍။

အတ္တ၊ ဓမ္မ၊ သန္တိဒါစ၊ နိရုတ္တိ ပဋိသန္တကော၊
စတုသန္တိဒဗ္ဗတ္တာနံ၊ အဂ္ဂပတ္ထံ ဇိနံ နမေ။
ဟုမပြတ်ရှိခိုး အကျိုးကြီးထွန်း။

စမမဇဉ္ဇာဏ်၏ ဆရုပ်ကိုကား....

ဌာနာ ဌာနေ ဝိပါကေစ၊ ဣဏံ ပဋိပဒါယ စ။
နာနာ ဓာတုမိ ယောကမ္မိ၊ သတ္တာနံ အမိမုတ္တိယာ။
ဈာနာဒိနံ သံကိလေသေ၊ ဝေါဒါနေစ ပရောပရေ။
စတုပပါတ ဣဏဉ္စ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခာသဝက္ခယံ။
ဟူသောဝါထာကို မှီသဖြင့်ထိလေ။

ဓတုဝေဇာရဇ္ဇဉ္ဇာဏ်၏ ဆရုပ်ကိုကား....

အန္တရာယေစ နိယျာနေ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထေ အာသဝက္ခယေ။
ဇုမေသု စတုဋ္ဌာနေသု၊ ဗုဒ္ဓေါ ဟောတိ ဝိသာရဒေါ။
ဟူသောဝါထာကိုမှီသဖြင့် ထိလေ။

မွှောနံ၊ တရားတို့၏။ (ယာထာဝ သရသ လက္ခဏာ၌စပ်)။ ယာထာဝသရသ
လက္ခဏာ။ မဘောက်မပြန်သော မိမိကိစ္စလက္ခဏာ၏။ ဝါ၊ မှန်သော
သဘော ဝိသေသလက္ခဏာ၊ သာမညလက္ခဏာ၏။ တနည်း။ ယာထာဝ
သရသ လက္ခဏာ။ မဘောက်မပြန်သော မိမိ၏သဘောဟု ဆိုအပ်သော
လက္ခဏာ၏။

ဇောဇနာ။ ။ယာထာဝ သရသ လက္ခဏာထာဝ အဝိပရိတဿ အတ္ထနော
ထာဝံဝ သင်္ခါတဿ လက္ခဏာ။

သုပ္ပဋိ ဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ဓမ္မပညတ္တိ ကုသလတာယ၊ ဓမ္မပညတ်၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယော
ယော နယော၊ အကြင် အကြင် နည်းကို။ လဗ္ဗတိ၊ ရအပ်၏။ တဿ တဿ
နယဿ၊ ထိုထို ရသင့်သောနည်း၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ကို။ နိယာမေတုံ၊
မှတ်ခြင်းငှာ။ သက္ခောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမာယ ဒေသနာပိလာ
သပ္ပတ္တိယာပိ၊ ဤသို့ ဒေသနာကို တင့် ယံ စမ္ပယံ စေတတ်သော သပ္ပညတ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝရေကုသလပဒ

ဉာဏ်သို့ ရောက်ခြင်းဖြင့်လည်း။ “ပိ သဒ္ဓေါ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယံ အပေက္ခတိ”။
တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပထဝီကသိဏေ ဌံ၊ သုဒ္ဓိက စတုက္ကနယာဒိ ဝသေန၊
ဖြင့်။ သော ဒေသနာ၊ ကို။ ကတာ၊ ခါ။

ကျမ်းစာ။ ။ ဆရာ-သုဒ္ဓိက နဝက၊ ပဋိပဒါ အာရမ္မဏနဝကတို့ကို အဇ္ဈာသယ
ဒေသနာ ဝိလာသအားဖြင့် ယောသောဟူ၍၊ ဤသောဥသက္ခတ္ထုက နယကို
အဘယ်၏အစွမ်းဖြင့် ဟောသနည်း စုဒ္ဓိရိရကား “ယသ္မာ ပန ယေကေစိ ဈာနံ”
တက်သော်....

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယေကေစိ၊ ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊
တို့သည်။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တိနာမ၊ ဖြစ်စေသည် မည်ကုန်၏။ တေပုဂ္ဂလာ၊ ထို
ဈာန်ကိုဖြစ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အာရမ္မဏပဋိပဒါဟိ၊ အာရုံပဋိပဒါ
တို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်
ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အ-ရုံ၊ ပဋိပဒါနှင့် ကင်း၍ဖြစ်စေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိယမတော၊ မြသောအားဖြင့်။ ဈာနုပ္ပတ္တိကာရ
ဏတ္တာ၊ ဈာန်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အယံ သောဠ
သက္ခတ္ထုက နယော၊ ကို။ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဤဥပ္ပါဒေန္တိ၊ သာမဓိ၊ နာမသဒ္ဓါနှင့်တကွ သိရကား ကတော
မိကာရဖြစ်သော မဂ်ကိုရသဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော ဈာန်ရိကုန်သော အကြင်
သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိကုန်၏ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဈာန်ကား မဂ္ဂပဋိပဒ ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့် ဖြစ်စေသည် မမည်ဟူလိုသော်-

န တေ အာရမ္မဏ ပဋိပဒါဟိ ဝိနာ ဥပ္ပါဒေတုံ သက္ကောန္တိလည်း ဖြစ်စေသည်
မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ အာရမ္မဏ ပဋိပဒါနှင့် တင်း၍ မဖြစ်ကုန်။ ယခင် ထိုခ
သော ဖြစ်စေသည် မမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ကင်း၍ဖြစ်ကုန်၏ ဖြစ်စေခြင်း
ငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်၏ ဟူလိုသော်-

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ သုဒ္ဓိကနဝ
ကော၊ သုဒ္ဓိက နဝက၎င်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဋိပဒါနဝကော၊
တို့၎င်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ အာရမ္မဏနဝကော၊ တို့၎င်း။ ဣမေ
သောဠသ နဝကော၊ ဤတဆဲ့ခြောက်ပါးသော နဝကတို့၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စ
ဝီသတိ နဝကော၊ တို့သည်။ ကထိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို
နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော နည်းတို့တွင်။ ဧကကသ္မိ နဝကော၊ တခုတခုသော နဝက၌။

စတုက္က ပဉ္စက ဝသေန၊ စတုက္ကနည်း၊ ပဉ္စကနည်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒွေ ဒွေ နယာ၊ ကိုသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပညာသ နယာ၊ ငါးဆယ် သော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးဆယ်သော နည်းတို့တွင်။ ပဉ္စ ဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော။ စတုက္က နယေသု၊ တို့၌။ သတံ၊ တရာ သော ဈာန်စိတ်၎င်း။ ပဉ္စက နယေသု၊ တို့၌။ ပဉ္စ ဝိသ သတံ၊ တရာနှစ်ဆဲ့ ငါးပါးသော ဈာန်စိတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မါဠတော၊ ပါဠိအားဖြင့်။ ပဉ္စ ဝိသာဓိကာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါး အလွန် ရှိကုန်သော။ ဒွေ ဈာန်စိတ္တသတာနိ၊ နှစ်ရာသော ဈာန်စိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ ပဉ္စ ဝိသာဓိက ဒွေ သတ ဖြစ်သော်လည်း။ ပဉ္စကနယော၌။ စတုက္က နယဿ၊ ၏။ ပဝိဋ္ဌတ္တာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ ဝိသာ ဓိကံ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါး အလွန် ရှိသော။ စိတ္တ သတံ ဝေ၊ တရာသော ဈာန်စိတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်။ ပါဠေ၊ ပါဠိ၌။ ပဉ္စဝိသာ ဓိကာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ တံ၊ နိ ဒွေ စိတ္တသတာနိ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုပဉ္စ ဝိသာ ဓိက ဒွေ သတ စိတ်တို့တွင်။ ဧကေကဿ၊ ၏။ နိဒ္ဒေသေ၌။ ဓမ္မ ဝဝတ္တာန ဝါရာဒယော၊ ကုန်သော။ တယောတယော၊ ကုန်သော။ မဟာဝါရာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ တေ မဟာဝါရာ၊ ထိုသုံးပါး၊ သုံးပါး သော မဟာဝါရတို့ကို။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို တခု တခုသောစိတ်၏ နိဒ္ဒေသ၌။ နယမတ္ထမေဝ၊ နည်းမျှကိုသားလျှင်။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂီ ယနာတင် ဆရာတို့သည်။ (ထည့်)။ သံခိတ္တာ၊ ချုံးအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ သည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပထဝီကသိကံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းတည်း။

၂၀၃။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အာပေါကသိကာ ဒီသုပိ တို့၌လည်း။ တောနိ ဈာနာနိ၊ ဤဈာန်တို့သည်။ ဥပ္ပဗုန္တိ၊ ကုန်၏။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုအာပေါကသိုဏ်းစသည်တို့ကို။ (တေသန္တိ ဈာနာနံ ဟု ယောဇနာလာ၏)။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တပန်း။ ကတပေဓမ္မာ ကုသလာ တိ အာဒါကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ တေသု၊ ထိုအာပေါကသိုဏ်း စသည်တို့၌။ သမ္ပော၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစရကုသလပဒ

သော။ ပါဠိနယောစ၊ ပါဠိနည်းကို၎င်း။ အတ္တဝိဘာဝနာစ၊ အနက်ကိုထင်စွာ
 ပြခြင်းကို၎င်း။ စိတ္တဂဏနာစ၊ စိတ်အရေအတွက်ကို၎င်း။ ဝါရသခေပေါစ၊
 ဝါရကိုချုံးခြင်းကို၎င်း။ ပထဝီကသိဏေ ဌံ။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သလျှင်။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ကသိဏ ပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံ
 ကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ ဤ။ သဗ္ဗော၊ သော။ ဘာဝနာနယော၊ ကို။ ဝိလုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဌံ။
 ပကာသိတောယေဝ၊ ပြအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူး။ မဟာ
 သကုလုဒါယိသုတ္တေ၊ ဌံ။ ဒသကသိဏာနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊
 ထိုဆယ်ပါးသောကသိုဏ်းတို့တွင်။ ဝိညာဏကသိဏံ၊ ဝိညာဏကသိုဏ်းကို။
 (နကထိတံ၌စပ်)။ ဝါ၊ သည်။ အာကာသေ၊ ကသိုဏ်းကိုခွဲ၍ ရအပ်သော
 ကောင်းကင် ပညတ်၌။ ပဝတ္တိတ မဟဂ္ဂတဝိညာဏမ္ပိ၊ ဖြစ်စေအပ်သော
 မဟဂ္ဂုတ် ဝိညာဉ်သည်၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုမဟဂ္ဂုတ်ဝိညာဉ်၌။ ပရိကမ္ပံ၊ စီးဖြန်း
 ခြင်း ပရိကံကို။ ကတွာ၊ ဤ။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတန
 သမာပတ္တိပိ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန သမာပတ်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗပ္ပကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ အာရပ္ပ
 ဒေသနမေဝ၊ အာရပ္ပဒေသနာသို့သာလျှင်။ ဘတေ၊ ဝင်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤရှုပါဝစရ ဒေသနာအရာ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
 နကထိတံ၊ အပ်။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အာကာသကသိဏန္တိ၊ အာကာသ ကသိုဏ်းဟူ၍။
 ကသိဏုဂ္ဂါဒိမံ၊ ကသိုဏ်းကိုခွဲ၍ ရအပ်သော။ အာကာသမ္ပိ၊ ကောင်းကင်
 ပညတ်ကိုလည်းကောင်း။

ပဒ ၈ နိစ္ဆယ။ ။ ကသိဏုဂ္ဂါဒေန လဗ္ဗံ ကသိဏုဂ္ဂါဒိမံ လိုသည်။ ကသိဏုဂ္ဂါဒိ
 တံ လို။

တံ အာကာသံ၊ ထိုကောင်းကင်ပညတ်ကို။ အာရပ္ပဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ဤ။
 ပဝတ္တကုန္ဒာပိ၊ ဖြစ်သောခန္ဓာတို့ကို၎င်း။ ဘိတ္တိစ္ဆိန္ဒု၊ ဒီသု၊ နံရံပေါက် စသည်
 တို့တွင်။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါး၌။ ဂဟေတဗ္ဗ၊ နိမိတ္တ၊ ပရိစ္ဆေ
 ဒါ ကာသမ္ပိ၊ ယူအပ်သော နိမိတ်ဖြစ်သော ပရိစ္ဆေဒါ ကာသကို၎င်း။
 “ဂဟေတဗ္ဗနိမိတ္တေတိပိအတ္တိ” ။ တံပရိစ္ဆေဒါကာသံ၊ ထိုပရိစ္ဆေဒါကာသကို။

အာရမ္မဏံ ကိ။ ကတွာ၊ ဤ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ စတုက္က ပဉ္စကဏ္ဍာနုဗ္ဗိ၊ စတုက္က
 ဈာန်၊ ပဉ္စကဏ္ဍာန်ကို၎င်း။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပစ္စိမနည်းတို့တွင်။ ပုဂ္ဂိုမ
 နုယော၊ သည်။ အာရပ္ပဒေသနံ၊ သို့။ ဘဇတိ၊ ၏။ ပစ္စိမနုယော၊ သည်။ ရူပါ
 ဝေရ ဒေသနံ၊ သို့။ ဘဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိဿကတ္တာ၊ ရောသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဣမံ အာကာသ ကသိဏံ၊ ကိ။ ရူပါဝေရဒေသနံ၊ သို့။ နအာရဋ္ဌံ၊
 မတင်အပ်။ ပန၊ ထိုသို့မတင်သော်လည်း။ ပရိစ္ဆေဒါကာသေ၌။ နိဗ္ဗတ္တဏ္ဍာန်၊
 ဖြစ်သောဈာန်သည်။ ရူပပတ္တိယာ၊ ရူပဘုံဖြစ်ခြင်း၏။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုပရိစ္ဆေဒါကာသကို။
 ဂရဟတဗ္ဗံ၊ ယူသင့်၏။ ပန၊ ဂရဟာကိုဆိုအံ့။ တသ္မိံ၊ ထိုပရိစ္ဆေဒါကာသ၌။
 စတုက္က ပဉ္စကဏ္ဍာနု မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရပ္ပဏ္ဍာန်၊
 သည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ကသိဏုဂ္ဂါဋ္ဌနဿ၊ ကသိုဏ်းကိုခွဲခြင်း
 ၏။ အလာဘတော၊ မရခြင်းကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထို
 ပရိစ္ဆေဒါကာသသည်။ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဥဂ္ဂါဋ္ဌိယမာနုဗ္ဗိ၊ ခွဲအပ်
 သော်လည်း။ အာကာသမေဝ၊ ကောင်းကင် တလဲလဲသာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပရိစ္ဆေဒါကာသ၌။ ကသိ
 ဏုဂ္ဂါဋ္ဌနံ၊ ကသိုဏ်းကိုခွဲခြင်းကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 တတ္ထ၊ ထို ပရိစ္ဆေဒါကာသ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဈာန်၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာ
 ဣယ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ အကျိုးငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိညာပါဒကံ၊
 အဘိညာ၏အခြေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာ ပါဒကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ နိရောပေါဒကံ၊ နိရောဓသမာပတ်၏ အခြေသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 အဓိပ္ပာယ်နှင့်ကျမ်းတမ်း ။ ဤပါဌ်ဖြင့် အာရပ္ပ ပါဒကလည်း မဖြစ်ဟု ပြသည်။
 နေယျတ္ထ၊ နိတတ္ထ နှစ်ပါးကို ထင်စေလိုရကား အနုပဗ္ဗနိရောဓော စသည်ကို
 မိန့်သော်....

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣ၊ ဤပရိစ္ဆေဒါကာသ၌။ အနုပဗ္ဗ နိရောဓော၊ အစဉ်
 အတိုင်း ရူပခြင်းကို။ ယာဝ ပဉ္စမဏ္ဍာနာ၊ ပဉ္စမဈာန်တိုင်အောင်။ လဗ္ဘတိ၊

၀၊ ဖေတုနောင်မှ၊ ဟိနှင့်ပြုမှု၊ ချမှသည့်၊ ဝိတ္တာပြီ-ဟု နိယံအရ ဖေတုဝိတ္တာ
 ရလည်း ပေးနိုင်၏။ ဟိ-တက်ဝါကျသည် ဖေတုဝိတ္တာရဖြစ်၍ ဖလဝါကျ
 ထိုထည်း ပြန်စစ်နိုင်သည်ဟုမှတ်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလသဒ္ဓါ

၏။ ဝဇ္ဇ ပါဒကံ၊ ဝဋ်၏ အခြေသည်။ ဟောတိ ယေဝါ တည်း။ စ၊ ဆက်။ ဧတံ
ဈာနံ၊ ဤ ပရိစ္ဆေဒါကာသန္တ ဖြစ်သော ဈာန်သည်။ အဘိညာ ပါဒကံ၊
အဘိညာ၏ အခြေသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ပုရိမ
ကသိဏေသု၊ ရှေးဖြစ်သောကသိုဏ်း တို့၌။ ဥပ္ပန္နဇ္ဈာနမ္ပိ၊ ဖြစ်သော ဈာန်
သည်လည်း။ အဘိညာ ပါဒကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အထူးကို
ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပုရိမကသိုဏ်းတို့၌ ဖြစ်သောဈာန်တို့၌။ နိရောဓ ပါဒက
ဘာဝေါ၊ နိရောဓသမာပတ်၏ အခြေ၏အဖြစ်သည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။
ဧတ္ထ ဘေသ္မိံ ရူပါဝစရာ ဝိကာရေ၊ ၌။ အာကာသ ကသိဏေ၊ ၌။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊
သော။ ယံ ဝစနံ၊ သည်။ သေသံ၊ ကြွင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကို။
ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ တည်း။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ “ကော ပိ၊ တယောကံတည်း သည်လည်း။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်လျက်။ ဗဟုဓာ-ဗဟု ဝိဓော၊ များသော အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏”။ ဣတိ အာဒိ နယံ၊ ဤသို့ အစရှိသော နည်းရှိသော။ ဣဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗနံ၊
တန်ခိုးအထူး ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ ဣစ္ဆန္တေန၊ အလိုရှိသော ယောဂီသည်။ ပုရိ
မေသု၊ ဝိညာဏ ကသိုဏ်း၊ အာကာသကသိုဏ်းမှ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌသု၊
ကုန်သော။ ကသိဏေသု၊ ပါဠိတော်၌လာသော ပထဝီစသော ကသိုဏ်း
တို့၌။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကသိဏာ နုလော
မတော၊ ကသိုဏ်း အနုလောမအားဖြင့်။

ပထဝီ-စ သော က သိုဏ်းရှစ်ပါး အစဉ်အားဖြင့် ဟူလိုသည်။
ကသိဏ ပဋိလောမတော၊ ကသိုဏ်း ပဋိလောမအားဖြင့်။

ဩဒါတ-စသော ရှစ်ပါးကို ပြောင်းပြန် ဝင်စားသောအားဖြင့် ဟူလို၊
ကသိဏာ နုလောမ ပဋိလောမတော၊ အားဖြင့်။

ပထဝီ-စသည်မှ ဩဒါတတိုင်အောင် ဩဒါတမှသည် ပထဝီတိုင်အောင်
တပြောင်းပြန်ပြန် ဝင်စားသော အားဖြင့် ဟူလိုသည်။

အဋ္ဌသလိနိ - ဒုတိယတွဲ

44
A

ဈာနာ နုလောမတော၊ ဈာန် အနုလောမအားဖြင့်။ ဈာန ပဋိလောမတော၊
ဈာန် ပဋိလောမအားဖြင့်။ ဈာနာ နုလောမ ပဋိလောမတော၊ အားဖြင့်။

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဤဈာနာ နုလောမတော-စသော သုံးချက်၌ သမာပတ်ရှစ်ပါး၏ အရာတွင် ဤနည်းယူလေ။

ဈာနက္ကန္တိကတော၊ ဈာန်ကို ခုန်သောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီကထိုက်၌ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စား၍ ထိုကထိုက်၌ပင် တတိယဈာန်ကို ဝင်စား၏။ ထိုနောင် အာကာသာ နဉ္ဇာယတနကို၊ ထိုနောင် အာကိဉ္ဇညာယတနကို ဝင်စား၏။ ဤထို ကထိုက်ကို အနက္ကမပြု၍ ဈာန်ကို ကေန္တရိက အားဖြင့် ခုန်ခြင်းသည် ဈာနက္ကန္တိက မည်၏။

ကသိကုက္ကန္တိကတော၊ ကသိုက်ကို ခုန်သောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီကထိုက်၌ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စား၍ တဖန် ၎င်းပဌမဈာန်ကို လျှင် တေဇောကထိုက်၌၊ ထိုနောင် နီလကထိုက်၌၊ ထိုနောင် လောဟိတကထိုက်၌၊ ဤထိုဈာန်ကို အနက္ကမ ပြု၍ ကသိုက်ကို ကေန္တရိကအားဖြင့် ခုန်ခြင်းသည် ကသိကုက္ကန္တိက မည်၏။

ဈာနကသိကုက္ကန္တိကတော၊ ဈာန်၊ ကသိုက်ကို ခုန်သောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီကထိုက်၌ ပဌမဈာန်ကို၊ တေဇောကထိုက်၌ တတိယဈာန်ကို၊ နီလကထိုက်ကို ခွါ၍ အာကာသာနဉ္ဇာယတနကို၊ လောဟိတ ကသိုက် အားဖြင့် အာကိဉ္ဇညာယတနကို၊ ဤထိုဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကသိုက်ကို၎င်း ခုန်၍ ဝင်စားခြင်းသည် ဈာနကသိကုက္ကန္တိကမည်၏။

အင်္ဂသင်္ဂန္တိကတော၊ အင်္ဂါပြောင်းသောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီကထိုက်၌ ပဌမဈာန်ကိုဝင်စား၍ ထိုပထဝီကထိုက်၌ပင် ဒုတိယ-စသည်ကို ဝင်စားခြင်းသည် အင်္ဂသင်္ဂန္တိကမည်၏။ ဈာန်နှင့်အင်္ဂါ အထူးမရှိရကား ဈာနသင်္ဂန္တိကလည်း ဆိုသင့်၏။ ဈာနာနုလောမ ဟူသည်လည်း ဈာနသင်္ဂန္တိကပင်ဟူ၏။

အာရမ္မဏသင်္ဂန္တိကတော၊ အာရုံပြောင်းသောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီကထိုက်၌ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စား၍၊ ထိုပဌမဈာန်ကိုပင် အာပေါကထိုက်-စသည်၌ ဝင်စားခြင်းသည် အာရမ္မဏသင်္ဂန္တိကမည်၏။ ကသိကာနုလောမ ဟူသည်လည်း အာရမ္မဏသင်္ဂန္တိကပင်ဟူ၏။

အင်္ဂါရမ္မဏ သင်္ဂန္တိကတော၊ အင်္ဂါ၊ အာရုံပြောင်းသောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီကထိုက်၌ ပဌမဈာန်ကို၊ အာပေါကထိုက်၌ ဒုတိယဈာန်ကို၊ တေဇောကထိုက်၌ တတိယဈာန်ကို၊ ဝါယောကထိုက်၌ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ နီလကထိုက်ကို ခွါသောအားဖြင့် အာကာသာနဉ္ဇာယတနကို၊ ပီတကထိုက်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရွှေပါဝစရကုသလပဓိ

အားဖြင့် ဝိညာဏဋ္ဌာယတနကို၊ လောဟိတကထိုက်အားဖြင့် အဓိပ္ပာယ်
ယတနကို၊ ဩဒါတကထိုက်အားဖြင့် နေဝသညာ နာသညာ ယတနကို၊
ကေန္တရိက၏ အစွမ်းအားဖြင့် အင်္ဂါအာရုံနှစ်ပါးကိုပြောင်း၍ ဝင်စားခြင်း
သည် အင်္ဂါရမ္မကသင်္ကေတ မည်၏။

အင်္ဂါဝတ္ထာနတော၊ အင်္ဂါကိုမှတ်သောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပဉ္စဂီက, စတုရဂီက-စသည်ဖြင့် မှတ်ခြင်းသည် အင်္ဂါဝတ္ထာန်
မည်၏။

အာရမ္မဏဝတ္ထာနတော၊ အာရုံကိုမှတ်သောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီ အာပေါ-စသော ကထိုက်ကို မှတ်ခြင်းသည် အာရမ္မဏ
ဝတ္ထာန်မည်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ စုဒ္ဓသဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤအကြောင်း
အရာတို့ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိဒမေတဗ္ဗံ၊ ဆုံးမအပ်၏။ တေသံ စုဒ္ဓသာန
အာကာရုနံ၊ တို့၏။ ဝိပျာရကတာ၊ အကျယ်ဖြစ်သော စကားကို။ ဝိသုဒ္ဓိ
မဂ္ဂေ ဌံ။ ဝုတ္တာယေဝ၊ ဆိုအင်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

ပန၊ ဆက်။ ဝေ၊ သို့။ စုဒ္ဓသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိတ္တံ၊
ကို။ အပရိဒမေတွာ၊ မဆုံးမမှု၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဘာဝိတဘာဝနော၊ မပွား
စေအပ်သော ဘာဝနာရှိသော။ ဝါ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော ဘာဝနာမရှိသော။
အာဒိကမ္မိကော၊ အာဒိကမ္မိကဖြစ်သော။ ယောဂါစရော၊ သည်။ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗုနံ၊
တန်ခိုးအထူး ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ ယေနဌာနေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ သမ္မာ
ဒေသတိ၊ ပြည့်စုံစေလတ်။ ဣတိ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊
မရှိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အာဒိကမ္မိကဿ၊ အာဒိကမ္မိက ဖြစ်သော ယောဂါဝစရ
အား။ ကသိဏပရိကမ္မမ္မိ၊ ကသိုဏ်း ပရိကံသည်လည်း။ ဘာရော၊ ဝန်လေး၏။
သတေသု၊ အရာသော သူတို့တွင်။ သဟဿေသု၊ အထောင်သော သူတို့တွင်။
ဧကောဝ၊ တယောက်သော သူသည်သာလျှင်။ ကသိဏ ပရိကမ္မံ၊ ကံ၊ ကုသိုလ်၊
ငှာ။ (ထည့်)။ သက္ကောတိ၊ ၎င်း။ ကတ ကသိဏပရိကမ္မဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော
ကသိုဏ်းပရိကံရှိသော ယောဂါဝစရအား။ နိမိတ္တုပ္ပါဒနံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိ
ဘာဂ နိမိတ်ကို ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ဘာရော၊ ဝန်လေး၏။ သတေသု၊ အရာ
သော သူတို့တွင်။ သဟဿေသု၊ အထောင်သော သူတို့တွင်။ ဧကောဝ၊

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

သာလျှင်။ နိမိတ္တံကို။ ဥပ္ပါဒေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၎င်း။ နိမိတ္တော၊
 ပဋိဘာဝ နိမိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုပဋိဘာဝ
 နိမိတ်ကို။ ဝဇေတော၊ ပွားစေ၍။ အပ္ပနာ၊ စိဂမော၊ အပ္ပနာကို ရခြင်းသည်။
 ဘာရော၊ ဝန်လေး၏။ သတေသု၊ အရာသော သူတို့တွင်။ သဟဿေသု တို့တွင်။
 ဧကော၊ သာလျှင်။ အပ္ပနံကို။ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၎င်း။ အဓိဂ
 ကပ္ပနဿ၊ ရအပ်ပြီးသော အပ္ပနာရှိသော ယောဂါဝစရအား။ စုဒ္ဓသဟိ၊
 ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိတ္တ ပရိဒမနံ၊ စိတ်ကို ဆုံးမခြင်းသည်။
 ဘာရော၊ ဝန်လေး၏။ သတေသု၊ တို့တွင်။ သဟဿေသု တို့တွင်။ ဧကော၊
 သာလျှင်။ စိတ္တံကို။ ပရိဒမိတံ၊ ငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၎င်း။ စုဒ္ဓသဟိ၊ ကုန်သော။
 အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိဒမိတံ စိတ္တဿာပိ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိသော
 ယောဂါဝစရ အားလည်း။ ဣဒ္ဓိ၊ ဝိကုဗ္ဗနံ နာမ၊ မည်သည်။ ဘာရော၊
 ဝန်လေး၏။ သတေသု၊ တို့တွင်။ သဟဿေသု၊ တို့တွင်။ ဧကော၊ သာလျှင်။
 ဣဒ္ဓိ၊ ဝိကုဗ္ဗနံသို့။ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၎င်း။ ဝိကုဗ္ဗနုပ္ပတ္တဿာပိ၊
 ကန်ခိုးအထူး ဖန်ဆင်းခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသော ယောဂါဝစရ၏လည်း။ ခိပ္ပ
 နိသန္တိ ဘာဝေါနာမလျင်သော အဘိညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်မည်သည်။
 “အဓိပ္ပာယ်ထွက်”။ ဝါ၊ လျင်စွာရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်မည်သည်။ “သဒ္ဓတ္ထ”။
 ဘာရော၊ ဝန်လေး၏။ သတေသု၊ တို့တွင်။ သဟဿေသု၊ တို့တွင်။ ဧကော၊
 သည်သာလျှင်။ ခိပ္ပနိသန္တိ၊ လျင်သော အဘိညာရှိသည်။ ဝါ၊ လျင်စွာရှုခြင်း
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုဘာဝဓိပ္ပာယ်ထွက်။ «နိဗ္ဗိနိတံ ဣန္ဒြိယာယ ဝတ္ထုနော နိဗ္ဗာနဝသေနနိပ္ပံ နိသန္တိ၊
 နိသမနံ အာလောစနံ အဓိဂမော တေဿာတိ ခိပ္ပနိသန္တိ။ တဗ္ဗာဝေါ ခိပ္ပ
 နိသန္တိ ဘာဝေါတိ အာဟ ခိပ္ပဓဿနံ ခိပ္ပာ ဘိညတတတိ။ ၃၁၂-ဆဋ္ဌ။

အနုဘာဝ။ «နိဗ္ဗိနိတံ၊ ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ။ ဣန္ဒြိယာယ၊ လိုအပ်သော။ ဝတ္ထုနော၊
 ဝတ္ထုကို။ နိဗ္ဗာန ဝသေန၊ ဖန်ဆင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ခိပ္ပ၊ လျင်သော။ နိသန္တိ
 နိသမနံ အာလောစနံ၊ ပညာမျက်စိဖြင့် ကြည့်ခြင်း ရှုခြင်းသည်။ အဓိဂမော၊
 ရခြင်းသည်။ တေဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 ခိပ္ပနိသန္တိ၊ မည်၏။ တဗ္ဗာဝေါ၊ ထိုလျင်သော ပညာမျက်စိဖြင့် ကြည့်ခြင်း ရှုခြင်း
 ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ ခိပ္ပနိသန္တိ ဘာဝေါ၊ မည်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထိ၊
 ကို။ ဒသေတံ၊ ငှာ။ ခိပ္ပဓဿနံ ခိပ္ပာ ဘိညတတတိ ဟူ၍ အာဟ၏။ ခိပ္ပဓဿနံ၊

လျင်သော ပညာမျက်စိဖြင့် ကြည့်ခြင်း၊ ရှုခြင်းသည်။ ခိပ္ပာဒါညတော၊ လျင်သော အဘိညာရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ခိပ္ပနိသန္တိ ဘာဝေါ၊ မည်၏။

ဤဒီကာ၌ နိသန္တိကား၊ နိပုဗ္ဗ-သမဓာတ်။ ယာမဓာတ်မဟုတ်၊ တိ-ပဏ္ဍည်းဖြင့် ပြီးသည်။ သမဓာတ်၏လည်း၊ ဝိတက္က၊ အာလောစန၊ သဝန-အနက်သုံးပါး တို့တွင် ဝိတက္က သဝန-ကို စင်စေလို၍ အာလောစန-ဆိုသည်။ ပညာမျက်စိဖြင့် ရှုခြင်း ကြည့်ခြင်း ဟူသည်လည်း လိုအပ်သော ဝတ္ထုကို ပန်ဆင်းနိုင်သော အဘိညာကို ကောက်ကာ ငင်ကာ ရလွယ်ခြင်းဟုလိုသည်ဟု အဓိဂမော ဆင့်သည်။

ဓာတုမာလာ။ ။ သမ-ဝိတက္ကော သာမေတိ၊ သမာ၊ သမာတိ သံဝစ္ဆရော၊ နိသာမေတိ၊ ပဋိသာမေတိ၊ ယော ယဇေထ သတံသမံ၊ ဣဗံ မဗ္ဗိနိသာမေတိ၊ နိဋ္ဌောသော ယာဒိသော ဝနေ။

သမ အာလောစနေ၊ အာလောစနံ ပေက္ခနံ၊ သာမေတိ၊ ဣဗံ မဗ္ဗိနိသာမေတိ၊ စိက္ခံ ရူပံဝ၊ ဒိဿတိ၊ တတော ကဏ္ဍာဇိနာယာပိ၊ နိသာမေတိ ရထေ သာဘာတိ ဣတ္ထ ပန သဝနေ၊ သာမ သွာန္တနေ အာမန္တနေစ၊ သွာန္တနံ သာမပ္ပယောဂေါ၊ အာမန္တနံ အဂ္ဂါယနံ၊ သာမေတိ သာမယတိ ။ ၃၃၉-၃၃၄-ဆဋ္ဌ။

ဓာတုမာလာအနက်။ ။ သမ၊ သည်။ ဝိတက္ကော ၌။ သာမေတိ၊ ကြံစည်၏။ သမာ၊ နှစ်။ သမာတိ၊ ကာ။ သံဝစ္ဆရော၊ နှစ်တည်း။ နိသာမေတိ၊ စုံစမ်း၏။ ပဋိသာမေတိ၊ သိမှီးသိမ်းဆည်း၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သတံသမံ၊ နှစ်တရာပတ်လုံး။ ယဇေထ၊ တထတထောင် ယဇ်ပူဇော်ရာ၏။ “ဓမ္မပဒ” ခွေ၊ မဗ္ဗိဓိဖုယား။ ဣဗံ၊ တိုက်တွန်း၏။ နိသာမေတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လော့။ ဝနေ၊ တောကြီးနက်ချောင် ဝက်တောင်၌။ နိဋ္ဌောသော၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ရဲမက်ခိုလ်ပါ ကြော်ငြာသောင်းသောင်း စည်မောင်းသံသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်မျှလောက် ကြောက်မက်ဖွယ်သာ များလွန်းစွာ၏။

သမ၊ သည်။ အာလောစနေ၊ ကြည့်ရှုခြင်း၌၊ ပေက္ခနံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းသည်။ အာလောစနံ၊ မည်၏။ သာမေတိ၊ ကြည့်ရှု၏။ မဗ္ဗိ၊ မဗ္ဗိ၊ ဣဗံ၊ ၏။ နိသာမေတိ၊ ကြည့်စားပါလော့။ စိက္ခရူပံဝ၊ အံ့ဖွယ်သံရဲသော သထော ကဲ့သို့။ ဝါ၊ ဆန်းကြယ်သော အရှင်ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ပန၊ အထူးကား။ ရထေသဘ၊ ရထားစီ ချင်း မင်းတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အရှင်မင်းကြီး။ တတော၊ ထိုကခြင်းကို ကြည့်ရှုပြီးသောနောက်မှ။ ကဏ္ဍာဇိနာယာပိ၊ ကဏ္ဍာဇိနမင်းသွီး၏လည်း။ ဝဂ္ဂုယာ၊ နာချင်ဖွယ်သာ တင့်တယ်စွာသော။ မဂ္ဂူသရာယ၊ သာယာစွာသောအသံဖြင့်။ ဂိတံ၊ သိခြင်းကို။ နိသာမေတိ၊ နာတော်မူလော့။ ဣတိ ဣတ္ထ၊ ဤပါဠိတော်၌။ သဝနေ၊ နာခြင်းအနက်၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ သာမ၊ သည်။ သွာန္တနေ၊ ကောင်းစွာ ငြိမ်သက်ခြင်း၌။ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင် ထုံ့လပြုခြင်း၌လည်းကောင်း။ အာမန္တနေစ၊ ခေါ်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ သာမပ္ပယောဂေါ၊ ကိုယ်တိုင် ထုံ့လပြုခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကောင်းမွန်ငြိမ်သက်သော ပယောဂသည်။

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

သွာန္တနံ၊ မည်၏။ အဂ္ဂါယနံ၊ ခေါ်ခြင်းသည်။ အာမန္တနံ၊ မည်၏။ သာမေတိ၊
ငြိမ်သက်စွာနေ၏။ ဝါ၊ ခေါ်၏။ သာမယတိ၊ ၏။

ထေရဗ္ဗတ္ထဒလ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ မဟာမဟိန္ဒထေရ်၏ ရှေးဦးစွာ သက်ကျရာ
သရက်ပင်ရောက်သော ကုန်းထိပ်၌။

ယောဇနာ။ ။ထေရဗ္ဗတ္ထလေတိ သီဟဠဒိပေ မဟာမဟိန္ဒထေရဿ ပတနဋ္ဌာန
ဘူတေ အဗ္ဗတ္ထလေ။ ။၁၃၀ သု။

မှဟိချက်။ ။လေ့နောင် ဇောကျသည့်ဖြစ်လမည့်ဟု ဇောကို ထည့်သွင်းသည်
ကား အမှား။

မဟာရောဟနဂုတ္တထေရဿ၊ မဟာရောဟနဂုတ္တထေရ်ဟူသော။ ဂိလာနုပဋ္ဌာ
နံ၊ သူနာအား လုပ်ကျွေးပြုစုရာ အရပ်သို့။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ထေရဿ-ဟူသော ဝိသေသနကို ဂိလာနု၌ စပ်။ ယကာရူပေ
ဟူသော ဝိသေသနကို အဓိန္ဒာဒါနေပယ် အဓိန္ဒာစပ်၏ သို့တည်း။ တနည်း။
“ဂိလာနုဿ ဥပဋ္ဌာနံ ဂိလာနုပဋ္ဌာနံ”ပြု၍ ဝါကျ၌ ဝိသေသကို ဟောငြား
သော်လည်း ပုဒ်ပြီးသောခါ သာမညကို ဟောသည်ဖြစ်၍ ထေရဿ၊ အား။
ဂိလာနုပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးပြုစုရာ-အရပ်သို့ ပေး။

သမာသော စ တဒ္ဓိတော စ၊ ဝါကျထွေသု ဝိသေသကာ။
ပသိဒ္ဓိယန္တုသာမညံ၊ တေလံ သုဂတစိဝရံ။

အာဂတေသု၊ လာကုန်သော။ တံ သမထေသု ဣဒ္ဓိမန္တသဟဿေသု၊ တန်းခိုး
ကြီးကုန်သော သုံးသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော မထေရ်တို့တွင်။ ဥပ
သမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်မှ။ အဋ္ဌဝသိကော၊ ရှစ်ဝါရသော။ ရက္ခိတထေရော
ဓိယ၊ ရက္ခိတ ထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ၌။ ဝိတ္တာရိတမေဝ၊
သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ကသိဏကထာ၊ ကသိဏကထာတည်း။

အဘိဘာယတနကထာ

၂၀၄။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ကသိဏေသု၊ တို့၌။ ရူပါဝစရ
ကုသလံ၊ ကို၊ နိဒ္ဓိသိတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ယသွားကြောင့်။ အာရမ္မဏေ၊ သည်။
သမာနေပိ၊ တူသော်လည်း။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာအားဖြင့်။ အသမာနံ၊

မတူသော။ “အသမာနတယ-အသမာနတ္တာထိပိ ခွိဓာပါဋော”။ အဋ္ဌသု၊
ကုန်သော။ ဣမေသု ကသိဏေသု၊ တိဋ္ဌိ။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။
အဘိဘာယတန သင်္ခါတံ၊ ဟုဆိုအပ်သော။ ရူပါဝစရ ကုသလံ၊ သည်။
ပငတ္တတိ၊ နိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုအဘိဘာယတနဟု ဆိုအပ်သော
ရူပါဝစရ ကုသိုလ်ကို။ ဒဿေ တံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ
အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာရဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏။

မူလဋီကာ။ ။အဘိ သဝတိတိ အဘိဘု။ “ပရိကမ္ပံ၊ ဉာဏံဝါ”။ အဘိဘု အာယ
တနံ တေဿာတိ အဘိဘာ ယတနံ။ ဈာနံ၊ အဘိသဝိတဗ္ဗံ ဝါ အာရမ္မဏ
သင်္ခါတံ အဝယတနံ တေဿာတိ အဘိဘာယတနံ ဈာနံ၊ အာရမ္မဏာဘိ သဝန
တော အဘိဘုစတံ အာယတနဉ္စ ယောဂါနော သုခဝိသေသာနံ အဓိဋ္ဌာန ဘာဝ
တော မနာယတန၊ ဓမ္မာယတန ဘာဝတောစာတိပိ သသမ္ပယုတ္တံ ဈာနံ အဘိ
ဘာယတနံ။ ။၁၀၅-သဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။အဘိ သဝတိ၊ နှိပ်နှင်းတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
အဘိဘု၊ မည်၏။ ပရိကမ္ပံ၊ ပရိကံကိုရ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကိုရ၏။ တေဿံ၊
ထိုဈာန်၏။ အဘိဘု၊ နှိပ်နှင်းတတ်သော ပရိကံသည်။ အာယတနံ၊ အကြောင်း
သည်။ ယောဂါ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဘိဘာ ယတနံ၊ မည်၏။
တနည်းကား။ တေဿံ၊ နိ။ အဘိဘု၊ နှိပ်နှင်းတတ်သော ဉာဏ်သည်။ အာယ
တနံ၊ အကြောင်းသည်။ ယောဂါ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဘိဘာ
ယတနံ၊ မည်၏။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကိုရ၏။ ဝါ၊ ကား။ တေဿံ၊ နိ။ အဘိ သဝိတဗ္ဗံ၊
နှိပ်နှင်းအပ်သော။ အာရမ္မဏ သင်္ခါတံ၊ အာရုံဟု ဆိုအပ်သော။ အာယတနံ၊
တည်ရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဘိဘာ ယတနံ၊ မည်၏။
ဈာနံ၊ ဈာန်ကိုရ၏။ အာရမ္မဏာဘိ သဝနတော၊ အာရုံကို နှိပ်နှင်းတတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိဘု စ၊ အဘိဘုမည်သည်လည်း ဟုတ်ထည်း။ တံ၊ ထိုအဘိဘု
ဟူသည်ကား။ ယောဂါနော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ သုခ ဝိသေသာနံ၊ ချမ်းသာ
အထူးတို့၏။ အဓိဋ္ဌာန ဘာဝတော၊ တည်ရာအကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။
မနာယတန၊ ဓမ္မာယတန၊ ဘာဝတော၊ မနာယတန၊ ဓမ္မာယတန၏ အဖြစ်
ကြောင့်၎င်း။ အာယတနဉ္စ၊ အာယတနစည်သည်လည်း ဟုတ်တည်း။ ဣတိပိ၊
ဤသို့သော စစနတ္ထကြောင့်လည်း။ သသမ္ပယုတ္တံ၊ သမ္ပယုတ်တရားနှင့် တကွ
ဖြစ်သော။ ဈာနံ၊ ဈာန်သည်။ အဘိဘာ ယတနံ၊ မည်၏။

တတ္ထံ ဌံ။ ဝိနိစ္ဆယောကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညီတိ၊
ကား။ အလာဘတယဝါ၊ မရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အနတ္တိကတယ
ဝါ၊ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အဇ္ဈတ္တ ရူပေ၊ အဇ္ဈတ္တရုပ်၌။ ပရိ

ကမ္မသညာ ဝိရဟိတော၊ ပရိကမ္မသညာမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ ပဿတီတိ၊ ကား။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စိ။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ကသိဏေသု၊ တို့၌။ ကတပရိကမ္မတာယ၊ ပြီးအပ်ပြီးသော ပရိကံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိကမ္မ ဝသေန စေခ၊ ပရိကံ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ အပ္ပနာဝသေန စ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စိ။ တာနိအဋ္ဌကသိဏရူပါနိ၊ ထိုရူပပါးသော ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ ဈာန်စက္ခုဖြင့်ရှု၏။ ပရိတ္တာနိတိ၊ ကား။ အဝဗ္ဗိတာနိ၊ မပွားစေအပ်ကုန်သော။ တာနိအဘိဘုယျာတိ ဣ၊ ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာ မဉ္စိသည်ကား။ သမ္ပန္န ဂဟဏိကော၊ ကောင်းသော အစာကို ကြောစတတ်သော တေဇော၌သော သူသည်။ ကဋ္ဌဇ္ဈ၊ မတ္တံ၊ တယဒကံမ၊ မျှလောက်သော။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ “ဣတ္ထေ ဤကယာကံ၊ မျှလောက်သော ထမင်း၌။ ဘူတိတဗ္ဗံ၊ စားဘွယ်သည်။ ကိ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံကဗ္ဗိတွာ၊ ရုံးစု၍။ ဧက ကဗဋ္ဌမေဝ၊ တလုပ်တည်းကိုသာလျှင်။ ကရောတိ ယထာ၊ ပြု၏သို့။

ယောဇနာယ ဝေဒနတ္ထာဒိ။ ။ဂဏ္ဍာတိတိ ဂဟဏိ၊ အသိတာဒိ ပါစကော အဂ္ဂိ။ ဂဟ-ဥပါဒါနေ၊ ဂဟာဒိတွာဏိတိ မောဂ္ဂလ္လာန သုတ္တေန အဏိ၊ သမ္ပန္နာ ဂဟဏိ ယထာ သော သမ္ပန္နဂဟဏိကော။ ။၁၃၀-သု။

ဝေ မော၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဉာဏုတ္တရိကော၊ လွန်သောဉာဏ်ရှိသော။ ဝိသဒ ဉာဏော၊ သန်ရှင်းသော ဉာဏ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ “ဣတ္ထေ-ဒေသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရိတ္တကော၊ မပွားစေအပ်သော။ အာရမ္မဏေ၌။ သမာ ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဈာန်ဝင်စားဘွယ်သည်။ ကိ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ အယံ၊ ဤ မပွားစေအပ်သော အာရုံသည်။ မမာအား။ န ဘာဓော၊ ဝန်မလေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာနိရူပါနိ၊ ထိုမပွားစေအပ်သော ကသိုဏ်း ရုပ်တို့ကို။ အဘိ ဘိတံ၊ နှိပ်နင်း၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏။ ဣတ္ထေ ဤမပွားစေအပ် သော ကသိုဏ်း၌။ နိမိတ္တုပ္ပါဒေန၊ ပဋိဘာဂနိမိတ် ဖြစ်သည်နှင့်။ သဟေဝ၊ တကူသာလျှင်။ အပ္ပနံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။သဟ နိမိတ္တုပ္ပါဒေန ဝေဒ ခဏတု ဖြစ်လျှင်းသည်မဟုတ်။ ပဋိဘာဂ နိမိတ် ထင်သည်မှ ပဉ္စမပီထိကို မလွန်မှ၍ ဖြစ်စေသည်ကိုဟူ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစရကုသလပဒ

ပန၊ထိုမှတပါး။ဇာနာမိ ပဿာမိတိ ဣမိနာ၊ဖြင့်။အဿ ယောဂါဝစရဿ၊၏။
ပုပ္ဖာ ဘောဂေါ၊ ရှေးအဘို့၌ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ကထိတော၊ ၏။ ပန၊အထူး။
အာဂမဋကထာသု။ သုတ်အဋကထာတို့၌။ “ဣမိနာပန၊ဤဇာနာမိပဿာမိ-
ဟူသော ပါဠိဖြင့်ကား။ အဿယောဂါဝစရဿ၊၏။ အာဘောဂေါ၊ နှလုံး
သွင်းခြင်းကို။ ကထိတော၊၏။ စ၊ဆက်။ သော အာဘောဂေါ၊သည်။ ခေါ၊
စင်စစ်။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဠိတဿ၊ ထပြီးသော ယောဂါဝစရ
အား။ ဟောတိ၊၏။ အန္တော သမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ် အတွင်း၌။ နဟောတိ၊
မဖြစ်” ။ ဣတိ၊သို့။ ဝုတ္တံ၊၏။

အပ္ပမာဏာနိတိ၊ ကား။ဝဇ္ဇိတပ္ပမာဏာနိ၊ပွားစေအပ်သော ပမာဏရှိကုန်
သော။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဘိဘုယျာတိ ဣ၊ ၌။ (အတ္ထော ဝေဒိတဗျော
ထည့်စပ်)။ မဟဋ္ဌသော၊အစားကြူးသော။ ပုရိသော၊သည်။ ဧကံ၊တပဲ့သော။
ဘတ္တ ဝဇ္ဇိဘကံ၊ထမင်းဖြင့်ပြည့်သော လင်ပန်းကို။ လဘိတွာ၊၍။ “အညာပိ၊
တပါးလည်း ဖြစ်သော။ ဘိက္ခာ၊ ထမင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။
ဇော၊ ဘိက္ခာ၊ ဤထမင်းသည်။ မယံ၊အား။ ကိံ၊ကရိယတိ၊ အသို့ ပြုလတ်
နည်း” ။ ဣတိ၊ သို့။ တံ ဘိက္ခံ၊ ကို။ မဟန္တတော၊ များသော အားဖြင့်။
န ပဿတိယထာ၊ မရှု၏သို့။ ဝေမေဝ၊ တူသာလျှင်။ ဉာဏတ္ထရော၊ သော။
ဝိသဒဉာဏော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ “ဣတ္ထ၊ဤပွားစေအပ်သော ပမာဏ
ရှိသောအာရုံ၌။ သမာပဇ္ဇိဘဒ္ဓံ၊ဈာန်ဝင်စားဘွယ်သည်။ ကိံ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ
ရှိအံ့နည်း။ ဣဒံ အပ္ပမာဏံ၊ ဤပွားစေအပ်သော ပမာဏရှိသော အာရုံသည်။
မယံ၊၏။ စိတ္တေ ကဂ္ဂတာ ကရဏော၊ စိတ္တေ ကဂ္ဂတာကို ပြုခြင်း၌။ ဘာရော၊
သည်။ န အတ္ထိ၊မရှိ” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာနိ၊ ထိုပွားစေအပ်သော ပမာဏ
ရှိသော အာရုံတို့ကို။ အဘိ ဘဝိတွာ၊နှိပ်နင်း၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏။
ဣတ္ထ၊ ဤပွားစေအပ်သော ပမာဏရှိသော အာရုံ၌။ နိမိတ္တုပ္ပါဒေန ပဋိတာဂ
နိမိတ်ဖြစ်ခြင်းနှင့်။ သဟေဝ၊လျှင်။ အပ္ပနံ၊ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊
ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

အပ္ပမာဏာနိ - ဒုတိယတွဲ

ပရိတ္တံ ပရိတ္တာ ရမ္မဏံ အပ္ပမာဏံ ပရိတ္တာ ရမ္မဏန္တိ၊ ဟူသော။ ဣဓ-ဣမသ္မိံ အာရမ္မဏ ဒုကေ၊ ဤပဌမ အဘိဘာ ယတန၊ ဒုတိယ အဘိဘာ ယတန၊ အာရမ္မဏဒုက အရာ၌။ ပရိတ္တာနီတိ၊ ဟူ၍၊ အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပဏဘာ၊ ကို။ နဂဟိတော၊ မယူအပ်။ ဒုတိယ နယော၊ တတိယ အဘိဘာ ယတန၊ စဘုတ္တ အဘိဘာယတန၊ ဒုတိယနည်း၌။ ပရတော၊ နောက်၌။ အပ္ပမာဏာ နီဘိး၍။ အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပရိတ္တာရမ္မဏတော၊ ကို။ နဂဟိတော၊ မယူအပ်။ ပန၊ အထူး။ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာ အဋ္ဌကထာ၌။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ စတ္တာရိ စတ္တာရိ အာရမ္မဏာနိ၊ လေးပါး လေးပါးသော အာရုံတို့ကို။ အဂ္ဂဟောတော၊ ၍။ ဒွေ ဒွေ ယေဝ၊ နှစ်ပါး နှစ်ပါးသော အာရုံတို့ကိုသာလျှင်။ ဂဟိတောနိ၊ ကုန်၏။ ကိံကရဏာ၊ ဟူမှုကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော အာရုံတို့ကို။ ဂဟိတေသု၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒေသနာ၊ သည်။ သောဋ္ဌသက္ခတ္တုကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ စ၊ ဆက်။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၌။ သောဋ္ဌသက္ခတ္တုကဒေသနာ၊ ကို။ ကိလဉ္ဇမ္ပိ၊ ဖျာ၌။ တိလေ၊ နှမ်းကိုကို။ ပတ္တဒန္တေနဝိယ၊ ဖြန့်လှန်းသည်၏သို့။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကထိတော၊ ဟောအပ်ပြီ။ တဿ သတ္တုနော၊ ၍။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၌။ အဋ္ဌက္ခတ္တုကဒေသနာ၊ ကို။ ကာတံ၊ ဌာ။ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုတော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒွေဒွေယေဝ၊ နှစ်ပါးနှစ်ပါးသော အာရုံတို့ကိုသာလျှင်။ ဂဟိတောနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

သုဝဏ္ဏ ဒုဗ္ဗဏ္ဍာနီတိ၊ ကား။ ပရိသုဒ္ဓါ ပရိသုဒ္ဓ ဝဏ္ဍာနိ၊ စင်ကြယ်သော အဆင်း၊ မစင်ကြယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၍။ ပရိသုဒ္ဓါနိ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော။ နီလာဒီနိ၊ နီလ-စသော ကသိုဏ်းတို့ကို။ သုဝဏ္ဍာနီတိ၊ သုဝဏ္ဏတို့ဟူ၍။ အပရိသုဒ္ဓါနိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သော။ နီလာဒီနိစ၊ နီလစသော ကသိုဏ်းတို့ကိုလည်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍာနီတိ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍတို့ဟူ၍။ “နီလာဒီနိ အပရိသုဒ္ဓါနိစ

၀။ ကျေးဇူးရှင် ဝေဠုဝန် ဆရာတော် ဘုရားကြီးကား ဟိတ်နှစ်ဝါကျကို ဒွေဒွေယေဝ ဂဟိတောနိ-ဟူသော ပဋိညာ ဝါကျ (ဝါ) ဖလဝါကျ၌ ပြန်စပ်တော်မူ၏။ တသ္မာကို ဟိတ်နှင့်ဖိုလ်ကိုစွဲ၊ ထိုတသ္မာဝါကျကား နိဂုံး ဝါကျတည်း။ ဤကား အဋ္ဌကထာမြ ဝမ်းစာဝါကျ၌ ကြိပုံတည်း။

သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဍာနိတိပိပါဒော”။ ဣဓ၊ ဤအဘိဘာယတန အရာ၌။ အင်ပေတာနိ၊ လိုအပ်ကုန်၏။ ပန၊ အထူး။ အာဂမဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ “သုဇဏ္ဍာနိဝါ၊ သုဝဏ္ဏလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍာနိဝါ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပရိတ္တအပ္ပမာဏဝသေနဝ၊ ပရိတ္တအပ္ပမာဏ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဣဇာနိအဘိဘာယတနာနိ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ အထူး။ ဣမေသု စတုသု၊ ဤလေးပါးသောကသိုဏ်းတို့တွင်။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ္တဖြစ်သောကသိုဏ်းသည်။ ဝိတက္ကစရိတဝသေန၊ ဝိတက်စရိုက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာ၏။ အပ္ပမာဏံ၊ အပ္ပမာဏဖြစ်သောကသိုဏ်းသည်။ မောဟစရိတဝသေန၊ မောဟစရိုက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာ၏။ သုဝဏ္ဏံ၊ စင်ကြယ်သော ကသိုဏ်းသည်။ ဒေါသစရိတဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍံ၊ မစင်ကြယ်သော ကသိုဏ်းသည်။ ရာဂစရိတဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတေသံ ဝိတက္ကစရိတာဒိနံ၊ ထိုဝိတက်ပြောသောပုဂ္ဂိုလ် စသည်တို့အား။ တောနိ ပရိတ္တာ ရမ္မဏာဒိနိ၊ ထိုပရိတ္တစသော ကသိုဏ်းတို့သည်။ သပ္ပါယာနိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ နေသံ ဝိတက္ကစရိတာဒိနံ၊ တို့အား။ သာသပ္ပါယတာ၊ ထိုလျှောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝိတ္ထ-ရတော၊ အားဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ စရိတ နိဒ္ဒေသော၊ ၌။ “စရိယနိဒ္ဒေသေဝါ”။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ကသွာပန၊ အဘဲကြောင့်ကား။ သုတ္တန္တေ၊ ၌။ “အဗ္ဗတ္တံ ရူပသညိကော ဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိ ပရိတ္တာနိ” တိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ ဝုတ္တံယထာ၊ ဟောအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ အဝတွာ၊ မဟောမူ၍။ ဣဓ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌။ စတုသုပိ၊ ကုန်သော။ အဘိဘာယတနေသု၊ တို့၌။ အဗ္ဗတ္တံ အရူပသညိတာဝ၊ အဗ္ဗတ္တရုပ်၌ ပရိကမ္မသညာ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အဗ္ဗတ္တရူပါနံ၊ အဗ္ဗတ္တရုပ်တို့၏။ အနဘိဘဝနိယတော၊ မနှိပ်နင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဗ္ဗတ္တံ အရူပသညိတာဝ၊ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထဝါ၊ ထိုသုတ်၌လည်းကောင်း။ ဣဝေါ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓုပ္ပါနေဝ၊ ဗဟိဒ္ဓရုပ်တို့ကို သာလျှင်။ အဘိဘဝိတဗ္ဗာနိ၊ နှိပ်အပ်ကုန်၏။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုဗဟိဒ္ဓရုပ်တို့ကို။ နိယမတော၊

မြသောအားဖြင့်။ ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တကြပိ၊ ထိုသုတ်၌လည်းကောင်း။ ဣပေ၊ ဤ အဘိဓမ္မာ၌လည်းကောင်း။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ် ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်။ “အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညိ” တိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤစကားသည်။ သတ္ထု၊ ၏။ ဒေသနာဝိလာသမတ္ထမေဝ၊ ဒေသနာတော်ကို တင့်တယ် စမှယ်စေခြင်းမျှ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ စတူသု၊ လေးပါးကုန် သော။ အဘိဘာယတနေသု၊ တို့၌။ အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ အသစ်သော ပုဒ်၏ အဘွင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ သုဒ္ဓိကနယ ပဋိပဒါဘေဒေါ၊ သုဒ္ဓိကနည်း၊ ပဋိပဒါအပြားကို။ ဣ၊ ဤအဘိဘာယတနတို့တွင်။ ပထဝိ ကသိဏေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဧကေကသ္မိံ အဘိဘာယ တနေ၊ တခု တခုသော အဘိဘာယတန၌။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စ-သစုံ၊ မှန်၏။ ဧကေလံ၊ သက်သက်။ ဣ၊ ဤအဘိဘာယတန၌။ အာရမ္မဏ စတုက္ကံ၊ သည်။ အာရမ္မဏ ဒုက္ခံ၊ အာရမ္မဏဒုက္ခံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေဠသက္ခတ္တုကဉ္စ၊ သောဠသက္ခတ္တုက နည်းသည်လည်း။ အဋ္ဌက္ခတ္တုကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယံ၊ သည်။ တာဒိသ မေဝ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း၌ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣ၊ ဤ အဘိဘာယတနတို့တွင်။ ဧကေကသ္မိံ အဘိဘာယတနေ၊ ၌။ ဧကော၊ သော။ သုဒ္ဓိက နဝကော၊ သုဒ္ဓိ က နဝက၎င်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ပဋိပဒါ နဝကော၊ တို့၎င်း။ ဒွေ၊ ကုန် သော။ အာရမ္မဏ နဝကော၊ တို့၎င်း။ အာရမ္မဏ ပဋိပဒါ မိဿကော၊ ၌။ အဋ္ဌ နဝကော၊ တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပန္နရသ နဝကော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတူသုပိ၊ ကုန်သော။ အဘိဘာယတနေသု၊ တို့၌။ သမ သဋ္ဌိ နဝကော၊ အမျှ ခြောက်ဆယ်သော နဝကတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

၂၄၆။ ပဉ္စမ အဘိဘာ ယတနာ ဒီသု၊ စသည်တို့၌။ နီလာနီတိ ဣဒံ၊ နီလာနီ ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ သဗ္ဗ သင်္ဂါဟိက ဝသေန၊ အလုံးစုံ နီလကသိုဏ်း ကိုသိမ်းယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နီလဝဏ္ဏာနီတိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ဝဏ္ဏ ဝသေန၊ ညိုသောအဆင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နီလ နိဒဿနာနီတိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ နိဒဿန ဝသေန၊ အထင်၊ အမြင်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အ ပညာယမာန ဝိဝရာနိ၊ မထင်သော

အပေါက်၊ အကြား ရှိကုန်သည်။ အသမ္ဘိန္ဒူဏ္ဍာနိ၊ တပါး အဆင်းနှင့်
မရောသော အဆင်းရှိကုန်သည်။ ဧကနိလာနေဝ၊ တခဲနက် ညှိကုန်သည်။
ဟုတွာ၊ ရှိ။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အထူး။ နီလ နိဘာသာနီတိ၊ ဣဒံ၊ ဟူသော
ဤပုဒ်ကို။ ဩဘာသန ဝသေန၊ အရောင်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နီလော
ဘာသာနိ၊ ညိုသော အရောင် ရှိကုန်သော။ နီလပ္ပဘာ ယုတ္တာနိ၊ ညိုသော
အရောင်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ ဧတေန
ဝစနေန၊ ဤ နီလောဘာသာနိ၊ ဟူသောစကားဖြင့်။ နေသံ အဘိဘာယ
ကနာနံ၊ ထိုအဘိဘာယတနတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓတံ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်၏
အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိသုဒ္ဓ ဝတ္ထ ဝသေန၊ အထူးသဖြင့်
စင်ကြယ်သော အဆင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ အဘိ
ဘာ ယတနာနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ပီတာနီတိ အာဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။
ဣဒိနာဝနယေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ “ပန၊
ဆက်။ ဣတ္ထ အဘိဘာယတနေ၊ ၌။ နီလကသိဏံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏန္တော၊ ယူသော
သူသည်။ ပုပ္ဖသ္မိံ ဝါ၊ ပန်းမူလည်း ဖြစ်သော။ ဝတ္ထသ္မိံ ဝါ၊ အဝတ်မူလည်း
ဖြစ်သော။ ဝတ္ထဓာတုယာ ဝါ၊ အဆင်းဓာတ်မူလည်း ဖြစ်သော။ နီလကသ္မိံ ၊
ညိုသော ဝတ္ထ၌။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။
ဣတိ အာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ကသိဏ ကရဏဉ္စ၊ ကသိုဏ်းပြုခြင်းကို
၎င်း။ ပရိကမ္မဉ္စ၊ ပရိကံကို၎င်း။ အပ္ပနာ ဝိဓာနဉ္စ၊ အပ္ပနာအစီအရင်ကို၎င်း။
သဉ္စ၊ အလုံးစုံကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရတော၊ အားဖြင့်။ ဝုတ္တ မေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင် တည်း။ စ၊ ဆက်။ ပထဝိကသိဏေ၊ ၌။ ပဉ္စ ဝီသတိ
နဝကာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗျာ ယထာ၊ သိအပ်ကုန်၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဣဓ၊
ဤအဘိဘာယတန၌။ ဧကေကသ္မိံ အဘိဘာ ယတနေ၊ ၌။ ပဉ္စ ဝီသတိ
နဝကာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။

အဘိဘာယတနကထာ၊ အဘိဘာယတန
ကထာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဝိမောက္ခကထာ

၂၄၇။ ဣဒါနိ၊ ဌံ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ ရူပါဝစရ ကုသလံ နာမ၊ မည်သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အာရမ္မဏ သင်္ခါတာနံ၊ အာရုံဟု ဆိုအပ် ကုန်သော။ အာယတနာနံ၊ အာယတန တို့ကို။ အဘိ ဘဝနတော၊ နှိပ်နှင်း တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိဘာ ယတန၊ ဝသေနေဝ၊ အဘိဘာယတန၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ အထခေါ၊ အဟုတ်သော် ကား။ ဝိမောက္ခ ဝသေနပိ၊ ဝိမောက္ခ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တမ္ပိ နယံ၊ ကိုဝိမောက္ခနည်းကိုလည်း။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ မဗ္ဗာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၎င်း။

ပန၊ စောဒနာ သောနောကို ထုတ်ဆိုအံ့။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက် သဘောကြောင့်။ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခမည်၏ဟူ၍။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသည်။ (ထည့်) ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အဓိမုစ္စနဋ္ဌေန၊ အဓိမုစ္စနအနက်ကြောင့်။ ဝိမောက္ခော၊ မည်၏ဟူ၍။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပဏ္ဍိတေန၊ သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ အယံ အဓိ မုစ္စနဋ္ဌောနာမ၊ ဤအဓိမုစ္စန အနက်မည်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ပစ္စနိ က ဓမ္မေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့မှ။ သုဠုဝိမုစ္စနဋ္ဌော၊ လုံမ၊ စောက်လွတ်ခြင် ဟူသော အနက်သည်၎င်း။ အာရမ္မဏော၊ ဌံ။ အဘိရတိ ဝသေန၊ အလွန်ပွေလျော်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သုဠုဝိမုစ္စနဋ္ဌောစ၊ လုံမ၊ စောက် လွတ်ခြင်းဟူသော အနက်သည်၎င်း။ “အဓိမုစ္စနဋ္ဌောတိပိ ပါဠော အတ္ထိ” ။ ဝါ၊ လုံမ၊ စောက် နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အနက်သည်၎င်း။ အဓိ မုစ္စနဋ္ဌောနာမ၊ မည်၏။ ပိတု၊ အဘ၏။ အကေ၊ တင်ထက်၌။ ဝိဿဋ္ဌင်္ဂပစ္စင်္ဂဿ၊ လွတ်အပ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏။ သယနံဝိယ၊ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့။ အနိဂ္ဂဟိတဘာဝေနော၊ မနှိပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သာ လျှင်။ နိဗ္ဗာသင်္ဂတာယ၊ ရွံရှာခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အာရမ္မဏော၊ ဌံ။ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဝေလက္ခဏံ၊ ဤသို့ရွံရှာခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်

အာရုံ၌ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ဝိမောက္ခ ဘာဝုပ္ပတ္တံ၊ ဝိမောက္ခအဖြစ် သို့ ရောက်သော။ ရူပါဝစရ ကုသလံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ အယံနယော၊ ဤဝိမောက္ခနည်းကို။ အာရဒ္ဓေါ၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုကတမေဓမ္မာ အစရှိသောပါဠိ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ။။ ရူပိဘိ၊ ရူပီဟူသည်ကား။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ကေသာ ဒီသု၊ ဆံ၊ အစရှိသည်တို့၌။ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ရူပဇ္ဈာနံ၊ ရူပဈာန် သည်။ ဥတ္တရ ပဒလောပဝသေန၊ ဈာန်ဟူသော နောက်ပုဒ်ကြေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ထည့်)ရူပံ၊ ရူပမည်၏။

“ရူပပတ္တိသာ-၌ ရူပဘဝကို ရူပ-ဟူ၏သို့တည်း”။

အဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ တံရူပံ၊ ထိုအတိသယ ရူပဈာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ရူပိ၊ မည်၏။ အဓိပ္ပါယ်။ ။ ရူပိ၌ အဿတ္ထိဝါစက ဤ၊ ပစ္စည်းသည် အတိသယ အနက်ကို ထွန်းသတည်း။ ထို့ကြောင့်....

ပဟုတေ စ ပသံသာယံ၊ နိန္ဒာယဉ္ဇာတိ သာယနေ။
နိစ္စယောဂေ စ သံသဂ္ဂေ၊ ဟောန္တိမေမန္တ၊ အာဒယော။

ဟု သဒ္ဓပိဒူတို့ ဆိုကုန်သတည်း။
နေဝါ၌ ဗဟုက၊ကို ထွန်းသည်။ သီလဝါ၌ ပသံသကို၊ ဝသလီ၌ ကိလေသာ ကို ယိစီးစေ တတ်သော၊ ယုတိမာသော အကျင့် ရှိသောသူကို ဟောသည် ဖြစ်၍ နိန္ဒာကို၊ သတိမာ၊ မိတိမာ၌ အတိသယကို၊ ဗဟို၌ နိစ္စယောဂကို၊ တေလီ ၌ သံသဂ္ဂကို ထွန်းသည်။ ဤရူပိ၌ကား အတိသယကို ထွန်းသည်။

မူလဒ္ဓိကာ။ ။ ရူပိတိ ယေနာယံ သသန္တတိပရိယာပန္နေန ရူပေန သမန္တာဂတော၊ တံ ယဿ ဈာနဿ ဟေတုသာဝေန ဝိသိ၌ ရူပံဟောတိ။ ယေနပိသိဋ္ဌေန ရူပိ တိ ဝုစ္ဆေယျ။ တဒေဝ သသန္တတိပရိယာပန္နရူပ နိမိတ္တံ ဈာနမိဝ ပရမတ္ထဓာတု ရူပိသာဝသာဓကန္တိ ဒဋ္ဌဉ္စ။

၀။ ဤဝါထာကား ဝုတ္တိမောဂ္ဂဏ္ဍာန် စတုတ္ထကဏ္ဍ ၇၀-ထုတ်၌ ဆိုထားသည်။ နိဿမ္မဟောင်းတို့၌ ဗဟုကေစ ရှိသည်ကို မောဂ္ဂဏ္ဍာန် ကျမ်းရင်းထာ အတိုင်း ပြင်၍ ထည့်ထိုက်သည်။

ဒို့ဏာအနုကံ။ ။ ရူပိတိ၊ ရူပိဟူသောပါဌ်၌။ အယံ၊ ဤယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သသန္တတိပရိယာပန္နေန၊ မိမိသန္တာန်၌ အတွင်းဝင်သော၊ ယေန ရူပေန၊ အကြင် ဆံ့အစရှိသော ကသိုက်းရှပ်နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ တံ၊ ထို မိမိသန္တာန်၌ အတွင်းဝင်သော ဆံ့အစရှိသော ကသိုက်းရှပ်သည်။ ယဿ ဈာနဿ၊ အကြင်ဈာန်၏။ ဟေတုသာဝေန၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဝိသိဋ္ဌ၊ ထူးသော။ ရူပံ၊ ရှပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေန၊ အကြင် ထူးသောရှပ်သည်။ ဝါ၊ ထူးသောရှပ်ကြောင့်။ ဝိသိဋ္ဌေန၊ အထူးပြုအပ်သော ရူပါဝစရဈာန်ဖြင့်။ ဝါ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို ရောက်သော။ တေနဈာနေန၊ ထိုရူပါဝစရဈာန်ဖြင့်။ (တေနဈာနေနကား ယဿ ဈာနဿ၊ နိယတ်အလို ငှာ ထည့်သည်။) သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ရူပိတိ၊ ရူပိဟူ၍။ ဝုစ္ဆေယျ၊ ဆိုအပ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အထူးရှိသော ရှပ်သည်။ သသန္တတိ ပရိယာပန္နရူပနိမိတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ အတွင်းဝင်သော ဆံ့အစရှိသော ကသိုက်း ရှပ်ဟု ဆိုအပ်သော နိမိတ်ရှိသော။ ဈာနံ၊ ဈာန်သည်။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထ အားဖြင့်။ ရူပိ သံဘဝ သာဓကံ ဣဝ၊ ရူပိ၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သကဲ့သို့။ ဝါ၊ ရှပ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သကဲ့သို့။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ရူပိ သာဝ သာဓကံ၊ ရူပိ၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သည်။ ဝါ၊ ရှပ်ရှိသည်၏ အဖြစ် ကို ပြီးစေတတ်သည်။ ဟောတိ ဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗဒ္ဓဗ္ဗ၊ မှတ်အပ်၏။

အနုဒို့ကာ။ ။ ဝိသိဋ္ဌေနာတိ အတိသယပ္ပတ္တေန၊ ရူပပပတ္တိယာတိ အာဒိသု ဝိယ ဥတ္တရပဒလောပေန ရူပန္တိ ဝုတ္တေန ရူပဇ္ဇာနေန ဝိသိဋ္ဌေနာတိ၊ ဣမိနာ ဟိ အတိသယ ရူပယုတ္တော ရူပိတိ ဝုတ္တောတိ ဒေသေတိ။

အနုဘနုကံ။ ။ ဝိသိဋ္ဌေနာတိ၊ ကား။ အတိသယပ္ပတ္တေန၊ လွန်ကဲသည်၏ အဖြစ်ကို ရောက်သော။ ရူပပပတ္တိယာတိ အာဒိသုဝိယ၊ အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့။ ဥတ္တရပဒ လောပေန၊ နောက်ဝပ်၏ ကြေခြင်းအားဖြင့်။ ရူပန္တိ ဝုတ္တေန၊ ရူပဟူ၍ ဆိုအပ် သော။ ရူပဇ္ဇာနေန၊ ရှပ်၌ ဖြစ်သော ဈာန်ဖြင့်။ ဝါ၊ ရူပါဝစရဈာန်ဖြင့်။ ဟိ - သန္တံ၊ ဝိသိဋ္ဌေနာတိ ဣမိနာ၊ ဤပါဌ်ဖြင့်။ အတိသယရူပယုတ္တော၊ လွန်ကဲ သော ရူပဈာန်နှင့် ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ရူပိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ။

ဟိ-သန္တံ၊ ။ အဗ္ဗတ္တံ၊ အဗ္ဗတ္တသန္တာန်၌။ နိလပရိကမ္ပံ၊ နိလကသိုက်း ပရိကံကို။ ကဓောန္တော၊ ပြုသောသူသည်။ ကေသေဝါ၊ ဆံ၌၎င်း။ ပိတ္တေဝါ၊ သည်းခြေ ၌၎င်း။ အက္ခိတာရကာယဝါ၊ မျက်လုံး၌၎င်း။ ကဓောတိ၊ ။ ပီတ ပရိကမ္ပံ၊ ပီတ ကသိုက်း ပရိကံကို။ ကဓောန္တော၊ သည်။ မေဒေဝါ၊ အဆီခဲ၌၎င်း။ ဆဝိယာ ဝါ၊ အရွေ့၎င်း။ အက္ခိနံ၊ မျက်စိတို့၏။ ပီတဋ္ဌာနေဝါ၊ ရွှေသော

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

အရပ်၌၎င်း။ ကရောဘိ၏။ လောဟိတ ပရိကမ္ပံ ကို။ ကရောန္တော၊ သည်။
မံသဝါ၊ အသား၌၎င်း။ လောဟိတေဝါ၊ သွေး၌၎င်း။ ဇိဂုယဝါ၊ လျှာ၌
၎င်း။ ဟတ္တဘလ ပါဒတလေသုဝါ၊ လက်ဘဝါးပြင် ခြေဘဝါးပြင်တို့၌၎င်း။
အင်္ကျိနံ၊ တို့၏။ ရတ္တဋ္ဌာနေဝါ၊ နီသော အရပ်၌၎င်း။ ကရေတိ၊ ၎င်း။ ဩဒါတ
ပရိကမ္ပံကို။ ကရောန္တော၊ သည်။ အဋ္ဌိမ္ပိဝါ၊ အရိုး၌၎င်း။ ဒန္တေဝါ၊ သွား၌၎င်း။
နခေဝါ၊ လက်သည်း ခြေသည်း၌၎င်း။ အင်္ကျိနံ၊ တို့၏။ သေတဋ္ဌာနေဝါ၊
ပြုသော အရပ်၌၎င်း။ ကရေတိ၊ ၎င်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို။
ကတွာ၊ ၎င်း။ ဥပ္ပန္နဇ္ဈာန သမင်္ဂိနံ၊ ဖြစ်သော ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။
သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ တေ၊ ရူပိ ဟူသော ပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

ဝိနိစ္ဆယ။ ။ ဥပ္ပန္နဇ္ဈာန သမင်္ဂိနံ ကား နံဝိဘတိ မဟုတ်။ နံဗျတော ကတရဿာ
ထုတ်ဖြင့် အံကို နံရေးသည်။

ရူပါနိပဿတိဘိ ကား။ ဗဟိဒ္ဓါပိ၊ အပ၌လည်း။ နိလကသိကာဒိ ရူပါနိ၊ နိလ
ကသိုဏ်းစသော ရုပ်တို့ကို။ ဈာနစက္ခုနာ၊ ဈာန်စက္ခုဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဝိနိစ္ဆယ။ ။ ရူပါနိ၌ ဒေဝေန ဒတ္ထော ကဲ့သို့ ကသိက၊ ဟူးသော ရှေးပုဒ်ကြေ
သည်ကို နိလကသိကာဒိ ရူပါနိဟူသောပင်ဖြင့် ပြသလျှ်။

ဣဓိနာ၊ ဤ ရူပါနိပဿတိ၊ ဟူသောပင်ဖြင့်။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝတ္ထုကေသု၊
အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ ဝတ္ထုဖြစ်ကုန်သော။ ကသိကေသု၊ တို့၌။ ဈာန ပဋိလာဘော၊
ဈာန်ကို ရခြင်းကို။ ဒဿိတော၊ ၎င်း။

အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညီတိ၊ ကား။ အဇ္ဈတ္တံ န ရူပသညီ၊ မိမိ၏ ဆံ၊ စသည်တို့၌
ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါဝစရဈာန်မရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနေော၊ မိမိ၏။ ကေသာ
ဒီသု၊ ဆံ၊ စသည်တို့၌။ အနုပ္ပါဒိတ ရူပါဝစရဈာနေော၊ ဖြစ်စေအပ်သော
ရူပါဝစရဈာန် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။

အဓိပ္ပာယ်အာဒိ။ ။ ရူပေသညာ၊ ရူပသညာကို ဝဋ္ဌာနပြုသဖြင့် ဆံ၊ စသည်တို့၌
ဖြစ်သော ရူပဈာန်ကို ရူပသညာ၊ ဆိုသည်။ “ရူပသညာ အဿ အတ္တိတိ ရူပ
သညီ”။ အဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ရူပသညာ၊ မိမိ၏ ဆံ၊ စသည်တို့၌ ဖြစ်သော
ရူပဈာန်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတတ္ထာ၊ ကြောင့်။ ရူပသညီ၊ မည်၏။ န ရူပ
သညီ။

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ
46
A

ဣဒိနာ၊ ဤအဋ္ဌတ္တံ အရူပသညီ၊ ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စံ။ ပရိကမ္ပံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗဟိဒ္ဓါဝ၊ အပဉ္စံသာ။ ပရိလဒ္ဓတ္တာနတော၊ ရအပ်သော ဈာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿိတော၊ ၏။

သုဘန္တိ ဣဒိနာ၊ သုဘိ၊ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ သုဝိသုဒ္ဓေသု၊ အလွန် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်ကုန်သော။ နီလာဒီသု၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏကသိဏေသု၊ တို့၍။ ဈာန်နာနိ၊ တို့ကို။ ဒဿိတာနိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဏ္ဏကသိုဏ်း၌ဖြစ် သော ဈာန်တို့၍။ အန္တော အပ္ပနာယံ၊ အပ္ပနာ၏ အတွင်း၌။ “သုဘ”န္တိ၊ သုဘ၊ ဟူ၍။ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ကိဉ္ဇာပိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ လား မရှိ၏ရှင့်။ မန တထာပိ၊ လည်း။ ယောပဂ္ဂလော၊ သည်။ သုဝိသုဒ္ဓိ၊ အလွန်အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ သုဘကသိဏံ၊ တို့။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ မှန်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဘန္တိ၊ သုဘဟူ၍။ ပ။ ပဌမံဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တထာ၊ တူ။ ဒုတိယာဒီနိ၊ ဒုတိယဈာန် စသည်တို့ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဗ္ဗာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ သို့။ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ပန၊ အထူး။ ပဋိသမ္ဘိဝါမဂ္ဂေါ၊ ။ ‘သုဘ’န္တေဝ၊ သုဘဟူ၍သာလျှင်။ အဓိ မုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခသည်သည်။ ကထံဟောတိ၊ နည်း။ ဣ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့် တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဧကံဒိသံ၊ တခုသောအရပ်ကို။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ။ တို့သည်။ အပ္ပဋိကူလာ၊ မစက်ဆုပ်အပ်၊ မရွံရှာအပ်ကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဧကံဒိသံ၊ ကို။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဧကံဒိသံ၊ တခုသောအရပ်ကို။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥပေက္ခာ သဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံဒိသံ၊ ကို။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥပေက္ခာယ၊ ၏။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပဋိကူလာ၊ မစက်ဆုပ်အပ်၊ မရွံရှာအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ သုဘန္တေဝ၊ သုဘဟူ၍သာလျှင်။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရွှေပါဝစရကျသလပဒ ၃၅၅

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ ပန၊ အထူး။ ဣဓ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌။ ဥပရိ ပါဠိယံယေဝ၊ အထက်ပါဠိ
 တော်၌ သာလျှင်။ ဗြဟ္မဝိဟာရာန၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့၏။ အာဂတတ္တာ၊
 လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံနယံ၊ ထိုမေတ္တာသဟ ဂတေန-စသောနည်း
 ကို။ ဗဒ္ဓိက္ခိပိတော၊ ပယ်၍။ သုနီလက။လ။ ပရိသုဒ္ဓ ဩဒါတ ဝသေနေဝ၊
 အလွန်ညိုသောအဆင်း၊ အလွန်ရွှေသောအဆင်း၊ အလွန်နီသောအဆင်း၊
 အလွန်ဖြူသောအဆင်း၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သောအဆင်း၊ ထက်ဝန်း
 ကျင် စင်ကြယ်သော အရွှေ၊ ထက်ဝန်းကျင် နီသောအဆင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်
 ဖြူသောအဆင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ သုဘဝိမောက္ခော၊ ကို။ ဘဂတော၊
 သည်။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကသိဏန္တိဝါ၊
 ကသိဏ ဟူ၍၎င်း။ အဘိဘာယတနန္တိဝါ၊ အဘိဘာယတန ဟူ၍၎င်း။
 ဝိမောက္ခောတိဝါ၊ ဝိမောက္ခဟူ၍၎င်း။ ရှုပါဝစရဇ္ဈာနမေဝ၊ ရှုပါဝစရဈာန်
 ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ (ရွှေမှဆောင်)။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
 တံရွှေပါဝစရဇ္ဈာနံ၊ သည်။ အာရမ္မဏဿ၊ အာရုံ၏။ သကလဋ္ဌေန၊ အလုံးစုံ
 ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ကသိဏံနာမ၊ မည်၏။

ယောဇနာ။ ။တံ ဈာနံ၊ အာရမ္မဏဿာတိ ပဒံ သကလဋ္ဌေနာ တိ ပဒေ
 သဗ္ဗန္ဓော။ သကလဋ္ဌေနာတိ ဧတ္ထ အာရမ္မဏံ ကသိဏံနာမ။ အာရမ္မဏပဒီ
 ပဒဗ္ဗဏ္ဍာနိ ကသိဏံ နာမာတိ အဓိပ္ပာယ်ယော။ ။၁၃၀-ထု။

အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ အဘိ ဘဝနဋ္ဌေန၊ နိပ်နင်းတတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ အဘိ ဘာယတနံ နာမ၊ မည်၏။ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌။ အဓိမုစ္စနဋ္ဌေန၊
 ညွတ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဝါ၊ နှလုံးသွင်းတတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၎င်း။ ပစ္စနိက ဓမ္မေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့မှ။ ဝိမုစ္စန
 ဋ္ဌေန၊ လွတ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဝိမောက္ခောနာမ၊ မည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကသိဏဒေသနာ စသည်တို့တွင်။ ကသိဏ
 ဒေသနာ၊ ကို။ အဘိဓမ္မ ဝသေန၊ အဘိဓမ္မာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ပန၊
 အထူး။ ဣတရာ၊ ကသိဏ ဒေသနာမှ တပါးသော အဘိတာ ဟတန တို့ကို။
 သုတ္တန္တ ဒေသနာ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဓိတဗ္ဗာ

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိသယ

ကုန်၏။ အယံ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တွေ့ ဝိမောက္ခေ ဌံ။ ပဒဝတ္ထနာ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဧကေကသ္မိံ ဝိမောက္ခေ ဌံ။
 ပထဝီကသိဏောယ၊ ပထဝီကသိုဏ်း၌ကဲ့သို့။ ပဉ္စ ဝိသတိ ပဉ္စ ဝိသတိ၊ တို့ကို။
 ကတွာ၊ ဤ။ ပဉ္စ သတ္တတိ နဝကာ၊ ရုနစ်ဆယ့်ငါးပါးသော နဝကတို့ကို။ ဝေဒိ
 တဗျာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။
 ဝိမောက္ခကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဗြဟ္မဝိဟာရကထာ

၂၅၁။ ဣဒါနိ ဌံ။ မေတ္တာ ဒိဗြဟ္မဝိဟာရ ဝသေန၊ မေတ္တာ-စသော
 ဗြဟ္မဝိဟာရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော။ ရူပဝစရ ကုသလံ၊ ကို။
 ဓဿတံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလားတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊
 အားထုတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကတမေ ဓမ္မာ-အစရှိသောစကား၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊
 ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ မေတ္တာ သဟဂတန္တိ၊ ကား။ မေတ္တာယ၊ နှင့်။
 သဟဂတံ၊ တကွဖြစ်သော။ ပရတော၊ ဌံ။ ကရုဏာသဟဂတာဒိသုပိ၊ တို့၌
 လည်း။ ဒေသဝနယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ အထူး။
 ယေန ဝိဓာနေန၊ အကြင် အစီအရင်ဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သော။ ဧသ-
 ဧသော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေတ္တာဒိ သဟဂတာနိ၊ မေတ္တာ-အစရှိသည်နှင့်
 တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ ဥပသမ္ပဇေ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာရတိ၊
 နေ၏။ မေတ္တာဒိနံ၊ စသည်တို့၏။ သဗ္ဗ၊ သော။ တံ ဘာဝနာ ဝိဓာနံ၊ ထို
 ဘာဝနာ အစီအရင်ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဌံ။ ဝိတ္တာရိတ မေဝ၊ ချွဲအပ်ပြီးသည်
 သာလျှင်တည်း။ အဝ သေသးယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော။ ပါဠိယာ၊
 ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ပထဝီ ကသိဏော ဌံ။ ဝုတ္တ နယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိ
 တဗျော၊ သိအပ်၏။

ဟိ၊ အထူး။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ ပထဝီ ကသိဏော ဌံ။ ပဉ္စ ဝိသတိနဝ
 ကာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣ၊ ဤဗြဟ္မဝိဟာရ၌။ ပုရိမာသု၊ ရှေး
 ဖြစ်ကုန်သော။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သောမေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာတို့၌။
 တိက စတုက္ကဇ္ဈာနိက ဝသေန၊ တိက စတုက္ကဇ္ဈာန်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဉ္စ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစံရကုသလပဒ ၃၅၇

ဝိသတိသတ္တကော၊ နှစ်ဆဲ့ ငါးပါးသော သတ္တကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပေက္ခာယ၊ ခွံ။ စဘုတ္တ ဇ္ဈာနဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဝိသတိကေကာ၊ နှစ်ဆဲ့ ငါးပါးသော ကေကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ သု၊ တို့၌။ ဆန္ဒာ ဒီဟိ၊ ကုန်သော။ စတုဟိ၊ လေးပါးသောတရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကရုဏာ၊ ကရုဏာ၎င်း။ မုဒိတာ၊ မုဒိတာ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒမပိယေဝါပနကာ၊ ဤယေဝါပနကတို့ကိုလည်း။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ စ၊ အထူး။ ဣတ္ထေ၊ ပြဟ္မဝိဟာရေ၊ ခွံ။ ဒုက္ခပဋိပဒါဒိတာဝေါ၊ ဒုက္ခပဋိပဒါ- စသည်၏အဖြစ်ကို။ မေတ္တာယ၊ ခွံ။ တာဝ၊ စွာ။ ဗျာပါဒ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ ပျာပါဒကိုခွါသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကရုဏာယ၊ ခွံ။ ဝိဟိံ သာ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ ဝိဟိံ သာကိုခွါသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ မုဒိတာယ၊ ခွံ။ အရတိ ဝိက္ခမ္ဘန ဝသေန၊ အရတိကိုခွါသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပေက္ခာယ၊ ခွံ။ ရာဂ ပဋိသဝိက္ခမ္ဘန ဝသေန၊ ရာဂ ပဋိသကို ခွါသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ ပရိတ္တာ ရမ္မဏတာ၊ ပရိတ္တာ ရမ္မဏ၏ အဖြစ်သည်။ န ဗဟုသတ္တာ ရမ္မဏ ဝသေန၊ များသော သတ္တဝါဟူသော အာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပမာဏာ ရမ္မဏတာ၊ အပ္ပမာဏာ ရမ္မဏ၏ အဖြစ်သည်။ ဗဟု သတ္တာ ရမ္မဏ ဝသေန၊ များသော သတ္တဝါဟူသော အာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ သေသံ၊ သည်း။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းနှင့် တူသည်သာလျှင် တည်း။

ဝေ၊ သို့။ တာဝ၊ စွာ။ ပါဠိဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ (ဝိဒိတာ၌စပ်)။ ဂါထာအနက်။ ။ပြဟ္မုတ္တမေန၊ သုံးပါးသော ပြဟ္မာတို့ထက် မြတ်တော် မှုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါ၊ မြတ်သော ပြဟ္မာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်စွာသည်။

၀နတ္ထံနှင့်အရဏကံ။ ။“ပြဟ္မာနံ ဥတ္တမော မြဟ္မုတ္တမော”ရှေ့ပုဒ် အရကား သမ္မုတိပြဟ္မာ၊ ဥပပတ္တိပြဟ္မာ၊ ဝိသုဒ္ဓိပြဟ္မာဟူသော သုံးပါးသော မြဟ္မာသည် မုချပုဒ်။ ထိုမြဟ္မာတို့၏ ဘုရားတည်းဟူသော လွန်ကဲသော မြဟ္မာနှင့် ဂုဏ် အားဖြင့် ဟိန်၊ ဥက္ကံသအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဌာနပစာရအားဖြင့် ရ၏။ နှောကံပုဒ်၏ အရကား ထိုဌာနဖြင့် မှတ်အပ်သော ဘုရားတည်းဟူသော ဥတ္တမမြဟ္မာရ၏။ တနည်း။ မြဟ္မာသုံးပါးသည်မုချ။ ထိုသုံးပါးတို့၏ လွန်ခြင်း

ကြိယာနှင့် သာဓန၊ သာဓေတဗ္ဗ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း ကြိယာကာရကသမ္ပန် သည် ဌာနပစ္စာရအားဖြင့် ရ၏။ နောက်ပုဒ် အရကော နည်းတူ။ “ဗြဟ္မာစသော ဥတ္တမော စာတိ ဗြဟ္မုတ္တမော” ရှေ့ပုဒ်အရကား ဗြဟ္မာအဖြစ်တည်း ဟူသော ဗြဟ္မိတ ဂုဏ်သည်မှချ။ ထိုဂုဏ်၏ ဘုရားနှင့် ဂုဏ်၊ ဂုဏေ၊ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဌာန။ နောက်ပုဒ် အရကား ဥတ္တမဂုဏ်သည်မှချ။ ထိုဂုဏ်၏ ဘုရား နှင့် ဂုဏ်၊ ဂုဏေ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဌာနရ၏။ သော၊ ဟူသောပုဒ် အရကား ထိုမှချ၊ ဌာန၊ နှစ်ပါးတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဘုရားရ၏။

ကထိတေ၊ ဝေနေယျတို့အား ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဣမေဗြဟ္မ ဝိဟာရေ၊ ဤလေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့ကို။ ဣတိဓံ ယထာဂုတ္တက္က မေန၊ ဤသို့ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဘာဝနက္ကမအတ္ထဝဏ္ဏ နက္ကမဖြင့်။ ဝိဒိတွာ ဇာနိတွာ၊ ရှိ။ ဧတေသု၊ ထိုလေးပါးသော ဗြဟ္မ ဝိဟာရတို့၌။ ဘိယျော၊ အလွန်။ အယံ၊ ဤဆိုလတံသော။ ပကိဏ္ဍက ကထာပိ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ ထိုထို၌ပြန်နံ့သော အနက်ကိုယူ၍ဖြစ်စေအပ်သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့် ပကိဏ္ဍကမည်သော ကထာကိုလည်း။ ဝိညေယျာ၊ ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာ-ဟိ၏။ ။ပုဗ္ဗေ ဝိဗ အသာဓာရဏံ တံ တံ ဗြဟ္မဝိဟာရပဋိနိယတ မေဝ အတ္ထံ အဂဟေတွာ သာဓာရဏ ဘာဝတော။ ။၃၁၇-ပ-ဇ။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တောသု၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော။ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာသုတို့၌။ အတ္တတော၊ ဝေဒနတ္တအားဖြင့်။ တာဝ၊ စွာ။ ပကိဏ္ဍကကထာကို၊ ဝိညေယျာ၊ ၏။ (လိုက်)။ ယာ ဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရား သဘောသည်။ မေဇ္ဇတိ၊ ချစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထည်။ မေတ္တာ၊ မည်၏။ သိနိယတိ၊ အစီးအပွားကို လိုသော အခြင်း အရာ ဖြစ်သော အားဖြင့် ချစ်တတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ သဘာဝဓမ္မတို့၏ အကြောင်းအားလျော်စွာ ထိုထို မိမိ ကိစ္စ၌ ဖြစ် ခြင်းမျှဖြစ်၍ ဘာဝသာဓနကိုသာ မုချရသော်လည်း ထိုထို မိမိကိစ္စတို့၌ ဓမ္မတို့၏ အတ္ထပဋ္ဌာန ကြိယာ နိပ္ပာဒက အဖြစ်ကို တင်သဖြင့် ကတ္တား၏ အဖြစ်၏ ဖြစ်သင့် ရကား “မေဇ္ဇတိတိ မေတ္တာ” ဟူသည်။ ယင်းသို့ ပရိယာယ်အားဖြင့်သာရလျက် ဤတို့ ကတ္တုပြုခြင်းသည် ဓမ္မမှလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်စသော ကတ္တား၏ မရှိသည်ကို ပြခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဤကို ရည်၍။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာ-ဟိ၏။ ။မေဇ္ဇတိတိ ဓမ္မတော အညဿ ကတ္တု နိဝတ္တနတ္ထံ ဓမ္မမေဝ ကတ္တာရံ ကတွာ နိဗ္ဗိသတိ။ ။၃၁၇-ပ-ဇ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

ဟူသည်။ ထိုသို့ ပြုသဖြင့် ပုဂ္ဂလအတ္တမိဂ္ဂိကို ပယ်ရ၏။ မိဒ၊ သိနေဟနေ သမ္ဘါ ကျမ်းလာရကား “သိနိယုတိတိ အတ္ထော” ဟူသည်။ သိနိဟဇာတ် ဒိဝါဒိဂိုက်း ဖြစ်၍ သိနိယုတိဆိုသည်။ ထိုသော်လည်း တဏှာအားဖြင့် သိနေဟလည်းရှိသည် မဟုတ်လော။ အဘယ်သို့သော သိနေဟနည်းဟူမူ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာ။ ။ သတ္တေသု ဗျာပဇ္ဇေန ဝသေန လူခသာဝဿ ပဋိပက္ခတူတံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ ဟိတဒကောရဂ္ဂဝတ္တိ ဝသေန သိနေဟနံ ဝဋ္ဌဗ္ဗံ န တဏှာယန ဝသေန။ ။ ၃၁၇-ပ-ဇ။
အဘယံကြောင့်နည်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာ။ ။ တဒ္ဓိ မောဟပုဗ္ဗင်္ဂံ လုပ္ပနသဘာဝံ၊ ဣဒ္ဓမ္မန အဒုဿန သဘာဝံ အလောဘ သမ္ပယုတ္တိ။ ။ ၃၁၇-ပ-ဇ။
တဏှာသိနေဟသည်လည်း ဗျာပါဒနှင့် တကွ မတည်သည်ဖြစ်၍၊ ဗျာပါဒ ပိရောမိ မဟုတ်လော ဟူမူ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာ။ ။ ယဒိ တေန သဟ ဧကသ္မိစိတ္ထေ နပဝတ္ထတိ ပိရောမိပန နဟောတိ အပဟာယကသာဝတော။ ။ ၃၁၇-ပ-ဒ။

ဝါ၊ ကား။ မိတ္ထေ၊ ချစ်တတ် အစီးအပွားကို အလိုရှိတတ်သော ခန္ဓပဗန္ဓု။
ဘဝါ၊ ဖြစ်တတ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မေတ္တာ၊ မည်၏။

ဝေနတ္ထနှင့်အရဇကောကံ။ ။ မေဇ္ဇတိတိ မိတ္ထော၊ အရကား-ဟိတဇ္ဈာသယ ဖြစ် သော ခန္ဓပဗန္ဓတည်း။ ထိုခန္ဓပဗန္ဓ၌ ပရိယာပန္နအားဖြင့် ဖြစ်ရကား မိတ္ထေ ထဝါ မေတ္တာ ဟူသတည်း။

ဝါ၊ တနည်း။ မိတ္ထေ၊ ချစ်အပ်သော ပိယပုဂ္ဂိုလ် ဟူသော အာရုံ၌။ ဘဝါ၊ တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မေတ္တာ၊ မည်၏။

ဝေနတ္ထနှင့်အရဇကောကံ။ ။ မိဒိတဗ္ဗော သိနေဟေတဗ္ဗောတိ မိတ္ထော။ အာရုံ ဖြစ်သော ပိယပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ထို၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်ရကား မိတ္ထေ ထဝါ ဟူသည်။ ထိုကြောင့် မိတ္ထေဝါ အာရမ္မဏဘူတေပိယပုဂ္ဂလေ ထဝါ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာဟူသည်။

ဝါ၊ ကား။ မိတ္ထဿ၊ ဟိတဇ္ဈာသယဖြစ်သော ခန္ဓပဗန္ဓ၏။ မေဇ္ဇနဝသေနဝ၊ ချစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ သောပဝတ္တိ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တနည်း။ မေဇ္ဇနဝသေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ဤသဘော တရားသည်။ ပဝတ္တိဝေ၊ ဖြစ်ခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ မေတ္တာ၊ မည်၏။ ဖြစ်တတ်သော ကတ္တားမရှိဟူလို၊ ယာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။

ပရဒုဒက္ခ၊ သူတပါးဆင်းရဲသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သာဓုနံ၊ သူတော်
ကောင်းတို့၏။ ဟဒယကမ္ပနံ၊ နှလုံးတုန်လှုပ် ပင်ပန်းသည်ကို။ ကရောတိ၊ ၎င်း။
ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ ကရုဏာ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဤဝိပျဉ်၌ ထိုရင်းကား ကရောတိတိကရုဏာတည်း။ အသယ်သူ
တို့၏ အဆယ်ကိုပြုသနည်း။ အဘယ့်ကြောင့်ရှိလတ်သော် ပြုသနည်းဟူမူကား၊
ပရဒုဒက္ခသတိသာဓုနံ ဟဒယကမ္ပနံ-ဟူသည်။ ကမ္ပနဟူသည်လည်း ပရဒုဒက္ခကို
မြင်၍ ထိုဒုက္ခကို ပယ်လိုသသူ၏ လည်းမခံနိုင်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်
စိတ်၏ အညတ ဣတည်း။ ထိုဟဒယကမ္ပနသည် သပ္ပုရိသတို့အားသာ ဖြစ်ရ
ကား သာဓုနံ-ဟူသည်ဆိုသင့်၏။ သပ္ပုရိသတို့ကို မိမိစီးဝွား၊ သူ့စီးဝွားတို့ကို
ပြီးစေတတ်သောကြောင့် သာဓု ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ဝါ၊ ကား။ ယာ ဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ ပရဒုက္ခံ၊ သူတပါး
ဆင်းရဲကို။ ကိဏာတိတိ သတိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ဝိနာသေတိ၊ ဖျောက်ဖျက်
ပယ်ရှားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘော
သည်။ ကရုဏာ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ကိဏာတိ၏ ကယ ဝိတ္တယ အတ္ထတိ စင်စေလို၍ ဟိ သတိဟူသည်။
ကိ ဟိ သာယံ၊ ကိဏောတိ၊ ကိဏာတိ၊ သွားဒိဂိုဏ်း။ ကိ-ဗေဒဝိနိမယေ၊ ကိဏာ
တိ၊ ကိယာဒိဂိုဏ်း။ ဟိ သတိ၏ ကံပရေယျဉ်းပြန်၍ ပရဒုက္ခံဆိုသည်။ ပရဒုက္ခေ
သည် ပရဒုက္ခံပြန်၍ လိုက်ကောင်းထျက် ဟဒယကမ္ပနံ လိုက်ဖွယ်ရှိ၍ သိသာ
အောင် ဆိုသည်။ ပရဒုက္ခဟိ သန ကား ဝိနာသနပင်ဟု ဝိနာသေတိ ဟူသည်။
နာသ၊ ရာသ-သဓ္ဓေ၊ နာသတိ၊ ရာသတိ၊ နာသာ၊ နာသိကာ ဟူရကား “ဝိနာ
သေတိတိ အဒဿနံ ဂမေတိ” ဟု ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂလီကာ ဣသည်။

စကားအကျမူ အပ နယန ဟူဟု “အပနေတိတိ အတ္ထော” ဟု ကြောပြန်
သည်။ ဟိ သတိကို ဝိနာသေတိဟု ဆိုသည်။ လဒ္ဒဂုဏ်ကို တေနေတ္ထ ဟိ သနံ
အပနယနန္တိ ဒထေတိ-ဟု ဆော်သည်။ ကရုဏာသည် အပနယန သတ္တိရှိမှ
ပြိုင်မည်ကြောင့် “ပရဒုက္ခာပနယနာကာရ ပဝတ္ထိယက္ခဏာ ဟိ ကရုဏာ”
ဟု ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂလီကာ ခိုင်စေသည်။

ဝါ၊ ကား။ ယာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ ဝါ၊ ကိ။ ဒုက္ခိတေသု၊ ဒုက္ခရောက်သော
သတ္တဂါတို့၌။ ဖရဏဝသေန-ပုသနဝသေန၊ တွေထိသောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အာရမ္မဏ ကရုဏအားဖြင့် ဟူလိုသည်။ အာရမ္မဏ ကရုဏသည်
လည်း သာမန်မဟုတ်။ ဒုက္ခိတေသု ဒုက္ခာပနယနာကာရ အားဖြင့် သာဠှင်
ဟု မှတ်အပ်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါးစရကုသလပဒ

ကိရိယတိ ပသာရိယတိ၊ ပြန့်တတ်၏။ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာနိကေန၊ သည်။ ကိရိယတိ ပသာရိယတိ၊ ဖြန့်အပ်၏။ ဝါ၊ ပြန့်စေအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိသည်။ ကရုဏာ၊ မည်၏။ တာယ ဓမ္မဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ တံသမဂီနေ၊ ထိုဓမ္မနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝါ၊ သဟဇာတ ဓမ္မတို့သည်။ မောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ မုဒိတာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ မုဂီလာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ မောဒန ဗတ္ထမေ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျှ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မုဒိတာ၊ မည်။

အဓိပ္ပါယ်စသည်။ ။ သဟဇာတဓမ္မ အပေါင်း၌ ကတ္ထုသာနေကို တင်သဖြင့် ထိုဓမ္မအပေါင်း၏ နိပ္ပာဒေတဗျဖြစ်သော မောဒနကြိယာ၏ ကရိုက်အဖြစ်ကို ပရိယာယ်အားဖြင့် ရသင့်ရကား မောဒန္တိ တာယာတိ-ဟု မိန့်သော်....

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒိကာ။ ။ မောဒနကြိယာယ မုဒိတာယ ကရုဏာဘာဝနိဋ္ဌေသော။ သွာယံ ဥပစာရ သိဗ္ဗေ။

ထိုမောဒနကြိယာကို ပြီးစေရာ၌ မုဒိတာမှ လွတ်သော တစုံ တခုသော ကတ္တာမည်သည့် မရှိရကား။ ထိုမုဒိတာပင်လျှင် ကတ္တာအဖြစ်အားဖြင့် “သယံ ဝါ မောဒတိ” ဟု ပြသည်။ ဓမ္မတို့၌ အဝသဝတ္တနကြောင့် ဤနိဋ္ဌေသလည် ဥပစာရလာဘည်း။ ထို့ကြောင့် ဝသဝတ္တိဘာဝကို မြစ်ခြင်းငှာ “မောဒန ဗတ္ထ မေဝေါ ဘန္တိ မုဒိတာ” ဟု မိန့်အပ်သော်၊ ပိယစသည်တို့၌ ပက္ခပါတူပစ္စေဒနကို မုဒိတသဖြင့် ဥဒါထိန်အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဥပပတ္တိ ဟုတ္တိအားဖြင့် ရှုခြင်း သည် ဥပေက္ခာမည်၏။ ထိုကြောင့် “အဝေရာဟောန္တု” စသည်ကို မိန့်သည်။

ယာ ဓမ္မဇာတိသည်။ “အဝေရာဟောန္တု” တိ အာဒိနာ ဗျာပါရပ္ပဟာနေနစ၊ အဝေရာဟောန္တု၊ ဤသို့စသော ကြောင့်ကြ ဗျာပါရကို ပယ်သဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ ကြောင့်၎င်း။ မဇ္ဈတ္တဘာဝပဂမနေနစ၊ အလတ်သဘောရှိသည်၏ အဖြစ် သို့ရောက်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဥပေက္ခာတိ-ဥပပတ္တိတော ဣက္ခတိ၊ အသင့်အားဖြင့် ရှုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ ဥပေက္ခာ၊ မည်၏။

၂၇၀၀၆ - ၃၆၁

ပန၊ ဝစနတ္ထပု တပါး လက္ခဏာ စသည်ကို ဆိုအံ့။ လက္ခဏာဒိတော၊ လက္ခဏာစသောအားဖြင့်။ ဣတ္ထ၊ ဤမေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ၊ တို့ တွင်။ မေတ္တာ၊ သည်။ ဟိတာကာရပုဝတ္တိ လက္ခဏာ၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုး စီးပွားကို ကျင့်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ အကျိုးစီးပွားဟူသော အဘို့အစုတို့ကို ဖြစ်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဟိတူပ သံဟာရရသာ၊ သတ္တဝါတို့၌ ဟိတကို ကပ်ဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ဟိတ ကို ကပ်ဆောင်ခြင်းဟူသော ပြည့်စုံသော ဂုဏ်ရှိ၏။ အာသတ ဝိနယ ပစ္စု ပဋ္ဌာနာ၊ ရန်ငြိုးကို ဖျောက်သောအခြင်းအရာဖြင့် ရှုသည့်ဥက္ခဏ်အား ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ (ဉာဏ်၏ အာရုံအဖြစ်သို့ ရောက်တတ်၏ ဟူလို)။ ဝါ၊ ရန်ငြိုး ဖျောက်ခြင်း ဟူသောအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ မနာပဘာဝဒဿနပဒဋ္ဌာနာ၊ မနာပ အဖြစ်ကို ရှုသော ယောနိသော မနသိ ကာရလျှင်နီးသော အကြောင်းရှိ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။မနာပ သတ္တဝါတို့၏ သာ မနာပဘာဝ ကို ရှုသလော။ အ မနာပါနပ္ပိ သတ္တာနံ ပဋိကုဇလ အပ္ပဋိကုဇလ သညိတာ ရှုပေန ပဂေဝ မနာပါနံ ယံ မနာပဘာဝ ဒဿနံ။ ထထာ ပဝတ္ထော ယောနိသော မနသိ ကာရော။ တံ ပဒဋ္ဌာန မေတိဿာ တိ မနာပ ဘာဝဒဿန ပဒဋ္ဌာနာ-လည်း ကောင်း။ ။၃၁၀-ပ-၆။

ဘိဝံသ၊ ထို မေတ္တာ၏။ ဗျာပါဒု ပသမော၊ ဗျာပါဒ၏ ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာနံ အားဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသည်။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်း မည်၏။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ကိစ္စပြီးခြင်းမည်၏။ သိနေဟ သမ္ပဝေါ၊ တဏှာသိနေဟ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝိပတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်း မည်၏။ “မေတ္တာ မုခေန ဟိ ရာဂေါ ဝဇ္ဇေတိ၊ ၎င်း” ၊ ကရုဏာ၊ ကရုဏာသည်။ ဒုက္ခာပနယနာကာရပုဝတ္တိ လက္ခဏာ၊ သတ္တဝါ တို့အား ဖြစ်သော ဒုက္ခကို ပယ်လိုသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ထို ဒုက္ခကို ပယ်နိုင်သည်မှလည်း ဖြစ်စေ၊ မပယ်နိုင်သည်မှလည်း ဖြစ်စေ၊ ဒုက္ခပျောက်သည်မှလည်း ဖြစ်စေ၊ မပျောက်သည်မှလည်း ဖြစ်စေ၊ ဝယ်လိုသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သည်ဟူလို။

ပရဒုက္ခာ သဟန ရသာ၊ ပယ်လိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ပရဒုက္ခကို သည်းမခံနိုင် ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ အဝိဟိံ သာပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သတ္တဝါတို့ကို မညှဉ်းဆဲခြင်းကို

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ပုဂံဝေဒကုသလပဒ

ဖြစ်စေတတ်၏။ ဝါ၊ ဝိဟိံ သာဓိ ပဋိပက္ခဘာဝဖြင့် ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်
တတ်၏။ ဒုက္ခာ ဘိက္ခုတာနံ၊ တို့၏။ အနာထဘာဝဒဿန ပဒဋ္ဌာနာ၊ ကိုး
ကွယ်ရာမရှိသည် အဖြစ်ကိုရှုသော ယောနိသော မနသိကာရလျှင် နိုးသော
အကြောင်းရှိ၏။ ဝိဟိံ သူ ပသမော၊ သတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းဆဲကြောင်း ဖြစ်
သော ညှဉ်းဆဲသော အခြင်း အရာဖြင့် ဖြစ်သော ကရုဏာ၏ ပဋိပက္ခ
ဖြစ်သော ပဋိပစ္စိတ္တုပ္ပါဒ်၏ ငြိမ်းခြင်းသည်။ တဿ၊ ထို ကရုဏာ၏။
သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ကိစ္စပြီးခြင်းမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ဝိဟိံသန္တိ တောယ သတ္တေ ဝိဟိံသနံဝါ နေသံ တန္တိ ဝိဟိံ
သာ။ သတ္တာနံ ဝိဟေဋ္ဌနာကာရေန ပဝတ္ထော ကရုဏာယ ပဋိပက္ခဘူတော
ပဋိပစ္စိတ္တုပ္ပါဒေါ။ ငင်း။ ။၃၁၀-ပ-၆။

ကရုဏာ မုခေန သောကော ဝဇ္ဇေတိတိ အာဟ သောက သမ္ပဝေါ
ဝိပတ္တိတိ။ ။၃၁၀-ပ-၆။

သောက သမ္ပဝေါ၊ သောက၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝိပတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်း မည်၏။
မုဒိတာ၊ သည်။ ပမောဒနလက္ခဏာ၊ သူ့စည်းစိမ် ပြည့်စုံ ကုံလုံသည်ကို
ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ အနိဿာယနရသာ၊ မငြူစူ
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ငြူစူခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ထိုဣဿာကို ပယ်ဖျက်
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အရတိ ဝိသာတ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပရသမ္ပတ္တိတို့၌၎င်း၊ ပန္နသေနာ
သနတို့၌၎င်း၊ အဓိကုသလဓမ္မတို့၌၎င်း- သည်းမခံစောက်၊ နှလုံးတောက်
လျက် မမွေ့လျော် မနှစ်သက်ခြင်းကို ဖျောက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်
ရှုသည့်ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ ဝါ၊ အရတိ၏ ဖျောက်ငြိမ်းခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ်၏။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ သမ္ပတ္တိဒဿနပဒဋ္ဌာနာ၊ စည်းစိမ် ကုံလုံ
ပြည့်စုံသည်ကို အသင့်ရှုနိုင်သော ယောနိသော မနသိကာရလျှင် နိုးသော
အကြောင်းရှိ၏။ အရတိပုသမော၊ အရတိ၏ ငြိမ်းပျောက် ခြင်းသည်။
တဿ၊ ထိုမုဒိတာ၏။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ကိစ္စပြီး
ခြင်းမည်၏။ ပဟာသ သမ္ပဝေါ၊ ဂေဟသိတပီတိအားဖြင့် ရွှင်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်း
သည်။ “ပေါလုင်သည်၏အဖြစ်သည်ဟူလို” ဝိပတ္တိ၊ မည်၏။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။
သတ္တေသု၊ ပိယစသည် အပြားရှိကုန်သော ကုန်အောင်စုံသော သတ္တဝါတို့၌။
မဇ္ဈတ္တကာရပုဝတ္တိ လက္ခဏာ၊ အလတ် သဘောရှိသော အခြင်း အရာဖြင့်

ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သတ္တေသု၊ တိဋ္ဌိ။ သမဘာဝဒဿနရသာ၊ ဥဒါသိန် အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ညီမျှသည်အဖြစ်ကိုသာ ရှုခြင်းကိစ္စရှိ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အသင့်အားဖြင့် ရှုခြင်းကြောင့် ညီမျှသည် အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင် ဟို သတ္တဝါတို့ကို မှတ်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏ ဟူလို။

ပဋိသာနုနယ ဝူပသမ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပိယ၊ စသည် အပြားရှိသော သတ္တဝါတို့၌ မုန်းခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ တို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း၊ ခွါခြင်း အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အသုံးကြောင့် ဝူပသမကို ဖြစ်စေသနည်း။ မဇ္ဈတ္တ၇ ဘာရ၊ သမ ပေက္ခနာကာရအားဖြင့် ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။

သတ္တေသု ပဋိကူလာ ပဋိကူလာ ကဏ္ဍနံ အဝုဗ္ဗဏတော တတ္ထ ပဋိဇာ နနယာနံ ဝူပသမာကာရေနဝတ္တိယာ၊ ၎င်း။ ။ ၂၃၀-ပ ၆။

သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကမ္မဿကာ၊ မိမိတို့ ပြုသော ကံသာလျှင် ဥစ္စာရှိကုန်၏။ ဝေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿန္တိ၊ လက်နည်း။ ဒုက္ခတော ဝါ၊ ဆင်းရဲမူလည်း။ မုစ္စိဿန္တိ၊ လွတ်ကုန်လက်နည်း။ ပတ္တသမ္ပတ္တိ တောဝါ၊ ရောက်အပ်သော စည်းစိမ်မူလည်း။ န ပရိဟာယိဿန္တိ၊ ယုတ် ကုန်လက်နည်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္ထ ကမ္မဿက တာ ဒဿန ပဒဋ္ဌာနာ၊ ဖြစ်သော ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည် အဖြစ်ကို ရှုသော နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ ဧဝံ ပဝတ္ထ ကမ္မဿ ကတာ ဒဿန ပဒဋ္ဌ နာ၌ ဧဝံ ကား။ နိဒဿနတည်း ကို နိဒဿနသည် နိဒဿနကာရ၊ သရုပ်ပိသေသကို ဝဲရကား ထိုကိုပြခြင်းငှာ ကမ္မဿကာ။ပ။ နပရိဟာယိဿန္တိတိ” ဟူသည်။ ဗျတိယေက ဒဿနမှစ ဖြစ်သော ဧဝံ ပါဠိဖြင့် ‘ဟိတူပ သိဟာရ ဒုက္ခာပနယန သမ္ပုဗ္ဗ ပမောဒနာ ကာရ’တို့ကို တဖန်သုံးသပ်စွာသည်ဖြစ်၍ မေတ္တာ၊ စသား သုံးစါ တို့၏ ပဝတ္တိ အာကာရကို ဖြစ်သော အမြွက်ဖြင့် ဖြစ်သော ကမ္မဿကတာဉာဏ်သည် ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရ၏ အာသန္နကာရဏ ဖြစ်၏။ အမှတ်စွဲ ယံကိဉ္စ ကမ္မဿ ကတာဉာဏ်သည် အာသန္နကာရဏ မဖြစ်ဟုပြန်။

ပဋိသာနုနယ ဝူပသမော၊ မုန်းခြင်း ချစ်ခြင်းတို့ကို။ ငြိမ်းစေခြင်း ခွါခြင်း သည်။ ဝါ၊ မုန် ခြင်း ချစ်ခြင်းတို့၏ငြိမ်းခြင်း ကွားခြင်းသည်။ တဿာ၊ ထို ဥပေက္ခာ၏။ သမ္ပတ္တိပြည့်စုံခြင်း မည်၏။ ဝါ၊ ကောင်းစွာကိစ္စပြီးခြင်းမည်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

ဂေဟသိတာယ၊ ကာမဂုဏ်ကို မှီသော။ အညာဏုပေက္ခာယ၊ သောမနဿ
ဒေါမနဿမှ ကင်းလျက် သက်သက် အညာဏသ ဖြစ်သော ဥပေက္ခာ၏။
ပူလန္ဒိကာ။ ။သောမနဿ ဒေါမနဿ ရဟိတံ အညာဏမေဝ အညာဏ
ပေက္ခာ။ ။၁၀၇-ဆဋ္ဌ။

၀၂။ မောဟနှင့် ယှဉ်သော ဥပေက္ခာ၏။

သပ္ပောဟဝိနောဒနီ။ ။အညာဏ သမ္ပယုတ္တာ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ အညာဏ
ပေက္ခာတိပိ တောသံ ယေဝ နာမံ။

သမ္ပဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝိပတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်း မည်၏။

ပန၊ ထိုပူတပါး။ စတုန္ဒမ္ပိ၊ ကုန်သော။ ဧတေသံ ဗြဟ္မဝိဟာရာနံ၊ တို့၏။
ဝိပဿနာ သုခဇ္ဈေဝ၊ ဝိပဿနာ သုခသည်၎င်း။ ဘဝသမ္ပတ္တိစ၊ သုဂတိဘဝ၏
ပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း။ သာဝာရဏပယောဇနံ၊ ဆက်ဆံသော အကျိုးမည်၏။

ဝိပဿနာ သုခဇ္ဈေဝ ဘဝသမ္ပတ္တိစ၊ ဟူသော ဤစကားသည် နိရဝသေသ၊
အကျိုးပြုလော။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်န္ဒိကာ။ ။ဝိပဿနာ သုခဇ္ဈေဝ ဘဝသမ္ပတ္တိစာတိ ဣတ္ထ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခ
ဝိဟာရစာတိ ဝတ္ထဗ္ဗံ။ ။၃၁၉-ပ-၆။

ဝိပဿနာသုခဘဝသမ္ပတ္တိသည် သာဓာရဏပယောဇနဖြစ်၏။ ထိုဒိဋ္ဌဓမ္မ
သုခဝိဟာရ သည်လည်း သာဓာရဏ ပယောဇန ဖြစ်ပါမှ ဆရာစကား
ခုတည် မည်ကြောင့်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်န္ဒိကာ။ ။တမ္ပိတိ နေသံ သာဓာရဏပယောဇနံ။ ။၃၁၉-ပ-၆။
ဆရာဉာဏ်ဖြင့် ရှာသော ဤသာဓကေသလောဟူကြောင့်။ တထာ သုခံ သုပ္ပတိ
အာဒယော ကောဒသ နိသံသာ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်န္ဒိကာ။ ။သုခံ သုပ္ပတိ၊ စသော ကော ဒသာနိသံသတို့သည်လည်း သာ
ဓာရဏ ပယောဇနဖြစ်က ဤ၌ ယူသင့်ကောင်းပါသည် တကား။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်န္ဒိကာ။ ။တေန ပန ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တာ ဝေါတိ ဣဓ န ဝဟိတာ။ ။၃၁၉-
ပ-၆။

ဗျာပါဒါဒိပဋိသာတော၊ ဗျာပါဒအစရှိသည်ကို ပျောက်ခြင်းသည်။ ဝါ၊
ဗျာပါဒ အစရှိသည်တို့၏ ပျောက်ခြင်း၊ ကွာခြင်းသည်။ အာဝေဏိကံ၊
အသီးအသီး မကွေမကွာဖြစ်သော မဆက်မဆံသော အကျိုးမည်၏။

ဝေနတ္တန္တံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့။ ။ အတ္တနာ ဝိနာ ဝဝတ္ထတိတိ ဝေနိတံ၊ န၊ ကို ဏ၊ ရေးလည်း
“န ဝေဏိကံ အဝေဏိကံ” လိုလျက် အာဝုဗ္ဗိ ပြုသည်။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ။ ဧတ္ထ၊ ဤမေတ္တာ-စသော လေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့တွင်။
မေတ္တာ၊ သည်။ ဗျာပါဒ ပဋိသာတပ္ပယောဇနာ၊ ဗျာပါဒကို ဖျောက်ခြင်း
အကျိုးရှိ၏။ ဝါ၊ ဗျာပါဒ ပျောက်ခြင်း၊ ကွာခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဣတဏှ၊
မေတ္တာမှ တပါးသော သုံးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့သည်။ ဝိဟိံသာအရတိ
ဓဂ ပဋိသာတပ္ပယောဇနာ၊ ဝိဟိံသာ၏ ပျောက်ခြင်း၊ အရတိ၏ ပျောက်
ခြင်း၊ ဓဂ၏ ပျောက်ခြင်း အကျိုးရှိကုန်၏။ စ-သစ္စံ၏။ “နိဿရဏဉ္စေတံပ။
ဝိမုတ္တိ” တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၏။

အာဝုဗ္ဗော၊ ငါရှင်တို့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယဒိဒံ ယာ အယံ မေတ္တာ
စေတော ဝိမုတ္တိ၊ အကြင်မေတ္တာဟူသော စေတောဝိမုတ္တိသည်။ အတ္တိ၊
ရှိ၏။ ဧတံ၊ ထိုမေတ္တာ ဟူသော စေတောဝိမုတ္တိသည်။ ဗျာပါဒဿ၊ ၏။
နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း ကင်းကွာကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။

အဝိပ္ပာယ်။ ။ ရှေးသူဟောင်းတို့လည်း စေတနှင့်လော၊ အာနှင့်မြေဟူ၏။ တေ-ဟူ
သည်ကား...တေဇော ဆိုလိုသည်။ အ-ဟူသည်ကား...အာပေါဆိုလိုသည်။
တေဇောသဒ္ဓါလည်း မီးကိုဟော၏။ အာပေါ သဒ္ဓါလည်း ရေကို ဟော၏။
မီးသည် မိမိလောင်ရာဖြစ်သော မြက်သစ်ရွက်စသော လောင်စာကို လောင်
တတ်၏။ ဒေါသသည်လည်း သတ္တဝါတို့ သန္တာန်၌ ဖြစ်သည်ရှိသော် အဆင်း
သောက်ပြန်ခြင်း၊ အရေတွန့်ခြင်း၊ ဆံဖြူခြင်း၊ သွားကျိုးခြင်း စသော အခြင်း
အရာဖြင့် လောင်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဒေါသကို မီးနှင့်တူသည်ဖြစ်၍ မီးဟုဆို
အပ်၏။ ရေသည် သောက်ချိုးသော သတ္တဝါတို့အား ချမ်းခြမ်းကို ဖြစ်စေတတ်
၏။ တောက်လောင်သော မီးကိုလည်း ငြိမ်းစေတတ်၏။ မေတ္တာသည်လည်း
သတ္တဝါတို့ သန္တာန်၌ ဖြစ်သော ဒေါသ၊ ဗျာပါဒစသော ပူပန်ခြင်းကို ပယ်
သဖြင့် ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထို့ကြောင့် မေတ္တာကိုရေနှင့် တူသည်
ဖြစ်၍ ရေဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျမ်းဝန်၌လည်း။

ကောဓာ နုလ ဇလာ ပေတော၊ သောကော ပါယာသ နာသနံ။
အာဇာတသဿနိဋ္ဌါရိ၊ ဥပနာ ဟိ ဝိမောစနံ။
ဟူ၍ မိန့်သတည်း။

ဂါထာအနက်။ ။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာသည် ကောဓာ နုလ ဇလာ ပေတော၊ အမျက်
တည်းဟူသော ပြောင်ပြောင်တောက်သော မိ.လျှံကို ဖဲကွာ ကင်းငြိမ်းစေတတ်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

သော ရေသဖွယ် ဖြစ်၏။ သောကော ပါယာသနာသနံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ရှိက်ငင် ပင်ပန်းခြင်းကို ဖျက်သီးတတ်၏။ အာဇာတ သဏ္ဍနိဒ္ဒါရိ၊ ရန်ငြိုးတည်းဟူသော ငြောင့်ကို ပယ်နှုတ်တတ်၏။ ဥပနာဟိ ဝိမောစနံ၊ အဖန်တလဲလဲဖြစ်သော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို ဖြေတတ်၏။

ယင်းသို့ဖြစ်၍ မီးနှင့်တူသော ဒေါသဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ မိမိအထံသို့ အကျိုးမဲ့ကို ပြုခြင်း ငှာ လာသော ရန်သူကို ရန်တုံ့ မမူဘဲ ရေနှင့်တူသော မေတ္တာ ဖြင့်သာ ထိုသူတပါး၏ ဒေါသမီးကိုလည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော ဒေါသမီးကိုလည်းကောင်း- ငြိမ်းစေ၊ ပြေစေရာ၏ ဟုလိုသည်။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယဒိဒံ ယာ အယံ ကရုဏာ စေတောဝိမုတ္တိံသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ သည်။ ဝိဟိံ သာယ၊ ၏။ နိဿရဏံဟိ နိဿရဏံ ဝေ၊ ထွက်ပြေး ဖဲကွာကြောင်း ဖြစ်သည် သာတည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယဒိဒံ-ယာ အယံ မုဒိတာ စေတောဝိမုတ္တိံသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ သည်။ အရတိယာ၊ ၏။ နိဿရဏံ ဟိ-နိဿရဏံဝေ၊ ထွက်ပြေး ဖဲကွာ ကြောင်းဖြစ်သည်သာတည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယဒိဒံ-ယာ အယံ ဥပေက္ခာ စေတောဝိမုတ္တိံသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ သည်။ ရာဂဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ ဟိ-နိဿရဏံ ဝေ၊ ထွက်ပြေး ဖဲကွာကြောင်း ဖြစ်သည် သာတည်း။

နန္ဒာဒိ။ ။ 'နိဿရတိ အပဂစ္ဆတိ ဧတေနာတိ နိဿရဏံ'။ ဗျာပါဒ-စသော ပဋိပက္ခကို ပယ်တတ်သော မေတ္တာစသော ပဟာယက ရ၏။ ယင်းသို့သော် ထို မေတ္တာ စသည်တို့သည် ပဉ္စနိဂရဏတို့ကိုလည်းကောင်း တဒေကဋ္ဌ ပါပမ္ပေ တို့ကိုလည်းကောင်း ပိက္ခန္ဓနအားဖြင့် ပယ်အပ်ကုန်သည် မဟုတ်လောဟူမူ.... ဥဇာ ပိပစ္စနိက ဒဿန ပသေန ပန ဗျာပါဒါ ဒယော ပါဠိယံ ဝုတ္တံ။ ။ ၃၁၉-ပ-၆-ဝိ။

အဘယ်နှင့်ညှိ၍ ဆရာသိသနည်း....။ ဝေဉ္စ ကတွာ ရာဂ နိဿရဏတာ ဝစနံ ဥပေက္ခာ မြဟ္မဝိဟာရဿ ထုဋ္ဌ၊ သမတ္ထိ တံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ ၃၁၉-ပ-၆-ဝိ။

သာဓာနဏ အကျိုး၊ အာဝေဏိက အကျိုးကို ပြုပြီး၍ ထိုထေးပါးတို့တွင် တပါး၊ တပါး၏ အာသန္န နှုရ အားဖြင့် ပစ္စတ္ထိက နှစ်ပါး၊ နှစ်ပါးကို ပြုခြင်းငှာ ဧကမေကဿ စေတ္ထ စသည်ကို မိန့်သော်....

အဋ္ဌသာလိနိဒ္ဒါအဋ္ဌကထာနိဿယ

စ၊တပါး။ ဣတ္ထေ-တေသု ဗြဟ္မ ဝိဟာရေသု၊ တို့တွင်။ ကေမေကဿ၊ တပါး၊
တပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရ၏။ အာသန္န ခူရ ဝသေန၊ နီးသော ရန်သူ၊
ဝေးသော ရန်သူ၏အစွမ်းဖြင့်။ ခွေခွေ၊နှစ်ပါး၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပစ္စတ္တိကာ၊
ရန်သူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ မေတ္တာ ဗြဟ္မဝိဟာရဿ၊ ၏။
ရာဂေါ၊ သည်။ အာသန္န ပစ္စတ္တိကော၊ နီးသော ရန်သူ မည်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။
ဂုဏဒဿန သဘာဝတယ၊ ဂုဏ်ကို ရှုခြင်းသဘောတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ ကိမိဝ၊ ကား။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သမိပစာရာ၊ အနီး၌ ကျင်လည်သော။
သောတ္ထောဝိယ၊ ရန်သူကဲ့သို့တည်း။

မိပ္ပိယံကား။ ။သတ္တဝါတို့၌ အဘယ်သို့သော ဂုဏ်ကို ယူသော အားဖြင့်
မေတ္တာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဂနှင့် ဂုဏ်ကို ရှုခြင်းသဘောတူသနည်း။ကြောင့်။
မေတ္တာ သတ္ထေသု ယထာရဟံ ဓါနုပိယဝစနာဒိသီလထာတာဒိဂုဏဂ္ဂဟဏ
ဝသေန ပဝတ္ထတိတိ အာဟ ဂုဏဒဿန သဘာဝတယာတိ။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ။
ဂုဏ်ကို ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သည်ကို ဆရာ ပစ္စက္ခသိသထော။ ကြောင့်။
တေန ဂုတ္တိ သတ္တာနံ မနာပ သာဝဒဿန ပ-ဋ္ဌာနာတိ။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ။
ရာဂကား။ ဂုဏဂ္ဂဟဏအားဖြင့် မဖြစ်ခဲ့သော် သဘောတူသည် မဆိုသင့်။
ရာဂေါပိ တတ္ထ ယထာ တထာ ဂုဏဂ္ဂဟဏမုခေနေဝ ပဝတ္ထတိ။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ။
အဘယ့်ကြောင့်နည်း ...။ “မနာပ သညာ ပဒိလာသတော”။

ဂုဏ်ကို ရှုခြင်း သဘောတူကာမျှကြောင့် အာသန္န ပစ္စတ္တိက မဆို သင့်ပေ
သောကြောင့်။

တသ္မာ မိတ္တ မုခ သပတ္ထော ဝိယ တုလျာ ကာရေန ခူသနတော ရာဂေါ
မေတ္တာယ အာသန္နပစ္စတ္တိကော။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ။

ထိုသို့ ဂုဏ်ကိုရှုခြင်း သဘောတူသောကြောင့် မိတ္တကဲ့သို့ နှုတ်ဖြင့်သာ
ချစ်ယောင်မှုသော ရန်သူကဲ့သို့ တူသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖျက်တတ်ရကား၊
ရာဂသည် မေတ္တာ၏ အာသန္န ပစ္စတ္တိက ဖြစ်သည်ဟုလို။

သော၊ ထိုရာဂသည်။ လဟံ၊ လျင်စွာ။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။

ဝိနိန္ဒိယ။ ။သကို ရရေးသည်။ ဩကာထံ ဟူ၍လည်းရှိ၏။ ဩတာရံရှိမှ သက်ဝင်
ခြင်းကိုပေး။

အမိပ္ပိယံ။ ။အဘယ့်ကြောင့် လျင်စွာ အခွင့် ရသနည်းဟူမှ၊ သတိသမ္မေဓာသ
မတ္ထေနာပိ၊ သတိမေ့လွတ်ကာမျှဖြင့်လည်း။ မေတ္တံ၊ ကို။ အပနိယ၊ တွန်းဖယ်၍။
တဿ၊ ထိုမေတ္တာ၏။ ဝတ္ထုသိ၊ အာရုံ၌။ ရာဂဿ၊ ၏။ (ထည့်)။ ဥပ္ပဇမာနာ
ရဟတ္ထာ၊ ကြောင့်တည်း။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကိ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတောရာဂတော၊ ထိုရာဂမှ။ ရာဂဿဝါ၊ ဩတာရလာ
ဘတော၊ မှ။ သုဠ၊ စွာ။ မေတ္တာ၊ ကို။ ရက္ခိတဗျာ၊ ၎င်း။ ပုရိသဿ၊ ၎င်း။ ပဗ္ဗ
တာဒိဂ္ဂဟနနိဿိဘော၊ တောင်-အစရှိသော ခဲယဉ်းသောအရပ်ကို မှီသော။
သပတ္တောဝိယ၊ ရန်သူကဲ့သို့။ သဘာဝ ဝိသဘာဂတာယ၊ မေတ္တာ သဘော၏
ဗျာပါဒသဘောနှင့် မတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ မေတ္တာ၏ သဘောနှင့်
ဗျာပါဒသဘော မတူကြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်
မတူကြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “သဘာဂ ဝိသဘာဂတာယာတိပိ အတ္ထိ”။
ဗျာပါဒေါ၊ သည်။ ဒုရပစ္စတ္ထိကော၊ ဝေးသောရန်သူမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်မည်ကား... ဤဝါကျ၌ လိုရင်းကား... ဗျာပါဒေါ ဒုရပစ္စတ္ထိကော
တည်း။ “ဥဗုပဒိပက္ခမဟုတ်လော အဘယံကြောင့် ဒုရ-ဟူသနည်း ဟူမူကား-
ပဗ္ဗတာဒိပ။ သဘာဝဝိသဘာဂတာယ-မိန့်သော်... အဘယ်သို့ မတူသနည်း။
သတ္တဝါတို့၌ မနာပါကာရကို ယူခြင်းသည် မေတ္တာ၏သဘောတည်း။ အမနာ
ပါကာရကို ယူခြင်းသည် ဗျာပါဒ၏သဘောတည်း။ ထိုသို့ သဘောမတူဟူပေ။
ဤကိုရည်၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာန္တံ...”

သတ္တေသု ဟိ မနာပါကာရဂါဟိနော မေတ္တာသဘာဝဿ တဗ္ဗိပရိတ သဘာ
ဝေါ ဗျာပါဒေါ။ တေန ဝိသဘာဝေါ၊ ဟု မိန့်သော်...။ ၃၁၉-ပ-၆။

ထိုသို့ သဘောအားဖြင့် မတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုဗျာပါဒသည် သက်ဝင်
ခြင်းကိုရသော် ကြာမြင့်မှသာ ရရာကား - ယောကျ်ား၏ အဝေး၌တည်သော
ရန်သူကဲ့သို့ မေတ္တာ၏ ဒုရပစ္စတ္ထိကဖြစ်သည်။ သဘာဂ ဝိသဘာဂတာယ-ဟု
ပါ၌အများရှိ၏။ ယခင်ဒီကာနှင့်အညီ။ သဘောလည်းမသင့်။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တတော ဗျာပါဒတော၊ မှ။ နိဗ္ဗယေန၊ ကြောက်ရွံခြင်း
ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရှေးဦး ရွံရှာခြင်း၊ ထက်ဝန်းကျင် ရွံရှာခြင်းကင်း
သည်ဖြစ်၍။ မေတ္တာယိတဗ္ဗံ၊ မေတ္တာကို ပွားစေအပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ရအပ်သော တည်ရာရှိသောမေတ္တာ၏ ဗျာပါဒသည် ဖျတ်ဆီးခြင်း
၎ှာ ခဲယဉ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကြောက်ဖွယ်မရှိဟုလိုသည်။
ထဒ္ဓပတိဋ္ဌာယ မေတ္တာယ ဗျာပါဒေန ဒုပ္ပဒိသိယတ္တာတိ အဓိပ္ပာယော။ ။
၃၁၉-မ-၆-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

၁-၂။ တတောတိရာဂတော၊ ရာဂဿဝါ ဩတာရလာဘတော-၃၀၉-ပ-၆-
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာနှင့်ညီ၏။

ယင်းသို့ မေတ္တာကိုသာ ပွားစေ၍ ဗျာပါဒမှ မစောင့်ချေသော် မေတ္တာကို ဗျာပါဒ မဖျက်သိမ်းခဲ့ပြီမလော။ ဖျက်ရာသည်မဟုတ်လောဟု။ ကြောင့်၊ မေတ္တာ ပြီးသည်ရှိသော် ဗျာပါဒ၏ အသာဝလည်း ပြီးတော့သည်သာ၊ စောင့်ပါဖွယ် အကြောင်းမရှိဟု ပြခြင်းငှာ “မေတ္တာယိဿတိစ နာမ။ပ။ အဋ္ဌာနမေတံ”ဟု မိန့်သော်....

ယေနထာရုဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ မေတ္တာယိဿတိစ၊ မေတ္တာ ကိုလည်း ပွားစေလတံ။ ဧတာပဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုလည်း။ ကရိဿတိ နာမ၊ ပြုလတံ။ ဣတိ၊ သို့။ တေဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အဋ္ဌာနံ ကား အယုတ္တသမာသ်ဖြစ်၍ သတ္တာ၊ ကြိယာကို မြစ် သည်၊ မေတ္တာကိုသာ စိတ်ချ၍ ပွားစေ၊ မေတ္တာပွားက ကောပအဘယ် အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ထအံ့နည်း။ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမရှိ မကြောက်လင့် ဟုလို။

ကရုဏာပြဟွဝိဟာရဿ၊ ခါ။

ကျမ်းတစ်နှင့် အဓိပ္ပါယ်။ ။ဝေဟသိတံ ဒေါမနဿံ အာသန္နပစ္စတ္တိကံ ဟု သမ္ပန်းအဆယ်ကြောင့် နည်းဟု-ကား ပိပတ္တိဒဿန သဘာဝတယ၊ မိန့်သော်- အာဟိနည်းဖြင့်လာသော ဝေဟသိတံ-ဒေါမနဿနည်းဟု ကား။ စက္ခုဝိညေ ယျာနံ။ ပ။ အာမိနာ နယေန အာဂတံ-ဟူသည်။

“ဣဋ္ဌာနံ၊ ချစ်အပ်၊ တောင့်တအပ်ကုန်သော။ ကန္တာနံ၊ နှစ်သက်အပ် ကုန် သော။ မနာပါနံ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော။ တတော ဝေ၊ ထိုကြောင့် လျှင်။ (ထည့်)။ မနော ရမာနံ၊ နှလုံးကို မွေ့လျော် စေတတ်ကုန်သော။ လောကာ မိသ ပဋိသံယုတ္တာနံ၊ တဏှာနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တဏှာကို မှီကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ အပ္ပဋိလာဘံ ဝါ၊ မရသည်ကိုမူလည်း။ အပ္ပဋိလာဘတော၊ မရသော အားဖြင့်။ တနည်း။ အပ္ပဋိ လာဘတော အဟမိမေ န လဘာမိတိ၊ ငါ ဤ ရူပါရုံအကောင်းတို့ကို မရပါခဲ့ မရပါလေဟု။ သမနုဿရတော၊ အောက်မေ့ သသူအား။ တနည်း။ သမနုဿရတော-ပရိတာဗ္ဗနတော၊ တတောင့်တ တ ရှိသသူအား။

ဝိနိစ္ဆယ။ ။ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဒေါမနဿံ ဌစစ်၊ သမနုပဿတော ရှိသည်ကား ဇိုကာ နှင့်မညီ။

အတိတ်ံ၊ လွန်လေပြီးသော။ နိရုဋ္ဌံ၊ ချုပ်လေပြီးသော။ ဝိပရိဇ္ဇာတိ၊ သဘော မှကင်းသဖြင့် ဘောက်ပြန်လေပြီးသော။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပဋိလဒ္ဓပုဋ္ဌံ ဝါ၊ ရဘူး ပြီး အဟောင်းကိုမူလည်း။ သမနုဿရတော၊ တည်တည်းတူးတူး ပြုသဖြင့် ကြံသသူအား။ ယံဒေါမနဿံ၊ သည်။ ဝါ၊ ဒေါမနဿပဋ္ဌာနအားဖြင့် ဟော အပ်သော သောကသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧဝ ရှုပ်၊ ဤသို့ တူသော သဘော ရှိသော။ ဣဒံ ဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဂေဟသိတံ၊ ကာမဂုဏ်ကို မှီသော။ ဒေါမန ဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ကာမဂုဏ်သည် တဏှာ၏ ကိန်းဝပ်ရာ ဖြစ်ရကား ဂေဟ မည်၏။ ထို ကာမဂုဏ်ကို မှီသည်ကို ဂေဟသိတ ဟူသည်။

ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ အာဒိ၊ ဖြင့် သောတ ဝိညေယျာနံ သဒ္ဓါနံ စသည်ကို သင်္ဂြိုဟ် သည်။

အာဂတံ၊ လာသော။ ဂေဟသိတံ၊ သော။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ ဝိပတ္တိံ ဒဿန သဘာဂတာယ၊ ဝိပတ္တိကို ရှုခြင်းသဘော တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာသန္န ပစ္စတ္တိကံ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ အဘယ်သို့ ဝိပတ္တိကို မြင်ခြင်း သဘောတူသနည်း ဟူမူ။ ယေသု သက္ကေသု ဘောဂါဒိ ဝိပတ္တိဒဿနမှခေန် ကရုဏာ ပဝတ္တတိ၊ တေသု တံ နိမိတ္တမေဝ၊ အယောနိသော အာသောဂေ သတိ ယထာဂုတ္တဒေါမနဿ မုခေန် သောကော ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ သော ကုရုဏာယ အာသန္နပစ္စတ္တိကော။ ။ ၃၂၀-ပ-၆-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ငါးကော။

ဒေါမနဿံ ဟူသည် မဟုတ်တော့၊ ဆရာကား သောကော ဟူခဲ့၏တကား။ “သောကော ဟိ ဣဓ ဒေါမနဿသိသေန ဝုတ္ထော”။ ။ ၃၂၀-ပ-၆-ဝိ။

သဘာဝ ဝိသဘာဂတာယ၊ ကရုဏာ သဘော၏ ဝိဟိံသာသဘောနှင့် မတူ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် မတူကြသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဟိံ သာ၊ သည်။ ဒူရ ပစ္စတ္တိကော၊ မည်၏။

ကရုဏာ၏ သဘောကား အဘယ်သို့၊ ဝိဟိံသာ၏ သဘောကား အဘယ်သို့ ဖြစ်၍ မတူကြသနည်း၊ ကြောင့်။

အဓိပ္ပါယ်ကြွေး၍။ သဘာဝ ပိသဘာဝ တာယာဝတိ ဓတ္ထ သတ္တေတု ဒုက္ခာယန ယနကာမတရောကရဿ ကရုဏာသဘာဝဿ တေတု ဒုက္ခပနယနာကာရော ဝိဟိံသာသဘာဝေါ ပိသဘာဝေါ။ ။၃၂၀-ပ-၆-ဝိ-၇-၇။

ဒုက္ခကို ပယ်ထိုသော ကရုဏာသဘော၏ ဒုက္ခကို ကပ်၍ ဆောင်လိုသော အခြားအရာဖြစ်သော ဝိဟိံသာ၏ သဘောသည် ဆန့်ကျင်ဘက် ပိသဘာဝဖြစ် သည်ဟုဆို သရဏ၌၎င်း၊ ပိသဘာဝ ဖြစ်ကာမျှဖြင့်ဝင်း ဝုရပစ္စတ္တိက ဆိုရ ထလောကြောင့်။ တာယာ-သဘာဝပိသဘာဝတာယာ ဩတောရံ လာသမာနာ စိရေနေဝ ထသေယျာတိ ပုရိသဿ ဝုရေဋ္ဌိတ သပစ္စော ဝိယ ကရုဏာယ ဝုရ ပစ္စတ္တိကာ ဝုတ္တာ။ ။၃၂၀-ပ-၆-ဝိ-၇-၇။

တံသွာ ထိုသို့ ဒုရ ပစ္စတ္တိက ဖြစ်သောကြောင့်။ တတော ထိုဝိဟိံသာမှ။ နိဗ္ဗယေန၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ကရုဏာယိတံ၊ ကရုဏာကို ပွားစေအပ်၏။ ဝါ၊ ကရုဏာကို ပြုအပ်၏။

ကျွမ်းတက်။ ။ဝိဟိံသာမှ မစောင့်ချေသော် ကရုဏာကို ဝိဟိံသာ မဖျက်ဆီးခဲ့ ပြီလော ဖျက်ရာသည် မဟုတ်လောဟု။ ကြောင့်။ ကရုဏာပြီးသည်ရှိသော် ဝိဟိံ သာ၏ အသာဝလည်း ပြီးတော့သည်သာ စောင့်ပါဖွယ် အကြောင်း မရှိပြီဟု ပြခြင်းငှာ ကရုဏာပစ္စုပ္ပန်။ ဣဋ္ဌာန မေတံ ဟု မိန့်သော်။

ယေနကြောင့်။ ကရုဏာ။ ကရုဏာကိုလည်း။ ကရိယာတိ နာမ၊ ပြုပေလတံ။ ပါဏိအာဒိဟိလက် စသည်တို့ဖြင့်။ ဝိဟေသိယမိစ၊ ညှဉ်းဆဲလည်း ညှဉ်းဆဲ လတံ။ ဣတိ ဤသို့။ တေ ဌာနံ သညံ။ နတ္ထိမဂ္ဂိ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ကရုဏာကိုသာ စိတ်ချ၍ ပွားစေ။ ကရုဏာပွားက ဝိဟိံသာ အသယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်အံ့နည်း။ ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းမရှိ မကြောက် ထင့်ဟုဆို။

မုဒိတာ ဗြဟ္မဝိဟာရဿ၊ န။ “ဣဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ လောကာမိသ ပဋိသံယုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိဇေယျာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ပဋိ လာဘံ ဝါ၊ ရသည်ကိုမူလည်း။ ပဋိလာဘတော၊ ရသောအားဖြင့်။ ဝါ၊ ပဋိ လာဘဇောအာမိမေ လာဘမိတိ၊ ဝါဤရူပါရုံ အာဇာနိတံကို ရ တော်မေစွဟု။ သမနုဿရတော၊ အဖန်တလဲလဲ ကြံအောက်မေ့သသူအား။ ယံ သောမနဿံ သည်။ ဝါ၊ သောမနဿပဋ္ဌာနအားဖြင့် ဟောအပ်သော ပဟာသသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ န။ ရေရှုပ်သော။ ဣဒိသောမနဿံ၊ ကို။ ဂေဟသိတံ၊ ကာမဂုဏ်ကိုမို့သော။ သောမနဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ န။ ဣတိ အာဒိနာ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုဿလပဒ

သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာသေခံ။ ဂေဟသိတံ၊ သော။ တောမနုဿံ၊ သည်။ သမ္ပတ္တိဓဿန သဘာဂတာယ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို ရှုခြင်း သဘောတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာသန္န ပစ္စတ္တိကံ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သမ္ပတ္တိဓဿန သဘာဂတာယ ဝါ၌ အကြင် သတ္တဝါတို့၌ ဘောဂ စသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ရှုခြင်းအမြက်ဖြင့် မုဒိတာသည် ဖြစ်၏။ ထို သတ္တဝါတို့၌ ထိုဘောဂစသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ရှုခြင်းသဘောရှိသည် ဖြစ်၍ သာယျင် မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း ဖြစ်လတ်သော်၊ ‘စက္ခု၊ ဝိညေဗျာနံ ရူပါနံ’ ဤတို့ စသည်ဖြင့် ဟောအပ်သော သောမနဿ အမြက်ဖြင့် ပဟာသသည် ဖြစ်ရာ၏။ ထိုပဟာသသည်လည်း မုဒိတာ၏ အာသန္န ပစ္စတ္တိက ဖြစ်သည်ဟုလိုသတည်း။ သောမနဿံ လာသည်ကို ပဟာသော မဟူသင့်၊ ပဟာသော တိ ဣဝ သောမနဿ သိသေန ဝုတ္တော။ ။ ၃၂၀-၀-၉-ဝိ-၃၊

သဘာဝ ဝိသဘာဂတာယ၊ မုဒိတာသဘော၏ အရတိသဘောနှင့် မတူသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် မတူကြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အရတိသည်။ ဒုရ ပစ္စတ္တိကံ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ သဘာဝ ဝိသဘာဂတာယ ဝါ၌ ဘောဂ-စသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်း တို့ကြောင့် ဝမ်းမြောက်၊ ဝမ်းသာ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၌ ဝမ်းမြောက် နှစ်သက်သည့် အခြင်းအရာဟူသော မုဒိတာသဘော၏ ထိုထောက်၌ သမ္ပတ္တိ၌ မနှစ်သက် မမွေ့လျော်ခြင်း-ဟူသော အရတိသဘောသည် ပဋိပက္ခ ဝိသဘာဝ ဖြစ်သည်ဟုလိုသတည်း။

သဘောချင်း ပဋိပက္ခ ဝိသဘာဝ ဖြစ်ကာမျှဖြင့်ပင် ဒုရပစ္စတ္တိက ဆိုရသလော။ ကြောင့်။

တာယ သဘာဝဝိသဘာဂတာယ ဩတာရံ ထာမာနာံ စိရေနေဝ လထေဗျာ တိ ပုရိသဿ ဒူရေဒ္ဓိတ သပတ္တောဝိယံ ဒူရပစ္စတ္တိကာ ဝုတ္တော။ ။ ၃၂၀-၀-၉-ဝိ-၃၊

ထိုသို့ ဒူရပစ္စတ္တိက ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအရတိမှ ကြောက်ရွံ့ တွန့်တိုခြင်း မရှိ သည်ဖြစ်၍ မုဒိတာကို ပွားစေအပ်၏ ဟူလိုရကား “တသ္မာ တတောပ၊ ကာတဗ္ဗာ” ဟူသတည်း။

ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တတော၊ ထိုအရတိမှ။ ဝါ၊ အရတိ အခွင့်ရအံ့သည်မှ။ နိဗ္ဗုဓယန၊ ကြောက်ရွံ့တွန့်တိုခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ မုဒိတာ၊ ကို။ ဘာဝေ တဗ္ဗာ၊ ၏။

၁။ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဇီကာ ၃၂၀-မုဒိတာ အဖွင့်မှီ၍ ရေးသည်။

ကျမ်းတစ်။ ။ယင်းသို့ မုဒိတာကိုသာ ပွားစေသော် အရတိ မဖြစ်ခဲ့ပြီလော ဟူရကား၊ မုဒိတာစနာမ သဝိဿတိ။ပ။အဋ္ဌာန မေတံ၊မိန့်သော်....

ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ မုဒိတောစနာမ၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်-ဝမ်းသာသည် မည်သည်လည်း။ သဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ပန္န သေနာသနေသုဝါ၊ လူတို့၏ ဥပစာရနှင့် မနီးမနား ရဟန်းတရား ပွားရာ အထောင့်ကောင်းသော တောကျောင်းတို့၌၎င်း။ အဓိကုသလ ဓမ္မေသုဝါ၊ အလွန်သော ကုသိုလ်ဖြစ်သော သမထ၊ဝိပဿနာ တရားတို့၌၎င်း။ ဥက္ကဏ္ဍိဿ တိစ၊ မပျော်ခမ္မေ ငြီးငွေ့ ဆန့်ကျင်လည်း ဆန့်ကျင်လတ်။ ဣတိ၊ သို့။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

အဓိပ္ပါယ်ကား....မုဒိတာ ပွားသည်ရှိသော် အရတိ အဘယ်သို့သော အကြောင်း ဖြင့် ဖြစ်လတ်အံ့နည်း ဖြစ်စရာအကြောင်းမရှိ။ မုဒိတာပြီးက အရတိ၏ အသာဝ လည်း ပြီးသည်သာ ဟူလို။

ဘောဂါ ဒိသဗ္ဗတ္တိဖြင့် ဝမ်းမြောက်-ဝမ်းသာ စည်းစိမ်ခံသော သတ္တဝါ၌ ပပေ့လျော် ပနှစ်သက်ခြင်း တည်းဟူသော အရတိကို မုဒိတာ၏ ဝဋီပက္ခ အဖြစ်ဖြင့် ဤလိုအပ်သည် မဟုတ်လော၊ အဘယ်ကြောင့် ပန္နသေနာသန- စသည်တို့၌ အရတိကို ဆိုသနည်းဟူမူ၊ ပမုဒိတောစနာမ သဝိဿတိစသော စကားကို မုဒိတာပြီးလတ်သော် ဤအရတိသည်လည်း မဖြစ်ဟု ရအပ်၊ ရတိုက် သော ဂုဏ်ကို ပြသောအားဖြင့် ဆိုအပ်၏။ ဤလိုအပ်သော အရတိတို့ကို နှိပ်ဘွယ်ပ၍ဟု ပြသောအားဖြင့် ဆိုအပ်သည် မဟုတ်ဟူပေ။

ဓာတ္တဓမ္မေတံ-ကာယ၊စိတ္တ ဝိဝေက၏ ဆန့်ကျင်သက်ဖြစ်သော အရတိကို ခွါအပ် သည်ရှိသော် မုဒိတာ၏ ပဋိပက္ခအရတိသည် လွယ်သဖြင့် ခွါအပ်သည်သာဖြစ် ၏ဟု ပြခြင်းငှာ တစိတ်ဖြင့်သာ အရတိကို ပြအပ်၏။ အကြွင်းခွဲ ပြအပ်သည် မဟုတ်ဟု ဖွတ်အပ်ပါ၏။

အဓိကုသလဓမ္မေသုတိ သမထ ဝိပဿနာ ဓမ္မေသု။ ။၃၂၀-ပ-၆-ဝိ-၃။

ပန္နသေနာသနေသု ဖြင့် ဣယဝိဝေကကို အဓိကုသလ ဓမ္မေသု ဖြင့် စိတ္တ ဝိဝေကကို ပြ၏။

ပန၊ တပါး။ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရဿ၊ ၏။ “စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဗာလဿ၊ ဗာလအဖြစ်ကို ပြုတတ်ယော အကုသလနှင့် ယှဉ်ထ သော။ မူဠဿ၊ အတ္တဟိတ၊ ပဒုဟိတ တို့၌ လွန်စွာတွေ့ဝေထသော။ ပုထုဇ္ဇ နဿ၊ များစွာကုန်သော ကိလေသာတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းစသော အကြောင်း

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဓ

ကြောင့် ပုထုဇဉ်မည်ထသော။ အနောဓိဇိနဿ၊ ကိလေသောဓိတို့ကို မဂ္ဂေါဓိတို့ဖြင့် အချင်းခပ်သိမ်း မအောင်သေးထသော။ ဝါ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့် ကိလေသာတို့ကို အောင်ပြီးအဖြစ်ကြောင့် ဩဓိဇိန မည်သော သေက္ခလည်း မဟုတ်ထသော။ (ဤပါဠိဖြင့် ပုထုဇဉ်၏ ဩဓိဇိန အဖြစ်ကို ပယ်၏)။ အဝိပါက ဇိနဿ၊ သတ္တမဘဝစသည်မှ အထက်၌ဖြစ်လတ်သောဝိပါကကိုမအောင်သေးထသော။ ဝါ၊ ဖြစ်လတ်သော ပဋိသန္ဓေဝိပါက အောင်ပြီး အဖြစ်ကြောင့် ဝိပါကဇိနမည်သော အသေက္ခလည်း မဟုတ်ထသော။

တေနဿ အသေက္ခတ္ထံ ပဋိက္ခိပတိ၊ ။၃၂၀-ပ-၉-ဝိ-ဝိ။

အာဒိနဝဒဿာဝိနော၊ များစွာသော အာဒိနဝရှိသောသဗ္ဗေသမ္ပိပါပဓမ္မတို့၏ မူလဘူတသဗ္ဗောဟ၌ အာဒိနဝတို့ကို ရှုလေ့ မရှိထသော။ အသုတဝတော၊ အာဂမ၊ အဓိဂမ မရှိသောကြောင့် သုတချီထသော။

ဝိသေသအဓိပ္ပါယ်ကား...ဤသို့ သဘူသည် စင်စစ် အန္ဓပုထုဇဉ် ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ထိုသဘူ၏ အန္ဓပုထုဇဉ်အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ တဖန်ထပ်၍ ပုထုဇဉ်နဿဟု တောပြန်သည်။ တနည်း။ ဣတိဝိ သောဘဂဝါ စသော မဟာဂုဏ်တော်၌ ဧဂ္ဂဘဂဝါသည် နာပ ပဋ္ဌာန ခဗ္ဗဝါစေ။ နောက် ဘဂဝါကား ဂုဏ ပဋ္ဌာန ခဗ္ဗဝါစေ ဖြစ်၏ဆို။ ဤ၌လည်း ရှေ့ပုထုဇဉ်နဿသည် ဂုဏပဋ္ဌာန၊ နောက်ကား ခဗ္ဗပဋ္ဌာနတည်း။ ဤသို့သော အမှန်ဉာဏ်မမြင် ပိုသည်အထင်ဖြင့် တခုကို သိမ်းတတ်သည် ရှိမှ သင့်မည်။

ပုထုဇဉ်နဿ၊ အန္ဓပုထုဇဉ်အား။ ယာဥပေက္ခာ၊ အကြင် ဥပေက္ခာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားဖြင့် သံမောဟ ရှေးရှိသော သဘောရှိသော။ ယာဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ သာဥပေက္ခာ၊ သည်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ နာတိ ဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရူပါနံ သမတိက္ကမနာယ ကာရဏံ န ဟောတိ။ ရူပါရမ္ပဏေ ကိလေသေ နာတိဝတ္တတိတိ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။၃၂၁-ပ-၉-ဝိ-ဝိ။

တသ္မာ၊ ထိုသို့ မလွန်နိုင်သောကြောင့်။ သာဥပေက္ခာ၊ ကို။ ဂေဟသိတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အာဂတော၊ သော။ ဂေဟသိတာ၊ ကာမဂုဏ်ကိုမှီသော။ အညာဏုပေက္ခာ၊ သောမနဿ၊ ဒေါမနဿမှကင်းလျက် သက်သက် အညာဏသာဖြစ်သော ဥပေက္ခာသည်။

ဒေါသ ဂုဏ် အဝိစာရဏ ဝသေန၊ အပြစ်ကျေးဇူးကို အထူးမစိစစ် မဆင်ခြင်
သော အားဖြင့်၊ သဘာဝတ္ထာ၊ သဘာဝ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာသန္န ပစ္စတ္တိ
ကာ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား... ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာသည် မေတ္တာ စသည်တို့ကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့
၌ ဟိတူပသံဟာရ စသည်တို့၏ အားဖြင့် ဒေါသ ဂုဏ်တို့ကို မစိစစ် မဆင်ခြင်
မှ၍ သက်သက် လျစ်လျူ အားဖြင့်သာဖြစ်၏ သို့၊ ထိုအတူ အညာကုပေက္ခာ
သည်လည်း သတ္တဝါတို့၌ ဒေါသဂုဏ်ကိုသော်လည်း မစိစစ် မခွဲဝေမှ၍ သက်
သက် လျစ်လျူ အတူတူရှုသဖြင့်သာ ဖြစ်၏။ ဤသို့ဒေါသဂုဏ်တို့ကို အဝိစာရဏ
အားဖြင့် သဘာဝဖြစ်သည်မှတ်၊ ထိုသို့ သဘာဝဖြစ်သောကြောင့် ထိုအညာ
ကုပေက္ခာသည် လျင်စွာ သက်ဝင်ခွင့်ကို ရသတည်း။ ထို့ကြောင့် ဗြဟ္မဝိဟာ
ရပေက္ခာ၏ အာသန္နပစ္စတ္တိက ဟူသတည်း။

သဘာဝဝိသဘာဝတာယ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ သဘော၏ နဂပဋိသတ္တိ
သဘောနှင့် မတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် အချင်း
ရ၍ သဘာဝ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “သဘာဝ ဝိသဘာဝတာယာတိပိ ပါဠော
ဇတ္ထိ”။ နဂပဋိသတ္တိ၊ တို့သည်။ ဒုရပစ္စတ္တိကာ၊ မည်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား... ဗုဒ္ဓ အနိဋ္ဌတို့၌ မဇ္ဈတ္တ အခြင်းအရာသည် ဥပေက္ခာ၏ သဘော
တည်း။ ထိုဗုဒ္ဓ အနိဋ္ဌတို့၌ အနုရောဓ ဝိရောဓအားဖြင့် ဖြစ်သော အခြင်းအရာ
သည် နဂပဋိသတ္တိ သဘောတည်း။ ထိုသို့သဘောအားဖြင့် အချင်းချင်း ဝိသ
ထာဝ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထိုနဂပဋိသတ္တိသည် သက်ဝင်ခွင့်ကို ရကုန်လတ်သော်
ရှည်မြင့်မှသာလျှင် ရကုန်ရကား၊ ပုရိသ၏ ခူရေဒိတ သပတ္တိသို့ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မ
ဝိဟာရ၏ ဒုရပစ္စတ္တိက ဟူကုန်သတည်း။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထိုနဂပဋိသတ္တိ။ ဝါ၊ နဂပဋိသတ္တိ၏ အခွင့်ရအံ့
သည်မှ။ နိဗ္ဗယေန၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခိတံ၊ ဥပေက္ခာ
ကို ပွားစေအပ်၏။ ဝါ၊ လျစ်လျူရှုအပ်၏။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်း
ကြောင့်။ ဥပေက္ခိတံတိစနာမ၊ ဥပေက္ခာကိုလည်း ဖြစ်စေလတံ။ ရဇိသတိစ၊
တပ်မူလည်း တပ်လတံ။ ပဋိဟညိသတိစ၊ ညည်းဆဲ ထိပါးမူလည်း ထိပါး
လတံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ အဋ္ဌာနံ- အ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
မဟုတ်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဣပါဝစရကုသလပဒ

စ၊ထိုမှတပါး။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို
မေတ္တာစသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့၏။ ကတ္ထု ကာမတာ ဆန္ဒော၊ ပြုလိုသည်၏
အဖြစ်တည်းဟူသော ဆန္ဒသည်။ အာဒိ၊ အစ အဖြစ်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အသယံကြောင့် ကတ္ထု ကာမတာ ဆန္ဒောအာဒိ ဟူသနည်း။
“ဆန္ဒ မူထကာ ဓမ္မာတိ ဝစနတော”။

ထို့ကြောင့်သာလော။

အထဝါ သက္ကေထု ဟိတေသိတာ ဓုက္ခာပနယနကာမတာမိနာ အနဝဇ္ဇာဘိ
ပတ္တနာဝသေန ဝဝတ္ထနတော ကတ္ထုကာမတာ ဆန္ဒောအာဒိတိ ဝုတ္တံ။ ။၃၂ ဝ၊
ပ-၆-၆။

ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရသည် ဟိတဆန္ဒကိုစွန့်၍ လျစ်လျူသာ ဖြစ်သည် မဟုတ်
သောဟူရူ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာအနက်။ ။ဟိ၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရောပေါသည်
ထည်း။ သက္ကေထုတို့၌ အနိရာကတဟိတစ္ဆန္ဒောယေဝ၊ ဓမ္မန္တ မစင် မမြစ် မပယ်
အပ်သော ဟိတ၌ ဆန္ဒရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတူ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၌။
အဗျာဝဋတာ၊ ကြောင့်ကြ ဗျာပါရ ကင်းသည်၏ အဖြစ်သည်။ အပတ္တက ပဋိ
ပဒါတိ၊ ဘုရား ဝဋ္ဋေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့ ကျင့်အပ်သော ဓမ္မတ်မထွင်းသော
အကျင့်ပေဟု။ အဇ္ဈပေက္ခနာကာရေန၊ လျစ်လျူရှုသော အခြင်းအရာဖြင့်။
ဝတ္ထဟိ၊ ၍။ မာတာ၊ သည်။ သကိစ္စ ပသုတေ၊ အိမ်ထောင် လူရေးပွန်လျက်
ကိုယ်ဝင်ချွန်၍ မိမိကိစ္စ၌ အားထုတ်စွမ်းသော၊ ပုတ္တေ၊ သား၌။ အဇ္ဈ ပေက္ခနာ
ကာရေန၊ ဖြင့်။ ပဝတ္ထတိ ဇုဝ၊ ဖြစ်၏ထိုတည်း။

နိဝရဏာဒိ ဝိက္ခမ္ဘနံ၊ နိဝရဏ စသည်တို့ကို ခွါခြင်းသည်။ ဝါ၊ နိဝရဏ စသည်
တို့၏ ကွာခြင်းသည်။ မဇ္ဈံ၊ အလယ်မည်၏။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ပရိယောသာနံ၊
အဆုံး အပြီး မည်၏။ ပညတ္တိဓမ္မ ဝသေန၊ ပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဓမ္မ၏
အစွမ်းဖြင့်။ ဧကော ဝါ သက္ကေထာ၊ တဦးသော သတ္တဝါသည်၎င်း။ အနေ
ကာဝါ သတ္တံ၊ တဦးမဟုတ်ကုန် များစွာသော သတ္တဝါဘို့သည်၎င်း။
အာရမ္မဏံ၊ အာရုံမည်၏။

(ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရောပိ ဟိ သက္ကေထု အနိရာကတ ဟိတစ္ဆန္ဒောယေဝ စာတ္ထ
အဗျာဝဋတာ အပတ္တက ပဋိပဒါတိ အဇ္ဈပေက္ခနာကာရေန ပဝတ္ထတိ မာတာ
ဝိသ သကိစ္စပသုထေပုတ္တေ-၃၂၁-၀-၆-၆) ဤပါဠိ နိဿယ၌ မပါရှိသော်
ထည်း အနက်ကားပါလေသည်။ ၎င်းကို နိဿယ၌ အနုဒိကာအနက်ဟု
ပြထားသည်။ မှားယွင်းလျက်ရှိ၍ ပြင်သည်ထိုက်သည်။

အဿာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

49
A

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

အဓိပ္ပါယ် စစ်ကြောင်း။ အနေကော၌ ဟေ သဒ္ဓါသည် တဦးကိုသာ မဟော၊ အများကို ဟောသတည်း။ အကုသုတာ ဓမ္မာ၌ ကုသလ သဒ္ဓါသည် အကုသိုလ် ဟူသော အနက်ကို ဟော၏ ထိုတည်း။ အကယ်၍ အကုသလ၌ ကုသလ သည် ကုသိုလ်ကို ဟောသည်ဖြစ်အံ့။ နှင့် တုဏှာဓိကရဏကမ္မစာရည်း မဖြစ် နိုင်။ ဤကဲ့သို့ ဤလည်း ဟေသဒ္ဓါသည် တဦးကိုသာ ဟောသည်ဖြစ်အံ့။ နှင့် တုဏှာဓိကရဏ မဖြစ်နိုင်ရာ။ ထို့ကြောင့် “န ဧကေ အနေကော” ဟု သမာသိ ပြန် သတ္တာထို သွားရ၏။ “ဒေဝါနံ ရာဇာ ဒေဝရာဇော ဒေဝရာဇာဟု နှစ်ထွေ ရှိ၏ထို။ အနေကောဟူ၍၎င်း၊ သဗ္ဗနာမ်ဇာတ် မပျောက်မူ၍ အနေကောဟူ၍၎င်း နှစ်ထွေ ရှိသင့်၏။

အသယံကြောင့် “ကော ဝါ သတ္ထော။ပ။ အာရမ္မဏံ” ဤမျှသာမဆိုမူ၍ “ပညတ္တိဓမ္မဝသေန” ဟု ဝိသေသနှင့်တကွ ဆိုသနည်းဟူမူ၊ အရှိသော ‘သဗ္ဗေ သတ္တာ အာဟာရ ဝိတိကာ’ ဤထိုစသော ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန ဒေသနာ၌ ဒေသနာ ဖြင့် သတ္တကိုထူသော်လည်းအတ္တအားဖြင့် သင်္ခါရကိုယူခြင်းသည်သာလျှင် ဖြစ်၏ ထို။ ထိုအထူး ဤ၌ မဟုတ်ဟုဆိုရကား “ပညတ္တိဓမ္မဝသေန” ဟု ဝိသေသန နှင့် တကွဆိုသည် ဟူပေ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာ။ ကတ္ထဝိ သတ္တဝဂ္ဂဟဏန္တိ သင်္ခါရဂ္ဂဟဏမေဝ ဟောတိ။ ပုဂ္ဂလာ ဓိဋ္ဌာနာယ ဒေသနာယ ယထာ သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရဝိတိကာတိ န ဝေဓိ ဇာတ် အာဟ ပညတ္တိ ဓမ္မ ဝသေန ကော ဝါ သတ္ထော အနေကောဝါ သတ္တာ အာရမ္မဏန္တိ။ ပညတ္တိဓမ္မ ဝသေနာတိ ပညတ္တိသင်္ခါတဓမ္မ ဝသေန။ ။ ၂၁-၀ ၆-၆။

ဤ “သုခိတာဟောန” ဤလို စသည်ဖြင့် တာဝနာ၌ ထုခစသည်ကို ယူခြင်း ကိုလည်း ရအပ်သည် မဟုတ်လောဟူမူ....

ထိုထိုဝင် ရအပ်သော်လည်း ထိုထုခ-စသည်ကို ယူခြင်းသည် “သဗ္ဗေ သင်္ခါရ အနိစ္စာ” ဟူသော ဝိဝဿနာ၌ အနိစ္စလက္ခဏာကို ယူခြင်းကဲ့သို့ အပဋ္ဌာနဖြစ် သတည်း။ သတ္တပညတ္တိကိုသာလျှင် ပဋ္ဌာနသာမဖြင့် ယူအပ်သည်ဟု မှတ် ကောင်းသတည်း။

ဥပစာရေ ဝါ၊ ဥပစာရသည်မူလည်း။ ပတ္ထေ၊ ရောက်လတ်သော်။ အာရမ္မ ဏဝစုနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ဥပစာရ၌လည်း သီမာသန္တေ ပြီးသောကြောင့် ဟူလို’။

၀။ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကိုကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ နိကာ။ ၂၁-၀-အုပ်ကိုရည်ရှယ်၍ဆိုသည်။ မူရင်းထိုက ၆-၆-၀အုပ်မှာကြည့်လော။

၂။ ဥပစာရေဝါ ပတ္ထေ အာရမ္မဏဝစုနံ တတ္ထာဝိ သီမာသန္တေထိမ္ပိတောတိ အဓိပ္ပါယ်။ ၂၁-၀-၆-၆။

အပ္ပနာယ ဝါ သည်မူလည်း။ ပတ္တာယ၊ သော်။ အာရမ္မဏဇနံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ခေါ်။ “ဤသို့အသီးအသီး ယောဇနာ”။

တတြ၊ ထိုအာရုံကို ပွားစေခြင်း၌။ အယံ၊ ကား။ ဝဇ္ဇနက္ခမော၊ ပွား
စေသော အစဉ်တည်း။ ဟိ၊ ထင်ရှားပြုစံ။ ကုသလော၊ လိုမ္မာသော။ ကဿ
ကော၊ လယ်ထွန်သမားသည်။ ကသိတဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊ ထွန်အပ်သော အရပ်ကို။
ပရိစ္ဆိန္နိတော၊ ၍။ ကဿတိ ယထာ၊ ထွန်၏သို့။ ဝေ၊ တူ။ ပဌမမေဝ၊ လက်ဦး
စွာလျှင်။ ဧကံ အာဝါသံ၊ တခုသော ကျောင်းတိုက်ကို။ ဣတ္ထ၊ ဤကျောင်း
တိုက်၌။ သတ္ထေ၊ တို့ကို။ မေတ္တာယ၊ ဖြင့်။ ဖရိဿာမိ၊ နှံ့စေအံ့။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။
ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ (ဣတ္ထ-စသည်ထည့်ပါ၌)။ ပရိစ္ဆိန္နိတော၊ ပိုင်းခြား၍။ တတ္ထ၊
ထို တခုသော ကျောင်းတိုက်၌။ သတ္ထေသု၊ တို့၌။ (ဘာဝေတဗ္ဗာ၌ စပ)။
“ဣမသို့ အာဝါသေ၊ ဤကျောင်းတိုက်၌။ သတ္တာ၊ နေသော သတ္တဝါ
တို့သည်။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်”။ ဣတိ အာဓိနာ၊
သော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ခေါ်။ တတ္ထ၊ ထိုတခု
သော ကျောင်းတိုက်၌။ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ မုဒံ၊ နူးညံ့သည်ကို။ ကမ္မနိယံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှု၌ ခံ့သည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒွေ အာဝါသာ၊
နှစ်ခုသော ကျောင်းတိုက်တို့ကို။ ဝါ၊ နှစ်ခုသော ကျောင်းတိုက်၌ နေသော
သတ္တဝါတို့ကို။ ပရိစ္ဆိန္နိတဗ္ဗာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။
အနက္ခမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ တယော အာဝါသာ၊ တို့ကို။ ဣတ္ထာရောအာဝါ
သာ၊ တို့ကို။ ပဉ္စ အာဝါသာ၊ တို့ကို။ ဆ အာဝါသာ၊ တို့ကို။ သတ္တအာဝါသာ၊
ကိုကို။ အဋ္ဌ အာဝါသာ၊ တို့ကို။ နဝ အာဝါသာ၊ တို့ကို။ ဒသ အာဝါသာ၊
တို့ကို။ ပရိစ္ဆိန္နိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ကောရစ္ဆာ၊ တခုသော ခရီးကို။ ပရိစ္ဆိန္နိ
တဗ္ဗာ၊ ခေါ်။

မှတ်ချက်။ ။ ရစ္ဆာဝဟဏေန ရစ္ဆာဝါထိနော သတ္တာဝဟိတာ၊ ယထာ ဧကံ
ဒိသံ၊ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ။ ။ ၃၂၀-၀-၆-၃။

ဥပစု ဝါမော၊ ထက်ဝက်သော ရွာကို။ ဝါမော၊ တရွာလုံးကို။ ဇနပဒေါ၊
တခုသော ဇနပုဒ်ကို။ ပရိစ္ဆိန္နိတဗ္ဗော၊ ခေါ်။ ရဇံ၊ တယောက်သော မင်း၏
အာဏာချင်းရာ တိုင်းပြည်လုံးကို။ ပရိစ္ဆိန္နိတဗ္ဗံ၊ ခေါ်။ ကောဒိသာ၊ တခုသော

အရပ်ကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ဇံ။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ ယာဝ ဧကံ စက္ကဝါဠံ၊ တခုသော စကြဝဠာတိုင်အောင်။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ဇံ။ တတော၊ ထိုတခုသော စကြဝဠာထက်။ ဘိယျော ပန၊ အလွန်မူလည်း။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတုာ ရှိ။ (လိုက်)။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို နှစ်ခုသော ကျောင်းတိုက် စသည်တို့၌။ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သော။ (ထည့်)။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေ တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ ကရုဏာဒယော၊ ကရုဏာ-စသည် တို့ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပြဟွဝိဟာရ၌။ အာရမ္မဏ ဝစုနက္ကမမာ၊ အာရုံကို ပွားစေသော အစဉ်တည်း။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အာရပ္ပိ-အရူပဈာနာနိ၊ တို့သည်။ ကသိဏာန-ကသိဏဇ္ဈာနာနံ၊ တို့၏။ နိဿန္ဓော နိဿန္တဖလသဒိသာ၊ နိဿန္တအကျိုးနှင့် တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့၎င်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ကထိုက်၊ ဈာန်တို့၏ ပြီးသဖြင့်သာ အရူပဈာန် ပြီးခြင်းကြောင့် ကသိဏာနံ နိဿန္ဓော အာရပ္ပိ၊ ဟူသည်။ “တေဟိ ဝိနာ အသိဇ္ဈနတော တိ ကေဝိ”။

နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ နေဝ သညာ နာသညာယတနဈာန်သည်။ သမာဓိနံ၊ ရူပဈာန်သမာဓိ အောက်အောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော သုံးပါးသော အရူပဈာန် သမာဓိတို့၏။ နိဿန္ဓော၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၎င်း။ ဖလသမာပတ္တိ၊ ဖလသမာပတ်သည်။ ဝိပဿနာနိဿန္ဓော၊ ဝိပဿနာအကျိုး ဆက်နှင့် တူသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၎င်း။ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ သည်။ သမထ ဝိပဿနာ နိဿန္ဓော၊ သမထ, ဝိပဿနာ နှစ်ပါး၏ အကျိုးဆက် သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၎င်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။အစဉ်သဖြင့် ရူပဈာန် အောက်အရူပဈာန်တို့ကို ရပြီး၍သာ-ရအပ် သောကြောင့် “သမာဓိနံ။ဝ။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ” ဟူသည်။ ဝိပဿနာနာဘာဝဖြင့် ရအပ်သောကြောင့်၎င်း ဝိပဿနာအားဖြင့်သာ ဝင်စား အပ်သောကြောင့်၎င်း “ဝိပ။ပ။ ဖလသမာပတ္တိ” ဟူသည်။

သမထ။ပ။ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ ယထာယ ဗ္ဗိဟိ ဗလေတိ သမန္နာဂတတ္ထာတိ အာဒိ။ ၁၃၂၂-ပ-ဝ-ဝိ-၃။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါစေရကုဆလသမဲ

ဝေံတူ။ ဣတ္ထေ၊ ဤလေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့တွင်။ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရောသည်။ ပုရိမ ဗြဟ္မဝိဟာရတ္ထယ နိဿန္နော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရတရား သုံးပါး အပေါင်း၏ အကျိုးဆက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ‘ပုရိမ ဗြဟ္မဝိဟာရတ္ထယနိဿန္နော’ ဟူသော ဤဝါဒ်ဖြင့် မေတ္တာ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သုံးပါးကုန်သော ဖျာန်တို့ကိုရပြီး၍ တည်သထူအားသာ ဥပေက္ခာဗြဟ္မဝိဟာရပြီး၏။ ဣတရပုဂ္ဂိုလ်အားကား မပြီးဟု ပြ၏။

ပါဠိ၊ နုသန္ဓိ။ ။ တမေဝတ္ထံ ဥပမာယ ပါကဋတရံ ကထော ဒဿေတုံ ‘ယထာဟိ’ တိ အာဒိ ဝုတ္ထံ ။

ဟိ၊ ထင်ရှားပြီအံ့။ ထမ္မေ၊ သိတိုင်တို့ကို။ အနုဿာပေတွာ၊ မစိုက်မှု၍။ တုလာ သင်္ခါ၊ ထုပ်လျှောက်ကို။ အနာရောပေတွာ၊ မတင်မှု၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ကုဋဂေါ၊ ဝါ၊ နသိယော၊ အထွဋ် အခြင်တို့ကို။ ဌပေတံ၊ ထားခြင်းငှာ။ န သက္ကာ ယထာ၊ မတတ်ကောင်း သကဲ့သို့။ ဝေံတူ။ ပုရိမေသု၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ တို့၌။ လဇ္ဈ၊ ရအပ်ပြီးသော။ (ထည့်)။ တတိယဗျာနံ၊ တတိယဗျာန်ကို။ ဝိနာ၊ ၍။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထဖြစ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရကို။ ဘာဝေတံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ ကသိဏေသု၊ ထို့၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ တတိယံ၊ သော။ ဗျာနံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သော၊ ဤဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရသည်။ “ဥပ္ပန္နတတိယဗျာနသာပေသာတိ ပိပါဠော အတ္ထိ” ။ ဝိသဘာဂါရမ္မဏတ္ထော၊ ဝိသဘာဂ အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြစ်။ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း။

ဣတ္ထေ၊ ဤဗြဟ္မဝိဟာရကထာ၌။ ဝုစ္စမဒနာကာရေန၊ ဆိုလတံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အဖန်ဖန် ကြံဆခြင်းသည်။ (ထည့်)။ သိယံ၊ ၍။ “တတ္ထသိယာတိပိ” ။ ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ တော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ မုဒိတာ ဥပေက္ခာ၊

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာမှယူ၍ ပြသည်။ ၃၂၀-ပ-အုပ်မှာကြည့်။
၂။ ယထာဟိ ဝါကျလည်း တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျဖြစ်သည်။ အထက်-ဥပစာ ဧဝေါ အပ္ပနာယဝါပတ္တာယ အာရမ္မဏဝ ခုန့်-ကား အပါကဋ ဝါကျ ဖြစ်သည်။

တို့ကို။ ဗြဟ္မဝိဟာရာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ နည်း။ ကသွာ စ၊ အဘယ့်ကြောင့် ကား။ စတထောဝ၊ လေးပါးတို့ ဟူ၍သလျှင်။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ နည်း။ တောသံ၊ ထိုလေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရာတို့၏။ ကမောစ၊ အစဉ်သည်ကား။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဝိဘဂေစ၊ ခွဲကား။ ကသွာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပမညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိ ဝိတက္ကော၊ အဖန်ဖန် ကြံဆခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ ပရိဟာရာ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ဣတ္ထေ တေသု၊ မေတ္တာဗီသု၊ တို့၌။ တာဝ၊ စွာ။ သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊ မြတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၎င်း။ နိဇ္ဈေါ သဘာဝေနစ၊ ဒေါသ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဗြဟ္မဝိဟာ ရတာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ မည်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ကျမ်းတစ်။ ။ အထယ့်ကြောင့် သေဋ္ဌအနက်ကြောင့် နိဇ္ဈေါသ သာဝကြောင့် ဗြဟ္မဝိဟာရဟု ဆိုအပ်ကုန်သနည်းဟု။ ကား။ သက္ကေသု၊ စသည်ကို မိန့်သော်။

ဟိ-ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ သမ္မာ ပဋိပတ္တိ သာဝေန၊ ကောင်းသော အကျင့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတေဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ ထို ဗြဟ္မဝိဟာရာတို့သည်။ ဓသဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။ စ၊ ပါး။ ဗြဟ္မာနော၊ ဥပပတ္တိဗြဟ္မာ တို့သည်။ ဝါ၊ ပွားစေအိပ်ပြီးသော ကျေးဇူးရှိကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့ သည်။ နိဇ္ဈေါသ စိတ္တာ၊ နိဝရဏစသော အပြစ်ကင်းသော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိယတာ၊ နေကုန်၏သို့။ ဝေဘတာ၊ ထိုဥပပတ္တိဗြဟ္မာ ဗုဒ္ဓကုန်ရ ဗြဟ္မာတို့နှင့်အတူ။ ဧတေဟိ၊ ထိုမေတ္တာစသား တရားလေးပါးတို့နှင့်။ သမ္ပ ယုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယောဂိဒနာ၊ ယောဂိတို့သည်လည်း။ (ပိခကြ)။ ။ ဗြဟ္မ သမာဝ၊ ဥပပတ္တိဗြဟ္မာ ဗုဒ္ဓကုန်ရဗြဟ္မာတို့နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတော့၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

အဓိပ္ပာယ်စသည်ကား... ထိုပါပြုတို့တွင် ပဋ္ဌာနပါပြုကား သမ္မာပဋိပတ္တိထာဝရေန။ ဝ။ ဝိဟာရာ၊ ဗြဟ္မသမာဝ ဟုတော့ ဝိဟရန္တိတိ၊ တည်း။ တပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်း တို့သည်လည်း သမ္မာ ပဋိပတ္တိ အဖြစ်ဖြင့် အတူတူ မဟုတ်ကုန်သလော့၊ ဟု ကား။ သက္ကေသု ဟိ၊ မိန့်သော်....

အဓိပ္ပာယ်ကား... တပါးကုန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည် သမ္မာပဋိပတ္တိ ဖြစ်ကုန် သော်လည်း အတ္တယိတ ပဋိပတ္တိမျှတည်း။ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကား 'သဗ္ဗေ သက္ကာ သုခိတာ ဟောန္တု' စသဖြင့် ပရယိတပဋိပတ္တိ ဖြစ်ပေကုန်၏။ ထို့ကြောင့်

သတ္တဝါတို့၌ သမ္မာပဒိပတ္တိဘာဝကြောင့် ဤဝိဟာရတို့သည် သေဋ္ဌဖြစ်ကုန်၏ ဟူလို။

အဘယ့်ကြောင့် အဘယ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဗြဟ္မသမာ ဝိဟရန္တိ ဟူသင့်အံ့နည်း။ ရှေး၌ နိဇ္ဈေါသဘာဝေန ဟုဆိုသည် မဟုတ်လော။ ဟု။ ကား။ ယထာစ။ ပ။ နိဇ္ဈေါသ။ ပ။ ဝိဟရန္တိ ဟူသည်။

ဗြဟ္မာဟူသည်အဘယ်နည်း။ အဘယ်အပြစ်ဒေါသကင်းသော စိတ်ရှိသောကြောင့် နိဇ္ဈေါသ။ ပ။ ရန္တိဟူသနည်း ဟူမူ၊ ဗြဟ္မာနောတိ ဥပပတ္တိဗြဟ္မာနော၊ တေဟိ ဣဓဇာနဘာဝနာယ ဝိနိဝရဏစိတ္တာ ဟုတွာ ဗြဟ္မထောကေ ဥပပဉ္စာ၊ တတ္ထ ယာဝတာယုကံ ဝိနိဝရဏစိတ္တာဝ ဟောန္တိ၊ တသ္မာ နိဇ္ဈေါသစိတ္တာ ဝိဟရန္တိတိ ဝဒန္တိ၊ ဤဒီကာဖြင့်ချေ “အာစရိယာ ဝဒန္တိ၊ ဇယာဇနာ”။

ဥပပတ္တိ ဗြဟ္မာ သာ ဤအရာ၌သင့်သလောဟု။ ကား-

ဗြဟ္မာနောတိဝါ သကဏဗုဒ္ဓဂုဏဟေတုဘူတာနံ ဒါနပါရမိတာဒိနံ ဗုဒ္ဓကရဓမ္မာနံ ပရိပူရဏဝသေန ဗြူဟိတဂုဏာ မဟာသတ္တာ ဗေဓိသတ္တာ'ဟု ဒီကာဆင့်ဇေသ်။

မဟာသတ္ထော် သူထင်ကျော်ဟု မှည့်ခေါ်ပေကောင်း ဘုရားထောင်းတို့သည် အလုံးစုံသော ဘုရား၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော ဒါန၊ စသား ပါရမီတို့ကို ဖြည့်သောအားဖြင့် ဝွားကြီးသော ဂုဏ်ရှိထက်၍ မြတ်သောသတ္တဝါ ဖြစ်ပေသောကြောင့် ဗြဟ္မာမည်တန်ပေ။ ထိုဘုရားထောင်းတို့သည် ဥပပတ္တိ ဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့ နိဝရဏ ကင်းသဖြင့်ပင်လျှင် နိဇ္ဈေါသစိတ်ရှိကုန်၍ နေကုန်သလောဟု။ ကား....

ဒီကာ။ ။တေဟိ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဟိတေသနေန အဟိတာပနထနေန သဗ္ဗတ္တိပမောဒနေန သဗ္ဗတ္ထ ဝိဝဇ္ဇိတာ ဂတိဂမနာ မဇ္ဈတ္တဘာဝါဓိဋ္ဌာနေန စ နိဇ္ဈေါသစိတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ ။၃၂၂-ပ ဝိ-ဒီ။

ထိုမေတ္တာ စသော ဝိဟာရနှင့် ဖြည့်စုံကုန်သော ယောဂီ တို့သည်လည်း ဥပပတ္တိဗြဟ္မာ မဟာဗေဓိသတ္တ ဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့ သတ္တတို့ အစီအစဉ်ကို ရှုခြင်းစသဖြင့် နိဇ္ဈေါသစိတ်ရှိ၍ နေကုန်၏ ဟူလိုရကား။

ဧဝံ ဧတေဟိ သဗ္ဗယုတ္တာ။ ပ။ ဝိဟရန္တိ ဟု အဋ္ဌကထာ ရှင်ပင် မိန့်သော်။

ယခုအခါ မေတ္တာစသား 'ဤလေးပါးတို့၏ သေဋ္ဌအနက် နိဇ္ဈေါသအနက်တို့ဖြင့် ဗြဟ္မဝိဟာရအဖြစ်ကို နိဂုံးအုပ်လိုသည်ဖြစ်၍ ဣတိ သေဋ္ဌဋ္ဌေန နိဇ္ဈေါသဘာဝေန ဗြဟ္မဝိဟာရဟိ ဂုစ္ဆန္တိဟု မိန့်သော်....

၃၈၄

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣတိ၊ ဤသို့။ သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊ ကြောင့်၎င်း။ နိဇ္ဈေသ ဘာဝေန၊ ကြောင့်၎င်း။
ဧတေ၊ ထိုမေတ္တာ စသော လေးပါးတို့ကို။ (လိုက်)။ ပြဟ္မဝိဟာရာတိ၊ ဟူ၍။
ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ပန၊ ပါး။ ကံသွာ စ စတသောတိ အာဒိ ပညာ၊ ကသွာ စ စတသော
ဤသို့စသော သုံးပါးအပြားရှိသော ပညာ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။
ဝိဿဋ္ဌေန၊ တည်း။

ဂါထာနက်။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိဝသာ၊ ဗျာပါဒ သံကိလေသ စသည်မှ စင်ခြင်း
၏ အကြောင်းစသော အားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။အာဒိသဂ္ဂေန ဟိတူပထံဟာရာဒိ မနုသိကာရ ဝိသေသာ သင်္ဂ
ဟိတာ။ ။၃၂၂-၀-၆-၆။

စတသော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိတာဒိ အာကာရဝသာ ပန၊
အစီး အပွားကို ကျင့်ခြင်း-စသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ အာသံ
မေတ္တာဒိနံ၊ တို့၏။

ပဓိနိန္ဒယ။ ။နာဆံ ကုဗ္ဗန္တိ ပဏ္ဍိတာ၌ အာသံ ပုဗ္ဗိကုသို ဤ အာသံပုဗ္ဗိလည်း
ထံအပြုနှောင်းသောကြောင့် တာသဋ္ဌါကို အာပြု၍ပြီးသည်။

အတ္တနိတိ။ ။အာစ-တိထိဂေါ၊ အာသံ ဣတ္တိနံ၊ တာသံ ဝါ၊ အာသံ ပုရိသာနံ၊
အာသံ စိတ္တာနံ၊ တေသံ ဝါ။ ။သုတ္တမာလာ-၈၀-ဆဋ္ဌ။

ကမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာ၊ ထိုမေတ္တာ-စသည်တို့သည်။
အပ္ပမာဏေ၊ ပမာဏကင်းသော။ ဂေါစရေ၊ သတ္တပညတ် ဟူသော
အာရုံ၌။ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ-တသွာ၊
ကြောင့်။ အပ္ပမညာစိစ၊ ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဒကာရော ပဒသန္တိ
ကရော”။

၀။ ဝုတ္တိမောဂ္ဂဏ္ဍာန် ဓုတိယကဏ္ဍ ၁၃၂ ၎သသွာ စသောသုတ်ဖြင့် တာသဋ္ဌါကို
ရပြု၍ပြီး၏။ ၎ကာရော သဗ္ဗာဒေသက္ခော ဟူသော ပဋိကာကျမ်းအရ
၎အက္ခရာသည် သဗ္ဗာဒေသ အကျိုးရှိသည်။ စာမျက်နှာ ၀၅၁-ဝုတ္တိ
မောဂ္ဂဏ္ဍာန်မှာကြည့်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဣပါဝစရကုသလပဒ

ကျမ်းတစ်။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိဝသာ-စတထော-စသည့် သင်္ခေပဂါထာကို ဝိတ္ထာရ အလိုဒွာ။ တနည်း။ အဘယ်သည် အဘယ်သူ၏ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဖြစ်သနည်းဟု။ ကား တောသု ဟိ-စသည်ကိုမိန့်သော်....

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တောသု၊ ထိုမေတ္တာစသား လေးပါးတို့တွင်။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာသည်။ ဗျာပါဒ ဗဟုလဿ၊ ဗျာပါဒအဖြစ် များသသူ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ ဌ္ဗစဝ၊ ဥဇ ဝိပစ္စနိက သာဝတော။ ဟိတ်ထာ၊ သေနယော သေသေသုပိ။

ကရုဏာ၊ ကရုဏာသည်။ ဝိဟိံ သာ ဗဟုလဿ၊ ဝိဟိံ သာ အဖြစ်များသ သူ၏။ မုဒိတာ၊ မုဒိတာသည်။ အရတိ ဗဟုလဿ၊ အရတိ အဖြစ်များသသူ၏။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ရာဂဗဟုလဿ၊ ရာဂအဖြစ်များသသူ၏။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ စင်ကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယသ္မာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ ဟိတူ ပသံဟာရ အဟိတာ ပနယန သမ္ပတ္တိ မောဒန အနာဘောဂ ဝသေန၊ အစီးအပွားကို ကပ်၍ ဆောင်ခြင်း၊ စီးပွားမဲ့အနတ္တကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း၊ ပြည့်စုံကံကံသည့် စည်းစိမ်ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ပဋိသာနနယ အပင်းသို့ ကျသောအားဖြင့် နှလုံးမသွင်းခြင်း အားဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော ယေဝ၊ လေးပါး သာ အပြားရှိသော။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ပက္ခပါတဝသေန အနာဘုဇနမနာဘောဂေါ မဇ္ဈတ္တ ကာရော တိ အဓိပ္ပါယ်။ ။၃၂၂-ပ-၆-ပိဋိ။

ပါဠိ ၂၁နုသနိ။ ။ယွာယံ စတုဗ္ဗိဓော သက္ကေသု မနသိကာရော ဝုတ္တော။ တမေဝ ဥပမာယ ဒထေတုံ ယသ္မာစ ယထာ မာတာတိ အာဒိ ဝုတ္တိ။ ။၃၂၂-ပ-ပိဋိ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ဆိုအပ်ပြီးသော ဟိတူပသံဟာရ စသော အနက်၏လည်း ဥပမေယျ သာဝကိုဆောင်၍ ပြုခြင်းငှာ ယသ္မာစ၊၌ စသဒ္ဓါသည် အတ္ထုပနယန အနက် ရှိသတည်း။

စ၊ ဟိတူ ပသံဟာရ စသော ဥပမေယျ အတ္ထုကို ဥပမာဖြင့် မြှင့်၍ ဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတာ၊ သည်။ ဒဟရဂိလာန ယောဗုဒ္ဓပ္ပတ္တ သက်စွပသ တေသု၊ သားငယ်၊ နာသောသား၊ ယုဝါဖြစ်ပြီး ကြီးပြောင်စင်မြောက်

အပ္ပသလိနိ - ဒုတိယတွဲ
50
A

အရွယ်ဆောက်သောသား၊ ရေးခြားလူမှုပုဂ္ဂိုလ် ကိုယ်ပင်ချွန်၍ သက်စွဲကို လေ့ကျက်ဆောင်နိုင်အား သောသားဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ စတုသုပုတ္တေသု၊ သားလေးယောက်တို့တွင်။ ဒဟရဿ၊ သားငယ်၏။ အဘိဝုခို ကာမာ၊ ကြီးပွားခြင်းကိုအလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂိလာနဿ၊ သားနာ၏။ ဂေလညာ ပနယန ကာမာ၊ အနာကို ဖျောက်ပယ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ။ ယောဗ္ဗနပုတ္တဿ၊ ။ ယောဗ္ဗန သမ္ပတ္တိယံ၊ ကြလိမ္မိသို့ ပျိုမျစ်နုနယ် အရွယ် ပြည့်စုံခြင်း၌။ စိရဋ္ဌတိကာမာ၊ မြင့်မြဲစွာ တည်ခြင်းကို အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ။ သက်စွဲပသုတဿ၊ မိမိကိစ္စ၌ လေ့ကျက် ရွက်ဆောင် တတ်နိုင်အားသော သား၏။ ကိသ္မိဉ္စ ပရိယာယေ၊ တစုံတခုသော အလှည့်၌။ (ကိစ္စအားဖြင့် ထိုထို အလှည့်အစဉ်၌ ဟူလို)။ အဗျာဝဋ္ဌာ-အနုဿုတ္တာ၊ အားထုတ် ကြောင့်ကြ ဗျာ ပါရမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဒဟရာဒိသု၊ သားငယ်၊ သားနာ-အစရှိကုန်သော။ ပုတ္တေသု၊ သားလေးယောက်တို့၌။ ပဋိပဇ္ဇတိယထာ၊ ကျင့်၏သို့။ (ထည့်)။ တထာ၊ ထို အတူ။ အပ္ပမညာ ဝိဟာရိ ကေနာပိ၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရားဖြင့် နေလေ့ရှိသော ရဟန်းသည်လည်း။ သဗ္ဗ သတ္တေသု၊ ပိယာ-ပိယ မဇ္ဈတ္တ ဝေရီ ကုန်အောင်စုံသော သတ္တဝါတို့၌။ မေတ္တာဒိ ဝသေန၊ မေတ္တာစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ မေတ္တာယနာဒိဝသိ တေန၊ မေတ္တာပွားစေခြင်း-စသည်၌ လေ့လာခြင်းရှိသည်။ (ထည့်)။ ဘဝိ တံ၊ ဖြစ်သင့်၏။ (ဤသို့ယောဇနာ)။ တသ္မာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်း သုံးပါးကြောင့်။ ဣတော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိ ဝသာ၊ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ အစရှိသော အစွမ်းကြောင့်။ အပ္ပမညာ၊ အပ္ပမညာတို့သည်။ စတေသော၊ လေးပါးတို့ သာတည်း။

ယသ္မာ သုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသား အကြောင်းသုံးပါးကို တက္ခာ ဣတော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိ ဝသာ ဟူသည်။ ဣ.ကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိကော။—

တက္ခာတိ ယသ္မာ သဗ္ဗေပိ သံကိလေသဓမ္မာ ယထာရဟံ ဝေါသ မောဟ ရာဂပက္ခိယာ။ တေဟိ စ ဝိသုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလိယော အပ္ပမညာ။ ဟိတူပသံတာရာဒိ ဝသေန စတုပ္ပိဇောဝ သတ္တေထု မနသိကာရော။ တက္ခာ ဣတော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိ ဝသာစတေသော ဝ အပ္ပမညာ။ ။ဤသို့မိန့်သည်။ ။၃၂၃-ပ-ဝိဒီ။

ဒီကာအနက်။ ။တက္ခာတိ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ အကြပ်ကြောင့်။ သဗ္ဗေပိ သံကိလေ သ ဓမ္မာ၊ ကုန်အောင် စုံသော သံကိလေသ တရားတို့သည်။ ယထာရဟံ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစရကုသလပဒ

ရှု။ ဒေါသ မောဟ ရာဂ ပက္ခိယာ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ရာဂ အပင်း၌ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပမညာ၊ သည်။ တေဟိ၊ ထိုဒေါသ၊ မောဟ၊ ရာဂ အပင်းအသင်း ဖြစ်ကုန်သော သံကိလေသတရား ကုန်အောင်စုံတို့မှ။ ဝိသုဇ္ဈနုပါယောစ၊ စင်ခြင်း၏ အကြောင်းလည်း ဖြစ်၏။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ မနသိကာရော၊ သည်။ ဟိတူပသံ ဟာရာဒိ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဇောဝ၊ ထေးပါးသာ အပြားရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဣတော ဝိသုဗ္ဗိမဂ္ဂါဒိ ဝသာ၊ ဤဝိသုဗ္ဗိမဂ္ဂ အစရှိသော အစွမ်းကြောင့်။ အပ္ပမညာ၊ သည်။ စတသောဝ၊ လေးပါးတို့ သာတည်း။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ၊ စတသောပိ၊ ဤမေတ္တာ စသား လေးပါးလုံးတို့ကိုလည်း။ ဘာဝေတုကာမေန၊ ပွားလိုသော ယောဂိ သည်။

အဓိပ္ပါယ်ကား...တပါးပါးကိုသာ လက်ရွေးပွားလိုသည် မဟုတ်ဟုလို။ ထို စကားသင့်၏ အထုံးစုံကို ယူသည်ဖြစ်သော်သာ အစဉ်သည် ဖြစ်ရာသည်။ လက်ရွေး တပါးပါးကြိုက်ရာ ပွားသော် အစဉ်ရှိတော့မည် မဟုတ်၊ ကြိုက်ရာ တခုခုသာ ပွားသင့်တော့သည်။

ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာ။ ဟိတာကာရ ပုပ္ဖတ္ထိဝသေန၊ အစီးအပွားကို ကျင့်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော မေတ္တာ၏အစွမ်းဖြင့်။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ ပဋိပဇ္ဇိတဉ္စ၊ ကျင့်အပ်၏။

ကျမ်းတော်။ ။ဟိတာကာရပုပ္ဖတ္ထိဝသေနဟူသော် မေတ္တာသည် ထိုအခြင်းအရာ ရှိပါ၏လောဟု။ ကား...ဟိတာပမတ္ထာ ဟူသည်။

မေတ္တာ၊ သည်။ ဟိတာကာရပုပ္ဖတ္ထိ လက္ခဏာ၊ ဟိတကို ကျင့်သော အခြင်း အရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

အနုသံန္ဓေ။ ။စ-ကား ဥပနာသ။ ။ဟိတေသိတသည် မေတ္တာယန ဖြစ်ရကား တတော ဝေံ ပတ္ထိတ ဟိတာနံ ဟူသည်။

တတော ပရံ၊ ထိုမေတ္တာကို ပွားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ဝေံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ပတ္ထိတ ဟိတာနံ၊ တောင့်တ အပ်ပြီးသော အစီး အပွားရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့အား။ ဒုက္ခာဘိဘဝံ၊ ဆင်းရဲနှိပ်စက်ခြင်း ကို။ ဝါ၊ ဆင်းရဲနှိပ်စက်အံ့လေသည်ကို။ ဒိသ္မာဝါ၊ ရှိ၎င်း။ သုတူဝါ၊ ရှိ၎င်း။ သမ္မာဝေတူဝါ၊ ဤအကျင့်ဖြင့် အသူသည် ငရဲစသည်၌ ဖြစ်ရရှာလိမ့်ဟု ကြံ၍လည်းကောင်း။

ဆန္ဒတ္တား။ ။ ဤသံရွှေရှိသော ဘူဓာတ်သည် ပရိကပ္ပအနက်ကို ယော၏။

ဝိသုဒ္ဓိစင်္ဂါကော။ ။ သန္တာဝေတွာ ဝါ တိ ဣမာယပဋိပတ္တိယာ အယံ နိရယာဒိထု နိဗ္ဗတ္တေယျာတိ ပရိကပ္ပေတွာ ဝါ။ ။ ၃၂၃-ပ-၈၆။

ဒုက္ခာပနယနာကာရပွဝတ္တိ ဝဒသန၊ ဆင်းရဲကို ပယ်လိုသော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကရုဏာ၊ သည်။ ဒုက္ခာပနယနာကာရပွဝတ္တိ လက္ခဏာ၊ ဆင်းရဲကို ပယ်လိုသော အခြင်း အရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိပါ၏။

၈-ကား...မပြတ် စပ်ကာ၊ စုစုထုတ်ရာကား၊ ဥပနာသ၊ မှတ်သားကြ၊ ရှေးက ထုံးစံ၊ ကျမ်းအဇ္ဈိ။

အထ-ပစ္စာ၊ မှ။ ဝေံဖြင့်။ ပတ္တိတ ဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ပတ္တိတ ဒုက္ခာပဂမာ နဉ္စ၊ ဒုက္ခ၏ကင်းခြင်းကို တောင်တအပ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ သမ္ပတ္တိံ ပမောဒနဝသေန၊ စည်းစိမ်ကို ဝမ်းမြောက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မှတ်တားသည်။ ပဒမာဒနလက္ခဏာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း လက္ခဏာရှိပါ၏။ (၈-ကား ဥပနာသ)။ တတော ဟိတာကာရပွဝတ္တိ အာဒိတော၊ မှ။ ပရံ ပန၊ ကား။ “ပရံပနာတိပိ ပါဠော”။ ကတ္တဗ္ဗာဘာဝတော၊ လေးခုမြောက် ပကာရဖြစ်သော ပြုဘွယ် ကိစ္စ၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈုပေက္ခကတာ သင်္ခါတေန၊ လျစ်လျူရှုသသူ၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ မဇ္ဈတ္တာကာရေန၊ ဥဒါသိန်ဟု ချိန်ကြီးမှတ်လျက် အလတ်သဘောဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မှတ်တားသည်။ မဇ္ဈတ္တာ ကာရပွဝတ္တိ လက္ခဏာ၊ အလတ်သဘောဟူသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိပါ၏။ (၈-ကား ဥပနာသ)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတော ဟိတာဒိ အာကာရ ဝသာပန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အစီးအပွားကို ကျင့်ခြင်း အစရှိသော အခြင်းအရာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ အာသံ မေတ္တာ ဒိန်၊ တို့၏။ တို့တွင်။ ပဋ္ဌမံ၊ စွာ။ မေတ္တာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အထပစ္စာ၊ မှ။ မှတ်တား ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အထပစ္စာ၊ မှ။ ဥပေက္ခာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယံ ကမော၊ ဤအစဉ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစရကုသလပဒ

အဓိပ္ပါယ်။ ။ဤ အစဉ်ဖြင့်သာ အပ္ပမညာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို သိအပ်၏။ တပါး အပြားဖြင့်ကား မသိအပ်ဟု နှလုံးထား၍ အယံကမော ဝေဒိတဗ္ဗော'ဟူသော စကားကို ဆိုချေသလောဟူမူ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။အယံ ကမောတိ အယံ ဣမာသံ အပ္ပမညာနံ ယေဘုယျေန ပဝတ္ထနက္ကမောတိ ကတွာ ဝုတ္တံ၊ န ဣမိနာဝကမေန တောသံ ပဝတ္တိ၊ န အည ထာတိ။ ။၃၂၃-ပ-၆။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာအနက်။ ။ဣမာသံ အပ္ပမညာနံ၊ တို့၏။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ အယံ ပဝတ္ထနက္ကမော၊ ဤဖြစ်စဉ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤအနက် ကို နှလုံးထား၍။ အယံကမောတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ကျမ်းပြုဆရာတော် ဆိုအပ်၏။ ဣမိနာဝကမေန၊ ဤအစဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ တောသံ၊ တို့၏။ ပဝတ္တိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်ကား။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ န ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဣတိကတွာ န ဝုတ္တံ၊ ဤအနက်ကိုကား နှလုံး ထား၍ ဆရာတော် မဆိုပေဘူး။

အဘယံကြောင့်နည်း...။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။မေတ္တာဒိနံ ဟိ တိဿန္တံ သာဝနာနံ ကမနိယမော နတ္ထိ၊ ယံဝါ တံဝါ ပဌမံ သာဝေတံ လက္ခာ၊ ဒေသနက္ကမဝသေန ဝါဓေ ဝုတ္တံ။ ။၃၂၃-ပ-၆။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တော၊ ထိုမေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာတို့သည်။ အပ္ပမာဏေ၊ ပမာဏ မရှိသော။ ဂေါစရေ၊ အာရုံ၌။ ပဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “အပ္ပမညာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

အနုသန္တိ။ ။အပ္ပမာဏ ကထိုက်စသည်ကို အပ္ပမာဏေ ဆိုသထော။ ကွဲကွဲ ပြားပြား ထင်ရှားမသိသာခဲ့။

ဟိ၊ ရှေ့စကားကို ထင်ရှားသိသာ ဆိုပါအံ့။ အပ္ပမာဏာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ တောသံ၊ တို့၏။ ဂေါစရဘူတာ၊ ကုန်၏။

အနုသန္တေ။ ။သတ္တဝါအများ ဖြစ်ခဲ့မှုကား အပ္ပမာဏ ဂေါစရအဖြစ်ကို ဆိုပိုင် ရ၏။ သတ္တဝါတယောက်တည်း ဖြစ်ခဲ့မှု၊ အဘယံကြောင့် ဆိုပိုင်လိမ့်မည်နည်း ဟု။ ကား...ကေ သတ္တထာပိ-စသည်ကို မိန့်သော်....

စ၊ နောက်ဝါကျကိုဆိုအံ့။ (ဥပနျာသ)။ ကေသတ္တထာပိ-ကေထာပိသတ္တထာ၊ တယောက်တည်းပင် ဖြစ်သော သတ္တဝါ၏။

ဥပသေ။ ။သမာဿအဆုံး၌ ရှိသောအပိကို သမာဿအလယ်၌ ယှဉ်အပ်၏။
 ဝါ။ သတ္တဝါတယောက်တည်း ဖြစ်မှုလည်း။(ဤကား ဝေါဟာရတ္ထ)။ ဧတ္ထ
 ကေ ဝဒေသေ၊ ဤမျှလောက်သော ကိုယ်၊အရပ်၊အစိတ်၌။ မေတ္တာဒယော၊
 တို့ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတိဝေ၊ သို့။ ပမာဏံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူ
 မူ၍။ သကလ ဖရဏ ဝသေနေဝ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်၊အရပ်ကို နှံ့စေသည်
 အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကေ
 သတ္တာရမ္မဏာနမ္ပိ၊ တဦးတည်းသော သတ္တဝါ အာရုံရှိသည်ပင် ဖြစ်ကုန်
 သော်လည်း။ တောသံ၊ ထိုမေတ္တာစသည်တို့၏။ အပ္ပမာဏ ဂေ၊စရတာ၊ ကို။
 ဝုတ္တာ၊ ဆိုပိုင်၏။ ။ဤသို့ လဒ္ဓဂုဏ် အညွန့်ဆက်၍ ပြက်ပြက်သိသာ ယော
 ဇနာ။

အဓိပ္ပါယ်စ ခံည်ကား...ပဋိဘာဂ နိမိတ်မဟုတ်သောကြောင့် ပရိစ္ဆေဒကိုယူခြင်း
 မရှိ။ သမ္ပုတိသစ္စာအားဖြင့် ဖြစ်သော သတ္တဝါဟု ယူခြင်းသည် ပိုင်းခြားအပ်
 သောရုပ် စသည်ကိုယူခြင်းလည်း မဟုတ်ခဲ့။ ထို့ကြောင့် အပ္ပနာသို့ ရောက်
 သဖြင့် အပရာမာသ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်သည် မဟုတ်သော သတ္တဝါ
 ဟုယူခြင်း ဦးထိပ်ဖြစ်ကုန်သော မေတ္တာစသည်တို့၏ တဦးတည်း သော သတ္တဝါ
 အာရုံရှိသည် ဖြစ်ကုန်လျှင်လည်း အပ္ပမာဏဂေါစရ အဖြစ်ကို ဆိုပိုင်၏ ဟု
 လိုသော်။

မူလဒီကာ။ ။ကေဿပိ သတ္တဿ အပ္ပဋိဘာဂနိမိတ္တတ္ထာ ပရိစ္ဆေဒဂ္ဂဟဏံ နတ္ထိ၊
 နစသမ္ပုတိသစ္စဝသေန ပဝတ္ထံ သတ္တဂ္ဂဟဏံ ပရိစ္ဆိန္နရူပါဒိဂ္ဂဟဏံ ဟောတိတိ
 အပ္ပနာပတ္တိယာပိ အပရာမာသ သတ္တဂ္ဂဟဏမုဒ္ဓဘူတာနံ မေတ္တာဒိနံ ကေသတ္တာ
 ရမ္မဏာနမ္ပိ အပ္ပမာဏဂေါစရတာ ဝုတ္တာတိ ဝေဗိတဗ္ဗာ။ ။၁၀၇-သဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။ကေဿပိ သတ္တဿ၊တယောက်သော သတ္တဝါ၏လည်း။ အပ္ပဋိ
 ဘာဂ နိမိတ္တတ္ထာ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ ပဋိ
 ဘာဂနိမိတ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိစ္ဆေဒဂ္ဂဟဏံ၊ ပိုင်းခြားသောအား
 ဖြင့် ယူခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဝါ။ စ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သမ္ပုတိ
 သစ္စဝသေန၊ သမ္ပုတိသစ္စာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သော။ သတ္တဂ္ဂဟဏံ၊
 သတ္တဝါဟု ယူခြင်းသည်။ ပရိစ္ဆိန္နရူပါဒိဂ္ဂဟဏံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ရုပ်အစရှိ
 သည်ကို ယူခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အပ္ပနာ
 ပတ္တိယာပိ၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်သောအားဖြင့်လည်း။ အပရာမာသ သတ္တဂ္ဂဟဏ
 မုဒ္ဓဘူတာနံ၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသော သတ္တဝါဟု ယူခြင်း၏
 အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ မေတ္တာဒိနံ၊ မေတ္တာအစရှိသည်တို့၏။ ကေ
 သတ္တာရမ္မဏာနမ္ပိ၊ တယောက်သော သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိကုန်သော်လည်း။

အပ္ပမာဏ ဂေါစရတာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
ဝုတ္တု၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဝေ ပမာဏံ အဂ္ဂဗေတော၌ အဓိပ္ပါယ်ကား... ဤသို့တက်၊ ဥဗ္ဗုမာတက
စသည်တို့၌ အတိရေက ဥဗ္ဗုမာတကစသော အဖြစ်သို့ ရောက်သော သရီရပဒေ
သ၌ နိမိတ်ကို ယူ၏သို့၊ ထို အထူ ဤမျှသော သရီရပဒေသ၌မေတ္တာ စသည်ကို
ပွားစေအပ်၏ဟု ပမာဏ မဟု ဟုလိုသော်။

တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ “ဝိသုဒ္ဓိပပုမညာတိ” ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

အနုသန္တိ။ ။ ဤသို့ အပ္ပမာဏ ဂေါစရတာဖြင့် လက္ခဏာ တူကုန်သော အပ္ပမညာ
တို့သည် သမ္ပယုတ်ချာန်အားဖြင့်လည်း တူသလောဟုကား။ ဧဝံ၊ စသည်ကို
မိန့်သော်....

စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဝေ၊ ကြိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အပ္ပမာဏဂေါစရ
တာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ ဧက လက္ခဏာသုပိ၊ လက္ခဏာ တူသည်ဖြစ်ကုန်မှုလည်း။
တောသု၊ ထိုအပ္ပမညာတို့တွင်။ ပုရိမာ၊ ကုန်သော။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်
သော မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ အပ္ပမညာတို့သည်။ တိက စတုက္ကဏ္ဍာနိကာဝ၊
တိက စတုက္ကဗျာန်တို့နှင့်သာ ယှဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။
သောမနဿ ဝိပုယောဂတော၊ သောမနဿနှင့် မကွေမကွာ ယှဉ်ခြင်း
ကြောင့်တည်း။ ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ အာသံ၊ ထိုမေတ္တာ
ကရုဏာ မုဒိတာ အပ္ပမညာတို့၏။ သောမနဿေနနှင့်။ အ ဝိပုယောဂေါ၊
သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။

အနုသန္တေ။ ။ သောမနဿ သဟိတ ဖြစ်ကုန်သော မေတ္တာစသော သုံးပါးတို့
သည် အစဉ်အတိုင်း ဒေါမနဿ သမုဠိတဖြစ်ကုန်သော ဗျာပါဒ ဝိဟိံသာ
ဒေရတိ တို့၏ ဥပေဋ္ဌိပက္ခဖြစ်ကုန်၍ နိဿရဏ ဖြစ်ကုန်ရကား သောမနဿ
အဝိပုယောဂ ဖြစ်သည် ဟုလိုရကား။ ဒေါမပနိဿရဏတ္ထံ၊ ကိုမိန့်သော်။

ဒေါမနဿ သမုဠိတာနံ၊ ဒေါမနဿကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဒေါမနဿ
သည် ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ဗျာပါဒါဒိနံ၊ ဗျာပါဒ အစရှိသည်တို့သည်။
တို့၏။ နိဿရဏတ္ထာ၊ ထွက်ပြေး ဖဲကွာကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော
မနဿေန၊ သောမနဿနှင့်။ အဝိပုယောဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဤဟေတု၌ပေါင်းရကျဉ်းမြိမိဏ္ဍဏ္ဍကား... ဤသို့မှတ်။ အကြင်တရားသည်
အကြင်တရား၏ နိဿရဏဖြစ်၏။ ထိုနိဿရဏသည် ထို နိဂ္ဂတတရား၏ ပဋိပက္ခ

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကံထာနိဿယ

ဖြစ်သည် ကေန်၊ နေကမသည် ကာမတို့၏ အရူပသည် ရူပတို့၏ နိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရတို့၏ နိဿရဏ ဖြစ်၏ဆို ထိုအတူ ဝေါမနဿ သဟိတဗျာပါဒ ဟိံသ အရတိန် တို့၏ နိဿရဏဘူတာ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ တို့သည် သော မနဿ ရဟိတ မဖြစ်၊ စင်စစ် သောမနဿ အဝိပ္ပယောဂမှတ်။

စင်ကာ ဥပညာသ ပြဦးမည်၊ နိဿရဏသဒ္ဓါဖြင့်ပင် အပ္ပနာပတ္တမဟုတ်။ ပုဗ္ဗ သာဂါယာနံ တာသံ တို့၏ ဥပေက္ခာ သမ္ပယောဂေါကိုလည်း အနုညာတောဟု မှတ်။ ဟိတ်ခတ်လိုမှ အနိဿရဏ သာဝတော ဆိုခဲ့ပြီးသော ထိုစကား အစုတို့ သည့် အတ္တနောမတိမျှ မဟုတ်၍ ခိုင်သည်သာ။ အဋ္ဌဝိသကိယာ စိတ္တုပ္ပါဒေသု ကရုဏာ မုဒိတာနံ ပဝတ္တိကို၊ အာစရိယာ ဣမ်းဆရာမြတ် ပုဂ္ဂိုလ်တတ်တို့သည် ထိုခတ်မှကုန်၏တည်း။

အနုသန္ဓိ။ ။ပုရိမာ တိထောကို ဆရာဟောပြု၊ ပစ္ဆိမာကို အဆိုမှတ်ရအံ့နည်း။

ပစ္စိမာပန၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာမူကား။ အဝသေသ ကေဇ္ဇာနိကာဝ၊ ကြွင်း စတုတ္ထဖြစ်စေ၊ ပဉ္စမဖြစ်စေ တခုစာနှင့်သာ ယှဉ် ၏။ ဣသ္မာ၊ သား။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ သမ္ပယောဂတော၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဟိ-ယုတ္တိ၊ ၏။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ မဇ္ဈတ္တာ ကာရပူ ဝတ္တာ၊ သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ၊ သည်။ ဥပေက္ခာ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝိနာ၊ ၍။ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။အထယ်ကုဆိုနည်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒ္ဓိကာ။ ။န ဟိ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ ဥပေက္ခာဝေဒနံ ဝိနာ ဝတ္တတိ ပါရိ ထုဒ္ဓိ ဥပေက္ခာ ဝိယ၊ ။၃၂၃-ပ-၆။

ယင်းဥပေက္ခာသည် ရံခါ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုကြည့်၍ ဖြစ်ခဲ့သော် စကား မမာ သေး။ န ဟိ ကဒါစိ ပါရိထုဒ္ဓိ ဥပေက္ခာ ဝေဒနပေက္ခံ ဝိနာ ဝတ္တတိ။ ။၃၂၃- ပ-၆-ဝိ-ဒီ။

ဣတိ၊ ဤရွှေ စကား တရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ဗြဟ္မဝိဟာရ ကထာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရကထာသည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

အသုတကထာ

၂၆၃။ ဣဒါနိ၊ ဌံ။ ရာဂ စရိတ သတ္တာနံ၊ ရာဂ စရိုက်ပြောသော သတ္တဝါ
တို့အား။ ကေန္တ ဟိတံ၊ စင်စစ် လျှောက်ပတ်သော။ နာနာ ရမ္မဏေသု၊ အထူး
ထူးသော အာရုံတို့၌။ ဧကေ ကဗျာနဝသေနေဝ၊ တခု၊ တခုသော ဈာန်၏
အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော။ ရူပါဝစရကုသလံ၊ ကို၊ ဒေသေတံ၊
ငှာ။ ပုန၊ တဘန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၎င်း။

တတ္ထ၊ ထိုကတမေ ဓမ္မာ အစရှိသော ပါဠိ၌။ သမာဒိ နိဝိဇ္ဇေသု၊ ကောင်း
စွာအကျုံးဝင်ကုန်သော။ (ထည့်)။ ဥဒ္ဓုမာတက သညာသဟဂတန္တိ အာဒိသု၊
တို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၎င်း။ ဝါယုနာ၊ လေဖြင့်။ ဓမ္မာတာ၊
ဖူးဖူး ယောင်သော၊ ဘညာ ဝိယ၊ သားရေအိတ်ကဲ့သို့။

အဘိဓာန်။ ။သတ္တာ စမ္ပပသိဗ္ဗကံ။

ဋီကာ။ ။ဋ္ဌယ မဂ္ဂိ ဓမ္မနေ၊ ဘသ ထာသ ဒိတ္ထိသု၊ ဒိဗ္ဗတေ အဂ္ဂိယာယ၊
သာ သသာ၊ သသာတော။ ဩက်မိ သတ္တာ။ နဒါဒိနော အာဂတိဂဏတ္တာ
ဤဝဂ္ဂယာဘာဝေါ၊ စမ္ပမယံ ပသိဗ္ဗကံ။ စမ္ပပသိဗ္ဗကံ။ ။သဘွာ၊ ပြာသညဟု
ဂဏ္ဍိနိယုရိသည်ကားအပျက်။

ဇီဝိတပရိယာဓါနာ၊ အသက်ကုန်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သောနောက်
ကာလ၌။ ယထာနုက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သမုဂ္ဂတေန၊ ဖူးရောင် ကြွတက်
သော။ သုနဘာဝေန၊ အကောင် ပုပ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဓမ္မာတတ္ထာ၊ ကြွတက်
ဖူးရောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓုမာတံ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်နှင့်ကျမ်းတမ်း။ ။ 'ဥဒ္ဓံ ဓမ္မာတတ္ထာ ဥဒ္ဓုမာတံ' ကား လိုရင်း။ ဥဒ္ဓံ၏
အပါဒါန်ကို ဇီဝိတ ပရိယာဓါနာ၊ ဘော်သည်။ အသား၊ အရေကြည်ထင်ဆူပြီး
တိုးတက်သည်ကို စင်စေလို၍ ထုနုထာဝေန-မ-ရသည်။ ဓမ္မာတ၏ ကြွတက်ဖူး
ရောင်သော အနက်ပေါ်အောင် သမုဂ္ဂတေန ထူရသည်။ အသက်ကုန်လျှင်ပင်
ချက်တဖြုတ် ဖူးရောင် ကြွတက်ထဲသည်မဟုတ်၊ ညီဝေါက် ပုပ်သိုးသဖြင့်
တစ၊ တစ ကြွရောင်သည်ဟု ယထာနုက္ကမ ပြသည်။ ဝိတက် ထောဟိတက်
ကဲ့သို့ အနုတ္တရအားဖြင့် ပဒေဝစုန ပြုသည်ဟု ဥဒ္ဓုမာထမေဝ ဥဒ္ဓုမာတကံ-
ရိနံ။

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

51

A ဥဒ္ဓုမာတမေဝ၊ ဥဒ္ဓုမာတ သည်ပင်လျှင်။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ မည်၏။

ကျွမ်းတစ်။ ။ဝါပင်ကော ကိတ္တိသဒ္ဓေါ အပ္ပဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ကုသို၊ ယနေပပန္နာ-
စာသာထုတ်ဖြင့် ကုစ္ဆိတတ္ထံ ကကိုဆောင်စည်သော် သင့်သေးသည်ပင်ဟု မိ
ကုထတ္တာဝါ-စသည်ကိုမိန့်။

ဝါကား။ ပဋိကုလတ္ထာ၊ စက်ဆုပ် ရှံရှာဘွယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ကုစ္ဆိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော။ ဝါ၊ စက်ဆုပ် ရှံရှာဘွယ်ရှိသော။ ဥဒ္ဓါမာတံ၊
လေ့ဖြင့်ပြည့်သောသားရေအိတ်ကဲ့သို့ သေသည်မှ အထက် ဖြစ်သော နောက်
ကာလ၌ အစဉ်အတိုင်း ဖူးရောင် ကြွတက်သော အကောင်ပုပ်။ ဣတိ
ထသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဒ္ဓါမာတကံ၊ မည်၏။

ပစ္စယတ္ထ။ ။တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်းတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ဝါထိဋ္ဌော နာပိကော-
စသည်တို့၌ ပိသောဗျအနက်ကို ဟောသည်။ အပ္ပကအားဖြင့် ဥဒ္ဓါမာတကံ၊
ပိနိထကံ၊ စသည်တို့၌ ပိသေသနအနက်ကို ဟောသည်။ သတိရှိစွာ။

တေံ၊ ဤဥဒ္ဓါမာတက ဟူသောအမည်သည်။ တထာဂ္ဂပဿ၊ ဘဒ္ဒဝိယ ဝါယု
နာ-စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဆဝသရိရဿ၊ ပုပ်ဟောင်
သော သူသေကောင်၏။ “နိတ္ထိယံ ကုဏပေါ ဆဝေါ။ ဓာနံ”။ အဓိဝစနံ၊
တည်း။ ဝိပရိဘိန္နနီလဏ္ဍံ၊ အဖြူ အနီတို့နှင့် ရောသော များသောအားဖြင့်
ညိုညိုမဲမဲ အဆင်းရှိသော အကောင်ကို။ ဝိနီလံ၊ ဝိနီလဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

မူလန္တိကာဆုံးခြစ်ချက်။ ။နီလပါမှသင့်သည် နီလကျတတ်သည် သေတ ရတ္ထ
ဟိ ပရိဘိန္နံ ပိပိသိတံ နိထံ ပိနိထံ။

ထနည်း။ ဝိပရိဘိန္န နီလဏ္ဍံ၊ ရှေးအဆင်းမှ ဘောက်ပြန်ပျက်စီး၍ ညိုမည်း
သော အဆင်းရှိသော အကောင်ကို။ ဝိနီလံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

မူလန္တိကာ။ ။ပရိဝေဏ္ဍပိပရိကာဓတုတံ ဝါနိထံ ပိနိထံ။

ဝိနီလမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ပိနိထကံ၊ ဝိနီလကမည်၏။ ဝါကား။ ပဋိကုလတ္ထာ
ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ သော။ ဝိနီလံ၊ အဖြူ အနီတို့နှင့် ရောသော များသော
အားဖြင့် ညိုညိုမဲမဲ အဆင်းရှိသော အကောင်။ ဝါ၊ ရှေးအဆင်းမှ ဘောက်
ပြန်ပျက်စီး၍ ညိုမည်းသော အဆင်းရှိသော အကောင်။ ဣတိထသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဝိနီလကံ၊ မည်၏။ တေံ၊ ဤဝိနီလကဟူသော အမည်သည်။
မံသုဿဓ ဋ္ဌာနေသု၊ အသားများသော အရပ်တို့၌။ ရတ္ထဝဏ္ဏဿ၊ နီသော
အဆင်းရှိသော။ ပုဗ္ဗသန္တိစယဋ္ဌာနေသု၊ ပြည်စုသော အရပ်တို့၌။ သေတ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝရေကုသလပဒ

ဝဏ္ဏဿ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော။ နီလဋ္ဌာနေ၊ ညိုသောအရာ၌။ နီလသာဇ္ဇက
 ပါရုတဿဗ္ဗဝ၊ ညိုသောအဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ် လွမ်းခြုံ သကဲ့သို့။ ယေဘု
 ယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ နီလဝဏ္ဏဿ၊ ညိုညိုမဲမဲ အဆင်းရှိသော။ ဆဝ
 သရီရဿ၊ ၎င်း။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ပရိဘိန္ဒုဋ္ဌာနေသု၊ ကျီး၊ စွန်-စသည်တို့ ထိုးဆွ
 ဆိတ်နုတ်သဖြင့် စုတ်ပြတ်သော အရာတို့၌။ ဝိဿန္ဓမာနုပ္ပံ၊ ယိုစီးသော
 ပြည်ရှိသော အကောင်ကို။ ဝိပုပ္ဖံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ (လိုက်)။ ဝိပုပ္ဖမေဝ
 သည်ပင်လျှင်။ ဝိပုပ္ဖကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္စိတံ၊
 သော။ ဝိပုပ္ဖကံ၊ ကျီး၊ စွန် စသည်တို့ ထိုးဆွ ဆိတ်နုတ်သဖြင့် စုတ်ပြတ်သော
 အရာတို့၌ ယိုစီးသော ပြည်ရှိသောအကောင်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပုပ္ဖကံ၊
 မည်၏။ ဧတံ၊ သည်။ တထာရူပဿ၊ ထိုသို့ ဝိပရိဘိန္ဒုဋ္ဌာနေသု၊ စသည်ဖြင့်
 ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၎င်း။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။
 ဒွိဓာဆိန္ဒုနေန၊ ဓားလက်နက်ဖြင့် နှစ်ပိုင်းဖြတ်သဖြင့်။ အပဓာရိတံ၊ ဖဲအပ်
 ခွါအပ်သော အကောင်ကို။ “အပဓာရိတံ-အဝဓာရိတန္တိပိ” ။ ဝိစ္စိန္ဒု၊ ဝိစ္စိန္ဒု
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ “ဝိစ္စိန္ဒုရှိသည်အပျက်” ။ ဝိစ္စိန္ဒုမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိစ္စိန္ဒုကံ၊
 မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္စိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော။
 ဝိစ္စိန္ဒု၊ ဓား၊ လက်နက်တို့ဖြင့် နှစ်ပိုင်းဖြတ်အပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိစ္စိန္ဒုကံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ သည်။ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဆိန္ဒုဿ၊
 ဓား၊ လက်နက်ဖြင့် ဖြတ်အပ်သော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၎င်း။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။
 ဣဇော၊ ဤမှ၎င်း။ ဣတ္ထော၊ ထိုမှ၎င်း။ ဝိဝိဓာကာရေန၊ အထူးထူးသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သောဏသိင်္ဂါလာဒီယိ၊ အိမ်ခွေး၊ မြေခွေး-စသည်တို့
 သည်။ ခါယိတံ၊ ခဲအပ်၊ စားအပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဝိက္ခာယိတံ၊ မည်၏။ ဝိက္ခာယိတမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိက္ခာ
 ယိတကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္စိတံ၊ သော။ ဝိက္ခာ
 ယိတံ၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အိမ်ခွေး၊ မြေခွေး-စသည်တို့
 သည် ခဲ၊ စားအပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဝိက္ခာယိတကံ၊ ၎င်း။

သဒ္ဓတ္ထံ ။ ခေ-ခါဒန သတ္တာသု၊ ခါယတိ၊ ဥဒ္ဓါရာခါယန္တိ၊ ဝိက္ခာယိတကံ၊
 ဂေါ ခါယိတကံ၊ ။ ဓာတ်ကျမ်းလာရကား၊ ခေဓာတ်မှတ်၊ ။ သဒ္ဓနိတိ ဓာတု
 မာလာ-ဝဇ-ဆဋ္ဌ၊

တေံ၊ သည်။ တထာဂ္ဂပဿ၊ ထိုသို့ ဣတော-စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဆဝ သရီရဿ၊ ဧ။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးသော အရပ် ထိုထိုသို့။ ခိတ္တံ၊ သောဏ သိင်္ဂါလ-စသည်တို့သည် အသီးပြု၍ စားသဖြင့် သူ့သေကောင်မှ နုတ်၍ စွန့်ပစ်အပ်သည်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထည့်)။ ဝိက္ခိတ္တံ၊ မည်၏။ ဝိက္ခိတ္တမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိက္ခိတ္တကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္ထာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ သော။ ဝိက္ခိတ္တံ၊ အထူးထူးသော အရပ်ထိုထိုသို့ သောဏ၊ သိင်္ဂါလ-စသည်တို့သည် အသီးပြု၍ စားသဖြင့် သူ့သေကောင်မှ နုတ်၍ ပစ်အပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိက္ခိတ္တကံ၊ မည်၏။ တေံ၊ သည်။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်ဖြင့်။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ အညေန၊ ဖြင့်။ ပါဒံ၊ ကို။ အညေန၊ ဖြင့်။ သီသံ၊ ကို။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ တတော၊ တတော၊ အရပ်ထိုထိုသို့။ ခိတ္တဿ၊ သူ့သေကောင်မှ နုတ်၍ ပစ်အပ်သော။ ဆဝ သရီရဿ၊ ဧ။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ တံ၊ ထိုသူသေ ကိုယ်ကောင်သည်။ ဟတဉ္စ၊ ဝေရီဖြစ်သူတို့သည် ဓားသန်လျက်ဖြင့် မြင်းအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဟုတ်တည်း။ ပုရိမ နယေ နေဝ၊ ဝိဝိဓံ ခိတ္တံ စသည်ဖြင့် ရွေး၍ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိက္ခိတ္တကဉ္စ၊ အထူးထူးသော အရပ်ထိုထိုသို့ စွန့်ပစ်အပ်သော အကောင်ပုပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟတဝိက္ခိတ္တကံ၊ မည်၏။ တေံ၊ သည်။ အဂံ ပစ္စင်္ဂေသု တို့၍။ သတ္တေန၊ ဖြင့်။ ကာကပဒါ ကာရေန၊ ဘျီးခြေသဏ္ဍာန်အားဖြင့်။ ဟနိတွာ၊ ဝေရီဖြစ်သူတို့သည် မြင်းလှီး၍။ (အမြင်း အမြင်း အမြောင်း အမြောင်းလှီးသည်ကိုယူ)။ ဝုတ္တ နယေန၊ အညေနဟတ္ထံ-အစရှိသည်ဖြင့် ရွေး၍ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဝိက္ခိတ္တဿ၊ အရပ်ထိုထိုသို့ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဆဝ သရီရဿ၊ ဧ။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ လောဟိတံ၊ ကို။ ကိရတိ ဝိက္ခိပတိ၊ ကြဲဖြန့် သွန်းလောင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတော၊ မှုဌင်း။ ဣတော၊ မှုဌင်း။ ပဂ္ဂရတိ၊ ယိုတတ်၊ ထွက်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ လောဟိတကံ၊ မည်၏။ တေံ၊ သည်။ ပဂ္ဂရိတ လောဟိတ မက္ခိတဿ၊ မိမိမှ ယိုထွက်သော သွေးဖြင့် လိမ်းကျ လူးလည်းသော။ ဆဝ သရီရဿ၊ ဧ။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ကိမယော၊ ပိုးလောက်တို့ကို။ ပုဋ္ဌဝါ၊ တို့ဟူ၍။ “ပုဋ္ဌဝါတိပိ”။

၀။ ဝိဝိဓာ-ဆဋ္ဌ။ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်-အနက်ပေး။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစရကုသလပဒ.

ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဋ္ဌဝေပိုးလောက်တို့ကို။ “ပုဋ္ဌဝေဟိတိပိ”။ ကိရတိ၊ ယိုတတ် ထွက်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဋ္ဌဝကံ၊ မည်၏။ တေ၊ သည်။ ကိမိဗရိ ပုဏ္ဏဿ၊ ပိုးလောက်တို့ဖြင့်ပြည့်သော။ ဆဝ သရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝေန၊ တည်း။ အဋ္ဌိယေဝ၊ အရိုးသည်သာလျှင်။ အဋ္ဌိကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ရှုံရှာဘွယ်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကုစ္စိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်အေး။ အဋ္ဌိ-အရိုးတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌိကံ၊ မည်၏။ တေ၊ သည်။ အဋ္ဌိဆင်္ခလိကာယပိ၊ သံခြေကျဉ်းကဲ့သို့ စပ်ရှက်၍ အဆက် မပြတ်တတ်သော အရိုး၏၎င်း။ ကေဋ္ဌိ ကဿပိ၊ အဆက်ပြတ်ပြီးသော ထရုခုသော အရိုး၏၎င်း။ အဓိဝေန၊ အမည် တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဣမာနိ ဥဒ္ဓါမာတကာဒီနိ စ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အာမက သူသာန် စသည်တို့၌ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော အဝိညာဏက အသုဘ ဥဒ္ဓါမာတက အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ “စ သဒ္ဓါဖြင့် သဝိညာဏက အသုဘကို ပေါင်းသတည်း”။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝါ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နနိမိတ္တာနုမ္မိ၊ ဖြစ်သော ဥပ္ပန္နနိမိတ် ပဋိဘာဂ နိမိတ်တို့၏၎င်း။ နိမိတ္တေသု၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်တို့၌။ ပဋိ လဒ္ဓဗ္ဗာနုမ္မိ၊ ရအပ်သော ဈာန်တို့၏၎င်း။ တော နေဝ၊ ဤဥဒ္ဓါမ-တက အစရှိ သည်တို့သာလျှင်။ နာမာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥဒ္ဓါမာတကသညာ အစရှိသော စကား၌။ ဝိနိစ္ဆယေသ၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ဤ ဥဒ္ဓါမာတက နိမိတ္တေ၊ ဥဒ္ဓါမာတက နိမိတ်၌။ အပ္ပနာဝသေန ဖြင့်။ ဥပ္ပန္န သညာ၊ ဖြစ်သော သညာသည်။ ဥဒ္ဓါမာတက သညာ၊ မည်၏။ တာယ ဥဒ္ဓါမာတက သညာယ၊ ထိုဥဒ္ဓါမာတကသညာနှင့်။ သမ္ပယောဂဋ္ဌေန သမ္ပယုတ် အနက်အားဖြင့်။ သဟဂတံ၊ တကွဖြစ်သည်တည်း။ ဥဒ္ဓါမာတက သညာ သဟဂတံ၊ ဥဒ္ဓါမာတကသညာနှင့် သမ္ပယုတ်အားဖြင့် တကွဖြစ်သည်။ ဝိနိလက သညာသဟဂတာ ဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒေသဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣ ဣ အသုဘာ မိကာရေ၌။ ယိဘာဝန္တာ ဝိဓာနံ၊ အကြင်ဘာဝနာအစီအရင်ကို။ ဝတ္ထုဗ္ဗံဆိုသင့်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ ၏။ တံ ဘာဝနာ ဝိဓာနံ၊ ထို ဆိုသင့်ဆိုဘွယ်သော ဘာဝနာ အစီအရင်ကို။ သဗ္ဗာ ကာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ သားတည်း။ အဝသေသာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော။ ပါဠိဝဏ္ဏနာ၊ ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တ နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ ဟိ၊ အထူး။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဥပေက္ခာ၊ ပြဟူ

ဝိဟာရေ၌။ စတုတ္ထဇ္ဈာနဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဝိသတိ ကေကော၊ နှစ်ဆဲငါးပါး
 သော ကေကတို့သည်။ ဟောန္တိဝိယ၊ ကုန်၏သို့။ ဣအသုဘော၊ ဤအသုဘ၌။
 ပဌမဇ္ဈာနဝသေန၊ ပဌမဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧကေကသ္မိံ၊ တခုတခုသော
 အသုဘ၌။ ပဉ္စ ဝိသတိ ကေကော၊ နှစ်ဆဲငါးပါးသော ကေကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ အသုဘာရမ္မဏဿ၊ အသုဘ အာရုံ၏။ အဝဇ္ဇနီ
 ယတ္ထာ၊ မပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိတ္တေ၊ နည်းသော။ ဥဒ္ဓါ
 မာတက ဋ္ဌာနေ၊ ဥဒ္ဓါ မာတက အရာ၌။ ဥပ္ပန္န နိမိတ္တာရမ္မဏံ၊ ဖြစ်သော နိမိတ်
 လျှင် အာရုံရှိသော ဈာန်ကို။ ပရိတ္တာရမ္မဏံ၊ မည်၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
 မဟန္တေ၊ ကြီးသော။ ဥဒ္ဓါမာတက ဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္န နိမိတ္တာရမ္မဏံ၊ ကို။ အပ္ပ
 မာဏာရမ္မဏံ၊ အပ္ပမာဏာရမ္မဏ မည်၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော ပုဂံတို့၌လည်း။ ဒေသဝနယော၊ ကိုသားလျှင်။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဂါထာအနက်။ ။ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနက္ခမေန၊ ဖြင့်။ ဒေသဿတလ္လော စနေန၊
 တထိုင်ခြင်း တထောင်သော အစီးအပွားတို့ကို ဆင်ခြင် မြှော်မြင်နိုင်
 သော သိကြားမင်းသည်။ ထုတ ကိတ္တိ၊ ကောင်းချီးပေးအပ် ချီးမွမ်း
 အပ်သော ကျော်စောသံရှိသော။ သုတ ဂုဏော၊ တင့်တယ်သော ကျေးဇူး
 ရှိတော်မူသော။ ဒသဗလော၊ ဆယ်ပါးသော ဉာဏဗလ ကာယဗလ
 ရှိတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဧကေက ဇ္ဈာန ဟေတုနိ၊
 တခုတခုသော ဈာန်၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ အသုဘာနိ၊
 အကြင် ဆယ်ထွေသော အသုဘတို့ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။

ဤဂါထာသည် အရိယာ ဖြစ်ရကား ဒေသဿ တလ္လောစနေနဟု၊ သ-ဣ
 အက္ခရာ သံယောဂသား။

ဝေ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ပါဠိ နယေ နေဝ၊ ပါဠိနည်း
 အားဖြင့်သာလျှင်။ တာဝ၊ စွာ။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုအသုဘ
 တို့ကို။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ တေသေ ဝ၊ ထို ဆယ်ထွေသော အသုဘတို့၌
 သာလျှင်။ သိယျော၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်ထက် အလွန်ဖြစ်သော။ အယံ
 ပကိဏ္ဍက ကထာပိ၊ ဤ ပကိဏ္ဍက ကထာကိုလည်း။ ဝိညေယျာ၊
 သိအပ်၏။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ခေတသု၊ ထို ဆယ်ထွေသော အသုဘတို့တွင်။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော အသုဘ၌။ အဓိဂတဇ္ဈာနော၊ ရအပ်ပြီးသော ဈာန် ရှိသော ယောဂီသည်။ သုဝိက္ခမ္ဘိတဏှာတ္တာ၊ ဥပုသ်ပုပ္ဖိကအားဖြင့် ကောင်းစွာ ခွဲအပ်ပြီးသော ရာဂရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိတ ရာဂေါဝိယ၊ ရာဂကင်း ပြီးသော ရဟန္တာကဲ့သို့။ နိလောလုပ္ပစာဓော၊ လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော အမှုကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ ယင်းထို အမှတ်မရှိ တပါးပါး၌ ဝိတရာဂကဲ့သို့ နိလောလုပ္ပစာရ ဖြစ်လျက် အသယံ့ကြောင့် ဆယ်ပါးသော အသုဘကို ဟောသနည်းဟူရကား ဝေ သန္ဓေဝိ-စသည်ကို မိန့်သော်....

ဝေ၊ ဤသို့ အမှတ်မရှိ တပါးပါး၌ ဝိတရာဂကဲ့သို့ နိလောလုပ္ပစာရဖြစ်သည်။ သန္ဓေဝိ၊ ရှိသော်လည်း။ ယူယံ-ယော အယံ အသုဘပစ္စေဒေ၊ အကြင် ဥဒ္ဓါမာတက အစရှိသော အသုဘအကဲ့အပြားကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်ပြီ။ သောအသုဘပစ္စေဒေ၊ ကို။ သရီရသဘာဝပုတ္တိဝသေနစ၊ ဆဝ သရီရ၏ မိမိသဘောသို့ ရောက်သော အစွမ်းဖြင့်၎င်း။

အနုသန္ဓိ။ ။ အကောင့်ပျက်၍ ဥဒ္ဓါမာတက-စသည် အဖြစ်ထို ရောက်ပါသည်ကို သဘာဝပုတ္တိ ဝသေန ဟူသော စကားသည် အသို့သင့်အံ့နည်းဟူမူ....

ဝိသုပ္ပိမင်္ဂီကာ။ ။ သရီရ ဦး ဝိနဿမာနံ အညရူပေန ဌိတဿ ရက္ခသထာဝိယ သဘာဝပုတ္တိ ဝသေန ဝိနဿတိ။ ။ ၁၀၂-၀-၆။

ရာဂ စရိတ ဘေဒ ဝသေနစ၊ ရာဂစရိတ် အပြား၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဤ။

ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဤ။ ဆဝ သရီရံ၊ သူသေကောင်၏ ကိုယ်သည်။ ပဋိက္ကုလ ဘာဝံ၊ စက်ဆုပ် ရှုံရှာဘွယ် အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇမာနံ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဥဒ္ဓါမာတကသဘာဝပုတ္တိ ဝါ၊ ဥဒ္ဓါမာတက သဘောသို့ ရောက်သည်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိနီလကာဒိနံ၊ တို့တွင်။ အညတရသဘာဝပုတ္တိ ဝါ၊ တပါး ပါးသော သဘောသို့ ရောက်သည်လည်း။ သိယာ၊ ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယာဒိသံ၊ အကြင် အကြင်သို့ သဘောရှိသော ဆဝသရီရကို။

ဝိစ္ဆာလောပ၊ ထို့ကြောင့် တာဒိသေ တာဒိသေ မိန့်ထံ။

လရွှါ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဒိသေ တာဒိသေ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ထိုသို့ သဘောရှိသော ဆဝသရီရ၌။ ဥဒ္ဓုမာတက ပဋိကူလံ ဝိနီလက ပဋိကူလန္တိ၊ ပဋိကူလံဟူ၍။ “ဥဒ္ဓုမာတကံ ပဋိကူလံ ဝိနီလကံ ပဋိကူလန္တိပိ ပါဠောအတ္ထိ”။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ နမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟ နိမိတ်ကို။ ဂဏိတဗ္ဗမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သရီရသဘာဗေပုတ္တိာသေန၊ ဆဝသရီရ၏ မိမိသဘောသို့ ရောက်သောအစွမ်း အားဖြင့်။ ဗသဓော၊ ဆယ်ပါးသော အပြားတို့ဖြင့်။ အသုဘပုဂ္ဂေဒေါ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ကျမ်းတော်။ အသုဘအဖြစ် သာမန်အားဖြင့် ဤဆယ်ပါးတို့၏လည်း အပိသေ သအားဖြင့် ရာဂစရိတတို့အား သပ္ပာယ်အဖြစ် ရှိလျက်လည်း ရာဂစရိတသေဝ ဝသေနစ-ဟူ၍ အကြပ် ရာဂစရိတဘေဒကို ဆိုအပ်၏။ ထိုရာဂစရိတဘေဒကို ဝေသန၌ ပြခြင်းငှာ မိသေသတော၊ စသည်ကို မိန့်သော်....

၈။ ထိုမှတစ်ပါး။ ဧတ္ထံ၊ ဤဆယ်ပါးသော အသုဘတို့တွင်။ ဝိသေသ တော၊ အထူးအားဖြင့်။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘသည်။ သရီရ သဏ္ဌာန ဝိပတ္တိပုကာသနတော၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန်၏ ပျက်စီးခြင်းကို ပြတတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

အနုသနိ။ ။ ဝုးရူးရောင်၍ကြသော အကောင်၏ အဖြစ်ဖြင့် သုသဏ္ဌာနသရီရ သော်လည်း သုသဏ္ဌာနဖြစ်၍ ဥဒ္ဓုမာတကသည် သရီရ၌ သဏ္ဌာန ဝိပတ္တိကို ပြတတ်ရကား သရီရသဏ္ဌာန ဝိပတ္တိပုကာသနတော-မိန့်သော်....

သရီရသဏ္ဌာန ရာဂိနော၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန်ပြည့်စုံခြင်း၌ တပ်သောရာဂရှိသသူ အား။ သပ္ပာယ်၊ လျှောက်ပတ်သော ရာဂငြိမ်းဆေးဖြစ်၏။ သဏ္ဌာနရာဂဿ ဝိက္ခမ္ဘန္တပယတော၊ သဏ္ဌာန်ပြည့်စုံခြင်း၌ တပ်သောရာဂကို ခွါခြင်း၏ အကြောင်းဥပယုဒ် အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ (ဟိတ်)။ ဝိနီလကံ၊ ဝိနီလက အသုဘသည်။ ဆဝိရာ ဝိပတ္တိပုကာသနတော၊ တင့်တယ်လှပသော အရေ၊ အဆင်း၏ ဘောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့်။ သရီရဝဏ္ဏရာဂိနော၊ ကိုယ်၏အရောင်အဆင်း၌ တပ်သောရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပာယ်၊ ၏။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ဝိပုဗ္ဗကအစုဘသည်။ ကာယဝဏ္ဏ ပဋိဗဒ္ဓဿ၊ ကိုယ်ဟူသော အိုင်းအမာကြီး၌

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ-ပအုပ်-၈၀၂-၆-၄ ယူသည်။

စပ်မိသော။ ဒုဂ္ဂန္ဓဘာဝဿ၊ ပုပ်ဟောင်လှောင်းလှောင်း အနံ့မကောင်း
သည်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသနတော၊ ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မာလာ
ဂန္ဓာဒီဝသေန၊ ပန်းနံ့သာ-စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမုဋ္ဌာပိတ သရီရဂန္ဓ
ရာဂိနော၊ ဖြစ်စေအပ်သောကိုယ်နံ့၌ တပ်သောရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပာယ်၏။
ဝိစ္စိဒ္ဓကံသည်။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ သုသီရ ဘာဝပုကာသနတော၊ အခေါင်း
အပေါက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းကြောင့်။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ သနဘာဝ
ရာဂိနော၊ တခဲနက်အဖြစ်၌ တပ်သော ရာဂရှိသသူအား။ ဝါ၊ အင်္ဂါကြီး
ငယ်တို့၏ အပေါက်၊ အခေါင်းမရှိ တလုံးတခဲတည်းဟု စွဲမှတ်၍ တပ်သော
ရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပာယ်၏။ ဝိက္ခာယိတကံ၊ သည်။ မံသုပစယသမ္ပတ္တိ
ဂိနာသပ္ပကာသနတော၊ အသားစု အသားစိုင့် ပြည့်စုံခြင်း၏ ပျက်စီးခြင်းကို
ပြခြင်းကြောင့်။ ထနာဒီသု၊ သားမြတ်အစရှိကုန်သော။ သရီရပုဒေသေသု၊
ကိုယ်အရပ်တို့၌ မံသုပစယ ရာဂိနော၊ စုစုမို့မို့ နှစ်လို့စလိ အိအိစက်စက်ဟူသော
အသားစု အသားစိုင့်၌ တပ်သော ရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပာယ်၏။ ဝိက္ခိတ္တကံ၊
သည်။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါကြီး ငယ်တို့၏။ ဝိက္ခေပပုကာသနတော၊ သောဏ
သင်္ဂါလစသော သတ္တဝါတို့ မှာမှာပစ်ကြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်း
ကြောင့်။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါလိလာရာဂိနော၊ အင်္ဂါကြီး ငယ်တို့၏ တင့်တယ်စမ္ပယ်
ခြင်း၌ တပ်သော ရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပာယ်၏။ ဟတဝိက္ခိတ္တကံ၊ သည်။
သင်္ဘာဠ ဘေဒဝိကာရပုကာသနတော၊ ရိုးဆစ်မထင် အင်္ဂါကြီး ငယ်တို့၏
ပြေပြစ်ချောမြေ့သော အစပ်ရှိသော အဖြစ်၏ ပျက်ခြင်းဟူသော ဝိကာသကို
ပြခြင်းကြောင့်။ “ဒီကာ၌ သရီရမပါ”။ သရီရသင်္ဘာဠသမ္ပတ္တိရာဂိနော၊ ကိုယ်၏
အနှစ် ရိုးဆစ်မငေါ့ ရွှေငှက်ပျော့သို့ ချောမောပြေပြစ် အဆစ်အစပ် လျောက်
ပတ် ပြည့်စုံခြင်း၌ တပ်သော ရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပာယ်၏။ လောဟိတကံ၊
သည်။ လောဟိတ မက္ခိတ ပဋိကူလ ဘာဝပုကာသနတော၊ သွေးလိမ်းကျ
အပ်သည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းကြောင့်။ အလင်္ကာရ
ဇနိတ သောဘ ရာဂိနော၊ တန်ဆာသည် ဖြစ်စေအပ်သော တင့်တယ်သော
အရောင် အဆင်း၌ ကပ်သော ရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပာယ်၏။ ပုဋ္ဌဝကံ၊ သည်။
ကာယဿ၊ ။ အနေက ကိမိ ကုလသာဓာရဏ ဘာဝပုကာသနတော၊ တပါး
မက များစွာသော ပိုးမျိုး ရှစ်ဆယ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသည် အဖြစ်ကို ပြခြင်း

စိတ္တုပ္ပါဒ - ဒုတိယတွဲ
 52
 A

ကြောင့်။ ကာယော ဌံ။ မမတ္တ ဖုဂိနော၊ ငါ၏ကိုယ်ဟုဖြစ်သော ဖုဂိသ သူအား။ သပ္ပာယ်၏။ အဋ္ဌိကံ၊ သည်။ သရီရဋ္ဌိနံ၊ ကိုယ်၌ရှိသော အရိုးတို့၏။ ပဋိကူလဘာဝပ္ပကာသနတော၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်း ကြောင့်။ ဓန္တသမ္ပတ္တိဖုဂိနော၊ သွား၏ ပြည့်စုံလျှောက်ပတ်ခြင်း၌ ကြိုက်လှေ့ ရှိသူအား။ သပ္ပာယ်၏။ ဣတိဝေ၊ သို့။ ဖုဂိစရိတ ဘောဒဝသေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဒသဝေ၊ ဖြင့်။ အလုဘဒဘဒေ၊ ကျိုးဝုက္ကော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၏။

ပါရဂူနုဗ္ဗိ။ ။ကသွာ ပနေတ္ထ ဝုဗ္ဗုဓာတကာဒိကေ ပဌမဇ္ဈာနမေဝ ပဌဇ္ဇတိ။ န ဒုတိယာဒိနိတိ အနုယောဂံ မနုသိကတွာ အဘဟ “ယသ္မာပနာ”တိ အာဒိ။ ၀၀၃-ပ-၆-ပိဋိ။

ပန၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒသဝိဝေပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ တေသ္မိံ အသုတော၊ ဌံ။ သေယျထာပိ နာမ၊ ဤသို့လည်း ဖြစ်သင့်ရာ၏၊ ဤသို့လည်း ဖြစ်သင့်ရာ၏ဟု ကြံအပ်သော ဥပမာမည်သည်ကား။ အပရိသက္ကိတလောယ၊ အယဉ်ဘတေတေစီးသည်ဖြစ်၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ မတည်တံ့သော ရေရှိသော။ သီသ သောတာယ၊ တလိမ့်တည်း အစီးသန်သော ရေအယဉ်ရှိသော။ နဒိယာ၊ ဌံ။ အရိတ္တ ဗလေနေဝ၊ ထိုးဝါး၏ အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်။ နာဝါ၊ လှေသည်။ တိဋ္ဌတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ အရိတ္တေန၊ ထိုးဝါးနှင့်။ ဝိနာ၊ ဌံ။ ဌပေတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ ယထာ၊ မတတ်ကောင်း၏သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ အာရမ္မဏဿ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗလတ္တာ၊ ကြောင့်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ဝဋ်ကုလ၏ အဖြစ်ကြောင့် မိမိ၌ စိတ်ကိုထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင် သည်၏ အဖြစ်သည် အာရုံ၏ ဒုဗ္ဗလအဖြစ်မည်၏။

ဝိတက္က ဗဒလ နေဝ၊ ဝိတက်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကေဂုံ၊ ဝေ တည်းသော အာရုံရှိသည်။ ဝါ၊ တည်ကြည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ဌံ။ သ-ခုသတော၊ မိမိသဘောအားဖြင့်။ (ထည့်)။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဌပေတုံ-သက္ကာတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ် ကောင်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤဆယ်ပါးသော အသုဘတို့၌။ သ ဝိတက္ကံ၊ သော။ (ထည့်)။ ပဌမဇ္ဈာန မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသက္က ရဟိတာနိ၊ ကုန်သော။ (ထည့်)။ ဒုတိယာဒိနိ၊ ထိုသည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဣပါဝစရကုသလပဒ

အနုသန္တိ။ ။ပဋိကူလ ထာဝကြောင့် ဥဒ္ဓါမာတက-စသော အာရုံ၌ စုတိထာမိ ဖျာန်တို့သည် မဖြစ်ကုန်အံ့။ ထိုသို့သော် ပဌမဖျာန်လည်း ထိုအာရုံ၌ မဖြစ်သင့်။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ပဋိကူထာရမ္မဏဖြစ်၍ ထိုအာရုံ၌ ပီတိ သောမနဏတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည် မသင့်သောကြောင့် ဟူသော စောဒနာတို့ ရှုမိ၍ “ပဋိကူသော် စေ တသို့” စသည်ကို မိန့်သော်။

စ၊ ရှေးဝါကျ၌ စောဒကစုဓ်ကို နုတ်ပစ် ပယ်ပျောက်၍ နောက်ကောင်းကို ထုတ်အံ့။ ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သည်။ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ တေသို့ အာရမ္မဏေ၊ ထိုဥဒ္ဓါမာတက-စသော အာရုံ၌။ “အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဣမာယ ပဋိပဒါယ၊ ဖြင့်။ ဇရာမရဏမှာ၊ မှ။ ပရိမုစ္စိသာမိ၊ အံ့” ။ ဣတိဝေ၊ သို့။ အာနိသံသ ဒဿာဝိတာယ စေ၊ အာနိသင်ကို မြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၎င်း။ နိဝရဏ သန္တာပ ပဟာနေန စ၊ နိဝရဏတည်းဟူသော ပူပန် စေတတ်သော တရားကို ပယ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပီတိ သေးမနဏံ၊ သတ္တံ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ “ဣဒါနိ၊ ယခု။ ဗဟံ၊ စွာ။ ဝေတနံ၊ အကျိ။ လဘိသာမိ၊ ရပေတော့အံ့” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာနိသံသ ဒဿာဝိနော၊ အာနိ သင်ကို မြင်လေ့ရှိသော။ ပုပ္ဖဆဒ္ဓကဿ၊ ပန်းပွိုက်သွန်အား။ ဂူထရာသိမိ၊ ဘင် စု၌။ ပီတိ သောမနဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ၎်သို့၎င်း။ ဥဿန္န ဗျာဓိ ဒုက္ခဿ၊ သည်းထန်စွာ ဗျာဓိဒုက္ခရောက်သော။ “ဥပသန္တ ဗျာဓိဒုက္ခဿာတိပိ ပါဌောအတ္ထိ” ။ ရောဂါနော၊ အနာသည်အား။ ဝမနဝိရေစနပ္ပဝတ္ထိယံ၊ ပျိုအန် ဝမ်းကျဖြစ်ရာ၌။ ပီတိသောမနဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိဝိယ၊ ၎်သို့လည်းကောင်း တည်း။

မူလဒ္ဓိကာအဓိပ္ပါယ်တ္ထ။ ။အတ္တနိ အာနိသံသဒဿာနနိဝရဏ ရောဂဂူပသမာနံ ယထာတ္ထမံ ပုပ္ဖဆဒ္ဓကဝမနဝိရေစနဥပမာ ယောဇောဗ္ဗာ။ ။ဝဝ၇-ဆဌ။

ဒ္ဓိကာအနက်။ ။အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ အာနိသံသ ဒဿာနနိဝရဏ ရောဂဂူပသမာနံ၊ အကျိုးကိုမြင်ခြင်း၊ နိဝရဏတည်းဟူသော အနာ၏ခြင်းခြင်းတို့၏။ ယထာတ္ထမံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပုပ္ဖဆဒ္ဓကဝမန ဝိရေစန ဥပမာ၊ ဘင်ကျိုးဥပမာ ပျိုအန်ခြင်း၊ ဝမ်းသက်ခြင်းဥပမာကို၊ ယောဇောဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒိကာ-ပ-၆-၀၀၃-ကို ယူ၍တက်သည်။

အနုသစ္စန္ဒါ ။ယထာ ဝုတ္တလက္ခဏာဖြင့် ဒသဝိစအားဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်ငြား
သော်လည်း ယထာဝအားဖြင့် ကေဝိသောဟု ပြခြင်းငှာ “ဒသဝိစ္စိစေ-တံ”
စသည်ကိုမိန့်သော်....

စ၊ ဆက်။ ဒသဝိစ္စိ၊ ဆယ်ပါးသော အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။
တော်အသုဘံ၊ သည်။ လက္ခဏတော၊ အားဖြင့်။ ကေမေဝ-ကေဝိစေမေဝ၊ တပါး
အဘို့ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စူ။ ဒသဝိစေသာပိ၊ ဆယ်ပါး
သောအပြားရှိသည် ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ တေဿအသုဘဿ၊ ၎င်း။ အသုစိ
ဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂုတ္တပဋိကူလဘာဝေါဝေ၊ မစင်ကြယ် အနံ့မကောင်းလျက် စက်ဆုပ်
ရှုံရှာဘွယ်၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတည်း။

အဓိပ္ပာယ်စသည်ကား။ ။ထိုဆယ်ပါး၏လည်း အဆယ်သဘောသည် တူသော
လက္ခဏာနည်းစုမရှိရကား ဒသဝိစေသာပိစသား ဤစကားကို ဆိုရသည်။

ယင်းထို ကေဝိစေအဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာ “ဒသဝိစ္စိစေတံ” စသည်ကို ဆိုပြီး၍
လည်း ထိုသဘောသည် အဝိညာဏက၌ ကဲ့ထို့၊ သဝိညာဏက၌လည်း ရသင့်
သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် သဝိညာဏက အထူးလည်း ယောနိသော
မနုဿိကာရ ရှိသောသူအား ဘာဝနာပြည့်စုံသည်ဟု ပြခြင်းငှာ “တဒေတံ”
စသည်ကို မိန့်သော်....

တဒေတံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဤအသုဘသည်။ ဣမိနာလက္ခဏေန၊ ဖြင့်။
ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မတသရီရေ ယေဝ၊ သူ့ဆေးကောင်၌သာ။ ဥပဋ္ဌာတိ၊
ထင်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ ဒန္တဋ္ဌိကဒဿပိနော၊
ရယ်သော မာတုဂါမ၏ သွားကိုမြင်သော။ စေတိယပဗ္ဗတဝါသိနော၊ စေတိယ
တောင်၌ သီတင်းသုံးသော။ မဟာတိဿဇ္ဈေရဿ၊ အား။ ဥပဋ္ဌာတိဝိယ၊
ထင်၏သို့၎င်း။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓကံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌တည်သော။ ဣဇာနံ၊ ကို။
ဥလ္လာကေန္တဿ၊ မော်၍ကြည့်သော။ သံဗ ရက္ခိတဇ္ဈေရူပဋ္ဌာက၊ သာမဏေ
ရဿ၊ သင်္ဃရက္ခိတထေရ်၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သာမဏေအား။ ဥပ
ဋ္ဌာတိဝိယစ၊ ထင်၏သို့၎င်း။ ဇီမာနကသရီရေပိ၊ အသက်ရှင်သောသူ၏ ကိုယ်
၌လည်း။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်သည်သာတည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မတ
သရီရံ၊ သည်။ အသုဘံယထေဝ၊ အသုဘသားလျှင် ဖြစ်၏သို့။ ဝေ-တူ။ ဇီ
မာနကမ္ပိ၊ အသက်ရှိသော အကောင်သည်လည်း။ အသုဘမေဝ၊ အသုဘ
စင်းစင်းသာလျှင်တည်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

အနုသန္ဓေ။ ။ထိုသို့အသုဘစင်းစင်းဖြစ်လျက် အထယ့်ကြောင့် အသုဘထက္ခကာ မထင်သနည်း။

ပန၊ ထိုသို့ အသုဘစင်းစင်း ဖြစ်သော်လည်း။ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဇီဝမာနက သရိ ရေ၌။ အာဂန္တုကေန၊ သော။ အလင်္ကာရေန၊ နံသာရေမိုး ချိုးလိမ်းသုတ်သင် ပြုပြင်ခြင်း ရှေးရှိသော တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းဖြင့်။ ပဋိစ္စန္ဒတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသုဘလက္ခဏံ၊ သည်။ ပရုရဇနဿ၊ အ၊ ပြိန်း သူအား။ (ထည့်)။ နပညာယထိ၊ မထင်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း။

အသုဘကထာ၊ အသုဘကထာသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းကို။ အာဒိံ ကတော၊ အစပြု၍။ အဋ္ဌိကသညာ ပရိယောသာနာဝ၊ အဋ္ဌိကသညာ အဆုံးရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ သော ရူပါဝစရ ပုနာ၊ ဤရူပါဝစရ အပုနာသည်။ ဟောတိကိံ ပန၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မှု။ အညာပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ရူပါဝစရ ပုနာ၊ သည်။ အတ္ထိ ကိံ ပန၊ ရှိသေး၏လော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အညာပိ၊ ဖြစ်သော။ ရူပါဝစရ ပုနာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ အာနာပါနဇ္ဈာနမ္ပိ၊ အာနာပါနဇ္ဈာန်သည်၎င်း။ “အာနာပါနဇ္ဈာ နန္ဓာတိပိ”။ ကာယဂတာသတိ ဘာဝနာစ၊ ကာယဂတာ သတိဘာဝနာသည် ၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အထ၊ ထိုသို့ရှိသည်ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဝ၊ ဤရူပါ ဝစရကုသိုလ်အရာ၌။ နကထိတော၊ မဟောအပ်သနည်း။ ကိစ္ဆာပိ နကထိတော၊ အကယ်၍ကား မဟောအပ်၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဝါယော ကသိဏေ၊ ဝါယော ကသိုဏ်းကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ အာနာပါ နဇ္ဈာနံကို။ ဂဟိတ မေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ ကသိဏေသု၊ ဝဏ္ဏကသိုဏ်းတို့ကို။ ဂဟိတေသု၊ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧက သာဒိသု၊ ဆံအစရှိသည်တို့၌။ စတုက္က ပဉ္စကဇ္ဈာန ဝသေန၊ စတုက္ကဇ္ဈာန် ပဉ္စက ဇ္ဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သေး။ ကာယဂတာ သတိ စ၊ ကာယဂတာ သတိကို၎င်း။ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အ သုဘေသု၊ အသုဘတို့ကို။ ဂဟိတေသု၊ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုတ္တိံ သာကာရေ၊ ဒုတ္တိံ သာကာရ၌။

ပဋိကူလ မနသိကာရ ဣာန ဝသေန စေဝ၊ ပဋိကူလမနသိကာရဈာန်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ နဝ သိဝထိက ဝဏ္ဏဣာန ဝသေနစ၊ ကိုးပါးသော သိဝထိက တို့၌ အဆင်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပဝတ္တ၊ သော။ ကာယဂတာသတိ စ၊ ကို၎င်း။ ဂဟိတာဝ၊ ယူ အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗာပိ၊ ကုန်သော။ ရူပါဝစရပုနာ၊ တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤရူပါဝစရ ကုသိုလ်အရာ၌။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရူပါဝစရ ကုသလကထာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

အရူပါဝစရ ကုသလဝဏ္ဏနာ

အာကာသာနဉ္စာယတန

၂၆၅။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အရူပါဝစရ ကုသလံ၊ ကို။ ဒဿေတံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ တိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဇ္ဈံ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထို။ ‘ကတမေ ဓမ္မာ’ အစရှိသော စကား၌။ အရူပူပပတ္တိယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၎င်း။ အရူပ ဘဝေါ၊ အရူပဘုံသည်။ အရူပံ၊ မည်၏။ အရူပေ၊ အရူပ ဘုံ၌။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ အရူ ပူပပတ္တိ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း။ တဿ၊ အရူ ပူပပတ္တိယာ၊ ထိုအရူပဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း၏။ မဂ္ဂံဘာဝေတိတိ၊ ကား။ ဥပါယံ ဟေတု ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ သဗ္ဗသောတိ၊ ကား။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ကုန်အောင်စုံသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။

မူလနိကာ။ ။ သဗ္ဗာကာရေနာတိ ဧဝံ ရူပနိမိတ္တံ ဧဏာဒါန သမ္ပဝဒဿနာဒိနာ သဗ္ဗေန ရူပရူပနိမိတ္တေထု တဒါရမ္မဏဏှာနေထု ဒေါသဒဿနာ-ကာရေန၊ ရူပါ ဒိထု နိကန္တိပ္ပယာန အနာဝဇ္ဇိတု ကာမတာဒိနာ ဝါ။ ။ ၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

နိကာအနက်။ ။ သဗ္ဗာကာရေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ရူပနိမိတ္တံ၊ ရုပ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဧဏာဒါန သမ္ပဝ ဒဿနာဒိနာ၊ ဒုတ်လှံကန် စွဲကိုင်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကို မြင်ခြင်းအစရှိသော။ သဗ္ဗေန၊ ကုန်အောင်စုံသော။ ရူပ ရူပနိမိတ္တေထု၊ ရုပ်တရား ပထဝီကသိုက် အစရှိသော ရုပ်နိမိတ်တို့၌၎င်း။ တဒါရမ္မဏဏှာနေထု၊ ထိုရူပ ရူပနိမိတ်ထွင် အာရုံရှိသော ဈာန်တို့၌၎င်း။ ဒေါသဒဿနာကာရေန၊ အပြစ်ကို မြင်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-အရူပါဝစရကျသလပဒ

ဝါ။ ကား။ ရူပါဒိသု၊ ရူပ ရူပနိမိတ် တဒါရမ္မဏဈာန်တို့၌။ နိကန္တိပ္ပဟာန အနာဝဠိတုကာမတာဒိနာ၊ တစ်ခြင်းကို ပယ်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဝင်စားခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ် အစရှိသော။ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာ အားဖြင့်။

ဤဒီကာဖြင့် သဗ္ဗာကာရေန၏ သရုပ်အရကောက်ကို သိအပ်၏။

ဝါ။ ကား။ သပ္ပာသံ အနဝ သေသာနံ၊ အကြွင်းမရှိကုန်အောင် စုံကုန်သော။ ဣတိအဓတ္ထာ၊ ဤကား အနက်။

အနုသမ္ပိ။ ။ရူပသညာကိုသာ လွန်၏။ ဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဈာန်၏ အာရုံကိုလည်းကောင်း မလွန်သောကြောင့် ရူပသညာနံ သမတိတ္ထမာဟု ဟောသလောဟု၊ ကား။ “ရူပသညာနန္တိ သညာသိသေန” စသည်ကို မိန့်သော်....

ရူပသညာနန္တိ။ ကား။ သညာသိသေန၊ သညာကို ပဓာနပြုသဖြင့်။ ဝုတ္တရူပါဝစရဏ္ဍာနာနဉ္ဇေ၊ ဟောအပ်သော ရူပါဝစရဈာန်တို့ကို၎င်း။ တဒါရမ္မဏာနဉ္ဇေ၊ ထိုရူပဈာန်၏ အာရုံဖြစ်သော ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို၎င်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရူပိရူပါနိပဿတိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ရူပါဝစရဏ္ဍာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ “ရူပ” နှီး ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂိကာ။ ။ရူပဏ္ဍာနန္တိ ရူပန္တိ ဝုစ္စတိ ဥတ္တရပဒလောပေန ရူပပဝတ္တိယာ ဝေဋ္ဌဘာဝေတိတိအာဒိသု ယထာ ရူပဘာဝေ၊ ရူပံ၊ ရူပိတိ ဟိ ရူပဏ္ဍာနလာဘိတိ အတ္ထော။ ။၃၃၂-ပ-၆။

အနုသဓမ္မ။ ။အာရုံကို အသက်၌ ရူပဟု ဟောသနည်း။ တဒါရမ္မဏာနဉ္ဇေ ဟူ၍လည်း ဆိုသည်မဟုတ်လောဟု- ကား။ အာရုံဖြစ်သော ကသိုဏ်းရုပ်ကိုလည်း ပုရိမပဒလောပအားဖြင့် ရူပဟု ဟောပါ၏ ဟူခြင်းငှာ “တဿ” စသည်ကို မိန့်သော်....

ဗဟိဒ္ဓါ။ပ။ အာဒိသု၊ တို့၌။ တဿ၊ ထိုရူပါဝစရဈာန်၏။ အာရမ္မဏမ္ပိ၊ အာရုံဖြစ်သော ကသိုဏ်းရုပ်ကိုလည်း။ “ရူပ” နှီး ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။အာရမ္မဏန္တိ ကသိကရူပံ ရူပန္တိ ဝုစ္စတိ ပုရိမပဒလောပေန ယထာ ဒေဝဒတ္ထောတိ၊ ရူပါနိ ပဿတိတိ စ ကသိကရူပါနိ ဈာနစက္ခုနာပဿတိတိ အတ္ထော။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂိကာ။

တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဥတ္တရပဒလောပ ပုရိမပဒလောပအားဖြင့် ယထာက္ကမ ရူပဈာန် ကသိုဏ်းရုပ်တို့၌ ရူပဝေါဟာရ ထင်သောကြောင့်။ ဣရေရူပသညာနန္တိ

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝစနေ၊ ဤရူပသညာနံ ဟူသောပါဠိ၌။ ရူပေ၊ ရူပဈာန်၌။ သညာ၊ ထိုဈာန်
နှင့်တကွဖြစ်သော သညာသည်။ ရူပသညာ၊ မည်၏။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ သညာ
သိသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တရူပါဝစရဇ္ဈာနဿ၊ ဟောအပ်သော ရူပါဝစရဈာန်၏။
တေံ၊ ဤရူပသညာဟူသော။ အဓိဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓိ။ ။တဒါရမ္မဏာနဉ္စ ဟူ၍လည်း ဆရာဆိုသည်မဟုတ်သောဟု။ ကား...
“ရူပံသညာအဿ” စသည်ကို မိန့်သော်-

အဿ၊ ထိုအာရုံအား။ ရူပံ-ကသိဏရူပံ၊ ကသိုဏ်းရုပ်ဟူသော။ သညာ၊
အမှတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအာရုံသည်။ ရူပ
သညာ၊ မည်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ဤ၌အစည်ကို သညာဟူသည် ဟူလိုရကား... “ရူပဗဿ နာမန္တိ
ဝုတ္တံတောတိ” မိန့်သော်...

အဿ၊ ထိုအာရုံအား။ ရူပံ-ကသိဏရူပံ၊ ဟူသော။ နာမံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေံ၊ သို့။ ပထဝီကသိဏာဒိ ဘေဒဿ၊
ပထဝီကသိုဏ်း-စသည် အပြားရှိသော။ တဒါရမ္မဏဿစ၊ ထိုရူပဈာန်၏
အာရုံ၏လည်း။ တေံ၊ ဤရူပသညာဟူသော။ အဓိဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိသန္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့သောအဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာမိပ္ပါယတ္ထ။ ။တဒါရမ္မဏဿစာတိ စသဋ္ဌေန ယထာဝုတ္တံ ရူပါ
စရဇ္ဈာနံ သုဒ္ဓိဏ္ဏေတိ။ တေန ပါဠိယံ ရူပသညာနန္တိ သရူပေကသေသေန နိဋ္ဌေ
သော ကတောဒတိ ဝေထေတိ။

သမထိက္ကမိဘတိ၊ ကား။ ဝိရာဂါ- ဇိဂုစ္ဆနတော၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်။
စ၊ တနည်း။ နိရောဓာ-တပုဋိဗဒ္ဓ ဆန္ဒရာဂ ဝိက္ခမ္ဘနေန နိရောဓနတော၊ ထိုရူပ
သညာ၌တပ်သော ဆန္ဒရာဂကိုခွါသဖြင့် ချုပ်ခြင်းကြောင့်။

ပါဂ္ဂုၤနုသန္ဓိ။ ။ဝုတ္တံ ဓေဝတ္ထံ ပါကဋတရံ ကာတုံ ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိတိ အာဒိ
ဝုတ္တံ။ ။၃၃၂-ပ-၆-ဝိ-ဝိ။

ကိံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ “ကုသလ ဝိပါကကြိယာဝသေန၊
တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဉ္စဒသန္တံ၊ ကုန်သော။ ဈာနသင်္ခါတာနံ၊ ကုန်သော။ တောသံရူပ
သညာနဉ္စ၊ တို့ကို၎င်း။ တို့၏၎င်း။ ပထဝီကသိဏာဒိဝသေန၊ တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။

အဋ္ဌန္တံ၊ ကုန်သော။ အာရမ္မဏ သင်္ခါတာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ရူပသညာနဉ္စ၊
တို့ကိုလည်းကောင်း။ တို့၏၎င်း။ သဗ္ဗာကာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိရာဂါစ၊
လည်းကောင်း။ နိရောဓာစ၊၎င်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အနဝ သေသာနံ၊
ကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ တို့ကို။ တို့၏။ ဝိရာဂါစ၊ ၎င်း။ နိရောဓာစ၊ ၎င်း။
တနည်း။ သဗ္ဗာကာရေန၊အားဖြင့်။ ဝိရာဂါစ၊၎င်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အနဝ
သေသာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာစ၊၎င်း။

မှတ်ချက်။ ။ သဗ္ဗာကာရေန ဝိရာဂါ အနဝ သေသာနံ နိရောဓာတိ စေ ဝါ
ဣတ္ထ ယောဇနာ-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ယထာက္ကမတပ်။

ဝိရာဂ ဟေတု စေဝ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။
နိရောဓဟေတုစ၊ ချုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ “ဝိရာဂ ဟေတု
စေ နိရောဓ ဟေတုစာတိပိ ပါဠောအတ္ထိ”။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊
ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ ဗျတိရေက အားဖြင့် ပြုလိုရကား န ဟိ သက္ကာ၊ စသည်ကို
တက်သော်....

ဟိ၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ သဗ္ဗသော-သဗ္ဗာ ကာရေန၊ အားဖြင့်။ အနတိက္ကန္တ
ရူပသညေန၊ မလွန်အပ်သေးသော ရူပသညာ ရှိသသူသည်။ တေ၊ ထိုအာကာ
သာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိတံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ “ဈာန် သင်္ခါတာနံ ရူပသညာနံ၊ အာရမ္မဏ သင်္ခါတာနံ ရူပ
သညာနံ” ဟု ဈာန်ကို၎င်း၊ အာရုံကို၎င်း သမတိက္ကမ၊ ကို ဆို၏။ အဘယံကြောင့်။
ကား-“တတ္ထ ကတမာ ရူပသညာ” စသည်ဖြင့် ဝိသင်း၌ သညာ သမတိက္ကမ
ကိုသာ ဟောလေသနည်းဟု။ ကား “ တတ္ထ ယသ္မာ ” စသည်ကို မိန့်သော်...

တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၊ သညာတို့တွင်။ တနည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဝိဘင်းပါဠိတော်၌။
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရမ္မဏော၌။ အ ဝိရတ္တဏ၊ တပ်သသူအား။

ဗ္ဗေ ပဋိသေဓော ပကတုတ္ထော-ဟုဆိုသောကြောင့် ပကတိအနက် ထွက်သည်
ဟုမှတ်။

အဋ္ဌန္တံ - ဒုတိယတွဲ

53
A

သညာ သမတိက္ကမော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သညာသု၊ တို့ကို။
သမတိက္ကန္တာသု စ၊ ကောင်းစွာ လွန်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်ကား။ အာရမ္မဏံ၊
ဣန္ဒြာဿ ၄၁၈-၅၂

ကို။ သမတိက္ကန္တမေဝ၊ ကောင်းစွာလွန်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရမ္မဏ သမတိက္ကမံ၊ အာရုံကို လွန်ခြင်းကို။ အဝတုာ၊ မဟောမူ၍။ (ဝုတ္တောကံ သမ္ပန္နော)။ “တတ္ထ ကတမာ။ပ။ သမတိက္ကမာ”တိ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိအဂေါ၊ ဈာနဝိဘင်း၌။ သညာနံ ယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ သမတိက္ကမေဝ၊ကို။ ဝုတ္တော၊၏။

သာမက ပါဠိအနက်ကား...တတ္ထ၊ ထို ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာ-ဟူသော ပါဠိ၌။ ကတမာ၊အဘယ်သူသည်။ ရူပသညာ၊နည်း။ ရူပ၊ဝစရ သမာပတ္တိံ ၊ ကို။ သမာပန္နဿဝါ၊ ဝင်စားသသူ၏၎င်း။ ဥပပန္နဿဝါ၊ ရူပဘုံ၌ ဖြစ်သသူ၏ ၎င်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိယောရိဿ ဝါ၊မျက်မှောက်ခသာ ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာ စွာနေလေ့ရှိသော ရဟန္တာ၏၎င်း။ သညာ၊ သည်။ သညာနနာ၊ အမှတ်ပြု၍ သိသော အခြင်းအရာသည်။ သညာနိတတ္ထံ၊အမှတ်ပြု၍ သိသောစိတ်၏ အဖြစ် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့ကို။ ရူပသညာယော၊ ထိုဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမာ ရူပသညာယော၊တို့ကို။ အတိက္ကန္တော၊လွန်သည်။ ဝိတိက္ကန္တော၊ အထူးသဖြင့် လွန်သည်။ သမတိက္ကန္တော၊ ကောင်းစွာ လွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “သဗ္ဗသော ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာ”တိ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား....အာရမ္မဏေ အဝိရက္ကဿ သညာ သမတိက္ကမေ န ဟောတိ၊ ဟူပြီး၍ အထယ်ကြောင့် သမတိက္ကန္တောယု။ပ။ ကန္တမေဝ၊ ဟူပြန်သနည်းဟူမူ၊ အာရမ္မဏေ။ပ။ န ဟောတိ ဟူသော စကားကို ဤ ဈာန်တို့ထို အာရုံကို လွန်သဖြင့်သာ ရောက်အပ်၏။ အင်္ဂါကို လွန်သဖြင့် မရောက်အပ်။ ဤကို အကြောင်းပြု၍ ဆိုအပ်၏။ အကြင်ကြောင့်ကား ဤ၌ သညာသမတိက္ကမသည် အာရမ္မဏ သမတိက္ကမနှင့် ကင်းရှ်မဖြစ်။ ထိုကြောင့် သမတိက္ကန္တောယု။ပ။ သမတိက္ကန္တမေဝ ဟောတိ၊ဟု ဆိုသည်ဟူပေ။

သမာပန္နဿ စသည်တို့၌ ကုသိုလ်သညာအားဖြင့် သမာပန္နဟူသည်။ဝိပင်္ဂါ ကံ သညာအားဖြင့် ဥပပန္နဟူသည်။ ဤသာသညာအားဖြင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခ ဝိတိရိ ဟူသည်။

အရဟတော ဟိ ဈာနာနိ ဝိသေသတော ဒိဋ္ဌဓမ္မထုခဝိတာရော။ ။
၃၃၂-ပ-၆-ဝိ-၃။

အနုသန္ဓေ ။ဝိဘင်း၌ အာရမ္မဏ သမတိက္ကမကို ဓတောသထုက် အထက် ကြောင့် ဤ၌ ယူလေထနည်းဟု၊ကား “ဟသ္မာပန”စသည် ကို မိန့်သော်...
B

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-အရူပါဝစရကုသလပဒ

ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တောသမာပတ္တိယော၊ ထို အရူပ သမာပတ်တို့သို့။ အာရမ္မဏ သမတိက္ကမေန၊ အာရုံကို လွန်သဖြင့်။ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်ကုန်၏။ ဧကသ္မိံယေဝ အာရမ္မဏေ၊ တခုသော အာရုံ၌ သာလျှင်။ ပဌမဇ္ဈာနာဒီနိ၊ ပဌမဈာန် အစရှိသည်တို့သို့။ ပတ္တဗ္ဗာနိဝိယ၊ ရောက်အပ် ကုန်၏သို့။ နပတ္တဗ္ဗာ၊ မရောက်အပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရမ္မဏ သမတိက္ကမဝသေနပိ၊ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ အယံ အတ္တဇဏ္ဍနာ၊ ကို။ မုယာ၊ သည်။ ကတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား....အာရမ္မဏ သမတိက္ကမ အစွမ်းဖြင့်လည်း ‘အာရမ္မဏဿ စေတံ အဓိဝစနံ’ စသည်ဖြင့် အတ္တဇဏ္ဍနာကို မူ၏။ ဝိသင်း၌ကဲ့သို့ သညာ သမတိက္ကမ ကိုသာလျှင် ဆိုအပ်သည် မဟုတ်ဟူလို။

ပဋိသသညာနမတ္ထင်္ဂမာတိ၊ ကား။ စက္ခာဒီနံ၊ ကုန်သော။ ငတ္ထုနဉ္စ၊ တို့၏ ၎င်း။ ရူပါဒီနံ၊ ကုန်သော။ အာရမ္မဏာနဉ္စ၊ တို့၏၎င်း။ ပဋိဗာတေန၊ အချင်း ချင်း ထိပါးခြင်းဖြင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဝိသယိ ဝိသယ သမောဓာနဖြင့် ပြုဟူလို။

သမုပ္ပန္နာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော သညာသည်။ ပဋိသသညာ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ ထိုပဋိသသညာ ဟူသော အမည်သည်။ ရူပသညာဒီနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ယထာဟ-ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ “တတ္ထ ကတမာပ။ ပဋိသသညာယော” တိ၊ ဟူသော စကားကို။ အာဟ၊ ၏။ ကုသလဝိပါကာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးတို့၎င်း။ အကုသလ ဝိပါ ကာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒံ၊ တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ တာသံ ပဋိသသညာနံ၊ ထိုပဋိသသညာတို့ကို။ အတ္ထင်္ဂမာ-ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်း ကြောင့်။ အသမုပ္ပါဒါ၊ တဖန်မဖြစ်စေခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဝတ္တိံ၊ တဖန်ဖြစ် ခြင်း မရှိသည်ကို။ ကတာ၊ ပြု၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနုလန္ဓေ။ ။အတ္ထင်္ဂမာ၊ စသည်တို့၌ ရှေးရှေးသောပုဂံသည် နောက်နောက် ပုဂံ၏ အတ္ထဝစနတည်း။ ထိုကြောင့် ပဋိသသညာတို့၏ အတ္ထင်္ဂမသည် ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောအခါ၌ မဖြစ်ခြင်းတည်း။ ထိုကြောင့် ထိုအနုပတ္တိကို ဤသို့သာ ယူခြင်း၌ အကြောင်းကို စောဒနာမူသဖြင့် ပြခြင်းငှာ “ကာမဉ္ဇေတာ” စသည် ကို မိန့်သော်....

တော၊ ထိုပဋိသညာတို့သည်။ ပဌမဇ္ဈာနာဒီနိတို့ကို။ သမာပန္နသ္မာပီ၊ ဝင်စား၍ နေသသူအားလည်း။ ကာမဇ္ဈ နသန္တိ၊ အကယ်၍ကား မရှိ၏ရှင်။ အနုသဇ္ဈေ။ မရှိသည်ကို မြဲစေလိုရကား။ ‘နဟိ’စသည်ကို မိန့်သော်....

ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုပဌမဇ္ဈာန် စသည်တို့ကို ဝင်စား၍နေသော အခါ၌။ ပဉ္စဒ္ဓါရ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ န ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ အဝိဇ္ဇမာနေ၊ ဤသို့ ပဌမဇ္ဈာန် စသည်တို့ကို ဝင်စားသူအား ပဋိသညာ၏ မရှိခြင်းသည်။ သန္တေပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ အညတ္တ၊ စတုတ္ထဇ္ဈာန်မှ တပါးသော ဇ္ဈာန်တို့၌။ ပဟိနာနံ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ (ပိကြေ)။ သုခ ဒုက္ခာနံ၊ သုခိန္ဒြေ ဒုက္ခိန္ဒြေတို့ကို။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေ၌။ ဝစနံ ဝိယစ၊ ဟောတော်မူခြင်း ကဲ့သို့၎င်း။ အညတ္တ၊ (လိုက်) အနာဂါမိမဂ်မှ တပါးသော မဂ်တို့၌။ ပဟိနာနံ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌာဒီနိတို့ကို။ တတိယမဂ္ဂေ ၌။ ဝစနံ ဝိယ၊ ဟောတော်မူခြင်းကဲ့သို့၎င်း။ ဣမသ္မိံ ဇ္ဈာနေ၊ ဤအဂ္ဂပဇ္ဈာန်၌။ ဥဿာဟ ဇနနတ္ထံ၊ ကျင့်ပေသသူတို့ အားထုတ်စေခြင်းငှာ။ ဣမဿ ဇ္ဈာနဿ၊ ဤ အဂ္ဂပဇ္ဈာန်အား။ ပသံသာ ဝသေန၊ ချီးမွမ်းတော်မူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တောသံ ပဋိသညာနံ၊ တို့ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမ အဂ္ဂပကထာ၌။ အတ္ထင်္ဂမ ဝသေန၊ (ထည့်) ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝစနံ၊ ဟောတော် မူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

အနုသဇ္ဈေကျမ်းတက်။ ။ တနည်း-ချီးမွမ်းတော်မူသည်ကို ဆိုသဖြင့် အဘယ်မူစ အံ့နည်း။ ပဋိသညာတို့၏ကား အတ္ထင်္ဂမကို ဤ၌ ဟောတော်မူသင့်လှသော ကြောင့်ပင် ဟောတော်မူပေသည်ဟုပြခြင်းငှာ “အထဝါ”စသည်ကိုမိန့်သော်..

အနုသဇ္ဈေကျမ်းရိုးတက်။ ။ သဘာဝဓမ္မ၏ အသာဝမည်သည့် ပဋိပက္ခဖြင့် ပယ် အပ်သော အဖြစ်ဖြင့်၎င်း အကြောင်း၏ မရှိသဖြင့်၎င်း ဖြစ်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ရူပါဝစရဇ္ဈာန သမဂီအား ပဋိသညာတို့၏ အသာဝသည် အကြောင်းမရှိ ကာမုသာတည်း။ ပဋိပက္ခဖြင့် ပယ်၍ ကမ်းသဖြင့်ကား မဟုတ်ဟုဆိုသည်ဖြစ်၍ “ကိဉ္စာပိ” စသည်ကို မိန့်သော်....

အထဝါကား။ တာ ပဋိသညာတို့သည်။ ရူပါဝစရံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စား၍ နေသသူအား။ ကိဉ္စာပိ န သန္တိ၊ ရှင့်။ အထခေါ၊ ထိုသို့မရှိ သော်လည်း။ ပဟိနတ္တာ၊ ထိုအခါပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န န သန္တိ၊ ပဋိသညာတို့ မရှိသည် မဟုတ်ကုန်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-အရူပဝိစရကုသလပဒ

ပါဠိ ၂၁ နှစ်။ ။ တတ္ထ ကာရက မာဟ န ဟိ ရူပဝိရာဂါယ ရူပါဝစရသာဝနာ သံဝတ္ထတိတိ။ ။ ၃၃၃-ပ-၆-ဝိ-၃။

ဟိ-ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ရူပါဝစရ ဘာဝနာ၊ ရူပါဝစရ ဈာန်ကိုပွားစေခြင်းသည်။ ရူပ ဝိရာဂ ဟု၊ ရုပ်ကို စက်ဆုပ်ခြင်းငှာ။ န သံဝတ္ထ တိ၊ မဖြစ်။

စောဝနာနုသန္ဓိ။ ။ နနုစ ပဋိသသညာပိ အရူပဓမ္မာ ဝေါ တိ စောဒနံ သန္ဓာ ယာဟ ရူပါယတ္ထာ စ တောသံ ဝဝတ္ထိတိ။ ။ ၃၃၃-ပ-၆-ဝိ-၃။

စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ တောသံ ပဋိသသညာနံ၊ တို့၏။ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ရူပါ ယတ္ထာ၊ ရုပ်၌စပ်သည်။ ရုပ်အားစပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသွာ၊ ကြောင့်။ န န သန္ဓိ၊ ကုန်။

အနုသန္ဓိ။ ။ အရူပသာဝနာကား ရူပဘာဝနာကဲ့သို့ မဟုတ်ဟူခြင်းငှာ “အယမ္မ န” စသည်ကို ဝိနိသော်....

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အယံ ဘာဝနာ၊ ဤအရူပ ဘာဝနာသည်။ ရူပဝိရာ ဂါယ၊ ငှာ။ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာ၊ ထိုပဋိသ သညာတို့ကို။ ဣ၊ ဤအရူပဈာန်၌။ ပဟီနာတိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ဟောခြင်းငှာ။ ဟောခြင်းသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက် ကား။ ဝတ္ထု၊ ဟောခြင်းငှာသာလျှင်။ ဟောခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ကေသေ နေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဝေ၊ ဤသို့ပယ်အပ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဓာရေတုမ္ပိ၊ မှတ်ခြင်းငှာလည်း။ မှတ်ခြင်းသည် လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ တာသံ၊ ထိုပဋိသသညာတို့၏။ ဣတော၊ ဤ အရူပဈာန်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပဟီနတ္တာယေဝ၊ မပယ် အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စား၍ နေသသူအား။ သံဒ္ဓေါ၊ ကို။ ကဏ္ဍကောတိ၊ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္ထော၊ ၏။ ဣဓစ၊ ဤအရူပဈာန်၌ကား။ ပဟီနတ္တာယေဝ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ အရူပ သမာပတ္တိနံ၊ တို့၏။ အာနေဉ္စာဘိသင်္ခါရဝစနာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ (ထည့်)။ အာနေဉ္စတာ၊ မတုန်လှုပ် သည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ယေတေသန္တာဝိမောက္ခာအတိက္ကမ္မ ရူပေအာရူပီတိ

အာဓိနာ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့်။ (ထည့်)။ သန္တဝိမောက္ခတာ၊ ငြိမ်သက်သော ဝိမောက္ခ၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

အနုသန္ဓေတင်္က။ ။ အရူပသမာပတ်တို့၏ မတုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆရာ အထက်ကို ထောက်၍ မိန့်ထနည်း ဟူသော စောဒနာကို ဖြေလိုရကား “အာဠာရော” စသည်ကို မိန့်သော်....

စ-သစ္စံ ။ ကာဠာမော၊ ကာဠာမအမျိုးဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ အာဠာရ ရသေ့သည်။ အရူပသမာပန္နော၊ သော်။ ပဉ္စသတာနိ သကဋ္ဌာနိ၊ လှည်းငါးရာ တို့ကို။ နိဿယနိဿယ၊ မှီ၍၊ မှီ၍။ ဝါ၊ ဆက်ကာဆက်ကာ။ အတိက္ကန္တာနိ၊ လွန်သည်တို့ကို။ နေဝအဒ္ဓသာ၊ မမြင်။ သစ္စံ၊ လှည်းသံကို။ န ပန အထောသိ၊ မကြား။ ဣတိ၊ ဤသို့ မတုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ် ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကို မှတ်အပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ အဖြစ်ကိုမြင်ခြင်း ရှေ့သွားရှိသော ပဋိပက္ခသာဝနာ၏ အစွမ်း အားဖြင့် ပဋိပက္ခသညာတို့၏ ကောင်းစွာ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သည်းစွာသော အသံဖြင့်လည်း အရူပသမာပတ်မှ မထ၊ ထိုထိုသော အခြင်း အရာအားဖြင့် ကောင်းစွာမပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား အလုံးစုံသော ရူပါဝစရ သမာပတ်မှ ထခြင်းသည် ဖြစ်ကောင်း၏။ ထိုထို အလုံးစုံမှ ထခြင်း ဖြစ်ကောင်းသော်လည်း ပဌမဈာန်သည် အနည်းငယ်သော အသံကိုမျှလည်း သည်းမခံနိုင်။ ထိုကြောင့် ထိုပဌမဈာန်ကို ဝင်စား၍ နေသည့်အား အသံကို ဆူးငြောင့်ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်၏။

နာနတ္ထသညာနံ အမနသိကာရာတိ၊ ကား။ နာနတ္ထေ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော။ ဂေါစရေ၊ အာရုံ၌။ ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သညာနံ ဝါ၊ တို့ကို၎င်း။ နာနတ္တာနံ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိကုန်သော။ သညာနံ ဝါ၊ တို့ကို၎င်း။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားပြုအံ့။ “တတ္ထကတမာ။ ပ။ သညာ ယော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဈာန်ဝိဘင်း၌။ ဝိဘဇိတွာ၊ ခွဲခြမ်း၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဣဓ၊ ဤဈာန်၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်သော။ အသမာပန္နဿ၊ ဈာန်မဝင်စားသသူ၏။ မဒနာဓာတု မနောဝိညာဏဓာတု သင်္ဂဟိတာ၊ တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သော။ တောသညာ၊ တို့သည်။ ရူပသစ္စါနိဘေဒေ၊ ရူပသစ္စ စသည်အပြားရှိသော။ နာနတ္ထေ နာနာ သဘာဝေ၊ ရှိသော။ ဂေါစရေ၊ ။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ဟသ္မာ၊

ကြောင့်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ကာမာဝစရ ကုသလသညာ တို့၎င်း။ပ။ဣဓိ
 ဝေ၊ သို့။ စတုစက္ကာလိသမ္ပိ၊ လေးဆဲ့လေးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ တောသညာ၊ တို့သည်။ နာနတ္ထာ နာနာ သဘာဝါ၊ ကုန်၏။ အည
 မညံ၊ အချင်းချင်း။ အသဒိသာ၊ မတူကုန်။ “တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နာနတ္ထ
 သညာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗဒသာ-သဗ္ဗာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊
 သဗ္ဗသော-သဗ္ဗာသံ၊ ကုန်သော။ တာသံ နာနတ္ထသညာနံ၊ ထိုအထူးထူးသော
 သဘောရှိသော အာရုံ၌ဖြစ်သော သညာတို့ကို။ ဝါ၊ ထိုအထူးထူးသော
 သဘောရှိသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမမူခြင်းကြောင့်။ အနာ
 ဝဇ္ဇနာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အသမန္နာဟာရာ၊ နှလုံးသို့ ကောင်းစွာ
 မဒဆင်ခြင်းကြောင့်။ အာစူဝေက္ခဏာ၊ မဆင်ခြင်ခြင်းကြောင့်။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တာ၊ ထိုနာနတ္ထသညာတို့ကို။ နာဝဇ္ဇတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ နမနသိ
 ကရေတိ၊ နှလုံး၌မမူ။ နပစ္စဝေက္ခဏိ၊ မဆင်ခြင်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။အဘယ်ကြောင့် ရူပသညာ ပဋိစသညာတို့၌ သမတိက္ကမာ၊ အတ္တင်္ဂ
 မာ၊ ဟု နှစ်ပါးဟောသနည်း။ နာနတ္ထ သညာတို့၌ကား အမနသိကာရာ၊ ဟု
 ဟောသနည်းဟု။ ကား။ အထူးဟောခြင်းကို ပြခြင်းငှာ “ယသ္မာ စေတ္ထ ပုရိမာ
 ရူပသညာ”-စသည်ကို မိန့်သော်....

၈၊ အပြစ်တင်ဘွယ်ကို ပယ်တတ်သော ဝါကျတပါးကို အားထုတ်အံ့။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣ၊ ဤသုံးပါးသော သညာတို့တွင်။ ပုရိမာ၊ ရှေး၌
 ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပသညာ ၈၊ တို့သည်၎င်း။ ပဋိစသညာ ၈၊ တို့သည်၎င်း။
 ဣမိနာ ဈာနေန၊ ဤ ပဌမာရူပဈာန်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တေ ဘဝေပိ၊ ဖြစ်ရာဘုံ၌လည်း။
 န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်သေး၏ရှင်။ တသ္မိံ ဘဝေ၊ ထိုပဌမ အရူပဘုံ၌။ ဣမံ ဈာန်၊
 ဤပဌမာရူပဈာန်ကို။ ဥပသဗ္ဗဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရဏ ကာလေ၊ နေသော ကာလ
 ၌ကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိတုံအနည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “တာသံ၊
 ထိုရူပသညာ၊ ပဋိစသညာတို့ကို။ တို့၏၊ သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ အတ္တင်္ဂမာ၊
 ပယ်ခြင်းကြောင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွိဓာပိ၊ နှစ်ပါးသော အပြားဖြင့်လည်း။
 အ ဘာဝေါ ယေဝ၊ မရှိခြင်း ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၎င်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။
 နာနတ္ထ သညာသု၊ တို့တွင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ကာမာဝစရ

ကုသလသညာ၊၎င်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာ သတ္တဝီသတိ သညာ၊ဤနှစ်ဆဲ့ ခုနစ်ပါးသော သညာတို့သည်။ ဣမိနာ ဈာနေန၊ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တေ ဘဝေ၊ ဌှိ။ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ “တာသံ၊ ထိုနှစ်ဆဲ့ ခုနစ်ပါးသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ ကြောင့်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ကို။ ဝေဒိတဉ္စ၊ သိအပ်၏။

အနုစန္ဒေ။ ။ထိုဘုံ၌ ရှိကုန်ထိုင်ဝင် အသတ္တိကြောင့် ‘အမနသိကာရာ’ဟု ဟော သောဟုသင့်သနည်းဟု၊ ကြောင့် “တက္ကဝိတိယ၊ ဟောတိတိ”ဟူသည်။

ပိ-ယသ္မာ၊ အကြစ်ကြောင့်။ တတြာပိ၊ ထိုဘုံ၌လည်း။ ဣမံ ဈာနံ၊ ဤ ယဉ္စော ရူပဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဝိဟရန္တော၊ နေသသူသည်။ တာသံ၊ ထို နှစ်ဆဲ့ခုနစ်ပါးသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာယေဝ၊ နှလုံးမမူခြင်း ကြောင့်သာလျှင်။ ဥပသမ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဝိဟရတိ၊၏။ ပန၊ဗျထိရိက်ကို ဆိုအံ့။ တာ၊ ထိုနှစ်ဆဲ့ခုနစ်ပါးသော သညာတို့ကို။ မနသိကာရာန္တော၊နှလုံး၌ထားမှုကား။ အ သမာပန္နော၊ ဈာန်မဝင်စားနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “နာနတ္ထ သညာနံ အမနသိကာရာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။

ပာဝိနိန္ဒယ။ ။တာထံ၊ဟူ၍ ဆဋ္ဌိကံ မသင့်။ အန္တ ပစ္စည်း၏ အယှဉ်ဖြစ်၍ စာ၊ ဟူ၍ ဒုတိယကံသာ သင့်သည်။

အနုစန္ဒေတကံ။ ။ထိုထိုအရှိသော နာနတ္ထသညာတို့၏ ထိုဘုံ၌ဖြစ်သောကြောင့် ထိုနာနတ္ထသညာတို့ကို မနသိကာရ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ရုပ်တို့ကို လွန်ခြင်း ကြောင့် သမာဓိ၏ တိရထာဝကို ပြုခြင်းငှာ “သင်္ခေပတော” စသည်ကို မိန့်သော်-

စ၊ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧသ ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာတိ အာဒိ ပဒေသု၊ ဤရူပ သညာနံ သမတိက္ကမာ-အစရှိသော ပုဒ်တို့တွင်။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအား ဖြင့်။ ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာတိ ဣမိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်။ သဗ္ဗရူပါဝစရ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ပဋိသ၊ပ။ ဣမိနာပဒ နှလုံးဖြင့်။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ကာမာဝစရ စိတ္တစေတသိကာနဉ္စ၊ တို့ကို လည်း။ ပဟာနဉ္စ၊ ကို၎င်း။ အ မနသိကာရာ စ၊ကို၎င်း။ ဝုတ္တော၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။

ဣတိ ယထာ ဝုတ္တ နယေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပန္နရသန္တံ၊ ကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမေန၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ဒသန္တံ၊ ကုန်သော။

ပဋိသသညာနံ၊ တို့ကို။ အတ္တင်္ဂမေန၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ စတု
စတ္တာလီသာယ၊ လေးဆဲ့လေးပါးသော။ နာနတ္ထသညာနံ၊ အထူးထူးသော
သဘောရှိသော အာရုံ၌ဖြစ်သော သညာတို့ကို။ ဝါ၊ အထူးထူးသော သဘော
ရှိသော သညာတို့ကို။ အ မနသိကာရေန၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ ဣတိ၊
ဤသို့။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ပဓေဟိ၊ ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာ-စသော ပုဂံတို့
ဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ္တိယာ၊ ဣ။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူသနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့။ သောတူနံ၊ နာကုန်သော
သူကို။ တို့ကို။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ဇနနတ္ထဉ္စေ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ၎င်း။ ပလောတ
နတ္ထဉ္စ၊ ဖြားယောင်းခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ကထေသိ၊ ဣ။ ဟိ၊ ခွဲအံ့။ ကေစိ၊
ကုန်သော။ အပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ သတ္တာ၊ သည်။ အာကာသာနဉ္စာယတန
သမာပတ္တိံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေထ၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊
ဟောတော်မူ၏။ နိဗ္ဗတ္တိတာယ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ တောယ၊ ဤအာကာသာ
နဉ္စာယတန သမာပတ်ဖြင့်။ ကောအတ္ထေ၊ အဘယ်အကျိုးသည်။ အတ္ထိ
နုခေါ၊ နည်း။ ကောအာနိသံသော၊ အဘယ်အာနိသင်သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဝေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုကုန်ငြားအံ့။ တေအပဏ္ဍိ
တာ၊ တို့သည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝတ္တ၊ ငှာ။ မာလဘန္တ၊ မရဇေကုန် သတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်၌ထား၍။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမာ
ပတ္တိယာ၊ ဣ။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ဣ။ ဟိ-သဗ္ဗံ၊ ဣ။ တံ ဝဏ္ဏကထနံ၊ ထို
ကျေးဇူးကို ဟောတော်မူသော စကားကို။ သုတူ၊ ဤ။ နေသံအပဏ္ဍိတာနံ၊
တို့၏။ ဝေံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။
‘အယံသမာပတ္တိံ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ်သည်။ ဝေံသန္တာ
ကိရ၊ ဤသို့ ငြိမ်သက်သတတ်။ ဝေံပဏီတာကိရ၊ ဤသို့ မှန်မြတ်သတတ်။
နံ အာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ္တိံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေထာမ၊ ဖြစ်စေကုန်အံ့။
ဣတိဝေံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ်။ အထတဒါ၊ ထိုအခါ၌။
အဿာ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ်၏။ နိဗ္ဗတ္တနတ္ထာယ၊ ဖြစ်ခြင်း
ငှာ။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိ၊ လတ်။

စိတ္တုပ္ပါဒ - ဒုတိယတွဲ
အလင်္ကာ

54
A

အဋ္ဌဘာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပလောဘနက္ခန္ဓာပှိ၊ ဖြားယောင်းခြင်းငှာလည်း။ နေသံအပဏ္ဍိတာနံ၊
တို့အား။ တော်ဘာသမာပတ္တိယာ၊ ဤအာကာသာနက္ခန္ဓာယတန သမာပတ်၏။
ဝတ္ထံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ။ ဝိသကဏှကဝါဏိ၊ ဇော၊ တင်လဲကုန်သည်သည်။
ဝတ္ထံ၊ တင်လဲ၏ကျေးဇူးကို။ ကထေသိဝိယ၊ ချီးမွမ်း၏သို့တည်း။ ဂုဋ္ဌဝါဏိ
ဇော၊ တင်လဲကုန်သည်ကို။ ဝိသကဏှကဝါဏိဇော နာမးတိ၊ ဝိသကဏှက
ဝါဏိမေဉ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ။ သော၊ ထိုတင်လဲကုန်သည်၊ သည်။ ဂုဋ္ဌဖာဏိ
တ ခတ္ထသက္ကဆုဒိနိ၊ အလုံးအဝဲဖြစ်သော တင်လဲ၊ ပျော့သော တင်လဲ၊ အပိုင်း
အပိုင်းပြတ်သော တင်လဲ၊ သကာ-စသည်တို့ကို။

အဓိပ္ပါယတ္ထံ ။ ဥစ္ဆုရသော သမပါကပက္ခော စုဏ္ဏာဒိယိ၊ မိသေတွာ ပိဏ္ဍိ
ကတောဂုဋ္ဌော၊ အဓိပ္ပါကတော ဖာဏိတံ၊ ပါကပိသေသေန ခတ္ထ ခတ္ထသေဒိ
နော ခက္ခော၊ ။ ဧတ္တနိပါဏိ၊ အင်္ဂုတ္တိရိဒ္ဓိကော။

ပဝိနိန္ဒဏံ ။ သက္ကရ၊ သက္ကရ-ကား နိက္ကမတိ-နိက္ကမတိကုသို ကာရိ၊ ကာရိယ
ယာ လွှဲ၍ အနက်မကွဲ။

ဂုဋ္ဌော စ ဖာဏိတံ ခက္ခော၊ မစ္ဆန္တိ သက္ကရာ ဇုတိ၊
ဇုစေ ဥစ္ဆု ဝိကာရာထ၊ ဂုဋ္ဌသို ဝိသကဏှကံ၊ အဘိဇောနံ။

သကဋေန၊ လှည်းဖြင့်၊ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပစ္စန္ဒဂါမံ၊ အစွန်ဖြစ်သော ရွာသို့။
ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ဝိသကဏှကံ၊ ဝိသကဏှကကို။ ဂဏှထ၊ ဝယ်ယူကြကုန်။ ဝိသ
ကဏှကံ၊ ဝိသကဏှကကို။ ဂဏှထ၊ ဝယ်ယူကြကုန်” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈေါ
သေသိ၊ ကြေးကြော်၏။ တံဥဇ္ဈေါသနံ၊ ထိုကြေးကြော်သံကို။ သုတွာ၊ ၍။
ဂါမိကာ၊ ရွာသားတို့သည်။ ဝိသနာမ၊ အဆိပ်မည်သည်ကား။ ဣက္ခန္ဓံ၊
ကြမ်းထမ်း၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နံဝိသံ၊ ကို။ ခါဒတိ၊ ခဲ၏။ သော၊ ထို
ခဲသောသူသည်။ မရတိ၊ သေတတ်၏။ ကဏှာကာပိ၊ ဆူးသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇိတွာ၊
စူးဝင်၍။ မာရေတိ၊ သေစေတတ်၏။ တေဥဘောပိ၊ ဤနှစ်ပါးသော
အဆိပ်၊ ဆူးတို့သည်လည်း။ ကက္ခန္ဓာ၊ ကြမ်းထမ်းကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအဆိပ်၊
ဆူး၍။ ကောအာနိသံသေသ၊ အဘယ်အာနိသံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ဂေဟဒ္ဓါရာနိ၊ အိမ်တံခါးတို့ကို။ ထကေသု၊ ပိတ်စေ
ကုန်၏။ ဒါရကေစ၊ သူငယ်တို့ကိုလည်း။ ပလာပေသု၊ ပြေးစေကုန်၏။
တံ အာကာရံ၊ ထိုရွာသားတို့ အမူအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝါဏိဇော၊ သည်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-အရူပပါဝင်ရကုသလပဒ

“ဣမေဂါမိကာ၊ ဤရွာသားတို့သည်။ အဝေါဟာရကုသလၤ၊ ဝေါဟာရၣ် မလိမ္မာကုန်။ ဟန္တာ၊ ယခု။ နေ၊ ထိုရွာသားတို့ကို။ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တမူည် ဖြင့်။ ဂဏှာပေမိယူစေအံ့” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပြု၍။ မရရံ၊ ချိုမြိန်သော အရ သာရှိသော ခဲဘွယ်ကို။ ဂဏှထ၊ ကုန်။ အတိသာဗု၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သော အရသာရှိသော ခဲဘွယ်ကို။ ဂဏှထ၊ ကုန်။ ဂုဠံ၊ အလုံး၊ အခဲဖြစ်သော တင်လဲ ကို။ ဖာဏိတံ၊ ပျော့သော တင်လဲကို။ သက္ကရံ၊ သကာကို။ ဂဏှထ၊ ကုန်။ သမဂ္ဂံ-သမဂ္ဂေန၊ အဖိုးနည်းနည်းဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ကုဋ္ဌ မာသက ကုဋ္ဌကဟာပဏာ ဒီတိ၊ ကြမ်းသောပဲ၊ ကြမ်းသော အသပြာ-စသည်တို့ဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဂ္ဂေါသေသိ၏။ တံဥဂ္ဂေါသနံကို။ သုတွာ၍။ ဂါမိကာ၊ တို့သည်။ ပဏ္ဍ ပဟံဋ္ဌာ၊ အလွန် ရှင်လန်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဂ္ဂန္ဓာ၊ ထွက်၍။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်သော။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂဟေသံ၊ ယူကုန်၏။

တတ္ထ-တသို့ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ ဩပမ္ပ သံသန္ဓနံ၊ ဥပမာ၊ ဥပမေယျ နှီးနှောခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝါဏိဇဿ၊ ။ “ဝိသကဏှကံဂဏှထာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဥဂ္ဂေါသနံဝိယ၊ ကြေးကြော်ခြင်းကဲ့သို့။ ဘဂဝတော၊ ။ “အာကာသာနုဉ္ဇာယတန သမာပတ္တိ နိဗ္ဗတ္တေထာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနံ၊ ဟော တော်မူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ “ဥဘောပေ တေ ကက္ခဋာ ကော ဣ အာနိသံသော” တိ၊ ဟူ၍။ ဂါမိကာနံ၊ ထို၏။ စိန္တနံဝိယ၊ ကြခြင်းကဲ့သို့။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ အာကာသာနုဉ္ဇာယတနံ နိဗ္ဗတ္တေထာ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ။ ဣ၊ ဤအာကာသာနုဉ္ဇာယတန သမာပတ်၌။ ကော အာနိသံသော၊ အဘယ်အာနိသံသည်။ အတ္ထိ နုဓေါ၊ ရှိအံ့နည်း။ အဿ၊ ထိုအာကာသာ နုဉ္ဇာယတန သမာပတ်၏။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ န ဇေနာမ၊ မသိကုန်” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောတုနံ၊ နာကုန်သော သူတို့၏။ စိန္တနံ၊ ကြခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ အပ်၏။ အထပစ္စာ၊ ထိုမှနောက်၌။ ဝါဏိဇဿ၊ ။ “အတိမရရံ ဂဏှထာ” တိ အာဒိဝစနံ ဝိယ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို ဆိုခြင်းကဲ့သို့။ ဘဂဝတော၊ ။ ရူပသညာ သမတိက္ကမနာဒိကံ၊ ရူပသညာကို လွန်ခြင်း အစရှိသော။ အဿ အာကာသာနုဉ္ဇာယတနဿ၊ ။ အာနိသံသ ပွကာသနံ၊ အာနိသံကို ပြခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ တေ ဂါမိကာ၊ တို့သည်။

ဗဟုပ္ပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော။ မူလံကို။ ဒတွာ၊ ချစ်။ ဂုဠံ၊ တင်လဲကို။ ဂဏန္တော
ဝိယ၊ ယူကုန်၏သို့။ ဣဒံအာနိသံသံကို။ သုတွာ၊ ချစ်။ ဣမိနာအာနိသံသေန၊ ပြင်။
ပလောဘိတစိတ္တာ၊ ပြားယောင်းသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟန္တမ္ပိ၊
များစွာလည်းဖြစ်သော။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ချစ်။ ဣမံ သမာပတ္တိံ၊ ကို။
နိဗ္ဗတ္တေဿန္တိ၊ ကုန်လတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဿာဟ ဇနနတ္ထဉ္ဇ၊ ငှားငှား။ ပလော
ဘနတ္ထဉ္ဇ၊ ငှားငှား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကထေသိ၊ န။

အာကာသာနဉ္ဇာယတနသညာသဟဂတန္တိ ဣတ္ထိ နှံ၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။
ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ အဿ၊ ထိုကသိုက်ကိုးပါးကို ခွါကြောင်း ကောင်း
ကင်အား။ ဝါ၊ ထိုကသိုက်ကိုးပါးကို ခွါခြင်းဖြင့် ရအပ်သော ကောင်းကင်
အား။ အန္တော၊ ဥပါဒ်အပိုင်းအခြား ဘင်အပိုင်းအခြားသည်။ န ပညာ
ယတိ၊ မထင်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အနန္တံ၊ မည်၏။ အနန္တံ၊ ဥပါဒ်အပိုင်း
အခြား၊ ဘင်အပိုင်းအခြား မထင်သော။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်။ အာကာ
သာနန္တံ၊ ကောင်းကင်။

အဂ္ဂာဟိတ၊ စသည်ကဲ့သို့ ဝိသေသန ပရနိပါတ။

အာကာသာနန္တ မေဝ၊ ဥပါဒ် အပိုင်းအခြား ဘင် အပိုင်းအခြား မထင်သော
ကောင်းကင်သည်ပင်လျှင်။ အာကာသာနန္တံ၊ မည်၏။

အစုံးအမြိတ်၊ သကတ္တံ ဟုဝစ္စည်းတို့ကို စပြီး နှုတ် နိဂ္ဂဟိတံ၊ ထိုနိဂ္ဂဟိတ်
ကို ဥပြု၍ အာကာသာနန္တ ပြီးသည်။ ဤကို ရည်၍ မဏိမဇ္ဈ၊ နှံ-

ဣဿ စကာရံ န ကာရဿ စ နိဂ္ဂဟိတံ ကတွာ တဿ စ ဥကာရံ ကတွာ
အာကာသာနန္တံ ဝုတ္တံ၊ ဟုအပ်ပြီး။ ၂၀၄-၀။

ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ အာယတနံ၊ တည်ရာသည်။ (ထည့်)။ “အချိုစာ၌
အာယတနံ ဒေဝါနံ၊ ဟုရှိ၏”။ ဒေဝါယတနံ ဣဝ၊ ဒေဝါယတနမည်၏သို့။
သ သမ္ပယုတ္တ မေဿ၊ သမ္ပယုတ်တရားနှင့် တကွသော။ အဿဈာနဿ၊ ဤ
ပဌမာရူပ ဈာန်၏။ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တည်ရာဟူသော အနက်ကြောင့်။ တံ
အာကာသာနန္တံ၊ ထို ဥပါဒ် အပိုင်းအခြား ဘင်အပိုင်းအခြား မထင်သော
ကောင်းကင်သည်ပင်လျှင်။ “ဝေကြေ”။ အာယတနံ၊ တည်ရာ အာရုံသည်။
ဟောတိ၊ ဤတို့ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဤဗဟုပ္ပိဟိသမာသံဝစနတ်ကြောင့်။
အာကာသာနဉ္ဇာယတနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-အရူပါဝရကုသလပဒ

အာကာသာနဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၏။ တံ၊ ဟူသည်။ အာယတနဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤ အာကာသာနဉ္စာယတနံ ဟူသော အမည်သည်။ ကသိဏ္ဍဂ္ဂိဋ္ဌိမာကာသယ၊ ကသိုဏ်းကိုးပါးကိုခွါကြောင်း ကောင်းကင်၏ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

၀၀နတ္ထ။ ။ကသိဏ် ဥစ္ဆါဒိယတိ ဧတေနာတိ ကသိဏ္ဍဂ္ဂါဒေါ၊ တဒေဝ ကသိ ဏ္ဍဂ္ဂိဋ္ဌိ။

ဝါ၊ ကသိုဏ်းကိုးပါးကို ခွါခြင်းဖြင့် ရအပ်သော ကောင်းကင်၏။ (ပေး)။

၀၀နတ္ထ။ ။ကသိဏယ ဥစ္ဆါဒေါ ကသိဏ္ဍဂ္ဂါဒေါ၊ တေန လဒ္ဓိ ကသိ ဏ္ဍဂ္ဂိဋ္ဌိ။(၆)။

တသ္မိံ အာကာသာနဉ္စာယတနော၊ ထိုဥပါဒ်အပိုင်းအခြား ဘင်အပိုင်းအခြား မထင်သော ကောင်းကင်ဟူသော အာရုံ၌။ အပ္ပနာပုတ္တဘယ၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်သော။ သညာယ၊ သညာနှင့်။ သဟ ဂတံ၊ တကွဖြစ်သည်တည်း။ အာကာသာနဉ္စာယတနသညာသဟဂတံ၊ သည်။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ။ အညတ္ထ၊ အဘိဓမ္မာမှ ထပါးသော သုတ္တန်၌။ “အနန္တော အာကာသော”တိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံယထာ၊ ဟောအပ်၏သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣ၊ ဤ အဘိဓမ္မာ၌။ “အနန္တ”န္တိ ဝါ၊ အနန္တ ဟူ၍၎င်း။ “ပရိတ္တ”န္တိ ဝါ၊ ပရိတ္တဟူ၍၎င်း။ နဂဟိတံ၊ မယူအပ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနန္တော၊ အနန္တကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ္တကို။ န ဂဟတိ၊ မယူအပ်။ ပရိတ္တော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ သော်။ အနန္တံ၊ ကို။ န ဂဟတိ၊ အပ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အနန္တကို ယူသည်ရှိသော် ပရိတ္တကို မယူအပ်-ပရိတ္တကို ယူသည်ရှိသော် အနန္တကို မယူအပ်သည်။ သန္တော၊ ဖြစ်လတ် သော်။ အာရမ္မဏ စတုက္ကံ၊ အာရမ္မဏ စတုက္ကသည်။ န ပူရတိ၊ မပြည့်။ ဒေသနာ၊ သည်။ သောဠသက္ခတ္တုကာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ စ၊ ဆက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဒေသနံ၊ ကို။ သောဠသက္ခတ္တုကာ၊ ကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ အဗျာသယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

ဝ၊ အဘိ ၂-၂၅၇၊ ဒိ ၂-၆၀-မျက်နှာမှာကြည့်။

“အနန္တ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ “ပရိတ္တ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ အဝတော၊ မဟော
မူ၍။ အာကာသာနဉ္စာ ယတန သညာ သဟဂတန္တိ၊ ဟူ၍။ အးဟ၊ ဧ။ဟိ၊
အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဝေံ ဣမသ္မိံ ဝစနေ၊ ဤ အာကာသာနဉ္စာ ယတန သညာ
သဟ ဂတံ၊ ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တေ၊ ဟောအပ်သည်။ (ထည့်)။ သတိ၊
သော်။ ဥာယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသော အနန္တ၊ ပရိတ္တ ကိုလည်း။ ဂဟိတမေဝ၊ သည်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အာရမ္မဏ စတုက္ကံ၊ သည်။ ပူရတိ၊ ဧ။ ဒေသနာ၊
သည်။ သောဠသက္ကတ္တုကာ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ အဝ သေသော၊
ဘုဒ္ဓ်အပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော။ ပါဠိအတ္ထော၊ ပါဠိအနက်ကို။ ဟေဠာ၊ ဤ။
ဝုတ္တ နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗျော၊ ဧ။ စ၊ အထူးကို ဆိုအံ့။
တ္ထေ-အာကာသာနဉ္စာ ယတန ဣာနေ၊ ဤ။ ရူပါဝစရ စတုတ္ထ ဣာန နိကန္တိ
ပရိယာဒါန ဒုက္ခတယ၊ ရူပါဝစရစတုတ္ထ ဈာန်၌ တပ်ခြင်းကို ကုန်စေ
ခြင်း၏ ဆင်းရဲ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊
ဧ။ ပရိသာဒိန္န နိကန္တိကထာ၊ ကုန်စေအပ်ပြီးသော တပ်ခြင်းရှိသသူအား။
အပ္ပနာ ပရိသာဒိန္န တယ၊ အပ္ပနာဖြစ်ခြင်း၏ နှေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ဒန္တာသိညာ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဝိပရိယာယေန၊ ထိုမှ ပြန်သောအား
ဖြင့်။ သုခပဋိပဒါစ၊ ကို၎င်း။ ခိပ္ပာသိညာ စ၊ ကို၎င်း။ ဝေဒိတဗျော၊ ဧ။ ပန၊
တပါ။ ပရိတ္တ ကသိဏ္ဍာ၌ မာကာသေ၊ ပရိတ္တ၊ ဖြစ်သော ကသိုဏ်းကို
ခွါကြောင်း ကောင်းကင်၌။ ပဝတ္တံ၊ သော။ ဈာနံ၊ သည်။ ပရိတ္တာ ရမ္မဏံ၊
မည်၏။ ဝိပုလ ကသိဏ္ဍာ၌ မာကာသေ၊ ဝိပုလဖြစ်သော ကသိုဏ်းကို
ခွါကြောင်းကောင်းကင်၌။ ပဝတ္တံ၊ သော။ ဈာနံ၊ သည်။ (လိုက်)။ အပ္ပမာ
ဏာ ရမ္မဏံ၊ မည်၏။ စ၊ ဆက်။ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဤ။ ဧတုတ္ထ ဣာန
ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စ ဝိသတိ ဧကကာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိဝိယ၊ သို့။ ဣပေံ၊ ဤ
အာကာသာနဉ္စာ ယတနဈာန်၌လည်း။ စတုတ္ထဈာန ဝသေန၊ ဖြင့်။ (တန္တ
နည်း)။ ပဉ္စ ဝိသတိ ဧကကာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ တေ၊
ဤ အာကာသာ နဉ္စာယတန ဈာန်၌။ ပဉ္စဝိသတိ ဧကကာ၊ တို့သည်။
ဟောန္တိ ဝိသတိ၊ ကုန်၏သို့။ ဝေံ၊ တူ။ ဣတော၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတန
ဈာန်မှ။ ပရေသု၊ နောက် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနာ ဒီသုပိ၊

တို့၌လည်း။ (ထည့်)။ ပဉ္စ ဝိသတိကေကော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ အက်။ တေသု ဝိညာဏဉ္စာယတနာ ဒီသု၊ တို့၌။ ဝိသေသမတ္ထမေဝ၊ အထူးမျှ ကိုသာလျှင်။ ငဏ္ဍယိဿ၊ မ၊ သွင့်ကုန်အံ့။

ဝိညာဏဉ္စာယတန

၂၆၆။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ သမတိက္ကမာတိ ဧတ္ထ ဝစနေ၊ ဌံ။ တာဝ၊ စွာ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သ သမ္ပယုတ္တဓမ္မဿ၊ သိပ္ပယုတ်တရားနှင့် တက္ကဖြစ်သော။ (ထည့်)။ အဿဈာနဿ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန် အား။ အာကာသာနဉ္စ၊ ဥပါဒိ အပိုင်းအခြား၊ ဘင်အပိုင်းအခြားမထင်သော ကောင်းကင်ဟူသော။ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တည်ရာဟူသော အနက်ကြောင့်။ အာယတနံ၊ တည်ရာဖြစ်သောအာရုံသည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ ဣတိဣမိနာဝစနတ္ထေန၊ ဤဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝစနတ်ကြောင့်။ ဈာနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာကာသာနဉ္စာ ယတနံ၊ မည်၏။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကမ္မဓာရည်းသမာသန်ည်း ဖြင့်သာလျှင်။ အာရမ္မဏမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ မည်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဧတံဈာနဉ္စ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနမည်သော ဈာန်ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာယမ္ပိ၊ ဈာန်နှင့် အာရုံနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ အပ္ပဝတ္တိကရဏေနစ၊ မဖြစ်ခြင်းကို ပြုခြင်းဖြင့်၎င်း။ အမနသိကရဏေနစ၊ နှလုံး၌ မမူခြင်းဖြင့်၎င်း။ သမတိက္ကမိတွာဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒိဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာတဗ္ဗ၊ နေသင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧတံဉာယမ္ပိ၊ ဤဈာန်နှင့် အာရုံနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ကေဠိကတွာ၊ တပေါင်း တည်းပြု၍။ “အာကာသာနဉ္စာယတနံ သမတိက္ကမာ” တိဣဒိ၊ ဟူသော ဤ စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝိညာဏဉ္စာယတန သညာသဟဂတန္တိ ဧတ္ထဝစနေ၊ ဌံ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ “အနန္တ”န္တိ၊ အပိုင်းအခြား မရှိ ဟူ၍။ မနသိကာတဗ္ဗဝသေန၊ နှလုံး၌မူအပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဿ၊ ထို

ပဌမာရူပဝိညာဉ်အား။ အန္တော၊ အပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ထို
ကြောင့်။ အနန္တံ၊ မည်၏။ အနန္တမေဝ၊ အနန္တသည်ပင်လျှင်။ အာနန္တံ၊ အာနန္တ
မည်၏။

သကတ္ထ ဣပစ္စည်းရောက်၍ အနန္တသည် အာနန္တဖြစ်သည်။

အာနန္တံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော။ ဝိညာဉ်၊ ပဌမာရူပဝိညာဉ်သည်။ ဝိညာ
ဏာနန္တံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝိညာဏာနန္တဟု။ အဝတု၊ ၍။ ဝိညာဏန္တန္တိ၊
ဝိညာဏန္တဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။

ပစ္စိနိန္ဒယနှင့်ကျမ်းတမ်း ။ အာကိုရထာ၊ နကိုထောပမူ၍ ဆိုသည်။ ထိုသော်
ထည်း သင့်ဝါမှ ဆိုကောင်းသည် တကားဟု။ ကြောင့်။ “အယံဟေတ္ထ” စသည်
ကို မိန့်သော်...

ဟိ၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဣ၊ ဤဝိညာဏန္တဟူသော ပုဒ်၏အတ္ထ၌။ အယံ၊ ဤ
ဝိညာဏန္တဟူသော သဒ္ဒါသည်။ ရှဋ္ဌိသဒ္ဒေါ၊ ရှဋ္ဌိသဒ္ဒါသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တဒေဝဝိညာဏန္တံ၊ ထိုအပိုင်းအခြားမရှိသော ပဌမာရူပဝိညာဉ်သည်ပင်လျှင်။
ဣမိဿာသညာယ၊ ဤသညာ၏။ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တည်ရာဟူသော အနက်
ကြောင့်။ အာယတနံ၊ တည်ရာဖြစ်သော အာရုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ ဣနိနာဝစနတ္ထေန၊ ဤကမ္မဓာရည်းသမာသံ ဝစနတ်ကြောင့်။ ဝိညာ
ဏန္တာယတနံ၊ မည်၏။ တသ္မိ ဝိညာဏန္တာယတနေ၊ ထိုအပိုင်းအခြားမရှိသော
ပဌမာရူပဝိညာဉ်ဟူသော တည်ရာအာရုံ၌။ ပဝတ္ထာယ၊ သော။ သညာယ၊
သညာနှင့်။ သဟဂတံ၊ တကွဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ဝိညာဏန္တာယတနံ သညာသဟဂတံ၊ မည်၏။ တေ၊ ဤဝိညာဏန္တာယတန
သညာသဟဂတံဟူသော အမည်သည်။ အာကာသေ၊ ၌။ ပဝတ္ထဝိညာဏာ
ရမ္မဏထ၊ ဖြစ်သော ပဌမာရူပဝိညာဉ်လျှင် အာရုံရှိသော။ ဈာနထ၊ ၍။
အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဝ ဝိညာဏန္တာယတနေ၊ ၌။ (ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ ဝေဒိတဗျာ၌
စလ်)။ အာကာသာနန္တာယတနသမ္ပတ္တိယ၊ ၌။ နိကန္တိ ပရိယာဓါန ဒုက္ခတာယ၊
တပ်ခြင်းကို ကုန်စေခြင်း၏ ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊
ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်၏။ ပရိယာဓိန္န နိကန္တိကထာ၊ ကုန်စေအပ်ပြီးသော
တပ်ခြင်းရှိသသူ၏။ အပ္ပနာပရိဝါသစန္ဒတာယ၊ အပ္ပနာဖြစ်ခြင်း နေ့သည်၏

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-အရှုပါဝစေကုသလပဒ

၄၅

အဖြစ်ကြောင့်။ ဒန္တာဘိညာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဝိပရိယာယေန၊ ထိုမှပြန်သောအားဖြင့်။ သုခပရိပဒါ၊ ကို၎င်း။ ဝိပ္ပာဘိညာ၊ ကို၎င်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပရိတ္တ ကသိဏ္ဍာ၊ ခြိမာကာသာရမ္ပဏသမာပတ္တိံ၊ ပရိတ္တ ဖြစ်သော ကသိဏ်းကို ခွါကြောင်း ကောင်းကင်လျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို။ အာရမ္မ၊ အာရုံပြု၍။ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ပရိတ္တာရမ္ပဏ တာ၊ ပရိတ္တာရမ္ပဏအဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဝိပရိယာယေန၊ ထိုမှ ပြန်သောအားဖြင့်။ အပ္ပမာဏာ ရမ္ပဏတာ၊ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ် ၏။ သေသံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေးဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အာကိဉ္ဇညာယတန

၂၆၇။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ သမတိက္ကမာတိ တ္ထောပိ၊ ခွဲလည်း။ ဝုတ္တ နယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အထာဗျာနထာ၊ ဤဝိညာဏဉ္ဇာယတနဗျာန်အား။ ဝိညာဏဉ္ဇံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော ပဌမာရူပဝိညာဉ်ဟူသော။ အဓိဋ္ဌာန ဋ္ဌေန၊ တည်ရာဟူသော အနက်ကြောင့်။ အာယတနံ၊ တည်ရာဖြစ်သောအာရုံ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဤဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ် ကြောင့်။ ဗျာနမ္ပိ၊ ဒုတိယာရူပဗျာန်သည်လည်း။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ၊ မည်၏။ စ၊ တပါး။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကမ္မဓာရည်းသမာသံ ဝစနတ် ကြောင့် သာလျှင်။ အာရမ္မဏမ္ပိ၊ အာရုံသည်လည်း။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ၊ မည်၏။ ဝေ၊ သို့။ တေဗျာနဉ္ဇံ၊ ဤဝိညာဏဉ္ဇာယတနမည်သော ဗျာန်ကို၎င်း။ တေ အာရမ္မဏဉ္ဇံ၊ ဤဝိညာဏဉ္ဇာယတနမည်သော အာရုံကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ ဥဘယမ္ပိ၊ ဗျာန်နှင့် အာရုံနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ အပ္ပဝတ္တိကရဏေနစ၊ မဖြစ် ခြင်းကို ပြုသဖြင့်၎င်း။ အမနသိကရဏေနစ၊ နှလုံး၌မမူသဖြင့်၎င်း။ သမတိက္က မိတွာဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံအာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ ဗျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ချံ၊ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဥဘယမ္ပိ၊ ဤ ဗျာန်နှင့် အာရုံနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ကေဠိကတွာ၊ ချံ။ “ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ သမတိက္ကမာ” တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၅၀၀၀၀၀ - ၅၀၀၀၀၀
55
A

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အာကိဉ္ဇညာယတန သညာသဟဂတန္တိ ဣတ္ထ ဝစနေ၊ ခွံ။
ဝိနိစ္ဆယော၊ ကိ။ ဝေပိတဗျော၊ ဇ။ အဿပဋ္ဌမာ ရပ္ပဿ၊ ထိုပဋ္ဌမာရပ္ပဝိညာဉ်
အား။ ကိဉ္ဇနံ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှအကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။
တံ၊ ထိုပဋ္ဌမာရပ္ပဝိညာဉ်သည်။ အကိဉ္ဇနံ၊ မည်၏။ အဿပဋ္ဌမာရပ္ပဿ၊ အား။
အန္တမသော၊ အဆုံး၌ဖြစ်သော အဘို့အားဖြင့်။

အန္တိမသော ဟူအပ်လျက်၊ အန္တမသောဟူသည်။

တင်္ဂမတ္တမ္ပိ၊ ဘင်မျှလည်းဖြစ်သော။ အဝသိဋ္ဌံ၊ အကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇ။ အကိဉ္ဇနာ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှ
အကြွင်းမရှိသော ပဋ္ဌမာရပ္ပဝိညာဉ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ အာကိဉ္ဇညံ၊
စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဘင်မျှ အကြွင်းမရှိသော ပဋ္ဌမာရပ္ပဝိညာဉ်၏ အဖြစ်။
တေ၊ ဤအာကိဉ္ဇညဟူသော အမည်သည်။ အာကာသနဉ္ဇာယတန ဝိညာ
ဏံ၊ ပရမဿ၊ အာကာသာနဉ္ဇာယတန ဝိညာဉ်၏ ဉာဏ်အား မထင်ကင်းကွာ
ပျောက်ကွယ်ခြင်း၏။ အဝိဝစနံ၊ တည်း။

အဘိဗ္ဗေတ္တ ဝိဘာဝေနိဋ္ဌိကာဗိပ္ပါယတ္ထ။ ။နဿပဋ္ဌမာရပ္ပဿ ကိဉ္ဇနံ အပ္ပမတ္တကံ
အန္တမသော သင်္ဂမတ္တမ္ပိ အဝသိဋ္ဌံ အတ္ထိတိ အကိဉ္ဇနံ၊ တဿ ဘာဝေါ အာ
ကိဉ္ဇညံ၊ ပဋ္ဌမာရပ္ပဝိညာဏာ ဘာဝေါ။ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာ။ ။ကိဉ္ဇနန္တိ ကိဉ္ဇိပိ ထဘာဝဓမ္မဿ အပ္ပါဝထေသတာ နာမ
ဘဒင်္ဂါဝေ သိယာတိအာယ သင်္ဂမတ္တမ္ပိအဝသိဋ္ဌံနတ္ထိတိ။ သတိဟိတင်္ဂမတ္ထေပိ
တဿ သကိဉ္ဇနတာ သိယာ။ အကိဉ္ဇနန္တိစ ဝိညာဏဿ ကိဉ္ဇိပကာရံ အဂဟေ
ကွာ သဒဗ္ဗနသဗ္ဗံ ဝိဘာဝနမာဟ။ ။၃၃၀-ပ-၆။

တံ အာကိဉ္ဇညံ၊ ထို စိုးစဉ်း အနည်းငယ်ဘင်မျှအကြွင်းမရှိသော ပဋ္ဌမာရပ္ပ
ဝိညာဉ်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်သည်ပင်။ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊
တည်ရာဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဣမိဿာ သညာယ၊ ဤသညာ၏။ အာယ
တနံ၊ တည်ရာ အာရုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမိနာ ဝစနေတ္ထေန၊ ဤ
ကမ္မဓာရည်းသမာသ် ဝစနတ်ကြောင့်။ အာ၊ ဝိဉ္ဇညာယတနံ၊ မည်၏။ တသ္မိ
အာကိဉ္ဇညာယတနေ၊ ထို စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဘင်မျှ အကြွင်းမရှိသော
ပဋ္ဌမာ ရပ္ပ ဝိညာဉ်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော
တည်ရာအာရုံ၌။ ပဝတ္ထံ၊ သော။ သညာယ၊ နှင့်။ သဟ ဂတံ၊ တကဲ့ဖြစ်

သည်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာကိဉ္ဇညာယတနသညာသပဟတံ၊
 ခါ။ ဧတိ၊ ဤ အမည်သည်။ အာကာသေ၊ ဌံ။ ပဝတ္တိတ ဝိညာဏာပဂမာ
 ရမ္မဏဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ပဌမာရူပဝိညာဉ်၏ ဉာဏ်အားမထင် ကင်းကွာ
 ပျောက်ကွယ်ခြင်း ဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်လျှင် အာရုံရှိစေအား၊ ဈာနဿ၊
 ခါ။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဓ၊ ဤအာကိဉ္ဇညာယတနဈာနံ။ ဝိညာဏဉာ
 ယတန သမာပတ္တိယာ၊ ဌံ။ နိကန္တိ ပရိယာဒါန ဓုက္ခတာယ၊ တပ်ခြင်းကို ကုန်
 စေခြင်း၏ ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ မည်၏။ ပရိယာ
 ဒိန္န နိကန္တိကဿ၊ ကုန်စေအပ်ပြီးသော တပ်ခြင်းရှိသဘူ၏။ အပ္ပနာ ပရိဝါသ
 ဓန္ဒတာယ၊ အပ္ပနာဖြစ်ခြင်း နှေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓန္ဒာဘိညာ၊ မည်၏။
 ဝိပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ သုခါပဋိပဒါ၊ ကို၎င်း။ ခိပ္ပါဘိညာ စ၊ ကို၎င်း။
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ခါ။ ပရိတ္တကသိဏ္ဍါဒ္ဓိမာကာသေ၊ ပရိတ္တဖြစ်သော ကသိုဏ်း
 ကို ခုါကြောင်းကောင်းကင်၌။ ပဝတ္တိထ ဝိညာဏာပဂမာရမ္မဏတာယ၊ ဖြစ်
 စေအပ်သော ပဌမာရူပဝိညာဉ်၏ ဉာဏ်အားမထင် ကင်းကွာ ပျောက်ကွယ်
 ခြင်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်လျှင် အာရုံ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိတ္တာ
 ရမ္မဏတာ၊ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ခါ။ ဝိပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပမာဏာ
 ရမ္မဏတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ခါ။ သေသံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသ မေဝ၊ လျှင်။
 ဟောတိ၊ ခါ။

နေဝသညာနာသညာယတန

၂၆၇။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ သမတိက္ကမာတိ တ္ထောပိ၊ ဌံလည်း။ ပုဗ္ဗေ၌။
 ဝုတ္တ နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဿ ဈာနဿ၊ ဤတတိယာရူပဈာန်အား။
 အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ အာကိဉ္ဇညံ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဘင်မျှ အကြွင်း
 မရှိသော ပဌမာရူပဝိညာဉ်၏ အဖြစ် တည်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်
 ဟူသော။ အာယတနံ၊ တည်ရာအာရုံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဣမိနာ
 ဝစနတ္ထေန၊ ဤဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံဝစနတ်ကြောင့်။ ဈာနမ္ပိ၊ တတိယာ ရူပဈာန်
 သည်လည်း။ အာကိဉ္ဇညာ ယတနံ၊ မည်၏။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 ကမ္မဒာရည်းသမာသံ ဝစနတ်ကြောင့်သာလျှင်။ အာရမ္မဏမ္ပိ၊ အာရုံသည်

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

လည်း။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ မည်၏။ ဝေ၊ သို့။ တေ ဈာနဉ္ဇ၊ ဤအာကိဉ္ဇညာ
ယတနမည်သော ဈာန်ကို၎င်း။ တေ အာရမ္မဏဉ္ဇ၊ ဤအာကိဉ္ဇညာယတန မည်
သော အာရုံကို၎င်း။ ဣတိ၊ ထို။ ဥဘယမ္ပိ၊ ဈာန်နှင့်အာရုံ နှစ်ပါးစုံကိုလည်း။
အပ္ပဝတ္တိကရဏေနစ၊ မဖြစ်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၎င်း။ အမနသိကရဏေနစ၊ နှလုံး၌
မမူသဖြင့်၎င်း။ သမတိက္ကမိတွာဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ
နေဝသညာ နာသညာ ယတနံကို။ ဥပသမ္ပဗ္ဗ၊ ၍။ ဝိဟာတဗ္ဗ၊ နေသင့်၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ ဥဘယမ္ပိကိုလည်း။ ဧကဋ္ဌိကတွာ၍။ “အာကိဉ္ဇညာ
ယတနံ သမတိက္ကမာ” တိ ဣဒံ ဝစနံကို။ ဝုတ္တံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ နေဝသညာ နာသညာယတန သညာ သဟဂတန္တိ
ဧတ္ထံ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။ ယာယ-ယာဒိသးယ၊ အကြင်သို့
သဘောရှိသော။ ဝါ၊ ပဋ္ဌသညာ ကိစ္စ၏ မရှိခြင်းကြောင့် သညာဟူ၍
လည်း မဆိုစလောက် သညာသဘောကိုမလွန်ခြင်းကြောင့်သညာမဟုတ်ဟူ၍
လည်း မဆိုသင့်သော။ သညာယ၊ အလွန်တရာ သိမ်မွေ့စွာသော သညာ၏။
ဘာဝတော-အတ္ထိတာဝေန၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာအဓိပ္ပါယ်။ ။ ယာယ သညာယ သာဝတောတိ ယာဒိသာယ
သညာယ အတ္ထိတာဝေန၊ ယာဟိ သာ ပဋ္ဌသညာကိစ္စဿ အသာဝတော
သညာတိ ဝိ နဝတ္ထဗ္ဗာ၊ သညာသသာဝါ နာတိဝတ္ထနတော အသညာတိဝိ
နဝတ္ထဗ္ဗာ၊ တဿာ ဝိဇ္ဇမာနတ္ထာ တိ အတ္ထော။ ။ ၃၃၀-ပ-၆။

တံဈာနံ၊ ထိုစတုတ္ထာ ရှုပဈာန်ကို “နေဝသညာ နာသညာယတန” နှီး ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ စ၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဋိပန္နဿ၊
ကျင့်သော ယောဂါဝစရအား။ ၍။ သာ သညာ၊ ထိုအလွန်တရာ သိမ်မွေ့စွာ
သော သညာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ သညာ ပဋိပဒံ၊ ထိုအလွန်တရာ
သိမ်မွေ့စွာသော သညာ၊ ထိုသညာကို ရကြောင်းအကျင့် နှစ်ပါးစုံကို။ တာဝ၊
လက်မှန်။ ဒဿေတု၊ ငှာ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာအဓိပ္ပါယ်။ ။ တံတာဝ ဒဿေတုန္တိ ဧတ္ထ တန္တိ တံ သညာ ပဋိ
ပဒံ၊ ယထာဝုတ္ထသညံ တဿာ စ အဓိဂမ္ပဝါယန္တိ အတ္ထော။ ။ ၃၃၀-ပ-၆။

ဝိတင်္ဂေ၌။ “နေဝသညီ နာသညီ” တိပဒံကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၍။ “တညေဝပ။
တေန ဝုစ္စတိ နေဝသညီ နာသညီ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-အပ္ပပါဝစရကုသလပဒ

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာယအဝဏဝါမိပ္ပါယတ္ထ။ ။ဤ ဝိသင်း ပါဠိ၌ သညာကို အဘယ်
ဖြင့် ပြသနည်း။ သညာထို ပြသောအရာ ရှာမတွေ့၊ ကြောင့်။

နေဝသညီ နာသညီတိ ဟိ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနေန ဓမ္မံ ဥဗ္ဗရန္တေန သညာဝန္တ မုခေန
သညာ-ဥဗ္ဗဒါ။ ။၃၃၉-ပ-၆။

ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဈာန်ကို ထုတ်သည်ဆိုသော် အဘယ်မူသနည်း။ ကြောင့်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာ။ ။အညထာ နေဝသညာ နာသညာယတနန္တိ ဥဗ္ဗရိတဗ္ဗံ သိယာ။
ကြွင်းသော ပါဠိဖြင့် ပဋိပဒါကို ပြသည်ကား အလွန်ရှည်သည်။ ကြောင့်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာ။ ။သာပနံ ပဋိပဒါ ယတ္ထ ပဝတ္တတိ၊ ယထာ စ ပဝတ္တတိ၊ တံ
ဒဿေတံ အာကိဉ္ဇညာယတနံ သန္တတော မနသိကရောတိ သင်္ခါရာဝသေသ
သမာပတ္တိံ သာဝေတိတိ ဝုတ္တံ။ ။၃၃၉-ပ-၆။

ပဝတ္တိဋ္ဌာန ပဝတ္တိအာကာရကို ပြခြင်းငှာ ဟူလိုသော်....
အဘယ်ကား ပဝတ္တိဋ္ဌာန၊ အဘယ်ကား ပဝတ္တိအာကာရနည်း။ ကြောင့်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာ။ ။အာကိဉ္ဇညာယတနံ ဟိ စတုတ္ထာရူပဘာဝနာယ ပဝတ္တိဋ္ဌာနံ၊
သင်္ခါရာဝသေသသမာပတ္တိသာဝနာ ပဝတ္တိ အာကာရောတိ။ ။၃၃၉-ပ-၆။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌။ သန္တတောမသိကရောတိတိ၊ ကား။ “အယံ
သမာပတ္တိ၊ သည်။ သန္တာ ဝတ၊ ငြိမ်သက်ပေစူ။

အနုသန္တိ။ ။အဘယ် ဆိုသော သမာပတ္တိနည်း။ “ယတြဟိ” စသည်ကို မိန့်သော်-

ယတြ-ဟာ သမာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ ဘာဝဉ္ဇ၊ ပဌမာရူပဝိညာဉ်၏ ဆိတ်သည်၏
အဖြစ် နတ္ထိတော ပညတ်ဟူသော သို့စင်အလွန်သိမ်မွေ့စွာကို လျက်လည်း။
အာရမ္မဏံ ကရိတွာ၊ ရှိ။ ဌဿတိ နာမ၊ အံ့စရာတည်နိုင်ပေသည် တကား။

သဒ္ဓတ္ထာမိ။ ။ယတြ-ကား ပစ္စတ္တတ္ထ၊ ဟိ-ကား ပဒါထင်္ကာရ၊ နာမကား အစ္စရိ
ယတ္ထ။

ဣတိ ဝေ၊ သို့။ သန္တာရမ္မဏတာယ၊ ငြိမ်သက်သော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ နံ အာကိဉ္ဇညာယတနံကို။ “သန္တာ”တိ၊ ငြိမ်သက်ပေစူဟု၊ မနသိ
ကရောတိ၊ ၎င်း။

၁။ ယတြဟိ နာမာတိ ယာနာမ-ဟု ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာ ၃၃၉-ပ-၆-၌ ဆိုသည်ကို
ရည်သည်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။သန္တာရုပ္ပကတဘယ၊ န ဈာန သန္တဘယ၊ ဈာန်၏ ငြိမ်သက်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား မတုတ်ဟုလှမ်း၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ထွန်သင့်အံ့
နည်းဟူမူ။ န ဟိ တတိယာရုပ္ပသမာပတ္တိ စတုတ္ထာရုပ္ပဋ္ဌာနတော သန္တာ။ ။၃၃၉
၀-၉-ဝိဒီ။

စောဘကဆရာသည်။ ။အကြင်ဈာန်ကို သန္တအားဖြင့် နှလုံးသွင်းအံ့။ ထို ဈာန်၌
အာဓိနဝကိုမြင်ခြင်း မဖြစ်ကလည်း သမတိက္ကမ သည်ပင် မဖြစ်ရာဟု ပြလို၍
“သန္တတော စေ၊ ပ။ ဟောတိ” ဟူသည်။ ပရိဟာရ်ဆရာကား “အနာဝဇ္ဇိတု
ကာမတာယ” ဟု ပရိဟာရ်မူသည်။ ထိုပါဠိဖြင့် အာဓိနဝ ဒဿနသည် ရှိသည်
သာဟု ပြ၏။

သန္တတော၊ အားဖြင့်။ စေ မနသိကရောတိ၊ အကယ်၍ နှလုံးမူအံ့။ ကထိ၊
ကြောင့်။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ဟောဟိ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊
တည်း။ အနာဝဇ္ဇိတုကာမတာယ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကျမ်းတစ်စသည်ကား...သောတိတိ အာဓိနာ ပုတ္တမေဝတ္ထံ ပါကဋတရုံကရော
တိ။ ။၃၃၉-၀-၉-ဝိဒီ။

ထိုသောတိစသော စကား၌ အကြင် ဈာန်၌ အဘိရုတိ-အလွန်မွေ့လျော်
ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ထိုဈာန်၌ အာဝဇ္ဇန သမာပဇ္ဇန စသော ပဋိပတ်သည် ဖြစ်
ကောင်း၏။ ထို ပဋိပတ္တိသည်ကား ထိုယောဂီအား တတိယာရုပ္ပ၌ အချင်းခပ်
သိမ်း မရှိခဲ့သက်သက်မူကား ထို တတိယာရုပ္ပမှတစ်ပါး အာရုံ မရှိကာမျှတည်း
ဟု ပြလို၍ “ကိစ္ဆာပီတိ အာဓိမာဟ” စသည်ကို မိန့်သတည်း။

ဟိ-တံပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ သော ယောဂီ၊ သည်။ နံအာကိဉ္ဇညာယတနံ၊
ကို။ သန္တတော၊ ဖြင့်။ ကိစ္ဆာပီ မနသိကရောတိ၊ အကယ်၍ နှလုံးထား၏ရှင်။
အထခေါ၊ ထိုသို့သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ “အဟံ၊ သည်။” တေ
ဈာနံ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇိဿာမိ၊ နှလုံး သွင်းအံ့။ သမာပဇ္ဇိဿာမိ၊ ဝင်စားအံ့။ အဓိ
ဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ဆောက်တည်အံ့။ ဝုဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ထအံ့။ ပစ္စဝေက္ခိဿာမိ၊ အံ့” ။
ဣတိ၊ သို့။ သေ သော အာဘောဂေါ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။
သေ-သော သမန္နာဟာရော၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ အဖန်ဖန် နှလုံးသို့ဆောင်
ခြင်းသည်။ သေ-သော မနသိကာရော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊

၀။ ဤစကားကိုကား ပိတုဒ္ဓိမင်္ဂါကော ပ-၉ ၃၃၉-နာကို ကြည့်၍ တက်သည်။
ဆရာတော်ကြီး၏ တက်ရင်းစကားကို ထိုထိုပါးက ကြည့်ရှုလေ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-အရူပါဝစရကုသလပဒ

ကား။ အာကိစ္ဆညာယတနတော၊ ဈာန်ထက်။ နေဝသညာ နာသညာ ယတနဿ၊ ဈာန်၏။ သန္တတရ ပဏီတတရ တာယ၊ အလွန်ငြိမ်သက် အလွန် မှန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ထိ တံပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ။ ရာဇော၊ သည်။ မဟာစွာရာဇာနဘာဝေန၊ မြတ်သော မင်းအာနုဘော်ဖြင့်။ “မဟန္တ မေဝ မဟစ္စံ၊ ပြု”။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရ ဂတော၊ မြတ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်းထက် တည်လျက်။ နဂရ ဝီထိယံ၊ ဌံ။ ဝိစရန္တော၊ မြို့လည်တော်မူလသော်။ ဒန္တကားရာဒယော၊ ပန်းပွတ်သမားအစ ရှိကုန်သော။ သိပ္ပိကော၊ အတတ်သည် တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဝတ္ထံ၊ ကို။ ဒဠံ၊ မြို့စွာ။ နိဝါ သေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဧကေန၊ တထည်သော အဝတ်ဖြင့်။ သီသံ၊ ကို။ ဝေဠေတွာ၊ ရစ်၍။ ဒန္တဗုဏ္ဏာဒီဟိ၊ ဆင်စွယ်မှုန့် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သမော ကိတ္တဂတ္ထေ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြမ်းသော ကိုယ်ရှိကုန်လျက်။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒန္တ ဝိကတိအာဒိနိ၊ ဆင်စွယ်ကြုတ် အထူး ပွတ်လုပ်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ သိပ္ပါနိ၊ အတတ်တို့ကို။ (ထည့်)။ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ “ရေ၊ အို အမတ်တို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ အံဟော ဆေကာ ဝတ၊ ဩော်...တတ် ပေကုန်စွ တကား။ ဤဒိသာနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ သိပ္ပါနိပိ၊ သိမ်မွေ့သော အတတ်တို့ကို လျက်လည်း။ ကရိဿန္တိနာမ၊ အံစရာပြုနိုင်ပေ ကုန်၏”။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုအတတ်သည်တို့၏။ ဆေကတာယ၊ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်၌။ တုဿတိ၊ နှစ်သက်ကား နှစ်သက်၏။ စ၊ ထိုသို့ပင် နှစ်သက်သော်လည်း။ “အဟံ၊ သည်။ ရဠံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝေဠပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သိပ္ပိကော၊ အတတ်သည်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရဘိ မူကား။ အဟော ဝတ၊ ဩော် ကောင်းလေစွ”။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဣတိ ဝေ စိတ္တံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုသို့မဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ရဠသိရိယာ၊ မင်းအဖြစ်ဟူသော အသရေ၏။ မဟာ နိသံသ တာယ၊ များသော အာနိသင် ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ သောရာဇော၊ ထိုမင်းသည်။ တေသံ သိပ္ပိနိ၊ ထို အတတ်သည် တို့၏။ ဇိဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ တိဏာယပိ၊ မြက်မျှလည်း။ အမည မာနော၊ မမှတ်သည်ဖြစ်၍။ (ထည့်)။ သိပ္ပိကော၊ အတတ်သည်တို့ကို။ သမ တိက္ကမိတွာ ဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊ သွား၏သို့။ ဝေ မေဝ၊

ဤအတူလျှင်။ သေ ခေသံ၊ ဤ ယောဂါဝစရသည်။ တံ သမာပတ္တိံ ၊ ထို အာကိဉ္ဇညာယတန သမာပတ်ကို။ သန္တတောဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ မနသိကဏေတံ၊ ရှင့်။ အထခေါ၊ ထိုသို့သော်လည်း။ အထ၊ ထိုယောဂါဝစရအား။ “အဟံ၊ သညံ၊ ဧတံ သမာပတ္တိံ ၊ ကိ။ အာဝဇ္ဇိဿာမိ၊ အံ။ သမာပဇ္ဇိဿာမိ၊ အံ။ အဓိဋ္ဌ ဟိဿာမိ၊ အံ။ ဝုဋ္ဌဟိဿာမိ၊ အံ။ ပစ္စဝေက္ခိဿာမိ၊ အံ” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သေ- သော အာဘောဂေါ၊ သညံ။ သေ-သော သမန္နာဟာရော၊ သညံ။ သေ- သော မနသိကာရော၊ သညံ။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်ကတည်း။ သော၊ ထိုယောဂါဝစရသည်။ တံ တတိယာရူပသမာပတ္တိံ ၊ ကိ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တ နယေန၊ ‘သန္တာဝတားယံ သမာပတ္တိံ’ ဤသို့စသဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ (ထည့်)။ သန္တတော-သန္တာ ဣတိ၊ ငြိမ်သက်စူး-ဟူ၍။ မနသိက ရောန္တော၊ ၍။ ပရမသုခုမ-ဥက္ကံသဂတသုခုမဘာဝံ၊ အလွန်အကဲသို့ ရောက် သော သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်သော။

ဝိနိစ္ဆဗတ္ထ။ ။ အပ္ပနာဂ္ဂတ္ထံ ရှိသည်ကား ဇီကာနှင့်မညီ။ ရှိတိုင်းယောဇနာမူ ပရမသုခုမံ၊ အလွန်အကဲ ထိမ်မွေ့စွာသော။ အပ္ပနာဂ္ဂတ္ထံ၊ အပ္ပနာအဖြစ်သို့ ရောက်သော။ ပေး။

တံ သညံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ။

ဧဝာနာ။ ။ ဈာန်ထိုရောက်သည် မဟုတ်သော။ သညာသိသေ န ဟိ ဧဝေနာ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဇီကာ။ ။ အထယ်ထိုသော သညာနည်း။

ယာယ သညာယ၊ ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ သညံ၊ (ထည့်)။ နေဝသညီ နာသညီနာမ၊ သညံ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခါရာဝသေသ သမာပတ္တိံ ၊ ရန်ရင်းသော သင်္ခါရ တို့မှ ကြွင်းကျန်သော အလွန်သိမ်မွေ့သော သင်္ခါရမျှဖြစ်သော သမာပတ်ကို။ ဘာဝေတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ။ တံ တာဒိသံ၊ သော။ သညံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဇီကာ။ ။ သင်္ခါရာဝသေသ သမာပတ္တိန္တိ ဥက္ကံသဂတ သုခုမတယ သင်္ခါရာနံ သေသတာမတ္ထံ သမာပတ္တိံ ။ ၊ ၃၃၉-ပ-၆။

ရင်းအနက်။ ။ ဥက္ကံသဂတသုခုမ တာယ၊ အလွန် အကဲသို့ ရောက်သော ထိမ်မွေ့ သော သင်္ခါရ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သင်္ခါရာနံ၊ ရန်ရင်းသော သင်္ခါရတို့မှ။ သေသတာ မတ္ထံ၊ အကြွင်းအကျန် ထိမ်မွေ့သော သင်္ခါရမျှ ဖြစ်သော။ သမာပတ္တိံ ၊ ကိ။ ပေး။ တာအနက်မရ။

၀။ ပရမသုခုမန္တိ ဥက္ကံသဂတထာဝံ-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဇီကာ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ၊ အရူပါဝစရကုသလပဒ

မဏိသာရမဇ္ဇူသာ။ ။ သင်္ခါရာဝသေသသုခုမဘာဝေန ဝိဇ္ဇမာနတ္ထာတိ ဩဠာ
ရိကသင်္ခါရေဟိ အဝသေသသုခုမဘာဝေန ဝိဇ္ဇမာနတ္ထာတိ အတ္ထော။ ။
၂၀၉-ပ။

သင်္ခါရာဝသေသ သမာပတ္တိန္တိ၊ သည်ကား။ အစွန္တ သုခုမ ဘာဝ ပုတ္တ သင်္ခါရံ၊
အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍ သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်လျက် မပြော
စလောက် သင်္ခါရမျှဖြစ်သော။ စတုတ္ထာ ရူပ သမာပတ္တိံ ကို။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။ အန္တမတိစ္စ အစွန္တံ၊ တတော သုခုမတမံ နာမ နတ္ထိ။ တထာ
ပရမုတ္တံသဂတသုခုမသင်္ခါရန္တိ အတ္ထော။ ။ ၃၃၉-ပ-၆။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ အကြပ် ပရမုတ္တံသဂတသုခုမထက် သုခုမတမ မည်သည်မရှိ။
ထိုသို့သော ပရမုတ္တံသ ဂတ သုခုမ သင်္ခါရဟူလိုသော်....

သို့သော် အဘယ်ကြောင့် သင်္ခါရာဝသေသ သမာပတ္တိ ဟူသနည်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။ ပဌမဇ္ဈာနဝစာရတော ပဌာယ ဟိ တံ ဂစ္ဆန္တိယာ ဝိယ
ပဝတ္တမာနာယ ဘာဝနာယ အနုတ္တမေန သင်္ခါရာ တတ္ထ အန္တိမကောဋ္ဌာသတံ
ပါပိတာ။ တတော ပရံ နိရောဓော ဧဝ၊ န သင်္ခါရပဝတ္တိတိ။ တေန ဝုစ္စတိ
သင်္ခါရာဝသေသ သမာပတ္တိန္တိ။ ။ ၃၃၉-ပ-၆။

ဣဒါနိ၊ ဌံ။ ယံ တံ စတုက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကျင့်စဉ်ဖြင့်။ အဓိဂတယ၊
ရအပ်ပြီးသော။ သညာယ၊ ၎င်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ “နေဝ။ ပ။ နန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။
တံ စတုက္ခန္ဓံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ ကုသိုလ်စသော ဝိသေသဖြင့် အထူး ပြုအပ်
သော ပရမတ္ထ အားဖြင့်။ ဒသေတုံ၊ ငှာ။ “နေဝသညာ။ ပ။ ဓမ္မာ” တိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ ကို။ သမာပန္နဿဝါ၊ ဝင်စားသသူ၏
၎င်း။ ဥပပန္နဿဝါ၊ ထိုဘုံ၌ ဖြစ်သသူ၏၎င်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရိဿဝါ၊
မျက်မှောက်ချမ်းသာ ခံစား၍နေသသူ၏၎င်း။ စိတ္တစေတသိကာ၊ ကုန်သော။
ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။

အနုသဓမ္မကျမ်းဂိုးတက်။ ။ ထိုသို့ သုံးတွေဟောမူလည်း ဝိသေသအားဖြင့် အဓိ
ပညာသိက္ခာ၏ အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်သော ခန္ဓာကို ဤ၌လိုရကား။ “ဗုဒ္ဓဓမ္မာပန္နဿ”
စသည်ကိုမိန့်။

တေသု၊ ထိုသုံးဦးတို့တွင်။ ဣဝ-စတုတ္ထာရူပုပ္ပါဒိကာရေ၊ ဌံ။ သမာပန္နဿ၊ ၎င်း။
စိတ္တစေတသိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အဓိပ္ပေတု၊ ကုန်၏။

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

56
A

ထွေ-နေဝသညာ နာသညာယတနန္တိဝစေန၊ ဌိ။ ဝစနထောပန၊ကိုကား။
ဝေံ သို့။ ဝေဒိတဗျော၊ ဓိ။ ဟေဋ္ဌိမဗျာနေသုဝိယ၊ (ထည့်) အောက်ဖြစ်သော
ဈာန်တို့၌ကဲ့သို့။ ဩဋ္ဌာရိကာယ၊ ရုန့်ရင်းသော။ သညာယ၊ ဓိ။ အဘာဝ
တော-အဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ (နေဝသအတ္ထိနှင့်
စပ်)။ သုခုမာယ၊ သော။ သညာယ၊ ဓိ။ ဘာဝတော-အတ္ထိတာယစ၊ ရှိသည်
၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ (နာသညံနှင့်စပ်)။ သသမ္ပယုတ္တ ဓမ္မဿ၊ သော။ အဿ
ဈာနဿ၊ အာ။ သညာ၊ ရုန့်ရင်းသော သညာသည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ။ တံဈာနံ၊
သည်။ (ထည့်)။ အသညဉ္စ၊ သိမ်မွေ့သောသညာမရှိသည်လည်း။ န၊ မဟုတ်။

ဒှုဏ်ချက်။ ။ စကြေ။ ဝိကြေထည်း ဟူသင့်၏။ နာသညန္တိ လိုသည်။ နာသညာ
မလို။ “နာဝိ အသညံ အဝိဇ္ဇမာန သညန္တိ”။ ဋီကာကျော်။

ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံဈာနံ၊ သည်။ နေဝသညာ နာသညံ၊ မည်၏။

ပုဒ်ပြီးပုံ။ ။ အလယ် ည၏ အကို ဒိဗပြု။ တနည်း။ နှုကို အန်ပြု။ အန သညဉ္စာတိ
အတ္ထော။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ ၃၄၀-၀-၆။

တံဈာနံ၊ သည်။ နေဝသညာ နာသညဉ္စ၊ ရုန့်ရင်းသော သညာမရှိ သိမ်မွေ့
သော သညာမရှိသည် မဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနာယတန
ဓမ္မာယတန ပရိယာပန္နတ္တာ၊ ဌိ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာယ
တနဉ္စ၊ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓနဝ။ ပ။
နံ၊ မည်၏။

မဏိဿာရမဇ္ဈုသာမိပ္ပိယတ္ထ။ ။ နေဝသညာတိတ္ထေ နကာရတ္ထော နေဝသဋ္ဌေါ
အဘာဝတ္ထော၊ နာသညန္တိတ္ထေ နကာရော အညတ္ထော၊ အကာရော အဘာ
ဝတ္ထော။ ။ ၂၀၀-၀။

ဝေနုတ္ထာဒိ။ ။ နေဝသညာ နာသညာတိ နေဝသညာတိ နေဝသညာ၊ နသညာ
အသညာ၊ န အသညာတိ နာသညာ၊ နေဝသညာစ သာနာသညာစာတိ နေဝ
သညာ နာသညာတိ အတ္ထိ ဒထေန္တော အာဟ အထဝါတိ အာဒိ။ ။ မဏိ
သာရမဇ္ဈု-၀-၂၀၀။

အထဝါ၊ ကား။ တွေစတုတ္ထာရုပေ၊ ဌိ။ ယာအယံ သညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တာ၊ ထိုစတုတ္ထာရုပေ၌ရှိသော သညာသည်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-အရူပါဝစရကုသလပဒ

ပါဠိ၌ နုနုနုနု။ ။ကဏ္ဍာ သာ နေဝသညာ ဟောတိတိ အာဟ ပဋုသညာကိစ္စံ
ကာတုံ အသမတ္တတာယာတိ။

ကဏ္ဍာ ပန အသညာတိ အာဟ သင်္ခါရာဝသေသသုခုမထာဝေန ဝိဇ္ဇမာ
နတ္ထာတိ။

ပဋုသညာကိစ္စံ၊ ဝိပဿနာ၏ အာရုံအဖြစ်သို့ရောက်၍ ငြီးငွေ့ခြင်းကို ဖြစ်စေ
ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ထင်ရှားသော သညာကိစ္စကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ အသမတ္တ
တာယ၊ ကြောင့်။ နေဝသညာ၊ သညာမမည်။ ဝါ၊ သညာမဟူစလောက်။
သင်္ခါရာဝသေသ သုခုမတာဝေန၊ ရှုန်ရင်းသော သင်္ခါရတို့မှ ကြွင်းကျန်သော
သိမ်မွေ့သော သင်္ခါရ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇမာနတ္ထာ၊ ကြောင့်။ အသညာ၊
သိမ်မွေ့သော သညာမဟုတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
နေဝသညာ နာသညာမည်၏။ သာ မေဇာတိ၊ သည်။ နေဝသညာ နာသညာ
စ၊ ရှုန်ရင်းသော သညာ မဟုတ်၊ သိမ်မွေ့သော သညာမဟုတ်သည် မဟုတ်
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသဓမ္မာနံ၊ ဖဿ၊ စသော ကြွင်းသော တရား
တို့၏။ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ နိဿယစသောပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် တည်ရာဟူသော
အနက်ကြောင့်။ အာယတနဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။
နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ မည်၏။

အဝိပ္ပါယ်ကား... ဤဒုတိယဝိကင်္ဂ၌ နေဝ-န အ-တို့သည် အညတ္တ နှင်နှင်တည်း။
ထို့ကြောင့် နေဝသညာ နာသညာ ဟူသောနှစ်ပုဒ်ဖြင့် သညာ၏ သဘောကို
သာ ပြအပ်သည်မှတ်။

အနုသဒ္ဓေကား... ဤဈာန်၌ အကြင် အကြောင်းဖြင့် သညာသည်သာ ဤထို
သဘောရှိသည်ဖြစ်၏။ ထို အကြောင်း အဘယ်နည်းဟု၊ ကြောင့်။ “န ကေဝ
လဇ္ဈတ္တ” စသည်ကို မိန့်သော်....

ယင်းသို့သော် နေဝ ဝေဒနာ၊ စသည်မည်လျက် သညာအားဖြင့်သာ ဈာန်
ကိုအာဟုကြောင့် မှတ်သနည်းဟု၊ ကြောင့်။ “သညာသီသေန ။၈။ ကတာ”
ဟူသည်။ “နာနတ္ထကာယ နာနတ္ထသညိနော” စသည်တို့ကိုဆိုတည်း။

စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဣ၊ ဤစတုတ္ထာရုပ္ပ၌။ ကေဝလံ၊ သက်သက်ကား။
သညာ ဝေ၊ သာလျှင်။ ဒေသိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။
အထခေါ-သစ္စတော၊ အဟုတ် အမှန်အားဖြင့်ကား။ ဝေဒနာပိ၊ သည်လည်း။
နေဝ ဝေဒနာ နာဝေဒနာ၊ မည်၏။ စိတ္တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ နေဝစိတ္တံ နာစိတ္တံ၊

မည်၏။ ဖဿောပိ၊ သည်လည်း။ နေဝ ဖဿော နာဖဿော၊မည်၏။ သေသ
 သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေသု၊ ယခင် လေးပါးမှ ကြွင်းသော သမ္ပယုတ်တရားတို့၌။
 သေ နယော၊ ကို။ နေတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ သညာ သီသေန၊
 ဖြင့်။ အယံ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သေ အတ္ထော၊ တစုံတခုသော ဝိသေသကိုစွဲ၍ သဘော
 အားဖြင့် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုအပ်သော ဓမ္မ၏ပင် တစုံတခုသော ဝိသေသကိုစွဲပြန်၍
 မရှိဟူ၍ ဆိုသင့်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဤအနက်ကို။ ပတ္တ မက္ခန္ဓာ တေလပ္ပ
 ဘုတိဘိ၊ သပိတ်သုတ်သော ဆီ၊ အစရှိကုန်သော။ ဥပမာဟိ စ၊ တို့ဖြင့်လည်း။
 ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ ထင်ရှား ပြအပ်၏။ သာမဏေရော၊သည်။ တေလေန၊ဖြင့်။
 ပတ္တံ၊ ကို။ မက္ခေတွာ၊၍၊ ဌပေသိ ကိရ၊ ထားသတတ်။ တံ၊ ထိုသာမဏေကို။
 ယာဂု ပါနကာလေ၌။ ထေရော၊သည်။ “ပတ္တံ၊ကို။ အာဟာရတိ၊ ဆောင်ခဲ့
 လောဟု”။ အာဟာ၊၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ “ဘန္တေ၊ရား။ ဖတ္ထော၌။
 ဘေလံ အတ္ထိ၊ဆီရှိ၏”။ ဣတိ၊သို့။ အ ကပ္ပိယဘာဝံ ဥပါဒါယ၊ (ထည့်)။
 မအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုစွဲ၍။ အာဟာ၊၏။ တတော၊မှ။ “သာမဏေရ၊သာမဏေ။
 တေလံ၊ ဆီကို။ အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့။ နာဠိ၊ ဆီကျည်ကို။ ပူရေသာမိ၊ ပြည့်
 စေအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္ထော၊ သော်။ “ဘန္တေ၊ဘုရား။ တေလံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ”။ ဣတိ၊သို့။ နာဠိ ပူရဏံ၊ဆီကျည်ပြည့်လောက်သော ဆီကို။ ဥပါဒါယ၊
 စွဲ၍။ အာဟာ၊၏။

အနုထဓန္ဒ ကျမ်းရိုးတက်ကား။ ။အကြင် အနည်းငယ်သော ဆီကိုလည်း အတ္ထိ
 ထန္တေတေလံဟု အကပ္ပိယဘာဝကိုစွဲ၍ ဆို၏။ ထို ဆီကိုပင် နတ္ထိ ထန္တေ တေလံ
 ဟု နာဠိပူရဏကိုရည်၍ ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကိုပြခြင်းငှာ “တတ္ထ ယထာ”
 စသည်ကို မိန့်သော်....

တတ္ထ၊ ထို ဥပမာစကား၌။ အန္တောဝုတ္တတ္တာ၊ အန္တောဝုတ္တ၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ယာဂုယာ၊ ယာဂုနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အ ကပ္ပိယဌေန၊ မအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ “တေလမတ္ထိ” တိ၊ဆီရှိ၏ဟု ဆိုခြင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊၏သို့။
 နာဠိ ပူရဏာဒိနံ၊ ဆီကျည် ပြည့်လောက်သော ဆီ၊ အစရှိသည်တို့၏။ အ
 အာဝေန၊ ကြောင့်။ “နတ္ထိ” တိ၊ မရှိဟူ၍ ဆိုခြင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊
 ၎င်းသို့။ ဝေ တထာ၊တူ။ သာပိ သညာ၊ သည်လည်း။ ပဋ္ဌသညာကိစ္စံ၊ ထင်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-အရူပါဝစရကုသလပဒ

စွာသော သညာကိစ္စကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ အ သမတ္တ တာယ၊ ကြောင့်။ နှဝ သညာ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သင်္ခါရာဝသေသ သုခုမ ဘာဝေ၊ ရှုန့်ရင်း သော သင်္ခါရမှ ကြွင်းသော အလွန်တရာ သိမ်မွေ့စွာသော သင်္ခါရ၏ အဖြစ် ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ ကြောင့်။ နာသညာ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနုသန္ဓေကာ။ ။ ‘ကိ’ ပနေတ္ထ သညာကိစ္စံ’ဟု မေး၍ ထိုကို ဖြေခြင်းငှာ ‘အာရမ္မဏ သဗ္ဗာနနဉ္စေဝ’ စသည်ကို မိန့်သော်....

တ္ထေ၊ ဤစတုတ္ထာရူပသမာပတ်၌။ သညာကိစ္စံ၊ သညာ၏ ကိစ္စဟူသည်။ ကိ’ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အာရမ္မဏ သဗ္ဗာ နနဉ္စေဝ၊ အာရုံကို အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းသည်၎င်း။ ဝိပဿနာယ၊ ၏။ ဝိသယ ဘာဝံ၊ သို့။ ဥပဂန္ဓာ၍။ နိဗ္ဗိဒါဇနနဉ္စ၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ကို ဖြစ်စေခြင်း သည်၎င်း။ သညာကိစ္စံ၊ သညာကိစ္စမည်၏။

အနုသန္ဓေကာ။ ။ ယင်းသို့ အာရမ္မဏ သဗ္ဗာနနသည် သညာကိစ္စ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ သညာဖြစ်ထွက် ထိုသို့သော အာရမ္မဏ သဗ္ဗာနနစသော သညာကိစ္စကို အသယံကြောင့် ဤသညာပြုခြင်းမှာ မတတ်နိုင်ကောင်းသနည်းဟု။ ကြောင့်။ “ဒဟန ကိစ္စမိဝ” အစရှိသည်ကို မိန့်သော်....

ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ သုခေါဒကေ၊ ရေ၌။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ ဒဟန ကိစ္စံ၊ လောင်ခြင်းကိစ္စကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ ဣဝ၊ သို့။ သော သညာ၊ သည်။ သဗ္ဗာနန ကိစ္စမိ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းကိစ္စကိုလည်း။ ပဋ္ဌ၊ ထင်စွာ။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ သေသသမာပတ္တိသု၊ စတုတ္ထာ ရူပမှ ကြွင်းသော သမာပတ်၌။ သညာဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဝိပဿနာယ၊ ၏။ ဝိသယ ဘာဝံ၊ သို့။ ဥပဂန္ဓာ၍။ နိဗ္ဗိဒါဇနနမိ၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ကို ဖြစ်စေခြင်းကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ သင်္ခါရာဝသေသ သုခုမ ဘာဝေတ္ထိဖြင့် သာဠျင် ဤသညာ သည် ပဋ္ဌသညာကိစ္စကို ပြုခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ ထို့ကြောင့်သာဠျင် ဉာဏ်ဖြင့် ဟုလွယ်သည်ထည်း မဖြစ်။ ထို့ကြောင့် “နိဗ္ဗိဒါဇနနမိ ကာတုံ နသက္ကောတိ” ဟု သတည်း။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အညေသု၊ စတုတ္ထာ ရူပမှ တပါးကုန်သော။ ခန္ဓေသျှံ၊ အက တာဘိနိဝေသော၊ ဝိပဿနာ၌ နှလုံးသွင်းခြင်းကို မပြုဘူးသော။ ဝါ၊ မဖြစ်

စေဘူးသော သုံးသပ်ခြင်း၌ အလေ့အလာမရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နေဝ သညာ နာသညာယတနက္ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ သမ္ပသိတော၊၍။ နိဗ္ဗိဒံ၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်သို့။ ပတ္တု၊ ငှာ။ သမတ္ထော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သည် မည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။

အနုသန္ဓေကား။ ။သာဝကဟူက မစွမ်းနိုင်သည်ချည်းထောဟု။ ကြောင့် “အပိ စ”စသည်ကို မိန့်။

အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သခင်သာရိပုတြာ သည်။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်ပေ၏။ (လိုက်)။

အနုသန္ဓေကား။ ။အကတဘိ နိဝေသော ဟူသောကြောင့် ကတဘိ နိဝေသ ပြစ်က စွမ်းနိုင်သည်ချည်းလောဟု။ ကြောင့် “ပကတိ ဝိပဿကော” စသည်ကို မိန့်သော်....

ပန၊ဆက်၍ဆိုအံ့။ ပကတိ ဝိပဿကော၊ ပြကတေအားဖြင့် ဝိပဿနာဂ္ဂတတ် သသူသည်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ခန္ဓာ၊စသည်ကို မုခပြုသဖြင့် ဝိပဿနာကို နှလုံးသွင်း၍ ခွါရ၊ အာရုံတို့နှင့်တကွ ပဝတ္ထဓမ္မတို့ကို ဝိပဿနာ ဂ္ဂတတ်သည်ဟူလို။

မဟာ ပညော၊ပညာကြီးသည်ဖြစ်၍။ သာရိပုတ္တ သဒိသောဝ၊ သာရိပုတြာနှင့် ဉာဏ်ချည်တူသသူသာလျှင်။ သက္ကုဏေယျ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ တတ်နိုင်ရာ၏။

အနုသန္ဓေကား။ ။အကြင် အခြင်းဖြင့် တတ်နိုင်၏။ ထိုအခြင်းအရာကို ပြခြင်းငှာ “သောပိ”စသည်ကို မိန့်သော်....

သော ပိ၊ ထိုသာရိပုတြာ ထေရ်ကျော်သဘွယ် ပညာကျယ်သော ပကတိ ဝိပဿက ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤနေဝသညာ နာသညာယတန တရားတို့သည်။ အဟုတော၊ ရှေးကမရှိကုန်မူ၍။ သမ္မောန္တိ ကိချ၊ ယခုဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဟုတော၊ ယခုဖြစ်၍။ ပဋိဇေန္တိ ကိချ၊ ပျက်ကုန် သတတ်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကလာပ သမ္ပသနေနေဝ၊ အပေါင်းအားဖြင့် သုံးသပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝါ၊ စတုတ္ထာရုပ္ပစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ အကျုံး ဝင်သော ဖဿာဒိ ဓမ္မတို့ကို အသီးအသီး မဝေဘန်မူ၍ တပေါင်းတည်းယူ၍ အပေါင်းအားဖြင့် သုံးသပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။နယ ဝိပဿနာ, ဟု ဆိုအပ်သော ကထာပသမ္ပသန အစွမ်းဖြင့် ဟူလို။

သက္ကုဏေယျ၊ ရာဇိ။ အနုပဒ ဓမ္မဝိပဿနာ ဝသေန၊ ဖဿ-စသော တရား တို့ကို ခွဲခြမ်း ဝေဘန်၍ အသီးအသီး သရုပ်အားဖြင့်ယူ၍ အနိစ္စ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သုံးသပ်ခြင်း ဟူသော အဘို့အဘို့အားဖြင့် ဖဿာဒိဓမ္မတို့ကို ရှုသော ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်ကား။ နော သက္ကုဏေယျ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ သော သမာပတ္တိ၊ ဤစတုတ္ထာ ရူပသမာပတ်သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း ဖြင့်။ ဓမ္မသေနာပတိနာပိနာမ၊ ဓမ္မ သေနာပတိ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်သည်လျက် လည်း။ အနုပဒံ၊ ဖဿာ ဒိဓမ္မဘို့ကို အသီးအသီး သရုပ်အားဖြင့် ကောက်၍ အဘို့အဘို့အားဖြင့်။

ပဗနိပ္ပန္နံ ။ အနုပဒံ၌ ပဒေနပဒေန ဟူအပ်လျက် ဝိစ္စာဇောတက အနုသဋ္ဌါ အယဉ် ကမ္မပ္ပဝစနိယယုတ္တေ သုတ်ဖြင့် တတိယာ အနက်၌ ငုတိယာသက်၍ အနုပဒိနေသည်။

န ဝိပဿနေယျ၊ ဝိပဿနာကို မဖြစ်စေနိုင်။ (ထည့်)။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းဖြင့်။ သုခုမတ္တံ၊ သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂဇာ၊ ရောက်၏။

၏ဆက်။ ပတ္တ မက္ခန တေလူ ပမာယ၊ သပိတ်သုတ် ဆိုဥပမာဖြင့်။ ဝိဘာဝေတဗ္ဗော ယထာ၊ ၎င်းသို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ မဂ္ဂ၊ ဒက္ခ ပမာယပိ၊ ခရီး၌ရှိသော ရေဥပမာဖြင့်လည်း။ အယံ အတ္ထော၊ ကျို။ ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၏။ မဂ္ဂ ပဋိပန္နဿ၊ ခရီးသွားသော။ ထေရဿ၊ အညတရထေရ်၏။ ပုရတော၊ ရွှေ၌။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော။ သာမဏေရော၊ သည်။ ထောက် ဥဒကံ၊ အနည်းငယ်သော ရေကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဥဒကံ၊ ရေ။ ဥပါဟနာ၊ တို့ကို။ ဩမုဉ္ဇထ၊ ချွတ်တော်မူကုန်လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ တတော တဒါ ကာလေ၊ ၌။ ထေရေန၊ သည်။ သစေ ဥဒကံ အတ္တိ၊ အကယ်၍ ရေရှိ သည်ဖြစ်အံ့။ နှာနသာဋကံ၊ ရေသနပ်ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့။ နှာယိဿာမ၊ ရေချိုးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “ဘန္တေ၊ ရား။ နတ္ထိ၊ ရေမရှိ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ ဥပါဟန တေမန မတ္တ ဋ္ဌေန၊ ဘိနပ်စုပ်လောက်ရုံမျှ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဥဒကမတ္ထိ”တိ၊ ရေရှိ၏ ဟူသော စကားသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၎င်းသို့။ နှာယနဋ္ဌေန၊ ရေချို

လောကံသော အနက်အားဖြင့်။ “နတ္ထိ” တိ။ မရှိဟူသော စကားသည်။
 ဟောတိ ယထာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ သာပိ သညာ၊ သည်လည်း။ ပဗ္ဗု
 သညာကိစ္စံ ကိ။ ကာတံ၊ ငှာ။ အသမတ္ထတာယ၊ ကြောင့်။ နေဝ သညာ၊ မည်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခါရာဝသေသသုခုမဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇမာနတ္ထာ၊
 ကြောင့်။ နာသညာ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကေလဉ္စ၊ စင်စစ်သော်
 ကား။ ဧတေ ဟေဝ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဥပမာတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဘာဝေ
 တဗ္ဗော၊ သည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ အညာဟိပိ၊ တပ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။
 အနုရူပဟိ၊ လျော်ကုန်သော။ ဥပမာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သေ-သော အတ္ထော၊ ကို။
 ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတနေ၊ ရုန်ရင်းသော သညာ
 မရှိ၊ သိမ်မွေ့သော သညာမရှိသည်မဟုတ်သော ဓမ္မာယတနံ အကျုံးဝင်
 သော ဈာန်၌။ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော။ ဣမာယ သညာယ၊ ဤသညာနှင့်။ ဝါ၊
 ကား။ နေဝသညာ နာသညာ ယတန ဘူဘာယ၊ ရုန်ရင်းသော သညာ
 မဟုတ်၊ သိမ်မွေ့သော သညာမဟုတ်သည် မဟုတ်သော ဖဿ-စသော ကြွင်း
 သော တရားတို့၏ နိဿယ-စသော ပစ္စည်းအားဖြင့် တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်
 သော။ ဣမာယ သညာယ၊ နှင့်။ သဟဂတံ၊ တကွဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နေဝသညာ နာသညာ ယတန သညာ သဟ ဂတံ၊
 မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤနေဝသညာ နာသညာ ယတန သညာ သဟ ဂတံ-ဟူသော
 အမည်သည်။ အာကိဉ္ဇညာယတနသမာပတ္တိအာရမ္မဏဿ၊ အာကိဉ္ဇညာယ
 တနသမာပတ်လျှင် အာရုံရှိသော။ ဈာနဿ၊ ၎င်း။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဣဓ၊ ဤနေဝသညာ နာသညာယတန ဈာန်၌။ အာကိဉ္ဇညာယတန
 သမာပတ္တိယာ၊ အာကိဉ္ဇညာယတန သမာပတ်၌။ နိကန္တိ ပရိယာဒါန ဒုက္ခ
 တာယ၊ တပ်ခြင်းကို ကုန်စေခြင်း၏ ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခာပဋိ
 ပဒါ၊ မည်၏။ ပရိယာဒိန္န နိကန္တိကဿ၊ ကုန်စေအပ်ပြီးသော နိကန္တိ ရှိသ
 သူ၏။ အပ္ပနာ ပရိဝါသ ဒန္တတာယ၊ အပ္ပနာဖြစ်ခြင်း နှေးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဒန္တာဘိညာ၊ မည်၏။ ဝိပရိယာယေန၊ ထိုမှပြန်သောအားဖြင့်။ သုခါ
 ပဋိပဒါ၊ ကိုင်း။ ခိပ္ပါဘိညာ စ၊ ကိုင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပရိတ္တ
 ကသိဏ္ဍာဂ္ဂိ မာကာသေ၊ ပရိတ္တ ဖြစ်သော ကသိဏ်းကို ခွါကြောင်း
 ကောင်းကင်၌။ ပဝတ္တိတဝိညာဏာပဂမာရမ္မဏံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ပဌမာ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-အဂ္ဂပါဝစရကုသလပဒ

ရူပဝိညာဉ်၏ ကင်းကွာ ပျောက်ကွယ်ခြင်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်လျှင် အာရုံရှိသော။ သမာပတ္တိကို။ အာရမ္မ၍။ ပဝတ္တိတာယ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိတ္တာ ရမ္မဏတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်၏။ ဝိပရိယာ ယေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပမာဏာ ရမ္မဏတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသ မေဝ၊ တည်း။

ဂါထာအနက်။ ။ အ သဒိသ ရူပေ၊ ဒုတ္တိံ သ မဟာပုရိသလက္ခဏာ အသိ တာ နုဗ္ဗန္တန ဗျာမပ္ပဘာ ဧကတုမာလာ အစ ရှိကုန်သော ရူပဂုဏ်တို့ဖြင့် သူတပါးတို့နှင့် မတူသော ရူပကာယ ရှိတော်မူသော။ “တနည်း” မတူသော သဘောရှိတော်မူသော။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ဤ ဝိကင်၌ ရူပသဒ္ဓါသည် “ယံ လောကေ ဝိယရူပံ သာတ ရူပံ” စသည်တို့ကဲ့သို့ သဘာဝတ္ထတည်း။ ထိုသဘာဝတ္ထဖြင့် ဒသဗထ စတုဝေသာ ရဇ္ဇ၊ စသော ဂုဏ်ဝိသေသတို့နှင့် သမာယောဂကို ပြသောကြောင့် ဘုရား၏ ဓမ္မ ကာယ သမ္ပတ္တိဖြင့်လည်း အသဒိသ အဖြစ်ကို ပြအပ်၏။

နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သော။ ယံ အာရူပံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တံ အာရူပံ၊ ထို အာရူပတရားကို။ ဣတိ ဧဝံ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ တသ္မိံ အာရူပေ၊ ၌။ ပကိဏ္ဍက ကထာပိ၊ ထိုထိုဈာန်တို့၌ နှံ့သော အနက်ကိုယူ၍ ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ ဝိညေယျာ၊ ၍။ ။ (အရိယာဂါထာတည်း)။ ။ အဂ္ဂပ သမာပတ္တိယော ဟိ-ကား စုဏ္ဏိယ။

ဂါထာအနက်။ ။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ စ တဿောပိ၊ ကုန်သော။ ဣမာ အဂ္ဂပ သမာပတ္တိယော၊ တို့သည်။ အာရမ္မဏာ တိက္ကမတော၊ အာရုံကို လွန်သော အားဖြင့် သာလျှင်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တောသံ၊ ထိုလေးပါး ကုန်သော အဂ္ဂပသမာပတ်တို့၏။ အင်္ဂါ တိက္ကမံ၊ အင်္ဂါကို လွန်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိနော၊ တို့သည်။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တောသု၊ တို့တွင်။ ပဌမာ၊ လက်ဦးစွာသော အဂ္ဂပသမာပတ် သည်။ ရူပနိမိတ္တာ တိက္ကမတော၊ ကသိုဏ်းရုပ်ဟု ဆိုအပ်သော ပဋိဘာဂ နိမိတ်ကို လွန်သော အားဖြင့်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်

ဣန္ဒာဿယ ၄၃၈-၅၆

စိတ္တုပ္ပါဒ - ဒုတိယတွဲ
အဋ္ဌသာလိနိ

57
A

သော အရူပသမာပတ်သည်။ အာကာသာတိက္ကမတော၊ ကသိုဏ်းကို ခွါရာ အာကာသကို လွန်သောအားဖြင့်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ တတိယာ၊ သည်။ အာကာသေ ပဝတ္တိဘ ဝိညာဏာ တိက္ကမတော၊ အာကာသ၌ ဖြစ်စေအပ် သော ပဌမာရူပဝိညာဉ်ကို လွန်သောအားဖြင့်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ နဒုတိယာ ရူပဝိညာဏာတိက္ကမတော၊ (လှန်)။ ဒုတိယာ ရူပ ဝိညာဉ်ကို လွန်သောအား ဖြင့် မဖြစ်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အထဟုံကြောင့် ဤသို့ ဆိုသနည်း။ အာရုံဖြစ်သော ဝိညာဉ် ကိုသာ လွန်သည်မဟုတ်။ အာရမ္မဏိက ဝိညာဉ် ကင်းခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်သည် မဟုတ်လောဟူမူ။ ထို ဒုတိယာရူပဝိညာဉ်ကို လွန်သောအားဖြင့် ထိုဝိညာဉ်၏ သာ ကင်းခြင်းဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ထိုဝိညာဉ်ကိုသာ လွန်သည်ဖြစ်ရာ၏။ ထို ဝိညာဉ်၏အာရုံကို လွန်သည်မဖြစ်ရာ၊ အာရုံ၌ အပြစ်ကိုမြင်၍ အနာရမ္မဏ ကင်း ခြင်း လွန်ခြင်းကို မြင်ခြင်းသည် မသင့်။ ထို့ကြောင့်ဟူပေ။

စတုတ္ထာ၊ စတုတ္ထ အရူပသမာပတ်သည်ကား။ အာကာသေ ပဝတ္တိဘ ဝိညာ ဏာသ၊ အာကာသ၌ ဖြစ်စေအပ်သော ပဌမာရူပဝိညာဉ်၏။ အပ ဂမာတိက္က မတော၊ ကင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော နတ္ထိဘော ပညတ်ကို လွန်သောအားဖြင့်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုတ္ထောပိ၊ ကုန်သော။ ဣဒံ၊ အရူပ သမာပတ္တိ ယော၊ တို့သည်။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ အာရမ္မဏာ ဏိက္ကမတော၊ အာရုံကိုလွန်သောအားဖြင့်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဗျုတ်ရိုက်ကိုဆိုအံ့။ တောသု၊ တို့၌။ အင်္ဂါတိက္ကမံ၊ အင်္ဂါကို လွန်ခြင်းကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ရူပ ၁၀ စရသမာ ပတ္တိသု၊ တို့၌။ အင်္ဂါတိက္ကမော၊ သည်။ အတ္ထိဒိယ၊ ရှိ၏သို့။ တောသု၊ တို့၌။ အင်္ဂါ တိက္ကမော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ သဗ္ဗာသုပိ၊ ကုန်သော။ တောသု၊ တို့၌။ ဥပေက္ခာ၊ ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေဝေ ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂါ တိက္ကမော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝေ၊ ဤသို့ အင်္ဂါကိုလွန်ခြင်းမရှိသည်။ သန္ဓေပိ၊ ရှိသော်လည်း။

ဂါထာအနက်။ ။ဣဝ ဤအရူပ သမာပတ်၌။ ပစ္စိမာ ပစ္စိမာ၊ နောက် နောက်ဖြစ်သော သမာပတ်တို့သည်။ သုပဏိတ တရာ၊ အလွန် အထူး

သဖြင့် မွန်မြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနောက်နောက်
သော သမာပတ်တို့၏ အလွန်မွန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်၌။ ပါသာဒ တလ
သာဠိကာ၊ ပြာသာဒ်အပြင် ပုဆိုးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဥပမာ၊ တို့ကို။
ဝိညေယျာ၊ ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။လေးပါးကုန်သော ပါသာဒ တလတို့၏၎င်း ပုဆိုးတို့၏၎င်း
ပါသာဒ တလ သာဠကအဖြစ်ဖြင့်၎င်း ပမာဏအားဖြင့်၎င်း မျှသည်၏ အဖြစ်
ရှိသော်လည်း အထက်အထက်ဘုံ၌ ကာမဂုဏ်တို့၏၎င်း သုခသမ္ပယ စသည့်
တို့၏၎င်း ဝိသေသအားဖြင့် ပဏိတတရစသော အဖြစ်ကဲ့သို့ ထိုလေးပါးသော
သမာပတ်တို့၏လည်း အရူပအဖြစ်အားဖြင့်၎င်း၊ အင်္ဂါအားဖြင့်၎င်း သမကြ
သောအဖြစ်ရှိသော်လည်း သာဝနာ ဝိသေသအားဖြင့်ပြီးသော အထက်အထက်
၌ ပဏိတတရ-စသော အဖြစ်သည်ကား သာတိသယတည်း။ ဤအနက်ကို
ယထာဟိ၊ စသည်ဖြင့် ပြတော်မူပေ၏။

ဟိ-ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ။ စတု ဘူမကဿ၊ ဘုံလေးဆင့်ရှိသော။ ပါသာ
ဒဿ၊ ၏။ ဟေဠိမတလေ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗ နစ္စ၊ ဂီတ၊ ဝါဒီတ၊ သုရဘိ ဂန္ဓ၊ မာလဒ္ဓာ၊
သာဒုရသ၊ ပါန၊ ဘောဇန၊ သယနစ္စာဒနာဒိဝသေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော ကခြင်း၊
သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ ကောင်းသော နံသာ၊ ပန်း၊ ကောင်းသော ၎သ၊
ကောင်းသော အဖျော်၊ ဘောဇဉ်၊ အိပ်ရာ၊ အဝတ် အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။
ပဏိတာ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ပစ္စုပဠိတာ၊ ရှေးရှု
တည်ကုန်သည်။ အဿု-ဘဝေယျု၊ ကုန်ရာ၏။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယအပြင်၌။
တတော၊ ထိုပဌမအပြင်ထက်။ ပဏိတတရာ၊ အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်ကုန်သော။
ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ တတိယေ၊ ၌။ တတော၊ ထိုပဌမ၊ ဒုတိယအပြင်
ထက်။ ပဏိတ တရာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ စတုတ္ထေ၊ ၌။
သဗ္ဗပဏိတာ၊ အလုံးစုံသော အပြင်၌ရှိသော ကာမဂုဏ်ထက် မွန်မြတ်ကုန်
သော။ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ပစ္စုပဠိတာ၊ ကုန်သည်။ အဿု-ဘဝေယျု၊
ကုန်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ တာနီ စတ္တာရိပိ၊ ထိုလေးပါးသော
အပြင် တို့သည်လည်း။ ပါသာဒတလာနေဝ၊ ပြာသာဒ်အပြင်တို့သည် သာ
လျှင်။ ကိစ္ဆာပိ ဟောန္တိ၊ ရှင့်။ နေသံထိုအပြင်တို့၏။ ပါသာဒ တလ ဘာဝေန၊
ပြာသာဒ်အပြင်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိသေသော၊ သည်။ ကိစ္ဆာပိနတ္ထိ၊ ရှင့်။ ပန၊
သော်လည်း။ ပဉ္စကာမဂုဏ သမိဒ္ဓိဝိသေသေန၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်

ပြည့်စုံခြင်း အထူးဖြင့်။ ဟေဋ္ဌိမတော ဟေဋ္ဌိမတော၊ အောက်အောက်၌ ဖြစ်သောအပြင်ထက်။ ဥပရိမံ ဥပရိမံ၊ အထက်အထက်၌ ဖြစ်သော အပြင် သည်။ ပဏီတတရံ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၎င်း။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ကောယ ဣတ္ထိယာ၊ တယောက်သောမိန်းမသည်။ ကန္တိ တ ထူလ သဏှ သဏှတရ သဏှတမ သုတ္တာနံ ဝင့်အပ်သော ကြမ်းသော ချည်၊ သိမ်မွေ့သောချည်၊ အထူးသဖြင့် သိမ်မွေ့သောချည်၊ အလွန်အထူးသဖြင့် သိမ်မွေ့သောချည်ဘို့၏။ စတုပလ တိပလ ဒွိပလ ဧကပလသာဋိကာ၊ လေးပိုလ် စီး၊ သုံးပိုလ်စီး၊ နှစ်ပိုလ်စီး၊ တပိုလ်စီးပုဆိုးဘို့သည်။ အာယာမေနစ၊ အလျား အားဖြင့်၎င်း။ ဝိတ္တာရေနစ၊ ဖြင့်၎င်း။ သမပ္ပမာဏာ၊ မျှသော ပမာဏရှိကုန် သည်။ အဿုကုန်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ တာသာဋိကာ စတသော ပိ၊ ထိုပုဆိုး လေးထည်တို့သည်လည်း။ အာယာမတောစ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဝိတ္တာရ တောစ၊ ဖြင့်၎င်း။ သမပ္ပမာဏာ၊ ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိဟောန္တိ၊ ရှင့်။ တာသံ၊ တို့၏။ ပမာဏတော၊ ဖြင့်။ ဝိသေသော၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိနတ္ထိ၊ ရှင့်။ ပန၊ သို့သော် လည်း။ ဒုက္ခသမ္ဘယ သုခသမ္ဘယ သုခမဘာဝ မဟဋ္ဌဘာဝေဟိ၊ မကောင်း သော အတွေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်၊ ကောင်းသော အတွေ့ရှိသည်၏အဖြစ်၊ သိမ်မွေ့ သည်၏အဖြစ်၊ အဘိုးများစွာထိုက်သည်၏ အဖြစ်တို့ဖြင့်။ ပုရိမယ ပုရိမယ၊ ရှေးရှေးဖြစ်သော ပုဆိုးတို့ထက်။ ပစ္စိမာ ပစ္စိမာ၊ နောက်နောက်ဖြစ်သော ပုဆိုးတို့သည်။ ပဏီတ တရာ၊ အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာစ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ၎င်းလျှင်။ စတုသုပိ၊ ကုန်သော။ ဧဘာသု၊ ထိုအရူပသမာပတ်တို့၌။ ဥပေက္ခာ၊ ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တောနိဒ္ဒေယေဝ အင်္ဂါနိ၊ ဤနှစ်ပါးသော အင်္ဂါတို့သာလျှင်။ ကိဉ္ဇာပိဟောန္တိ၊ ရှင့်။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဘာဝနာဝိသေသေန ပန၊ ဘာဝနာထူးခြင်းကြောင့်မူကား။ တေသံ အင်္ဂါနိ၊ ထိုနှစ်ပါးသောအင်္ဂါ တို့၏။ ပဏီတ ပဏီတတရ ဘာဝေန၊ မွန်မြတ်သည် အထူးသဖြင့် မွန်မြတ် သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဣစ၊ ဤအရူပသမာပတ်၌။ ပစ္စိမာ ပစ္စိမာ၊ နောက် နောက် ဖြစ်ကုန်သော သမာပတ်တို့သည်။ သုပဏီတတရာ၊ အလွန် အထူး သဖြင့် မွန်မြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဝေဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ပဏီတ ပဏီတာ

မြတ်သည်ထက်မြတ်ကုန်သော။ တောစတသောပိ၊ ဤလေးပါးစသော၊ ထမိတ်တို့ကိုလည်း။

ဂါထာအနက်။ ။အသုစိမိ၊ မစင်ရှိရာအရပ်၌။ ဌိတေ၊ (ထည့်)။ တည်သော။ မဏ္ဍပေ၊ ၌။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ လဂ္ဂေါ၊ ဆွဲ၏။ အပရော၊ သည်။ တံ၊ ထိုဆွဲသသူကို။ နိဿိတော၊ မှီ၍တည်၏။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ တံ၊ ထိုမဏ္ဍပ်ကိုဆွဲသသူကို။ အနိဿာယ၊ ၍။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌိတော၊ ၍။ အပရော၊ သည်ကား။ တံ၊ အပ၌တည်သသူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဌိတော၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ စတူဟိ၊ လေးဦးကုန်သော။ ဧတေဟိ ပုရိသေဟိ၊ တို့နှင့်။ ယထာဏ္ဏမံ၊ စွာ။ သမာနတယ၊ တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဘာဝိနာ၊ ပညာရှိသည်။ ဉာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။

တကြ၊ ထိုဂါထာ၌။ အယံ၊ ကား။ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း။ အသုစိမိ၊ မစင်ရှိသော။ ပဒေသေ၊ ၌။ ဧကော၊ သော။ မဏ္ဍပေါ၊ သည်။ ဌိတော၊ ၍။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကောပုရိသော၊ သည်။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ တံအသုစိံ၊ ထိုမစင်ကို။ ဇိဂ္ဂစ္စမာနော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍။ တံမဏ္ဍပ်ကို။ ဟတ္ထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အလမ္ပိတွာ၊ ဆွဲ၍။ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌။ လဂ္ဂေါလဂ္ဂိတောဝိယ၊ ငြိ၏သို့။ အဋ္ဌာသိ၊ ၍။ အထပစ္စာ၊ မှ။ အပရော၊ သည်။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ တံမဏ္ဍပလဂ္ဂံ ပုရိသံ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌ ဆွဲသော ယောက်ျားကို။ နိဿိတော၊ ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ၍။ အထပစ္စာ၊ ၌။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ စိန္တေသိ၊ ၍။ “ယော သေ-သော၊ သည်။ ဣပလဂ္ဂေါ၊ မဏ္ဍပ်၌ ဆွဲလျက်တည်၏။ ယော၊ သူသည်လည်း။ တံနိဿိတော၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌ ဆွဲသောယောက်ျားကို မှီလျက်တည်၏။ ဧတေဥဘောပိ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဒုဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာ မတည်ကုန် မကောင်းသဖြင့် တည်ကုန်၏၊ ဆင်းရဲစွာတည်ကုန်၏။ ဓုဂေါ၊ မချွတ်လျှင်။ နေသံ၊ တို့၏။ မဏ္ဍပေပပါတေ၊ မဏ္ဍပ်ပြုလတ်သော်။ ပါတော၊ ကျခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတံ။ ဟန္တ၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗဟိယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ တိဋ္ဌာမိ၊ တည်ဆံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၍။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ သော၊ သည်။ တံနိဿိတံ-တေန နိဿိတံဌာနံ၊ ထိုယောက်ျားသည် မှီအပ်သောအရပ်ကို။ တနည်း။ တံနိဿိတံ

မဏ္ဍပလဂုံပုရိသံ နိဿယဒ္ဓိတံ ပုရိသံ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌ဆွဲသော ယောက်ျားကိုမှီ၍
 တည်သော ယောက်ျားကို။ အနိဿယ၊ ၍။ ဗဟိယေဝ၊ လျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊
 တည်၏။ အထပစ္စာ၊ ၍။ အပရော၊ သည်။ အာဂန္နာ၊ ၍။ မဏ္ဍပလဂုဿစ၊
 ၎င်း။ တံနိဿိတဿစ၊ ထိုမဏ္ဍပ်ကိုဆွဲသော ယောက်ျားကို မှီ၍တည်သော
 ယောက်ျား၏၎င်း။ အခေမဘာဝံ၊ ဘေးမငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ စိန္တေ
 တွာ၊ ၍။ ဗဟိဒ္ဓိတဉ္စ၊ အပ၌ တည်သသူကိုလည်း။ “သုဋ္ဌိတော” တိ၊ ကောင်းစွာ
 တည်၏ဟူ၍။ မန္နာ၊ သိ၍။ တံ၊ ထိုအပ၌ တည်သသူကို။ နိဿယ၊ ၍။ အဋ္ဌာ
 သိ၊ တည်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ အသုစိမ္ပိဒေသေ၊ ၍။ မဏ္ဍပေါငိယ၊ ကဲ့သို့။
 ကသိဏ္ဍဂ္ဂါဋ္ဌိမာကာသံ၊ ကသိုဏ်းကို ခွါရာ ကောင်းကင်ကို။ ဒဠဗ္ဗ၊ ၎င်း။
 အသုစိ၊ ကို။ ဇိဂ္ဂုတ္ထာယ၊ ၍။ မဏ္ဍပလဂေဝါ ပုရိသေဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ရူပနိမိတ္တံ၊
 ကသိုဏ်းရုပ်ဟု ဆိုအပ်သော ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဇိဂ္ဂုတ္ထာယ၊ ၍။ အာကာ
 သာ ရမ္မဏံ၊ ကသိုဏ်းကို ခွါရာကောင်းကင်လျှင် အာရုံရှိသော။ အာကာ
 သာနဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဒဠဗ္ဗ၊ ၎င်း။ မဏ္ဍပလဂုပုရိသံ၊ ကို။ နိဿိတောဝိယ၊
 မှီ၍တည်သော ယောက်ျားကဲ့သို့။ အာကာသာ ရမ္မဏံ၊ သော။ အာကာသာ
 နဉ္စာယတနံ၊ ကို။ အာရမ္မ၊ ၍။ ပဝတ္ထံ၊ သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ သိမှတ်
 အပ်၏။ တေသံဒိန္နမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ဦးသားတို့၏လည်း။ အခေမ ဘာဝံ၊ ကို။ စိန္တေတွာ၊
 ၍။ တံ မဏ္ဍပလဂုံ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌ ဆွဲသသူကိုမှီ၍ တည်သသူကို။ အနိဿယ၊
 ၍။ ဗဟိ ဌိတော ဝိယ၊ အပ၌ တည်သသူကဲ့သို့။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊
 ဈာန်ကို။ အာရမ္မဏံ အကတွာ၊ အာရုံ မပြုမူ၍။ တဒဘာဝါ ရမ္မဏံ၊ ထိုပဌမာ
 ရူပဝိညာဉ်၏ မရှိခြင်း နတ္ထိဘောပညတ်လျှင် အာရုံရှိသေး။ အာကိဉ္စညာ
 ယတနံ၊ ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ မဏ္ဍပ လဂုဿစ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ တန္နိဿိ
 တဿစ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ အခေမဘာဝံ၊ ကို။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဗဟိဒ္ဓိတဉ္စ၊ သူ
 ကိုလည်း။ သုဋ္ဌိတောတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏ဟု။ မန္နာ၊ ၍။ တန္နိဿယဒ္ဓိတော
 ဝိယ၊ ထိုအပ၌တည်သသူကိုမှီ၍ တည်သသူကဲ့သို့။ ဝိညာဏာ ဘာဝ သင်္ခါတေ၊
 ပဌမာရူပ ဝိညာဉ်၏ မရှိခြင်း နတ္ထိဘော ပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဗဟိပဒေ
 သေ၊ ၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။ အာကိဉ္စညာ ယတနံ၊ ဈာန်ကို။ အာရမ္မ၊

အာရုံပြု၍။ ပဝတ္တံ ဖြစ်သော။ နေဝသညာ နာသညာ ယတနံကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံမှတ် အပ်၏။ ဧဝံ ယထာ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ပဝတ္တမာနန္ဓုဖြစ်သော်လည်း။

ဂါထာအနက်။ ။ ဣဒံ ဤနေဝသညာ နာသညာယတနဈာန်သည်။ အညာ ဘာဝေန၊ အာရုံတပါး မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာ ယတနဈာန်ကို။ အာရမ္မဏံ ကရောတေ၊ အာရုံ ပြုသလျှင်ကတည်း။ ယထာကံ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ဇနော၊ တိုင်းသူ လူအပေါင်းသည်။ ရာဇာနံ၊ အရပ်မျက်နှာ အလုံးကို အစိုးရသော မင်း ကြမ်းကို။ ဒိဋ္ဌဒေါသမ္ပိ၊ မြင်အပ်သော အပြစ်ရှိမူလည်း။ ဝုတ္တိ ဟေတု၊ အသက်မွေးခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နိဿာယ၊ ဤ။ ဝတ္တတိ ယထာ၊ အသက်မွေးရ၏သို့တည်း။

ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ ဣဒံ နေဝသညာ နာသညာ ယတနံသည်။ “အယံ သမာပတ္တိ၊ ဤ အာကိဉ္ဇညာယတန သမာပတ်သည်။ အာသန္နဝိညာဏဉ္ဇာ ယတန ပစ္စတ္တိကာ၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယတန ဟူသော နီးသော ရန်သူရှိ၏။ ရူပါ သန္နာကာသာ ရမ္မဏ ဝိညာဏာ ပဂမာ ရမ္မဏာ၊ ကသိုဏ်းရုပ်နှင့် နီးသော ကောင်းကင်လျှင် အာရုံရှိသော ဝိညာဉ်၏ ကင်းခြင်း နတ္ထိဘောပညတ်လျှင် အာရုံရှိ၏။ နောစသန္တာ၊ နေဝသညာ နာသညာယတန သမာပတ်ကဲ့သို့ ငြိမ်သက် သည်လည်း မဟုတ်”။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်)။ ဣတိဧဝံ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌ ဒေါသမ္ပိ၊ မြင်အပ်သော အပြစ်ရှိမူလည်း။ တံ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ အညဿ၊ ထိုမှတပါးသော။ အာရမ္မဏဿ၊ လျှောက်ပတ်သော အာရုံ၏။ အ ဘာဝါ၊ မရှိ မရခြင်းကြောင့်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကရောတေ၊ ပြုသလျှင် ကတည်း။ ယထာကံ၊ ကား။ ဇနော၊ သည်။ ရာဇာနံကို။ ဒိဋ္ဌဒေါသမ္ပိ၊ မူလည်း။ ဝုတ္တိ ဟေတု၊ ကြောင့်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝတ္တတိ ယထာ၊ တည်း။ ဟိ-တံပါကဋံ ကရောမိအံ့၊ အ သံယတံ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး၊ မစောင့်စည်းသော။ ဖရုသ ကာယ ဝစိ မနော သမာစာရံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး၊ အကျင့် ရှိသော။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတယောက်သော။ သဗ္ဗဒိသမ္ပတိံ၊ ကုန်အောင်စုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော။ ‘သဗ္ဗဒိပ ပတိန္ဒိပိအတ္ထိ’။ ရာဇာနံ၊ ကို။ အယံ ဤမင်းသည်ကား။ ဖရုသ သမာစာရော၊ ကြမ်းကြုတ်သော

အကျင့်ရှိ၏။ ဣတိဝေံ သို့။ ဒိဋ္ဌဒေါသမ္ပိ၊ မြင်အပ်သော အပြစ်ရှိမူလည်း။ အညတ္တ၊ အရပ်တပါး၌။ ဝုတ္တိံ ၊ အသက်မွေးစရာကို။ အလဗ္ဗမာနော၊ မရအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဇနော၊ သည်။ ဝုတ္တိဟေတု၊ ကြောင့်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝတ္တတိ ဇီဝတိယထာ၊ အသက်မွေးရ၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဒိဋ္ဌဒေါသမ္ပိ၊ မူလည်း။ တံ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ ကို။ အညံ၊ သော။ အာရမ္မဏံ၊ လျှောက်ပတ်သော အာရုံကို။ အလဗ္ဗမာနံ၊ မရအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဣဒံ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ သည်။ အာရမ္မဏံကို။ ကရာတောဝ၊ တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ သဗ္ဗဒိသဓုတိန္တိ ဣဒံ ဇနဿ အဂတိဘာဝဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တိံ။ ။ မင်း၏ တိုင်းနိုင်ငံကျယ်လှ၍ လူအများ ပြေးသွားစရာ မရသောကြောင့် အောင့်၍ နေရသည်ကို ပြခြင်းငှာဟူလို။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ကုရုမာနဉ္စ၊ အာရုံမူသော်လည်း။

ဂါထာအနက်။ ။ ကောစိ ပုရိသော၊ တစုံတရာသော ယောကျ်ားသည်။ ဒီသနိဿေဏိံ၊ ရှည်စွာသော လှေကားကို။ အာရုဇ္ဇော၊ တက်သည် ရှိသော်။ အညဿ၊ တပါး ကိုင်စရာ၏။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်။ (ထည့်)။ နိဿေဏိံ ဗဟကံ၊ လှေကားဘောင်ကို။ ဩလုဗ္ဗတိယထာ၊ ထောက်၏သို့ ၎င်း။ ပဗ္ဗတဂုံ၊ ပံသုပဗ္ဗတ၊ မိဿကပဗ္ဗတ၊ အဖျားသို့။ အာရုဇ္ဇော၊ တက်သည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗတမတ္တကံ၊ ထိုတောင်၏ အဖျားကိုပင်။ ဩလုဗ္ဗတိယထာ၊ ထောက်မိ၏သို့ ၎င်း။

ဂိရိံ ၊ ကျောက်တောင်သို့။ အာရုဇ္ဇော၊ တက်သည်ရှိသော်။ ပရိပုန္ဒမာနော၊ တုန်လှုပ်လျက်။ အညာဘာဝတော၊ ကြောင့်။ (ထည့်)။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇက္ကုကံယေဝ၊ ပဆစ်ခူးကိုပင်လျှင်။ ဩလုဗ္ဗတိယထာဝါ၊ ၎င်း။ တထေဝ၊ လျှင်။ တေံဗျာနံ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနံကို။ ဩလုဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤရွှေ စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

အရူပါဝစရကုသလကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-တေဘူမကကုသလပဒ

တေဘူမကကုသလဝဏ္ဏနာ

၂၆၉။ ဣဒါနိ၊ ဌံ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗာနိပိ၊ ကုန်သော။ တောနိ
 တေဘူမကကုသလာနိ၊ ဤတေဘူမက ကုသိုလ်တို့သည်။ ဟိနာဒိဘေဓေန၊
 ဟိနစသည်တို့၏ အပြားဖြင့်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ
 တေဘူမက ကုသလာနံ၊ တို့၏။ တံ ပဒဘဒိ၊ ထိုဟိနစသော အပြားကို။
 ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေမ္မော ကုသလာတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဉ္ဇံ၊
 ၏။ တတ္ထ၊ ထို ကတမေမ္မော ကုသလာ စသော စကား၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။
 ဝေံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော ၏။ ဟိနန္တိ၊ ကား။ လာမကံ၊ ယုတ်သော။ တံဟိနံ၊ ထို
 ယုတ်သောကုသိုလ်ကို။ အာယူဟနဝသေန၊ အားထုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။
 ဝေဒိတဉ္စ၊ သိအပ်၏။ ဟိနတ္တမာနံ၊ အယုတ် အမြတ်တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။
 ဘဝံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ မဇ္ဈိမံ၊ အယုတ် အမြတ်တို့၏ အလယ်၌ ဖြစ်သည်။
 ပဋ္ဌာနဘာဝံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်သို့။ နိတံ၊ ဆောင်အပ်သည်တည်း။ ပဏီ
 တံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်သို့ ဆောင်အပ်သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။ တာနိပိ၊ ထိုမဇ္ဈိမ ပဏီတ ကုသိုလ်တို့ကိုလည်း။
 အာယူဟနဝသေနဝ၊ အားထုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊
 သိအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်၏။ ဝါ၊ ကို။ အာယူဟနက္ခ
 ဏေ၊ အားထုတ်ခြင်း၏ခဏ၌။ ဝါ၊ အားထုတ်ရာခဏ၌။ ဆန္ဒောဝါ၊ ဆန္ဒ
 သည်မူလည်း။ ဟိနော၊ ယုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝီရိယံဝါ၊ ဝီရိယသည်
 မူလည်း။ ဟိနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်သည်မူလည်း။ ဟိနံ၊
 ယုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝီမံသံဝါ၊ မူလည်း။ ဟိနံ၊ ယုတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တံကုသလံ၊ သည်။ ဟိနံနာမ၊ မည်၏။ ယဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်၏။ ကို။
 အာယူဟနက္ခဏေ၊ ၌။ တေဓမ္မာ၊ ထိုဆန္ဒ၊ ဝီရိယ၊ စိတ္တ၊ ဝီမံသ တရားတို့သည်။
 မဇ္ဈိမာ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သည်။ ပဏီတာ၊ မြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ တံကုသလံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမဉ္ဇေဝ၊ မဇ္ဈိမ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပဏီဘဉ္စ၊ ပဏီတ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။
 ယံကုသလံ၊ အကြင် ကုသိုလ်ကို။ ကတ္ထုကာမတာ သင်္ခါတံ၊ ပြုလိုသည်၏
 အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဓုရံ၊ အဦးကို။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊

အဋ္ဌသာလိနိ - ၃၇၂

58
A

အကြီးကို။ ဆန္ဒကို။ ပုပ္ဖက်မိ၊ ရွေ့သွားကို။ ကတွာ၊ ချွဲ။ အာယုဟိတံ၊ အားထုတ်
အပ်၏။ တံကုသလံ၊ သည်။ ဆန္ဒာဓိပတိတော၊ ဆန္ဒာဓိပတိမှ။ အာဂတတ္တာ၊
လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဆန္ဒာဓိပတေယျနာမ၊ ဆန္ဒာဓိပတေယျမည်၏။
ဝါ၊ ဆန္ဒာဓိပတိမှလာသောကုသိုလ်မည်၏။ ဝိရိယာဓိပတေယျာဒိသုပိ၊ တို့၌
လည်း။ ဝေထဝနယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဗိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ဆက်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ဌတွာ၊ တန့်၍။ နယာ၊ နည်းတို့ကို။
ဂဏေထဗ္ဗော၊ ရေတွက်အပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ရွဲစား။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦး
စွာ။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်အပ်သော။ ဧကော၊ တခုသော။ နယော၊ နည်း၎င်း။
ဟိနန္တိ၊ ဟိနံဟူ၍။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်အပ်သော။ ဧကော၊ တခုသော။ နယော၊
နည်း၎င်း။ မဇ္ဈိမန္တိ၊ မဇ္ဈိမံဟူ၍။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်အပ်သော။ ဧကော၊
တခုသော။ နယော၊ နည်း၎င်း။ ပဏိတန္တိ၊ ပဏိတံဟူ၍။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်
အပ်သော။ ဧကော၊ တခုသော။ နယော၊ နည်း၎င်း။ ဆန္ဒာ ဓိပတေယျန္တိ၊
ဟူ၍။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်အပ်သော။ ဧကော၊ တခုသော။ နယော၊ နည်း
၎င်း။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဆန္ဒာ ဓိပတေယျ၊ ဆန္ဒာ ဓိပတိမှလာသော
ကုသိုလ်၌။ ဣမေ ပဉ္စ နယာ၊ ဤငါးပါးသော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤအတူ။ ဝိရိယာ ဓိပတေယျာ ဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ပဉ္စ ပဉ္စ
နယာ၊ ငါးပါးငါးပါးသော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
စတ္တာဓော၊ ကုန်သော။ ပဉ္စက၊ ပဉ္စက တို့သည်။ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်တို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပုရိမာ၊ ရှေးဦးသော။ ဧကော၊ တခုသော။
သုဒ္ဓိက နယော၊ သုဒ္ဓိကနည်း၎င်း။ ဟိနန္တိ အာဒယော၊ ဟိနံ အစရှိကုန်
သော။ တယော၊ ကုန်သော။ နယာ၊ တို့၎င်း။ ဆန္ဒာ ဓိပတေယျန္တိ အာဒ
ယော၊ ဆန္ဒာ ဓိပတေယျ အစရှိကုန်သော။ စတ္တာဓော၊ ကုန်သော။ နယာ၊
တို့၎င်း။ ဆန္ဒာ ဓိပတေယျ ဟိနန္တိ အာဒယော၊ ဆန္ဒာ ဓိပတေယျ ဟိနံ အစ
ရှိကုန်သော။ ဒွါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော။ နယာ၊ နည်းတို့၎င်း။ ဣတိ
ဝေဗိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝိသတိနယာ၊ နှစ်ဆယ်သော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။

ဣမေ ဝိသတိ မဟာနယာ၊ ဤ နှစ် ဆယ်သော နည်းကြီးတို့ကို။ ကတ္ထ၊
အဘယ်ကျမ်း၌။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။

ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ မဟာ ပကရဏေ၊ ပဋ္ဌာန်း ကျမ်းကြီး၌။ ဟိနုတ္တိကေ၊ ၌။
ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား...ဝိသတိနယနှစ်ပါးတွင် ရှေးနည်းကား သင့်ရာ ဟူ၍သည်သာ။
ပါဠိအနုဂတ မဟုတ်။ နောက်နည်းကား ပါဠိအနုဂတပင်။

အနုဆန္ဒေ။ ။ဤဝိသတိ မဟာနယတို့သည် ဟိနုတိကံ၌ မဇ္ဈိမဓမ္မ တစိတ်ပြင်ရ
ကား “မဟာ ပကရဏေ ဟိနုတ္တိကေ ဝိဘတ္တာ” မိန့်သော်။...။ အဋ္ဌာရသ
ကမ္မဋ္ဌာရကို ပြလိုရကား “ဗုဒ္ဓံ၊ ပန ဌာနေ” စသည်တက်သော်....

ပန၊ဆက်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဟိနုတ္တိကတော၊ ဟိနု တိကံမှ။ မဇ္ဈိမရာသိံ ၊
မဇ္ဈိမရာသိကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဟိနု၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏိတ ဝသေန၊ ဟိနု၊ မဇ္ဈိမ၊
ပဏိတ၏ အစွမ်းဖြင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ကောဋ္ဌာသာ၊ အဘို့အစု တို့ကို။
ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တတောပိ၊ ထိုသုံးပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့မှလည်း။
မဇ္ဈိမ ရာသိံ ၊ ကိ။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဟိနု ပဏိတေ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
နဝ နဝ ကောဋ္ဌာသာ၊ ကိုးပါး၊ ကိုးပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊
ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဟိနုသ္မိံ ယေဝ၊ ဟိနုကုသိုလ်၌သာလျှင်။ ဟိနံ၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပဏိတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပဏိ
တသ္မိံ ပိ၊ ၌လည်း။ ဟိနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ပဏိတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာ၊ ပါး။ ဟိနု ဟိနုသ္မိံ ၊ ၌။ ဟိနံ၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိနု ဟိနုသ္မိံ ၊ ၌။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိနု ဟိနုသ္မိံ ၊ ၌။
ပဏိတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိနု မဇ္ဈိမသ္မိံ ၊ ၌။ ဟိနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဟိနု မဇ္ဈိမသ္မိံ ၊ ၌။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိနု မဇ္ဈိမသ္မိံ ၊ ၌။ ပဏိတံ၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိနု ပဏိတသ္မိံ ၊ ၌။ ဟိနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိနုပဏိ
တသ္မိံ ၊ ၌။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိနု ပဏိတသ္မိံ ၊ ၌။ ပဏိတံ၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ အယံ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ကော၊ တခုသော။ နဝ
ကော၊ နဝကသည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ ပဏိတ ဟိနုသ္မိံ၊ ၌လည်း။ ဟိနံ နာမ၊
မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။ ပဏိတ ဟိနုသ္မိံ ၊ ၌။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။ ပဏိတ
ဟိနုသ္မိံ ၊ ၌။ ပဏိတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။ တထာ၊ ပါး။ ပဏိတ မဇ္ဈိမသ္မိံ ၊ ၌။
ဟိနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။ ပဏိတ မဇ္ဈိမသ္မိံ ၊ ၌။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။
ပဏိတ မဇ္ဈိမသ္မိံ ၊ ၌။ ပဏိတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။ ပဏိတ ပဏိတသ္မိံ ၊ ၌။ ဟိနံ၊

သည်။ အတ္ထိ၊ နိ။ ပဏိတပဏိတ သို့၊ ဌ။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပဏိတ
 ပဏိတသို့၊ ဌ။ ပဏိတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်
 ကား။ စုတိဒယာ၊ သော။ နဝကော၊ သည်။ ဧဘတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧဒု နဝကာ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌာရသ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမာနိ
 အဋ္ဌာရသ၊ တို့သည်။ ကမ္မဒ္ဓါရာနိ နာမ၊ ကမ္မဒ္ဓါရ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေဟိ၊ ဤ တဆဲရှစ်ပါးသော ကမ္မဒ္ဓါရတို့သည်။ ပဘာဝိ
 တတ္ထာ၊ ပွားစေအပ် ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမေသံ၊ ဤ
 တဆဲရှစ်ပါးသော ကမ္မဒ္ဓါရတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အဋ္ဌာရသ၊
 တဆဲရှစ်ပါး ကုန်သော။ ခတ္ထိယာ၊ မင်းတို့ကို။ အဋ္ဌာရသ၊ ကုန်သော။
 ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့ကို။ အဋ္ဌာရသ၊ ကုန်သော။ ဝေဿာ၊ တို့ကို။ အဋ္ဌာရသ၊
 ကုန်သော။ သုဒ္ဓါ၊ သူဆင်းရဲတို့ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌစတ္တာလီသ
 ဂေါတ္ထ စရဏာနိ၊ လေးဆဲရှစ်ပါးသော ဂေါတ္ထ စရဏတို့ကို။ ဝေဒိတဗျာနိ၊
 ကုန်၏။

မူလဒ္ဓိကာဗိပ္ပာယတ္ထ။ ။ ဟိနတ္ထိကေ မဇ္ဈိမရာထိမ္ပိယေ သဝိပါကာ ဝဋ္ဋနိဿိ
 တေနေဝ ဒါနာဒိဝသေန ပဝတ္တိတာ၊ တေ ဟိနာတိ ကာတဗျာ၊ ယေ ဝဋ္ဋနိဿိ
 တေန ဒါနာဒိ ဝသေန ပဝတ္တိတာ၊ တေ ပဏိတတိ ကာတဗျာ၊ အဝိပါကာ
 မဇ္ဈိမာတိ ကာတဗျာ၊ အဝိပါကတ္ထာ စ တေသု မဇ္ဈိမရာထိ ဌပေတွာ ဣတရေ
 ဓန္ဓေ ဧကန္တဝဋ္ဋနိဿိတာ နဝ၊ ပိဝဋ္ဋပနိဿယဘူတာ နဝ စာတိ အဋ္ဌာရသ ကမ္မ
 ဒ္ဓါရာနိ၊ ကမ္မာနိစ တာနိ တဿ တဿ ပထဿ ကာရဏ ထာဝေန ဒ္ဓါရာနိ
 စာတိ ကမ္မဒ္ဓါရာနိ၊ တတ္ထတတ္ထဝါ စိတ္တာနိ ကမ္မဒ္ဓါရာနိတိအာဟ၊ တံတံဒ္ဓါရာနိ ဝါ
 ကာယာဒိနိ၊ အဋ္ဌာရသ ခတ္ထိယာ စ အသဗ္ဗာ ဟိနဟိနတ္ထယာဒယော နဝ၊ သဗ္ဗာ
 စ ပဏိတ ပဏိတတ္ထယာဒယော နဝါတိ ကမ္မာနုရူပေနေဝ ဝေဒိတဗျာ၊ ဧဝံ
 ဗြာဟ္မဏာဒယော ဒေဝါစ ယောဒေတဗျာ၊ အဋ္ဌစတ္တာလီသ ဂေါတ္ထစရဏာနိ
 တေသံ ယေဝ ခတ္ထိယာဒိနံ သေဒါ။

ဒ္ဓိဏာအနက်။ ။ ဟိနတ္ထိကောဌ။ မဇ္ဈိမရာထိမ္ပိယေ သဝိပါကာ၊ အထူးနှင့်
 တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အထူးရှိကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်ကုထိုထိုကို။ ဝဋ္ဋ
 နိဿိတေနေဝ၊ ဝဋ္ဋနိဿိသည်ထာလျှင် ဖြစ်သော။ ဒါနာဒိဝသေန၊ ဒါန-အစ
 ရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဝဋ္ဋနိဿိတေ နေဝ၊ ဝဋ္ဋနိဿိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 သာလျှင်။ ဒါနာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကုထိုထို
 တို့ကို။ ဟိနာတိ၊ ဟိနဟူ၍။ ကာတဗျာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ သဝိပါကာ၊ ကုန်သော။
 ယေ၊ အကြင် ကုထိုထိုကို။ ပိဝဋ္ဋနိဿိတေန၊ ဝဋ္ဋနိဿိကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၌ရှိသော။
 ဒါနာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ပိဝဋ္ဋနိဿိတေန၊ ဝဋ္ဋနိဿိကင်းရာနိဗ္ဗာန်၌ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-တေကုမကကုသလသဒ္ဓါ

သည်။ ဒါနာ ဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဝတ္ထိတာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်တို့ကို။ ပဏိ
 တာတိ၊ ဟူ၍။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အ ဝိပါကာ၊ အကျိုးမရှိကုန်သော ကုသိုလ်
 တို့ကို။ မဇ္ဈိမာတိ၊ ဟူ၍။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ အ ဝိပါကတ္ထာ၊
 အကျိုးမပေးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော ရာသီ
 တို့တွင်။ မဇ္ဈိမရာသီ ၊ ကိ၊ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဣတရေ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော။ ဋ္ဌေ၊
 နှစ်ပါးကုန်သော ရာသီတို့သည်။ ကေန္တ ဝဋ္ဌနိဿိတာ၊ စင်စစ် ဝဋ္ဌခြံ့ကုန်သော။
 နဝ၊ ကိုးပါးသော ကုသိုလ်တို့သည်။ ကောင်း။ ဝိဇ္ဇေပ နိဿယ တူတာ၊ ဝဋ္ဌ၏
 ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ နဝစ၊ ကိုးပါးသော ကုသိုလ်
 တို့သည်။ ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆွဲရစ်ပါးကုန်သော။ ကမ္မဒ္ဓါရာနိ၊
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကမ္မာနိစ၊ ကံမည်ကုန်သည်လည်း ဟုတ်တည်း။
 တာနိ၊ ထိုကံတို့ဟူသည်ကား။ တဿ တဿ ဖလဿ၊ ထိုထိုအကျိုး၏။ ကာရက
 သာဝေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒ္ဓါရာနိစ ဒ္ဓါရမည်ကုန်သည်လည်း ဟုတ်
 တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မဒ္ဓါရာနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ တတ္ထ ဓာတ္ထ၊ ထို
 ထိုသို့သော ဝါဠိရပ်၌။ စိတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော စိတ်တို့ကို။ ကံမ္မဒ္ဓါ
 ရာနိတိ၊ ကမ္မဒ္ဓါရတို့ဟူ၍။ အာဟ၊ ၍။ ဝါ၊ ကား။ တံတံဒ္ဓါရာနိ၊ ထိုထိုကံ၏ ဒ္ဓါရဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော။ ကာယာ ဒိနိ၊ ကာယဝိညတ် အစရှိသည်တို့ကို။ ကမ္မဒ္ဓါရာ
 နိတိ၊ တို့ဟူ၍။ အာဟ၊ ၍။ အဋ္ဌာရသ၊ ခတ္တိယာစ၊ တဆွဲရစ်ပါးသော မင်းမျိုးတို့
 ကိုလည်း။ အသဗ္ဗာ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်ရခြင်းငှာ မထိုက်ကုန်သော။ ဟိန ဟိနတ္ထယာ
 ဒယော၊ ဟိန ဟိန သုံးခု၏ အပေါင်း အစရှိကုန်သော။ နဝစ၊ ကိုးပါးတို့ကို
 လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်ရခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော။ ပဏိတ ပဏိတတ္ထ
 ယာ ဒယော၊ ပဏိတ ပဏိတသုံးခုတို့၏ အပေါင်း အစရှိကုန်သော။ နဝစ၊
 ကိုးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကမ္မာနုရပေ နေဝ၊ ကံအား
 လျော်စွာသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤအတူ။ ဗြာဟ္မဏာဒယော၊
 ပုဏ္ဏား အစရှိသည်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့
 ကိုလည်း။ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌစတ္တာလိသ ဂေါတ္ထစရဏာနိ၊ လေးဆွဲ
 ရစ်ပါးသော ဂေါတ္ထစရဏတို့သည်။ တေသံ ယေဝ ခတ္တိယာဒိနံ၊ ထိုမင်းမျိုး
 အစရှိသည်တို့၏ သာလျှင်။ ဘေဒါ၊ အပြားတို့သည်။ ဝါ၊ အထူးတို့သည်။
 ယောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အနုဒ္ဓိကာဓိပ္ပါယတ္ထ။ ။ ဘာရဒ္ဓါဇဂေါတမာဒယော အဋ္ဌစတ္တာလိသ လောကေ
 ဂေါတ္တာနိ မူလဘူတာနိ။ တထာံ ကတ ကဏာပါဒယော အဋ္ဌစတ္တာလိသေဝ
 စရဏာနိတိ အာဟ အဋ္ဌစတ္တာလိသန္တိအာဒိ။ တတ္ထ တေသန္တိ ဘဗ္ဗာ သဗ္ဗာနံ၊
 ဒ္ဓါရသိသေန ဒ္ဓါရဝန္တာနိ ဝယန္တိတိ အဓိပ္ပါယေနာဟ တံတံဒ္ဓါရာနိဝါ
 ကာယာဒိနိတိ။ အစိတ္တိကာရေနဝါ ကတံ ဟိနံ။ အဗျုပေက္ခနေန ကတံ ဖြေမံ။
 သက္ကစ္စကတံ ပဏိတံ။ အာဓိသတိဉ္စက္ခာဒိဟေတုဝါ ကတံ ဟိနံ။ ပုညဖလကာမ
 တာယကတံ ဖြေမံ။ ကတ္ထဗ္ဗမိစ္စေဝ အရိယသာဝေ ဌိတေန ကတံပဏိတံ။ ဘဝ

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

သမ္ပတ္တိထောသေနဝါ ပဝတ္တိတံဟိနံ၊ အထောဘဇ္ဈာသဗေဒန ပဝတ္တိတံ မဇ္ဈိမံ၊
ပရဟိတာယ ပဝတ္တိတံပဏိတံ၊ ပရိတ္တကတံဝါဟိနံ၊ မတ္ထသောကတံမဇ္ဈိမံ၊ အဓိ
မတ္ထသောကတံ ပဏိတံ၊ မဟဂ္ဂတေသု ပန ပဋိသဒ္ဓမတ္ထံ ဟိနံ၊ နာတိ သုသာပိတံ
မဇ္ဈိမံ၊ သုသာပိတံ ဝသိပ္ပတ္တံ ပဏိတံ၊ ဣမေသုပိ ဧကေကဿ ဟိနာဒိကဿ
အာယုဟန နာနတ္ထာဒိဝေသေန ဟိနာဒိထေဒေါ လဗ္ဘတိယေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
ဝ၁၇-ထဋ္ဌ၊

အနုအနု၏ ။ သာရဋ္ဌါဇဂေါတမာဓယော၊ သာရ ဋ္ဌါဇ ဂေါတမ အစရှိကုန်
ဇော၊ အဋ္ဌစက္ကာလီသ၊ ထေးဆွဲရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောကော၊ ထောကဋ္ဌံ၊
မူလသုတာနိ၊ မူလဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂေါတ္ထာနိ၊ အနွယ်ကိုသည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊ ကတကထာပါဒယော၊ ကတကလာပ အစရှိ
ကုန်သော၊ အဋ္ဌစက္ကာလီသေဝ၊ ခုထေးဆွဲရှစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ စရ
ကာနိ၊ ထိုသည်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ အဋ္ဌစက္ကာလီသန္တိ
အာပိ၊ ကို၊ အာဟ၊ ၎င်း၊ တဏှ၊ ထိုအဋ္ဌစက္ကာလီသ ဂေါတ္ထစလုကာနိ အစရှိသော
ပါဠိ၌၊ တေသန္တိ၊ ကား၊ သဗ္ဗာ သဗ္ဗာနံ၊ မင်၊ ဖိတ်ရခြင်းငှာ တိုက်သည်၊ မင်၊
ဖိတ်ရခြင်းငှာ မထိုက်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော အမျိုးတို့၏၊ ဋ္ဌါရသီသေန၊ ဋ္ဌါရ
တို့ အကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ဋ္ဌါရဝန္တာနိ၊ ဋ္ဌါရရှိကုန်သော တရားတို့ကို၊ ဝယန္တိ၊
ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ အဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ တံတံ ဋ္ဌါရာနိဝါ
ကာယာဒိနိတိ၊ ဟူ၍၊ အာဟ၊ ၎င်း၊

ဤ၌ အများကားရစ်ကား....သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သော ဋီကာပါဠိစဉ်ကို ထောက်
လျှင်“အနုလောမပစ္စနိယ၊ အနုလောမပစ္စနိယ ပစ္စယာနထောမာဒိနယာ အနု
ထောမာဒိနယာ”ဟူသော စကား၏ အခြား၌“ဋ္ဌါရသီသေန ဋ္ဌါရဝန္တာနိ
ဝယန္တိတိ အဓိပ္ပါယေနနာဟ တံတံ ဋ္ဌါရာနိကာယာဒိနိတိ”ဟူသော ဝါကျသည်
ရှိသင့်သည်ပင်၊ သို့ဖြစ်သော်လည်း စာအများ၌ပင် ဤအရာ၌ရှိသောကြောင့်
ရှိတိုင်း အတ္ထယောဇနာပြုလိုက်သည်။

ဝါ၊ တနည်းကား၊ အစိတ္တိကာရေန၊ အရိအသေမပြုခြင်းဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
သော ကုသိုလ်သည်၊ ဟိနံ၊ မည်၏၊ အဇ္ဈ၊ ပေက္ခနေန၊ လျစ်လျူရှုခြင်းဖြင့်၊ ကတံ၊
သည်၊ မဇ္ဈိမံ၊ မည်၏၊ သက္ကစ္စကတံ၊ အရိအသေမပြုအပ်သောကုသိုလ်သည်၊ ပဏိတံ၊
မည်၏၊ ဝါ၊ ကား၊ အာဓိသကိဉ္ဇက္ခာဒိလေတု၊ ဆွမ်း၊ စသော အာဓိသကျော်စော
ခြင်း-စသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကတံ၊ သည်၊ ဟိနံ၊ မည်၏၊ ပုညပလ ကာမ
တာယ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို အထိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ကတံ၊ သည်၊ မဇ္ဈိမံ၊
မည်၏၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်၏၊ ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့နထုံးသွင်း၍သာလျှင်၊ အရိယသာဝေ၊
၌၊ ဋီတေန၊ တည်ထွက်၊ ဝါ၊ တည်သောသူသည်၊ ဝါ၊ ကား၊ အရိယသာဝေ၊
၌၊ ဋီတေန၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ၎င်း၊ ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့နထုံးသွင်း၍သာ
လျှင်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်၊ ပဏိတံ၊ မည်၏၊ ဝါ၊ ကား၊ သဝသမ္ပတ္တိ

လောဘော၊ ထဝဏ်ပြည့်စုံခြင်းကို တစ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဝတ္တိတံ၊ သည်း၊ ဟိနံ၊ မည်၏။ အလောသဇ္ဈာသယော၊ အလောသ တည်းဟူသော အလိုဖြင့်၊ ပဝတ္တိတံ၊ သည်း၊ မဇ္ဈိမံ၊ မည်၏။ ပရဟိတာယ၊ ထူတပီး၊ အစီးအစွားငှာ၊ ပဝတ္တိတံ၊ ပြစ်စေအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ပဏိတံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား၊ ပရိတ္တကတံ၊ အနည်းငယ်ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ဟိနံ၊ မည်၏။ မတ္တသော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ကတံ၊ ထည်း၊ မဇ္ဈိမံ၊ မည်၏။ အဓိမတ္တသော၊ လွန်သော အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ကတံ၊ သည်း၊ ပဏိတံ၊ မည်၏။ ဝန၊ ထိုမှတပီး။ မဟဂ္ဂတေထု၊ မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်တို့တွင်၊ ပဋိလဒ္ဓမတ္ထံ၊ ရအပ်ကာမျှဖြစ်သော ကုသိုလ်သည်။ ဟိနံ၊ မည်၏။ နာတိ သုဘာပိတံ၊ ကောင်းစွာ မပွားစေအပ်လွန်းသော ကုသိုလ်သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ မည်၏။ သုဘာပိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော၊ ဝသိပုတ္တံ၊ ဝသီထော်သို့ ရောက်သော ကုသိုလ်သည်။ ပဏိတံ၊ မည်၏။ ဣမေထုပိ၊ ဤမဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်တို့တွင်လည်း။ ဧကေကဿ၊ တပီး၊ တပီး၊ သော၊ ဟိနာ ပိကဿ၊ ဟိန-စသော ကုသိုလ်၏။ အာယုဟန နာနတ္ထာပိ စသော၊ အားထုတ်ခြင်း၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဟိနာပိသေဒေါ၊ ဟိန-စသော အပြားကို၊ ထဒ္ဓတိယေဝ၊ ရအပ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ နှစ်။

အဋ္ဌစက္ကာလိသဏ် အရကိုကား... ပိနည်း၌ ထာသော ဟိနဂေါတ္ထပဏိတဂေါတ္ထကို ထောက်သဖြင့် ယူအပ်၏။ အဆိုယူအပ်သနည်း။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ထာသော ဟိန ဟိနတ္ထယအစရှိသော နဝက၌ ဟိန မဇ္ဈိမတ္ထယကိုချ၍ ဆက္ကပြစ်၏။ ပဏိတပဏိတတ္ထယ စသော နဝက၌လည်း ပဏိတ မဇ္ဈိမတ္ထယကိုချ၍ ဆက္ကပြစ်၏။ နှစ်ခုကို ပေါင်းသော် ဋ္ဌါဒသဖြစ်၏။ ခတ္တိယ၌ ဋ္ဌါဒသ၊ ဗြာဟ္မက၌ ဋ္ဌါဒသ၊ ဝေဿ၌ ဋ္ဌါဒသ၊ သုဋ္ဌိ၌ ဋ္ဌါဒသ ပေါင်းသော် အဋ္ဌစက္ကာလိသ ဂေါတ္ထစရကပြစ်၏။ ယင်းကို ရည်၍ မဟုတ်လော။ ဝတ္တိန္တံ။

အဋ္ဌ စက္ကာလိသ ဂေါတ္ထ စရကာနိတိ ဧတ္ထ အယံ အဓိပ္ပာယ်ော ပိနယေ အာဝတာနိ ငွေဂေါတ္တာနိ ဟိနဂ္ဂေါတ္ထံ ပဏိတဂ္ဂေါတ္ထံ၊ တတ္ထ ဟိနံ ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏိတ စသေန တိပိဓံ ဟောတိ၊ တထာ ဥက္ကဋ္ဌံ တတော ဒွိသုပိ ရာသီထု မဇ္ဈိမ ရာသီ ထုပေ။ ဟိန ပဏိတေ တိဓာ တိဓာ ကတွာ ဒွိသုပိ ရာသီထု ဋ္ဌါဒသ ဟောန္တိ၊ ဟေန ဋ္ဌါဒသ ခတ္တိယာ ဋ္ဌါဒသ ဗြာဟ္မကော ဋ္ဌါဒသဝေဿာ ဋ္ဌါဒသ သုဋ္ဌါတိ အဋ္ဌစက္ကာလိသံ ဟောန္တိ-ဟုမိန့်အပ်ပြီ။

ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ တေဘူမကေသု၊ ဘုံသုံးဝါး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ထုမေသု ကုသလေသု၊ ဤကုသိုလ်တို့တွင်။ ကာမာဝရေ ကုသလံ၊ သည်း။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တ ဝိပ္ပယုတ္တဝေသန၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်ဝိပ္ပယုတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တိဟေတုကမ္ပိ၊ တိဟိတ် သည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒုဟေတုကမ္ပိ၊ ဒွိဟိတ်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပန၊ ထိုမှတပီး။ ရူပါဝစရာ ရူပါဝစရာ၊ ရူပါဝစရာ အရူပါဝစရာ

ကုသိုလ်သည်။ ထိုအတိုင်းတကမေဝ၊ တိဟိတံသည်သာလျှင်။ ဉာဏ သမ္ပယုတ္တ
 မေဝ၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ စ၊ အထူး။ ဧတ္ထ၊ ဤတေ
 ဘူမက ကုသိုလ်ဘို့တွင်၊ ကာမာဝစရံ၊ သည်။ အဓိပတိနာ၊ အဓိပတိနှင့်။
 သဟာမိ၊ တကုသလည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 ရူပါဝစရ ရူပါဝစရံ၊ သည်။ အဓိပတိ သမ္ပန္နမေဝ၊ အဓိပတိနှင့် ပြည့်စုံသည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ စ၊ အထူး။ ဧတ္ထ၊ ဤတေဘူမက ကုသိုလ်တို့တွင်။
 ကာမာဝစရ ကုသလေ၊ ဌံ။ အာရမ္မဏာ ဓိပတိ၊ ၎င်း။ သဟဇာတာ ဓိပတိ၊
 ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဓိပတယော၊ တို့ကို။
 လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ရူပါဝစရ ရူပါဝစရေသု၊ တို့၌။ အာရမ္မဏာဓိပတိ၊ ကို။
 န လဗ္ဘတိ၊ အပ်။ သဟဇာတာဓိပတိ ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ၎င်း။
 တတ္ထ၊ ထို “ကာမာဝစရ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံဟောတိ။ပ။ စိတ္တာဓိပတေယျံ”
 ဟူသော ပါဠိရပ်၌။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ စိတ္တာဓိပတေယျ ဘာဝေ၊ စိတ္တာ
 ဓိပတေယျ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
 ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏။

အဝယဝိက္ခန္ဓကား...စိတ္တာဓိပတိတေယျ ထာဝသည သမ္ပယုတ် ထရားတို့၏
 ဂုဏ်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော့၊ စိတ်၏ ဂုဏ်မဟုတ်ခဲ့တကားဟု စောဒနာကို နှလုံး
 ပိုက်၍ “သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံဝသေန” ဟူသော စကားကို အဋ္ဌကထာ ဆရာတော်
 မိန့်အပ်သတည်း။ ထို “သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံ ဝသေန” ဟူသောပါဠိဖြင့် စိတ်သည်
 ပြုအပ်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ စိတ္တာဓိပတေယျဘာဝသို့ ဖလူပစာရအားဖြင့်
 စိတ်၌ တင်စားအပ်သည်ဟူသော အနက်ကို ပြသတည်း။ “စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ” ဟူသော
 ပါဠိ၌ စိတ္တ သဒ္ဓါသည် စိတ်ကိုသာလျှင် ဟောသည် မဟုတ်လော့။ ဤသို့စိတ်ကို
 သာလျှင် ဟောသည် ဖြစ်လတ်သော် “သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ ဝသေန ဝုတ္တော”
 ဟူသော ဤစကားကို မဆိုသင့်ဟူသော စောဒနာကို နှလုံးပိုက်၍။

မူလနိကာ။ ။ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ပ။ စိတ္တာ ဓိပတေယျန္တိ
 ဧဝံ ဝုတ္တော စိတ္တဿ စိတ္တာဓိပတေယျဘာဝေ၊ စိတ္တစေတသိကသမုဒေါယေ
 သမယဝဝတ္ထာပကော စိတ္တသဒ္ဓေါ ပဝတ္ထောတိ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ ဝသေန
 ဝုတ္တောတိ အာဟ။ ။ဝဂဝ ဆဋ္ဌ။

နိကာအနက်။ ။ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ပ။ စိတ္တာ ဓိပတေ
 ယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ စိတ္တဿ၊ ၎င်း။ စိတ္တာ
 ဓိပတေယျ ဘာဝေ၊ စိတ္တာဓိပတိမှ လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ စိတ္တ စေတသိက

၁-စိတ္တပ္ပပါဒကဏ္ဍ-တေဘူမကကုသလပဒ

သမုဒါယော စိတ်, စေတသိက် အပေါင်း၌၊ သမယ ဝဝတ္ထာပကော၊ သမယကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ စိတ္တသဋ္ဌေါ၊ စိတ္တသဋ္ဌါသည်၊ ပဝတ္ထော ဖြစ်၏။ ဣတိ တက္ခာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ ဝသေန ဝုတ္တောတိ၊ ဟူ၍၊ အာစရိယော၊ သည်၊ အာဟ၊ ၎င်း။

အနုဋီကာ။ ။ ယော စိတ္တပ္ပသဘိတော စိတ္တသမ္ပယုတ္တာနံ စိတ္တာဓိပတေယု ဘာဝေါ၊ သော တံ နိမိတ္တေ စိတ္တေ ဥပစာရိတောတိ ဝါတ္ထေ အတ္ထော၊ ၁၁၇-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ ဝါ၊ ကား၊ အတ္ထော၌၊ စိတ္တပ္ပသဘိတော၊ စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော၊ စိတ္တ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ စိတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော တရားတို့၏။ ယော စိတ္တာ ဓိပတေယု ဘာဝေါ၊ အကြင်စိတ်တည်းဟူသော အဓိပတိမှ လာသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုစိတ်တည်းဟူသော အဓိပတိမှ ထာသည်၏ အဖြစ်ကို၊ တံ နိမိတ္တေ၊ ထိုစိတ်တည်းဟူသော အဓိပတိမှ ထာသည်၏ အဖြစ်၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ထိုသမ္ပယုတ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ စိတ္တော၌၊ ဥပစာရိတော၊ ကင်စားအပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား၊ အတ္ထော၊ တည်း။

ပန၊ ဗျတိရိက်ကို ဆိုအံ့။ ဒိန္နံ၊ ကုန်သော။ စိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဧကတော၊ တပေါင်း တည်း။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ သမ္ပယုတ္တ စိတ္တဿ၊ သမ္ပယုတ် စိတ်၏။ စိတ္တာ ဓိပတိ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တထာ၊ တူ။ ဆန္ဒာ ဒီနံ၊ တို့၏။ ဆန္ဒာ ဓိပတိအာဒယော၊ ဆန္ဒာဓိပတိ၊ အစရှိသည်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ပန၊ အယူထူးကိုဆိုအံ့။ ဧကစိ၊ တို့သည်။ “စိတ္တဝတော၊ စိတ်ရှိသော သူအား။ ကုသလံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ယံ စိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်ကို။ ဓရံ၊ အဦးကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးကို။ ကတော၊ ၍။ အပရံ၊ ထိုမှတပါးသော။ ကုသလံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာယူဟိတံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၎င်း။ တံ ပုရိမ စိတ္တံ၊ ထိုရှေးစိတ်သည်။ စိတ္တာ ဓိပတိနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တတော၊ ထို ရှေးစိတ် စိတ္တာဓိပတိမှ။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ နောက်စိတ်သည်။ စိတ္တာ ဓိပတေယံ၊ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ” ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ အာဂမန ဝသေနာပိ၊ လာရာ အရပ်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ အဓိပတိ နာမံ၊ အဓိပတိဟူသော အမည်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ အလိုရှိ သော်လည်း။ အယံ နယော၊ ဤနည်းသည်။ ပါဠိယံ၌။ နေဝဒိဿတိ၊ မထင်။

စိတ်သတ္တိ - အနုသာလိနိ

၄၅၇

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကတာနိဿယ

အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ နဒိဿတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့် သာလျှင်။ အဓိပတိ ဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၅၇၇ ချက်။ ။ နေဝ-ကား န-ကဲ့သို့ ပဋိသေဓကို ဟောသော နိပါတ်ပုဒ်တခုပင် တည်း။ န-ဝေ-ဟု ဒွစိပုဒ်မခွဲလင့်။

စ၊ ဆက်။ ကေနုဝီသတိယာ၊ တရယုတ် နှစ်ဆယ်သော။ ဣမေသု၊ ဟာ နယေသု၊ ဤနည်းကြီးတို့တွင်။ ပရိမေ၊ ရှေးဖြစ်သော။ သုဒ္ဓိက မဟာနယေ၊ နည်း၌။ ဝုတ္တ ပရိမာဏာ နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာ လျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တာနိ စ၊ စိတ်တို့သည်၎င်း။ နဝကာနိ စ၊ နဝက(ကို) သည်၎င်း။ ပါဠိ ဝါရာ စ၊ ပါဠိဝါရတို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ ကြောင့်။ ဉာဏ သမ္ပယုတ္တေသု၊ ဉာဏ သမ္ပယုတ် စိတ်တို့၌။ ဝုတ္တ ပရိမာဏာ တော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်း အရှည် အားဖြင့်။ ဝီသတိ ဂုဏော၊ နှစ်ဆယ် ဖြင့် မြောက်အပ်သော။ စိတ္တ နဝက ဝါရ ဘေဒေါ၊ စိတ္တဘေဒ၊ နဝကဘေဒ၊ ဝါရဘေဒကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စတုသု၊ ကုန်သော။ ဉာဏ ဝိပုယုတ္တေသု တို့၌။ သောဋ္ဌသ ဂုဏော၊ တဆဲ့ခြောက်ခုဖြင့် မြောက်အပ်သော။ စိတ္တနဝက ဝါရဘေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည် ကား။ တေဘူမက ကုသလေသု၊ တို့၌။ ပကိဏ္ဍက ကထာနာမ၊ ပကိဏ္ဍက ကာမာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီး သတ်တည်း။

တေဘူမက ကုသလံ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

လောကုတ္တရ ကုသလ ဝဏ္ဏနာ

ဝေ၊ သို့။ ဘဝတ္တယ သမ္ပတ္တိ နိဗ္ဗတ္တကံ၊ ဘဝသုံးပါး၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုဖြစ် စေတတ်သော။ ဝါ၊ ဘဝသုံးပါး၌ ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကုသလံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ရှိ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သဗ္ဗ ဘဝ သမတိက္ကမနာယ၊ အလုံးစုံသော ဘဝကိုလွန်ခြင်းငှာ။ လောကုတ္တရကုသလံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ပုနံ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို“ကတမေ ဓမ္မာ” အစရှိသော ကောင်း၌။ လောကုတ္တရန္တိ၊ ကား။

59
B

ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ် အနက်သဘောကြောင့်၊ လောကုတ္တရံ၊ မည်သနည်း။
 လောကံ၊ လောကကို။ တရတိ၊ ကူးခပ်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 လောကုတ္တရံ၊ မည်၏။ လောကံ၊ လောကကို။ ဥတ္တရတိ၊ လွန်မြောက်တတ်၏။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စလောကုတ္တရံ၊ မည်၏။ လောကံ၊ လောကကို။
 သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ အဘိဘုယျ၊ လွမ်းမိုး၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောကုတ္တရံ၊ မည်၏။ ဈာနံ ဘာဝေတိတိ၊ ကား၊ ဧက
 စိတ္တက္ခဏိကံ၊ တခုသော စိတ္တက္ခဏရှိသော။ အပ္ပနာ ဇ္ဈာနံ၊ အပ္ပနာဈာန်ကို။
 မောနံ၊ တို့၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အနတိဝတ္တနာဒိသာမိကာယ၊ မလွန်
 ခြင်း အစရှိသည်ကိုပြီးစေတတ်သော။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ (ထည့်)။ ဘာဝေတိ
 ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဘာဝေတိ ဝဇေတိ၊ ပွားစေတတ်၏။

ပုလန္ဒိကာဗိပ္ပါယတ္ထ။ ။ကေ စိတ္တက္ခဏိကန္တိ ကေမဂ္ဂဿ ဒွေဝါရေ အနုပ္ပတ္တိံ
 သဒ္ဓာယာဟ၊ အညမညံ မောနံ အနတိဝတ္တနာဒိသာမိကာယ ပညာယ ဝဇေ
 တိ။ ။၁၁-ဆဋ္ဌ။

အနုန္ဒိကာဗိပ္ပါယတ္ထ။ ။အနတိဝတ္တနာဒိတိ အာဒိသဒ္ဓေန ဣန္ဒြိယာနံ ကေ ရသ
 တာ တဒုပဝ ဝိရိယဝါဟနံ အာသေဝနာတိ ဣမေတယော ဘာဝနာပိသေ
 သေ သင်္ဂဏ္ဍာတိ၊ ယသ္မာ စေတေ ဘာဝနာပိသေသာ သံကိဏေသ ဝေါဒါ
 နေထု ဝဋ္ဌ၊ ဝိဝဋ္ဌေထု၊ တံတံ အာဒိနဝါ နိသံသ ဒဿန ဘူတာယ ပုဗ္ဗဘာဝ
 ပညာယ သမ္မာဒိတေန ဉ္ဇကပိသေသေန နိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ တသ္မာ ဝတ္ထံ အညမညံ
 မောနံ အနတိဝတ္တနာဒိသာမိကာယ ပညာယ ဝဇေတိတိ။ ။၁၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။အနတိဝတ္တနာဒိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အာဒိသဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ သုဒ္ဓါ
 စသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ကေရထတာ၊ တူသောကိစ္စ ရှိသည်၏အဖြစ်။ တဒုပဝ ဝိရိယ
 ဝါဟနံ၊ ထိုသဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့ကို မလွန်စေခြင်း ထိုသဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏
 တူသောကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်အား လျှောက်ပတ်သောဝိရိယကို ဖြစ်စေခြင်း။
 အာသေဝနာ၊ အပန်တလဲလဲ နှိပ်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ
 ဘာဝနာ ပိသေသေ၊ ဤဘာဝနာအထူးတို့ကို။ သင်္ဂဏ္ဍာတိ၊ ၎င်း၊ ဝါသင်္ဂဏ်၍ဆိုနှင့်။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတေဘာဝနာ ပိသေသာ၊ ထိုသည်။ သံကိဏေသ ဝေါဒါနေထု
 စ၊ ညစ်ညူးကြောင်း၊ ဖြစ်ကြောင်းတို့၌ လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဌ၊ ဝိဝဋ္ဌေထု၊ ဝဋ္ဌ၊ စဋ္ဌ
 ကင်းရာနိဗ္ဗာန်တို့၌လည်းကောင်း။ တံတံ အာဒိနဝါ နိသံသ ဒဿန ဘူတာယ၊
 ထိုထိုအဖြစ် အကျိုးဆက်ကို မြင်ထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပုဗ္ဗဘာဝပညာယ၊
 ရှေးအဘိ၌ ဖြစ်သော ပညာဖြင့်။ သမ္မာဒိတေန၊ ပြီးစေအပ်သော။ ဉ္ဇကပိသေ
 သေန၊ ဉ္ဇကအထူးဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အညမညံ၊ ကား
 ဝဇေတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ၎င်း။

လောကတော၊ လောကမှ။ နိဗ္ဗာတိ၊ ထွက်မြောက်တတ်၏။ ဝဋ္ဌတော၊ ဝဋ္ဌမှ။ နိဗ္ဗာတိ၊ ထွက်မြောက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနိကံ၊ မည်၏။ (ဝဋ္ဌတော-ကား လောကတော အဘွင့်)။

ပုဗ္ဗဋ္ဌိကာဗပဒနိဗ္ဗိယတ္ထ။ ။နိဗ္ဗာတိတိ နိဗ္ဗာနိယန္တိ ဝတ္ထဗ္ဗေ ဤကာရဿ ရဿတ္ထံ ယကာရဿစ ကကာရံ ကတွာ နိဗ္ဗာနိကန္တိ ဝတ္ထံ။

ဝါ၊ ကား။ ဧတေန ဈာနေန၊ ဤလောကုတ္တရာဈာန်ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နိဗ္ဗာတိ၊ ထွက်မြောက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ထွက်မြောက်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ ဈာနံ၊ သည်။ နိဗ္ဗာနိကံ၊ မည်၏။

ပစ္စယတ္ထေန ပဒနိဗ္ဗန္တနာမ။ ။ဤဝိကပ်၌ အနိယပစ္စည်းဘရိုက်ဂေး။ ပုဗ္ဗဋ္ဌိကာဗ်ကာ၊....

နိဗ္ဗာတိ ဧတေနာတိ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနမေဝ နိဗ္ဗာနိကံ။ ဝေနယိကောဝိယ၊ ဧတ္ထ နေဗ္ဗာနိကန္တိ ဝတ္ထဗ္ဗေ ဣကာရဿ ဧကာရတ္ထံ အကတွာ ဝတ္ထံ၊ ဟု၏။ ဝဝဝ-ဆဋ္ဌ။

ဘိ၊ ရှေ့အံ။ တံ သမဂီ၊ ထိုလောကုတ္တရာဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပရိဇာနန္ဓော၊ ပိုင်းခြား၍သိလျက်။ နိဗ္ဗာတိ၊ ထွက်မြောက်တတ်၏။ သမုဒယံ၊ သမုဒယသစ္စာကို။ ပဟေန္ဓော၊ ပယ်စွန့်လျက်။ နိဗ္ဗာတိ၏။ နိရောဓံ၊ နိရောဓသစ္စာကို။ သစ္စိကရောန္ဓော၊ မျက်မှောက်ပြုလျက်။ နိဗ္ဗာတိ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို။ ဘာဝေန္ဓော၊ ပွားစေလျက်။ နိဗ္ဗာတိ၊ ၏။

ယထာ စ ပန၊၌ စ၊ကား ပဒါထင်္ကာရ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ တေဘူမက ကုသလံ၊ သည်။ ဝဋ္ဌသ္မိံ၊ ၌။ ဖုတိပဋိသန္ဓိယော၊ စုတိပဋိသန္ဓေတို့ကို။ အာစိနတိဝဇေတိ၊ ပွားစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာစယဂါမိနာမ၊ အာစယဂါမိမည်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဒံဈာနံ၊ ဤလောကုတ္တရာဈာန်သည်။ အာစယဂါမိနာမ၊ မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ။ ဣဒံဈာနံ၊ ဤလောကုတ္တရာဈာန်သည်။ ကေသ္မိံ၊ တဦးသော။ ပုရိသေ၊ ယောက်ျားသည်။ အဋ္ဌာရဿ ဟတ္ထံ၊ တဆဲရှစ်တောင်ရှိသော။ ပါကာရံ၊ တံတိုင်းကို။ စိနန္ဓေ၊ စီသည်ရှိ

သော်။ အပရော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟာမုဂ္ဂရံ၊ ဆောက်
 ပုတ်ကြီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ဌ။ တေနပုရိသေန၊ သည်။ စိတ စိတဋ္ဌာနံ၊ စိစု၊
 စိရာအရပ်ကို။ အပစိနန္တော ဝိဒ္ဓိသေန္တော၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ ဂစ္ဆေယျယထာ၊
 သွား၏သို့။ ဝေမေဝံ၊ တူ။ တေဘူမက ကုသလေန သည်။ အာစိတာ၊ စီအပ်
 ကုန်သော။ ဝါ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော။ စုတိပဋိပန္နိယော၊ တို့ကို။ ပစ္စယ
 ဝေကလ္လ ကရဏေန၊ အကြောင်းချိတဲ့ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်။ အပစိနန္တံ
 ဝိဒ္ဓိသေန္တံ၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 အပစယဂါမိ၊ မည်၏။

ဒိဋ္ဌိဂတာနံ ပဟာနာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဒိဋ္ဌိယောဝေ၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည်ပင်လျှင်။
 ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ မည်ကုန်၏။ ကာနိဝ၊ ကား။ ဂူထဂတံ မုတ္တဂတန္တိ အာဒိနိဝိယ၊
 အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဒွါသဋ္ဌိယာ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးစော။
 ဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့၏။ အန္တောဂတ္ထော၊ အတွင်းဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိသု၊
 ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့၌။ ဂတာနိအန္တောဂတာနိ၊ အတွင်းဝင်သည်
 တို့တည်း။ ဣတိပိ တသ္မာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ဒိဋ္ဌိ
 ဂတတို့မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ ဂတံဝိယ၊ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့။ ဧတေ
 သံ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာစသော တရားတို့၏။ ဂတံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိပိတသ္မာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ဒိဋ္ဌိဂတတို့မည်ကုန်
 ၏။ ဒိဋ္ဌိသဒိသဂမနာနိ ဒိဋ္ဌိသဒိသပဝတ္တာနိ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသောဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်
 သော။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ တာနိ၊ ထိုဒိဋ္ဌိနှင့်တူသော
 ဖြစ်ခြင်းရှိသော တရားတို့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဧတေသံ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အာဒိနံ- တာနိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အာဒိနိ-ဟု
 ယောဇနာစွဲသည်ကို ဆင်ခြင်။

ကာနိပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့။ သသမ္ပယုတ္တာ
 နိ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိစိကိစ္ဆာသီလဗ္ဗတ ပရာမာသ
 အပါယဂမနိယ ရာဂဒေါသ မောဟာကုသလာနိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာ
 မာသ အပါယ်သို့ လားကြောင်းဖြစ်သော ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-ဟု ဆိုအပ်
 သော အကုသိုလ်တရားတို့တည်း။ ဟိ-သစွံ၏။ တာနိ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာ-စသော

တရားတို့ကို။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ပဌမမဂ္ဂဘာဝနာ၊ ပဌမ မဂ်ကို ပွားစေခြင်းသည်။- ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ပဝတ္တိသဗ္ဗာဝတော၊ ဖြစ်ခြင်း၏ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိသဒိသဂမနာနိတိ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသော တရားတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိယောစ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့လည်း။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိစ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော ဝိစိကိစ္ဆာ-စသော တရားတို့လည်း။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ဒိဋ္ဌိ-ဒိဋ္ဌိနှင့် တူသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော ဝိစိကိစ္ဆာ-စသော တရားတို့။ တေသံ ဒိဋ္ဌိဂတာနံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိ-ဒိဋ္ဌိနှင့် တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော ဝိစိကိစ္ဆာ-စသောတရားတို့ကို။ ပဟာနာယာတိ၊ ကား။ သမုစ္ဆေဒ ဝသေနေဝ၊ သမုဒစ္စဒပဟာန်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဗဟနတ္ထာယ၊ ပယ်ခြင်း၊ စွန့်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ပဌမာယာတိ၊ ကား။ ငဏနဝသေနပိ၊ ရေတွက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပဌမုပ္ပတ္တိဝသေနပိ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပဌမာယ၊ လက်ဦးစွာသော။ ဘူမိယာတိ၊ ကား။ “အနန္တရဟိတတယ၊ အခင်းအနီးမရှိသော။ ဘူမိယာ၊ မြေ၌”။ ဣတိအဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ တာဝ၊ စွာ။ အယံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးကို။ ဘူမိတိ၊ ဘူမိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ “သုခဘူမိယံ ကာမာဝစရေ”တိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဝိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ ဝိတ္တုပ္ပါဒ်ကို။ ဘူမိတိ၊ ဘူမိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမုတပါး အတ္ထုဒ္ဓေသကိုဆိုအံ့။ ဣဓ၊ ဤဘူမိယာ ဟူသောပုဒ်၌။ သာမညဖလံ၊ သာမညဖိုလ်ကို။ အဓိပေတံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ တံသာမညဖလံ၊ ထိုသာမညဖိုလ်သည်။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ သမ္ပယုတ္တတရားတို့၏။ နိဿယဘာဝတော၊ မှီရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတ္ထ သာမညဖလေ၊ ၌။ တေဓမ္မာ၊ ထိုသမ္ပယုတ် တရားတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘူမိ၊ မည်၏။

မူလဒီကာဒိပ္ပါယတ္ထံ ။ ဖထန္တိ စိတ္တစေတသိကရာသိ ဝုစ္စတိ။ တံ အညမညံ သမ္ပယုတ္တာနံ ဓမ္မာနံ အတ္ထနော အဝယဝဘူတာနံ နိဿယော ဟောတိ။ ဖလညာဏံ ဝါ ဖလံ၊ သမ္မာဒိပ္ပါအာဒယော အင်္ဂါနိဝါ။ ။ ၁၁၀-ဆဋ္ဌ။

ဝါ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောကုတ္တရဘာဝေ၊ လောကကို လွန်မြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သမာနေပိ၊ တူလျှင်းမူလည်း။ သယမ္ပိ၊ မိမိဟု ဆိုအပ်သော သာမညဖိုလ်သည်လည်း။ ဘဂတိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာနံဝိယ၊ နိဗ္ဗာန်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

ကဲ့သို့။ အပါတုဘာဝံ ထင်ရှားမဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဇသ္မာပိ၊ ထို့ကြောင့်လည်း။ “ဘူမိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နိ။

မူလဒ္ဓိကာဗိပ္ပါယတ္ထ။ ။ လောကုတ္တရဘာဝေတိ လောကံ တိတ္ထဘာဝေ။ တေန ဖလနိဗ္ဗာနာနိ သင်္ကာတိ။ တေသုယံ ဘဝေတိ ဖလံ။ တံဘူမိတိ ဝုစ္စတိ။ ။ ၁၁၁-ဆဋ္ဌ။

မူလဒ္ဓိကာတနည်း ပြန်လိုရကား....

ဘာဝါ ကမ္မနိဗ္ဗတ္တာ ကာမထဝါဒယော တံသမင်္ဂီနော နိဿယဘာဝေန ဘူမိတိ ဝုစ္စန္တိ။ ဧဝံ မဂ္ဂေန နိဗ္ဗတ္တံ ဖလံ အရိယသဘာဝကဿ ကာလေန ကာလံ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗတာယ နိဿယဘာဝတော ဘူမိတိ ဝုစ္စတိ။ တတော ယေဝ အရိယာစိရကရံ တိဋ္ဌန္တိ။ ။ ၁၁၁-ဆဋ္ဌ။

ဒ္ဓိကာအနက်။ ။ ဝါ၊ ကား။ ကမ္မနိဗ္ဗတ္တာ၊ ကံကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမထဝါဒယော၊ ကာမထဝ အစရှိသည်တို့ကို။ တံ သမင်္ဂီနော၊ ထိုကာမထဝ-အစရှိသည်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ နိဿယ ဘာဝေန၊ မှီရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘူမိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ယကား။ သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို။ အရိယ သဘာဝကဿ၊ အရိယာသဘာဝက၏။ ကာလေန ကာလံ၊ အခါမပြတ်။ ဝါ၊ အခါခါ၌။ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗတာယ၊ ဝင်စားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဿယ ဘာဝတော၊ မှီရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘူမိတိ၊ ဘူမိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတော ယေဝ၊ ထိုသို့ ဖိုလ်၏ အရိယာတို့၏ မှီရာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ စိရတရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌန္တိ၊ လောက၌ တည်ကုန်၏။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ အရိယဖလသန္နိဿယေန ဟိ အရိယာ ကတကိစ္စာ သုဋ္ဌ၊ နိဗ္ဗိန္ဒသဗ္ဗထဝါပိ စိရတရံ လောကေ ပရဟိတာယ တိဋ္ဌန္တိ။ ။ ၁၁၀-ဆဋ္ဌ။

နုအနက်။ ။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အရိယဖလသန္နိဿယေန၊ အရိယဖိုလ်ဟူသော တည်ရာ မှီရာဖြင့်။ အရိယာ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကတကိစ္စာ၊ ပြီးပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ နိဗ္ဗိန္ဒသဗ္ဗထဝါပိ၊ ပြီးငွေ့အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော ဘဝရှိကုန်သော်လည်း။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော ဘဝကို ပြီးငွေ့ကုန်သော်လည်း။ စိရတရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ လောကေ၊ လောက၌။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါး၏ အစီးအဝွားငှာ။ ဝါ၊ သူတပါး၏ အစီးအဝွားကို ပြုခြင်းငှာ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။

တဿာ-တာဒိသာယ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ပဌမာယ၊ လက်ဦးစွာသော။ ဘူမိယာ၊ ဘုံသို့။ ဝါ၊ သာမညဖိုလ်သို့။ ပဇ္ဇိ၊ ဟာတိ၊ ကား။ သောတာပတ္တိ ဖလ

သင်္ခါတဿ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပဌမဿ၊ လက်ဦးစွာသော။ သာမည ဖလဿ၊ သာမည ဖိုလ်သို့။ ပတ္တတ္တာယ၊ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋိလာဘတ္တာယ၊ ရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌။ အတ္တော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ဝိဝိစ္ဆာတိ၊ ကား။ သမုစ္ဆေဒ ဝိဝေက ဝသေန၊ သမုစ္ဆေဒ ဝိဝေက၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဝိစ္စိတွာ၊ ဆိတ်၍။ ဝိနာ ဟုတွာ၊ သီးသန့် ကင်းကွာသည်ဖြစ်၍။

မူလဒ္ဓိကာဒိပ္ပါယတ္ထ။ ။ သမုစ္ဆေဒ ဝိဝေက ဝသေနာတိ ဧတ္ထ အပါယ ဂမနိ ယာနံ အစ္စန္တ သမုစ္ဆေဒေါ ဣတရေသဉ္စ ဝိဇ္ဇုတောသာသေန ဝိယ တမဿ သမုစ္ဆေဒေါ ဒဂ္ဂဗ္ဗော။

ဒ္ဓိကာအနက်။ ။ သမုစ္ဆေဒ ဝိဝေက ဝသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ အပါယ ဂမနိယာနံ၊ အပါယ်လားကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို။ အစ္စန္တ သမုစ္ဆေဒေါ၊ စစ်စစ် ကောင်းစွာဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတရေသိ၊ အပါယ ဂမနိယဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှ တပါးသော အပါယဂမနိယမဟုတ် သော ကိလေသာတို့ကို။ ဝိဇ္ဇုတော ဘာသေန၊ လျှပ်ရောင်သည်။ တံမဿ၊ အမိုက်ကို။ သမုစ္ဆေဒေါဝိယ၊ ဖြတ်ခြင်းကဲ့သို့။ သမုစ္ဆေဒေါ၊ ဖြတ်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ဒဂ္ဂဗ္ဗော၊ ၎င်း။

ပါဠိနာမနိ။ ။ ထောကိယဇ္ဈာနမ္ပိ ပဋိပဒါယ ဝိနာ နဗျဇ္ဈတိ၊ ဧဝံ သန္တေပိ ဣဒ္ဓိကနယော ဝုတ္တော၊ ကသ္မာ ဣဓ သုဒ္ဓိကနယံ ပဟာယ ဝိဿကနယော တိ အာဟ ဣဒါနိ ကိဉ္စာပိတိ အာဒိ။ ။ ဝရဇ-သု-ယော။

ဣဒါနိ၊ ၌။ လောကိယဇ္ဈာနမ္ပိ၊ လောကီဈာန်သည်လည်း။ ပဋိပဒါယ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ကိဉ္စာပိ န ဣဇ္ဈတိ၊ အကယ်၍ မပြီး၏ရှင်။ ဝေံ၊ ဤသို့ မပြီးသည်။ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ ဣဓ လောကုတ္တရေ၊ ၌။ သုဒ္ဓိကနယံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၌။ လောကုတ္တရဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ပဋိပဒါယ။ နှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကုသာလျှင်။ ဂရုံကတွာ၊ အလေးပြု၍။ ဒသေတု ကာမတာယ၊ ပြလို သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခပဋိပဓံ ဒန္တာဘိညန္တိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၎င်း။

ထောကိ ဈာန်၏ ပဋိပဒါနှင့် ကင်း၍ မဖြတ်ခြင်းသည် ရှိထတ်သော်လည်း လောကိယ ဈာန ဒေသနာ၌ ထုဒ္ဓိကဒေသနာကိုလည်းဟောအပ်၏သို့၊ ဤအတူ ဤထောကုတ္တရာဒေသနာ၌ မဟောမူ၍ အထာယကြောင့် “ဒုက္ခပဋိပဓံ” စသော စကားကို ဟောအပ်သနည်း ဟူသော စောဒနာကို နှထုံး၌ပိုက်၍ မူလဒ္ဓိကာ ဆရာဆည်....

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

လောကီယဇ္ဇာနန္ဒိ ပုထုဇ္ဇနဿ အရိယဿ စ အကတာမိကာရဿ န ဝိနာ ပဋိပဒါယ ဣဇ္ဇတိ။ ကတာမိကာရဿ ဗန အရိယဿ မဂ္ဂေနေဝ သမိဇ္ဇနတော ဝိပါကာနံ ဝိယ ကုသလေန တထာ သမိဇ္ဇဿ အရိယမဂ္ဂေန သဒိသတာယ အဘာဝတော အတဗ္ဗိပါကတ္တာ စ န မဂ္ဂပဋိပဒါ တဿ ဈာနဿ ပဋိပဒါတိ သက္ကာ ဝတ္ထုန္တိ တတ္ထ တထာ ဂရံကတွာ ပဋိပဒါဟိဝေ ဒေသနာ န ကတာ။ ယထာဝုတ္တဇ္ဇာနသင်္ဂဟတ္ထံ သုဒ္ဓိကဒေသနာပိ ကတာ။ ဣဓ ပန ကဿစိ ဝိနာ ပဋိပဒါယ အသိဒ္ဓိတော ဂရံကတွာ ဒဿေတံ ဒုက္ခပဋိပဒန္တိ အာဒိ ဝုတ္ထံ။ မိန္ဒသော်၊ ။၁၁၀-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။လောကီယဇ္ဇာနန္ဒိ၊ လောကီဈာန်သည်လည်း။ အကတာမိကာရဿ၊ မပြုအပ်သော လေ့လာခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ မပြုအပ်သော အကြောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော လေ့လာခြင်း ရှိသည်မဟုတ်သော။ ဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအကြောင်းရှိသည် မဟုတ်သော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း။ အရိယဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဣဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံ။ ပန၊ တပါး။ ကတာမိကာရဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော လေ့လာခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အကြောင်းရှိသော။ အရိယဿ၊ အား။ မဂ္ဂေနေဝ၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ မဂ်ကြောင့်သာလျှင်။ သမိဇ္ဇနတော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ဝိပါကာနံ၊ ဝိပါက်တို့၏။ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်နှင့်။ သဒိသတာ၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိဝိယ၊ သို့။ တထာ၊ ထိုမဂ်ကို ရခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမိဇ္ဇဿ၊ ပြည့်စုံသောလောကီဈာန်၏။ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်နှင့်။ သဒိသတာယ၊ တူသည်၏ အဖြစ်၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အတဗ္ဗိပါကတ္တာ၊ ထိုမဂ်၏ အကျိုးမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ မဂ္ဂပဋိပဒါ၊ မဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်သည်။ တဿဈာနဿ၊ ထိုလောကီဈာန်၏။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုလောကီဈာန်ကိုပြုရာ၌။ တထာ၊ ထိုလောကုတ္တရာဈာန်အတူ။ ဂရံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍။ ပဋိပဒါဟိဝေ၊ ပဋိပဒါကိုနှင့် တကွသာလျှင်။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို။ နကတာ၊ မပြုအပ်။ ယထာ ဝုတ္တဇ္ဇာနသင်္ဂဟတ္ထံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မဂ်၏ အစွမ်းဖြင့် ရအပ်ပြီးသော လောကီဈာန်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှာ။ သုဒ္ဓိကဒေသနာပိ၊ သုဒ္ဓိကဒေသနာကိုလည်း။ ကတာ၊ ၎င်း။ ပန၊ အထူးကား။ ဣဓ၊ ဤလောကုတ္တရာကုသိုလ်ဈာန်ကို ဆိုရာ၌။ ကဿစိ၊ တစ်ခုတခုသောမဂ်၏။ ပဋိပဒါယ၊ ပဋိပဒါနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ အသိဒ္ဓိတော၊ မပြီးခြင်းကြောင့်။ ဂရံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍။ ဒဿေတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဒုက္ခပဋိပဒန္တိအာဒိ၊ ဒုက္ခပဋိပဒ်အစရှိသော ပါဌ်ကို။ ဝုတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထို“ဒုက္ခပဋိပဒ်” စသော စကား၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဒိ

ဒုတိယတွဲ - ဒုတိယတွဲ အဋ္ဌကထာ

60 A

၄၆၆

အဋ္ဌကထာနိကာယ

တောဝ၊ အစဉ်သာလျှင်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘေန္တော၊ ခွါသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်။ သသံခါရေန၊ သင်္ခါရနှင့်တကွသော။ ဘပယောဂေန၊ ပယောဂနှင့် တကွသော။ ပစ္စယဂဏေန၊ ပစ္စည်းအပေါင်းဖြင့်။ (ထည့်)။ ကိလမန္တော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ ခွါ၏။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ တပါး။ ဝိက္ခမ္ဘိတကိလေသော၊ ခွါအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပဿနာပရိဝါသံ၊ ဝိပဿနာဖြင့်နေခြင်းကို။ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။

ဝိပဿနာ ကရောန္တောတိ အဓိပ္ပါယ်။

စိရေန၊ ကြာမြင့်သော ကာလ၌။ (စိ-ဟု ရဿရွတ်)။ မဂ္ဂပတိဘာဝံ၊ ပဂင်္ဂ၊ ဆင်ရှားဖြစ်ခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အား။ ဒန္တာ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။

ယောကောစိ သဒ္ဓါသည် နိဒ္ဒါရုဏကိုခွဲရကား။

သကိံ ဒွိက္ခတ္တံ၊ တိက္ခတ္တံ၊ စတုက္ခတ္တံ၊ အနေကက္ခတ္တံ၊ တိ ဝေမာဒီသု ဝိက္ခမ္ဘန ဝါရေသု၊ တို့တွင်။ (ထည့်)။ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးသော။ ဝါရော၊ ဝါရသည်။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာ၊ ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာ ဟူ၍။ (ဣတိကြေ)။ နာမ ကတော၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့ ပြုအပ်သောအမည် ရှိသည်။ “ဒုက္ခပဋိပဒါဒန္တာဘိညောတိဝါ ဒုက္ခာပတိပဒေါဒန္တာဘိညောတိဝါ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညောတိ ဝါအတ္ထိ”။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နာမံ အာစရိယေဟိ ကတံ ယဿ ဝါရဏ ဝိသော နာမကတော၊ ဟူသော ယောနောနှင့် အညီတည်း။

တနည်း။ ဝါရော ကို။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညော နာမ၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္တာဘိည မည်၏ဟူ၍။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ (ထည့်)။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဤဝိကပ်၌ ဘိညောလိုသည်။

ယောနော။ ။ အထဝါ ယောကောစိ ဝါရော ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညော နာမ အာစရိယေဟိ ကတော။ ။ ၁၃၉-ထု။

ကတမံ ပန ဝါရံ၊ အဘယ် ဝါရကိုကား။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ (ထည့်)။
 ရောစေသုံ၊ နှစ်သက်ကုန်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ယတ္ထ
 ယသ္မိံ ဝါရေ၊ အကြင်ဝါရ၌။ သင်္ကံ၊ တကြိမ်။ ဝိက္ခမ္ဘိတာ၊ ခွါအပ်ကုန်သော။
 ကိလေသာ၊ တို့သည်။ သမုဒါ စရိတွာ၊ ဥပါဒ်၍။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်
 လည်း။ ဝိက္ခမ္ဘိတာ၊ ခွါအပ်ကုန်သော ကိလေသာတို့သည်။ ပုန၊ တဖန်။
 သမုဒါစရန္တိ၊ ဥပါဒ်ကုန်၏။ ပန၊ အထူး။ တတိယ ဝိက္ခမ္ဘိတေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်
 ခွါအပ်သော ကိလေသာတို့ကို။ တထာ ဝိက္ခမ္ဘိတေဝ၊ ထိုသို့သော အခြင်း
 အရာအားဖြင့် တဖန်မလာ ခွါအပ်တိုင်းတို့ကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သမုတ္တု၊ အနုသယနှင့် တကွ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းသို့။ ပါပေတိ၊
 ရောက်စေ၏။ ဣမံ ဝါရံ၊ ကိ။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ (လိုက်)။ ရောစေသုံ၊
 ကုန်၏။ ဣမဿ ဝါရဿ၊ ။ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာဘိညာတိ နာမံ၊ ကိ။ ကတံ၊
 ။ ပန၊ ထိုသို့ပြုအပ်သော်လည်း။ ဣတ္ထကေန ဝုတ္တ ဝစနေ၊ ဤမျှတည်း
 ဆိုအပ်ပြီးသော စကားဖြင့်။ တံ နာမံ၊ သည်။ (ထည့်)။ ပါကန္တံ၊ ထင်ရှား
 သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေံ၊ ဤ ဆိုလတံသော
 နည်းဖြင့်။ ဣ ဒုက္ခာပဋိပဒန္တိ အာဒိ ဝစနေ၊ ။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊
 ၍။ ဝိဘာဝနာ၊ ထင်စွာပြခြင်းကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယော
 ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနိ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊
 သိမ်းဆည်း၍။ ဝါ၊ လက္ခဏ၊ ရသစသည်တို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ယူသည်ကိုပြု၍။
 ဥပါဒါရူပံ၊ ကိ။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။ အရူပံ၊ နာမ်တရားကို။ ပရိဂ္ဂဏှာ
 တိ၊ ။ ပန၊ ဂရဟာကို ဆိုအံ့။ ရူပါရူပံ၊ ကိ။ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ သိမ်းဆည်းသည်
 ရှိသော်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်။ ကသိရေန၊ ငြိုငြင်သဖြင့်။ ကိလမန္တော၊
 ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ ပရိဂ္ဂဟေတုံ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်
 ။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ။ အား။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ နာမံ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပရိဂ္ဂဟိတ ရူပါရူပဿ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ပြီးသော
 ရုပ်၊ နာမ်ရှိသမှုအား။ ဝိပဿနာ ပရိဝါသေ၊ ဝိပဿနာဖြင့် နေခြင်းသည်။
 သတိ၊ သော်။ (ထည့်)။ မဂ္ဂပါတုဘာဝဒန္တတယံ၊ မဂ် ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်း
 နှေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒန္တာဘိညာ နာမံ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယော ပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ရူပါရူပံ ကို၊ အကိစ္ဆေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။
 (ထည့်)။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ နာမ ရူပံ ကို၊ ဧတံ ခန္ဓပဉ္စကံ၊
 ဤခန္ဓာငါးပါး၊ အပေါင်းသည်။ နာမ ရူပ မတ္တံ၊ နာမ၊ ရူပမျှသာတည်း။
 အညော၊ နာမံ၊ ရုပ်မှတပါးသာ။ ကောစိ၊ တစုံတရာသော။ သတ္တာဒိကော၊
 သတ္တ၊ ဇီဝ-စသည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (တေ-စသည်ကား....
 ပါဌသေသ)။ ဝဝတ္ထပေန္တော- ဝဝတ္ထပနကရောန္တော၊ ပိုင်းခြင်း၊ မှတ်သား
 ခြင်းကို ပြသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခေန၊ ဖြင့်။ ကသိရေန၊ ဖြင့်။ ကိလမန္တော၊ ၍။
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၊ မှတ်သားနိုင်၏။ စ၊ ဆက်။ နာမရူပေ၊ နာမံ၊ ရုပ်ကို။
 ဝဝတ္ထာပိတေ၊ နာမရူပမတ္တ မေတံ န အညော ကောစိ သတ္တာဒိကော
 ဟူ၍ ပိုင်းခြား၊ မှတ်သားအပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ ဝိပဿနာ ပရိဝါသံ၊ ကို။
 ဝသန္တော၊ သော်။ စိရေန၊ ဖြင့်။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတံ၊ ဌာ။ သက္ကောတိ၊ ၍။
 တဿာပိ၊ အားလည်း။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။

အပရော၊ တဦးသောသူသည်။ နာမရူပံ ကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ၍။ ပစ္စယေ၊
 နာမံ၊ ရုပ်၏ အကြောင်းတရားတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေန္တော၊ သိမ်းဆည်းသည်ရှိသော်။
 ဒုက္ခေန၊ ဖြင့်။ ကသိရေန၊ ဖြင့်။ ကိလမန္တော၊ ၍။ ပရိဂ္ဂဟောတိ၊ ၍။ စ၊ ဆက်။
 ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝိပဿနာ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဝသန္တော၊ သော်။
 စိရေန၊ ဖြင့်။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ၍။ ဝေမ္ပိ၊ လည်း။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္ဓာ
 ဘိညာ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အပရော၊ သည်။ ပစ္စယေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ လက္ခဏာနိ၊
 အနိစ္စ-စသော လက္ခဏာတို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဇန္တော၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်ရှိသော်။
 ဒုက္ခေန၊ ဖြင့်။ ကသိရေန၊ ဖြင့်။ ကိလမန္တော၊ ၍။ ပဋိဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိ၏။ စ၊ ဆက်။ ပဋိဝိဒ္ဓ လက္ခဏော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသော လက္ခဏာ
 ရှိသော သူသည်။ ဝိပဿနာ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဝသန္တော၊ သော်။ စိရေန၊ ဖြင့်။
 မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ၍။ ဝေမ္ပိ၊ လည်း။ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္ဓာဘိညာနာမ
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသဓဇ္ဇကား....တပန်ပြုပြန်လိုရကား အပရောတက်သည်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

အပရော၊ တဦးသောသူသည်။ လက္ခဏာနိပိ၊ အနိစ္စ-စသော လက္ခဏာတို့ကိုလည်း။ ပဋိဝိဇ္ဇိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီး၍။ ဝိပဿနာ ဉာဏော ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည်။ တိက္ခေ၊ ထက်သည်။ သူရေ၊ ရဲသည်။ ပသန္နေ၊ ကြည်သည်။ ဝဟန္တေ၊ ဆောင်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဝိပဿနာ နိက္ခန္တိ၊ ဝိပဿနာ၌ တပ်ခြင်းကို။ ပရိယာဓိယမာနော၊ ကုန်စေသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခေန၊ ဖြင့်။ ကသိရေန၊ ဖြင့်။ ကိလမန္တော၊ ၍။ ပရိယာဓိယတိ၊ ကုန်စေ၏။ နိက္ခန္တိ၊ တပ်ခြင်းကို။ ပရိယာဓိယိတွာ၊ ကုန်စေ၍။ ဝိပဿနာ ပရိဝါသံကို။ ဝသန္တော၊ သော်။ စိရေန၊ ဖြင့်။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ၏။ ဝေမ္ပိ၊ သို့လည်း။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမံ ဝါရံ၊ ဤဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာဟူသော ဝါရကို။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ရောစေသုံ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ ဣမဿ ဝါရဿ၊ ၏။ ဧတံ နာမံ၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာဟူသော ဤအမည်ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣမိနာဝ ဥပါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပရတော၊ နောက်၌။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ပဋိပဒါ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

ဖဿော ဟောတိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ အနညာတညဿာမိတိန္ဒြိယံ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာအာဇီဝေါတိ၊ ဟူ၍။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ပဒါနိ၊ တို့သည်။ အဓိကာနိ၊ လွန်ကုန်၏။ နိဒ္ဒေသ ဝါရော၊ ၌လည်း။ ဝိတက္ကဒေ နိဒ္ဒေသေသု၊ ဝိတက် စသည်တို့၏ နိဒ္ဒေသတို့၌။ မဂ္ဂင်န္တိ အာဒိနိ၊ မဂ္ဂင် အစရှိကုန်သော။ ပဒါနိ၊ တို့သည်။ အဓိကာနိ၊ ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ တည်း။ ပန၊ အထူး။ ဘူမန္တရဝသေန၊ ဘုံအထူး၏ အစွမ်းဖြင့်။ လောကုတ္တရတာဝ၊ လောကုတ္တရာ အဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဣမ၊ ဤလောကုတ္တရာစိတ်၌။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

တတ္ထ ဖဿော ဟောတိတိ အာဒိသု၊ တို့တွင်။ အနညာတညဿာမိတိန္ဒြိယန္တိ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်၏။ ‘အနုမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရဝဇ္ဇေ၊ သံသာရာဝဋ်၌။ အနညာတံ၊ မသိဘူးသော။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ ကား။ စတုသစ္စဓမ္မ မေဝ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုသာလျှင်။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့’။ ဣတိ၊

ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သသ္မာဒာ။ ဣမိနာ ပုပ္ဖာ ဘောဂေန၊ ဤရေးအဘိဋ္ဌိဖြစ်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြေတည်း။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အဿ၊ ထိုအနညာတညဿာ မိတိန္ဒြေ၏။ လက္ခဏာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌံ။ ပညိန္ဒြေယေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တ နယေနော၊ ဖြင့်သာ လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။

သုန္ဒရာ၊ ကောင်းသော။ ဝါ၊ ကား။ ပသတ္တာ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ဝါစာ၊ ဝါစာတည်း။ သမ္မာ ဝါစာ၊ ကောင်းသော ချီးမွမ်းအပ်သော ဝါစာ။ တေ၊ ဤသမ္မာဝါစာ ဟူသော အမည်သည်။ ဝစီဒုစရိတ သမုဋ္ဌါဋီ ကာယ၊ ဝစီဒုစရိတ်ကို အကြွင်းမဲ့ ခွါတတ်သော။ မိစ္ဆာဝါစာ ဝိရတိယာ၊ မိစ္ဆာဝါစာမှ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကြဉ်တတ်သော ကြဉ်ခြင်းဟူသော တရား၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သာ၊ ထိုသမ္မာဝါစာသည်။ ပရိဂ္ဂဟ လက္ခဏာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ သုဘာ သိတကို နာသောသူကို သိမ်းဆည်းခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

ပုလန္ဒိကာဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ မုသာဝါဒါဒီနိံ ဝိသံဝါဒနာဒိကိစ္စတာယ လူခါနိ အပရိဂ္ဂါဟကာနံ ပဋိပက္ခဘာဝတော ပရိဂ္ဂါဟကသဘာဝါ သမ္မာဝါစာ။ သာ သိနိဒ္ဓဘာဝတော သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ ပရိဂ္ဂဏာတိ သမ္မာဝါစာ ပစ္စယသုဘာ သိတသောတာရဋ္ဌ ဇနံ။ ။ ၁၁၂-ဆဋ္ဌ။

ပုလန္ဒိကာအနက်။ ။ ဝိသံဝါဒနာဒိကိစ္စတာယ၊ သူတစ်ပါးကို ချွတ်ယွင်းစေခြင်း အစ ရှိသောကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လူခါနိ၊ ခြောက်ထပ်ကုန်သော။ အပရိဂ္ဂါ ဟကာနံ၊ မသိမ်းဆည်းတတ်ကုန်သော။ မုသာဝါဒါဒီနိံ၊ မုသာဝါဒ-အစရှိ သည်တို့၏။ ပဋိပက္ခဘာဝတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာ ဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာသည်။ ပရိဂ္ဂါဟကသဘာဝါ၊ သိမ်းဆည်း တတ်သော သဘောရှိ၏။ သာ၊ ထိုသမ္မာဝါစာသည်။ တနည်းကား။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ (စ-ကား လုတ္တနိဋ္ဌိတည်း)။ သာ၊ ထိုသမ္မာဝါစာသည်။ သိနိဒ္ဓဘာဝတော၊ ပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ စေ့စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ အဆီ၊ အစေး၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏။ သမ္မာဝါစာ ပစ္စယသုဘာသိတ သောတာရံ၊ သမ္မာဝါစာလျှင် အကြောင်းရှိသော စကားကိုနာသော။ ဇနဋ္ဌ၊ လူကိုလည်း။ ပရိဂ္ဂဏာတိ၊ ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလဒေ

အနုဋီကာဗိပ္ပါယတ္တ။ ။ယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ ဝိသံဝါဒနထေဒနာနိဋ္ဌာနတ္ထနိယော
ဇနာနံ ပဝတ္တိ၊ တတ္ထ သိနေဟပိရဟေနေဝ တေသံ ပဝတ္တိ၊ သော စ ပုဂ္ဂလော
အသင်္ဂဟိတော ဟောထိတိ မုသာဝါဒါဒိနံ ဝိသံဝါဒနာဒိကိစ္စတာယ လူခ
တာ စ အပရိဂ္ဂဟတာ စ ဝုတ္တာ၊ တပုဂ္ဂိုပက္ခဝိရုဒ္ဓသဘာဝတ္ထာ သမ္မာဝါစာယ
သိနိဋ္ဌဘာဝတော ပရိဂ္ဂါဟကသဘာဝတာ၊ သဒ္ဓါဝိသေသယောဂတော ဝါ
တဿာ သိနိဋ္ဌဘာဝေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။၁၁၉-၂၀-သဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ ဌ။ ဝိသံဝါဒနထေဒနာနိဋ္ဌာနတ္ထနိယောဇနာနံ၊
ချွတ်ယွင်းစေခြင်း၊ ကွဲပြားစေခြင်း၊ အလိုမရှိအပ်သောစကား၊ အကျိုးမရှိသည်၌
ယှဉ်စေခြင်းတို့၏။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။
သိနေဟပိရဟေနေဝ၊ ချစ်ခြင်းတည်းဟူသော အစေးမှကင်းခြင်းဖြင့် သာလျှင်။
တေသံ၊ ထိုချွတ်ယွင်းစေခြင်း၊ ကွဲပြားစေခြင်း အလိုမရှိအပ်သောစကား၊
အကျိုးမရှိသည်၌ ယှဉ်စေခြင်းတို့၏။ 'ပဝတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော စ
ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အသင်္ဂဟိတော၊ မသင်္ဂဟိတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိတတ္ထာ၊ ကြောင့်။ မုသာဝါဒါဒိနံ၊ တို့၏။ ဝိသံဝါဒနာဒိကိစ္စတာယ၊
ချွတ်ယွင်းစေခြင်း စသော ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လူခတာစ၊ ခြောက်
တတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ အပရိဂ္ဂဟတာစ၊ မဲသိမ်းဆည်းတတ်သည်၏ အဖြစ်
ကို၎င်း။ ဝုတ္တာ၊ ။ တပုဂ္ဂိုပက္ခဝိရုဒ္ဓသဘာဝတ္ထာ၊ ထိုမုသာဝါဒ၊ အစရှိသည်တို့၏
ဆန့်ကျင်သောအဘို့ဖြစ်၍ ဆန့်ကျင်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
သမ္မာဝါစာယ၊ ။ သိနိဋ္ဌဘာဝတော၊ ဇေဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊
ပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ အစေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိဂ္ဂါ
ဟက သဘာဝတာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ကား။ သဒ္ဓါဝိသေသ ယောဂတော၊ သဒ္ဓါအထူးနှင့်
ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ တဿာ၊ ထိုသမ္မာဝါစာ၏။ သိနိဋ္ဌဘာဝေါ၊ ဇေဝင်သည်၏
အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ပြေပြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ အစေးရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏။

ဝိရမဏရသာ၊ မိစ္ဆာဝါစာမှ ကြဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မိစ္ဆာဝါစာပုဟာန ပစ္စု
ပဋ္ဌာနာ၊ မိစ္ဆာဝါစာကို ပယ်တတ်သောတရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေ့ရှုထင်
တတ်၏။ သုန္ဒရော၊ သော။ ဝါ၊ ကား။ ပသတ္ထော၊ သော။ ကမ္မန္တော၊ ကမ္မန္တ
တည်း။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ကောင်းသော ကမ္မန္တ။ တေ၊ ဤသမ္မာကမ္မန္တ
ဟူသောအမည်သည်။ မိစ္ဆာကမ္မန္တ သမုစ္ဆေဒိကာယ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တကို ဖြတ်တတ်
သော။ ပါဏာတိပါတာဒိဝိရတိယာ၊ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့မှ ကြဉ်
ကြောင်း ဖြစ်သောတရား ကြဉ်တတ်သောတရား၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။
သော သမ္မာကမ္မန္တော၊ သည်။ သမုဋ္ဌာနလက္ခဏော၊ ကောင်းသောအမှုကို

ပြုစေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ။ ကောင်းစွာအမှု၌ အားထုတ်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ ဝါ။ ကောင်းစွာအမှု၌ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ချီးပင့်ခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား...ကာယိက ကြိယာသည်သာ ဖြစ်စေလျက် သယံပဋိဗဒ္ဓဖြစ်ရ ကား သမ္မာကမ္မန္တကိုထည်း ဖြစ်စေ၏ ဟုလိုပါသည်။

မူလဒီကာ။ ။ကာယိကကြိယာ ကိစ္စံ ကတ္တဗ္ဗံ သမုဋ္ဌာနပတိ၊ သယဉ္စ သမုဋ္ဌဟနံ ဆဋနံ ဟောတိတိ သမ္မာကမ္မန္တသင်္ခါတာ ဝိရတိပိ သမုဋ္ဌာနသဘာဝါတိ ဝုတ္တာ၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ ဝါ ဥက္ခိပနံ ကာယိကကြိယာယ သာရက္ခိပနံဝိယ။ ၁၀၂-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။ကာယိက ကြိယာ၊ ကာယဗ္ဗါရ၌ ဖြစ်သော အမှုအရာသည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ သမုဋ္ဌာနပတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ သယဉ္စ၊ မိမိသည်ထည်း။ သမုဋ္ဌဟနံဆဋနံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ။။ ဣတိ တသ္မံ၊ ကြောင့်။ သမ္မာကမ္မန္တ သင်္ခါတာ၊ သော။ ဝိရတိပိ၊ ဝိရတိကိုလည်း။ သမုဋ္ဌာနသဘာဝါတိ၊ ကောင်းစွာ အမှုကိုဖြစ်စေခြင်း၊ အားထုတ်ခြင်း သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ကာယိက ကြိယာယ၊ ကိုယ် အမှုအရာဖြင့်။ သာရက္ခိပနံဝိယ၊ ဝန်ကိုချီခြင်းကဲ့သို့။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥက္ခိပနံ၊ ချီပင့်ခြင်းသည်။ သမုဋ္ဌဟနံ၊ သမုဋ္ဌဟန မည်၏။

ဝိရမဏရသော၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တကို ကြဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မိစ္ဆာကမ္မန္တပဟာနပစ္စု ပဋ္ဌာနော၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တကို ပယ်တတ်သောတရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင် တတ်၏။ သန္တရော၊ သော။ ဝါ၊ ကား။ ပသတ္ထော၊ သော။ အာဇီဝေါ၊ အာဇီဝ တည်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းသော အာဇီဝ။ တေံ၊ ဤသမ္မာအာဇီဝ ဟူသော အမည်သည်။ မိစ္ဆာဇီဝဝိရတိယာ၊ ။။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သော သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ ဝေါဒါနလက္ခဏော၊ အသက်မွေးသော သတ္တဝါ ကို ဖြုစင်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဖြုစင်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ အာဇီဝကို ဖြုစင်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

ဝဝနတ္ထ။ ။ဇီဝဓာနာ သတ္တာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ ဝါ ဝေါဒါယန္တိ ဧတေန သယံ ဝါဝေါဒါယတိတိ ဝေါဒါနံ။

မူလဒီကာ။ ။ဇီဝဓာနာ သတ္တာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ ဝါ သုဒ္ဓိ ဝေါဒါနံ။ အာဇီ ဝဏေဝ ဝါ ဇီဝိတိန္ဒြိယဝုတ္တိယာ။ ။၁၁၂-ဆဋ္ဌ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

ဋီကာအနက်။ ဇီဝမာနဿ၊ အသက်မွေးသော။ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ ဝေါဒါနံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သစ္စယုတ္တဓမ္မာနံ၊ သစ္စယုတ်တရားတို့၏။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ ဝေါဒါနံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဇိဝိတိန္ဒြိယ ဝုတ္တိယာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကို ဖြစ်စေခြင်းဟူသော။ အာဇီဝဿေဝ၊ အသက်မွေးခြင်း၏သာလျှင်။ သုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဝေါဒါနံ၊ မည်၏။

ဉာယာဇီပပုတ္တိရသော၊ အသင့်အားဖြင့် အသက်မွေးခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းကိုစွန့်၏။ မိစ္ဆာဇီဝပုဟာနု ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ မိစ္ဆာဇီဝကို ပယ်တတ်သော တရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။

အပိစ၊ တနည်းလည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ ဝိရတိတ္ထယေ၊ ဝိရတီ သုံးခုတို့၏ အပေါင်း၌။ ဝုတ္တဝသေနပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ဣ၊ ဤသမ္မာဝါစာ-စသော တရားတို့၌။ လက္ခဏာဒီနိ၊ လက္ခဏာစသည်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤတရားတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ မဂ္ဂပုဏ္ဏံ၊ မဂ္ဂပုဏ္ဏကကို။ ဣဓ၊ ဤလောကုတ္တရစိတ်၌။ မဂ္ဂဋ္ဌက ဟူ၍။ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ယေဝါပနကေသု စ၊ ယေဝါပနကတရားတို့၌လည်း။ ဣမေသံ၊ ဤသမ္မာဝါစာစသော တရားတို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တထာ၊ ထို အတူ။ ကရုဏာမုဒိတာနံ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာတို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ပါဠိ ၂၁ နုသန္တိ။ ။ အသာဝဟေတုံ ဉပပေန္တော အာဟ ဣမေဟိတိ အာဒိ။ ။ ယောနော-၀၃၉-သု။

ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မော၊ ဤသမ္မာဝါစာ စသော တရားတို့ကို။ ဣဓ၊ ဤလောကုတ္တရစိတ်၌။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ အာဂတတ္တာဝ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ယေဝါပနကေသု တို့၌။ န ဂဟိတာ၊ မယူအပ်ကုန်။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ကရုဏာ မုဒိတာ၊ တို့သည်။ သတ္တာရမ္မဏာ၊ သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ ဓမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရတရားတို့သည်။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာပိ၊ ထိုကရုဏာ၊ မုဒိတာ တို့ကိုလည်း။ ဣ၊ ဤလောကုတ္တရစိတ်၌။ န ဂဟိတာ၊ မယူအပ်ကုန်။

စိတ္တုပ္ပါဒ - ၃၇၃
၆၁
A

အယံ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ဥဒ္ဓေသ ဝါရေ ဌံ။ ဝိသေ သတ္တော၊ ထူးသော အနက်တည်း။

၂၇၃။ ပန၊ တပါး။ နိဒ္ဓေသ ဝါရေ ဌံ။ မဂ္ဂံ မဂ္ဂပရိယာပန္နန္တိ တ္ထေဌံ။ တာဝ၊ စွာ၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အဂ်ံ၊ အဘို့တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂံ၊ မည်၏။ မဂ္ဂ ကောဋ္ဌာသော၊ မဂ်၏ အဘို့။ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ တည်း။ ပန၊ ပါး။ အရညေ၊ တော၌။ ပရိယာပန္နံ၊ အကျုံးဝင်သော ဝတ္ထုသည်။ အရည ပရိယာပန္နံ နာမ၊ တော၌ အကျုံးဝင်သည် မည်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ မဂ္ဂေ၊ မဂ်၌။ ပရိယာပန္နံ၊ အကျုံးဝင် သည်ကည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂပရိယာပန္နံ၊ မည်၏။ မဂ္ဂသန္နိသိတံ၊ အပေါင်းဖြစ်သော မဂ်ကိုမို့သည်။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္တော၊ တည်း။

၂၇၅။ ပိတိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေတိ တ္ထေ ဌံ။ ပိတိဝေ၊ ပိတိ သည်သာလျှင်။ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သမ္မောဇ္ဈင်မည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပိတိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပိတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဟူသောပုဒ်၌။ အတ္တော၊ ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။ ဗောဓိယာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကြောင်း ဖြစ်သောတရား အပေါင်း၏။ အင်္ဂေ၊ အစိတ်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဗောဓိဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတတ်သော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အင်္ဂေ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မည်၏။ ဣဒိ အယံ အဓိပ္ပာယ်မှာ၊ ကို။ ပုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောကိ၊ ၏။ ယာ အယံ ဓမ္မသာမဂ္ဂိ၊ အကြင် သတိ ဓမ္မဝိစယ စသော တရားအပေါင်းကို။ လောကုတ္တရ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ လောကုတ္တရာ မဂ်ခဏ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇ မာနာယ၊ ဖြစ်သော။ ထိနု ဒ္ဓစ္စ ပတိဋ္ဌာနာယုဟနကာမသုခတ္ထ ကိလမထာ နုယောဂ ဥဒ္ဓစ္စ သဿ တာ ဘိနိဝေသာဒီနိ၊ တွန့်ခြင်း၊ ပျံ့လွင့်ခြင်း၊ တည်တံ့ခြင်း၊ ကာမချမ်းသာကို ခံစားခြင်း၊ ကိုယ်၏ ပင်ပန်း ခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စ သဿတ တည်းဟူ သော နုလုံးသွင်းခြင်း အစရှိကုန်သော။ အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော။ ဥပဒ္ဓဝါနံ၊ ကပ်၍ နှိပ်စက်ဘတ်သော ဥပဒ္ဓဝေါတို့၏။ ပဋိပက္ခ ဘူတာယ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သတိ၊ ဓမ္မဝိစယ၊ ဝီရိယ၊ ပိတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ ဂမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ သင်္ခါတာယ၊ ဟုဆိုအပ်သော။ ယာယဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊

အကြင်တရားအပေါင်းဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓတို့ ကိလေသာ အစဉ်ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးတတ်၏။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတတ်၏။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုတတ်၏။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ “ဗောဓိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဗုဒ္ဓတို့တိ၊ ကား။ ကိလေသ သန္တာန နိဒ္ဒါယ၊ ကိလေသာအစဉ်ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ၊ ဥဋ္ဌဟတိ၊ နိုးတတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အရိယ သစ္စာနိ၊ ထို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ နိဗ္ဗာန မေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သစ္စိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ တဿာ-တာဒိသာယ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဓမ္မသာမဂ္ဂိ သင်္ခါတာယ၊ သတိ၊ ဓမ္မဝိစယ စသော တရားအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိ၏။ အင်္ဂေ၊ အစိတ်ဟည်း။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မည်၏။ ဈာနင်္ဂ မဂ္ဂင်္ဂါဒိနိ ဝိယ၊ စသည်တို့ကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား....ဈာန၏ အရ၊ အပေါင်း။ အင်္ဂ၏ အရ၊ အစိတ်။ မဂ္ဂ၏ အရ၊ အပေါင်း။ အင်္ဂ၏ အရ၊ အစိတ် ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဗောဓိ၏ အရကား အပေါင်း။ အင်္ဂ၏ အရ အစိတ် ဖြစ်၏ဟုလိုသည်။

ယထာ ဝုတ္တ ပုကာရာယ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ တောယ ဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ ဤသတိ၊ ဓမ္မဝိစယ စသော တရားအပေါင်းဖြင့်။ သေ သော၊ ဤပဌမဝိကပ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ယော အရိယ သာဝကော၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓတို့၊ ကိလေသာ အစဉ်ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးတတ်၏။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတတ်၏။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ ဣတိ ကတော ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ “ဗောဓိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ တဿတာဒိသဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဗောဓိဿ၊ ဗောဓိဟုဆိုအပ်သော အရိယာသာဝက၏။ အင်္ဂေ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မည်၏။ သေနင်္ဂ ရထင်္ဂါဒယော ဝိယ၊ စသည်တို့ကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား....အင်္ဂမှ တပါးသော ရထ မည်သည်မရှိ။ ခေါ်ဝေါ်ကာမျှသာ ဖြစ်သကဲ့သို့ အင်္ဂ၏ အရ ဗောဇ္ဈင်မှ တပါး ဗောဓိ မည်သည် ပရမတ္ထ အားဖြင့် မရှိ။ အင်္ဂ၏ အရကို အကြောင်းပြု၍ ခေါ်ဝေါ်ကာမျှသာ ပညတ်မျှသာ ဟုလိုသည်။ ဤကိုရည်၍ မဟုတ်လော မူလဒီကာနွံ....

သေနင်္ဂ ရထင်္ဂါ ဒယော ဝိယာတိ တေန ပုဂ္ဂလ ဝညတ္တိယာ အဝိဇ္ဇမာန ပညတ္တိ
ထာဝံ ဒဿေတိ၊ ဟူအပ်ပြီ။ ။၀၀၃-ဆဋ္ဌ။

ထေန၊ ထိုကြောင့်။ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ တို့သည်။ “ဗုဒ္ဓနကဿ ပုဂ္ဂလဿ
အင်္ဂါတိဝါ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓနကဿ၊
ကိလေသာ အစဉ်ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှနိုးတတ်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၎င်း။
အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်၏။

အပိစ အပရော န ယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊
ကား။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ် အနက်သဘောကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်
သနည်း။ ဗောဇာယ၊ ကိလေသာ အစဉ်ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးခြင်း
ငှာ။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းငှာ။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်
ပြုခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣမိနာ အတ္ထေန၊ ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
မည်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ကိလေသာ အစဉ် ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးတတ်
ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်၏။ အနုဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဝိပဿနာ
စသောအကြောင်း ဗုဒ္ဓိတဗျဖြစ်သော သစ္စာတို့အားလျော်စွာသိတတ်ကုန်၏။
ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်၏။ ပဋိဗုဒ္ဓန္တိ၊ ပစ္စက္ခ၏
အဖြစ်ဖြင့် ရှေးရှုတူရှု တိုက်ရိုက်သိတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်၏။ သမ္မာဗုဒ္ဓန္တိ၊ မတောက်မပြန် သိတတ်ကုန်၏။ ဣတိပိ၊
ကြောင့်လည်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်၏။

ပစမိနိစ္ဆယ။ ။ “အဝိပရိတတာယ သမ္မာစ ဗုဒ္ဓန္တိ” ဟူသော မူလနိကာကို ရှု၍
“သမ္မာဗုဒ္ဓန္တိ” သင့်သည်။ “သဗ္ဗုဒ္ဓန္တိ” ရှိသည်ကား ငိုကာနှင့် မညီ။

ဣတိ ဣမိနာ ပဋိသမ္ဘိဒါ နယေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေတ္တာ၊ ကို။ ဝေဒိ
တဗော၊ ၎င်း။

မူလနိကာဓိပ္ပာယ်။ ။ အင်္ဂသဒ္ဓေါ ကာရဏတ္ထော ဟောတိတိ စတုသစ္စ
ဗောဇာယ သံဝတ္တန္တိတိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓန္တိတိ ဗောဓိယော၊ ဗောဓိယော ဝေအင်္ဂါ
တိ ဗုဒ္ဓန္တိတိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ ဝုတ္တိ၊ ဝိပဿနာဒိနံ ကာရဏာနံ ဗုဒ္ဓိတဗျာနုစ္စ
သစ္စာနံ အနုဂ္ဂပံ ပစ္စက္ခသာဝေန ပဋိမုခံ အဝိပရိတတာယ သမ္မာစ ဗုဒ္ဓန္တိတိ
ဝေပတ္ထဝိသေသဒိပကေဟိ ဥပသဂ္ဂေဟိ အနုဗုဒ္ဓန္တိတိ အာဒိ ဝုတ္တိ၊ ဗောဓိသဒ္ဓေါ
ဟိ သဗ္ဗဝိသေသယုတ္တံ ဗုဒ္ဓနံ သာမညေန သင်္ကာတိတိ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရာကုသလပဒ

ဒို့ကာဆံနက်။ ။အင်္ဂသဋ္ဌေါ၊ အင်္ဂသဋ္ဌါသည်။ ကာရကတ္ထော၊ အကြောင်းဟု
 သော အနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတုသစ္စ
 ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းငှာ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ထိတတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗောဓိယော၊ မည်ကုန်၏။ ဗောဓိယောဝေ၊ ထိတတ်သော
 တရားတို့သည်ပင်လျှင်။ အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ ဣတိဗုဒ္ဓိနာ အတ္ထေန၊
 ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓန္တိတိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ ဟု၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကာရကောနံ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 သော။ ဝိပဿနာဒိနံ၊ အစရှိသည်တို့အား၎င်း။ ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗာနံ၊ သိအပ်ကုန်သော။
 သစ္စာနဉ္စ၊ သစ္စာတို့အား၎င်း။ အနုရူပံ၊ စွာ။ ပစ္စက္ခဘာဝေန၊ မျက်မှောက်ဖြစ်
 သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဋိမုခံ၊ ရှေးရှု၎င်း။ အဝိပရိတတာယ၊ မထောက်မပြန်သည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာစ၊ မထောက်မပြန်ခြင်း၎င်း။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိဝေ၊
 ထို။ အတ္ထဝိသေသ ဒိပကေဟိ၊ အနက်အထူးကိုပြတတ်ကုန်သော။ ဥပသဂ္ဂေဟိ၊
 အနုပဋိသမ္မာဟူသော ဥပသာရတို့ဖြင့်။ အနုဗုဒ္ဓန္တိတိအာပိ၊ အစရှိသည်ကို
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗောဓိသဋ္ဌေါ၊ သည်။ သဗ္ဗဝိသေသယုတ္တံ၊ အထုံးစုံ
 ထောက်ပတ်စွာ သိခြင်း၊ အစရှိသော အထူးနှင့်ယှဉ်သော။ ဗုဒ္ဓနံ၊ သိခြင်းတို့။
 သာမညေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဗုဓောတ်သည် ဟောအပ်သော အနက်၏
 အဖြစ်ဖြင့် ဆက်ဆံသောအားဖြင့်။ သင်္ဂဟာတိ၊ သဂြိုဟ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်
 အပ်၏။

ပသတ္ထော၊ သော။ ဝါ၊ ကား။ သုန္ဓရော၊ သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ တည်း။
 သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သမ္မောဇ္ဈင်။ ပီတိဝေ၊ ပီတိသည်ပင်လျှင်။ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ၊
 တည်း။ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ပီတိသည်ပင်လျှင် သမ္မောဇ္ဈင်။ စိတ္တကုတ္တရာ
 နိဗ္ဗေသာဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဣမိနာဝနယေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ ကို။
 ဝေဒိတဗျော၊ ၏။

၂၉၆။ တေသံဓမ္မာနန္တိ၊ ကား။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုလောကုတ္တရာစိတ်
 ဖြစ်သောခဏ၌။ ယေစတုသစ္စဓမ္မော၊ အကြင်သစ္စာလေးပါး တရားတို့သည်။
 ပဋိဝေခံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုသစ္စာ
 လေးပါး တရားတို့ကို။ အနညာတာနန္တိ၊ ကား။ ပဌမမဂ္ဂေန၊ ပဌမမဂ်ဖြင့်။
 တေဓမ္မော၊ ထိုသစ္စာလေးပါး တရားတို့သည်။ ဉာတာနာမ၊ သိအပ်သည်
 မည်ကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏ရှင်။ ပနတထာပိ၊
 သော်လည်း။ ပကတိယာ၊ ပြကတေအားဖြင့်။ အနာဂတပုဗ္ဗဝိဟာရံ၊ ရှေး၌
 မရောက်စဘူးသော ကျောင်းသို့။ အာဂန္နာ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ၌။

ဌိတောပိ၊ တည်လျက်လည်း။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပကတိယာ၊ အားဖြင့်။ အနာ
 ဂတဘာဝံ၊ ရှေး၌မရောက်စဘူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အနာ
 ဂတ ပုဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊ မရောက်စဘူးသောအရပ်သို့။ အာဂတော၊ ရောက်သည်။
 အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိယထာစ၊ ဆို၏သို့၎င်း။ ပကတိယာ၊ အားဖြင့်။
 အပိဋ္ဌန္တပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ မပန်စဘူးသော။ “အပိလစ္စပုဗ္ဗန္တိပိ” ။ မာလံ၊ ကို။ ပိဋ္ဌန္တိ
 တွာ၊ ပန်ဆင်၍။ အနိဝတ္ထပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မဝတ်စဘူးသော။ ဝတ္ထံ၊ ကို။ နိဝါသ
 တွာ၊ ၍။ အဘုတ္တပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မသုံးဆောင်ဘူးသော။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊
 သုံးဆောင်၍။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ အဘုတ္တဘာဝံ၊ ရှေး၌မသုံးဆောင်ဘူးသည်
 ၏ အဖြစ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ “အဘုတ္တပုဗ္ဗံ၊ သော။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုတ္တော၊
 သုံးဆောင်ရသည်။ အမှိ၊ ၏” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိယထာစ၊ ဆို၏သို့၎င်း။
 ဝေံ၊ တူ။ ဣဓာပိ မဋ္ဌမမဂ္ဂါဓိကာရေ၊ ၌လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပကတိယာ၊
 ဖြင့်။ ဣမိနာပုဂ္ဂလေန၊ သည်။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤသစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို။
 နဉာဘပုဗ္ဗာ၊ ရှေး၌မသိစဘူးကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “အနညာတာန” န္တိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဒိဋ္ဌာဒိသုပိ၊ စသည်တို့၌လည်း။ ဝေ
 ပနယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဒိဋ္ဌာနံ-စသော
 ပုဒ်တို့၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဒိဋ္ဌာနန္တိ၊ ကား။
 ဣတော ပဋ္ဌမမဂ္ဂတော၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်။
 အဒိဋ္ဌာနံ၊ မမြင်စဘူးကုန်သော။ အပ္ပတ္တာနန္တိ၊ ကား။ အဓိဂမဝသေန၊ ရသည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်။ အပ္ပတ္တာနံ၊ မရောက်စဘူးကုန်သော။ အဝိဒိတာနန္တိ၊ ကား။
 ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ အပါကဋ္ဌာနံ၊ ထင်စွာ မပြုစဘူးကုန်သော။ အသစ္စိ
 ကတာနန္တိ၊ ကား။ အပစ္စက္ခ ကတာနံ၊ မျက်မှောက် မပြုစဘူးကုန်သော။
 သစ္စိကိရိယာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပစ္စက္ခကရဏတ္ထံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း
 အကျိုးငှာ။ ဓ၊ ဆက်။ ဣမိနာ ပဗေဒ၊ ဤ “အ သစ္စိကတာနံ” ဟူသော ပုဒ်နှင့်။
 သစ္စိ၊ တကွ။ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ ယထာ၊ ပြုအပ်၏သို့။
 ဝေံ၊ တူ။ သေသေဟိပိ၊ ကြွင်းသော “အနညာတာနံ” စသောပုဒ်တို့နှင့်လည်း။
 သစ္စိ၊ တကွ။ “အနညာတာနံ၊ မသိစဘူးသော သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို။
 ဉာဏာယ၊ သိခြင်းငှာ။ အဒိဋ္ဌာနံ၊ မမြင်စဘူးကုန်သော သစ္စာလေးပါးတရား
 တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ အပ္ပတ္တာနံ၊ မရောက်စဘူးကုန်သော သစ္စာ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

လေးပါးတရားတို့ကို။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ အဝိဒိတာနံ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ရှားမပြုစဘူးကုန်သော သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို။ ဝေဒါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ရှားပြခြင်းငှာ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကတဗျာ၊ ပြုအပ်၏။

၂၉၉။ စတူဟိ ဝစီဒုစ္စရိတေဟိတိ အာဒိဿ၊ စသည်တို့၌။ ဝစီဝိညတ္တိ၊ ဝစီဝိညတ်ကို။ ဝစီတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၏။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဒေါသာနံ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟဟူသော ဒေါသတို့တွင်။ ယေနကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ သော ဒေါသသည်။ ဒုဋ္ဌာနိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ စရိတာနိ၊ အကျင့်တို့ တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဟူသော ဒေါသတို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော အကျင့်တို့။ ဝစီတော၊ ဝစီဝိညတ်မှ။ ပဝတ္ထာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ တို့တည်း။ ဝစီဒုစ္စရိတာနိ၊ ဝစီဝိညတ်မှ ဖြစ်ကုန်သော ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟဟူသော ဒေါသတို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သောအကျင့်တို့။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝစီယာ၊ ဝစီဝိညတ်ဖြင့်။ နိပ္ပာဒိတာနိ၊ ပြီးစေအပ်ကုန်သော။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ဒုစ္စရိတ်တို့ တည်း။ ဝစီ ဒုစ္စရိတာနိ၊ တို့။ တေဟိ ဝစီဒုစ္စရိတေဟိ၊ ထိုဝစီ ဒုစ္စရိတ်တို့မှ။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ရမတိ၊ ကြဉ်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရတိ၊ မည်၏။ တေဟိ၊ ထို ဝစီဒုစ္စရိတ်တို့မှ။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ရမတိ၊ ကြဉ်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိရတိ၊ မည်၏။ တတော တတော၊ ထိုထို ဝစီ ဒုစ္စရိတ်မှ။ ပဋိနိဝတ္ထာ၊ ဆုတ်နှစ်သည်။ ဟုတော၊ ၍။ တေဟိ၊ ထိုဝစီ ဒုစ္စရိတ်တို့မှ။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ရမတိ၊ ကြဉ်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဝိရတိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ အာ၊ ဝိ၊ ပဋိ-ဟူသော ဥပသာရပုဒ်၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ ပဒံ၊ ပုဒ်ကို။ ဝနိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ သဗ္ဗံ-သော။ ဣဒံ ပဒတ္တယံ၊ ဤ အာရတိ၊ ဝိရတိ၊ ပဋိဝိရတိ ဟူသော ပုဒ်သုံးခုတို့၏ အပေါင်းသည်။ ဩရမဏ ဘာဝဿေဝ၊ ဝစီ ဒုစ္စရိတ်တို့မှ ကြဉ်ခြင်း ဟူသော အနက်၏သာ လျှင်။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ ဩရမဏနှင့် သဒဝ ကား ကမ္မစာရည်း ဖြစ်၍ သာဝသဋ္ဌါ ပဒတ္တ တည်း။ “ဩရမဏဿ ဘာဝေါ” ဟု ဆန္ဒိတပျုရိသ်ပြု၍ သဋ္ဌပဝတ္တိနိမိတ်အနက် မကြံသင့်။ ထို့ကြောင့် “ဣဒမ္ပိဩရမဏဿေဝ ဝေဝစနံ” ဟူထံ။

၄၅၀ အဋ္ဌသာလ္လိဒ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝေရံ၊ ဝစီဒုစ္စရိက် တည်းဟူသောရန်ကို။ မဏတိ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်
၏။ ဣတိ တဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေရမဏိ၊ ဝေရမဏိမည်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤဝေရ
မဏိ ဟူသော ဗုဒ္ဓိသည်လည်း။ ဩရမဏသော၊ ဝစီ ဒုစ္စရိက်တို့မှ ကြဉ်ခြင်း၏
သာလျှင်။ ဖဝဝစနံ၊ ဝေရဝစတည်း။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယာယ ဝေထနာယ၊
အကြင် ဝေထနာဖြင့်။ မုသာဝါဒါဒိနိ၊ မုသာဝါဒ စသည်တို့ကို။ ဘာသမာ
နော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ဒုစ္စရိက်တို့ကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်
မည်၏။

မုနဒ္ဓိကာ။ ကရောတိ နာမ ကိ။ ဒုစ္စရိတာနိ အနဝတ္ထမာနာနိ။ ၁၀၀၃-
သဋ္ဌ။

ဒိကာအနန္တံ။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည် မည်၏။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ ကရောတိ
နာမ၊ ပြုသည် မည်သနည်း။ အနဝတ္ထ မာနာနိ၊ လိုက်ကုန်သော။ ဒုစ္စရိတာနိ၊
ဒုစ္စရိက်တို့ကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား...ကရောတိ သဒ္ဓါသည် ကံကိုဥသညဖြစ်၍ ဒုစ္စရိတာနိယု ကံ
လိုက်ရမည် ဟူလိုသည်။ “တနည်း။”ကြိယံ၊ မုသာဝါဒ စသော ကြိယာကို။
ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။

အနုဒ္ဓိကာ။ မုသာဝါဒါဒိနိ ဘာသမာနော ကရောတိ နာမ ကိ။ ဝက္ခမာနံ
ကြိယံ၊ ကာ ပန သာတိ မုသာဝါဒါဒိ ကြိယာတိ။ ဝိဒိတောဝါ ယမေတ္ထော။
ဝေ ဝါ ဧတ္ထ ယောဇနာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ ၁၀၂၀-သဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ၀ါ၊ ဒိကာနည်းမှ လွဲ၍ တနည်းကြီးအံ့။ မုသာဝါဒါဒိနိ၊ မုသာ
ဝါဒ-စသည်တို့ကို။ ဘာသမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ ကရောတိနာမ၊ ပြုသည်
မည်၏။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ ကရောတိနာမ၊ ပြုသည်မည်သနည်း။ ဣတိစေ၊
ဤထိုမေးခြားအံ့။ (ထည့်)။ ဝက္ခမာနံ၊ ရှေ့ဝါကျ၌ ဆိုအပ်လတုံသော။ ကြိယံ၊
အမှုကို။ ကရောတိနာမ၊ ပြုသည်မည်၏။ သာ ကြိယာ၊ ထိုဆိုအပ်လတုံသော အမှု
သည်။ ကာပံန၊ အတတ်နည်း။ ဣတိစေ၊ ဤထိုမေးခြားအံ့။ မုသာဝါဒါဒိ
ကြိယာ၊ မုသာဝါဒစသော အမှုထည်း။ ဣတိ၊ ထို။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်
သည်။ ဝိဒိတောဝါ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။ ဝေ၊ ဤထို။ ဧတ္ထ၊ ဤ“ကရောတိ
နာမ”ဟူသော ပုဒ်၌။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။

အယံ လောကုတ္တရမဂ္ဂဝိရတိ၊ ဤလောကုတ္တရာမဂ်ဟူသော ဝိရတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ
တာ၊ ဖြစ်၍။ တံကြိယံ၊ ထိုမုသာဝါဒ-စသောအမှုကို။ တဿာစေတနာယ၊
ထိုစေတနာအား။ ။(နိယတ်ထည့်)။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နဒေတိ၊ မပေး။
ကြိယာပထံ၊ မုသာဝါဒ-စသော အမှုကိုပြုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

စေတနာကို။ ပစ္ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကြိယာ၊ မည်၏။ အကြိယာ၊ မုသာဝါဒ-စသောအမှုကိုပြုခြင်း၏ ပဟာယကဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်။ တထာ၊ တူ။ တံကရဏံ၊ ထိုမုသာဝါဒ-စသော အမှုကို။ တဿာစေတနာယ၊ ထိုစေတနာအား။ (ထည့်)။ ကာတံ၊ ငှာ။ နဒေတိ၊ မပေး။ ကရဏပထံ၊ မုသာဝါဒ-စသော အမှုကိုပြုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာကို။ ပစ္ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကရဏံ၊ မည်၏။ အကရဏံ၊ မုသာဝါဒ-စသောအမှုကို ပြုခြင်း၏ ပဟာယကဖြစ်သောဆန့်ကျင်ဘက်။ ဝါ၊ ပါး။ ယာယစေတနာယ၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သော။ ဝစီ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ ဘာသမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ အဇ္ဈာပဇ္ဇတိနာမ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်သည်မည်၏။ အယံလောကုတ္တရမဂ္ဂဝိရတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ၍။ တဿာ စေတနာယ၊ အား။ (ထည့်)။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အဇ္ဈာပဇ္ဇတံ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းငှာ။ နဒေတိ၊ မပေး။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဇ္ဈာပတ္တိ၊ မည်၏။ အနဇ္ဈာပတ္တိ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်း၏ ပဟာယက ဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်။

ဝေလာအနတိက္ကမောတိ ဣတ္ထေ ချိ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ “တယဝေလာယ၊ ထိုအခါ၌”။ ဣတိအာဒိသု၊ တို့၌။ တာဝ၊ စွာ။ ကာလော၊ ကာလသည်။ ဝေလာတိ၊ ဝေလာဟူ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ “ဥရုဝေလာယံ၊ များစွာသော သဲစု၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏”။ ဣတိဣတ္ထေ ချိ။ ရာသိ၊ အစုသည်။ ဝေလာတိ၊ ဟူ၍။ အာဂတော၊ ၍။ ဌိတုဓမ္မော၊ တည်ရပ်ခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေလံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်တတ်”။ ဣတိဣတ္ထေ ချိ။ သီမာ၊ အပိုင်းအခြားသည်။ ဝေလာ၊ ဟူ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဣဓာပိ၊ ဤ“ဝေလာအနတိက္ကမော” ဟူသောပုဒ်၌လည်း။ သီမာဝ၊ အပိုင်းအခြားသည်သာလျှင်။ ဝေလာ၊ မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အနတိက္ကမနိယဋ္ဌေန၊ မလွန်ကျူးအပ်သော သဘောကြောင့်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဝစီ သုစရိတာနိ၊ ဝစီသုစရိက်တို့ကို။ ဝေလာတိ၊ ဝေလာဟူ၍။ အဓိပေတနာနိ၊ လိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာယစေတနာယ၊ ဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဝစီဒုစ္စရိတာနိ၊ ဝစီဒုစ္စရိက်တို့ကို။ ဘာသမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဝေလံ၊ ဝစီသုစရိက်ဟု ဆိုအပ်သောအပိုင်းအခြားကို။ အတိက္ကမတိနာမ၊ လွန်ကျူး

မိလိန္ဒပုဂံ - နိလင်္ဂမာရ

62
A

သည်မည်၏။ အယံ လောကုတ္တရမဂ္ဂဝိရတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ရှိ။ တဿာ စေတနာယ၊ အား။ တံဝေလံ၊ ထိုဝစီသုစရိုက်ဟုဆိုအပ်သော အပိုင်းအခြားကို။ အတိက္ကမိတုံ၊ လွန်ကျူးခြင်းငှာ။ နဒေတိ၊ မပေး။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “ဝေလာအနတိက္ကမော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ တောတော်မူအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဝေလာယတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေလာ၊ မည်၏။ “ဝေလာယတိတိပိအတ္ထိ” ။ ဝေလာယတိ ဝိဒ္ဓိသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ “ဝေလာယတိဝိဒ္ဓိသေတိတိပိအတ္ထိ” ။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ ဝေလာယတိ၊ ဖျက်ဆီးသနည်း။ စတုပ္ပိခံ၊ သော။ ဝစီဒုစရိုက်ကို။ ဝေလာယတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေလာယနတော၊ လေးပါးအပြားရှိသော ဝစီဒုစရိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေလာ၊ မည်၏။ ပန၊ တပါး။ ပုရိသဿ၊ သတ္တဝါ၏။ ဟိတ သုခံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ န ဝတ္တတိ၊ မဖြစ်တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အနတိက္ကမော၊ မည်၏။ ဝေ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤ “ဝေလာ အနတိက္ကမော” ဟူသော ပုဒ်၌။ ပဒ ဒုဿ ဝသေနာပိ၊ ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

သေတုံ၊ အကြောင်းကို။ ဟနတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေတု ဘာတော၊ မည်၏။ စတုန္ဒ၊ ကုန်သော။ ဝစီ ဒုစရိုတာနံ၊ တို့၏။ ပဒ ဘာတော ပစ္စယဘာတော၊ အကြောင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်၊ သတ်တတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းကို။ ဣ၊ ဤ “သေတု ဘာတော” ဟူသောပုဒ်၌။ “သေတု” တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ လိုအပ်၏။ တတြ၊ ထိုသေတုဘာတော ဟူသောပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတုံသည်ကား။ ဝစနတ္ထော၊ တည်း။ ဣ၊ ဝါဒိကော၊ ဣ အစရှိသော။ စတုန္ဒ၊ ကုန်သော။ ဝစီ ဒုစရိုတာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဝဇ္ဇသ္မိ၊ ဝဋ်၌။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သိနောတိ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သေတု၊ မည်၏။ သေတုဿ၊ ဝစီဒုစရိုက်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဣ-စသည်ကို။ ဘာတော၊ သတ်တတ်သည်တည်း။ သေတုဘာတော၊ ဝစီဒုစရိုက်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဣ စသည်ကို သတ်တတ်၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်။ တေ၊ ဤ “သေတု ဘာတော” ဟူသော အမည်သည်။ ဝစီဒုစရိုတပစ္စယ သမုဋ္ဌါဒိ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

ကာယ၊ ဝစီ ဒုစရိုက်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ရုဂစသည်ကို အကြွင်းမဲ့ ခွါ
 တတ်သော။ ဝိရတိယာ၊ ၎င်း။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။
 သမ္မာဝါစာ သင်္ခါကာ၊ သမ္မာဝါစာဟုဆိုအပ်သော။ အယံ ဝိရတိ၊ ကို။ ပုဗ္ဗ
 ဘာဂေမဂ်၏ ရှေးအတ္ထိ၌။ နာနာစိတ္တေသု၊ အထူးထူးသော စိတ်တို့၌။ လဗ္ဗတိ၊
 ရအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညေနေ ဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊
 စိတ်ဖြင့်။ မုသာဝါဒါ၊ မုသာဝါဒမှ။ ဝိရမတိ၊ ကြင် ထုတ်၏။ အညေနေသော။
 စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ ပေသုညာ ဒီဟိ၊ ပေသုည စသည်တို့မှ။ ဝိရမတိ၊ ကြင်တတ်
 ၎င်း။ ပန၊ အထူး။ လောကုတ္တရ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ ၌။ ဧကစိတ္တသ္မိယေဝ၊ တခုသော
 စိတ်၌သာလျှင်။ လဗ္ဗတိ၊ ရအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ စတုဗ္ဗိဓာယ၊ သော။
 ဝစီဒုစရိတ စေတနာယ၊ ဝစီဒုစရိုက်တည်းဟူသော စေတနာ၏။ ပဒပစ္စေဒံ၊
 အကြောင်းကို ဖြတ်ခြင်းကို။ ကုရ မာနာ၊ ပြုလျက်။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂင်္ဂကို။ ဝုရယ
 မာနာ၊ ပြည့်စေလျက်။ ဧကောဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝိရတိ၊ ဝိရတိသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

၃၀၀။ ကာယဒုစရိတေဟိတိ၊ ကား။ ကာယတော၊ ကာယဝိညတ်
 ကြောင့်။ ပဝတ္ထေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကား။ ကာယေန၊ ကာယဝိညတ်
 ဖြင့်။ နိပ္ပုဒိတေဟိ၊ ပြီးစေအပ်ကုန်သော။ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ၊ ပါဏာတိ
 ပါတ အစရှိကုန်သော။ ဒုစရိတေဟိ၊ တို့မှ။ သေသံ၊ ကို။ ပုရိမ နယေနဝ၊
 ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သမ္မာကမ္မန္တ သင်္ခါတာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ
 ဟုဆိုအပ်သော။ အယမ္ပိဝိရတိ၊ ကိုလည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေ မဂ်၏ ရှေးအတ္ထိ၌။
 နာနာ စိတ္တေသု၊ တို့၌။ လဗ္ဗတိ၊ ရအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ အညေနေ ဝ၊ တပါး
 သာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝိရမတိ၊ ၎င်း။
 အညေနေ၊ တပါးသော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ အဒိန္နာဒါန မိစ္ဆာစာရေဟိ၊
 တို့မှ။ ဝိရမတိ၊ ၎င်း။ ပန၊ အထူး။ လောကုတ္တရ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ ၌။ ဧကစိတ္တသ္မိ
 ယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ လဗ္ဗတိ၊ ရအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ တိဝိဓာယ၊ သော။
 ကာယ ဒုစရိတ စေတနာယ၊ တည်းဟူသော စေတနာ၏။ ပဒ ပုစ္စေဒံ၊ ကို။
 ကုရမာနာ၊ လျက်။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုရယ မာနာ၊ လျက်။ ဧကောဝ၊ သော။
 ဝိရတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။

၃၀၁။ သမ္မာအာဇီဝ နိဒ္ဒေသေ ဌံ။ အ ကြိယာတိ အာဒိသု၊ တိဉ္စံ။ ယာယ
 စေတနာယ၊ ဖြင့်။ မိစ္ဆာဇီဝံ၊ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းကို။ အာဇီဝ
 မာနော၊ အသက်မွေးသောသူသည်။ ကြိယံ၊ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း
 ဟူသော အမှုကို။ ကခရာတိ နာမ၊ မည်၏။ ပန၊ အထူး။ အယံ လောကုတ္တရ
 ဝိရတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇိတှာ၊ ရှိ။ တံကြိယံ၊ ထိုယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း
 ဟူသော အမှုကို။ တဿာ စေတနာယ၊ အား။ ကာတံ၊ ငှာ။ န ဒေတိ၊ မပေး။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကြိယာ၊ မည်၏။ ဣတိ ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။
 ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ သေ-သော အာဇီဝေါ နာမ၊
 မည်သည်ကား။ ပါဠိယေက္ခော၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တတို့မှ အသီး။ နယံ၊
 မရှိ။ ဝါစာကမ္မန္တေသု၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တတို့ကို။ ဂဟိတေသု၊ ယူအပ်
 ကုန်သည် ရှိသော်။ ဂဟိတောဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကသ္မာ၊ ကား။ တပုက္ခိကတ္တာ၊ ထိုသမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တတို့၏ အဘို့၌
 ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပန၊ ဆက်။ ဓုဝပဋိသေဝန ဝသေန၊ ပါဏာ
 တိပါတအစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော အစား၊ အဝတ်၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း
 စသော ပစ္စည်းတို့ကို အမြဲမှီခိုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ အယံအာဇီဝေါ၊ ဤ
 သမ္မာအာဇီဝကို။ တတော၊ ထိုသမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တတို့မှ။ နိဟရိတွာ၊
 ထုတ်၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒသိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဝေံ၊
 ဤသို့ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တတို့မှ ထုတ်၍ပြုအပ်သည်။ သန္တေ၊ ဖြစ်လတ်
 သော်။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ သကိစ္စကော၊ အသီးဖြစ်သော မိမိကိစ္စ
 ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဤပါဠိဖြင့် အနက်အထူး၏ အဖြစ်ကို ပယ်သတည်း။

အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ ရှစ်ပါးသောမဂ္ဂင်္ဂတို့သည်။ န ပရိပူရေန္တိ၊ မပြည့်ကုန်။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကို။ သကိစ္စကော၊ အသီးဖြစ်သော မိမိကိစ္စရှိသည်
 ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ပရိပူရေတဗ္ဗာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်
 ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အနုယောဂေါ၊ စောကြောခြင်းတည်း။ တတြတသ္မိံ
 သကိစ္စဘာဝကရဏေ၊ ထိုအသီး မိမိကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်း၌။ ဝါ၊
 အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂပူရဏေ၊ ရှစ်ပါးသောမဂ္ဂင်္ဂကို ပြည့်စုံစေခြင်း၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ်
 သည်ကား။ နယော၊ နည်းတည်း။ အာဇီဝေါနာမ၊ အသက်မွေးခြင်းမည်

သည်။ ဘိဇ္ဇမာနော၊ ပျက်သည်ရှိသော်။ ကာယဝစီဒ္ဓါရေသုယေဝ၊ ကာယ
 ဒ္ဓါရ၊ ဝစီဒ္ဓါရတို့၌သာလျှင်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ မနောဒ္ဓါရေ၌။ အာဇီဝ
 ဘေဒေါနာမ၊ အာဇီဝ၏ ပျက်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုရယမာနောပိ၊
 ပြည့်သော်လည်း။ တသ္မိယေဝဒ္ဓါရဒ္ဓယေ၊ ထိုကာယဒ္ဓါရ၊ ဝစီဒ္ဓါရနှစ်ပါး
 အပေါင်း၌သာလျှင်။ ပုရတိ၊ ပြည့်၏။ မနောဒ္ဓါရေ ၌။ အာဇီဝပူရကံနာမ၊
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ဆက်။ ကာယဒ္ဓါရေ ၌။ ဝိတိက္ကမော၊ လွန်ကျူး
 ခြင်းသည်။ အာဇီဝဟေတုကောပိ၊ အသက်မွေးခြင်း အကြောင်းရှိသည်
 လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ န အာဇီဝဟေတုကောပိ၊ အသက်မွေးခြင်း အကြောင်းမရှိ
 သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာ၊ တူ။ ဝစီဒ္ဓါရေ၌။ ဝိတိက္ကမော၊ သည်။
 အာဇီဝဟေတုကောပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ န အာဇီဝဟေတုကောပိ၊
 သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအာဇီဝဟေတုက၊ အနာဇီဝဟေတုက၊ ဝိတိက္ကမ
 တို့တွင်။ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာ၊ မင်း၊ မင်း၏အမတ်တို့သည်။ ခိဉ္စာပသုတာ၊
 မြူးတူးခြင်း၌ လေ့လာကုန်သည်ဖြစ်၍။ သူရဘာဝံ၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။
 ဒဿေန္တာ၊ ပြကုန်လျက်။ မိဂဝဓံ၊ သားသတ်ခြင်းကို၎င်း။ “မိဂဝံ ဝါ တိပိ
 ပါဌောအတ္ထိ” ပန္နဒုဟနံ၊ ခရီးလမ်း၌ လုယက်ခြင်းကို၎င်း။

မှတ်ချက်။ ။ပါဏာတိ ပါတ၊ အဓိန္ဒာဒါန်ကို ဆိုရာဖြစ်၍ ပန္နဒုဟနံ၊
 တိကျောက်ထောင်ခြင်းကို၎င်း။ ပေးသည်ကား မသင့်။

ပရဒါရဝိတိက္ကမံ၊ သူ့မယားကို လွန်ကျူးခြင်းကို လည်းကောင်း။ ယံ
 ကရေန္တိ၊ အကြင်ပြုကုန်၏။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ဤကံသည်။ အကုသလံ၊ သော။
 ကာယကမ္မံနာမ၊ မည်၏။ တတော၊ ထိုအကုသိုလ်ဖြစ်သော ကာယကံမှ။
 ဝိရတိပိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း။ သမ္မာကမ္မန္တောနာမ၊ မည်၏။ ပန၊ တပါး။
 န အာဇီဝဟေတုကံ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်သော။ စတုပ္ပိဓံ၊
 သော။ ဝစီဒ္ဓရိတံ၊ ကို။ ယံ ဘာသန္တိ၊ အကြင်ဆိုကုန်၏။ ဣဒံကမ္မံ၊ သည်။
 အကုသလံ၊ သော။ ဝစီကမ္မံနာမ၊ မည်၏။ တတော၊ ထိုအကုသိုလ်ဝစီကံမှ။
 ဝိရတိပိ၊ သည်လည်း။ သမ္မာဝါစာနာမ၊ မည်၏။

ပန၊တပါး။အာဇီဝဟေတု၊ အသက်မွေးခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။
 နေသာဒမစ္ဆဗန္ဓာဒယော၊ မုဆိုး၊တံငါ-စသည်တို့သည်။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။
 ယံဟနန္တိ၊ အကြင်သတ်ကုန်၏။ အဒိန္နံ၊အရှင်မပေးသောသူ၊ဥစ္စာကို။ ယံအာဒိ
 ယန္တိ၊ အကြင်ယူကုန်၏။ မိစ္ဆာစာရံ၊ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရကို။ ယံ စရန္တိ၊
 အကြင်ကျင့်ကုန်၏။ အယံပယောဂေါ၊ ဤအသက်မွေးခြင်းလျှင် အကြောင်း
 ရှိသော ပါဏာတိပါတ-စသော ပယောဂသည်။ မိစ္ဆာဇီဝေါနာမ၊ ယုတ်မာ
 သောအသက်မွေးကြောင်းမည်၏။ တတော၊ ထိုမိစ္ဆာဇီဝမှ။ ဝိရတိ၊ ကြဉ်ခြင်း
 သည်။ သမ္မာအာဇီဝေါ နာမ၊ မည်၏။ လဉ္စ၊ တံစိုးလက်ဆောင်ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍။ မုသာဝါဒမ္ပိ၊ မုသာဝါဒကိုလည်း။ ယံ ဘဏန္တိ၊ အကြင်ဆိုကုန်၏။ ပေသု
 ညမ္ပိ၊ ချော့ပစ်ဂုံးတိုက်သော၊ စကားကို၎င်း။ ဖရုသသမ္ပပ္ပလာပေပိ၊ ကြမ်းကြုတ်
 သောစကား၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကား တို့ကို၎င်း။ ယံပဝတ္တေန္တိ၊ အကြင်ဖြစ်
 စေကုန်၏။ အယံပယောဂေါ၊ ဤအသက်မွေးခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော
 မုသာဝါဒ စသော ပယောဂသည်။ မိစ္ဆာဇီဝေါနာမ၊ မည်၏။ တတော၊ ထို
 မိစ္ဆာဇီဝမှ။ ဝိရတိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်။ သမ္မာအာဇီဝေါ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ အယူထူးကို ဆိုအံ့။ မဟာသီဝတ္တေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ “ကာယ
 ဝစီ ဒ္ဒါရေသု၊ တို့၌။ ဝီတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်။ အာဇီဝ ဟေတုကော
 ဝါ၊ အသက်မွေးခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
 နောဝါ အာဇီဝ ဟေတုကော၊ အသက်မွေးခြင်းလျှင် အကြောင်းမရှိသည်
 မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အကုသလံ၊ သော။ ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မန္တေ၊
 ကာယကံ၊ ဝစီကံ ဟူ၍သာလျှင်။ သရံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။
 တဒတော၊ ထို လွန်ကျူးခြင်းမှ။ ဝိရတိပိ၊ ကြဉ်ခြင်းကိုလည်း။ သမ္မာကမ္မန္တော
 သမ္မာဝါစာတွော၊ သမ္မာကမ္မန္တံ၊ သမ္မာဝါစာ။ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ “အာဇီဝေါ၊ အာဇီဝကို။ ကုဟိ၊ အဘယ်၌။ ဒဗ္ဗဗျော၊
 မှတ်အပ်သနည်း”။ “အာဇီဝေါကုဟန္တိပိအတ္ထိ”။ ဣတိ၊ သို့။ သိဿေဟိ၊ တပည့်
 ရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္တေ ပန၊ လျှောက်အပ်သည် ရှိသော်ကား။ “တိဏိ၊
 ကုန်သော။ ကုဟန ဝတ္ထုနိ၊ အံ့ဩခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို။ နိဿာယ၊ ၍။
 ဘတ္တာရော ပစ္စာယ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တေသံ၊ ထိုလေးပါးသော
 ပစ္စည်းတို့ကို။ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အာဇီဝေါ၊ မည်၏”။ ဣတိ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

သို့။ အာဟာ ဇါ။ ပန၊ ထိသ္မိဆိုသော်လည်း။ အယံ အာဇီဝေါ၊ သည်။
ကောဠိပ္ပတ္တော၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သော၊ မိစ္ဆာဇီဝေါ၊ မည်၏။ တတော၊
ထိုမိစ္ဆာဇီဝါမှ၊ ဝိရတိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်။ သမ္မာအာဇီဝေါ နာမ၊ မည်၏။

မူလဒ္ဓိကာ၏ ကုဟနသရစ်ပြ။ ။ ပစ္စယ ပဋိသေဝန သာမန္တ ဇပ္ပန ဣရိယာပထ
ပဝတ္တနာနိ ပါပိစ္ဆတာ နိဗ္ဗတ္တာနိ တိဏီ ကုဟနဝတ္ထုနိတိ။ ။ ၁၁၃-ဆဋ္ဌ။

ဒ္ဓိကာအနက်။ ။ ပါပိစ္ဆတာ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်
သည် ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ပစ္စယ ပဋိသေဝန သာမန္တ ဇပ္ပန ဣရိယာပထ
ပဝတ္တနာနိ၊ ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်း စသော ပစ္စည်းကို မှီဝဲခြင်း မိမိကိုယ်ကို
အရိယာ၏ ဂုဏ်၏ အနီးပြု၍ ပြောဟောခြင်း ကြည်ညိုတွယ်ကိုဆောင်တတ်သော
ဣရိယာပုထ်ကို ဖြစ်စေခြင်း ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ တိဏီ၊ သုံးပါးသော
အကြောင်းတို့သည်။ ကုဟန ဝတ္ထုနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ ကုဟနဝတ္ထုနိတိ ပါပိစ္ဆတံ နိဿာယ လူခစိဝရာဒိ သေဝန ဝသေန
ယော တေ ဝိဟာရေ ဝသတိ။ သော အရဟတိအာဒိနာ အတ္တာနံ အရိယဂုဏ
သာမန္တံ ကတွာ သဏနဝသေန ဝိသေသလာဘိနော ဝိယ အတ္တနော ပရိ
ယရမ္ပဝသေန စ ပဝတ္တာ အကုသလစိတ္တုပ္ပါဒါ ပရေသံ ဝိမ္မာပနကာရဏာနိ
ကုဟနဝတ္ထုနိ။ ။ ၁၂၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ ကုဟန ဝတ္ထုနိတိ၊ ကား။ ပါပိစ္ဆတံ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ လူခ စိဝရာဒိ သေဝန ဝသေန၊ ခေါင်းပါး
သော သင်္ကန်း စသည် တို့ကို မှီဝဲခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ယော၊
အကြင်ရဟန်းသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၍။ ဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊
ထိုရဟန်းသည်။ အရဟတ၊ ရဟန္တာတည်း။ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်
ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အရိယဂုဏသာမန္တံ၊ အရိယာတို့၏ဂုဏ် အနီးရှိ
သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သဏနဝသေန၊ ပြောဆိုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။
ဝိသေသ လာဘိနော ဝိယ၊ ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ် စသော အထူးကို ရသကဲ့သို့။ အတ္တ
နော၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိယရဏ ဝသေန စ၊ ဆောင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပဝတ္တာ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလ စိတ္တုပ္ပါဒါ၊ အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့သည်။ ပရေသံ၊
တို့၏။ ဝိမ္မာပန ကာရဏာနိ၊ အံ့ပွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော အကြောင်း
ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကုဟနဝတ္ထုနိ၊ မည်ကုန်၏။

အယမ္ဗိသမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကိုလည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ မဂ်၏ရှေးအဘို့၍။ နာနာ
စိတ္တေသု၊ တို့၍။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၍။ အညေနေဝ၊ တပါးသာ
လျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ကာယဒ္ဓါရ ဝိတိက္ကမာ၊ ကာယဒ္ဓါရ၍ ဖြစ်သော
လွန်ကျူးခြင်းမှ။ ဝိရမတိ၊ ကြဉ်တတ်၏။ အညေနေဝ၊ သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။

ဝစီဒ္ဓါရ ဝိတိက္ကမာ၊ လွန်ကျူးခြင်းမှ၊ ဝိရမတိ၏။ ပန၊ အထူး။ လောကုတ္တရ မဂ္ဂကုဏေ ဌံ။ ကေဝိတ္ထသို့ ယေဝ၊ ဌံသာလျှင်၊ လဗ္ဘတိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ ကာယဝစီဒ္ဓါရေသု၊ တို့၌။ သတ္တကမ္မပထဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာယ၊ သော။ မိစ္ဆာဇီဝသင်္ခါတာယ၊ သော။ ဒုဿိလျစေတနာယ၊ သီလမရှိသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော စေတနာ၏။ ပဒပစ္စေဒံ၊ အကြောင်းကို ဖြတ်ခြင်းကို။ ကုရမာနာ၊ လျက်။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုရယမာနာ၊ လျက်။ ကောဝ၊ သော။ ဝိရတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ နိဒ္ဒေသ ဝါရေ၊ ဌံ။ ဝိသေသော၊ တည်း။

၃၃၇။ ပန၊ တပါး။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ယံတံ အနညာတညဿာမိ တိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဝစီတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ မဂ္ဂင်္ဂေသု၊ မဂ္ဂင်္ဂတို့၌လည်း။ ယာနိ သမ္မာဝါစာဒီနိ၊ အကြင်သမ္မာဝါစာ၊ စသည်တို့ကို။ ဝစီတာနိ၊ ပွားစေအပ် ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအနညာတညဿာမိတိန္ဒြိယံ၊ သမ္မာဝါစာ စသည်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟဝါရေ၊ ဌံ။ “နဝိန္ဒြိယာနိ အဋ္ဌဂိကောမဂ္ဂေါ”တိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သုညတဝါရော၊ သည်။ ပါကတိကောယေဝ၊ ပြကတေ့ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ သုဒ္ဓိကပဋိပဒါယ၊ ဌံ။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။

၃၃၈။ ဣတော၊ ဤသုဒ္ဓိကဝါရမှ။ ပရံ၊ ဌံ။ သုဒ္ဓိကသုညတာ၊ ၎င်း။ သုညတပဋိပဒါ၊ ၎င်း။ သုဒ္ဓိကအပ္ပဏိဟိတံ၊ ၎င်း။ အပ္ပဏိဟိတပဋိပဒါ၊ ၎င်း။ ဣတိသို့။ အယံဒေသနာဘေဒေါ၊ ဤဒေသနာအထူးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓိကသုညတ၊ စသည်တို့တွင်။ လောကုတ္တရမဂ္ဂဿ၊ လောကုတ္တရာမဂ်၏။ သုညတန္တိနာမံ၊ ဟူသောအမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သော၊ ထိုလောကုတ္တရာမဂ်သည်။ အာဂမနတော၊ လာရာ အာဂုံ အားဖြင့်၎င်း။ သဂုဏတော၊ မိမိဂုဏ်အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံ အားဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၎င်း။

••နတ္ထံ ။မဂ္ဂေါ အာဂစ္ဆတိ ထောယ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိပဿနာယာတိ အာဂ မနံ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

ကထံလဘတိကား။ ဣမဂ္ဂါသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနတ္တ
တော၊ အနတ္တဟူ၍။ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ အနတ္တတော၊ ဟူ၍။
သင်္ခါရေ၊ တေဘူမက သင်္ခါရတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပန၊ ထိုသို့ အနတ္တဟူ၍
ရှုသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနတ္တတော၊ ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌမတ္ထေနဝ၊ ရှုခြင်း
မျှဖြင့်သာလျှင်။ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနံနာမ၊ မဂ်ဟူသော ထခြင်းမည်သည်။ ဝါ၊ မဂ်၏
ထခြင်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနိစ္စတောပိ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဒုက္ခတော
ပိ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဓဗ္ဗမေဝ၊ ရှုခြင်းငှာသာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။

၀၀နတ္ထ။ ။ဗဟိဒ္ဓါ နိမိတ္တဘူတာ ဝတ္ထုတော စေဝ အဇ္ဈတ္တဝတ္ထုတော စ ဝုဋ္ဌာ
တိတိ ဝုဋ္ဌာနံ၊ မဂ္ဂေါ ဝုဋ္ဌာနံ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနံ။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ အနတ္တာ၊ အနတ္တ” ။ ဣတိ၊
သို့။ တိဝိခံ၊ သော။ အနုပဿနံ၊ အနုပဿနာသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။
သမ္ပသန္ဓော၊ သုံးသပ်သည်ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ပန၊ ထိုသို့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊
အနတ္တဟူ၍ ရှုသော်လည်း။ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ၊
သည်။ တေဘူမကေပိ၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါ
ရေ၊ တို့ကို။ သုညတောဝ၊ သုညတဟူ၍သာလျှင်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အယံ
ဝိပဿနာ၊ သည်။ သုညတာနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထို
သုညတမည်သော ဝိပဿနာသည်။ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ လာကြောင်း အာဂုံ
ဖြစ်သောအရာ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်အား။
သုညတန္တိနာမံ၊ အမည်ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အာဂ
မနတော၊ လာကြောင်း အာဂုံအားဖြင့်။ သုညတနာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။

၀၀နတ္ထာဒိ။ ။ဝုဋ္ဌာနံ ဝတ္ထတိတိ ဝုဋ္ဌာန ဂါမိနိ၊ မဂ္ဂေန သဒ္ဓိံ ဗဒိယတိတိ အဓိပ္ပာ
ယော၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ စ သာ ဝိပဿနာစာတိ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ၊ အန
လောမညဏသတိတံ သင်္ခါရပေက္ခာညဏံ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဧဂါဒိဟိ၊ ဧဂ၊
အစရှိသည်တို့မှ။ သုညော၊ ဆိတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဂုဏေနေဝ၊
မိမိဂုဏ်အားဖြင့်သာလျှင်။ သုညတ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနဗ္ဗိ၊ နိဗ္ဗာန်
ကိုလည်း။ ဧဂါဒိဟိ၊ တို့မှ။ သုညတ္တာ၊ ဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုည
တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို သုညတ မည်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံ

ဣန္ဒြာဏဏ ၄၀၈-၆၂

ပထမပိုဒ် - ဒုတိယပိုဒ်

63

A

ကတော့၍။ ဥပ္ပန္နတ္တော၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အာရမ္မဏတော၊ အားဖြင့်။ ဘုညတ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။

တတ္ထ၊ ထို နာမလာဘ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာဂမန၊ သဂုဏ၊ အာရမ္မဏ တို့တွင်။ သုတ္တန္တိက ပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာအားဖြင့်။ သဂုဏတောပိ၊ မိမိ ဂုဏ်အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏတော ပိ၊ အာရုံအားဖြင့်၎င်း။ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ဤသုတ္တန်ဒေသနာသည်။ ပရိယာယ ဒေသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိဓမ္မကထာ ပန၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာသည်ကား။ နိပ္ပရိယာယ ဒေသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌။ သ ဂုဏတော ဝါ၊ ၎င်း။ အာရမ္မဏတောဝါ၊ ၎င်း။ နာမံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ အာဂမနတောဝ၊ အာဂုံအားဖြင့်သာလျှင်။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အာဂမန မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဓုရံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ဟောတိ၊ ရ၏။ တံ အာဂမနံ၊ သည်။ ဝိပဿနာ ဂမနံ၊ ၎င်း။ မဂ္ဂါဂမနံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ မဂ္ဂဿ၊ ရ၏။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာရာ၌။ ဝိပဿနာဂမနံ၊ သည်။ ဓုရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖလဿ၊ ရ၏။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ ၌။ မဂ္ဂါဂမနံ၊ သည်။ ဓုရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓ၊ ဤ ပဌမမဂ္ဂအရာ၌။ မဂ္ဂဿ၊ ရ၏။ အာဂတတ္ထာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပဿနာဂမနမေဝ၊ သာလျှင်။ ဓုရံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ရ၏။

၃၅၀။ အပ္ပဏိဟိတန္တိ တ္ထော ပိ၊ ၌လည်း။ အပ္ပဏိဟိတန္တိ ဧတံ၊ အပ္ပဏိဟိတ၊ ဟူသော အမည်သည်။ မဂ္ဂဿ၊ ရ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ဣဒမ္ပိ နာမံ၊ ဤ အပ္ပဏိဟိတ၊ ဟူသော အမည်ကိုလည်း။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ တိဟေဝ၊ သုံးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ လဘတိ၊ ရ၏။ ကထံ လဘတိ၊ ကား။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဒိတောဝ၊ သာလျှင်။ ဒုက္ခတော၊ ဟူ၍။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ၍။ ဒုက္ခတောဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပန၊ ထိုသို့ဒုက္ခဟူ၍ ရှုသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခတော၊ ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌမတ္ထေနော၊ ရှုကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနံ နာမ၊ မဂ်ဟူသော ထခြင်းမည်သည်။ ဝါ၊ မဂ်၏ ထခြင်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနိစ္စတောပိ၊ ဟူ၍၎င်း။ အနတ္တတောပိ၊ ဟူ၍၎င်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

ဒဠ မေဝ၊ ရှုခြင်းငှာသာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 “အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ အနတ္တံ၊ အနတ္တ”။ ဣတိ၊ သို့။ တိဝိခံ၊ သော။
 အနုပဿနံ၊ သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ သမ္ပသန္ဓော၊ သုံးသပ်သည် ဖြစ်၍။
 စရတိ၊ ကျင့်၏။ ပန၊ ထိုသို့အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟူ၍ သုံးသပ်သော်လည်း။ အဿ
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ၊ သည်။ တေဘူမိက သင်္ခါရေသု၊ တို့၌။
 ပဏိဓိံ၊ တောင့်တသော တဏှာကို။ သောသေတွာ၊ ခြောက်စေ၍။ ပရိ
 ယာဒိယိတွာ၊ ကုန်စေ၍။ ဝိဿဇေသိ၊ စွန့်၏။ အယံ ဝိပဿနာ၊ သည်။ အပ္ပ
 ဏိဟိတနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထို အပ္ပဏိဟိတ၊ မည်
 သော ဝိပဿနာသည်။ အာဂမနိယ ဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ အပ္ပဏိဟိတန္တိ နာမံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။

၀ ဝနတ္ထ။ ။ အာဂစ္ဆတိ ဧတေနာတိ အာဂမနိယံ၊ အာဂမနိယံ ဝေ ဋ္ဌာနံ အာဂ
 မနိယဋ္ဌာနံ။

ဝေ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အာဂမနတော၊ အားဖြင့်။ အပ္ပဏိဟိတနာမံ
 ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ပန၊ တပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ မဂ္ဂေ၊ ၌။ ဣဂ၊
 ဒေါသ၊ မောဟပဏိဓိယော၊ ဣဂပဏိဓိ၊ ဒေါသပဏိဓိ၊ မောဟပဏိဓိ တို့
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဂုဏေနေဝ၊ အားဖြင့်သာလျှင်။
 အပ္ပဏိဟိတ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ တေသံ ပဏိဓိနံ၊
 ထို ဣဂပဏိဓိ၊ ဒေါသပဏိဓိ၊ မောဟပဏိဓိ တို့၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်း
 ကြောင့်။ အပ္ပဏိဟိတန္တိ ဟူ၍။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို အပ္ပဏိဟိတ မည်သော
 နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အပ္ပဏိဟိတ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို နာမလာဘ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာဂမန၊ သဂုဏ၊
 အာရမ္မဏတို့တွင်။ သုတ္တန္တိကပရိယာယေန၊ သုတ္တန် ဒေသနာအားဖြင့်။ သ
 ရုဏတော ပိ၊ အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏတောပိ၊ အားဖြင့်၎င်း။ နာမံ၊ ကို။
 လဘတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ သော၊ ဤ သုတ္တန်ဒေသနာတော်သည်။ ပရိယာယ
 ဒေသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဓမ္မကထာ ပန၊ သည်ကား။ နိပ္ပရိယာယ
 ဒေသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤ အဘိဓမ္မာ၌။
 သဂုဏတော ဝါ၊ အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏတော ဝါ၊ အားဖြင့်၎င်း။ နာမံ၊

ကို။ နုလဘတိ၊ မရ။ အာဂမနတော ဝ၊ အားဖြင့်သာလျှင်။ လဘတိ၊ ၎င်း။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ အာဂမန မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဓရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တံအာဂမနံ၊ သည်။ ဝိပဿနာဂမနံ၊ ၎င်း။ မဂ္ဂါဂမနံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ မဂ္ဂဿ၊ ၎င်း။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊
 ဌံ။ ဝိပဿနာဂမနံ၊ သည်။ ဓရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖလဿ၊ ၎င်း။ အာဂ
 တဋ္ဌာနေ၊ ဌံ။ မဂ္ဂါဂမနံ၊ သည်။ ဓရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓ၊ ဤ
 ပဌမမဂ္ဂ အရာ၌။ မဂ္ဂဿ၊ ၎င်း။ အာဂတတ္ထာ၊ ကြောင့်။ ဝိပဿနာဂမန မေဝ၊
 သာလျှင်။ ဓရံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ၎င်း။

မုလဒ္ဓါကာဗိပ္ပုဏ္ဏတ္ထ။ ။ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ သင်္ခါရပေက္ခာ သာနုလောမာ၊
 သာ သုညတော ပဿန္တိ သုညတာတိ ဝုစ္စတိ၊ ဒုက္ခတော ပဿန္တိ တဏှာပဏိမိ
 သောသနတော အပ္ပဏိဟိတန္တိ၊ သာ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ ဓဂ္ဂါမိဂမတ္ထံ အာဂမန
 ပဋိပဒေါ ဌာနေ ဌတော သုညတ အပ္ပဏိဟိတန္တိ နာမံ ဒေတိ၊ အာဂမနတော
 နာမေ လဋ္ဌေ သဂုဏတော အာရမ္မဏတော စ နာမံ သိဒ္ဓမေဝ ဟောတိ၊ န ပန
 သ ဂုဏာရမ္မဏေဟိ နာမထာထေ သဗ္ဗတ္ထ အာဂမနတောနာမံ သိဒ္ဓံ ဟောတိတိ
 ပရိပုဏ္ဏနာမသိဒ္ဓိဟေတုတ္ထာသဂုဏာရမ္မဏေဟိ သဗ္ဗေသဒ္ဓိ နာမတ္ထယယောဂေါ
 န အာဂမနတောတိ ဝဝတ္ထာနကရတ္ထာ စ နိဂ္ဂရိယာယဒေသနာယ အာဂ
 မနတောဝ၊ ဣဓ နာမံ လသတိ၊ န ဣတရေဟိတိ ဝုတ္ထံ။ ။ဝဝဝ-သဗ္ဗ။

ဒွိကာအနုဏ်။ ။သာနုလောမာ၊ အနုလောမနှင့် တကွဖြစ်သော။ သင်္ခါရပေက္ခာ၊
 သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သည်။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ၊ မည်၏။ သာ၊ ထို ဝုဋ္ဌာန
 ဂါမိနိ ဝိပဿနာကို။ သုညတော၊ ဆိတ်သောအားဖြင့်။ ပဿန္တိ၊ မြင်သည်ဖြစ်
 ၍။ ဝါ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ မြင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုညတာတိ၊ ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း၊ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခအားဖြင့်။ ပဿန္တိ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သော်။ ဝါ၊
 ကြောင့်။ တဏှာပဏိမိ သောသနတော၊ တဏှာပဏိမိတည်းဟူသော တောင့်တ
 ခြင်းကို ခြောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပဏိဟိတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။
 သာ၊ ထိုဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဝိပဿနာသည်။ အာဂမနိယ ဌာနေ၊ ရောက်ကြောင်း၏
 အရာ၌။ ဓဂ္ဂါမိဂမတ္ထံ၊ မဂ်ကို ရခြင်းငှာ။ အာဂမနပဋိပဒေါ ဌာနေ၊ ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်၏ အရာ၌။ ဌတော၊ တည်၍။ သုညတအပ္ပဏိဟိတန္တိ နာမံ၊ သုညတ
 အပ္ပဏိဟိတ၊ ဟူသော အမည်ကို။ ဒေတိ၊ မဂ်အား ပေး၏။ အာဂမနတော၊
 ရောက်ကြောင်းအားဖြင့်။ နာမေ၊ အမည်ကို။ လဋ္ဌေ၊ ရအပ်သည်ရှိသော်။ သ
 ဂုဏတော၊ မိမိဂုဏ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏတော စ၊ အာရုံအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ နာမံ၊ အမည်သည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ၎င်း။ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ ဝါ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သဂုဏာ ရမ္မဏေဟိ၊ မိမိ ဂုဏ်
 အာရုံတို့ဖြင့်။ နာမ ထာသော၊ အမည်ကိုရခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗတ္ထ။

အလုံးစုံသော ဝိမောက္ခမုခမှ လာကုန်သော မဂ်တို့၌။ အာဂမနတော၊ ရောက်ကြောင်းအားဖြင့်။ နာမံ၊ အမည်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပရိပုဏ္ဏနာမသိဒ္ဓိယေတုတ္တာ၊ ပြည့်စုံသော အမည်၏ ပြီးခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့် ထည်းကောင်း။ သ ဂုဏာရမ္မဏေ ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သဗ္ဗေသဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံသော ဝိမောက္ခမုခမှ လာကုန်အော မဂ်တို့၏လည်း။ နာမတ္ထယယောဂေါ၊ ထုညတ၊ အနိမိတ္တ၊ အပ္ပဏိဟိတ တည်းဟူသော အမည်သုံးခုအပေါင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အာဂမနတော၊ ဖြင့်။ နာမတ္ထယယောဂေါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိပ္ပရိယာယ ဒေသနာယ၊ မုချဆတ်ဆတ် ဟောတော်မူအပ်သော အဘိဓမ္မာဒေသနာ၏။ ဝဝတ္ထာန ကရတ္တာစ၊ သီးသန့်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ထည်းကောင်း။ အာဂမနတော၊ ရောက်ကြောင်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဣ၊ ဤ အဘိဓမ္မာ၌။ နာမံ၊ အမည်ကို။ လသတိ၊ ရ၏။ ဝါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထာန ကရတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ နိပ္ပရိယာယဒေသနာယ၊ ဖြင့်။ အာဂမနတော၊ အားဖြင့်သာလျှင်။ ဣ၊ ဤ။ နာမံ၊ ကို။ လသတိ၊ ရ၏။ ဣတရေဟိ၊ ဤမှ တပါးသော မိမိဂုဏ်၊ အာရုံတို့ဖြင့်။ နာမံကို။ န လသတိ၊ မရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထံ၊ ဤ။

အနုန္တိကာမိပ္ပါယတ္ထ။ ။သတိပိ သဂုဏာရမ္မဏေဟိ မဂ္ဂဿ အနိမိတ္တနာမလာသေ န နိပ္ပရိယာယေန ဝိပဿနာ အနိမိတ္တနာမိကာတိ အာဂမနတော မဂ္ဂေါ အနိမိတ္တနာမံ န လသတိတိ အာဟ “န ပန သဂုဏာရမ္မဏေဟိ။ပ။ သိဒ္ဓိဟောတိ” တိ။ ယသ္မာ ပန အာဂမနတော ထုညတံ အပ္ပဏိဟိတန္တိ လဒ္ဓနာမဿ မဂ္ဂဿ သဂုဏတော အာရမ္မဏတောစ တံ နာမာသာဝေါ နကဒါပိဝိ အတ္ထိ။ တသ္မာ နာမတ္ထယပရိပုဏ္ဏနာမသိဒ္ဓိယေတု အာဂမနတော နာမလာသောတိ အမိပ္ပါယေနာဟ “ပရိပုဏ္ဏနာမသိဒ္ဓိယေတုတ္တာ” တိ။ သဗ္ဗေသန္တိ သဗ္ဗဝိမောက္ခမုခါ ဝတာနန္တိ မဂ္ဂါနံ။ နာမတ္ထယယောဂေါပိတိ ထုညတာပ္ပဏိဟိတာနိမိတ္တနာမယောဂေါ ဝဝတ္ထာနံ အသင်္ကရော။ ။၁၂၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။သ ဂုဏာရမ္မဏေဟိ၊ မိမိဂုဏ်၊ အာရုံတို့ဖြင့်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အနိမိတ္တ နာမလာသေ၊ အနိမိတ္တအမည်ကို ရခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ နိပ္ပရိယာယေန၊ မုချစင်စစ်အားဖြင့်။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ အနိမိတ္တ နာမိကာ၊ အနိတ္တ အမည်ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဂမနတော၊ ရောက်ကြောင်းအားဖြင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အနိမိတ္တနာမံ၊ ကို။ န လသတိ၊ မရ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ “န ပနသဂုဏာရမ္မဏေဟိ။ပ။ သိဒ္ဓိဟောတိ” တိ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဤ။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဂမနတော၊ ရောက်ကြောင်းအားဖြင့်။ ထုညတံ အပ္ပဏိဟိတန္တိ၊ ဟူ၍။ လဒ္ဓနာမဿ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ သဂုဏတော၊ မိမိဂုဏ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း။ တံနာမာသာဝေါ၊ ထိုထုညတံ အပ္ပဏိဟိတ-ဟူသော အမည်၏ မရှိခြင်းသည်။ ကဒါပိဝိ၊

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

တရံတခါ၌လည်း။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာဂမနတော၊ ရောက်ကြောင်းအားဖြင့်။ နာမလာယော၊ အမည်ကိုရခြင်းသည်။ နာမတ္ထယ ဝါရိပုရိယောတု၊ သုညတ၊ အပ္ပဏိဟိတ၊ အနိမိတ္တတည်းဟူသော အမည်ထုံးပါးအပေါင်း၏ ပြည့်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်န၊ ဖြင့်။ “ပရိပုတ္တနာမထိဗ္ဗိယေတုတ္တာ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ သဗ္ဗေသန္တိ၊ ကား။ သဗ္ဗဝိမောက္ခမုခါဂတာနံ၊ အထုံးစုံသော ဝိမောက္ခ မုခမှ လာကုန်သော။ ဝါ၊ ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနဂ္ဂိ၊ ထို၏လည်း။ နာမတ္ထယ ယောဂေါ ပိတိ၊ ကား။ သုညတာပုဏိဟိတာနိမိတ္တနာမယောဝါ၊ သုညတအမည်၊ အပ္ပဏိဟိတ၊ အမည်၊ အနိမိတ္တအမည်နှင့် ဖြည့်ခြင်းသည်။ အသင်္ကရော၊ မရောယှက်ခြင်းသည်။ ဝဝတ္ထာနံ၊ မည်၏။

နုပုစ စောဒေမိ၊ ဘုံ။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ သုညတော၊ အနိမိတ္တော၊ အပ္ပဏိဟိတောဟိ၊ ဟူသော။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ နာမာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိနု၊ ဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ “တယောမေဘိက္ခဝေ။ လ။ ဝိမောက္ခော”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုညတော ဝိမောက္ခော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တော ဝိမောက္ခော၊ ၎င်း။ အပ္ပဏိဟိတော ဝိမောက္ခော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိမောက္ခော၊ တို့သည်။ ဣမေတယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုထုံးပါးသော မဂ်ဆိုတွင်။ ဣဓ၊ ဤပဌမမဂ္ဂ ကုသလအရာ၌။ ဒွေမဂ္ဂေ၊ နှစ်ပါးသော သုညတမဂ် အပ္ပဏိဟိတမဂ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အနိမိတ္တော၊ အနိမိတ္တမဂ်ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဂဟိတော၊ မယူအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ အာဂမနာဘာဝတော၊ လာကြောင်း အာဂုံမရှိခြင်းကြောင့်။ န ဂဟိတော၊ မယူအပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အနိမိတ္တဝိပဿနာ၊ သည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်အား။ နာမံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။

အနုသန္ဓေကား။ ။ ထိုသို့လျက် အဘယ်ကြောင့် ရာဟုလာအား ဘုရားဟောတုံ သနည်း- စုမ်ရိရကား- “သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပန” စသည် တက်သော်....

ပန၊ ထိုသို့ သော်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တဿ၊ ရင်သွေးတော်ဖြစ်သော။ ရာဟုလတ္ထေရဿ၊ အား။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကျသလပဒ

အနိမိတ္တဉ္စ ဘာဝေဟိ၊ မာနာနုသယမုဇ္ဇဟ။

တတော မာနာဘိ သမယာ၊ ဥပသန္ဓော စရိဿသီတိ-ဟူ၍။
အနိမိတ္တဝိပဿနံ၊ အနိစ္စာနုပဿနာကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာအနက်။ ။ရာဟုလ၊ လာ။ အနိမိတ္တဉ္စ၊ အနိစ္စာ နုပဿာကိုလည်း။
ဘာဝေဟိ၊ ပွားလော့။ မာနာနုသယံ၊ မာနာနုသယကို။ ဥဇ္ဇဟ၊ စွန့်
လော။ တတော မာနာဘိ သမယာ၊ ထိုမာနာနုသယကို စွန့်ခြင်း
ကြောင့်။ ဥပသန္ဓော၊ ကိလေသာဟူသော အပူငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ စရိဿ
သီ၊ ကျင်လည်ရလတံ။

အနုသဓန္ဓ။ ။အနိမိတ္တအဖြစ်ကို မြဲစေလိုရကား-ဝိပဿနာစသည်ကိုတက်သော်-
ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိပဿနာ၊ အနိစ္စာနုပဿနာသည်။ နိစ္စနိမိတ္တံ၊ နိစ္စနိမိတ်ကို
၎င်း။ ခုနိမိတ္တံ၊ ခုနိမိတ်ကို၎င်း။ သုခနိမိတ္တံ၊ သုခနိမိတ်ကို၎င်း။ အတ္တ
နိမိတ္တဉ္စ၊ အတ္တနိမိတ်ကို၎င်း။ ဥက္ခါဋ္ဌေတိ၊ ခွါ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ခွါသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ အနိမိတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။

အနုသဓန္ဓကား....အနိမိတ္တ မည်ပါပြီးလျက် အသို့မူ၍မဖြစ်သနည်း စုဒ္ဓိရိရကား
“သာကိစ္ဆာပိ”စသည်ကို မိန့်သော်....

သာ၊ ထိုအနိစ္စာနုပဿနာသည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုနိစ္စနိမိတ် စသည်ကို။ ကိစ္ဆာပိ
ဥက္ခါဋ္ဌေတိ၊ အကယ်၍ခွါ၏ရှင်။ ပန-တထာပိ၊ သော်လည်း။ သယံ၊ သည်။
နိမိတ္တဓမ္မေသု၊ နိမိတ်ဖြစ်သော သ ပရိဂ္ဂဟ ခန္ဓာတို့၌။ စရတိ၊ ကျင်လည်တတ်
၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သ နိမိတ္တာဝ၊ နိမိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်သာ
လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ မိမိသည်။ အာဂမနိယဋ္ဌာ
နေ၊ ၌။ ဋ္ဌတာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ နာမံ၊ ကို။ ဒါတံ၊ ဌာ။
န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။

မူလဒီကာမိပ္ပာယတ္ထ။ ။အနိမိတ္တဝိပဿနန္တိ အနိစ္စာနုပဿနံ၊ နိမိတ္တဓမ္မေသုတိ
သမ္မဟာပိဗနဝသေနစ သကိစ္စပရိစ္ဆေဒတာယစ သပရိဂ္ဂဟေသု ခန္ဓေသု။
၁၁၃-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။အနိမိတ္တဝိပဿနန္တိ၊ ကား။ အနိစ္စာနုပဿနံ၊ အနိစ္စာနုပဿနာ
ကို။ နိမိတ္တဓမ္မေသုတိ၊ ကား။ သမ္မဟာပိဗနဝသေနစ၊ သမ္မဟ အစရှိသော
ဗန၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ သမ္မဟ-စသော အပေါင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။

ထက်စွာပရိစ္ဆေဒတာယစ၊ မိမိ၏ကိစ္စဟူသော အပိုင်းအခြားရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
၎င်း။ ဝါ၊ မိမိကိစ္စဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ သပရိဂ္ဂဟေထု၊
ပိုင်းခြားခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ပိုင်းခြား၍ ယူခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်
သော၊ ခန္ဓေထု၊ ထို၌။

အနုဋီကာ။ ။နိမိတ္တဓမ္မာ သင်္ခါရာ ခေတဟိ သနိမိတ္တာ သဝိဂ္ဂဟာ ဝိယ ဥပဋ္ဌ
တန္တိတိ တေထံ အထာဝရတသောဝနဿ ဘာဝိတထာဝနဿစ ဥပဋ္ဌဟနာကာရံ
ဒေသေန္တော သမူဟာဒိတိ အာဒိ မာဟ။ ။၁၂၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။သင်္ခါရာ၊ ထိုသည့်၊ နိမိတ္တဓမ္မာ၊ ကုန်၏။ ဟိ ယထွာ၊ ကြောင့်။
တေ၊ ထိုသည်။ သနိမိတ္တာ၊ ကံန်သည်ဖြစ်၍။ သ ဝိဂ္ဂဟာဝိယ၊ ကိုယ်ထည် ထုံးထုံး
လျောင်းလျောင်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊
ကြောင့်။ တေထံ၊ ထို သင်္ခါရတို့၏။ အထာဝရတသောဝနဿ စ၊ မဂ္ဂားစေအပ်
သော ဘာဝနာ ရှိသကဲ့သို့အား၎င်း။ ဘာဝိတထာဝနဿ စ၊ မဂ္ဂားစေအပ်ပြီးသော
ထာဝနာ ရှိသကဲ့သို့အား၎င်း။ ဥပဋ္ဌဟနာကာရံ၊ ထပ်သော အခြင်းအရာကို။
ဒေသေန္တော၊ ပြုလိုသော ဋီကာဆရာသည်။ သမူဟာဒိတိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ။

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ အဘိဓမ္မော
နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပရမတ္ထ ဒေသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ စ၊ ဆက်။
အနိမိတ္တမဂ္ဂဿ၊ အနိမိတ္တမဂ်၏။ ပရမတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ ဟေတု ဝေကလ္လ
မေဝ၊ အကြောင်းချို့တဲ့သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ။ ကထံဟောတိ၊ ကား။
ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ အနိစ္စာနုပဿနာယ၊ ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အနိမိတ္တဝိမောက္ခော၊ ကို။
ကထိတော၊ ။ စ၊ ဆက်။ တေန ဝိမောက္ခေန၊ ထို အနိမိတ္တဝိမောက္ခဖြင့်။
သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေသည်။ အဓိမတ္တံ၊ လှန်ကဲသည်။ ဟောတိ၊ ။ တံ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊
သည်။ အရိယမဂ္ဂေ၊ ။ ကေဂံမ္ပိ၊ တခုသော အင်္ဂါသည်လည်း။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်။ အမဂ္ဂင်္ဂတ္တာ၊ မဂ္ဂင် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ ။
မဂ္ဂဿ၊ အား။ ပရမတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ “ပရမတ္ထတောဝါတိပိအတ္ထိ”။
နာမံ၊ ကို။ ဒါတံ၊ ငှာ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။

ပူဆဋီကာမိပ္ပါဏတ္ထ။ ။အနိမိတ္တ ဝိမောက္ခောတိ အနိစ္စာ နုပဿနမာဟ။ ။
၀၀၃-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။အနိမိတ္တ ဝိမောက္ခောတိ၊ ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ အနိစ္စာနုပဿနံ၊
ကို။ အာဟ၊ ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

အနုပ္ပိကာ။ ။တေန စ ဝိမောက္ခေန သဒ္ဓိန္ဒြိယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိတိ၊ ဝုတ္တံ။
နတသ္မိံဝိမောက္ခေတိ။ တသ္မာ အနိမိတ္တဝိမောက္ခေ ကိ အနိစ္စာ နပဿနံ
အာဟာတိဝုတ္တံ။ ဣတရတ္ထာဝိ သေဝ နယော။ ၆၁၂၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။တေန စ ဝိမောက္ခေန သဒ္ဓိန္ဒြိယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။
အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ တသ္မိံဝိမောက္ခေတိ၊ ဟူ၍။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ န
ဝုတ္တံ၊ အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနိမိတ္တဝိမောက္ခေတိ အနိစ္စာနပဿနံ အာဟာ
တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ဣတရတ္ထာဝိ၊ ဤမှတပါးသော
“တေန စ ဝိမောက္ခေန ပညိန္ဒြိယံ အဓိမတ္တံဟောတိ” အစရှိသည်၌လည်း။
သေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎်။

ပန၊ တပါး။ ဣတဒရသု၊ အနိစ္စာနပဿနာမှ တပါးကုန်သော။ ဒွိသု၊ နှစ်ပါး
ကုန်သော အနတ္တာနပဿနာ၊ ဒုက္ခာနပဿနာတို့တွင်။ တာဝ၊ စွာ။ အနတ္တာ
နပဿနာယ၊ ၎်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သုညတဝိမောက္ခော၊ ကို။ ကထိတော၊ ၎်။
ဒုက္ခာနပဿနာ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခော၊ ကို။ ကထိတော၊
၎်။ တေသု၊ ထိုသုညတဝိမောက္ခ အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခတို့တွင်။ သုညတ
ဝိမောက္ခေန၊ ဖြင့်။ ပညန္ဒြိယံ၊ သည်။ အဓိမတ္တံ၊ လွန်ကဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခေန၊ ဖြင့်။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အဓိမတ္တံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာနိ၊ ထိုပညိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြိယံတို့သည်။ အရိယမဂ္ဂဿ၊ ၎်။
အင်္ဂတ္တာ၊ အင်္ဂါ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ ၎်။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ ပရမတ္ထ
တော၊ အားဖြင့်။ နာမံ၊ ကို။ ဒါတံ၊ ငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။

အနုသန္ဓေကား...မဂ္ဂင် မဟုတ်ခြင်းကြောင့် မပေးနိုင်သည်ကို ဥပမာဖြင့် ပြလို
ရကား၊ ‘မဂ္ဂါ ရမ္မဏတ္ထိကေပိ ဟိ’ စသည် တက်သော်...

ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ၊ မဂ္ဂါရမ္မဏတ္ထိကေပိ၊ ၌လည်း။ မဂ္ဂါဓိပတိ ဓမ္မ
ဝိဘဇနေ၊ မဂ္ဂါဓိပတိတရားကို ဝေဘန်ရာ၌။ ဆန္ဒစိတ္တာနံ၊ ဆန္ဒ စိတ္တတို့၏။
အဓိပတိ ကာလေ၊ အဓိပတိ တပ်သော ကာလ၌။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုဆန္ဒစိတ္တ
တရားတို့၏။ အမဂ္ဂင်္ဂတ္တာဝ၊ မဂ္ဂင်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။
မဂ္ဂါဓိပတိ ဘာဝေါ၊ ကို။ န ဝုတ္တော၊ မဟောအပ်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊
ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎်။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်
ကား။ ဧတ္ထ လောကုတ္တရဇ္ဈာနေ၊ ၌။ အဋ္ဌကထာ မုတ္တကော၊ အဋ္ဌကထာမှ
လွတ်သော။ ဧကဿ၊ တဦးသော။ အာစရိယဿ၊ ၎်။ မတိဝိနိစ္စယော၊

ဝိပဿနာ - နိဂ္ဂဟနိဗ္ဗာန်

64
A

အလိုအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်း။ ဧဝံ ဤသို့။ သဗ္ဗထာပိ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ အနိမိတ္တဝိပဿနာ၊ သည်။ သယံ၊ သည်။ အာဂမနိ ယဋ္ဌာနေ၊ ဌံ။ ဌတော၊ ဌံ။ အတ္တနော၊ ဓိ။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ နာမံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနိမိတ္တမဂ္ဂေါ၊ ကို။ န ဂဟိတော၊ မယူအပ်။

အဓိပ္ပါယ်ကား.....ဆန္ဒ၊ စိတ္တတို့၏ အဓိပတိကာလ၌ ယင်းတရား နှစ်ပါးသည် အဓိပတိ တစ်ပါးလျှင်းမှုထည်း မဂ္ဂင် မဟုတ်ချေရကား မဂ္ဂါဓိပတိ အဖြစ်ကို တုရားမဟောလေ။ ထိုအတူ ဤ၌လည်း သဒ္ဓိန္ဒြေအဓိက ရှိလျှင်းမှုထည်း မဂ္ဂင် မဟုတ်ချေရကား အနိမိတ္တမဂ္ဂအား ယင်းသဒ္ဓိန္ဒြေသည် အနိမိတ္တ အဖြစ်ကို မပေးနိုင်ဟုလိုသည်။ ဤကား အသမိဿပမာ။

ပန၊ အယူထူးကိုဆိုအံ့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အနိမိတ္တောမဂ္ဂေါ၊ သည်။ အာဂမနတော၊ အားဖြင့်။ နာမံ၊ ကို။ လဘန္တောပိ၊ သော်လည်း။ သုတ္တန္တ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ သ ဂုဏတောစ၊ ဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏတောစ၊ ဖြင့်၎င်း။ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေ အာစရိယာ၊ တို့ကို။ ဣဒံစနံ၊ ဤဆိုလတံသောစကားကို။ ငတော၊ ဌံ။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ် ကုန်၏။ အနိမိတ္တမဂ္ဂေ၊ သည်။ သဂုဏတောစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏ တောစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ နာမံ၊ အမည်ကို။ လဘန္တေ၊ ရသည်ရှိသော်။ သုညတ အပ္ပဏိဟိတမဂ္ဂါပိ၊ သုညတ၊ အပ္ပဏိဟိတ မင်္ဂတို့သည်လည်း။ သဂုဏတော ယေဝစ၊ အားဖြင့်သာလျှင်၎င်း။ အာရမ္မဏတော ယေဝစ၊ အားဖြင့်သာလျှင် ၎င်း။ ဣမဤအဘိဓမ္မာ၌။ နာမံ၊ ကို။ လဘေယျ၊ ရကုန်ရာ၏။ န ပန လဘန္တိ၊ ရကား မရကုန်။

နိပါတတ္ထာဒိ။ ။သဂုဏတောယေဝစ၌ ဧဝဖြင့် အာဂမနတောကို ကန့်၊ စဖြင့် အာရမ္မဏတော ကိုဆည်း။ အာရမ္မဏတောယေဝစ၌ ဧဝဖြင့် အာဂမနတော ကို ကန့် စ-ဖြင့် သဂုဏတောကို ဆည်း။

ဆောင်း။ ။ဝေ-လည်းဆို၊ စ-လည်းဆို၊ ကုန်းဆိုဖျာယက်နည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား.....သ ဂုဏာရမ္မဏဖြင့် အမည်ရသော မဂ်သည် သရသပဋ္ဌာန ဖြစ်၏။ အဘိဓမ္မာ၌ နာမ၊ ထာထ၊ နှစ်ပါးရှိလျှင်းမှုထည်း ပစ္စနိကအားဖြင့်သာ နာမာဝတ္ထာနကို ပြခြင်းကြောင့် မရခဲ့ထကား ဟူလို။ ဝါ၊ ပစ္စနိက နိရပေက္ခ ဖြစ်သော သရသပဋ္ဌာန ဖြစ်သော သဂုဏာဂမနံ တို့ဖြင့် အမည်မရခဲ့တကား ဟူလို။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

အနုသန္ဓေကား...ပစ္စနိက နိရပေက္ခဖြစ်သော သရသဖြင့် အမည်မရကြောင်း၊ သဟိတဖြစ်သော သရသပစ္စနိကဖြင့် အမည်ရကြောင်းကို ပြလိုရကား “ကိကာရဏာအယဉ္ဇိ” စသည်ကို တက်သော်....

ကိကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်သနည်း။ ဟိ-သဗ္ဗံ၊ မှန်၏။ အယံမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သရသတောစ၊ သဘောအားဖြင့်၎င်း။ ပစ္စနိကတောစ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အားဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ထည့်)။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သဘာဝတောစ၊ သဘောအားဖြင့်၎င်း။ ပဋိပက္ခတောစ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၎င်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ တတ္ထ သုညတာဒိ မဂ္ဂေသု၊ တို့တွင်။ သုညတ၊ အပ္ပဏိဟိတမဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ သ ရသတောပိ၊ အားဖြင့်၎င်း။ ပစ္စနိကတောပိ၊ အားဖြင့်၎င်း။ နာမံ၊ ကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား...သရသတောပိ ပစ္စနိကတောပိ နာမံ လဘန္တိ ဟူသည့်အလိုကား နှစ်ပါးစုံမှ အမည်ကိုရသည်။ နိရပေက္ခသရသဖြင့်သာ ရသည်မဟုတ်။ ယင်းနှစ်ပါးတွင် ပစ္စနိကသာ ပဋ္ဌာန ပစ္စနိကဖြင့်သာ နာမဝဝတ္ထာန ဟူအပ်သည် ဟူလိုသည်။ ဤပါ၎်ဖြင့်ကား နေယျတ္ထ။

ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရေမိအံ။ သုညတ အပ္ပဏိဟိတမဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှ။ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်၏။ ရာဂ ပဏိဓိအာဒိဟိ စ၊ ရာဂပဏိဓိ စသည်တို့ဖြင့်လည်း။ အပ္ပဏိဟိတာ၊ ပဏိဓိမှကင်းကုန်၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ သရသတောပိ၊ ဖြင့်လည်း။ နာမံ၊ ကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ တပါး။ သုညတော၊ သုညတမဂ်သည်။ အတ္တာဘိ နိဝေသဿ၊ ကိုယ်ဟူ၍ မှားသော နှလုံး သွင်းခြင်း၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဏိဟိတာ၊ မဂ်သည်။ ပဏိဓိယာ၊ ရာဂ စသော ပဏိဓိ၏။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ပစ္စနိကတော၊ ဖြင့်။ နာမံ၊ ကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။

အနုသန္ဓေကား...အနိမိတ္တ မဂ်ကား ပစ္စနိက နိရပေက္ခ သရသ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အမည်မရဟု ပြလိုရကား “အ နိမိတ္တ မဂ္ဂေါပန” စသည် တက်သော်....

ပန၊ တပါး။ အနိမိတ္တ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ရာဂါဒိနိမိတ္တာနဉ္စ၊ ရာဂ နိမိတ် စသည်တို့၏ လည်းကောင်း။ နိစ္စ နိမိတ္တာဒိနဉ္စ၊ နိစ္စနိမိတ် စသည်တို့၏လည်းကောင်း။ အဘာဝေန၊ ကြောင့်။ သရသတောဝ-သရသတောဝေ၊ အားဖြင့်

သာလျှင်။ နာမံ ကိ။ လဘတိ။ ဧ။ ပစ္စနိကတော၊ အားဖြင့်။ နာမံ ကိ။
နော လဘတိ။ မရ။ ဟိ-သစ္စံ မှန်၏။ သော၊ ထို အနိမိတ္တမဂ်သည်။ သင်္ခါရ
နိမိတ္တာရမ္ပဏာယ၊ သင်္ခါရနိမိတ်လျှင် အာရုံရှိသော။ အနိစ္စာနုပဿနာယ၊ ဧ။
ပဋိပက္ခော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ပါဠောနုဆန္ဒိ။ ။ အနိစ္စာ နုပဿနာ ပန ကိံ ဘူတာတိ အာဟ အနိစ္စာတိ
အာဒိ။

ပန၊ ဆက်။ အနိစ္စာ နုပဿနာ၊ သည်။ အဿ အနိမိတ္တ မဂ္ဂဿ၊ ဧ။ အနု
လောမ ဘာဝေ-အနုလောမ ဘာဝေ ဝေ၊ လျော်သည်၏ အဖြစ်၌ သာလျှင်။
ဋ္ဌိဟာ၊ တည်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗထာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ အဘိ
ဓမ္မ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အနိမိတ္တ မဂ္ဂေါ နာမ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊
ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ သုတ္တန္တိက ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ သေ သော
အနိမိတ္တ မဂ္ဂေါ၊ ကိ။ ဝေဝ က္ခမာန နယေန၊ “အနိစ္စတော ဝုဋ္ဌဟန္တဿ
မဂ္ဂေါ အနိမိတ္တော ဟောတိ” ဤသို့ စသည် ဆိုလတံသောနည်းဖြင့်။ အာ
ဟရိက္ခာ၊ ဆောင်၍။ အဋ္ဌကထာ စရိယေဟိ၊ တို့သည်။ (ထည့်)။ ဒီပိတော၊
ပြအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယသ္မိံ ဝါရေ၊ ။ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနံ၊ မဂ်ဟူသောထခြင်းသည်။
ဝါ၊ မဂ်၏ထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ လက္ခဏာနိ၊ အနိစ္စ
စသောလက္ခဏာတို့သည်။ ကောဝဇ္ဇနေ၊ တရသော အာဝဇ္ဇန်းဖြင့်။ အာပါထံ၊
ယင်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ ဝိယ၊ ဧသို့။ အာပါထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။
တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော အနိစ္စ စသော လက္ခဏာတို့၏။ ကေတော၊ တပေါင်း
တည်း။ အာပါထ ဂမနံ နာမ၊ ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ဧ။ ဝိဘူတဘာဝ ဒီပနတ္ထိ၊
ထင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ဧတိ၊ ဤ “တိဏိလက္ခဏာနိကောဝဇ္ဇနေန
ဝိယ အာပါထံ အာဂစ္ဆန္တိ” ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ အာ
ဒိတော၊ ။ အနိစ္စာဒီသု၊ အနိစ္စ စသည်တို့တွင်။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ
သော လက္ခဏာ၌။ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိမည်သော။ ဝိပဿနာ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

သည်။ ယံယံ အနိစ္စ စသည်တို့တွင် အကြင် အကြင်လက္ခဏာကို။ သမ္မသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ ဝဋ္ဋာတိ၊ ထ၏။ တဿ တဿေဝ၊ ထိုထို အနိစ္စ စသော လက္ခဏာ၏ သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ ဌှံ။ ဌတော၊ တည်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ နာမံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၎င်း၏။ ကထံ ဒေတိ၊ ကား။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ အနိစ္စာဒိသု၊ အနိစ္စ စသည်တို့တွင်။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော လက္ခဏာ၌။ အဘိနိဝိသိတွာ၊ ရှေးဦး နှလုံးသွင်း၍။ ဣတရမ္ပိ၊ ရှေးဦးနှလုံး သွင်းသည်မှ တပါးလည်းဖြစ်သော။ လက္ခဏဒုယဉ္ဇ၊ လက္ခဏာနှစ်ခုအပေါင်း ကိုလည်း။ ဝဋ္ဋု၊ ဝှာ။ ဝဋ္ဋတိ ဝေ၊ သင့်သည်သာတည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကလက္ခဏ ဒဿန မတ္ထေနေဝ၊ တခုခုသာ လက္ခဏာကို ရှုခြင်း မျှဖြင့် သာလျှင်။ မဂ္ဂဝဋ္ဋာနံ နာမ၊ သည်။ န ဟောတိ မဖြစ်။ တဿှာ၊ ကြောင့်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်။ အဘိနိဝိဋ္ဌော၊ နှလုံးသွင်းသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ အနိစ္စတောဝ၊ အနိစ္စအားဖြင့် သာလျှင်။ န ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထသည် မဟုတ်။ ဒုက္ခစတာပိ၊ ဒုက္ခအားဖြင့်လည်း။ ဝုဋ္ဌာတိ ယေဝ၊ သာလျှင်တည်း။ အနတ္တတောပိ၊ အနတ္တ အားဖြင့်လည်း။ ဝုဋ္ဌာတိ ယေဝ၊ သသည်သာလျှင်တည်း။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခအားဖြင့်၊ အနတ္တတော၊ အနတ္တ အားဖြင့်။ အဘိနိဝိဋ္ဌေပိ၊ ဌှံလည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိ ဘဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဒိတော၊ အစ၌။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော လက္ခဏာ၌။ အဘိနိဝေသော၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဝုဋ္ဌာန ဂါမိနိ၊ သော။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ ယံ ယံ အနိစ္စ စသည်တို့တွင် အကြင်အကြင် လက္ခဏာကို။ သမ္မသိတွာ၊ ၍။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ တဿ တဿေဝ၊ ထိုထိုသုံးသပ်အပ်သော လက္ခဏာ၏ သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ ဌှံ။ ဌတော၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၎င်း၏။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ အာ၊ နာမံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ တတ္ထ အနိမိတ္တ မဂ္ဂါဒိသု၊ တို့တွင်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသသူ၏။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အနိမိတ္တော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခ အားဖြင့်။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသသူ၏။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အပ္ပတိဟိတော၊ မည် သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ အနတ္တတော၊ အနတ္တအားဖြင့်။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသသူ၏။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ သုညတော၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။

သုတ္တန္တ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အာဟရိတွာ၊ ရှိ။ အာစရိယဟိ၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည်။ ဒီပိတော၊ ပြုအပ်၏။

ပန၊ စောဒနာ၊ သောဒနာကို ဆိုအံ့။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ၊ မည်သော။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ ကိ အာရမ္မဏာ၊ အဘယ်လျှင် အာရုံရှိသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား....အင်္ဂါရအာရုံ ရှိသလော၊ လက္ခဏာအာရုံ ရှိသလော။ လက္ခဏာ အာရုံရှိသော် အသို့လျှင် သင်္ခါရမှထအံ့နည်း။ သင်္ခါရအာရုံ ရှိသော် အသို့ လျှင် လက္ခဏပဋိဝေဓ ဖြစ်အံ့နည်း ဟုလိုသည်။

အနုသဓန္ဓကား....အနိစ္စ အစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် သင်္ခါရတို့၌ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် လက္ခဏာကိုသိရကား။ “လက္ခဏာ ရမ္မဏာ” ကိုမိန့်သော်....

လက္ခဏာရမ္မဏာ၊ လက္ခဏာလျှင် အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသဓန္ဓကား....သင်္ခါရ အာရုံကိုပင် အနိစ္စ စသည်ဖြင့် ရှုရကား။ လက္ခဏာ၊ အာရုံဟု ပြလိုသော ဆရာလည် “လက္ခဏံနာမ” စသည်မိန့်သော်....

လက္ခဏံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပညတ္တိ ဂတိကံ၊ ပညတ်လျှင် အလားရှိသည် ဖြစ်၍။ နဝတ္တဗ္ဗ ဓမ္မဘူတံ၊ ပရိတ္တ မဟဂ္ဂတ စသည်ဖြင့် မကောသင့်သော တရားဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား....သင်္ခါရမှ လက္ခဏာတို့ကို အသီးထုတ်သည် ရှိသော် ပညတ်နှင့် တူ၏။ ပရမတ္ထအားဖြင့် အဝိဇ္ဇာမာန ဖြစ်၏။ အဝိဇ္ဇာမာန ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပရိတ္တ စသည်ဖြင့် န ဝတ္တဗ္ဗဓမ္မ ဖြစ်၏ ဟုလိုသော်....သင်္ခါရမှ အသီးမထုတ်ဘဲ ရှုသည် ဟု စကားကျ။

အနုသဓန္ဓကား....ထို ကြောင့်ရကား သင်္ခါရတို့ကို သဘောအားဖြင့် မှတ်သော သူသည်သာ လက္ခဏာကို မှတ်သည်မည်၏ ဟု ထင်စွာပြုလိုရကား။ “ယောပန” စသည် တက်သော်....စကားကျကို ဆော်လိုရကား “ယော ပန” စသည် တက် သော်လည်း ဟူ။

ပန၊ အသင့်အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ အနတ္တံ၊ အနတ္တ။ ဣတိ၊ သို့။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ လက္ခဏာနီ၊ တို့ကို။ သလ္လက္ခေတိ၊ မှတ်၏။ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ကဏ္ဏေ၊ လည်၍။ ဗန္ဓ ကုဏပံ ဝိယ၊ ဖွဲ့အပ်သော ခွေးကောင်ပုပ် မြွေကောင်ပုပ် ကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ သင်္ခါရာရမ္မဏမေဝ၊ သင်္ခါရလျှင် အာရုံရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဉာဏံ၊ သည်။ သင်္ခါရတောမှ၊ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလဒေ

အနုသန္ဓေကား....ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြုလိုရကား“ယထာဟိ”စသည်ကိုမိန့်သော်-
 ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြုအံ့။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို။ ကိဏိတုကမော၊ ဝယ်လိုသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တဝါဏိဇေန၊ သပိတ်
 ကုန်သည်၊ သည်။ အာဘတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ အလွန်ဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ “ဂဏှိဿာမိ၊ ယုဒံ” ဣတိ၊ သို့။
 စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဝီဓံသမာနော၊ ရှုမြော်စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ တိဏိ၊ ကုန်သော။
 ဆိဒ္ဓါနိ၊ အပေါက်တို့ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဆိဒ္ဓေသု၊
 အပေါက်တို့၌။ နိရာလယော၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊
 အသင့်ကို ဆိုအံ့။ ပဒတ္တ၊ သပိတ်၌။ နိရာလယော၊ တပ်ခြင်း ကင်းသည်။
 ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ လက္ခဏာနိ၊
 တို့ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ သင်္ခါရေသု၊ တို့၌။ နိရာလယော၊ တပ်ခြင်း
 ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခါရာရမ္မဏေနော၊ သင်္ခါရလျှင် အာရုံ
 ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ သင်္ခါရတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒုဿောပမာယပိ၊ ပုဆိုးဥပမာ၌
 လည်း။ ဒေသေနယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောကုတ္တရံဈာနံ၊ လောကုတ္တရဈာန်ကို။
 ဘာဇေန္တော၊ ဝေဘန်တော်မူသည်ရှိသော်။ သုဒ္ဓိက ပဋိပဒါယ၊ ၌။ ဧတုက္က
 နယံ၊ စတုက္ကနည်းကို၎င်း။ ပဉ္စကနယံ၊ ပဉ္စကနည်းကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေပိ၊
 နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ နယေ၊ နည်းတို့ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်တော်
 မူ၏။ သုဒ္ဓိကသုညတာယ၊ သုဒ္ဓိကသုညတ၌။ သုညတပဋိပဒါယ၊ ၌။ သုဒ္ဓိက
 အပ္ပဏိဟိတာယ၊ ၌။ အပ္ပဏိဟိတ ပဋိပဒါယ၊ ၌။ တထာ၊ တူ။ ဒွေပိ၊
 နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နယေ၊ တို့ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်
 မူ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟရိ၊ ဆောင်သနည်း။ ဣတိ
 အယံကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယေနစေ၊ အားဖြင့်၎င်း။ ဒေသနာ
 ဝိလာသေနစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ အာဟရတိ၊ ဆောင်၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါး
 သော ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ၊ ဒေသနာဝိလာသကိုလည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေ
 နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ လောကုတ္တရံဈာနံ
 ဘာဝေတိတိ ဣတ္ထံ၊ ၌။ သုဒ္ဓိက ပဋိပဒါယ၊ ၌။ စတုက္က ပဉ္စကဝေသေန၊ ဖြင့်။

ဒွေနယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသေသု၊ သုဒ္ဓိက ပဋိပဒါမှ ကြွင်းသော သုဒ္ဓိကသည်တ စသည်တို့၌လည်း။ တထာ၊ တူ။ ဒွေဒွေနယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေသုပိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသု ကောဋ္ဌာသေသု၊ တို့၌။ ဒသနယာ၊ တို့ကို။ ဘာဇိတာ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။

လောကုတ္တရကုသလ ပကိဏ္ဏကထာ

တတြ-တသ္မိံ လောကုတ္တရဇ္ဈာနေ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။ ပကိဏ္ဏကံ၊ ပကိဏ္ဏက ကထာတည်း။

ဂါထာအနက်။ ။အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တလည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓလည်း ကောင်း။ ရူပါ၊ ရူပေသုစ၊ အရူပ၊ အရူတို့၌လည်းကောင်း။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၌လည်းကောင်း။ သတ္တအဋ္ဌင်္ဂပရိဏာမံ၊ ခုနစ်ပါး ရှစ်ပါးစသော အင်္ဂါတို့၏ ဘောက်ပြန်ခြင်းလည်းကောင်း။ (အဋ္ဌနောင် အာဒိကြေ)။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်လည်းကောင်း။ ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါလည်း ကောင်း။ ပတိ၊ အဓိပတိလည်းကောင်း။ (ပတိရှေ အဓိကြေ)။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပကိဏ္ဏကံ၊ တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ဤဂါထာ ပုဗ္ဗဒုဋ္ဌိ အဘိနိဝိသိတဗျ၊ ဝုဋ္ဌာတဗ္ဗ ဝိပဿနာဘုံကို ညွှန်း၏။

အနုသန္ဓေကား.... ဂါထာကို ချဲ့လို ရကား “လောကုတ္တရမဂ္ဂေတိ” စသည်ကို တက်သော်....

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ လောကုတ္တရ မဂ္ဂေ၊ ၌။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌။ အဘိနိဝိ သိတု၊ နှလုံးသွင်း၍။

ယောဇနာယပဒသမ္ပန္နံ ။လောကုတ္တရ မဂ္ဂေတိ ပဒံ ဝုဋ္ဌာတိတိ ပဒေ ဝိသယ ဝသေန အာဓာရော။ လောကုတ္တရ မဂ္ဂေတိပိ အတ္ထိ။ ။၁၄၂-၁။

အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။
အံဝိသတ္တိန မကာရန္တာ အဗျဟိသာဝါ....ဟူသောသုတ်၏ အတွင် ရူပသိဒ္ဓိ၌-
န ပဉ္စဗျာယ မံ ဘာဝေါ၊ ကုစိတိ အဓိကာရတော။
တတိယာ၊ သဗ္ဗိ သတ္တမိ၊ နန္တ၊ ဟောတိ ဝိကပ္ပတော။
ဟူသော ဂါထာဖြင့် ပဉ္စမိ ဝိသတ်၏ အံအပြု မဖြစ်သည်ကို ဆို၏။ ဤအဋ္ဌကထာ ၌ “အဇ္ဈတ္တံ ဝုဋ္ဌာတိ” ဟု ပဋ္ဌမိ ဝိသတ် အံ အပြု ထင်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိခန္ဓာ၌။ အဘိနိဝိသိတွာ၊ ဤ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာမှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ဤ။
ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာ၌။ အဘိနိဝိသိတွာ၊ ဤ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ဤ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊
၌။ အဘိနိဝိသိတွာ၊ ဤ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ဤ။ ရူပေ၊ ရုပ်၌။ အဘိနိဝိ
သိတွာ၊ ဤ။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ရူပေ၊ ၌။ အဘိနိဝိသိတွာ၊ ဤ။ အရူ
ပပါ၊ နာမ်မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ဤ။ အရူပေ၊ ၌။ အဘိနိဝိသိတွာ၊ ဤ။ အရူပပါ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊
ထ၏။ အရူပေ၊ ၌။ အဘိနိဝိသိတွာ၊ ဤ။ ရူပါ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ဧကပ္ပဟာ
ရေန၊ တပြိုင်နက်သော ခဏဖြင့်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေဟိ၊ တို့မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊
ထ၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ သတ္တ အဋ္ဌင်္ဂ ပရိဏာမန္တိ ဣတ္ထိ၌။ (အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော
၌စပ်)။ သော သေ သော၊ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အဋ္ဌင်္ဂိကောပိ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တင်္ဂိကောပိ၊ အင်္ဂါ ခုနစ်ပါးရှိသည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါပိ၊ တို့သည်လည်း။ သတ္တဝါ၊ ခုနစ်
ပါးတို့မူလည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆဝါ၊ ခြောက်ပါးတို့ မူလည်း။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ ဈာနမုနု၊ ဈာန်သည်ကား။ ပဉ္စင်္ဂိကံဝါ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသည်မူလည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုရင်္ဂိကံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဝင်္ဂိကံ
ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဒုဝင်္ဂိကံဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။
ဝေ၊ ဤသို့။ သတ္တ အဋ္ဌာဒိနံ၊ သတ္တ၊ အဋ္ဌအစရှိကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။
ပရိဏာမော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။
အတ္ထော၊ တည်း။

နိမိတ္တံ ပဋိပဒါပတိတိ ဣတ္ထိ ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
ယတော၊ အကြင် နိမိတ္တပဝတ္ထ ဖြစ်သော တရားမှ။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။
“ဝုဋ္ဌာနန္တိဝါ”။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာနိ နိမိတ္တ ပဝတ္ထာနိ၊ ထိုနိမိတ္တ ပဝတ္ထ
ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ နိမိတ္တန္တိ ဝစနေန၊ နိမိတ္တံ ဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်။ ဥဒ္ဓိသတိ၊
ညွှန်ပြ၏။ ပဋိပဒါပတိတိ၊ ကား။ ပဋိပဒါယစ၊ ပဋိပဒါ၏၎င်း။ အဓိပတိနော
စ၊ အဓိပတိ၏၎င်း။ စလနာစလနံ၊ လှုပ်ခြင်း၊ မလှုပ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

အနုသန္ဓေကား...ယင်းစကား ကျဉ်းနိုးရကား ချေလိုသော ဆရာသည် “တတ္ထ”
စသည် တက်သော်....

အဋ္ဌသာလိနိ - ဒုတိယတွဲ

65
A

တတ္ထ တေသု အဇ္ဈတ္တံ အဘိနိဝိသိတွာတိ အာဒိပဓေသု၊ တို့တွင်။ အဇ္ဈတ္တံ အဘိနိဝိသိတွာ အဇ္ဈတ္တံ ဝုဋ္ဌာတိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ တာဝ၊ စွာ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကိုးဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစွော၊ အချိုသော လှာန်းသည်။ အာဒိတောဝ၊ အစ၌ သာလျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ အဘိ နိဝိသတိ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဝင်၏။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ဤ။ တေ၊ ထို မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို။ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စ အစရှိသောအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပန၊ ထိုသို့ ရှုသော်လည်း။ ယသွာ၊ ကြောင့်။ သုဒ္ဓ အဇ္ဈတ္တ ဖဿန မထွေနေဝ၊ သက်သက်သော အဇ္ဈတ္တခန္ဓာတို့ကို ရှုကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ မဂ္ဂ ဝုဋ္ဌာန၊ မဂ်ဟူသော ထခြင်းသည်။ ဝါ၊ မဂ်၏ထခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌။ ခန္ဓေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗ မေဝ၊ ပဉာစက္ခုဖြင့် ရှုသင့်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသွာ၊ ကြောင့်။ ပရဿ၊ သူ့ထပါး၏။ ခန္ဓေပိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုပါဒိန္န သင်္ခါရေပိ၊ အနုပါဒိန္နက သင်္ခါရတို့ကို၎င်း။ “အနိစ္စံ၊ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခံ၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တ” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာလေန၊ ရံခါ၌။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌။ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကာလေန၊ ရံခါ၌။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌။ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို။ သမ္ပသတိ၊ ၎င်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတော၊ သုံးသပ်သော။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၎င်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ၌။ ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ သမ္ပသနကာလေ၊ သုံးသပ်သော ကာလ၌။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဗဒ္ဓိယတိ၊ စပ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌။ ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ဤ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ နာမ၊ ထသည်မည်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓ၌။ ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ သမ္ပသန ကာလေ၊ သုံးသပ်သော ကာလ၌။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သစေ ဗဒ္ဓိယတိ၊ အကယ်၍စပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝေ သတိ၊ ဤသို့စပ်သည်ရှိသော်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌။ ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ဤ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာတို့မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ နာမ၊ ထသည် မည်၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌။ ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ဤ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ “ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာတို့မှ၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါဝေဝါတိပိအတ္ထိ” ။

အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တခန္ဓာတို့မှ၎င်း။ ဝုဋ္ဌာနေသု၊ ထရာတို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

အပရော၊ တဦးသည်။ အာဗိတောဝ၊ အစဉ်သာလျှင်။ ရူပေ၊ ရုပ်၌။ အဘိ နိဝိသတိ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဝင်၏။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ၍။ တူတ ရူပဉ္စ၊ တူတရုပ်ကို၎င်း။ ဥပါဒါရူပဉ္စ၊ ဥပါဒါရုပ်ကို၎င်း။ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စစသောအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပန၊ ထိုသို့ ရှုသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သုဒ္ဓ ရူပဓဿန မထွေနေဝ၊ ဘက် သက်သော ရုပ်ကိုရှုကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ မဂ်ဟူသော ထခြင်းသည်။ ဝါ၊ မဂ်၏ ထခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ အရူပမ္ပိ၊ နာမ်တရားကို လည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗ မေဝ၊ ပညာစက္ခုဖြင့် ရှုသင့်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ ရူပံ၊ ထိုရုပ်ကို။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နံဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ သညံ၊ သညာကို။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ ဝိညာဏဉ္စ၊ ဝိညာဏ်ကိုလည်း။ “ဣဒံ၊ ဤဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ် သည်။ အ ရူပံ၊ နာမ်တရားတည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စ-စသော အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာလေန၊ ရံခါ၌။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကာလေန၊ ရံခါ၌။ အရူပံ၊ နာမ်ကို။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတော၊ သုံးသပ်သော၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ရူပသမ္ပသန ကာလေ၊ ၌။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဘဒ္ဒိယတိ၊ စပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့စပ်သည် ရှိသော်။ ရူပေ၊ ရုပ်၌။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ၍။ ရူပါ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ နာမ၊ ထသည် မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အရူပံ၊ နာမ်ကို။ သမ္ပသန ကာလေ၊ ၌။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သဇေ ဘဒ္ဒိ ယတိ၊ အကယ်၍ စပ်သည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ရူပေ၊ ၌။ အဘိနိဝိ သိတွာ၊ ၍။ အရူပါ၊ နာမ်မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ နာမ၊ ထသည်မည်၏။ အရူပေ၊ ၌။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ၍။ အရူပါ၊ နာမ်မှ၎င်း။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ၎င်း။ ဝုဋ္ဌာနေပိ၊ ထရာ ၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ “ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ ကုန်အောင်ရုံသော။ ဓမ္မဇာတံ၊ တရားမျိုးသည်။ ဝါ၊ ခန္ဓ ပဉ္စကံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်။ သမုဒယ

ဓမ္မံ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗံ သော။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဝါ၊ တံ ခန္ဓ
 ပဉ္စကံ၊ သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ရုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ။ ဣတိဝေမေ၊ ဤသို့လျှင်။
 အဘိနိဝိသိတွာ၊ ရှိ။ ဝုဋ္ဌာနကာလေ၊ ထသောကာလ၌။ ဧကပ္ပဟာရေန၊
 တပြိုင်နက်သော ဧကဖြင့်သာလျှင်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေဟိ၊ တို့မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ
 နာမ၊ ထသည်မည်၏။ ဣတိဧယံ ဝိပဿနာ၊ သည်။ တိက္ခ ဝိပဿကဏ၊
 ထက်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ရှိသော။ မဟာ ပညဏ၊ ကြီးကျယ်သော ပညာ
 ရှိသော။ တိက္ခုနော၊ ဤ။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓေကား။ ။ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြုဆိုရကား ‘ယထာ ဟိ’ စသည်တက်
 ယော်....

ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌကရောမိ၊ အံ။ ဆာတဗ္ဗတ္ထဿ၊ မှတ်သိပ်သည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမီး
 တေဇောသည် လောင်အပ်သော။ ဝါ၊ မှတ်သိပ်ခြင်း ဆင်းရဲသည် အောင်
 အပ်၊ နိဝိစက်အပ်သော ကိုယ်သန္တာန်ရှိသော။

ဓာရတ္ထ။ ။ ဆာတဗ္ဗတ္ထန္တိ ဗိစက္ခာဒုက္ခေန ပိဋိတသန္တာနံ။

ဝါ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းကြောင့် ဝမ်းမီးတေဇောသည် လောင်အပ်သော။

ဝိမတိ။ ။ ဆာတေန ဗိစက္ခာယ ဥဒရဂ္ဂိနာ ဗျတ္တံ ဒနိပိဋိတန္တိ အတ္ထော။

ပုရိသဏ၊ အား။ ဘတ္တမဇ္ဈေ၊ ထမင်း၏အလယ်၌။ ‘မဇ္ဈေတိပိပါဌောအတ္ထိ’။
 ဂူထပိဏ္ဍံ၊ မစင်တုံး သုံးတုံးကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ နာနဂ္ဂရသဘောဇနပုဏ္ဏံ၊
 အထူးထူးသော မြတ်သောဘောဇဉ်ဖြင့် ပြည့်သော။ ပါတိံ၊ ထမင်းပွဲ
 ကို။ ဥပနေယျံ၊ ဆောင်ကုန်ရာ၏။ သောပုရိသော၊ ထိုဆာသောယောကျ်ား
 သည်။ ဗျဉ္ဇနံ၊ ဟင်းလျာကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဝိယူဟန္တော၊ ယက်သည်
 ရှိသော်။ တဂူထပိဏ္ဍံ၊ ထိုမစင်တုံးသုံးတုံးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ‘ဣဒံ၊ ဤသုံးတုံး
 ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း’။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဏ္ဏိတွာ၊ မေး၍။ ‘ဂူထပိဏ္ဍော’
 တိ၊ မစင်တုံး ဟူ၍။ ဝုတ္ထော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ‘ဝိဝိ၊ ထိုထို့။ အပနေထ၊
 ပယ်ရှားဆောင်သွားကြကုန်’။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘတ္ထေပိ၊ ထမင်း၌၎င်း။
 ပါတိယမ္ပိ၊ ထမင်းပွဲ၌၎င်း။ နိဗ္ဗာလယော၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်။ ဟောတိ
 ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဝေတထာ၊ တူ။ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဟိ၊ ဥပမာ၊ ဥပမေယျ မြင့်၍ဆိုအံ့။ ဘောနေပါတိဒဿနသ္မိံ၊ ဘောဇဉ်
 ဖြင့် ပြည့်သော ထမင်းခွက်ကို ရှုခြင်း၌။ တဿပုရိသဿ၊ ၎င်း။ အတ္တမန
 ကာလောဝိယ၊ ဝမ်းမြောက်သော ကာလကဲ့သို့။ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤ
 ရဟန်း၏။ ဗာလပုထုဇ္ဇန ကာလေ၊ မိုက်သော ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ကာလ၌။
 ပဉ္စက္ခန္ဓ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို။ “အဟံ၊ ငါ။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာ”။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဟိတကာလော၊ ယူသောကာလကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ဂူထပိဏ္ဏဿ၊
 မစင်တုံးကို။ ဒိဋ္ဌကာလောဝိယ၊ မြင်သောကာလကဲ့သို့။ တိဏ္ဏ၊ ကုန်သော။
 လက္ခဏာနံ၊ လက္ခဏာတို့ကို။ သလ္လက္ခဏကာလော၊ မှတ်သောကာလကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဘက္ကေပိ၊ ထမင်း၌၎င်း။ ပါတိယမ္ပိ၊ ထမင်းခွက်၌၎င်း။
 နိရာလယကာလောဝိယ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောကာလကဲ့သို့။ တိက္ခဝိပဿကံဏ၊
 ထက်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ရှိသော။ မဟာပညဿ၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိ
 သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ “ယံကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ သဗ္ဗန္တိ နိရောဓဓမ္မ”န္တိ၊
 ဟူ၍။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေဟိ၊ တို့မှ။ ဧကပ္ပဟာရေန၊ တပြိုင်နက်ဖြင့်။
 ဝုဠိတကာလော၊ ထသောကာလကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။

သတ္တအဋ္ဌင်္ဂပရိဏာမန္တိတ္ထေ၊ ၌။ ဝုတ္တပ္ပဘေဒေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြား
 ရှိသော။ အယံအင်္ဂပရိဏာမော၊ ဤအင်္ဂါဘောက်ပြန်ခြင်းသည်။ ယထာ၊
 အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။

အနုသန္ဓေကား... ထိုကို ချွဲလိုရကား “သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏမေဝဟိ” စသည်
 ထက်သော်....

ဟိ၊ ချွဲအံ့။ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အရိယမဂ္ဂဿ၊ ၎င်း။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂ မဂ္ဂင်္ဂံ ဈာနင်္ဂံ ဝိသေသံ၊ ကို။ နိယမေတိ၊ မှတ်၏။

မူလဒီကာပိပ္ပယတ္ထ။ ။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏမေဝ အရိယမဂ္ဂဿ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိ
 ဝိသေသံ နိယမေတိ။ ကသ္မာ တတော တတော ဒုတိယာဒိပါဒကဏ္ဍာနတော
 ဥပ္ပန္နဿ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏဿ ပါဒကဏ္ဍာနာတိတ္တန္တာနံ အင်္ဂါနံ အသမာ
 ပဋိတုကာမတာဝိရာဂသာဝနာသာဝတော ဣတရဿစ အတယျာဝတော။
 ၁၁၅-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏမေဝ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သည်သာလျှင်။
 အရိယမဂ္ဂဿ၊ ၎င်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိဝိသေသံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂအစရှိသော အထူးကို။ နိယ

မေတ္တိ၊ မှတ်၏။ ကတ္တာ၊ ကား။ တတော၊ တတော၊ ထိုထိုထိုသော။ ဂုတိယာဒိ ပါဒကဏ္ဍာနတော၊ ဂုတိယအစရှိသော ပါဒကဏ္ဍာန်မှ။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၏။ ပါဒကဏ္ဍာနာ တိက္ခန္ဓာနံ၊ ပါဒကဏ္ဍာန်သည် လွန်အပ်ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ ဝိတက်-စသော ဈာန်အင်္ဂါတို့ကို။ အသမာပဇ္ဇိတုကာမတာဝိရာဂဘာဝနာ ဘာဝတော၊ ဝင်စား ခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဣတရဿ၊ ဤမှ တပါးသော ပါဒကဏ္ဍာန်-အစရှိသည်၏။ အတပ္ပာဝတောစ၊ ထို ပါဒကဏ္ဍာန်သည် လွန် အပ်သော ဝိတက်-အစရှိသော ဈာန်အင်္ဂါတို့ကို ဝင်စားခြင်းငှာ အလိုမရှိ သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော တပ်ခြင်း ကင်းကြောင်းဖြစ်သော ထာဝနာ- မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း။

အနန္တိကာဗိပ္ပာယတ္ထ။ ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိ ဝိသေသန္တိ ဗောဇ္ဈင်္ဂဈာနင်္ဂ မဂ္ဂင်္ဂါနိ အသ မိသတံ၊ အသမာပဇ္ဇိတု ကာမတာ သင်္ခါတာ ဝိတက္ကာဒိ ဝိရာဂ ဘာဝနာ အသမာပဇ္ဇိတုကာမတာ ဝိရာဂဘာဝနာ၊ ဣတရဿာတိ ပါဒကဏ္ဍာနာဒိကဿ အ တပ္ပာဝတောတိ ယထာဂုတ္တဝိရာဂဘာဝနာဘာဝဿ အ ဘာဝတော၊ ဣဒံ ဂုတ္တံ ဟောတိ ယထာ မဂ္ဂါသန္ဓာယ ဝိပဿနာယ သောမနဿ သဟ ဂတတ္ထေ မဂ္ဂဿ ပဌမာဒိဇ္ဈာနိကတာ စ ဥပေက္ခာ သံဟဂတတ္ထေ ပဉ္စမဇ္ဈာနိက တာဝေ စ တဗ္ဗသေန စ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိနိ ဝိသေသောတိ၊ တေသံ နိယမေ အာသန္တ ကာရထံ ပဋ္ဌာနကာရဏဉ္စ ဝုပ္ပာနဂါမိနိဝိဝဿနာ၊ န ဝေ ပါဒကဏ္ဍာနာ ဝေယောတိ။ ။ ၂၂-၂၃-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိ ဝိသေသန္တိ၊ ကား။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ ဈာနင်္ဂ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ ဗောဇ္ဈင် ဈာနင် မဂ္ဂင်္ဂါ၏။ အသမိသတံ၊ မတူသည်၏ အဖြစ်ကို။ အသမာပဇ္ဇိတု ကာမ တာသင်္ခါတာ၊ ဝင်စားခြင်းငှာ အလို မရှိသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိတက္ကာဒိ ဝိရာဂ ဘာဝနာ၊ ဝိတက်-စသည်တို့ကို တပ်ခြင်း ကင်းကြောင်း ဖြစ်သော ထာဝနာ၊ အသမာပဇ္ဇိတုကာမတာဝိရာဂဘာဝနာ၊ ဝင်စား ခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိတက် စသည်တို့ကို တပ်ခြင်း ကင်းကြောင်းဖြစ်သော ထာဝနာ၊ ဣတရဿာတိ၊ ကား။ ပါဒကဏ္ဍာနာဒိ ကဿ၊ ပါဒကဏ္ဍာန်-အစရှိသည်၏။ အတပ္ပာဝတောတိ၊ ကား။ ယထာ ဂုတ္တ ဝိရာဂဘာဝနာဘာဝဿ၊ အကြပ် အကြပ် ဆိုအပ်ပြီးသော ဝင်စားခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိတက်-စသည်တို့ကို တပ်ခြင်းကင်း ကြောင်းဖြစ်သော ထာဝနာ အဖြစ်၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုသော အနက်သဘောသည်။ ဂုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဂ္ဂါသန္ဓာယ၊ မဂ်၏ အနီး၌ဖြစ်သော။ ဝိပဿနာယ၊ ၏။ သောမနဿ သဟဂတတ္ထေ၊ သော မနဿ သဟဂုတ်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ ပဌမာဒိဇ္ဈာနိက တာ စ၊ ပဌမဈာန်၊ စသည်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ဥပေက္ခာ သဟဂတတ္ထေ၊ သည်။ သတိ၊ သော် ပဉ္စမဈာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

သာလျှင်၎င်း။ တဗ္ဗသေန၊ ထိုမဂ်၏ အနီး၌ဖြစ်သော ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်။
ဝါ။ ထိုပဌမဈာန် စသည် ရှိသည်၏ အဖြစ် ပဉ္စမဈာန် ရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိနံ၊ တို့၏။ ဝိသေသောစ၊ အထူးသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုဗောဇ္ဈင် အစရှိသည်တို့ကို။ နိယမေ၊ မှတ်ခြင်း၌။ ဝုဋ္ဌာန
ဝါဒိနိ ဝိပဿနာ၊ သည်။ အာသန္နကာရဏံ၊ နိုးသော အကြောင်းသည်၎င်း။
ပဋ္ဌာန ကာရဏဉ္စ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော အကြောင်းသည်၎င်း။ ဟောတိ ယထာ၊ ထို။
ဧဝံ၊ ထူး။ ပါဒကဏ္ဍနာဒယော၊ တို့သည်။ တေသံ၊ တို့ကို။ နိယမေ၌။ အာသန္န
ကာရဏံ၊ သည်၎င်း။ ပဋ္ဌာန တာရဏဉ္စ၊ ၎င်း။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
မှတ်အပ်၏။

အနုသဓန္ဒကား။ ။ပရဝါဒကို ပြုလိုရကား “ကေစိ ပန”-စသော ထေရဝါဒ
သုံးပါးကို မိန့်သော်....

ပန၊ သကဝါဒမှတစ်ပါး ပရဝါဒကိုဆိုအံ့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ထေရာ၊
တို့သည်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ မဂ္ဂင်္ဂံ ဈာနင်္ဂံ ဝိသေသံ၊ ကို။ ပါဒကဏ္ဍာနံ၊ ပါဒကဏ္ဍာန်
သည်။ နိယမေတိ၊ မှတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကေစိ၊ ကုန်သော။
ထေရာ၊ တို့သည်။ “ဝိပဿနာယ၊ ၎င်း။ အာရမ္မဏဘူတာ၊ အာရုံဖြစ်၍ ဖြစ်
ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ နိယမေန္တိ၊ ကုန်၏” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
ကေစိ၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ တို့သည်။ “ပုဂ္ဂလံဇ္ဈာသယော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလို
သည်။ နိယမေတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

အနုသဓန္ဒကား....ထိုမထေရ်တို့၏ ဝါဒသည် ယုတ္တဖြစ်ပေသော် ဆရာဝါဒ မပျက်
ချေပြီလော စုဒ္ဓိရှိရကား “တေသံခိ ဝါဒေ”စသည်တက်သော်....

တေသံ ထေရာနံ၊ တို့၏။ ဝါဒေသုပိ၊ အယူတို့၌လည်း။

ဝိသဒ္ဓေါ အတ္တနော ဝါဒံ အပေက္ခတိ။

သင်္ခါရုပေက္ခာ သင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဟုဆိုအပ်သော။ ပုဗ္ဗဘာဂါ၊ မဂ်၏
ရှေ့အဘို့၌ ဖြစ်သော။ အယံ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာဝ၊ သည်သာလျှင်။
နိယမေတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ သန္တိဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

မူလန္တိကာဓိပ္ပာယ်။ ။တေသံခိ ဝါဒေသု။ ပ။ ဝိပဿနာဝ နိယ မေတိတိ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ။ ကသ္မာ။ ဝိပဿနာနိယမေနေဝ ဟိ ပဌမထေရဝါဒေပိ ‘အပါဒက
ပဌမဇ္ဈာနပါဒကမဂ္ဂါ ပဌမဇ္ဈာနိကာဝ ဟောန္တိ။ ဣတရေစ ပါဒကဏ္ဍာန
ဝိပဿနာ နိယမေတိ တံတံ ဈာနိကာ။ ဧဝံ သေသဝါဒေသုပိ ဝိပဿနာ
နိယမေ ယထာသန္တံ ယောဇေ တဗ္ဗော။ ။၁၁၅-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။တေသမ္ပိ၊ ထိုဆရာတို့၏လည်း။ ဝါဒေထု၊ တို့၌၊ ဝိပဿနာဝ၊ ဝိပဿနာသည် သာသနာ၊ နိယမေတိ၊ မှတ်၏၊ ဣတိ၊ ထို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏၊ ကထွာ၊ ကား၊ ဟိ-ယထွာ၊ ကြောင့်၊ ဝိပဿနာနိယမေနေဝ၊ ဝိပဿနာ တည်းဟူသော မှတ်ကြောင်းဖြင့် သာသနာ၊ ပဌမတ္ထေရဝါဒေပိ၊ ပဌမအေရိ အဟု၌လည်း။ အပါဒက ပဌမဇ္ဈာနပါဒကမဂ္ဂါ၊ ပါဒကဇ္ဈာန် မရှိသော မဂ် ပဌမဇ္ဈာန် တည်းဟူသော ပါဒကဇ္ဈာန်ရှိသော မဂ်တို့သည်။ ပဌမဇ္ဈာန်ကာဝ၊ ပဌမဇ္ဈာန်နှင့် ယှဉ်ကုန်သည် သာသနာ၊ ဝါ၊ ပဌမဇ္ဈာန်ရှိကုန်သည်သာသနာ၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏၊ ဣတရေ စ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော မဂ်တို့ ဝိပဿနာတည်း ဟူသော မှတ်ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တံ တံ ဇ္ဈာန်ကာဝထိုထိုမှတ်ယဇ္ဈာန် စသည် ရှိကုန် သည်။ ဝါ၊ ထိုထို မှတ်ယဇ္ဈာန် စသည်နှင့် ယှဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ထိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ သေသဝါဒေထုပိ၊ ကြွင်းသော ဝါဒ တို့၌လည်း။ ဝိပဿနာနိယမော၊ ဝိပဿနာကို မှတ်ခြင်းကို၊ ယထာ သမ္ပဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ယောဇေတဗ္ဗေဘိ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ တထွာ၊ ကြောင့်၊ (တထွာ ကား ပါဌသေသ)၊ ဝိပဿနာဝ၊ သည်သာသနာ၊ နိယမေတိ၊ ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိုအပ်၏။

အနုဒီကာမိပ္ပိယတ္ထ။ ။ဣဒါနိ အပါဒကပဌမဇ္ဈာနပါဒကောနံ ပကိဏ္ဍက သင်္ခါရ ပဌမဇ္ဈာနာနိ သမ္ပသိတွာ နိဗ္ဗတ္တိတာနဉ္စ မဂ္ဂါနိ ကေန္တေန ပဌမဇ္ဈာနိက ထာဝ တော ဝိပဿနာ နိယမော ယေဝေတ္ထ ကေန္တိကော ပဋ္ဌာနဉ္စာတိ ဣမေတ္ထံ ဝိဘာ ဝေန္တော ဝိပဿနာ နိယမေနေဝါတိ အာဒိ မာဟ။ တတ္ထ ဣတရေတိ မဂ်တိ ယဇ္ဈာနိကာဒိကာ မဂ္ဂါ ပါဒကဇ္ဈာနာတိတ္ထန္တာနံ အင်္ဂါနိ အသမာပဇ္ဇိတုကာမ တာ ဝိရာဂသာဝနာဘူတာ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ အဓိဋ္ဌာနဘူတေန ပါဒ ကဇ္ဈာနေနအာဟိတဝိသေသာ မပ္ပဿ ဇ္ဈာနဂါမိဝိသေသံ နိယာမိကာ ဟော တိတိ ပါဒကဇ္ဈာနဝိပဿနာ နိယမေတိတိ ဝုတ္ထံ။ ယထာစ အဓိဋ္ဌာနဘူတေန ပါဒကဇ္ဈာနေန၊ ဧဝံ အာရမ္မကဘူတေန သမ္ပသိတဇ္ဈာနေန ဥသယသမ္ဘာဝေ အဇ္ဈာသယဝသေန အာဟိတဝိသေသာ ဝိပဿနာ နိယမေတိတိ အာဟ ဧဝံ သေသဝါဒေထုစ။ ယောဇေတဗ္ဗေတိ။ ။၁၂၃-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ဣဒါနိ၌၊ အပါဒက ပဌမဇ္ဈာနပါဒကောနံ၊ အခြေမရှိသော ပဌမ ဇ္ဈာန်တည်းဟူသော အခြေရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပကိဏ္ဍက သင်္ခါရ ပဌမဇ္ဈာနာနိ၊ ပကိဏ္ဍကသင်္ခါရ ပဌမဇ္ဈာန်တို့ကို။ သမ္ပသိတွာ၊ ၎င်း၊ နိဗ္ဗတ္တိတာနဉ္စ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနိ၊ တို့၏၊ ကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ပဌမဇ္ဈာနိက ထာဝတော၊ ပဌမဇ္ဈာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပဿနာ နိယ မောယေဝ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသော မှတ်ကြောင်းသည်သာသနာ၊ ဧတ္ထေ ဤပဌမ ထေရ်အဟု၌၊ ကေန္တိကော၊ ကေနဖြစ်သည်၎င်း။ ပဋ္ဌာနဉ္စ၊ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းသည် ၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဗုဒ္ဓံအတ္ထိ၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ သည်။ ဝိပဿနာ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

နိယမေ နေဝါဒိအာဒိံ ကျိ၊ အာဟ၊ နိ၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာနိယမေနေဝ အစရှိ
 သော စကား၌။ ဣတရေတိ၊ ကား။ ဒုတိယဇ္ဈာနိကာဒိကာ၊ ဒုတိယဈာန် စသည်
 ရှိကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ ထိုသည်။ ပါဒကဏ္ဍာနာတိက္ကန္တာနံ၊ ပါဒကဏ္ဍာန်သည်
 လွန်အပ်ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ ထိုကို။ အသမာပဇ္ဇိတကာမတာ၊ ဝိရာဂဘာဝနာ
 ဘူတာ၊ ဝင်စားခြင်းငှာ အလို မရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော တစ်ခြင်း
 ကင်းကြောင်းဖြစ်သော ထာဝနာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ၊ သည်။
 အဓိဋ္ဌာနဘူတေန၊ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပါဒကဏ္ဍာနေန၊ သည်။
 အာဟိတဝိသေသာ၊ ထားအပ်သော အထူးရှိသော ဝိပဿနာသည်။ မဂ္ဂဿ၊
 နိ၊ ဈာနင်္ဂါဒိဝိသေသံ၊ ဈာနင်အစရှိသော အထူးကို။ နိယာမိကာ၊ မှတ်တတ်
 သည်။ ဟောတိ၊ နိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဒကဏ္ဍာနဝိပဿနာ နိယမေတိ
 တိ၊ ရှိ။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ အဓိဋ္ဌာနဘူတေန၊
 သော။ ပါဒကဏ္ဍာနေန၊ သည်။ အာဟိတဝိသေသာ၊ ထားအပ်သော အထူးရှိ
 သော။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ နိယမေတိယထာ၊ မှတ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အာရမ္မဏ
 ဘူတေန၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သမ္ပသိတဇ္ဈာနေန၊ သည်။ ဥတယသမ္ဘာဝေ၊
 ပါဒကဏ္ဍာန်၊ သမ္ပသိတဈာန် နှစ်ပါးစုံ ထင်ရှားရှိသည်ရှိသော်။ အဇ္ဈာသယ
 ဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလို၏ အစွမ်းသည်။ အာဟိတ ဝိသေသာ၊ သော။
 ဝိပဿနာ၊ သည်။ နိယမေတိ၊ နိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ သေသဝါဒေ
 သုစ၊ လ။ ယောဇေတဗ္ဗောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

တတြတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုဝိပဿနာသည် မှတ်အပ်၏ဟူသော စကား၌။ ဝါ၊
 တတြတသ္မိံ လောကုတ္တရဇ္ဈာနေ၊ ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတုံသည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိ
 ကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော စကားတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဝိပဿနာ နိယမေန၊
 ဝိပဿနာ ဟူသော မှတ်ကြောင်းဖြင့်။ သုက္ခဝိပဿကဿ၊ သမထတည်း
 ဟူသော အစေးခြောက်သော ဝိပဿနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။

၀၀နတ္ထ။ ။ သုက္ခာ သုခါ အ သိနိဗ္ဗါ ဝိပဿနာ အဿာတိ သုက္ခဝိပဿကော။
 ဥပ္ပန္နမဂ္ဂေါပိ၊ ဖြစ်သော မဂ်သည်၎င်း။ သမာပတ္တိလာဘိနော၊ သမာပတ်ကို
 ရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ ပါဒကံ၊ အခြေကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။
 ဥပ္ပန္နမဂ္ဂေါပိ၊ ဖြစ်သောမဂ်သည်၎င်း။ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ပါဒကံ၊ ကို။ ကတော၊ ၍။
 ပကိဏ္ဍက သင်္ခါရေ၊ ပါဒကဈာန်မှ တပါးသော သင်္ခါရတို့ကို။
 အဓိပ္ပါယ်တ္ထ။ ။ တေန ပါဒကဏ္ဍာနသင်္ခါရေသု သမ္ပသိတေသု ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ
 နတ္ထိတိ ဒသေတိ။

စကား - ဒုတိယဈာန်

66 A

သမ္ပသိတော၊ သုံးသပ်၍။ ဥပ္ပါဒိတ မဂ္ဂေါပိ၊ ဖြစ်စေအပ်သော မဂ်သည်၎င်း။
 ပဌမဇ္ဈာနိကာဝ၊ ပဌမဈာန် ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေသု
 ဣန္ဒြာသယ ၄၁၈-၆၅

သုက္ခဝိပဿကဿ ဥပ္ပန္နမဂ္ဂါဒိသု၊ တို့၌။ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ တို့သည်၎င်း။
 အဋ္ဌ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဉ္စ ဈာန်ဂါနိ၊ တို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ပါဠိ၊ နုသန္တိ။ ။ဝိပဿနာပန ကိ တူတာတိ အာဟ တေသမ္ပိတိ အာဒိ။
 ဟိ-သစ္စံ၏။ တေသမ္ပိ မဂ္ဂါနိ၊ တို့၏လည်း။ ပုပ္ဖ ဘာဂ ဝိပဿနာ၊ သည်။
 သောမနဿသဟဂတာပိ၊ သည်၎င်း။ ဥပေက္ခာသဟဂတာပိ၊ သည်၎င်း။
 ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဝုဋ္ဌာနကာလေ၊ ၌။ သင်္ခါရုပေက္ခာဘာဝံ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာ
 အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သောမနဿ သဟဂတာဝ၊ သးလျှင်။
 ဟောတိ၏။

ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ ဒုတိယ တတိယ စတုတ္ထဈာနာနိ၊ တို့ကို။ ပါဒကာနိ၊
 တို့ကို။ ကတု၊ ၍။ ဥပ္ပါဒိတ မဂ္ဂေသု၊ ဖြစ်စေအပ်သော မဂ်တို့၌။ ယထာက္ခ
 မေနေဝ၊ အစဉ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဈာနံ၊ သည်။ စတုရဂိကံ၊ အင်္ဂါလေးပါး
 ရှိသည်။ တိဝဂိကံ၊ သည်။ ဒုဝဂိကဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၏။ ပန၊ အထူး။
 သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံသော မဂ်တို့၌။ သတ္တ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ ခုနစ်ပါးသော မဂ်တို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထဈာန်၌။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ ဝိသေသော၊ သည်။ ပါဒကဈာန နိယမေန
 စေ၊ ပါဒကဈာန်ဟူသော မှတ်ကြောင်းဖြင့်၎င်း။ ဝိပဿနာ နိယမေန စ၊
 ဝိပဿနာဟူသော မှတ်ကြောင်းဖြင့်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၍။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၍။
 တေသမ္ပိမဂ္ဂါနိ၊ တို့၏လည်း။ ပုပ္ဖဘာဂဝိပဿနာ၊ သည်။ သောမနဿသဟ
 ဂတာဝ၊ သည်၎င်း။ ဥပေက္ခာ သဟဂတာပိ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝုဋ္ဌာန ဂါမိနိ၊ ဝုဋ္ဌာန ဂါမိနိ ဝိပဿနာသည်။ သောမနဿ သဟဂတာဝ၊
 သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၏။

ပန၊ အထူး။ ပဉ္စမဈာနံကို။ ပါဒကံ၊ ကို။ ကတု၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တိတမဂ္ဂေ၊ ဖြစ်
 စေအပ်သော မဂ်၌။ ဥပေက္ခာ စိတ္တေကဂ္ဂတာဝသေန၊ ဥပေက္ခာ စိတ္တေ ကဂ္ဂ
 တာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒေ၊ ကုန်သော။ ဈာန်ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်၎င်း။ သတ္တစေ၊ ခုနစ်ပါး
 တို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယမ္ပိ ဝိသေသော၊ ဤအထူးသည်လည်း။
 ဥဘယ နိယမဝသေန၊ နှစ်ပါးသော ပါဒကဈာန နိယမ၊ ဝိပဿနာနိယမ၏
 အစွမ်းဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

အယ် ဝိသေသော။ပ။ ဟောတိန္တံ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝိပဿနာ မှတ်ခြင်းကြောင့်
သောမနဿဖြစ်သည်။ ပါဒကဏ္ဍာန် မှတ်ခြင်းကြောင့် အချို့သော မဂ္ဂင် ဗောဇ္ဈင်
ဈာန်ကျသည် ဟုလိုသည်။

ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣမသ္မိံ နယော ဌိ။ ပုဗ္ဗဘာဂ ဝိပဿနာ၊ မင်၏ ရွှေအဘိဋ္ဌိ
ဖြစ်သော ဘာဝနာသည်။ သောမနဿ သဟဂတာဝါ၊ သည်၎င်း။ ဥပေက္ခာ
သဟဂတာဝါ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုဋ္ဌာန ဂါမိနိ၊ သည်။ ဥပေက္ခာ
သဟဂတာဝါ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဂ္ဂပဇ္ဇာနာနိ-တို့ကို။ ပါဒ
ကာနိ၊ တို့ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဥပ္ပါဒိတ မဂ္ဂေပိ၊ ဌိလည်း။ ဆေဝ နယော၊
ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝေံ သို့။ ပါဒကဏ္ဍာနတော၊မှ။ ဝုဋ္ဌာယ-၍။
ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ခါရေ၊ တေဘူမက သင်္ခါရတို့ကို။ သမ္မ
သိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိတ မဂ္ဂဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သော မင်၏။ အာသန္န
ပဒေသော၊အနီးဖြစ်သောအရပ်၌။ ဝုဋ္ဌိတာ၊သော။ သမာပတ္တိ၊သည်။ အတ္တနာ၊
မိမိနှင့်။ သဒိသ ဘာဝံ၊ ကို။ ကရေတိ၊ ၏။ ဘူမိဝဏ္ဏော၊ မြေအဆင်းသည်။
ဂေါဓာ ဝဏ္ဏဿ၊ ဖွတ်အဆင်း၏။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒိသ ဘာဝံ၊ ကို။
ကရေတိ ဝိယ၊ ပြု၏သို့တည်း။

အနုသဇ္ဇကား။ ။ပဌမတ္ထေရ ဝါဒ၌ ဝိပဿနာ နိယမ မတင်းကြောင်းကို
ပြပြီး၍ ဒုတိယတ္ထေရဝါဒ၌ ပြပြန်လိုရကား “ဒုတိယတ္ထေရဝါဒေ ပန” စသည်
တက်သော်-

ပန၊ထိုမှတပါး။ ဒုတိယတ္ထေရဝါဒေ၊ ၌။ ယတော ယတော သမာပတ္တိ
တော၊ အကြင်အကြင် သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယေ ယေ သမာပတ္တိ ဓမ္မော
တို့ကို။ သမ္မသိတွာ၊ ရှိ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သော မဂ္ဂေါ၊သည်။ (ထည့်)။ တံ တံ သမာပတ္တိ သဒိသော၊ထိုထို သုံးသပ်
အပ်သော သမာပတ်နှင့်တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ သမ္မသိတသမာပတ္တိ
သဒိသော၊သုံးသပ်အပ်သော သမာပတ်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိအယံ၊
ကား။ အတ္ထော၊တည်း။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ကာမာဝစရ ဓမ္မောတို့ကို။ သစေ
သမ္မသတိ၊ အကယ်၍ သုံးသပ်သည် ဖြစ်အံ့။ ပဌမဇ္ဇာနိကောဝ၊ ပဌမဈာန်
ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတြာပိ၊ ထိုဒုတိယတ္ထေရ ဝါဒ၌လည်း။
ဝိပဿနာ နိယမော၊ ကို။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

မူလဋီကာဓိပ္ပာယ်။ ။တံတံ ဈာနိကတာ တံတံ သမ္ပသိတသင်္ခါရဝိပဿနာ နိယမေဟိ ဟောတိ၊ တကြာပိ ဟိ ဝိပဿနာ တံတံ ဝိရာဂါဝိရာဂဘာဝနာ ဘာဝေန သောမနဿသဟဂတာ ဥပေက္ခာသဟဂတာစ ဟုတွာ ဈာနင်္ဂါဒိ နိယမံ မဂ္ဂဿ ကရောတိတိ ဝေ ဝိပဿနာ နိယမော ဝုတ္တနယေနော ဝေဒိ တဗ္ဗော။ ။၁၁၆-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။တံတံ ဈာနိကတာ၊ ထိုထိုဈာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ထိုထို ဈာန်နှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်သည်။ တံတံ သမ္ပသိတသင်္ခါရဝိပဿနာနိယမေဟိ၊ ထိုထိုသုံးသပ်အပ်သော သင်္ခါရ ဝိပဿနာ ထည်းဟူသော မှတ်ကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ တကြာပိ၊ ထိုမှတ်ယထွေရ ဝါဒ၌သည်။ ဝါ၊ ထိုသုံးသပ်အပ်သော သင်္ခါရ ဝိပဿနာတို့တွင်သည်။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ တံတံ ဝိရာဂါဝိရာဂဘာဝနာဘာဝေန၊ ထိုထို ဝိတက်-စသော ဈာန်အင်္ဂါကို တပ်ခြင်း ကင်းကြောင်း ဖြစ်သော ဘာဝနာ၊ တပ်ခြင်းကင်းကြောင်း မဟုတ်သော ဘာဝနာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောမနဿ သဟဂတာ၊ သောမနဿ ဝေဒနာနှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဥပေက္ခာ သဟဂတာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဂ္ဂဿ၊ ။ ဈာနင်္ဂါဒိ နိယမံ၊ ဈာန် အင်္ဂါ-အစရှိသည်ကို မှတ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ။ ဣတိဝေ၊ ထို။ ဝိပဿနာ နိယမော၊ ဝိပဿနာကို မှတ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

တတိယထွေရဝါဒေ၌။ “အဟံသည်။ သတ္တဝီကံ၊ အင်္ဂါခနုစံပါးရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ သို့။ ပါပုဏေယျံ၊ ရောက်ရမှုကား။ အဟောဝတာ၊ ကောင်းလေစွ ဩော်။ အဋ္ဌဂီကံ၊ သော။ မဂ္ဂံ၊ သို့။ ပါပုဏေယျံ၊ ရောက်ရမှုကား။ အဟောဝတာ၊ ကောင်းလေစွ ဩော်” ။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တနော၊ ။ အဇ္ဈာသယာ နုရူပေန၊ အလိုအားလျော်သဖြင့်။ ယံယံ ဈာနံ၊ ကို။ ပါဒကံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ။ ယေယေ ဈာန ဓမ္မေ တို့ကို။ သမ္ပသိတွာ၊ ။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ တံတံဈာန သဒိသော၊ ပါဒကဈာန်၊ သမ္ပသိတဈာန်တို့တွင် ထိုထို လိုအပ်သော ဈာန်နှင့်တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ။ ပန၊ ထိုသို့ ထိုထိုလိုအပ် သော ဈာန်နှင့်တူသည်ပင် ဆိုသော်လည်း။ ပါဒကဇ္ဈာနံ၊ ကို၎င်း။ သမ္ပသိ တဇ္ဈာနံ၊ ကို၎င်း။ ဝိနာ၊ ကြည့်၍။ အဇ္ဈာသယ မထွေနေဝ၊ အလိုမျှချည်းဖြင့် သာလျှင်။ တံ-တံတံ ဈာန သဒိသ ဘဝနံ၊ ထိုထိုဈာန်နှင့် ထိုသို့ တူစွာ ဖြစ်ခြင်း သည်။ န ဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ။ သွာယမထွေ၊ ပါဒကဈာန်၊ သမ္ပသိတဈာန် ဟူသော ဥပနိဿယတို့နှင့် ကင်း၍ အလိုမျှချည်းဖြင့်သာလျှင် ထိုထို လိုအပ်

သော ဈာန်နှင့်တူစွာ ဖြစ်ခြင်း၏ မပြီးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ထိုအနက်ကို။
နန္ဒကောဝါဒ သုတ္တေန၊ မဇ္ဈိမနိကာယ် သဠာယတနဝဂ်၊ နန္ဒကောဝါဒသုတ်
ဖြင့်။ ဒီပေတဗျော၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ “သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ။လ။
သမ္မောမိ ပရာယနာ” တိ၊ ဟူသော။ ဇောဝစနံကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပန္နရသေ၊ တဆဲငါးရက်
မြောက်သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုညပယ်နေ၍။ စန္ဒော၊ လသည်။
ဦနော နုခေါ၊ ယုတ်သလော။ စန္ဒော၊ လသည်။ ပုဏ္ဏောနုခေါ၊
ပြည့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ ဇနဿ၊ လူ၏။
ကင်္ခါဝါ၊ ယုံမှားခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝိမတိဝါ၊ တွေးတောခြင်း
သည် လည်းကောင်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။
စန္ဒော၊ လသည်။ ပုဏ္ဏောတွေဝါပြည့်၏ဟူ၍လျှင်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၎င်းသို့။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ ထိုငါးရာ
သော ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ နန္ဒကဿ၊ မထေရ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ဓမ္မ
ဒေသနာဖြင့်။ အတ္တမနာ စေဝ၊ နှစ်လိုကုန်သည်၎င်း။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပါ၊
ပြည့်စုံသော အကြံရှိကုန်သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့။ တာသံပဉ္စန္တိ ဘိက္ခုနိသတာနံ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။
ယာ ဘိက္ခုနိ၊ သည်။ ပစ္စိမိကာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ငယ်၏။ သာဘိက္ခုနိ၊ သည်။
သောတာပန္နာ၊ သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်၌ မကျခြင်း သဘော
ရှိသည်။ နိယတာ၊ မဂ်ဖြင့် မြဲသည်။ သမ္မောမိ ပရာယနာ၊ အထက်မဂ်
သုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်းရာ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓေကား။ ။ ဥပမာ ဥပမေယျ မြင့်လိုရကား “တာသုဟိ” စသည်စိန်သော်-

ဟိ-တံ ပါကဠုကရောမိ၊ အံ။ တာသု၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းမိန်းမတို့
တွင်။ ယဿာဘိက္ခုနိယာ၊ အကြင် ရဟန်းမိန်းမအား။ သောတာပတ္တိ
ဖလဿ၊ ၎င်း၏။ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဘိက္ခုနိ၊
သည်။ သောတာပတ္တိဖလေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပါ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဿာဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
၏။ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဘိက္ခုနိ၊ သည်။

အရဟတ္တနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ဂဟံ၊ သည်။ ဟောတိယထာ၊
 ၎င်းသို့။ ဝေမေဝလျှင်။ အတ္တနော၊ ၎င်း။ အဇ္ဈာသယာနုဂ္ဂပေန၊ ဖြင့်။ ယံယံစျာနံ၊
 ကို။ ပါဒကံကို။ ကတော၊ ၎င်း။ ယေဝါယေဝါစျာနမေ၊ တို့ကိုလည်း။ သမ္မသိ
 တော၊ ၎င်း။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ တံတံ စျာနသဒိသော၊ သည်သာ
 လျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ။ ပါဒကဇ္ဈာနံ၊ ကို၎င်း။ သမ္မသိ
 တဇ္ဈာနံ၊ ကို၎င်း။ ဝိနာ၊ ကြည့်၍။ အဇ္ဈာသယမတ္တနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။
 တံ-တံတံစျာနသဒိသဘဝနံ၊ ထိုထိုစျာနနှင့် အတူဖြစ်ခြင်းသည်။ နုဗ္ဗတ္တိ၊
 မပြည့်စုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား....အကြင်ဘိက္ခုနီအား ဒုတိယဖလ စသည်၌ သင်္ဂဟ တည်းဟူ
 သော အဇ္ဈာသယဖြစ်၏။ သင်္ဂဟတပဲရှိစေ။ ဥပနိဿယ မရှိရကား ဒုတိယဖလ
 စသည်ဖြင့် ပရိပုဏ္ဏသင်္ဂဟမဖြစ်။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ ဥပနိဿယရှိသော
 ဘိက္ခုနီအား သောတာပတ္တိဖိုလ်ဖြင့်သာ ပရိပုဏ္ဏသင်္ဂဟဖြစ်၏။ ပ။ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်၏ ဥပနိဿယရှိသော ဘိက္ခုနီအား အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်သာလျှင် ပရိပုဏ္ဏ
 သင်္ဂဟဖြစ်၏။ ဤ၌လည်း ဒုတိယာဒိဇ္ဈာနိက ဖြစ်သော ထိုထိုသို့သော မဂ်၌
 အဇ္ဈာသယတပဲရှိစေ။ ဥပနိဿယ မရှိမူကား မပြည့်စုံ။ အဇ္ဈာသယနိယာမက
 မဖြစ်နိုင်။ အကြင် အကြင် သို့သော ပါဒကဇ္ဈာန သမ္မသိတဇ္ဈာနသဒိသ၊
 ဖြစ်သော ပဌမမဂ် စသည် ဥပနိဿယရှိ၏။ ထိုထိုသို့သော မဂ်၌သာ အဇ္ဈာ
 သယနိယာမက ဖြစ်၏ဟူလိုသော်....

စ၊ ဆက်။ ဣတိ၊ ဤတတိယထေရဝါဒ၌လည်း။ ဝိပဿနာနိယမော၊ ကို။
 ဝုတ္တနုယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

အနုသန္ဓေကား....ထေရဝါဒသုံးပါးကို အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့်တကွ ထင်စွာပြုလိုရကား-
 “တတ္ထ” စသည်ကို မိန့်သော်....

တတ္ထ တေသု တီသု ဝါဒေသု၊ ထိုသုံးပါးသော ဝါဒတို့တွင်။ ဝါ၊ တတ္ထ
 တေသု တီသု ထေရေသု၊ ထိုသုံးပါးသော မထေရ်တို့တွင်။ “ပါဒကဇ္ဈာန
 မေဝ၊ ပါဒကဇ္ဈာနံသည်သာလျှင်။ နိယမေတိ၊ မှတ်၏” ။ ဣတိဝေဝါဒိ ၊ ဤ
 သို့အယူရှိသော။ တိပိဋက စူဠနာဂထေရံ၊ ကို။ အန္ဓေဝါသိကာ၊ တပည့်တို့
 သည်။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာဝ၊ စွာ။ ယတ္ထ
 ဘဝေ၊ အကြင်ဘုံ၌။ ပါဒကဇ္ဈာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထဘဝေ၊ ထိုပါဒက
 စျာနရှိသောဘုံ၌။ တံပါဒကဇ္ဈာနံ၊ သည်။ နိယမေတု၊ မှတ်သည်ဖြစ်စေ။

ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ယသ္မိံဘဝေ၊ အကြင်ဘုံ၌။ ပါဒကဏ္ဍာနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အရူပဘဝေ၊ အရူပဘုံဟု ဆိုအပ်သော။ တသ္မိံဘဝေ၊ ထိုပါဒကဏ္ဍာနံ မရှိသောဘုံ၌။ ကိံ၊ အဘယ်သည်။ နိယမေတိ၊ မှတ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တတ္ထပိ၊ ထိုပါဒကဏ္ဍာနံ မရှိသော အရူပဘုံ၌လည်း။ ပါဒကဏ္ဍာနမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ နိယမေတိ၊ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘီ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ကိုရသည်ဖြစ်၍။ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပါဒကံ၊ ကတော၊ သေးတာ ပတ္တိမဂ္ဂဖလာနိ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ရှိ။ အပရိဟိနဇ္ဈာနော၊ မယုတ်သော ဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံကတော၊ စုတေ၊ အရူပဘဝေ၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လတ်၍။ ပဌမဇ္ဈာနိကာယ၊ ပဌမဈာန်ရှိသော။ သေးတာပတ္တိဖလ သမာ ပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်ကုန်သော။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂဖလာနိ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်စေ၏။ တဿဘိက္ခု၊ ထာ၏။ တာနိ ဥပရိ တီဏိမဂ္ဂဖလာနိ၊ တို့သည်။ ပဌမဇ္ဈာ နိကာနေဝ၊ ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုတိယဇ္ဈာနိကာဒိသု၊ ဒုတိယဈာန်ရှိသော အထက်မဂ်ဖိုလ် စသည်တို့၌လည်း။ ဒေဝဝနယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အရူပေ၊ နိဗ္ဗာန်။ တိကစတုက္ကဏ္ဍာနံ၊ ဈာန်သုံးခုအပေါင်း၊ ဈာန်လေးခုအပေါင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ခါ။ စ၊ ဆက်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တံ၊ တိကစတုက္ကဏ္ဍာနံ၊ သည်။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဈာန် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လောကီယံ၊ လောကီဈာန်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ တတ္ထပိ၊ ထိုအရူပဘုံ၌လည်း။ ပါဒ ကဏ္ဍာနမေဝ၊ လျှင်။ နိယမေတိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ သည်။ ပဉ္စော၊ ပြဿနာကို။ သုကထိတော၊ လှလှဖြေဆို အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။

ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ အာရမ္မဏဘူတာ၊ အာရုံဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန် သော။ ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ နိယမေန္တိ၊ မှတ်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ယံယံခန္ဓံ၊ ကို။ သမ္ပသိတွာ၊ ရှိ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ တံတံသဒိသော၊ ထိုထိုခန္ဓာနှင့် တူသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေံဝါဒိံ၊ ဤသို့ အယူရှိသော။ (ဝေံလိုက်)။ မောရဝါပိဝါသိမဟာဒတ္ထတ္ထေရမ္ပိ၊ မောရဝါပိ

အရပ်၌ သီတင်းသုံးသော မဟာဓတ္တထေရ်ကိုလည်း။ အန္တေဝါသိကာ၊
 တို့သည်။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမ္မာကံ၊ တို့၏။
 ဝါဒေ၊ ။ ဒေါသော၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ရူပံ၊
 ကို။ သမ္မသိတွာ၊ ။ ဝုဠိတ ဘိက္ခုနော၊ ထသောရဟန်း၏။ အား။ ရူပသဒိ
 သေန၊ ရုပ်နှင့်တူသော။ အဗျာကတေန၊ သော။ မဂ္ဂေန၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ ကို။ နယတော၊ နည်းအားဖြင့်။
 ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းယူ၍။ ဝုဠိတဿ၊ ထသောရဟန်း၏။ အား။ တံသဒိ
 သေန၊ ထို နေဝသညာ နာသညာယတန ဈာန်နှင့် တူသော။ နေဝသညာ
 နာသညာယတန တာဝပုတ္တေန၊ ရုန့်ရင်းသော သညာကားမရှိ၊ သိမ်မွေ့
 သော သညာမရှိသည် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ မဂ္ဂေန၊ သည်။
 ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ အာပုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့ သင်တကာတို့ဆိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂ
 သည်။ အပ္ပနံ၊ သို့။ အပ္ပတ္တောနာမ၊ မရောက်သည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရူပံ၊ ကို။ သမ္မသိတွာ၊ ။ ဝုဠိတဿ၊ ထသောရဟန်း၏။
 အား။ အဋ္ဌဂိကော၊ အင်္ဂါရုပ်ပါးရှိသော။ သောမနဿ သဟဂတမဂ္ဂေါ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ ကို။ သမ္မသိတွာ၊ ။
 ဝုဠိတဿပိ၊ ထသောရဟန်း၏လည်း။ အားလည်း။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်း
 သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တာဒိသော၊ ထိုနေဝသညာ နာသညာယတန
 ဈာန်နှင့်တူသော သဘောရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊
 အလျော်ကိုဆိုအံ့။ သတ္တဂိကော၊ သော။ ဥပေက္ခာ သဟဂတမဂ္ဂေါ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ။

“ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အလိုသည်။ နိယမေတိ၊ ။” ဣတိ ဧဝံ
 ပါဒိနော၊ ဤသို့အယူရှိသော။ ဝုဠာဘယတ္ထေရဿ၊ တိပိဋကဝုဠာဘယထေရ်
 ။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ တိပိဋကဝုဠာနာဂတ္ထေရဿ၊ အား။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထယိံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုတိပိဋက
 ဝုဠာနာဂ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ “တာပ၊ ရှေးဦးစွာ။ ယဿဘိက္ခုနော၊
 အကြင်ရဟန်း၏။ အား။ ပါဒကဇ္ဈာနံ၊ ပါဒကဈာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုပါဒကဏ္ဍာန်ရှိသော ရဟန်း၏။ အား။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယော၊ သည်။ နိယမေတု၊ မှတ်သည်ဖြစ်စေလော။ ယဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ အား။ တံပါဒကဏ္ဍာနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုပါဒကဏ္ဍာန် မရှိသောရဟန်း၏။ အား။ ကတရဇ္ဈာသယော၊ အဘယ်သို့သောအလိုသည်။ နိယမေထတိ၊ မှတ်လတံနည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဒ္ဒနဿ၊ ဥစ္စာမဲ့သော သူ၏။ ဝုဇ္ဈာဝေသန ကာလောဝိယ၊ အတိုးအပွားကို ရှာသောကာလကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏တကား။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

တံကထံ၊ ထိုတိပိဋကစူဠာနာဂမထေရ် မိန့်တော်မူသော စကားကို။ အာဟ ရိတွာ၊ ရှိ။ တိပိဋကစူဠာဘယတ္ထေရဿ၊ အား။ ပုန၊ တဖန်။ ကထယိံ၊ သု၊ လျှောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုတိပိဋကစူဠာဘယမထေရ်သည်။ “အာဝုသော၊ တို့။ ပါဒကဏ္ဍာနဝတော၊ ပါဒကဏ္ဍာန်ရှိသော ရဟန်းအား။ ဣဒံကထံ၊ “ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသဒယာ နိယမေတိ” ဟူသော ဤစကားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ် ၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပန၊ ဆက်။ ပါဒကဏ္ဍာနဝတော၊ ပါဒကဏ္ဍာန်ရှိသော ရဟန်းအား။ ဣဒံကထံ၊ “ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယော နိယမေတိ” ဟူသော ဤစကားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ ယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို အတူလျှင်။ သမ္မသိတဇ္ဈာနဝတောပိ၊ သမ္မသိတဏ္ဍာန်ရှိသော ရဟန်းအား လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝေဒိတဗ္ဗံတွင်ရွှေ ထေရဝါဒ အထူးသုံးပါး ပြီး၏။

အနုသန္ဓေဇာ။ ။ ထိုဝါဒ သုံးပါး၌ ဆရာ၏ မတိဝိနိစ္ဆယကို ပြလိုရကား “ပဉ္စမဇ္ဈာနတော” စသည်တက်သော်....

ဟိ-သဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဉ္စမဇ္ဈာနတော၊ ပဉ္စမဇ္ဈာန်မှ။ ဝုဠာယ၊ ရှိ။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနိ၊ ပဌမဇ္ဈာန် စသည်တို့ကို။ သမ္မသတော၊ သုံးသပ်သော ရဟန်း၏။ ဥပ္ပန္နမဂ္ဂေါ၊ ဖြစ်သော မဂ်သည်။ ပဌမတ္ထေရ ဝါဒေန၊ ပဌမထေရဝါဒအားဖြင့်။ ပဉ္စမဇ္ဈာနိကော၊ ပဉ္စမဇ္ဈာန်ရှိသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒုတိယတ္ထေရဝါဒေန၊ ဒုတိယထေရ ဝါဒအားဖြင့်။ ပဌမာဒိဇ္ဈာနိကော၊ ပဌမဇ္ဈာန်-စသော ဇ္ဈာန်ရှိသည်။ အာပဇ္ဇ တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝိ ဝါဒါ၊ နှစ်ပါးသော ဝါဒတို့သည်လည်း။ ဝိရုဇ္ဈန္တိ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်၏။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ တတိယဝါဒေ၊ တတိယ ဝါဒ၌။

ဒုတိယတွဲ
အဋ္ဌသာလိနိ
67
A

ယောဇနာယ ပဒ သမ္ပန္န။ ။တတိယဝါဒေတိ ပဒံ န ဝိရုဇ္ဈန္တိ ယောတိတိ ပဒ
 ဒွယေ အာဓာရော။ ။၁၄၃-ထု။
 တတိယဝါဒေန၊ ဖြင့်။ (ဤကား ဂဏ္ဍိဆရာ အံလို)။ တွေ့ ဈာနေသု၊တို့တွင်။
 ယံ ဈာနံကို။ ဣစ္ဆတိ၊အလိုရှိ၏။ တဇ္ဈာနိကော၊ထိုလိုအပ်သော ဈာန်ရှိသည်။
 ယောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေစဝါဒါ၊ ထိုပဌမထေရဝါဒ၊
 ဒုတိယထေရဝါဒ တို့သည်လည်း။ န ဝိရုဇ္ဈန္တိ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်။ အဇ္ဈာ
 သယောစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အလိုသည်လည်း။ သာတ္တကောဝ၊ အကျိုးရှိသည်သာ
 လျှင်။ ယောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

“တေစ ဝါဒါ န ဝိရုဇ္ဈန္တိ” နှင့် အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အဇ္ဈာသယအားဖြင့် ပါဒက
 သမ္ပထိတ နှစ်ပါးတို့တွင် ထပါးပါးနှင့် တူရကား ထိုဝါဒတို့သည် အညမည
 ဝိရာဓ မဖြစ်ပြီ ဟုလိုသော်....

အနုသန္ဓေကား။ ။အညမည ဝိရာဓ မဖြစ်ဟူပြီ၊ တတိယဝါဒနှင့်ကား အသို့
 နည်း စုဒ္ဓိရှိရကား “အဇ္ဈာသယော စ သာတ္တကောဝ ယောတိ” မိန့်သော်....
 တတိယဝါဒနှင့်လည်း မဆန့်ကျင်ဟု စကားကျ။

ဧဝံ သိ။ တယောပိ၊သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ထေရာတို့သည်။ ပဏ္ဍိတာ၊
 မညာရှိကုန်သည်။ ဗျတ္တာ၊ လိမ္မာကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နာဝ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သည်သာလျှင်။ ယောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသုံးဦး
 သော မထေရ်တို့၏။ ဝါဒံကို။ တန္တိ၊ ပါဠိအစဉ်ကို။ ကတွာ၊၍။ အာစရိယာ၊
 တို့သည်။ ဌပယံ သု၊ ထားကုန်၏။ ဣဝ ပန၊ ဤအဋ္ဌသာလိနိဒ္ဓိကား။ နိယ
 မနေ၊ မှတ်ခြင်း၌။ ဧကန္တိကံ၊ ဧကန္တိက ဖြစ်သော။ ဝိပဿနာ သင်္ခါတံ၊
 ဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော။ (ထည့်)။ အတ္ထ မေဝ၊ အနက်ကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဓ
 ရံတွာ၊ ထုတ်၍။ တယောပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ ဝါဒေ၊
 တို့ကို။ ဝိပဿနာဝ၊ ဝိပဿနာ သည်သာလျှင်။ နိယမေတိ၊ မှတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 မယာ၊ ငါသည်။ ဒသိတံ၊ ပြအပ်၏။

တယော ပေတေ ဝါဒေ ဝိပဿနာဝ နိယမေတိ-ဟူသော စကားကို မဆိုသင့်
 တကား။ ပါဒကဈာန်၊ စသည်တို့ကိုသာ ဝိပဿနာ မှတ်သည် မဟုတ်လော။
 ဝါဒကို ဝိပဿနာ မမှတ်ခဲ့တကားဟု စောဒနာမူ။

အနုဒ္ဓိကား။ ။တံတံဝါဒေတိ ပညာဝိယမာနာနိ ပါဒကဇ္ဈာနာဒိနိ ဝါဒသဟ
 စာရိတာယ ဝါဒါတိ ဝုစ္စန္တိတိအဓိပ္ပာယ်န တယောပေတေ ဝါဒေတိ အာဟ၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

ဝဒန္တိ ဧတေဟိတိ ဝါ ဝါဒကာရဏဘူတာနိ ပါဒကဏ္ဍာနာဒိနိ ဝါဒါ။
၁၂၃-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။တံ တံ ဝါဒေဟိ၊ ထိုထိုအယူတို့ဖြင့်။ မညာဝိယမာနာနိ၊ ထင်စွာ
ပြုအပ်ကုန်သော။ ပါဒကဏ္ဍာနာဒိနိ၊ ပါဒကဏ္ဍာန် စသည်တို့ကို။ ဝါဒ သဟ
စာရိတာယ၊ အယူနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါဒါတိ၊ တူ၏။
ဂုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်န၊ ဤသို့သော အလိုဖြင့်။ တယောပေ ဧတ
ဝါဒေဟိ၊ ကို။ အာဟ၊ ။ ဝါ၊ ကား။ ဧတေဟိ၊ ဤပါဒကဏ္ဍာန်၊ စသည်တို့ဖြင့်။
ဝဒန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒ ကာရဏ ဘူတာနိ၊
အယူ၏ အကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဒကဏ္ဍာနာဒိနိ၊ တို့သည်။ ဝါဒါ။
ကုန်၏။

ဣဒါနိ၊ ဌ။ နိမိတ္တံ ပဋိပဒါ ပတိတိ ဣတ္ထ၊ ဌ။ ဝိနိစ္ဆမော၊ ကိ။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ။ ဝေ၊ ဤသို့။ အင်္ဂပရိဏာမဝတော၊ အင်္ဂါဘောက်ပြန်ခြင်း
ရှိသော။ မဂ္ဂဿ၊ ။ ပုပ္ပါဒ ကာလေ၊ ဖြစ်သော ကာလ၌။ ဂေါတြဘု၊ သည်။
ကုတော၊ အဘယ်မှ။ ဝုဠာတိ၊ ထ၊ သနည်း။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှ
ဝုဠာတိ၊ နည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ တာဝ၊ စွာ။ ဂေါတြဘု
သည်။ နိမိတ္တတော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာအစရှိသော ဝိပဿနာ၏ အာရုံ
မှ။ ဝုဠာတိ၊ ။ ပဝတ္တံ၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ် ဟူသော
မပြတ်မစဲ ဖြစ်သော ဝဋ်တရားကို။ (အထက်၌ ဘွင်လတံသည်ကို မြော်၍
ပေးသည်)။ ဆေတံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ “ဆေတ္တုတိပိ”။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်
နိုင်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ။ သေ-သော ဂေါတြဘု၊ သည်။ ဧကတော၊ တခုသော
အဘို့မှ။ ဝုဠာနော၊ ထ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိမိတ္တတော၊ မှ။
ဝုဠာတိ၊ ။ ပဝတ္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်နိုင်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ။ သေ-
သော မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးသောအဘို့မှ။ ဝုဠာနော၊ ထသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံထို ဂေါတြဘု၊ မင်တို့၏။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတံသော။
ပုပ္ပတ္တိ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယသ္မိံ ဝါရေ၊ ဌ။ မဂ္ဂ ဝုဠာနံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ။ တသ္မိံ ဝါရေ၊ ဌ။ အနုလောမံ၊ အနုလုံသည်။ ဧကံ၊
တကြိမ်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဉ္စမံ၊ ငါကြိမ်မြောက်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
ပါရေ၊ နုသန္တိ။ ။ ကသွာ န ဟောတိတိ အာဟ ဧကံ ဟိတိ အာဒိ။

၀။ ဝါဒကာရဏဘူတာနိ-ဆဋ္ဌ။

ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကော်တကြိမ်သော အနုလုံသည်။ အာသေဝနံ၊ အာသေဝ
 ဝန ပစ္စည်းကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော အနုလုံသည်။
 ဘဝင်္ဂိယာ၏။ အာသန္နတ္တာ၊ နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝေဝေတိ၊ တုန်လှုပ်၏။
 မူလဋီကာ။ ။ ဂေါတြဘုဿ ပစ္စယော သဝိတုံ နသက္ကောထိတိ အက္ကော။ ။
 ၀၀၇-ဆဋ္ဌ။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တဒါ၊ ထို ငါးကြိမ်မြောက်သော ခဏ၌။ ဇဝနံ၊ ဇောသည်။
 ပတိတံ နာမ၊ ကျသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား... လူအရွယ်အို၍ အသား၊ အရေ၊ လျှော့ပါး၊ ခွန်အား၊ ဆုတ်ယုတ်
 သည်ကို ကျသည်ဟူ၍ ထောက၌ဆို၏ဆို ဂေါတြဘုအားကျေးဇူး မပြုနိုင်။ သတ္တိ
 လျှော့သွံသည်ကို ကျသည်ဟူ၍ ဆိုသည်။

တသ္မာ၊ ထိုသို့ တကြိမ်သော အနုလုံသည် အာသေဝန ပစ္စည်းကိုမရ ငါး
 ကြိမ်မြောက် အနုလုံသည် ကျသည်ဖြစ်၍ ဂေါတြဘုအား ကျေးဇူးမပြုနိုင်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကော် တကြိမ်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဉ္စမံ၊ ငါး
 ကြိမ်မြောက်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

“တဒါ ဟိ ဇဝနံ ပတိတံ နာမ ဟောတိ” စသော ဤပါဠိ၌ စောဒနာကို မြစ်
 စေ၍ ကိုယ်တိုင်ပင် ဖြေလိုသော မူလဋီကာဆရာမည်။

ယဒိ ပဉ္စမ ဖိတ္တက္ခဏေ ဇဝနံ ပတိတံ နာမ ဟောတိ၊ ကထံ တဒါ ဂေါတြဘု
 တဒနန္တရဉ္စ မဂ္ဂေါ ဇဝနဿ ပတိတက္ခဏေ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ။ အပုဗ္ဗဿ ဇဝနန္တရဿ
 ပတိတတာဘာဝတော၊ တဒေဝ ဟိ ဇဝနံ အနေကက္ခတ္တံ ပဝတ္ထမာနံပတိတံ
 သိယာတိ၊ ဂေါတြဘု ပန အာလဗ္ဗဏန္တရေ ဥပ္ပန္နံ အပုဗ္ဗံ ဇဝနံ၊ တထာမဂ္ဂေါ
 ဘုမ္မန္တရတောစာတိ၊ နန စ သတ္ထမဇဝနစေတနာယ ဗလဝတာယ ဥပပဇ္ဇ
 ဝေဒနီယသာဝေါ ဟောတိ အာနန္တရိယတာပိတိ၊ တတ္ထာယံ အဓိပ္ပါယော
 သိယာ၊ ပဋိသဗ္ဗိယာ အနန္တရပစ္စယသာဝိနော ပိပါကသန္တာနဿ အနန္တရ
 ပစ္စယသာဝေန အန္တိမဇဝနစေတနာယ ထုသင်္ခတတ္ထာ သာ သတ္ထမဇဝန
 စေတနာ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယာ အာနန္တရိကာ စ ဟောတိ၊ န အပတိတဇဝန
 စေတနာ ပိယ ဗထဝတာယာတိ-ဟူသောပါဠိကို မိန့်သော်။ ။ ၀၀၇-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ ပဉ္စမဖိတ္တက္ခဏေ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော ဖိတ္တက္ခဏ၌။ ဇဝနံ၊
 ဇောသည်။ ပတိတံ နာမ၊ ကျသည် မည်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ့၊ ဧဝံ သတိ၊
 သော်။ တဒါ၊ ထိုငါးကြိမ်မြောက်သော စိတ်ဖြစ်ရာ၌။ ဂေါတြဘု၊ သည်၎င်း။
 တဒနန္တရံ၊ ထိုဂေါတြဘု၏ အခြားခွဲ၌။ ဝါ၊ အခြားခွဲဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်

၎င်း။ ဇဝနဿါ၏။ ပတိတက္ခဏော၌။ ကထံ၊ အသယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်သနည်း။ ဝါ၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အသယ်သို့ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိစေ၊ အံ့။
 အပုဗ္ဗဿ၊ မရှေးသော။ ဝါ၊ အသစ်သော။ ဇဝနန္တရဿ၊ ဇောအထူး၏။ ပတိတ
 တာဘာဝတော၊ ကျသည်၏ အဖြစ်၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ-တံ
 ပါကင်္ဂီ ကရောမိ၊ အံ့။ တဒေဝဇဝနံ၊ ထိုဇောသည်ပင်လျှင်။ အနေကက္ခတ္တံ၊
 အကြိမ်များစွာ။ ပဝတ္ထမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပတိတံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဂေါဩဘု၊ သည်။ အာလမ္မဏန္တရော၊
 နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အာရုံအထူး၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊
 ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ အပုဗ္ဗံ၊ မရှေးသော။ ဝါ၊ အသစ်သော။ ဇဝနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အာလမ္မဏန္တရော၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ကြောင့်
 ၎င်း။ ဝါ၊ ၎င်း။ ဘုမ္မန္တရတော၊ ဘုံအထူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အ
 ပုဗ္ဗံ၊ သော။ ဇဝနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇေတဗ္ဗော၊ ၏။
 နနုစ-စောဒေမိ၊ အံ့။ သတ္ထမ ဇဝန စေတနာယ၊ သတ္ထမ ဇောစေတနာ၏။
 ဗလဝတာယ၊ အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယ ဘာဝေါ၊
 ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ အခြားခဲ့သောဘဝ၌ အကျိုးပေးသော
 ကံ၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ နန၊ လော၊ အာနန္တရိယတာပိ၊ အနန္တရိယ ကံ၏
 အဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိနန၊ လော။ ဣတိအယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။
 ဝါ၊ ဣတိ စောဒနာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တတ္ထ၊ ထိုသတ္ထမဇော စေတနာ၏
 အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ၊ အနန္တရိယကံ၊ ဖြစ်သည်တူ
 ဆိုရာ၌။ ဝါ၊ “တဒါ ဟိ ဇဝနံ ပတိတံ နာမ ဟောတိ” ဟူသော အဋ္ဌ
 ကထာ စကား၌။ အယံ အဓိပ္ပါယ်ော၊ ဤသို့သော အလိုသည်။ သိယာ၊ ၏။
 ပဋိသန္ဓိယာ၊ ၏။ အနန္တရပစ္စယ ဘာဝိနော၊ အနန္တရပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်
 တတ်သော။ ဝါ၊ အနန္တရပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိသော။ ဝိပါက သန္တာ
 နဿ၊ ဝိပါကအစဉ်၏။ အနန္တရပစ္စယ ဘာဝေန၊ အနန္တရပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။
 အန္တိမဇဝန စေတနာယ၊ အဆုံးစွန်သော သတ္ထမဇော စေတနာသည်။ သုသင်္ခံ
 တတ္ထာ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာ သတ္ထမ ဇဝန
 စေတနာ၊ ထိုသတ္ထမဇော စေတနာသည်။ ဥပပဇ္ဇ ဝေဒနိယာ၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိ
 ယကံသည်၎င်း။ အာနန္တရိကာ၊ အနန္တရိယကံသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အပတိတ ဇဝန စေတနာပိယ၊ ကျသည် မဟုတ်သော ရှေးရှေးသော ဇော
 စေတနာကဲ့သို့။ ဗလဝတာယ၊ အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇဝေဒ
 နိယာ၊ သည်၎င်း။ အာနန္တရိကာ စ၊ သည်၎င်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိအယံ
 အဓိပ္ပါယ်ော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

အနုဇ္ဈိကာ။ “ဝိပါက သန္တာနဿ။ ပထု သင်္ခံတတ္ထာ” တိ ဧတေန ယသ္မိံ သန္တာ
 နေ ကမ္ပံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တတ္ထ ဥပ္ပဇ္ဇမာနမေဝ ကိဗ္ဗိ ဝိသေသာဓာနံ ကရောတိတိ
 ဒိပေတိ ယတော တသ္မိံ ယေဝ သန္တာနေ တဿ ဝိပါကော၊ နာ ညတ္ထ။
 ၀၂၄-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ “ဝိပင်္ဂါက သန္တာနဿ။ ပ။ သု သင်္ခတတ္ထာ” တိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မိံ သန္တာနေ၊ အကြင်သန္တာန်၌။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကံ၏ ဖြစ်ရာ ဖြစ်သော သန္တာန်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇ မာန မေဝ၊ ဖြစ်ခဲ ဖြစ်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ယတော၊ အကြင် အထူးကိုထားခြင်းကြောင့်။ တသ္မိံ ယေဝ သန္တာနေ၊ ထိုကံ၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သော သန္တာန်၌သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုကံ၏။ ဝိပင်္ဂါကော၊ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတ္ထ၊ တပေးသောကံ၏ ဖြစ်ရာမဟုတ်သော သန္တာန်၌။ တဿ၊ ၏။ ဝိပင်္ဂါကော၊ ယည။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကိစ္ဆိ၊ တစု တခုသော။ ဝိသေသာဓာနံ၊ အထူးထားခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြု၏။

ဝါဠုဂ္ဂနုသဠိ။ ။ အနုလောမံ ဧကံ ပဉ္စမံ နဟောတိတိ ဝုတ္ထံ။ ကတိ ပနဟောန္တိ တိ အာဟ မဟာပညဿာတိ အာဒိ။

ပန၊ ဆက်။ မဟာပညဿ၊ ပညာကြီးသသူအား။ ဒွေ၊ နှစ်ကြိမ်ကုန်သော။ အနုလောမာနိ၊ အနုလုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ် မြောက်။ ဂေါတြဘု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်။ မဂ္ဂ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိ၊ ကိ၊ ကုန်သော။ ဖလစိတ္တာနိ၊ ဖိုလ်စိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုဖိုလ်စိတ် သုံးကြိမ်ဖြစ်ပြီးသည်မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဘဝဂေါတြရဏံ၊ စိတ်၏ဘဝင်သို့သက်ခြင်းလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဇ္ဈိမပညဿ၊ အလတ်သော ပညာရှိသသူအား။ တိ၊ ကိ၊ ကုန်သော။ အနုလောမာနိ၊ အနုလုံ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်။ ဂေါတြဘု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်။ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဖလစိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထို ဖိုလ်စိတ်နှစ်ကြိမ်ဖြစ်သည်မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဘဝဂေါတြရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မန္တပညဿ၊ သောပညာရှိသသူအား။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အနုလောမာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်။ ဂေါတြဘု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်။ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္ထမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်။ ဖလံ၊ ဖိုလ်စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဘဝဂေါတြရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယောဇနာဒိပ္ပိယတ္ထ။ ။ မန္တပညဿ စတ္တာရိ အနုလောမာနိတိ ဣမံ ပေါရာဏ ဋ္ဌကထာယံ အာဝတနယေန ဝုတ္ထံ။ ဝေဂ္ဂိထိယံ တိ စတ္တာရိ အနုလောမာနိ ပုဗ္ဗစောသာစရိယေန န အဓိပ္ပေတာနိ။ တသ္မာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ပရိသေမိတာနိ။

အနုသန္ဓေကား....မဟာပညာ အနုထုံ၏ မဇ္ဈိမပညာ အနုထုံ၌ ဝင်ခြင်းကြောင့် မန္တပညာ၏ ပိနိစ္ဆယ၏ဆရာ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကြောင့် မဇ္ဈိမပညာ၏ အစွမ်းဖြင့် သာ ပြုလိုရကား“တတ္ထ”စသည်တက်သော်....

တတ္ထ၊ ထိုလောကုတ္တရဆရာချာန်၌။ ဝါ၊ ထိုမဟာပညာစသော သုံးဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ မဟာပညာ မန္တပညာနံ၊ မဟာပညာ၊ မန္တပညာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အကထေတွာ၊ မဆိုမူ၍။ မဇ္ဈိမပညာ၊ မဇ္ဈိမပညာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနံ၊ ကို။ (ထည့်)။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယသ္မိံ ဝါရေ၊ အကြင်ဝိပဿနာလော၏ ဝါရ၌။ ဧဂ္ဂဝုဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ ဝါရေ၊ ထိုဝိပဿနာလော၏ ဝါရ၌။ (ထည့်)။ ဥပေက္ခာ သဟဂတာ၊ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ်ဖြစ်သော။ ကြိယာဟေတုက မနော ဝိညာဏဓာတု၊ ကြိယာအဟိတ် မနောဝိညာဏ ဓာတ်သည်။ “ပကတိ ကတ္တား”။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ “ဝိကတိကတ္တား”။ ဟုတွား၍။ ဝိပဿနာ ဝေါစရေ၊ ဝိပဿနာ၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ အာရမ္မဏံ၊ ကတွား၍။ ဘဝဂံ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ စေ၏။ တဒနန္တရံ၊ ထိုအာဝဇ္ဇန်း၏ အခြားမဲ့၌။ တေနေဝ အာဝဇ္ဇနေန၊ ထိုမနောဒွါရာ ဝဇ္ဇန်းသည်လျှင်။ ဂဟိတက္ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပဌမံ၊ သော။ ဇဝနံ၊ ဇောနှင့်ယှဉ်သော။ အနုလောမဉာဏံ၊ အနုလုံဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၍ ။ တံ၊ ထိုပဌမ အနုလောမဉာဏ်သည်။ တေသု ခန္ဓေသု၊ ထိုဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၌။ “အနိစ္စာ” တိဝါ၊ ဟူ၍ ၎င်း။ “ဒုက္ခာ” တိဝါ၊ ဟူ၍ ၎င်း။ “အနတ္တာ” တိဝါ၊ ဟူ၍ ၎င်း။ ပဝတ္တိတွား၍။ ဩဋ္ဌာရိကောဋ္ဌာရိကံ၊ ရုန့်ရင်း ရုန့်ရင်းသော။ သစ္စတ္တာဒကံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော။ တမံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မှောင်ကို။ “သစ္စပဋိစ္စာ ဒကံ တမန္တိပိအတ္ထိ”။ ဝိနောဒေတွာ၊ လွင့်ဖျောက်၍။ တီဏိလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ ဘိယျောဘိယျော၊ လွန်စွာ လွန်စွာ။ ပါကဋ္ဌာနံ၊ ထင်ရှားသည်တို့ကို။ ကတွား ၍။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ တဒနန္တရံ၊ ထိုပဌမအနုလုံ၏အခြားမဲ့၌။ ဒုတိယာနုလောမံ၊ ဒုတိယအနုလောမဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၍။ တေသု ဒွိသု အနု လောဇေသု၊ တို့တွင်။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော အနုလုံသည်။ အနာသေဝနံ၊ အာသေဝနပစ္စည်းကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ခုမြောက် သောအနုလုံအား။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သောအနုလုံသည်။ အာသေဝနံ၊ အာသေ

ဝန ပစ္စည်းတပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဒုတိယ အနုလုံသည်။ တိက္ခံ၊ ထက်သည်။ သူရံ၊ ရဲသည်။ ပသန္နံ၊ သည်။ ဟုတော၊ ချစ်။ တသ္မိံ ယေဝါ ရမ္မဏေ၊ ထိုဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာ၌သာလျှင်။ တေနော၊ ကာရေန၊ ထို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တိ တော၊ ချစ်။ မဇ္ဈိမပုမာဏံ၊ အသတ်ပမာဏရှိသော။ သစ္စတ္တာဒကံ၊ သော။ တမံ၊ ကို။ ဝိနောဒေတော၊ လွင့်ပျောက်၍။ တီဏိ၊ လက္ခဏာနိ၊ ထို့ကို။ ဘိယျော၊ ဘိယျော၊ စွာ။ ပါကဋ္ဌာနိ၊ ထို့ကို။ ကတော၊ ချစ်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၎င်း။ တဒနန္တရံ၊ ထို ဒုတိယအနုလုံ၏ အခြားမဲ့၌။ တတိယံ၊ သော။ အနုလောမံ၊ အနုလောမ ဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ထဿ၊ ထိုထတိယ အနုလုံအား။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု မြောက်သော အနုလုံသည်။ အာဓေသဝနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထို တတိယ အနုလုံသည်လည်း။ လဒ္ဓါ၊ ဝေဝနတ္တော၊ ရအပ်သော အာသေဝန ပစ္စည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တိက္ခံ၊ သည်။ သူရံ၊ သည်။ ပသန္နံ၊ သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ တသ္မိံ ယေဝါ ရမ္မဏေ၊ ၌သာလျှင်။ တေနော၊ ကာရေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တိတော၊ ချစ်။ တဒဝေသံ၊ ထိုမဇ္ဈိမပမာဏ၊ သစ္စတ္တာဒက တမံမှ ကြွင်းသော။ အဏု၊ သဟ ဂတံ၊ သိမ်မွေ့သော အာနုဘော်နှင့် တကွ ဖြစ်သော။ သစ္စတ္တာဒကံ၊ သော။ တမံ၊ ကို။ ဝိနောဒေတော၊ ချစ်။ နိရဝေသံ၊ အကြွင်းမရှိသည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တီဏိ၊ လက္ခဏာနိ၊ ထို့ကို။ ဘိယျော၊ ဘိယျော၊ စွာ။ ပါကဋ္ဌာနိ၊ ထို့ကို။ ကတော၊ ချစ်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၎င်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ အနုလောမေဟိ၊ တို့သည်။ သစ္စတ္တာဒက တမေကို။ ဝိနော ဒိတေ၊ လွင့်ပျောက်အပ်သည်ရှိသော်။ တဒနန္တရံ၊ ထိုတတိယ အနုလုံ၏ အခြား မဲ့၌။ ဂေါတြဘူ ဉာဏံ၊ သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကုရုမာနံ၊ ပြုလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

တတြ-တိဿံ မဂ္ဂ ဝိထိယံ၊ ၌။ အယံ၊ ကား။ ဥပမာ၊ တည်း။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိ အမြင်ရှိသော။ ဧကော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ “နက္ခတ္တယောဂံ၊ လ၏ နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို။ ဇာနိဿာမိအံ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရတ္တိဘာဂေ၊ အဘို့၌။ နိက္ခမိတော၊ ချစ်။ စန္ဒံ၊ ကို။ ပဿိတံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဥလ္လော ကေသိ ကိရံ၊ ကြည့်သတတ်။ တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ ဝလာဟကေဟိ၊ တိမ်တိုက်တို့သည်။ ပဋိစ္စန္ဒတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စန္ဒော၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

လသည်။ န ပညာယိတ္တ၊ မထင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တခုသော။
 ဝါတော၊ လေသည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ ထူလုထူလေ၊ ထူကုန်ထူကုန်သော။
 ဝလာဟကေ၊ တိမ်တိုက်တို့ကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အပရော၊ တပါးသော။
 ဝါတော၊ လေသည်။ မဇ္ဈိမေ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝလာဟကေ၊ တို့ကို။
 ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ အပရော၊ တပါးသော။ ဝါတော၊ လေသည်။ သုခုမေသိမ်မွေ
 ကုန်သော။ ဝလာဟကေ၊ တို့ကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။
 သော ပုရိသော၊ သည်။ ဝိဂတ ဝလာဟကေ၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိသော။
 နဘော၊ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒံ၊ လကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နက္ခတ္ထံ၊ ယောဂံ၊ လ၏
 နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို။ အညာသိ၊ သိ၏။

တတ္ထ ဝလာဟကာဒိသု၊ တို့တွင်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝလာ
 ဟကာ ဝိယ၊ တိမ်တိုက်တို့ကဲ့သို့။ သစ္စပဋိစ္စာဒကံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို
 ဖုံးလွှမ်းတတ်သော။ ထူလ မဇ္ဈိမ ယုခုမံ၊ ထူသော အလတ်ဖြစ်သော သိမ်မွေ
 သော။ ကိလေသန္ဓကာရံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အမိုက်မှောင်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 မှတ်အပ်၏။ တဒယာ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝါတာဝိယ၊ လေတို့ကဲ့သို့။ တီဏိ၊
 ကုန်သော။ အနုလောမ စိတ္တာနိ၊ အနုလုံစိတ်တို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။
 စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ ဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဂေါတြဘု
 ညာဏံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ မှတ်အပ်၏။ စန္ဒော ဝိယ၊ လကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဝါတဿ၊ လေ၏။ ယထာက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဝလာ
 ဟကတ္တယ ဝိဒ္ဓံသနံ ဝိယ၊ တိမ်တိုက် သုံးခုအပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းကဲ့သို့။
 ဧကေကဿ၊ တခုတခုသော။ အနုလောမ စိတ္တဿ၊ အား။ သစ္စပဋိစ္စာဒက
 တမ ဝိနောဒနံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော အမိုက်မှောင်ကို
 ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်
 ရှိသော။ နဘော၊ ကောင်းကင်၌။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စန္ဒဒဿနံ ဝိယ၊
 စင်ကြယ်သော လကို မြင်ခြင်းကဲ့သို့။ သစ္စ ပဋိစ္စာဒကေ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော။ တမေ၊ အမိုက်သည်။ ဝိဂတေ၊ ကင်းသည်
 ရှိသော်။ ဂေါတြဘု ညာဏဿ၊ ၏။ သု ဝိသုဒ္ဓံ နိဗ္ဗာနံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော
 နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏ ကရဏံ၊ အာရုံပြုခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အနုလောမ - စိတ်ယုတ္တ

68
A

ဝါဠုပုဏ္ဏား။ ။ ဝုတ္တမတ္တံ ပါဏဋီကရောတိ ဗာထေဝဟိတိ အာဒိနာ။

တိ-တံပါဏဋီကရောမိ၊ အံ၊ တယောဝါတာ၊ သုံးပါးသော လေတို့သည်။ စန္ဒပဋိစ္စာဒကော၊ လအရောင်အဝါကို ဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်သော။ ဝလာဟကေယေဝ၊ တိမ်တိုက် တို့ကိုသာလျှင်။ ဝိဒ္ဓိသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ စန္ဒါလကို။ ဓဋ္ဌါ၊ ရှုခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိယထေဝ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အနုလောမာနိ၊ အနုလုံညာဏ်တို့သည်။ သစ္စပဋိစ္စာဒကံ၊ သစ္စာပေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော။ တမံယေဝ၊ အမိုက်မှောင်ကိုသာလျှင်။ ဝိနောဒေတုံ၊ လွင့်ဖျောက်ခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ သောပုရိသေသံ၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ စန္ဒမေဝ၊ လကိုသာလျှင်။ ဓဋ္ဌါ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ ဝလာဟကော၊ တိမ်တိုက်တို့ကို။ ဝိဒ္ဓိသေတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိယထာ၊ မတတ်နိုင်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဂေါတြဘုညာဏံ၊ သည်။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောတိ၊ မ။ ကိလေသတမံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အမိုက်မှောင်ကို။ ဝိနောဒေတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဧဝံ၊ သို့။ အနုလောမံ၊ သည်။ သင်္ခါရာရမ္မဏံ၊ သင်္ခါရအာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါတြဘု၊ သည်။ နိဗ္ဗာနာ ရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝါဠုပုဏ္ဏား။ ။ ကသ္မာ ဝန ဂေါတြဘု အနုလောမေန ဝဟိတာရမ္မဏံ န ဝုတ္တမတ္တံတိ အာဟ ယဒိဟိတိ အာဒိ။

ဟိ၊ လစ္စဒေါသကိုပြဆိုအံ့။ ဂေါတြဘု၊ သည်။ အနုလောမေန၊ သည်။ ဝဟိတာရမ္မဏံ၊ ယူအပ်သောအာရုံကို။ ယဒိဂဏေယျ၊ အကယ်၍ယူငြားအံ့။ ပုန အနုလောမံ၊ တဖန်ဖြစ်သော အနုလုံသည်။ တံ၊ ထိုဂေါတြဘု အရာ၌ ဖြစ်သော အနုလောမညာဏ်သို့။ အနုမန္တေယျ၊ အစဉ်လိုက်ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနမေဝ၊ မဂ်ဟူသော ထခြင်းသည်သာလျှင်။ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။

မူလဒီကာမိပ္ပါယတ္ထ။ ။ ဝုန အနုထောမံ တံအနုမန္တေယျာတိ ဂေါတြဘုဿ ဟိ သင်္ခါရာရမ္မဏထေ သတိ တဒပိ အနုထောမ မေဝါတိ ဝုရိမအနုလောမံ ဝိယ တံ တဒပိ အညံ အနုထောမံ အနုမန္တေယျ။ နမဂ္ဂေါတိ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာန မေဝစနသဝေ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

ယု အတ္တနော သဒိသာလရမ္ပကဿ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနိယဿ ပစ္စယဿ အလာ
တာ။ ၁၀၇-သဋ္ဌ။

ဒိကာအနက်။ ။ပုန အနုလောမံ တံအနုပဋ္ဌေဗျာတိ။ ဟူသည်ကား။ ဂေါတြ
ဘုဿ၊ ဇိ။ သင်္ခါရာရမ္ပကဏ္ဍေ၊ သင်္ခါရလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။
သတိ၊ သော်။ တဒပိ၊ ထိုသင်္ခါရလျှင် အာရုံရှိသော ဂေါတြဘုသည်လည်း။
အနုလောမမေဝ၊ အနုထံမည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ပုရိမ အနုထောမံ၊ ရှေးဖြစ်သောအနုထံထို။ တံ၊ ထိုဂေါတြဘုအရာ၌တည်သော
အနုထံသည်။ အနုပဋ္ဌတိဝိယ၊ အစဉ်ထိုက်သကဲ့သို့။ တဒပိ၊ ထိုဂေါတြဘုအရာ၌
တည်သော အနုထံသည်လည်း။ အညံ၊ တပါးသော၊ အနုလောမံ၊ ထို အနု
ပဋ္ဌေဗျာ၊ ဇိ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ နအနုပဋ္ဌေဗျာ၊ ရာ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ဂ္ဂေဝုဋ္ဌာနမေဝစ၊ မဂ်တည်းဟူသော ထခြင်းသည်သာလျှင်လည်း။ နတဝေယျ၊
မဖြစ်ရာ၊ ကဘွာ၊ ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဒိသာရမ္ပကဿ၊ တူသော အာရုံ
ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနိယဿ၊ အာဝဇ္ဇန်းအရာ၌တည်သော၊ ပစ္စယဿ၊
ဂေါတြဘုဟု ဆိုအပ်သော အကြောင်းကို။ အလာတာ၊ မရခြင်းကြောင့်တည်း။

ပါဠိ ၁၄၁။ ။ဂေါတြဘု ညာဏံ ပန ကိံ တူတန္တိ အဟ ဂေါတြဘု
ညာဏမ္ပနာတိ အာဒိ။

ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ဂေါတြဘု ညာဏံ သည်။ အနုလောမဿ၊ ဇိ။
အာရမ္ပဏံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမှု၍။ တံ အနုလောမံ၊ ကို။ အပစ္စတော
ပဝတ္တိတံ၊ နောက်၌ တဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သယံ အနာ
ဝဇ္ဇနမိသမာနံ၊ မိမိ အာဝဇ္ဇန်း မဟုတ်သော်လည်း။ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနော၊ ၌။
ဋ္ဌတွာ၊ ၍။ “ဝေ၊ သို့။ နိဗ္ဗတ္တာဟိ၊ ဖြစ်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂဿ၊ အား။
သည်။ ကို။ ဒတွာ ဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

ပါဠိ ၁၄၂။ ။မဂ္ဂေါပိ ဂေါတြဘုဏှံအနုပဋ္ဌမာနော ပဝတ္တတိတိဒထေဇ္ဇော
အာဟ မဂ္ဂေါပိတိ အာဒိ ။

မဂ္ဂေါပိ၊ သည်လည်း။ တေန၊ ထိုဂေါတြဘုဏှံသည်။ ဒိန္နသညံ၊ ပေးအပ်
သော အမှတ်ကို။ အမုဋ္ဌိတွာဝ၊ မလွတ်မှု၍သာလျှင်။ အဝီစိသန္တတိ ဝသေန၊
မပြတ်သော အစဉ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တံညာဏံ၊ ထိုဂေါတြဘုဏှံသို့။ အနုပဋ္ဌ
မာနော၊ အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍။ “အနုပဋ္ဌမာနောတိပိ အတ္တိ”။ အနိဗ္ဗိဒ္ဓ
ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မဘောက်မထွင်း စဘူးသော။ အပဒါလိတ ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ မခွဲမဖျက်

စဘူးသော။ လောဘက္ခန္ဓာ၊ လောဘ အစုကို။ ဝါ၊ လောဘတုံးကို။ ဒေါသက္ခန္ဓာ၊
ဒေါသအစုကို။ ဝါ၊ ဒေါသတုံးကို။ မောဟက္ခန္ဓာ၊ မောဟအစုကို။ ဝါ၊ မော
ဟတုံးကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈ မာနောဝ၊ ဘောက်ထွင်းသည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပဒါလယ
မာနောဝ၊ ခွဲဖျက်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

တကြ-တိဿံ မဂ္ဂဝိထိယံ၊ ခွံ။ အယံ၊ ကား။ ဥပမာ၊ တည်း။ ကော၊
တယောက်သော။ ဣဿာသော၊ လေးသမားသည်။ နေ သတ မတ္တကော၊
ကုလားလေးတာ ပြန်တရာ၏ အထက်၌။ ဖလက သတံ၊ ပျဉ်ချပ်တရာကို။ ဌပ၊
ပေတော၊ ထားစေ၍။ ဝတ္ထေန၊ အငတ်ဖြင့်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဝေဋ္ဌေတွာ၊
ရစ်၍။ သရံ၊ မြားကို။ သန္တယိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ စက္ကယန္တေ၊ လှည်းဘီးတပ်သော
ယာဉ်ငယ်၌။ အဋ္ဌာသိ ကိရ၊ တည်သတတ်။ အညော၊ တယောက်သော။
ပုရိသော၊ သည်။ စက္ကယန္တံ၊ လှည်းဘီးတပ်သော ယာဉ်ငယ်ကို။ အာဝဉ္ဇိတွာ၊
လှည့်လိုမိ၍။ “အာဝဉ္ဇိတွာတိပိ အတ္ထိ”။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဣဿာ
သဿ၊ လေးသမားအား။ ဖလက သတံ၊ ပျဉ်ချပ်တရာသည်။ အဘိ မုခံ၊ ရှေးရှု
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ခွံ။ (ထည့်)။ တတ္ထ၊ ထိုပျဉ်ချပ်၌။ ဒဏ္ဍ
ကေန၊ ပုတ်ခတ်ကြောင်းလှုံကန်ဖြင့်။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဣဿာ
သော၊ လေးသမားသည်။ ဒဏ္ဍက သညံ၊ လှုံကန်ဖြင့် ခတ်သော အမှတ်ကို။
အမုဉ္ဇိတွာဝ၊ မလွတ်မူ၍သာလျှင်။ သရံ၊ မြားကို။ ခိပိတွာ၊ ပစ်၍သာလျှင်။
ဖလက သတံ၊ ပျဉ်ချပ်တရာကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ဘောက်ထွင်း၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊
ထိုဥပမာစကား၌။ ဝါ၊ ဒဏ္ဍကသညာ-စသည်တို့တွင်။ ဒဏ္ဍကသညာ ဝိယ၊
လှုံကန်ဖြင့် ခတ်သောအမှတ်ကဲ့သို့။ ဂေါတြဘု ဉာဏံကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။
ဣဿာသော ဝိယ၊ လေးသမားကဲ့သို့။ မဂ္ဂဉာဏံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။
ဣဿာသဿ၊ လေးသမား၏။ ဒဏ္ဍကသညံ၊ လှုံကန်ဖြင့်ခတ်သော အမှတ်ကို။
အ မုဉ္ဇိတွာ၊ မလွတ်မူ၍။ ဖလကသတံ၊ ကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈနံ ဝိယ၊ ဘောက်ထွင်းခြင်း
ကဲ့သို့။ မဂ္ဂဉာဏဿ၊ ၏။ ဂေါတြဘုဉာဏေန၊ သည်။ ဒိန္န သညံ၊ ပေးအပ်
သော အမှတ်ကို။ အမုဉ္ဇိတွာဝ၊ မလွတ်မူ၍ သာလျှင်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။
အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ ၍။ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗ အ ပဒါလိတ ပုဗ္ဗာနံ၊ ရှေး၌ မဘောက်
မထွင်းစဘူးကုန်သော ရှေး၌ မခွဲမဖျက်စဘူး ကုန်သော။ လောဘက္ခန္ဓာဒိနံ။

လောဘအစု စသည်တို့ကို နိဗ္ဗိဇ္ဈန ပဒါလနံ၊ ဘောက်ထွင်းခြင်း၊ ခွဲယှက်ခြင်း ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဘူမိလဒ္ဓ ဝဇ္ဇ သေတု သမုတ္တိတ ဣရဏန္တိပိ၊ ငါးပါး သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော ဘူမိကို ရကုန်သော။ ဝါ၊ ရအပ်သော ငါးပါး သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူသော ဘူမိရှိကုန်သော ဝဋ်ကို ဖွဲ့တတ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းဟူ၍လည်း။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ တေဒေဝ လောဘက္ခန္ဓာဒိ ပဒါလနံ၊ ထိုလောဘအစု အစရှိသည်တို့ကို ခွဲယှက် ခြင်းကိုပင်လျှင်။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဝေနတ္ထာဒိ။ ။ အပ္ပဟိနသာဝေန ထဝန္တိ အနုသေန္တိ ကိလေသာ ဣတ္ထာတိဘူမိ။ “ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ” ဘူမိ ဧတေဟိ ထဒ္ဓါတိ ဘူမိထဒ္ဓါ။ “အပ္ပဟိနသာဝေန ပဉ္စထု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေထု အနုသယိတာ ကိလေသာ”။ ဝဋ် ထိနန္တိ ဗန္ဓန္တိတိ ဝဋ် သေတု။ ဘူမိလဒ္ဓါ စ တေ ဝဋ်သေတုစာတိ ဘူမိထဒ္ဓ ဝဋ် သေတု။ တေသံ သမုတ္တိတကရဏံ ဘူမိထဒ္ဓ ဝဋ် သေတု သမုတ္တိတကရဏံ။

အနက်။ ။ ဣတ္ထ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓေထု၊ တို၍။ အပ္ပဟိန သာဝေန၊ မပယ်အပ်သေး သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ထဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန် ၏။ အနုသေန္တိ၊ အဖန်ဖန် ကိန်းတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဘူမိ၊ ဘူမိမည်ကုန်၏။ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ ထထန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေဟိ ကိလေသေတိ၊ တို့သည်။ ဘူမိ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော ဖြစ်ရာဘူမိတို့ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်ကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ကား။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်ကုန်သော။ ဘူမိ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါ နက္ခန္ဓာဟူသော ဖြစ်ရာဘူမိတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ ကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ ဘူမိ ထဒ္ဓါ၊ မည်ကုန်၏။ အပ္ပဟိန သာဝေန၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဉ္စထု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါ နက္ခန္ဓေထု၊ တို၍။ အနုသယိတာ၊ အဖန်တလဲလဲ ကိန်းတတ် ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ လဒ္ဓန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဝဋ်၊ ဝဋ်ကို။ ထိနန္တိ ဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝဋ်သေတု၊ မည်ကုန်၏။ တေ ကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ ဘူမိလဒ္ဓါ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူသော ဖြစ်ရာဘူမိကို ရကုန်သည်လည်း။ ဝါ၊ ရအပ်သော ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော ဖြစ်ရာဘူမိ ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဋ်သေ တုစ၊ ဝဋ်ကို ဖွဲ့တတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါး သော သကတ်အနက်ကြောင့်။ ဘူမိထဒ္ဓ ဝဋ်သေတု၊ မည်ကုန်၏။ တေသံ ဘူမိ ထဒ္ဓ ဝဋ်သေတုနံ၊ ထိုငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူသော ဖြစ်ရာဘူမိကို ရကုန်သော။ ဝါ၊ ရအပ်သော ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော ဖြစ်ရာ ဘူမိရှိကုန်သော ဝဋ်ကို ဖွဲ့တတ်သော ကိလေသာတို့ကို။ သမုတ္တိတ ကရဏံ။

ပြတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ တုမိလဒ္ဓဝဋ္ဌထေရာ သမုဒ္ဓါထ ကရုဏံ မည်၏။
ဝစနတ္ထကို စွဲ၍ အနက်မလွဲအောင် ဝိပြုတ် ဆိုလိုက်သည်။

ဟိ-သစ္စံ ၏။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ အနုသယပုဗ္ဗဟန်၊ အနုသယကို ပယ်ခြင်းဟူသော။
ဧက မေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော
မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အနုသယေ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗဟန္တော၊ စွန့်ပယ်သည်ဖြစ်၍။ နိမိတ္တာ၊
ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်ဟူသော နိမိတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ နာမ၊
ထသန္တိ မည်၏။ ပဝတ္တံ၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ် ဟူသော
မပြတ်ဖြစ်သော ဝဋ်တရားကို။ ဆိန္ဒုတိနာမ၊ ဖြတ်သည်လည်းမည်၏။ နိမိတ္တန္တိ၊
ဟူသည်ကား။ ရူပ၊ ဝေဒနာ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်၊ နိမိတ္တံ၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊
သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်ဟူသော ဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော နိမိတ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ပဝတ္တမ္ပိ၊ ဟူသည်လည်း။ ရူပ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်
ပဝတ္တ မေဝ၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်၊ ဟူသော မပြတ်ဖြစ်သော
ဝဋ်တရားသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ပဝတ္တံ၊ ထို မပြတ်မစဲဖြစ်သော
ဝဋ်တရားသည်။ ဥပါဒိန္နကံ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်
အပ်သော ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သော တရား၎င်း။ အနုပါ
ဒိန္နကံ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်အပ်သော ကံသည်
အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် မယူအပ်သော တရား၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိခံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသု၊ ထိုဥပါဒိန္နကံ၊ အနုပါဒိန္နကံ တရားနှစ်ပါးတို့တွင်။
မဂ္ဂဿ၊ ၏။ အနုပါဒိန္နကံတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနတ္ထာယာ၊ ထသော အရိပ်သည်။
ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အနုပါဒိန္နကံတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊
ထ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။ ဝဒိ သု၊ ကုန်၏။

ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေန၊ သည်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိ
ဂတ သမ္ပယုတ္တာနိ၊ ဒိဋ္ဌိဂတ သမ္ပယုတ်စိတ်တို့၎င်း။ ဝိစိကိစ္စာ သဟဂတံ၊ ဝိစိ
ကိစ္စာ သဟဂုတ်စိတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်
ကုန်၏။ တာနိ ပဉ္စစိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ရူပံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ
ရူပံ၊ သည်။ အနုပါဒိန္နကံ ရူပက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ တာနိ စိတ္တာနိ၊ ထိုစိတ်တို့သည်။
ဝိညာဉ်က္ခန္ဓော၊ မည်၏။ တံ သမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုငါးပါးသော စိတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်
သော။ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရာ၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရဟု ဆိုအပ်

သော။ တယော၊ သုံးပါးသော တရားတို့သည်။ အဇ္ဈပက္ခန္ဓာ၊ နာမက္ခန္ဓာ မည်ကုန်၏။ တတ္ထ တေသု မဂ္ဂေသု၊ ထိုလေးပါးသော မဂ်တို့တွင်။ ဝါ၊ တတ္ထ တသ္မိံ တေသံ စိတ္တာနံ ပဟာနေ၊ ထို ငါးပါးသော စိတ်တို့ကို ပယ်ရာ၌။ သောတာပန္နဿ၊ သည်။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတာ ဝိတော၊ မပွားစေအပ်သည်။ သစေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ တာနိပဉ္စစိတ္တာနိ၊ ထိုစိတ်ငါးပါးတို့သည်။ ခဿုအာရမ္မဏေသု၊ ခြောက်ပါး သော အာရုံတို့၌။ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ထိုးကျင်ခြင်းသို့။ ဝါ၊ ဥပါဒ်ခြင်းသို့။ ပါပု ဏေယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ပန၊ ဝင်စေသော်ကား။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ တေသံပဉ္စစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပရိယုဋ္ဌာနပုတ္တိံ၊ ထိုးကျင်ခြင်းသို့ ရောက် ခြင်းကို။ “ပရိယုဋ္ဌာနပုတ္တိန္ဒိပိအတ္ထိ”။ ဝါရယမာနေ၊ တားမြစ်လျက်။ သေတုသမုတ္တါတံ၊ ဝဋ်ကိုဖွဲ့တတ်သော ကိလေသာကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းကို။ အဘဗ္ဗပုတ္တိကဘာဝံ၊ တပန်ဖြစ်ခြင်းငှာ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ကုရုမာ နေ၊ ပြုလျက်။ အနုပါဒိန္ဒကတော၊ အနုပါဒိန္ဒကဖြစ်သော ဝဋ်တရားမှ။ ဝုဋ္ဌာတိနာမ၊ ထသည်မည်၏။

သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိမဂ်သည်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန် သော။ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တာနိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ်စိတ်တို့၎င်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒေါမနဿ သဟဂတာနိ၊ ဒေါမနဿ သဟဂုတ်စိတ်တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဋ္ဌာရိက ကာမရာဂ ဗျာပါဒဝသေန၊ ရုန့်ရင်းသော ကာမရာဂ ဗျာပါဒ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဆစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အာနာဂါမိ မဂ္ဂေန၊ အာနာဂါမိမဂ်သည်။ အဏုသဟဂတ ကာမရာဂ ဗျာပါဒ ဝသေန၊ သိမ်မွေ့သော သဘောနှင့် တကွဖြစ်သော ကာမရာဂ ဗျာပါဒ၏ အစွမ်းဖြင့်။ တာနိဝေ ဆစိတ္တာနိ၊ တို့ကိုပင်လျှင်။ ပဟိယန္တိ၊ ကုန်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ သည်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တာနိ၊ တို့၎င်း။ ဥဒ္ဓစ္စသဟ ဂတဉ္စ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စအကုသလစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ တသ္မိံ တေသံစိတ္တာနံ ပဟာနေ၊ ထိုအကုသိုလ်စိတ်တို့ကို ပယ်ရာ၌။ တေသံ အရိယာနံ၊ ထိုသကဒါဂါမိစသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တေမဂ္ဂါ၊ ထို သကဒါဂါမိမဂ်၊ အာနာဂါမိမဂ်၊ အရဟတ္တမဂ်တို့ကို။ တို့သည်။ အဘာဝိတာ၊ မပွားစေအပ်ကုန်သည်။ သစေအဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ တာနိ

အဋ္ဌသာလိနိဗ္ဗာနကထာနိဿယ

စိတ္တာနိ၊ ထိုခြောက်ပါးသော အကုသိုလ်စိတ် ငါးပါးသော အကုသိုလ်စိတ် တို့သည်။ ဆသု အာရမ္မဏေသု၊ တို့၌။ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ထိုးကျင့်ခြင်းသို့။ ဝါပု ဏေယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တေမဂ္ဂါ၊ ထိုထကဒါ ဂါမိမဂ်၊ အနာဂါမိမဂ်၊ အရဟတ္တမဂ်တို့သည်။ တေသံစိတ္တာနံ၊ ထိုခြောက်ပါး ငါးပါးကုန်သော အကုသိုလ်စိတ်တို့၏။ ပရိယုဋ္ဌာနပုတ္တိံ ၊ ကို။ ဝါရယမာနာ၊ မြစ်ကုန်လျက်။ သေတုသမုဂ္ဂါတံ၊ ကို။ အဘဗျုပ္ပတ္တိကဘာဝံ၊ ကို။ ကုရုမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အနုပါဒိန္နကတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တိနာမ၊ ထသည် မည်ကုန်၏။

ဥပါဒိန္နကတော၊ ဥပါဒိန္နကဖြစ်သော ဝဋ်မှ။ ဝုဋ္ဌာနုတ္တယာ၊ ထသော အရိပ်သည်။ ဒိဏ္ဍတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဤ။ ဥပါဒိန္နကတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒိ၊ သု၊ ကုန်၏။ ဟိ-သန္တံ၊ ။ သောတာပန္နဿ၊ သည်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ အဘာဝိတော၊ သည်။ သစေအဘဝိဿ၊ အံ။ သတ္တဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အနုမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရဝဇ္ဇေ၊ ။ ဥပါဒိန္နကက္ခန္ဓပုတ္တံ၊ ဥပါဒိန္နကခန္ဓာဟူသော ဝဋ်တရားသည်။ ပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တဿဥပါဒိန္နကက္ခန္ဓပုတ္တဿ၊ ။ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ဟေတုနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့၏။ အတ္တိတာယ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝတ္တေယျ၊ ။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တိဏိ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့၎င်း။ ဒိဋ္ဌာနုသယော၊ ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆာနုသ ယေ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေပဉ္စကိလေသေ၊ တို့ကို။ (ဣမေနောင် ပန ရှိမည်)။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဗ္ဗမာနောဝ၊ ဖြစ်ဆဲကပင်လျှင်၊ သမုဂ္ဂါဇ္ဇေတိ၊ အကြွင်းမဲ့သတ်၏။ ဣဒါနိသောတာပတ္တိမဂ္ဂုပ္ပတ္တိကာလေ၊ ။ သောတာပန္နဿ၊ အား။ သတ္တဘဝေ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ။ အနုမတဂ္ဂေ သော။ သံသာရဝဇ္ဇေ၊ ။ ဥပါဒိန္နကပုတ္တံ၊ သည်။ ကုတော၊ အတိမှာ၊ ပဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လာတုံနည်း။ ဝါ၊ ကုတော ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ပဝတ္တိဿတိ၊ နည်း။ “ဖြစ်စရာအကြောင်းမရှိပြီဟူလို” ။ ဝေ၊ သို့။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥပါဒိန္နကပုတ္တံ၊ ဥပါဒိန္နကခန္ဓာ ဟူသောဝဋ်တရားကို။ အပုတ္တံ၊ ကို။ ကုရုမာနော၊ ပြုလျက်။ ဥပါဒိန္နကတော မှ။ ဝုဋ္ဌာတိနာမ၊ ။

သကဒါဂါမိဿ၊ သည်။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ အဘာ
 ဝိတော၊ မပွားစေအပ်သည်။ သစေအဘဝိဿ၊ အံ။ ဒွေဘဝေ၊ တို့ကို။
 ဌပေတွာ၊ ဤ။ ပဉ္စသုဘဝေသု၊ တို့၌။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ပဝတ္တေယျ၊
 ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တဿဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တဿ၊ ၏။ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ၏။ ဟေတုနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့၏။ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝတ္တေယျ၊ ၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဩဠာရိ
 ကာနိ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော။ ကာမရာဂပဋိသ သံယောဇနာနိ၊ တို့၎င်း။ ဩဠာ
 ရိကော၊ သော။ ကာမရာဂါ နုသယော၊ ၎င်း။ ဩဠာရိကော၊ သော။
 ပဋိသ နုသယော၊ ၎င်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမေ စတ္တာရော ကိလေသေ၊ တို့
 ကို။ သော မဂ္ဂေါ၊ ထို မဂ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောဝ၊ ဖြစ်ဆဲကပင်လျှင်။ သမုတ္တိ
 တေတိ၊ အကြောင်းမဲ့ သတ်၏။ ဣဒါနိ သကဒါဂါမိမဂ္ဂုပ္ပတ္တိ ကာလေ၊ ၌။
 သကဒါဂါမိဿ၊ အား။ ဒွေဘဝေ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ပဉ္စသု ဘဝေသု
 တို့၌။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ကုတော၊ အတိမှာ။ ပဝတ္တိဿတိ၊ နည်း။ ဝါ၊
 ကုတော ကေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တိဿတိ၊ နည်း။ ဝေံ၊ သို့။ သက
 ဒါဂါမိ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဝတ္တံ၊ မဖြစ်သည်ကို။
 ကုရုမာနော၊ လျက်။ ဥပါဒိန္နကတော၊ မှ။ ဝုဠာတိ နာမ၊ ထသည် မည်၏။

အနာဂါမိဿ၊ သည်။ ဝါ၊ အား။ အနာဂါမိ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။
 အဘာဝိတော၊ မပွားစေအပ်သည်။ သစေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြား
 အံ။ ကေံ၊ သော။ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ဒုတိယ ဘဝေ၊ ၌။ ဥပါဒိန္န
 ကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ပဝတ္တေယျ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တဿဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တဿ၊
 ၏။ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ဟေတုနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့၏။
 အတ္ထိတာယ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တေယျ၊ ၏။

အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်အား အကြိမ်များစွာ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ ဖြစ်သည် မဟုတ်သော။
 အထယ်ကြောင့် ကေံ သံ ဟူသနည်းစင်ရှိရကား....

မူလဒီကာ။ ။ကေံ သဝန္တိ အနာဂါမိနော အနေကက္ခတ္တု ဝတ္ထေဝ ဥပ
 ပဇ္ဇန္တိယံ ဟေဋ္ဌာ အနာဂမန ဝသေန ကော သဝေါတိ ဝဟေတွာ
 ဝုတ္တံ။ ။၀၁၇-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။ကေံ သဝန္တိ ဟူသော စကားကို။ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမိ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အနေကက္ခတ္တု၊ အကြိမ်များစွာ။ ဝါ၊ အနေကက္ခတ္တု၊ အကြိမ်များ

စိတ္တုပ္ပါဒ - နိဂ္ဂဟေဝိဒေ

စွာလည်း။ တက္ကဝါ၊ ထိုမြဲတွာ၊ ဘုံ၌ပင်လျှင်။ ဥပပဇ္ဇန္တဿ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ဖြစ်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဥပပဇ္ဇန္တဿ စ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက် ဖြစ်သော ကာမဘုံသို့။ အနာဂတံ၊ ဝသေန၊ မလာသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧ ကော၊ တခုသော။ ဘဝေါ၊ ဘဝတည်း။ ဣတိ ဂဟေတွာ၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ ဧကော ဘဝေါတိ ဂဟေတွာ ဝုတ္တန္တိ ဧတေန သတ္တ ဘဝေ ဧဒေ ဘဝေတိ ဣဒမ္ပိ အဓိပ္ပါယဝသေန နေတဗ္ဗတ္ထံ။ န ယထာရတ ဝသေနာတိ ဒသေတိ။ တက္ကာဏံ အဓိပ္ပါယော ဧကံ ဝါရံ ကာမာဝစရ ဒေဝေသု ဧကံ ဝါရံ မနုဿေသုတိ ဝေဒ္ဓိ မိဿိတု ပပတ္တိ ဝသေန တေသု ဧကိဿာ ဝေ ဥပပတ္တိ ယာ နာဏံ ပရိစ္ဆေဒေါ။ ယံ ပန န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ မာဗိယန္တိတိ ဝုတ္တံ။ တဒ္ဓိ ကာမာဝစရ ဘဝံ ယေဝ သန္ဓာယာဟ။ မဟဂ္ဂတ ဘဝါနံ ပရိစ္ဆေဒေါနုတ္တိတိ ဝဒန္တိ။ တထာ ဌပေတွာ ဧဒေ ဘဝေတိ ဣာပိ ကာမာဝစရ ဒေဝ မနုဿ ဘဝါနံ မိဿက ဝသေနော။ တသ္မာ ကာမဓာတုယံ ယေဝ ဧဒေ ဘဝါတိ ကာမာဝစရ ဒေဝ မနုဿ ဝသေန ယေ ဒေသ ဘဝါတိ အက္ခော။ ။ ၀၂၄-ဆဋ္ဌ။

အနုအနုကံ။ ။ ဧကော ဘဝေါတိ ဂဟေတွာ ဝုတ္တန္တိ ဧတေန ဖြင့်။ သတ္တ ဘဝေ ဧဒေ ဘဝေတိ ဣဒမ္ပိ ဟူသော ဤစကားသည်လည်း။ အဓိပ္ပါယ ဝသေန၊ အဋ္ဌ ကထာဆရာ၏ အလို၏ အစွမ်းဖြင့်။ နေတဗ္ဗတ္ထံ၊ ဆောင်၍ ထိအပ်သော အနက် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာရတ ဝသေန၊ ဆိုအပ်တိုင်းသော ပါဠိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ တည်တိုင်းသော ပါဠိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ နေတဗ္ဗတ္ထံ၊ ဆောင်၍ ထိအပ်သော အနက်ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒသေတိ၊ ပြန်။ တက္ကံ၊ ထိုကော ဘဝေါ-အစရှိသော စကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတုံသည် ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း။ ဧကံ ဝါရံ၊ တကြိမ်။ ကာမာ ဝစရ ဒေဝေသု၊ ကာမာ ဝစရနတ်ဘုံတို့၌။ ဧကံ ဝါရံ၊ တကြိမ်။ မနုဿေသု၊ လူ့ဘုံတို့၌။ ဣတိ ဝေဒ္ဓိ၊ ဤသို့လည်း။ မိဿိတု ပပတ္တိ ဝသေန၊ လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်ရောသော ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်။ တေသု၊ ထိုလူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်တို့တွင်။ ဧကိဿာ ဝေ၊ တပီးသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥပပတ္တိယာ၊ ပဋိ သန္ဓေဖြင့်။ အယံ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ဤလူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်ရောသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ ထိုမှတပီး။ နတေဘဝံ အဋ္ဌမမာဗိ ယန္တိတိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တဒ္ဓိ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ကာမာ ဝစရဘဝံ ယေဝ၊ ကာမာဝစရ ဘုံကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၎င်း။ မဟဂ္ဂတဘဝါနံ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဘဝတို့၏ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ ဌပေတွာ ဧဒေ ဘဝေတိ ဣာပိ၊ ၌လည်း။ ကာမာဝစရဒေဝမနုဿဘဝါနံ၊ ကာမာဝစရနတ် လူ့ဘုံတို့၏ မိဿက ဝသေနော၊ ရောသည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာမဓာတုယံ ယေဝ ဒေသ ဘဝါတိ၊ ဟူသော စကားကို။ ကာမာဝစရဒေဝမနုဿ

ဝသေန၊ ကာမာဝစရနတ်၊ ယုဇ်အစွမ်းဖြင့်၊ ယေဋ္ဌေထဝါ၊ အကြင်နှစ်ထဝတို့
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဏုသဟဂတာနိ၊ သိမ်မွေ့သော ညဘောနှင့်တကွ
ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမရာဂ ပဋိသသံယောဇနာနိ၊ တို့၎င်း။ အဏုသဟဂံတော၊
သော။ ကာမရာဂါနုသယော၊ ၎င်း။ ပဋိသသံယော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဣမေစတ္တာရောကိလေသေ၊ တို့ကို။ သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုအနာဂါမိမင်သည်။
ဥပ္ပဇ္ဇမာနောဝ၊ ပင်လျှင်။ သမုတ္တါတေတိ၊ ၎င်း။ ဣဒါနိအနာဂါမိမဂ္ဂုတ္တိ
ကာလေ၊ ဤ။ အနာဂါမိဿ၊ အား။ ဧကံဘဝံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ဒုဘိယ
ဘဝေ၊ ဤ။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ကုတော၊ မှာ။ ပဝတ္တိဿတိ၊ နည်း။ ဧဝံ၊
သို့။ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဝတ္တံ၊ ကို။ ကုရုမာ
နောဝ၊ လျက်သာလျှင်။ ဥပါဒိန္နကတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိနာမ၊ ၎င်း။

အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝါ၊ အား။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ သည်။
ဝါ၊ ကို။ အဘာဝိတော၊ မပွားစေအပ်သည်။ သစေအဘဝိဿ၊ အံ။ ရူပါ
ရူပဘဝေသု၊ တို့၎င်း။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ပဝတ္တေယျ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ ကား။
တဿဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တဿ၊ ၎င်း။ ပဝတ္တိယာ၊ ၎င်း။ ဟေတုနံ၊ တို့၏။ အတ္တိတယ၊
ကြောင့်။ ပဝတ္တေယျ၊ ၎င်း။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ရူပရာဂေါ၊ ၎င်း။ အရူပ
ရာဂေါ၊ ၎င်း။ မာနော၊ ၎င်း။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ၎င်း။ အဝိဇ္ဇာ၊ ၎င်း။ မာနာနုသယော၊
၎င်း။ ဘဝရာဂါနုသယော၊ ၎င်း။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ
အဋ္ဌကိလေသေ၊ တို့ကို။ သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုအရဟတ္တမင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောဝ၊
ပင်လျှင်။ သမုတ္တါတေတိ၊ ၎င်း။ ဣဒါနိအရဟတ္တမဂ္ဂုပ္ပတ္တိကာလေ၊ ဤ။ ခိဏာ
သဝဿ၊ အား။ ပုနဗ္ဗဝေ၊ တဖန်ဘဝသစ်၎င်း။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ကုတော၊
မှ။ ပဝတ္တိဿတိ၊ နည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥပါဒိန္နကပ္ပ
ဝတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဝတ္တံ၊ ကို။ ကုရုမာနော၊ လျက်။ ဥပါဒိန္နကတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ
နာမ၊ မည်၏။

၁။ ထိုမှတပါး။ ဧတ္ထစတ္ထသုမဂ္ဂေသု၊ တို့တွင်။ သောဘာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သည်။
အပါယဘဝတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သုဂတိ
ကာမဘဝေကဒေသတော၊ သုဂတိဖြစ်သောကာမဘဝတစ်ခုမှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၎င်း။
အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကာမဘဝတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၎င်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊

သည်။ ရူပါရူပဘဝတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ “သဗ္ဗဘဝေဟိပိ၊ အလုံးစုံသော ဘဝတို့မှလည်း။ ဝုဋ္ဌာတိဝေ၊ လျှင်တည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ဆက်။ ဣမဿအတ္ထဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ဥပါဒိန္န ကပ္ပဝတ္တမှ ထခြင်းဟူသော ဤအနက်ကို။ ဝိဘာဝနတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှာ။ အယံ၊ ကား။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။ “သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာဏေန၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏဿ၊ အပါယ်လေးဘုံတို့၌၎င်း သတ္တမ ဘဝထက် အလွန် သုဂတိ ဘဝ၌၎င်း အကျိုးပေးတတ်သော အဘိ သင်္ခါရဝိညာဉ်၏။ ဝါ၊ ကို၊ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ချုပ်စေ ခြင်းကြောင့်။

အနုသန္ဓေကား။ ။အသယံတရားသည် အဘိသင်္ခါရ ဝိညာဉ် မည်သနည်းဟု ယုံမှားရာသောကြောင့်။

အပါယေသု သတ္တမ ဘဝတော ဥဒ္ဓိ သုဂတိယဉ္ဇ ဝိဝါက ဒါယကဿ အဘိ သင်္ခါရ ဝိညာဏဿ။ ။မိန့်သော် ။၁၀၇-မူဇို-ဆဋ္ဌ။

အဘိသင်္ခါရ ဝိညာဉ်ကို သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည် မချုပ်စေနိုင်ကောင်းဟု စုဒ်ရှိရကား....

ပစ္စယဗာတော၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂ ဉာဏေန အဘိသင်္ခါရ ဝိညာဏဿ နိရော ဓော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။မိန့်သော်။ ။၁၀၇-မူဇို-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံ တို့၌ လည်းကောင်း။ သတ္တမဘဝတော၊ သတ္တမ ဘဝထက်။ ဥဒ္ဓိ၊ အလွန်။ သုဂတိ ယဉ္ဇ၊ သုဂတိ ဘဝ၌လည်း ကောင်း။ ဝိဝါက ဒါယကဿ၊ ဝိဝါက်ကို ပေးတတ်သော။ အဘိသင်္ခါရ ဝိညာ ဏဿ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဝိညာဉ်၏။ ပစ္စယဗာတော၊ အကြောင်းဖြစ်သော တဏှာအဝိဇ္ဇာ-စသော တရားကို သတ်ခြင်းကို။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်း။ အဘိသင်္ခါရ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ကို။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်း ဟူ၍။ ဝါ၊ ချုပ်စေခြင်းဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။နတ်သွီးတထောင် အမြီအရံရှိသော မာဇာခေရီ နတ်သား သည် ငါးရာသော နတ်သွီးတို့ စုတေ၍ ငရဲ၌ဖြစ်သည်ကိုမြင်လျှင် အကျန်ငါးရာ နှင့်တကွ မိမိလည်း ငရဲ၌ ဖြစ်ထံတံသည်ကို မြင်၍ ကြောက်ထိတ်လန့်ရကား တရား ဟောင်းတော်ကိုနာ၍ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်ကို ရကြသဖြင့် အပါယ ဘိသိလ္လတံ၍ နတ်စည်းစိမ်၌ပင် တည်မြဲနိုင်သော ဝတ္ထု၌ ငရဲ၌ ကျစေတတ်သော အကုသိုလ်၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော တဏှာအဝိဇ္ဇာ-စသော အကုသိုလ်ကို

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

ဖျက်ဆီးသဖြင့် ငရဲမှ လွတ်သည်ကို ငရဲ၌ ဖြစ်စေတတ်သော အကုသိုလ်ကို ဖျက်ဆီး၏ဟု ဆိုရ၏သို့ မှတ်ရာသည်။ သတ္တမဘဝထက်အလွန် သုဂတိဘဝ၌ ဝိပါက်ကို ပေးတတ်သော ကုသိုလ် ဝိညာဉ်၏လည်း အထောက်အပံ့ အကြောင်း ဖြစ်သော တဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာ-စသော အကုသိုလ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိုလည်း ၎င်းနည်းတူ မှတ်ရာသည်။

မဂ္ဂ။ ။ပစ္စယ ဘာတော နာမ တဏှာဒိန္နံ သမုဋ္ဌါဋ္ဌနနိရောဓော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ အနတိ သင်္ခါရဝိညာဏဿ ဘာတောတိ အဓိပ္ပာယ်ော။ ။၂၀၆-သု။

သတ္တ ဘဝေ ခုနစ်ဘဝတို့ကို။ ဌပေတွာ၍။ အနမတဂ္ဂေသော။ သံသာရဝဇ္ဇော၊ ဌံ။ နာမဉ္စ၊ ၎င်း။ ဂ္ဂပဉ္စ၊ ၎င်း။။ ယေ၊ အကြင် နာမ်၊ ရုပ်တရားနှစ်ပါးတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုနာမ် ရုပ်နှစ်ပါးတို့သည်။ ဧတ္ထမဂ္ဂေ၊ ဤသော တာပတ္တိမဂ်၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဝူပသမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ အတ္ထံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပဋိပဿမ္ပန္တိ၊ တပန်ငြိမ်းကုန်၏။

သကဒါဂါမိ မဂ္ဂ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏဿ၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ အရော ငါးပါးသော ဘဝတို့၌ ဝိပါက်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်၏။ ဝါ၊ ကို။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ချုပ်စေခြင်းကြောင့်။ ဒေ ဘဝေ၊ လူ့ဘုံ နတ်ဘုံအရော နှစ်ပါးသော ဘဝတို့ကို။ ဌပေတွာ၍။ ပဉ္စသု ဘဝေယု၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံအရောအားဖြင့် ငါးပါးသော ဘဝတို့၌။ နာမဉ္စ၊ ၎င်း။ ဂ္ဂပဉ္စ၊ ၎င်း။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧတေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထ မဂ္ဂေ၊ ဤသကဒါဂါမိမဂ်၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝူပသမန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပဿမ္ပန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာစကားရစ်။ ။ဤ ဝါကျ၌လည်း ရှေးနည်းတူ တဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ စသော အကုသိုလ်ကို ဖျက်ဆီးသည်ကိုပင် မှတ်။

အနာဂါမိမဂ္ဂ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အဘိသင်္ခါရ ဝိညာဏဿ၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ၊ အရော နှစ်ပါးသော ဘဝတို့၌ ဝိပါက်ကို ဖြစ်စေ တတ်သော ကုသိုလ်၏။ ဝါ၊ ကို။ နိရောဓေန၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ စေခြင်းကြောင့်။ ဧကံ ဘဝံ၊ ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်၌ တပါးသော ဘဝကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဒီသု ဘဝေယု၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ၊ အရော နှစ်ပါးသော ဘဝတို့၌။ နာမဉ္စ၊

၎င်း။ ရူပဉ္စ၊ ၎င်း။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျု၊ ကုန်ရာ၏။ ဧတေဓမ္မာ၊
တို့သည်။ တွေ့မဂ္ဂေ၊ ဤအနာဂါမိမဂ်၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။
ဝူပသမန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပဿမ္မန္တိ၊ ကုန်၏။

မူလဒ္ဓိကာဓိပ္ပာယ်...ဒွိသုဘဝေသုတိ အနာဂါမိမဂ္ဂေ အသာဝိတေ သကဒါ
ဂါမိဿ ကာမောတုယံ ယေဓမ္မောဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျု၊ တေသုတိ အတ္ထော၊

အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏဿ၊ ရူပ
ဓာတ်၊ အရူပဓာတ်၌ ဝိပါက်ကိုဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ဝိညာဉ်၏။ ဝါ၊
ကို။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ချုပ်စေခြင်းကြောင့်။ ရူပဓာတု
ယာဝါ၊ ၌၎င်း။ အရူပဓာတုယာဝါ၊ ၌၎င်း။ နာမဉ္စ၊ ၎င်း။ ရူပဉ္စ၊ ၎င်း။
ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျု၊ ကုန်ရာ၏။ ဧတေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊
ကုန်၏။ ဝူပသမန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပဿမ္မန္တိ၊ ကုန်၏။
ဣတိအယံ၊ ကား။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။

အနုသန္ဓေကား...ရဟန္တာတို့၏ ဂုဏ်အထူးကို ကြားလိုရကား “အရဟတော”
စသောပါဠိကို မိန့်သော်။

အနုပါဒိသေသာယာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်၊ အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊
ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။
စရိမဝိညာဏဿ၊ အဆုံးဖြစ်သော စုတိစိတ်၏။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်း
ကြောင့်။ ဝါ၊ ချုပ်သည်နှင့်တကွ။ ပညာစ၊ ၎င်း။ သတိစ၊ ၎င်း။ နာမဉ္စ၊
၎င်း။ ရူပဉ္စ၊ ၎င်း။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုပညာ၊ သတိ၊ နာမ်၊ ရုပ်တံဆုး လေးပါး
တို့သည်။

ဇယောနာန္တ...‘ဧတ္ထေတေတိ တေသ္မိံ စုတိစိတ္တက္ခဏေ ဧတေပညာဒယောဓမ္မာ’
ဟုထား၏။ ဧတ္ထလိမည်မထင်မီ၊ သတိမူကြကုန်။

နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝူပသမန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပဿမ္မန္တိ၊
ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤအစွဲအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ နိမိတ္တေ၊ နိမိတ်၌။
ဝိနိစ္စယော၊ တည်း။

ပန၊ တပါး။ ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝိနိစ္စယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။
ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါသည်။ စလတိ၊ လှုပ်သလော။ နစလတိ၊ မလှုပ်သလော။
ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ စလတိ၊ လှုပ်၏။

အနုသန္ဓေကာ၊...စလတိ၊ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့် စလနသဘောကိုသာပြ၏။ အစ
လန၏ မရှိခြင်းကိုမပြ၊ ထို့ကြောင့် အစလနကိုပြပြီး၍ တဖန် စလနကို ပြခြင်း
ငှာ “တထာဂထဿတိ” စသည်ကို မိန့်သော်....

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တထာဂထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၎င်း။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊
၏၎င်း။ စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ မဂ်တို့သည်။
သုခပဋိပဒါ၊ သုခပဋိပဒါတို့သည်။ ခိပ္ပါဘိညာ၊ ခိပ္ပါဘိညာတို့သည်။ အဟေ
သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရဿ၊ ပဌမမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သုခပဋိ
ပဒေါ၊ သည်။ ခိပ္ပါဘိညော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၎င်း။ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်ကုန်
သော။ တယောမဂ္ဂါ၊ သုံးပါးသောမဂ်တို့သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊ တို့သည်။
ခိပ္ပါဘိညာ၊ တို့သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ နိဒ္ဒါဘိဘူတတ္တာ၊
အိပ်မေ့ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဒဟရကုမာရကံဝိယ၊ ပျိုမုတ်သော
မင်းသားငယ်ကဲ့သို့။ ထေရံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ ပရိဟရိ၊
စောင်မတော်မူ၏။ ထေရောပိ၊ သည်လည်း။ ဧကဒိဝံ၊ တနေ့သ၌။ နိဒ္ဒါယ
မာနော၊ ငိုက်မျဉ်းလျက်။ နိသီဒိကိရ၊ နေသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးနွယ်ဖြစ်သော။
မောဂ္ဂလာန၊ လာန်။ တံ၊ သင်သည်။ ပစလာယသိနော၊ ပလလာယသိနု၊
မျက်လွှာတလှုပ်လှုပ် မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် ပြဘိသလော”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။

၀၀နတ္ထ။ ။ပစလံ ကရောတိတိ ပစလာယသိ၊ နာမဓာတ် အာယစ္စည်း သိဝိဘတ်။
ဝေဂ္ဂပဿာပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ မဟာဘိညပ္ပတ္တဿ၊
မဟာ အဘိညာဉ်သို့ ရောက်သော။ သာဝကဿ၊ ၎င်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ စလတိ၊
လှုပ်သေး၏။ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော သာဝကတို့၏။ ပဋိပဒါ၊ သည်။
ကိံ န စလိဿတိ၊ အတိမှာ မလှုပ်ဘဲ ရှိလတံနည်း။ စလိဿတိ ဝေလှုပ်လတံ
သည်သာတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၎င်း။
စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊
တို့သည်။ ဒန္တာဘိညာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော
ရဟန်း၏။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊ တို့သည်။ ခိပ္ပါဘိညာ၊ တို့သည်။

ဟောန္တိကုန်၏။ ဧကစ္စဿ၏။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ သုခပဋိပဒါ၊ တို့သည်။ ဒန္တာ
 ဘိညော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကစ္စဿ၏။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ သုခ ပဋိ
 ပဒါ၊ တို့သည်။ ခိပ္ပါဘိညော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကစ္စဿ၏။ ပဌမ
 မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊ သည်။ ဒန္တာဘိညော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဒုတိယ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊ သည်။ ခိပ္ပါဘိညော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ တတိယမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သုခ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဒန္တာဘိညော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သုခပဋိပဒါ၊ သည်။ ခိပ္ပါဘိညော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

ပန၊ တပါး။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ စလတိ ယထာ၊ လှုပ်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အဓိ
 ပတိပိ၊ သည်လည်း။ စလတိ ဝေ၊ လှုပ်သည်သာတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၏။ ဧကစ္စဿ၊
 သော။ ဘိက္ခုနော၏။ စတ္တာရောပိ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒာဓိ
 ပတေယျာဝ၊ ဆန္ဒာဓိပတိမှ လာကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဧကစ္စဿ၏။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ဝီရိယာဓိပတေယျာ၊ ဝီရိယာဓိပတိမှလာကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကစ္စဿ ၏။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ စိတ္တာဓိပတေယျာ၊
 စိတ္တာဓိပတိမှ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကစ္စဿ၏။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။
 ဝိမံသာဓိပတေယျာ၊ ဝိမံသာဓိပတိမှ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊
 တပါး။ ဧကစ္စဿ ၏။ ပဌမ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဆန္ဒာဓိပတေယျာ၊ ဆန္ဒာ
 ဓိပတိမှ လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယော၊ သည်။ ဝီရိယာဓိပတေယျာ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတိယော၊ သည်။ စိတ္တာဓိပတေယျာ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထော၊ သည်။ ဝိမံသာဓိပတေယျာ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ ၏။

ပုလန္ဒိကာဓိပ္ပိယတ္ထံ ။ ယဿ ပုဗ္ဗဿာဝေ မဂ္ဂံ ဘာဝေမိတိ အဇ္ဈာသယော
 ပဝတ္ထော၊ သော မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ။ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ အဇ္ဈာသယဝိသေသေန တံ တံ
 ဘာဝနာ ဝိသေသော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဆန္ဒာ ဓိပတေယျန္တိ အာဒိသု ဧကစိတ္တက္ခယေ
 ပဝတ္ထ မာနေသု ဓမ္မေသု ကထံ ဆန္ဒဿ တံသဟဇောတဿ အဓိပတိ ဘာဝေါ
 ဝီရိယာဒိနဉ္စာတိ၊ ဥပနိဿယ ဝသေန။ ယဿ ဟိ သဇေ ဆန္ဒဝတော ကုသလံ
 နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဟံ နိပ္ပ ဒေသာဒိတိ ပဝတ္ထမာနဿ ကုသလံ နိပ္ပန္နံ၊ တဿ တံ သဟ
 ဇောတော ဆန္ဒော တေန ပုရိမုပနိဿယေန ဝိသိဋ္ဌော သဟဇောတ ဓမ္မေ အတ္ထ
 နောဝသေ ဝတ္ထေတိ။ တသ္မိ စ ဝတ္ထမာနေ တေ ပဝတ္ထန္တိ၊ နိဝတ္ထမာနေ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလဒေ

နိဝတ္တန္တိ။ တဒနရူပဗယာစ ဟောန္တိ ရာဇပုရိသာ ပိယာတိ။ ဧဝံ ဝိရိယာဒိသု။
သေသဓမ္မာနံ ပန ကတ္ထမိ ပုတ္တဂ္ဂကာရပွတ္တိ သမ္ဘာဝေပိ အ တံသဘာဝတ္ထာ
အဓိပတိ သာဝေဂါ နုတ္တိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။၁၀၈-သဋ္ဌ။

ဈာန မဂ္ဂ-စသော ပရိယာယ်တို့ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော် ထိလတုံ
သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ အလိုရှိအပ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အထူးအားဖြင့်
ရှေးအဘိုး၌ ဈာန်ကို ပွားစေအံ့ မဂ်ကိုပွားစေအံ့။ ဤသို့ဖြစ်သော အလိုရှိသည်
ဖြစ်ကုန်၏။ ဤသို့သော အလိုအားဖြင့် ယဿ ပုဗ္ဗဘာဝေ-စသော စကားကို
ဒို့ကာဆရာ မိန့်တော်မူသတည်း။

ဒို့ကာဆနက်။ ။ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ပုဗ္ဗ ဘာဝေ၊ ရှေးအဘိုး၌။ မဂ္ဂ၊ မဂ်ကို၊
သာဝေမိ၊ ပွားစေအံ့။ ဣတိ အဇ္ဈာသယော၊ ဤသို့သော အလိုသည်။ ပဝတ္ထော၊
ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ မဂ္ဂ၊ ကို။ သာဝေတိ၊ ပွားစေသည် မည်၏။ ဧဝံ၊ ထူး။
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သတိပဋ္ဌာန် ထာဝေတိ-အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ အဇ္ဈာသယ
ပိသေသေန၊ အလိုအထူးဖြင့်။ တံတံဘာဝေနာ ပိသေသော၊ ထိုထိုဘာဝနာ
အထူးကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဆန္ဒာမိပတေယုန္တိ အာဒိယ၊ ဤသို့ အစရှိသော
ပုဒ်တို့၌။ ကေမိတ္ထက္ခဏေ၊ တခုသောမိတ္ထက္ခဏ်၌။ ပဝတ္ထမာနေထု၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ဓမ္မေထု၊ တရားတို့တွင်။ ဆန္ဒဿ၊ ။ တံသဟဇာတဿ၊ ထိုဆန္ဒနှင့်တကွဖြစ်သော
သဗ္ဗယုတ်တရား၏။ အဓိပတိ သာဝေဂါ၊ အဓိပတိအဖြစ်သည်။ ကယံ၊ အထယ်
သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝိရိယာဒိနဉ္စ၊ ဝိရိယအစရှိသည်
တို့၏လည်း။ တံ သဟဇာတံနံ၊ ထို ဝိရိယ အစရှိသည်တို့နှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော
တရား တို့၏။ အဓိပတိ သာဝေဂါ၊ သည်။ ကယံ၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ စေ၊
ဤသို့ မေးခြားအံ့။ ဥပနိဿယ ဝသေန၊ ထို ဆန္ဒကို အကြီးအမှူးပြု၍ ဖြစ်သော
အခြင်းအရာဖြင့် စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ရှေးအဘိုး၌ ပြုမြင်ကြောင်းဖြစ်
သော ပယောဂဟု ဆိုအပ်သော ဥပနိဿယ၏အစွမ်းဖြင့်။ အဓိပတိ သာဝေဂါ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဆန္ဒဝတော၊ ဆန္ဒရှိသော သူအား။ ကုသယံ၊
ကုသိုလ်သည်။ သစေ နိပ္ပဗ္ဗတိ၊ အကယ်၍ပြီးသည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ သည်။ နိပ္ပေါဒေဿာ
မိ၊ ပြီးစေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝတ္ထမာနဿ၊ ဖြစ်သော။ ယဿ၊ အကြင် သူအား။
ကုသယံ၊ သည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ သဟဇာ
တော၊ ထိုကုသိုလ်နှင့်တကွသော။ ဆန္ဒော၊ သည်။ တေန ပုရိမူပနိဿယေန၊
ထိုရှေး၌ဖြစ်သော ဥပနိဿယ အကြောင်းသည်။ ဝိသိဋ္ဌော၊ အထူးပြုအပ်သည်
ဖြစ်၍။ သဟဇာတ ဓမ္မေ၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကို။ အတ္ထံနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊
အလို၌။ ဝတ္ထေတိ၊ လိုက်စေ၏။ စ၊ ဆက်။ တသ္မိံ၊ ထိုဆန္ဒသည်။ ဝတ္ထမာနေ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုသဟဇာတ်တရားတို့သည်။ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
နိဝတ္တမာနေ၊ နှစ်သည်ရှိသော်။ နိဝတ္တန္တိ၊ နှစ်ကုန်၏။ ရာဇ ပုရိသာ၊ မင်းချင်း
တို့သည်။ တဒနရူပ ဗယာ၊ ထိုမိမိတို့ သခင်မင်းအား လျော်သောအားအစွမ်း
ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ ဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့။ တဒနရူပ ဗယာ စ၊ ထို ဆန္ဒအား

အဋ္ဌကထာ - ဒုတိယတွဲ

70
A

လျော်သော အားအစွမ်းရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

တဒနုပဗလော၊ ဟူသောပါဠိဖြင့် အဓိပတိပစ္စည်းကိုရသဖြင့် သတ္တိ ဝိသေသနှင့် ယှဉ်ခြင်းကို ငိုကာ ဆရာ မိန့်တော်မူသတည်း။

ဧဝံ၊ ထူး၊ ဝိရိယာဒိသု၊ ဝိရိယာဓိပတိ၊ အစရှိသည်တို့၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

ရှေးအဆို၌ဖြစ်သော ပြုပြင်ကြောင်းပယောဂ၏အစွမ်းဖြင့် ဆန္ဒ၊ အစရှိသည်တို့၏ အဓိပတိ၏ အဖြစ်သည် အကယ်၍ဖြစ်ခြားအံ့။ အဘယ်အကျိုးငှာ၊ ဝါ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤဆန္ဒ၊ အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင် ဤသို့ အဓိပတိဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ သဒ္ဓါ၊ အစရှိသော တရားတို့၏ထည်း ရှေးအဆို၌ ပြုပြင်ကြောင်း ပယောဂကို ရအပ်သည် ဟုတ်လော။ ဤသို့သော စောဒနာကို နှလုံးထား၍ သေသ ဓမ္မာနံ၊ အစရှိသော စကားကို ငိုကာဆရာမိန့်သတည်း။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ သေသ ဓမ္မာနံ၊ ဆန္ဒ၊ အစရှိကုန်သော အဓိပတိတို့မှ ကြွင်းကုန်သော သဒ္ဓါ၊ အစရှိသော တရားတို့၏ ကတ္တမိ၊ တစ် တခုသော စိတ္တုပ္ပါဒ်၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရပုဂ္ဂိုလ်တို့ သမ္ဘာဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အလိုသို့ လိုက်စေခြင်း ဟုဆိုအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၏ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ အတံသဘာဝတ္ထာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့သည် အလွန်အကဲနှင့် ထက္က အတုလိုက်၍ ဖြစ်စေအပ်သော သဘောမှ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဓိပတိ ဘာဝေ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ရှုတ်အပ်၏။

ဘုရားကံဓိပ္ပာယ်ဣတ္ထံ ။ အတံသဘာဝတ္ထာတိ သမ္ပယုတ္တေဟိ သာတိသယမနုဝတ္တိတဗ္ဗဘာဝရဟိတတ္ထာ၊ ကိဉ္ဇာပိ ဟိ သဒ္ဓါဒယောပိ ဣန္ဒြိယပစ္စယတာယ သမ္ပယုတ္တေဟိ အနုဝတ္တိယန္တိ၊ ဧကသ္မိံ ပန စိတ္တုပ္ပါဒေ သမဓုရေန အညေန ဝိနာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေဟိ အနုဝတ္တနိယဘာဝေ၊ န တေသံ ယထာ ဆန္ဒာဓိနန္တိတေယေဝ အဓိပတိဘာဝေန ဝုတ္တာ၊ ဧဝမ္မကတ္တာ ဣန္ဒြိယသဟဇာတာဓိပတိပစ္စယာနံဝိသေသော ပရိဗုဏ္ဏောဟေတိ။ ။ ၂၅-ဆဋ္ဌ။

အနုအနု၏ ။ အတံသဘာဝတ္ထာတိ၊ ကား။ သမ္ပယုတ္တေဟိ၊ တို့သည်။ သာတိသယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်ထက္က။ အနုဝတ္တိတဗ္ဗဘာဝရဟိတတ္ထာ၊ အတုလိုက်အပ်သည်၏အဖြစ်မှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိ-တံပါကင်္ဂရောမိ၊ အံ့။ သဒ္ဓါဒယောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဣန္ဒြိယပစ္စယတာယ၊ ဣန္ဒြိယပစ္စည်း တပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပယုတ္တေဟိ၊ တို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိအနုဝတ္တိယန္တိ၊ အကယ်၍ကား အတုလိုက်အပ်ကုန်၏ရှင်။ ပနတဘာပိ၊ ထိုသို့အတုလိုက်အပ်သည် ဖြစ်သော်လည်း။ ဆန္ဒာဓိနံ၊ တို့၏။ ဧကသ္မိံစိတ္တုပ္ပါဒေ ၌၊ သမဓုရေန၊ တူမျှသော ဝန်ရှိသော။ အညေန၊ တပါးသောတရားနှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေဟိ၊ တို့သည်။ အနုဝတ္တနိယဘာဝေ၊ အတုလိုက်အပ်သည် အဖြစ်သည်။ ဟေတိယထာ၊

ဖြစ်၏။ တထာ၊ တုံ၊ တေသံ၊ ထိုသဒ္ဓါ အစရှိသော တရားတို့၏။ တေသ္မိံ
 စိတ္တုပ္ပါဒေါ ဌံ။ သမရုရေန၊ သော၊ အညေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ရှံ။ သမ္ပယုတ္တေတိ၊
 တို့သည်။ အနဝတ္တနိယဘာဝေါ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ တေယေဝ၊ ထိုသန္တ-အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်။ အဓိပတိဘာဝေန၊
 ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သဒ္ဓါဒယော၊ တို့ကို။ အဓိပတိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ နဝုတ္တာ၊
 ကုန်။ “လှန်”ဝေဇ္ဇကတွာ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ ဣန္ဒြိယသဟာဇာတာ
 ဝိပတိပစ္စယာနံ၊ ဣန္ဒြိယပစ္စည်း၊ သဟာဇာတာဓိပတိပစ္စည်းတို့၏။ ဝိသေသော၊
 အထူးသည်။ ပရိဗုဒ္ဓော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပကိဏ္ဍက ကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ပဌပမဂ္ဂဝိသတိမဟာနယ

၃၅၇။ ဣဒါနိ၊ ဌံ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ လောကုတ္တရကုသလံ၊ ကို။
 ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသလှသည်။ ဧဝံ၊ သက်သက်။ ဥပနိဇ္ဈာယနဋ္ဌေန၊
 အာရုံသို့ကပ်၍ ရှုတတ်သောအနက်ကြောင့်။ ဈာနမေဝ၊ ဈာန်တရားကိုသာ
 လျှင်။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေသည်။ န၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ နိယျာ
 နဋ္ဌေန၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ မဂ္ဂမ္ပိ၊ မဂ်ကိုလည်း။
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်တတ်သော အနက်
 ကြောင့်။ သတိပဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ပဒဟနဋ္ဌေန၊
 အားထုတ်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ သမ္ပပ္ပဓာနမ္ပိ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်ကိုလည်း။
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ ပြည့်စုံသောအနက်ကြောင့်။ ဣဒ္ဓိပါဒမ္ပိ၊
 ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အဓိပတိယဋ္ဌေန၊ အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အကမ္ပိယဋ္ဌေန၊ မတုန်
 လှုပ်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဗလမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
 ဗုဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ သိတတ်သောအနက်ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊
 ပွားစေ၏။ တထဋ္ဌေန၊ ဟုတ်မှန်သောအနက်ကြောင့်။ သစ္စမ္ပိ၊ ကိုလည်း။
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အဝိက္ခေပဋ္ဌေန၊ မပျံလွင့်တတ်သော အနက်ကြောင့်။
 သမထမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သုညတဋ္ဌေန၊ သတ္တဇီဇမုဆိတ်သော
 အနက်ကြောင့်။ ဓမ္မမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ရာသဋ္ဌေန၊ အစု
 ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ခန္ဓမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အာယတန

ဋ္ဌေန၊ အားထုတ်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ အာယတနမှိုကိုလည်း။ ဘာဝေ
 တိ၊ ပွားစေ၏။ သုညသဘာဝနိဿတ္ထဋ္ဌေန၊ အတ္ထမှ ဆိတ်သော အနက်သဘော
 ဟူသော အနက် သတ္တဝီဝမဟုတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဓာတုမှို ကိုလည်း။
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ပစ္စယဋ္ဌေန၊ ထောက်ပံ့တတ်သော အနက်ကြောင့်။
 အာဟာရမှို ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဖုသနဋ္ဌေန၊ တွေ့ထိတတ်သော
 အနက်ကြောင့်။ ဖဿမှို ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝေဒယိတဋ္ဌေန၊
 ခံစားတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝေဒနမှို ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
 သဇ္ဇာနနဋ္ဌေန၊ အမှတ်ပြု၍ သိတတ်သော အနက်ကြောင့်။ သညမှို ကိုလည်း။
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ စေတယိတဋ္ဌေန၊ စေ့ဆော်တတ်သော အနက်ကြောင့်။
 စေတနမှို ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိဇာနနဋ္ဌေန၊ အထူးအားဖြင့်
 သိတတ်သော အနက်ကြောင့်။ စိတ္တမှို ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
 တဿှ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧကေနဝိသတိယာ၊ တခုယုတ်နှစ်ဆယ်သော။ ဧတေသံ
 ပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်တို့ကို။ ဝါ၊ ထိုတရားအစုတို့ကို။ “နယာနန္ဒိပိ”။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်း
 အကျိုးငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ၊ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣဒမှို၊ ဤတရားကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣဒမှို၊ ဤ
 တရားကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယဝသေနစေဝ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလို၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဒေသနာ ဝိလာသေနစ၊ ဒေသနာတော်ကို
 တင့်ကယ် စမွယ်စေတတ်သော ဉာဏ်တော်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဝိသတိနယာ၊
 နှစ်ဆယ်သော နည်းတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ကုန်သည်။ “ဒဿိတာတိပိ အတ္ထိ”။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 သောတု၊ နာခြင်းငှာ။ နိသိန္နဒေဝ ပရိသာယ၊ စည်းဝေးသော နတ်ပရိသတ်၌။
 ယေ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ ဥပနိဇ္ဈာယနဋ္ဌေန၊ အာရုံသို့ကပ်၍ ရှုတတ်
 သော အနက်ကြောင့်။ “လောကုတ္တရံ ဈာန”န္တိ၊ ဟူ၍။ ကထိတေ၊ ဟော
 ဘော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဗုဇ္ဈန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေသံ ဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့
 အား။ သပ္ပာယ ဝသေန၊ လျောက်ပတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ “ဈာန”န္တိ၊ ဟူ၍။
 ကထိတံ၊ ၏။ လ။ ယေ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ ဝိဇာနနဋ္ဌေန၊ အထူး
 အားဖြင့် သိတတ်သော အနက်ကြောင့်။ “စိတ္တ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္ထေ၊ သော်။
 ဗုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ ဒေဝါနံ၊ ထိုနတ်တို့အား။ သပ္ပာယ ဝသေန၊ ဖြင့်။

“စိတ္တ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ကထိတံ၏။ အယံကား။ တွေ့ကြုံပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ၊ ဒေသနာ ဝိလာသ-နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယော၊ တည်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗုဒ္ဓသုပေခိ တာယ၊ ဘုရားဖြစ်၍ လှန်မစောက် သိတတ်သော ဉာဏ်တော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဗုဒ္ဓ သုပေခိတောယာတိပိ ပါဠောအတ္တိ” ။ ဒသ ဗလ စတု ဝေသာရဇ္ဇ ပဋိသမ္ဘိဒါ ဆ အသာဓာရဏ ဉာဏယောဂေန၊ ဒသဗလဉာဏ်၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်၊ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်၊ ဆ အသာဓာရဏ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဒေသနံကို။ ယဒိစ္စိတံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူနိုင်၏။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိတော်မူသည်ရှိသော်။ ဥပနိဇ္ဈာယနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ လောကုတ္တရံဈာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဒဿေတိ၊ နိုင်၏။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိတော်မူသည်ရှိသော်။ နိယျာနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ လောကုတ္တရံ မဂ္ဂန္တိ၊ ဟူ၍။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူနိုင်၏။ ပ။ ဝိဇာနနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ လော ကုတ္တရံ စိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူနိုင်၏။ အယံ ကား။ ဒေသနာ ဝိလာသော နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစရာ အကုံ အစရှိသော ပုဒ်တို့တွင်။ လောကုတ္တရံ ဈာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဌ်။ ဒသ နယာ၊ ဆယ်ပါးသော နည်းတို့ကို။ ဝိဘတ္တာ ယထေဝ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏သို့သလျှင်။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ မဂ္ဂါဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧယေဝ နယာ၊ ထိုဆယ်ပါးသော နည်းတို့ကို သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိသတိယာ ဌာနေသု၊ နှစ်ဆယ်သော အရာတို့၌။ ဒသဒသ၊ ဆယ်ပါး၊ ဆယ်ပါးတို့ကို။ ကတူ၊ ၍။ ဒေ နယသတာနိ၊ နှစ်ရာသောနည်းတို့ကို။ တို့သည်။ ဝိဘတ္တာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၅၀။ ဣဒါနိ၊ ဌ်။ အဓိပတိ ဘေဒံ၊ ကို။ ဒဿေတံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ဣတမေ ဝဗ္ဗာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဆန္တံ၊ ဆန္ဒကို။ ဓုရံ၊ အဦးကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးကို။ ပုဗ္ဗဂံ၊ မြေသွားကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ် စေအပ်သော။ လောကုတ္တရဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ဆန္ဒာဓိပတေယံ၊ နာမ၊ မည်၏။ သေ သေသုပိ၊ ကြွင်းသော ဝိရိယာဓိပတေယံ၊ စသည်တို့၌လည်း။ ဒေသေ နယော၊

ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗျောသိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရိမသ္မိံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ သုဒ္ဓိခက၊ သုဒ္ဓက၌။ ဓမ္မနယ သတာနိ၊ နှစ်ရာသော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆန္ဒာမိပတေယျာဒိသုပိ၊ စသည်တို့၌လည်း။ ဓမ္မဓမ္မနယသတာနိ၊ နှစ်ရာ နှစ်ရာသော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နယ သဟသေန၊ နည်းတစ်ထောင်ဖြင့်။ ဘာဇေတွာ၊ ရှိ။ ပဌမမဂ္ဂ၊ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂကို။ ဓမ္မ ဣဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်သော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဒဿေသိ၊ ငါ။

ပဌမမဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

ဒုတိယမဂ္ဂ

၃၆၀။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ ဒုတိယမဂ္ဂါဒီနံ၊ စသည်တို့ကို။ ဒဿနက္ကံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တပန်။ ကတမေဓမ္မာကုသလာတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော သိအပ်၏။ ကာမရာဂ ဗျာပါဒါနံ တနုဘာဝါယာတိ၊ ကား။ ဧတေသံကိလေသာနံ၊ ထိုကာမရာဂ ဗျာပါဒဟူသော ကိလေသာတို့၏။ တနုဘာဝတ္ထာယ၊ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးငှာ။ တတ္ထ၊ ထိုတနုဘာဝါယ၊ ဟူသောပုဒ်၌။ အဝိဇ္ဇာပုပ္ဖတ္တိယာစ၊ ရံခါဖြစ်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ပရိယုဋ္ဌာနမန္တတာယစ၊ ထိုးကျင် ခြင်း၏ နှ့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တနုဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော သိအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သကဒါဂါမိဿ၊ အား။ ဝဇ္ဇာနုသာရီမဟာဇနဿ၊ ဝဋ်၌ကျင်လည်သော များစွာသော လူအပေါင်းအား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ အဘိ ကျံ၊ မပြတ်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ အဘိကျံ၊ မပြတ်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ ကဒါစိ ကဒါစိ၊ ရံခါရံခါ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိရဋ္ဌာဝိတခေတ္တေ၊ ကြဲပျိုးချအပ်သောလယ်၌။ အကုဏ္ဍဝိယ၊ အညွန့်၊ အညောက်တို့ကဲ့သို့။ ဝိရဋ္ဌာကာရာ၊ ကြဲသော အခြင်းအရာရှိကုန် သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန် သော်လည်း။ ဝဇ္ဇာနုသာရီ မဟာဇနဿ၊ ဝဋ်၌ကျင်လည်သော များစွာသော လူအပေါင်းအား။ မဒ္ဓန္တော၊ နင်းနယ်ကုန်လျက်။ ဖရန္တော၊ ဖြန့်ကုန်လျက်။

ဆာဒေန္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်လျက်။ အန္ဓကာရံ၊ အမိုက်မှောင်ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိဣဝ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့။ နုဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မန္တာမန္တာ၊ နံ့.နံ့. နံ့.နံ့။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပပဋ္ဌလံဝိယ၊ တိမ်လွှာကဲ့သို့၎င်း။ မက္ခိကာပတ္တဝိယစ၊ ယင်တောင်ကဲ့သို့၎င်း။ တနုကာရာ၊ ခေါင်းပါးသော အခြင်းအရာ ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုကားမရာဗျာပါဒါနံ တနုဘာဝိယ ဟူသောစကား၌။ ကေစိထေရာ၊ ကေစိထေရ်တို့သည်။ “သကဒါဂါမိဿ၊ အား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ စိရေန၊ ကြာမြင့်မှ။ ကိဉ္ဇာပိဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ကြာမြင့်မှ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ (ထည့်)။ ဗဟလာဝ၊ ထူထပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ အဿ၊ ထိုသကဒါဂါမိအား။ ပုတ္တဇာ၊ သားတို့သည်၎င်း။ ဒိတရော စ၊ သွီးတို့သည်၎င်း။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ ကေစိဆိုသော်လည်း။ တေဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏ မဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ အိ၊ ပုတ္တဇိတရော၊ သား၊ သွီးတို့သည်။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂပရာမသနမတ္တေနပိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို သုံးသပ်ကာမျှဖြင့်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ ဗဟလတာ၊ ထူထပ်အားသန်သည်၏အဖြစ်သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိဇ္ဈုပ္ပတ္တိယာစ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပရိယုဋ္ဌာန မန္တတာယာစ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွိဟိဝေ၊ နှစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုသကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ တနုဘာဝေ၊ ပါးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

ဒုတိယာယာတိ၊ ကား။ ဂဏနဝသေနာပိ၊ ရေတွက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဒုတိယဥပ္ပတ္တိဝသေနာပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်ခြင်း၏။ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဒုတိယာယ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ဘူမိယာပတ္တိယာတိ၊ ကား။ သာမည

ဖလဿ၊ သာမညဖိုလ်ကို။ ပဋိလာဘတ္ထာယ၊ ရခြင်းအကျိုးငှာ။ တတိယ
စတုတ္ထပိ၊ တတိယမဂ်၊ စတုတ္ထမဂ်၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ကိုသာလျှင်။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝိသေသမတ္တံယေဝ၊ အထူး
မျှကိုသာလျှင်။ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။

အညိန္ဒြိယန္တိ၊ ကား။ အာဇာနန္တကံ၊ ပဌမမဂ်သည် သိအပ်သော
သစ္စာလေးပါး တရားအပိုင်းအခြားကို မလွန်မှု၍ သိတတ်သော။ ဣန္ဒြိယံ၊
ဣန္ဒြေတည်း။

ပူလဒ္ဓိကာယ ပဗ ဝိနိစ္ဆယတ္ထ။ ။အာကာရဿ ရဿတ္ထံ ကတွာ အညိန္ဒြိယံ ဝုတ္တံ၊
အာကာရော စ ဓမ္မမရိယာဒတ္ထော။ ။၁၀၈-ဆဋ္ဌ။

ဝိကာအနက်။ ။အာကာရဿ၊ အာအက္ခရာ၏။ ရဿတ္ထံ၊ ရဿအဖြစ်ကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ အညိန္ဒြိယံ၊ အညိန္ဒြေကို။ ဝါ၊ အညိန္ဒြေဟူ၍။ ထဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဝုတ္တံ၏။ စ၊ ဆက်။ အာကာရော၊ အာအက္ခရာသည်။ ဓမ္မမရိယာဒတ္ထော၊
တရား၏အပိုင်းအခြားဟူသော အနက်ရှိ၏။

အနုသဇ္ဇေကာ။ ။ယင်းသည့် မရိယာဒကို ထင်စေလိုရကား “ပဌမမဂ္ဂေ
ဉာတ မရိယာဒံ” စသည်တက်သော်။

ပဌမ မဂ္ဂေန၊ သည်။ ဉာတ မရိယာဒံ၊ သိအပ်သော သစ္စာလေးပါး တရား
အပိုင်းအခြားကို။ အနုတိက္ကမိတွာ၊ ၍။ တေန မဂ္ဂေန၊ ထို သောတာပတ္တိမဂ်
သည်။ ဉာတာနံ၊ သိအပ်ကုန်ပြီးသော။ တေသံ ယေဝ စတုသစ္စ ဓမ္မာနံ၊ ၎်
သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကိုသာလျှင်။ ဇာနန္တက ဣန္ဒြိယံ၊ သိတတ်သေး
ဣန္ဒြေ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဓ္ဓေသ ဝါရေပိ
၌လည်း။ အဿ၊ ထို အညိန္ဒြိယံ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ ဣမိနာဝ နယေန၊ ဖြင့်သး
လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကောဋ္ဌာသဝါရေပိ
၌လည်း။ ဣမိနာဝ အညိန္ဒြိယေန၊ နှင့်သးလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နဝ ဣန္ဒြိယာနိ
ကိုးပါးသော ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသံ၊ ကို။ ပုရိမ နယေနေဝ
ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဒုတိယမဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တတိယ၊ စတုတ္ထမဂ္ဂ

တတိယေ၊ တတိယင်္ဂေ၌။ အနဝသေသပ္ပဟာနာယာတိ၊ ကား။ သက
ဗါဂါမိ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ တနုဘူတာနံ၊ ခေါင်းပါးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်
သော။ ဝါ၊ ခေါင်းပါး စေအပ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ယေဝ
သံယောဇနာနံ၊ ထိုကာမရာဂ၊ ဗျာပါဒ-ဟူသော သံယောဇဉ်တို့ကိုသာလျှင်။
နိဿေသပ္ပဗဟနတ္ထာယ၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်ခြင်းဟူသော အကျိုးငှာ။

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထမဂ္ဂေ၌။ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ၊ မာန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဝိဇ္ဇာယ၊
အနဝသေသပ္ပဟာနာယာတိ၊ ကား။ ပဉ္စန္ဒါ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဧတေသံ
ဥဒ္ဓစ္စာဂီယ သံယောဇနာနံ၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စာဂီယ ဖြစ်သော သံယောဇဉ်တို့ကို။
နိဿေသပ္ပဗဟနတ္ထာယ၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်ခြင်းဟူသော အကျိုးငှာ။ တတ္ထ၊ ထို
ရူပရာဂ-စသည်တို့တွင်။ ရူပရာဂေါတိ၊ ကား။ ရူပ ဘဝေ၊ ၌။ ဆန္ဒ ရာဂေါ၊
အလိုရှိတတ်၊ တပ်မက်တတ်သောရာဂတည်း။ အရူပရာဂေါတိ၊ ကား။ အရူပ
ဘဝေ၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အလိုရှိတတ်၊ တပ်မက်တတ်သော ရာဂတည်း။ မာနော
တိ၊ ကား။ အရဟတ္တမဂ္ဂ ဝဇ္ဇကော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂသည် သတ်အပ်သော။
မာနောဝေ၊ ပင်တည်း။ တထာ အရဟတ္တမဂ္ဂ ဝဇ္ဇကာ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ္ဂသည်
သတ်အပ်ကုန်သော။ ဥဒ္ဓစ္စာဝိဇ္ဇာတို့တည်း။ ဣမေသုပ္ပိ ဒွိသု မဂ္ဂေသု၊ ဤအနာ
ဂါမိမဂ္ဂ အရဟတ္တမဂ္ဂ တို့၌လည်း။ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော ဣန္ဒြေသည်။
အညိန္ဒြိယ မေဝ၊ အညိန္ဒြေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

စတုမဂ္ဂနယ သဟဿ

သဗ္ဗမဂ္ဂေသု၊ တို့၌။ ပဒပဋိပ ဂိဋ္ဌိယာ၊ ပုဒ်အစဉ်အားဖြင့်။ သမ သဋ္ဌိပဒါနိ၊
အမျှခြောက်ဆယ်သော ပုဒ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စတုဟိ၊ လေးပါး
ကုန်သော။ အ ပဏ္ဏကင်္ဂေဟိ၊ မချွတ်မယွင်းသော အင်္ဂါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက။
စတုသဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆယ့်လေးပါးသော ပုဒ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
အသမ္ပိန္နတော ပန၊ မရောသော အားဖြင့်ကား။ တေတ္ထိံ သ၊ သုံးဆယ့်သုံးပါး
သောပုဒ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကောဠာသ ဝါရ သုညတ ဝါရာ
တို့သည်။ ပါကတိကာဝေ၊ ပြကတေ့ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ စ၊ ဆက်။ ပဌမ

အဋ္ဌကထာ - နိပါတ် - ၅၅၃

71
A

မဂ္ဂေ နှိ။ နယထဟဿံ၊ နည်းတထောင်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏ သို့။
ဧဝံ တထာ၊ ထူး၊ ဒုတိယဒီသုပ၊ စသည်တို့၌လည်း။ နယ ဟဿာ ဗေဝ၊
နည်းတထောင်၊ တထောင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣဓိ၊ ဤသို့။
စတ္တာဓရာ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂေ၊ တို့ကို။ စတူဟိ နယသဟဿေဟိ၊ ထို့ဖြင့်။
တာဓေတုာ၊ ၎ို့။ ခမ္မရာဇာ၊ သည်။ ဒသေသိ၊ ၎င်း။

ပန၊ အထူး။ သစ္စ ဝိဘဂေါ၊ ၎ို့။ သဋ္ဌိ နယ သဟဿာနိ၊ နည်းခြောက်
သောင်းရှိကုန်သော။ လောကုတ္တရာနိ၊ စိတ်တို့ကို။ ဣမေသံ ယေဝ နယ
သဟဿာနိ၊ ဤနည်းတထောင်တို့၏သာလျှင်။ “ဓန္တိအလို”။ ဝါ၊ ဣမေသံ
ယေဝတုန္တံ မဂ္ဂါနံ၊ ဤလေးပါးသောမဂ်တို့၏ သာလျှင်။ “ဗောဓနာအလို”။
ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိက္ခိတ္တာနိ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ သတိပဋ္ဌာန ဝိဘဂေါ၊ ၎ို့။ ဝိသတိ
နယ သဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်းသော နည်းရှိကုန်သော။ လောကုတ္တရာနိ၊
လောကုတ္တရာ စိတ်တို့ကို။ သမ္ပပ္ပဓာန ဝိဘဂေါ၊ ၎ို့။ ဝိသတိ နယ သဟဿာနိ၊
နှစ်သောင်းသော နည်းရှိကုန်သော။ လောကုတ္တရာနိ၊ လောကုတ္တရာစိတ်တို့ကို။
ဣဒ္ဓိပုဒ ဝိဘဂေါ၊ ၎ို့။ ဒုတ္တိံ သ နယ သဟဿာနိ၊ သုံးသောင်းနှစ်ထောင်သော
နည်းရှိကုန်သော။ လောကုတ္တရာနိ၊ လောကုတ္တရာစိတ်တို့ကို။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ
ဝိဘဂေါ၊ ၎ို့။ ဒုတ္တိံ သ နယ သဟဿာနိ၊ သုံးသောင်း၊ နှစ်ထောင်သော
နည်းရှိကုန်သော။ လောကုတ္တရာနိ၊ လောကုတ္တရာ စိတ်တို့ကို။ မဂ္ဂင် ဝိဘဂေါ၊
၎ို့။ အဋ္ဌ ဝိသတိ နယ သဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်း၊ ရှစ်ထောင်သော နည်းရှိကုန်
သော။ လောကုတ္တရာနိ၊ လောကုတ္တရာစိတ်တို့ကို။ ဣမေသံ ယေဝ၊ တို့၏သာ
လျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိက္ခိတ္တာနိ၊ ထားအပ်ကုန်၏။

ပန၊ အထူး။ ဣဓ ဓမ္မသင်္ဂဏိယံ၊ ဤ ဓမ္မသင်္ဂဏိကျမ်း၌။ စတူသု၊ ကုန်
သော။ မဂ္ဂေသု၊ တို့၌။ စတ္တာရိ ယေဝ၊ လေးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။
နယ သဟဿာနိ၊ တထောင်သော နည်းတို့ကို။ နိက္ခိတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တေသု
စတူသုမဂ္ဂေသု၊ တို့တွင်။ ပဌမဇ္ဈာနိကေ၊ ပဌမဈာန်ရှိသော။ ပဌမမဂ္ဂေ၊ ၎ို့။
အဋ္ဌင်္ဂါနိ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့ကို။ ဘာဇိတာနိ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ ဒုတိယာ
ဒီသု၊ စသည်တို့၌။ တထာ၊ တူ။ အဋ္ဌင်္ဂါနိ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့ကို။ ဘာဇိတာနိ၊
ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော မဂ်တို့တွင်။ ပဌမမဂ္ဂေ၊ ၎ို့။
သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ပဟေတိ၊ ယှဉ်စွာတတ်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ သမ္မာ သင်္ကပ္ပါဒယော၊ သမ္မာ သင်္ကပ္ပ စသည်တို့ကို။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒီနံ၊ တို့ကို။ ပဗဟနဋ္ဌေန၊ ပယ်စွန့်ခြင်း သဘော အနက်အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ ပဗဟတိတိ ဝစနေ၊ ဤသို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပယ်၏ဟု ဆိုအပ် သည်။ သန္တေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ပဌမ မဂ္ဂေ နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိ ဂတာနံ၊ ခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီး သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပရိ မဂ္ဂတ္တယေန၊ အထက်မဂ် သုံးပါးအပေါင်း သည်။ ပဟာတဗ္ဗာ-ပယ်အပ်သော။ ဒိဋ္ဌိ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ တတ္ထ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယော၊ ဤ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ နာမံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသော အမည်သည်။ ကထံ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ အတ္ထိ ဝါ၊ ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မာ အတ္ထိ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အဂဒေါ၊ အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးသည်။ “အဂဒေါ”တော့၊ အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ၎င်းသို့။

မှတ်ချက်။ ။ယောဇနာ၌ “အဂဒေါတိ သဂ္ဂေါ” ဖွင့်သည်ကိုဆင်ခြင်။

ဧဝံ တထာ၊ တူ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ ဝါ၊ ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မာ အတ္ထိ ဝါ၊ မရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အယံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ယေဝ နာမ၊ မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ ဝါ၊ ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မာအတ္ထိ ဝါ၊ မရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အယံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ယေဝ နာမ၊ မည်သည်သာလျှင်။ ယဒိ သိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။

ယဒိဝေဝံ၊ နှစ်ပါးဖြစ်မှု၊ အစွမ်းအလျောက်၊ အပြစ်ကောက်၍၊ အောက် စကားကိုမှတ်သားနိုင်လျက်၊ ယဒိထက်ဝယ်၊ စွက်သည်ကြိယာ၊ အသစ်ရှာ၊ ဝေဝံနောက်မှာ၊ သတိလာ၊ သန္တေ သုလည်း တရံတခါ။ ။ဟူသော နိယံနှင့် အညီတည်း။

ယောဇနာ၌ကား။ ။ယဒေဝန္တိ ဧဝံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အတ္ထိဝါတိ အာဒိ ဝစနံ ယဒိ သိယာ-ဖွင့်၏။

တေံ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ ဝစနံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိ-ဟူသော စကားသည်။ နာမမတ္တဇေဝ၊ အမည်မျှသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ လဒ္ဒဒေါသကို ဆိုအံ့။ ဥပရိ မဂ္ဂတ္တယေ၊ အထက်မက် သုံးခုအပေါင်း၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ၎င်း၏။ ကိစ္စာဘာဝေါ၊ ကိစ္စမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ န ပရိပူရေန္တိ၊ မပြည့်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏။ အ ကိစ္စကတ္တာ၊ ကိစ္စမရှိ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်)။

မူလဒ္ဓိကာဒိပ္ပယတ္ထ။ ။မဂ္ဂင်္ဂါနိ န ပရိပူရေန္တိ အကိစ္စကတ္တာ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာတိ အဓိပ္ပာယ်တော်။ မာရေန္တော ဝစ္ဆတိတိ ဟိ မဂ္ဂေါ။ န ဝေတောယ မာရေတဗ္ဗ အတ္တိတိ။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

ဒ္ဓိကာအနက်။ ။မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ န ပရိပူရေန္တိ၊ မပြည့်ကုန်။ ကသ္မာ၊ ကား သမ္မာ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ၎င်း၏။ အ ကိစ္စကတ္တာ၊ ကိစ္စမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပာယ်တော်။ အဋ္ဌကထာဆရာ အလိုတည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ (ထည့်)။ မာရေန္တော၊ သတ်လျက်။ ဝစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိ ဣမိနံ ဝစနတ္ထေန၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ မည်၏။ ဧတောယ၊ ဤ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ မာရေတဗ္ဗ၊ သတ်အပ်သော တရားသည်။ န စအတ္တိ၊ ရှိတည်း မရှိ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ န ပရိပူရေန္တိ၊ မပြည့်ကုန်။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ သ ကိစ္စကာ၊ မိမိကိစ္စ ရှိသည်ကို။ ကာ ဘဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ပရိပူရေတဗ္ဗာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။

စ၊ အဖြေကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယေ၊ ၌။ သ ကိစ္စကာ၊ မိမိကိစ္စရှိသော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ယထာလာဘ နိယမေန၊ ရသင့်သည် အားလျော်စွာမှတ်သဖြင့်။ ဒီပေတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယ ဝဇ္ဇော၊ အထက်မက် သုံးခု အပေါင်းသည် သတ်အပ်သော။ ဧကော၊ သော။ မာနော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သော မာနော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ၊ ဒိဋ္ဌိအရာ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ။မာန၏ ဒိဋ္ဌိအရာ၌ တည်ခြင်းကို အသို့ သိအပ်သနည်းဟူမူ....

မူလဒ္ဓိကာ။ ။မာနဿ ဒိဋ္ဌိသဒိသာ ပဝတ္တိ အတသ္မိတိ ပဝတ္ထမာနဿ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ ဌာနံ။ ။၀၀၉-ဆဋ္ဌ။

ဒ္ဓိကာအနက်။ ။အဟံ၊ ဝါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဝတ္ထ မာနဿ၊ ဖြစ်သော။ မာနဿ၊ မာန၏။ ဒိဋ္ဌိ သဒိသာ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူစွာ။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ၊ ဒိဋ္ဌိအရာ၌။ ဌာနံ၊ တည်ခြင်းမည်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

“ပဝတ္ထ မာနဿ မာနဿာတိ သမ္ပန္နော” ဟု မဇ္ဈိမနိဗ္ဗာန်သီလကား.... “ပဝတ္ထ မာနဿ မာနဿ” ဟု မူလဒီကာ ရှိသည်ကား မာန တခုရှိသည်။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။မာနဿ ဗိဋ္ဌိ သဒိသာ ပဝတ္ထိ။ တထာ တိ သော အဓိပတိ ဝိယ အညာဓိပတိနာ ဗိဋ္ဌိယာ သဟ န ပဝတ္ထထိတိ။ ။၁၂၅-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။မာနဿ၏။ ဗိဋ္ဌိ သဒိသာ၊ ဗိဋ္ဌိနှင့်တူသော။ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ တံ ဝစနံ၊ သည်။ 'တိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အဓိပတိ၊ သည်။ အညာဓိပတိနာ၊ တပါးသော အဓိပတိနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ န ပဝတ္ထထိ ဝိယ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ သော၊ ထိုမာနသည်။ ဗိဋ္ဌိယာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ န ပဝတ္ထထိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

သာ၊ ထို သမ္ပာ ခြင်္စိုသည်။ တံ မာနံ၊ ထို ခြင်္စိုအရာ၌ တည်သော မာနကို။ ပဇာတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ သမ္ပာခြင်္စို၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂသ္မိံ၊ ၌။ သမ္ပာခြင်္စို၊ သည်။ မိစ္ဆာခြင်္စို၊ ကို။ ပဇာတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ သောတာပန္နဿ၊ အား။ သကဒါဂါမိ မဂ္ဂဝဇ္ဇော၊ သကဒါဂါမိမဂ်သည် သတ်အပ်သော။ မာ နော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုသကဒါဂါမိမဂ်သည် သတ်အပ်သော မာန သည်။ ခြင်္စိုဋ္ဌာနေ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုသကဒါဂါမိမဂ်၌ရှိသော သမ္ပာ ခြင်္စိုသည်။ တံ မာနံ၊ ထို ခြင်္စိုအရာ၌ တည်သော မာနကို။ ပဇာတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ သမ္ပာခြင်္စို၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထေဝ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ သတ္ထ အကုသလစိတ္တ သဟ ဇာတော၊ ခြင်္စိုတ ဝိပုယုတ် လေးခု ဒေါသမူဒွေ၊ ဥဒ္ဓစ္စဟုဆိုအပ်သော အကုသိုလ်စိတ် ခုနစ်ပါးနှင့် တကွဖြစ်သော။ သင်္ကပ္ပေါ၊ ဝိတက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေဟေဝ စိတ္တေဟိ၊ ထိုအကုသိုလ် စိတ်ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဝါစင်္စောပနံ၊ နှုတ် အင်္ဂါလှုပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကာယင်္စောပနံ၊ ကိုယ်အင်္ဂါလှုပ်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပစ္စယ ပရိဘောဂေါ၊ သင်္ကန်း စသော ပစ္စည်းကို သုံး ဆောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဟ ဇာတ ဝါယာမော၊ အကုသိုလ်စိတ် ခုနစ်ပါးနှင့် တကွဖြစ်သော ဝီရိယသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အသတိ ဘာဝေါ၊ သတိ၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော သဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဟ ဇာတ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ အကုသိုလ်စိတ် ခုနစ်ပါးနှင့် တကွဖြစ်သော ကေဂ္ဂတာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေ သင်္ကပ္ပါဒယော၊ ထို ဝိတက် စသော တရားတို့သည်။ မိစ္ဆာ

သင်္ကပ္ပါဒယော နာမ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ စသည်မည်ကုန်၏။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေ၊
 သကဒါဂါမိ မဂ်၌။ သမ္မာ သင်္ကပ္ပါဒယော၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ အစရှိသည့် တို့ကို။
 တို့သည်။ တေသံ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒီနံ၊ တို့ကို။ ပကောနေန၊ ပယ်ခြင်းဖြင့်။ သမ္မာ
 သင်္ကပ္ပါဒယော၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝေ၊
 သို့။ သကဒါဂါမိ မဂ္ဂေ ၌။ အဋ္ဌင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့သည်။ သ ကိစ္စကာနိ၊
 မိမိကိစ္စရှိသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အာဂတာနိ၊ လာကုန်၏။ သကဒါဂါ
 မိဿ၊ အား။ အနာဂါမိ မဂ္ဂ ဝဇ္ဇော၊ အနာဂါမိမဂ်သည် သတ်အပ်သော။
 မာနော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုအနာဂါမိမဂ်သည် သတ်အပ်သော
 မာနသည်။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ။ တဿေဝ၊ ထိုသကဒါဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်
 အားသာလျှင်။ သတ္တဟိ စိတ္တေဟိ၊ ခုနစ်ပါးသော အကုသိုလ်စိတ်တို့နှင့်။
 သဟဇာတာ၊ ကုန်သော။ သင်္ကပ္ပါဒယော၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒယော
 နာမ၊ မည်ကုန်၏။ (လိုက်)။ တေသံ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒီနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနေန၊
 ဖြင့်။ အနာဂါမိ မဂ္ဂေ ၌။ အဋ္ဌန္တံ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ သကိစ္စကတာ၊
 မိမိကိစ္စ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ။ အနာဂါမိဿ၊ အား။ အရ
 ဟတ္တမဂ္ဂဝဇ္ဇော၊ အရဟတ္တမဂ်သည် သတ်အပ်သော။ မာနော၊ သည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ သော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်သည် သတ်အပ်သော မာနသည်။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ၊
 ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ။ ပန၊ အထူး။ အဿ၊ ထိုအနာဂါမိအား။ ယာနိ ပဉ္စ အကု
 သလ စိတ္တာနိ၊ အကြင် ဒိဋ္ဌိဂဘဝိပ္ပယုတ်၊ ဥဒ္ဓစ္စ ဟူသော ငါးပါးသော
 အကုသိုလ်စိတ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို ငါးပါးသော အကုသိုလ်
 စိတ်တို့နှင့်။ သဘဗာဘာ၊ ကုန်သော။ သင်္ကပ္ပါဒယော၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါ
 ဒယောနာမ၊ ကုန်၏။ (လိုက်)။ တေသံ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒီနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနေန၊
 ဖြင့်။ အရဟတ္တ မဂ္ဂေ ၌။ အဋ္ဌန္တံ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ သကိစ္စကတာ၊
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ။

စတုသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု မဂ္ဂေသု၊ တို့တွင်။ ပဌမ မဂ္ဂေန၊ သည်။ စတ္တာရိ၊
 ကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထယံ၊ အထက်
 မဂ် သုံးခုအပေါင်းသည်။ ဒိဋ္ဌကမေဝ၊ ပဌမမဂ်သည်မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာ
 လေးပါး တံရားကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အဒိဋ္ဌကံ၊ ပဌမမဂ်သည် မမြင်
 အပ်သေးသော အသစ်သော သစ္စာကို။ န ပဿတိ၊ မြင်သည် မဟုတ်။ ဣတိ

အယံ ကထာ၊ ဤကထာသည်။ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ သိမာနတ္ထ ကယာ၊ အညီအညွတ် အနက်ကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားမည်၏။ ပန၊ အယူထူး ကိုဆိုအံ့။ ဝိတဏှဝါဒီ၊ ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “အဒိဋ္ဌံ၊ ပဌမမဂ်သည် မမြင် အပ်သေးသောသစ်သောသစ္စာကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ သော၊ ထိုဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို။ “ပဌမမဂ္ဂေ၌။ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြေကို။ ဘာဇေသိ၊ ဝေဘန်မည်နည်း” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။ ဇာန မာနော၊ သိသော ဝိတဏှဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “အနညာတ ညဿာမိတိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဇေမိ၊ ဝေဘန်အံ့” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတံ။ “ဥပရိ မဂ္ဂေသု၊ အထက်မဂ် သုံးခုတို့၌။ ကတရံ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဇေသိ၊ ဝေဘန်မည်နည်း” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုအပ် သော်လည်း။ “အညိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဇေမိ၊ အံ့” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝက္ခတိ၊ လတံ။ သော၊ ထိုဝိတဏှဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ “အဒိဋ္ဌ သစ္စ ဒဿနေ၊ ပဌမမဂ်သည် မမြင်အပ်သေးသော အသစ်သော သစ္စာကို မြင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဥပရိ မဂ္ဂေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ အနညာတညဿာမိတိန္ဒြိယ မေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဘာဇေဟိ၊ လော။ ဝေ၊ ဤသို့ အထက်မဂ် သုံးခုတို့၌လည်း အနညာ တညဿာမိတိန္ဒြေကို ဝေဘန်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်၏။ ပဉ္စော၊ သည်။ သမေဿတိ ညီလတံ” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ အညော၊ တပါးကုန်သော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ အညော၊ တပါး သာလျှင်ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ပဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ ပဟိနေ၊ ပယ် အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့ကိုသာလျှင်။ ပဇဟတိ၊ လော။ ဣတိ အယံ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ ဝိတဏှဝါဒီ၏ ပုစ္ဆာတည်း။ အညော၊ တပါးကုန်သော။ ကိလေ သေ၊ တို့ကို။ အညော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ပဇဟတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သမာနဝါဒီက ဆိုသော်။ (ထည့်)။

အနုသန္ဓေကား။ ။ ဝိတဏှဝါဒီသည် ရှေးစကား၌ အပြစ်ကောက်၍ ဝိမိစကား ကို ခိုင်စေလိုရကား ‘ယဒိ’ စသည်ကို တက်သော်။

အညော၊ တပါးသော မဂ်သည်။ အညော၊ တပါးကုန်သော။ အပ္ပဟိနေ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေးသော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ယဒိ ပဇဟတိ၊ အကယ်၍ ပယ်သည် ဖြစ်အံ့။ သစ္စာနိပိ၊ သစ္စာ တို့ကိုလည်း။ အဒိဋ္ဌာနေ၊ ပဌမ

71
R

မဂ်သည် မမြင်အပ်သေးသော သစ္စာတို့ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣတိ
ဝေ ဝါဒီ၊ ဤသို့ အယူရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စာနိနာမ၊ သစ္စာတို့မည်
သည်။ ကတိ၊ အတိမျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။
ဇာနန္တော၊ သိသယူသည်။ သစ္စာနိ နာမ၊ သစ္စာတို့မည်သည်။ “စတ္တာရိ
လေးပါးတို့တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတံ။ သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ကို၊
တဝ၊ ၏။ ဝါဒော၊ အယူ၌။ သောဠုသ သစ္စာနိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော သစ္စာ
တိသည်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။မဂ်လေးပါး ထေးခုစီဖြစ်၍ တဆဲ့ခြောက်ပါးဖြစ်သည် ဟူလို
တံ၊ သင်သည်။ ဗုဒ္ဓေဟိ ပိ၊ ဘုရားရှင်တော်တို့သည်လည်း။ အ ဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်
သည်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်ပေ၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဗဟုသစ္စကောနာမ၊ များစွာ
သော သစ္စာတို့ကို သိတတ်သော သူပေတကား။

ချီးမြှောက်၊ ချီးမွမ်းသော စကားမဟုတ်။ ချီးဆောင်သော စကားဖြစ်ရကား
နာမ-ကား ဂရဟတ္ထ၌ နိပါတ်။

ဝေ၊ ဤသို့။ မာဂဏ၊ မယူလင့်။ သစ္စ ဒဿနံ နာမ၊ သစ္စာကို မြင်ခြင်းမည်
သည်။ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ကိလေသော၊
ကိလေသာတို့ကို။ အပ္ပဟိနေ၊ မပယ်အပ်သေးသော ကိလေသာတို့ကို။ ပဇ
ဟဘိ၊ ပယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ-တသို့ မဂ္ဂါဓိကာရော၊ ထိုမဂ်အရာ၌။ သစ္စဒဿနဿ၊ သစ္စာကို
မြင်ခြင်း၏။ အ ပုဗ္ဗာဘာဝေ၊ အသစ် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်၌။ ပေဠောပမံ
နာမ၊ ပြုခုပ် ဥပမာ မည်သည်ကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ကေဿ၊ တဦးသော
သူအား။ စတ္တာရော၊ လေးခုကုန်သော။ ရတနပေဠော၊ ရတနာထည့်သော
ပြုခုပ်တို့ကို။ သာရဂဗ္ဗေ၊ မြတ်သော ဥစ္စာထားရာ တို့ကိခန်း၌။

ဇောဇနာ။ ။သာရဂဗ္ဗေတိ ဥတ္တမဓနဋ္ဌပိတဋ္ဌာန ဂဗ္ဗေ။ ။၁၄၆-သု။

ဌပိတာ ကိရ၊ ထားအပ်ကုန်သတတ်။ သော၊ ထိုဥစ္စာရှင်သည်။ ရတ္ထိဘာဂေ၊
ညဉ့်အချိန်၌။ ပေဠောသု၊ တို့၌။ ဥပ္ပန္န ကိစ္စော၊ ဖြစ်သော ကိစ္စရှိသည် ဖြစ်၍။
ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဒီပံ၊ ကို။ ဇာလေတွာ၊ ညှိ၍။ ဒီပေနာ၊ သည်။ အန္ဓ
ကာရော၊ အမှိုက်မှောင်ကို။ ဝိဟတေ၊ ပျောက်အပ်သည်ရှိသော်။ ပေဠောသု၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလဒ

ပပြုပုံတို့သည်။ ပါကဋ ဘာဝံ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂတာသု၊ ရောက်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ တာသု၊ ထိုပပြုပုံတို့၌။ ကိစ္စံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒွါရံ၊ ကို။
 ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ ဂတော၊ သွား၏။ ပုန၊ တပန်။ အန္ဓကာရော၊ သည်။
 အဝတ္ထရိ၊ လွမ်းမိုး၏။ ဒုတိယဝါရေပိ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အကြိမ်၌၎င်း။
 တတိယဝါရေပိ၊ ၎င်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ အကာသိ၊ ၏။ စတုတ္ထဝါရေ၊
 စတုတ္ထ အကြိမ်၌။ ဒွါရေ၊ တံခါးကို။ ဝိဝဋ္ဌေ၊ ဖွင့်အပ်သည်ရှိသော်။ “အန္ဓ
 ကာရေ၊ ၌။ ပေဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ နပညာယန္တိတိ၊ မထင်ကုန် တကား”ဟု။
 ဝိမံသန္တဿေဝ၊ စုံစမ်းစဉ်လျှင်။ သူရိယော၊ နေသည်။ ဥဂ္ဂန္တိ၊ တက်၏။ “ဥဂ္ဂန္တိ
 တိပိ အတ္ထိ”။ သူရိယောဘာသေန၊ နေရောင်ဖြင့်။ အန္ဓကာရေ၊ သည်။
 ဝိဂတေ၊ ကင်းလတ်သော်။ ပေဋ္ဌာသု၊ တို့၌။ ကိစ္စံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊
 သွား၏။

တတ္ထ၊ ထို ကေဿကိရ-စသော ဥပမာ စကား၌။ ဝါ၊ တတ္ထပေဋ္ဌာဒိသု၊
 ထိုပပြုပုံ-စသည်တို့တွင်။ စတ္တာရော ပေဋ္ဌာဝိယ၊ လေးခုသော ပပြုပုံတို့ကဲ့သို့။
 စတ္တာရိ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ တာသု၊ ထို လေးခုသော
 ပပြုပုံတို့၌။ ကိစ္စေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဒွါရံ၊ ဝိဝဋ္ဌဏကာလော
 ဝိယ၊ တံခါးဖွင့်သော ကာလကဲ့သို့။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ်၏။ ဝါ၊ မဂ်၏ အကျိုးငှာ။ ဝိပဿနာဘိနိဟရဏ ကာလော၊ ဝိပဿနာသို့
 ရှေးရှုဆောင်သော ကာလကို။ ဝါ၊ ဝိပဿနာ အားထုတ်သော ကာလကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အန္ဓကာရဝိယ၊ အမှိုက်မှောင်ကဲ့သို့။ သစ္စတ္တာဒကတမံ၊ သစ္စာ
 လေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒီပေါဘာသော ဝိယ၊
 ဆီမီးရောင်ကဲ့သို့။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေါဘာသော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ရောင်
 ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အန္ဓကာရေ၊ သည်။ ဝိဟတေ၊ ပျောက်ကင်းသည်
 ရှိသော်။ တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ ပေဋ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ပါကဋတာဝေါဝိယ၊
 ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကဲ့သို့။ မဂ္ဂဉာဏဿ၊ အား။ သစ္စာနံ၊ တို့၏။ ပါကဋ
 ဘာဝေါ၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ မဂ္ဂဉာဏဿ၊ အား။
 ပါကဋာနိ၊ ထင်ရှားကုန်သော သစ္စာတို့သည်။ မဂ္ဂသမင်္ဂိဿ ပုဂ္ဂလဿ မဂ်နှင့်
 ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပါကဋာနေဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည် သာလျှင်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေဋ္ဌာသု၊ တို့၌။ ကိစ္စံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂတကာလော

စိတ္တုပ္ပါဒ - နိဂ္ဂဟနိဒ္ဒါ

72
A

အဋ္ဌသာလိနီမဂ္ဂကထာနိကာယ

ဝိယာကဲ့သို့။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဏာ၏။ အတ္တနာသည။ ပဟာတဗ္ဗကိလေသော
တို့ကို။ ပဇဟိတော။ ရှိ။ နိရုဒ္ဓ ကာလော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၎င်း။ ပုန။ တဖန်။
အန္ဓကာရာဝတ္ထရဏံ ဝိယာ။ အမှတ်မှောင်၏ လွမ်းမှီးခြင်းကဲ့သို့။ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထယ
ဝဋ္ဌ။ အထက်မဂ် သုံးပါး အပေါင်းသည် ဆတ်အပ်သော။ သစ္စန္ဒာဒကတမံ
ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ၎င်း။

ဒုတိယ ဝါရော ဌံ။ ဒွါရ ဝိဝရဏ ကာလော ဝိယာ ကဲ့သို့။ သကဒါဂါမိ
မဂ္ဂဏာ ၎င်း။ ဝိပဿနာဘိနိဟရဏ ကာလော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၎င်း။ ဒီပေါဘာ
သော ဝိယာကဲ့သို့။ သကဒါဂါမိ မဂ္ဂေါဘာသော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၎င်း။ ပေဋ္ဌာသု
တို့၌။ ကိစ္စံ။ ကို။ ကတော။ ပြု၍။ ဂတကာလောဝိယာ ကဲ့သို့။ သကဒါဂါမိ
မဂ္ဂဏာ ၎င်း။ အတ္တနာသည။ မဟာတဗ္ဗကိလေသော တို့ကို။ ပဇဟိတော။ ရှိ။
နိရုဒ္ဓ ကာလော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၎င်း။ ပုန။ တဖန်။ အန္ဓကာရာဝတ္ထရဏံ ဝိယာ
ကဲ့သို့။ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထယ ဝဋ္ဌ။ သော။ သစ္စန္ဒာဒကတမံကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ၎င်း။

တတိယ ဝါရော ဌံ။ ဒွါရ ဝိဝရဏ ကာလော ဝိယာ ကဲ့သို့။ အနာဂါမိ
မဂ္ဂဏာ ၎င်း။ ဝိပဿနာဘိနိဟရဏ ကာလော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၎င်း။ ပုန။ တဖန်။
ဒီပေါဘာသော ဝိယာ ကဲ့သို့။ အနာဂါမိ မဂ္ဂေါဘာသော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၎င်း။
ပေဋ္ဌာသု တို့၌။ ကိစ္စံ။ ကို။ ကတော။ ပြု၍။ ဂတကာလောဝိယာ ကဲ့သို့။ အနာ
ဂါမိ မဂ္ဂဏာ၏။ အတ္တနာသည။ ပဟာတဗ္ဗ ကိလေသောတို့ကို။ ပဇဟိတော။ ရှိ။
နိရုဒ္ဓကာလော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ပုန။ တဖန် အန္ဓကာရာဝတ္ထရဏံ
ဝိယာ ကဲ့သို့။ ဥပရိ အရဟတ္တမဂ္ဂဝဋ္ဌ။ သော။ သစ္စန္ဒာဒကတမံ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။
မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထ ဝါရော ဌံ။ ဒွါရ ဝိဝရဏ ကာလောဝိယာကဲ့သို့။ အရဟတ္တမဂ္ဂဏာ
၏။ ဝိပဿနာဘိနိဟရဏ ကာလော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၎င်း။ သူရိယဂ္ဂမန် ဝိယာ
ကဲ့သို့။ အရဟတ္တမဂ္ဂပုဂ္ဂေါ။ အရဟတ္တမဂ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၎င်း။ အန္ဓ
ကာရ ဝိမေန် ဝိယာ ကဲ့သို့။ အရဟတ္တ မဂ္ဂဏာ၏။ သစ္စန္ဒာဒကတမံကို။ ဝိနော
ဒနံကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ အန္ဓကာရော သည။ ဝိဟတော။ သော။ တဿ
ပုရိသဿ။ အား။ ပေဋ္ဌာနံ တို့၏။ ပါကဋ္ဌ ဘာဝေါဝိယာကဲ့သို့။ အရဟတ္တမဂ္ဂ
ဉာဏဿ။ အား။ စတုနံ။ ကုန်သော။ သစ္စာနံ။ ထို၏။ ပါကဋ္ဌဘာဝေါကို။
ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၎င်း။ ဉာဏဿ။ အား။ ပါကဋ္ဌာနိ။ ထင်ရှားကုန်သော သစ္စာတို့သည်။

ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ပါကဋ္ဌာ နေဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ပေဠာသု၊ တို့၌။ ကိစ္စံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂဓာ ကာလော ဝိယ၊
 ကဲ့သို့။ အရဟတ္တ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ သဗ္ဗ ကိလေသ ဝေပနံ၊ အလုံးစုံသော ကိ
 လေသာကို ကုန်စေခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ သူရိယုဂ္ဂမနတော၊ နေထွက်
 သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာလောကဿေဝ၊ အလင်း၏သာလျှင်။ ပဝတ္တိ
 ကာလော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အရဟတ္တ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဥပ္ပန္န ကာလတော၊ ဖြစ်သော
 ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပုန၊ တဖန်။ သစ္စန္ဓာဒက တမာဘာဝေါ၊ သစ္စာ
 လေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟ၏ မရှိခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ အပ်၏။
 သဒါ ကာလပဝတ္တိ၊ ကိုရည်၍ အာလောကဿေဝ ပဝတ္တိကာလော ဝိယ၊
 ကို ဆိုချေသလော။ ကြောင့်။

ပူလန္တိကာ။ ။ အာလောကဿေဝ ပဝတ္တိ ကာလော ဝိယာတိစိရဂ္ဂဝတ္တိ သန္ဓာ
 ယာတ။ ကေဒေသသာမညေန ဟိ ယထာဓိပေထေန ဥပမာ ဟောတိတိ။ ။
 ၀၀၉-သဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။ အာလောကဿေဝ ပဝတ္တိ ကာလောဝိယာတိ၊ ဟူသောစကား
 ကို၊ စိရ ပ္ပဝတ္တိ၊ ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာစရိယော၊ သည်။
 အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စ၊ မှန်၏။ ယထာ ဓိပေထေန၊ အကြင် အကြင် အလိုရှိအပ်
 သော။ ကေဒေသ သာမညေန၊ တစိတ်တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပမာ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

အနုဒီကာ။ ။ ကေဒေသ၊ ၀။ ဥပမာ ဟောတိ၊ န သဗ္ဗ သာမညေန၊ ဣတရထာ
 သူရိယတ္တင်္ဂမနေ အန္တကာရာဝတ္တရဏံ ဝိယ အဂ္ဂမဂ္ဂတိရောဓာနေ သစ္စပ္ပဒိန္ဒြာဒ
 ကတမပ္ပဝတ္တိ အာပဇ္ဇေယျာတိ အဓိပ္ပါယော။ ။ ၀၂၅-သဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ ကေဒေသ သာမညေန၊ တစိတ်တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပမာ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗ သာမညေန၊ အလုံးစုံတူသော အားဖြင့်၊ ဥပမာ၊
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတရထာ၊ တစိတ်တူသည်မှတစ်ပါး အလုံးစုံ တူသည်
 ရှိသော်။ သူရိယတ္တင်္ဂမနေ၊ နေဝင်သည် ရှိသော်။ အန္တကာရာဝတ္တရဏံ ဝိယ၊
 အမှတ်တိုက်၏ လွှမ်းမိုးခြင်း ကဲ့သို့။ အဂ္ဂမဂ္ဂ တိရောဓာနေ၊ အရဟတ္တမဂ်၏
 ကွယ်ချုပ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သစ္စပ္ပဒိန္ဒြာဒက တမ ပ္ပဝတ္တိ၊ သစ္စာကိုဖုံး
 လွှမ်း တတ်သော မောဟ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ ဒီကာဆရာအလိုတည်း။

ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ သစ္စဒဿနဿ၊ သစ္စာကိုမြင်
 ခြင်း၏။ အပုဗ္ဗာဘာဝေ၊ အသစ်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်၌။ ဩပမ္ပံ၊ ဥပမာတည်း။

၅၆၄

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

“**ဇီ-ဆန္ဒ၊ ပုန်၏၊ ဒိဋ္ဌက မေဝ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည် မြင်အင်ပြီးသော**
အဋ္ဌာကိုသာလျှင်။ ဥပရိ မဂ္ဂတ္ထယံ၊ သည်။ ပဿတိ၊ ၏။ ကိလေသေ ပန
အညေ အညော ပဗဟတီတိ တ္ထေ၊ ဌ်”။ ခါရောပမံနာမ၊ ဆပ်ပြာ ဥပမာမည်
သည်ကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ကော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကိလိဋ္ဌ ဝတ္ထံ၊
ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ကို။ ရဇကဿ၊ ကဝါသည်အား။ အဒါသိ၊ ဖွပ်စိမ့်သော
ငှာအပ်၏။ ရဇကော၊ သည်။ ဦသခါရံ၊ မြေပေါက်ဆပ်ပြာ။ ဆာရိယ ခါရံ၊
ပြာကို စစ်၍ယူအပ်သောဆပ်ပြာ။ ဂေါမယ ခါရံ၊ နွားချေးဆပ်ပြာ။

အဋ္ဌာဇောရဏံ၊ မြင်းချေး စသော ဆပ်ပြာဖြစ်ကောင်းသရွေ့ ဝေါယေဌ်
ဝင်သည့်။

ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော ခါရေ၊ သုံးခုသော ဆပ်ပြာတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။
ခါရေဟိ၊ တို့သည်။ ခါဒိတ ဘာဝံ၊ စားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။
ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ လျှော်၍။ သြဋ္ဌာရိကော ဋ္ဌာရိက လေ၊ ရုန့်ရင်း၊
ရုန့်ရင်းသော အညစ်အကြေးကို။ ပဝါဟေသိ၊ ထုတ်၏။ တတော၊ ထို နှောင်မှ။
“န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။
တထေဝ ခါရေ၊ ထိုသုံးထွေသော ဆပ်ပြာတို့ကိုသာလျှင်။ ဒတွာ၊ ပေး၍။
ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုရုန့်ရင်း၊ ရုန့်ရင်းသော
အညစ်အကြေးအောက်မှ။ နာတိသက္က ထရံ၊ မသိမ်မွေ့လွန်းသော။ မလံ၊ ကို။
ပဝါဟေသိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ “န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သေး”။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ထတိယမ္ပိ၊ လည်း။ တေခါရေ၊ တို့ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။
ဝိက္ခာလေတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုရုန့်ရင်း၊ ရုန့်ရင်းသော အညစ်အကြေး
အောက်။ အတိ သက္ကထရံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော။ မလံ၊ ကို။ ပဝါဟေသိ၊ ၏။
တတော၊ မှ။ “န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုတ္ထမ္ပိ၊
လည်း။ တေ ခါရေ၊ တို့ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဝိက္ခာလေတွာ၊
၍။ အံသု အပ္ပန္နရဂတမ္ပိ၊ ချည်မျှင်အတွင်း၌ တည်သည်လည်း ဖြစ်သော။
နိဿသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ မလံ၊ ကို။ ပဝါဟေတွာ၊ ၍။ သာမိကဿ၊ အား။
အဒါသိ၊ အပ်၏။ သော သာမိကော၊ ထိုအဝတ်ရှင်သည်။ ဂန္ဓကရဏ္ဍကော၊
နံသာဖြင့် ထုံအပ်သော ကြုတ်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတကာလေ၊
အလိုရှိသော၊ အလိုရှိသော ကာလ၌။ ပရိဒဟတိ၊ ဝတ်ရုံ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

တတ္ထ၊ ထို“ကော ပုရိသော”စသော ဥပမာစကား၌။ ဝါ၊ တတ္ထကိလိဋ္ဌ
 ဝတ္ထာဒီသု၊ ထို့တွင်။ ကိလိဋ္ဌဝတ္ထံဝိယ၊ ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ကဲ့သို့။ ကိလေသာ
 နဂတံ၊ ကိလေသာသို့အစဉ်လိုက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တိဝိဓ
 ခါရ ခါနကာလော ဝိယ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော ဆပ်ပြာကိုပေးရာကာလ
 ကဲ့သို့။ တီသု အနုပဿနာသု၊ သုံးပါးသော အနိစ္စာနုပဿနာ၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ၊
 အနတ္တာနုပဿနာတို့၌။ ကမ္မပ္ပဝတ္ထန ကာလော၊ စီးဖြန်းခြင်း အမှုကိုဖြစ်သော
 ကာလကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ လျော်၍။
 သြဋ္ဌာရိကော ဋ္ဌာရိက မလပ္ပဝါဟနံ ဝိယ၊ ရှုန်ရင်း၊ ရှုန်ရင်းသော ချေးကို
 ထုတ်ခြင်းကဲ့သို့။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သည်။ ပဉ္စ ကိလေသ ခေပနံ၊
 ငါးပါးသော ကိလေသာကို ကုန်စေခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဒုတိယဗ္ဗိ
 လည်း။ တေသံ ခါရာနံ၊ ထိုသုံးပါးသော ဆပ်ပြာတို့ကို။ အနုပ္ပဒါနံ ဝိယ၊
 တဖန်ပေးခြင်းကဲ့သို့။ “ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်
 ကြယ်သေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သို့နုလုံးသွင်း၍။ တာသု ယေဝ တီသု အနုပဿနာသု၊
 ထိုသုံးပါးလျှင် ဖြစ်သော အနုပဿနာတို့၌။ ကမ္မပ္ပ ဝတ္ထနံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို
 ဖြစ်စေခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တတော၊ ထိုရှုန်ရင်း၊ ရှုန်ရင်းသော
 အညစ် အကြေးအောက်။ သဏ္ဍတရ မလပ္ပဝါဟနံ ဝိယ၊ သိမ်မွေ့သော
 အညစ် အကြေးကို ထုတ်ခြင်းကဲ့သို့။ သကဒါဂါမိ မဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိ
 မဂ်ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ သြဋ္ဌာရိက သံယောဇန ဒွယ ခေပနံ၊ ရှုန်ရင်း
 သော သံယောဇဉ် နှစ်ပါးတို့ကို ကုန်စေခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ “ဝတ္ထံ၊
 အဝတ်သည်။ န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နုလုံး
 သွင်း၍။ ပုန၊ တဖန်။ ခါရတ္ထယ ဒါနံ ဝိယ၊ သုံးပါးသော ဆပ်ပြာကိုပေးခြင်း
 ကဲ့သို့။ “ဣဒံ စိတ္တံ၊ သည်။ န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နုလုံး
 တာသု ယေဝ တီသု အနုပဿနာသု၊ တို့၌သာလျှင်။ ကမ္မပ္ပဝတ္ထနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 ၏။ တတော၊ ထိုရှုန်ရင်းသော အညစ်အကြေးအောက်။ သဏ္ဍတရ မလပ္ပ
 ဝါဟနံ ဝိယ၊ သိမ်မွေ့သော အညစ်အကြေးကို ထုတ်ခြင်းကဲ့သို့။ အနာဂါမိ
 မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အဏုသဟ ဂတ သံယောဇန ဒွယ ခေပနံ၊ သိမ်
 မွေ့သော သဘောနှင့် တကွဖြစ်သော သံယောဇဉ် နှစ်ပါးကို ကုန်စေခြင်းကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဝတ္ထံ၊ သည်။ န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သေး”။ ဣတိ၊ ဤ။ ပုန၊ ဖန်။

ခါရတ္တယ ဒါနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ “ဣဒံ စိတ္တံ သဉ္ဇန္တိ။ န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သေး”။
 ဣတိ။ သို့။ တာသု ယေဝ တီသု အနုပဿနာသု၊ တို့၌သာလျှင်။ ကမ္မပ္ပဝတ္တနံ၊
 ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ တတော၊ မှ။ ဝိက္ခာလနေန၊ လျော်သဖြင့်။ အံသု အပ္ပန္နရ
 ဂတေ၊ ရျဉ်မျှင်အတွင်း၌ တည်ကုန်သော။ မလေ၊ တို့ကို။ ပဝါဟနံဝိယ၊
 ထုတ်ခြင်းကဲ့သို့။ အရဟတ္တ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အဋ္ဌန္တံ၊ ကုန်သော။
 ကိလေသာနံ၊ တို့ကို။ ဧဝံတတော၊ ကုန်စေသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၎င်း။
 ပရိသုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သော။ ရဇတ ပဋ္ဌ သဒိသဿ၊ ငွေပြားအဆင်းနှင့်
 တူသော။ ဂန္ဓ ကရုဏ္ဏကော နံသာဖြင့် ထုံအပ်သော ကြုတ်၌။ နိက္ခိတ္တဿ၊
 ထားသော။ ဝတ္တဿ၊ ကို။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတက္ခန္ဓော၊ ၌။ ပရိဒဟနံ ဝိယ၊ ဝတ်ရုံခြင်း
 ကဲ့သို့။ ပရိသုဒ္ဓဿ၊ သော။ ခိဏာသဝ စိတ္တဿ၊ ကို။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတက္ခန္ဓော၊ ၌။
 ဖလသမာပတ္တိ ဝိဟာရေန၊ ဖလသမာပတ် ထည်းဟူသော ဝိဟာရဖြင့်။ ဝိတိ
 နာမနံ၊ လွန်စေခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ “အညော
 အညော ကိလေသေ ပဇဟတိ” တိဇတ္ထ၊ ၌။ ဩပမ္ပံ၊ ဥပမာစကားတည်း။
 စ-သဗ္ဗံ၊ မှန်၏။ “သေယျထာပိ။ ပ။ သမုဋ္ဌတိ ဝစ္စတိ” တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ
 ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ မဇ္ဈိမ နိကာယေ၊ ၌။ မူလ
 ပရိယာယ မဂ္ဂေ၌။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သေယျထာပိ၊ ဤဆိုလည်း ဖြစ်ရာ၏ဟု ကြံအပ်
 သော ဥပမာစကား မည်သည်ကား။ ဧတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ သံကိလိဋ္ဌံ၊
 ညစ်နွမ်းသည်။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ ချေးလိမ်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တမေနံ၊
 ထိုအဝတ်ကို။ သာမိကာ၊ တို့သည်။ ရဇကဿ၊ အား။ အနုပဒဇေယျု၊ အပ်
 ကုန်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ရဇကော၊ ကဝါသည်သည်။ ဥိသေဝ ဝါ၊
 မြေပေါက်ဆပ်ပြာ၌၎င်း။ ခါရေဝါ၊ သမင်စာ၊ စသည်ကို မီးဖုတ်၍ ပြာ
 ပြုအပ်သော ဆပ်ပြာ၌၎င်း။ ဂေါမယေဝါ၊ နွားချေးဆပ်ပြာ၌၎င်း။
 သမုဒ္ဓိတွာ ကိလေဒေတွာ၊ ဆုတ်နှစ် နယ်မေ့၍။ အစ္စ္စေ၊ ကြည်သော။
 ဥဒကော၌၊ ဝိက္ခာလေတိ၊ လျော်၏။ တံဝတ္ထံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်။
 ပရိယောဒါတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြူစင်သည်။ ကိဉ္ဇာပိဟောတိ၊ အကယ်၍
 ကားဖြစ်၏ရှင်။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ အဿ ဝတ္တဿ၊ ၎င်း။
 အ သမူဟတော၊ မထုတ်မနုတ်အပ်သေးသော။ အဏု သဟ ဂတော၊

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

သိမ်မွေ့သော သဘောနှင့် ထကူ ဖြစ်သော။ ဦးသ ဂန္ဓော ဝါ၊ မြေပေါက်
ဆပ်ပြာနံ့သည်၎င်း။ ခါရ ဂန္ဓော ဝါ၊ သမင်စာ၊ စသည်ကို မီးဖုတ်၍ပြု
အပ်သော ဆပ်ပြာနံ့သည်၎င်း။ ဂေါမယ ဂန္ဓော ဝါ၊ နွားချေးဆပ်ပြာနံ့
သည်၎င်း။ ဟောတိ ယေဝ၊ ရှိသေးသည်သာတည်း။ တမေနံ ဝတ္ထံ၊ ထို
ဇာတိ ချပြီးသော အဝတ်ကို။ ရလကော၊ သည်။ သာမိကာနံ၊ ထိုအား။
မေတိ၊ အပ်၏။ တမေနံ ဝတ္ထံကို။ သာမိကာ၊ ထိုသည်။ ဂန္ဓ ပရိဘာ ဝိတေ၊
နံ့သာဖြင့် ထုံအပ်သော။ ကရဏ္ဍကေ၊ ခွံ။ ပက္ခိပန္နိ၊ ထည်ကုန်၏။ အဿ
ဝတ္ထဿ၊ ၎င်း။ အ သမူဟတော၊ သော။ အဏု သဟ ဂတော၊ သော။ ဦးသ
ဂန္ဓော ဝါ၊ မြေပေါက်ဆပ်ပြာနံ့ မူလည်းဖြစ်သော။ ခါရဂန္ဓော ဝါ၊
သမင်စာ၊ စသည်ကို မီးဖုတ်၍ပြုအပ်သော ဆပ်ပြာနံ့ မူလည်းဖြစ်သော။
ဂေါမယ ဂန္ဓော ဝါ၊ နွားချေး ဆပ်ပြာနံ့ မူလည်းဖြစ်ထသော။ ယောပိ
ဂန္ဓော၊ အကြင် အနံ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဧသောပိ ဂန္ဓော၊ ထို
အနံ့သည်လည်း။ သမုတ္တုတံ၊ အကြွင်းမဲ့ ထုတ်နုတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊
ဧကန်၏သို့။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧဝ မေဝ ခေါ၊ ဤ အတူလျှင်။
အရိယ သာဝကဿ၊ အား။ ဝါ၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဩရမ္မာဂိယာနိ၊
ကာမဂုဏ်ဟူသော အောက်အဘို့၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာ
နိတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ပတိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိ ဘဝန္တိ၊
အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်၏ရှင်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ အဿ
အရိယ သာဝကဿ၊ အား။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။
အသမူဟတော၊ မထုတ်မနုတ်အပ် သေးသော။ အဏု သဟ ဂတော၊
သော။ အသ္မိတိမာနော၊ အသို့၊ ဟူသောမာန သည်၎င်း။ အသ္မိတိ ဆန္ဓော၊
အသို့ ဟူသော တဏှာသည်၎င်း။ အသ္မိတိ အနုသယော၊ သည်လည်း
ကောင်း။ ဟောတိ ယေဝ၊ ရှိသေးသည်သာတည်း။

မူလ ဋီကာ။ ။ ဆန္ဓောတိ တဏှာ။ အနုသယောတိ တဏှာမာနာနုသယော စ။ ။
၁၀၉-ဆဋ္ဌ။

72
B

သော အရိယ သာဝကော၊ သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊
အခါ၌။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿိ၊
ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ သဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိရဟတိ၊

နေ၏။ ရှုပ်၊ ရုပ်သည်။ ဣတိ ဣဓံ ဣတ္ထကံ၊ ဤ ဘူထရုပ်ဥပါဒါရုပ်မျှသာ
 တည်း။ ဣတော၊ ဤ ဘူထရုပ် ဥပါဒါရုပ်ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ရှုပ်၊ ရုပ်
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ထည့်)၊ ရှုပ်ပေ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းကား။
 ဣတိ ဧသော ဣတ္ထကော၊ ဤမျှသာတည်း။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဣတိ
 အယံ ဣတ္ထကော၊ ဤမျှသာတည်း။ သညာ၊ သည်။ ဣတိ အယံ ဣတ္ထကော၊
 ဤမျှ သာတည်း။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဣတိ ဣမေ ဣတ္ထကော၊ ဤမျှ တို့သည်
 သာတည်း။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဣတိ ဣဓံ ဣတ္ထကံ၊ ဤမျှသာတည်း။ ဝိညာ
 ဏဿ၊ ၎င်း။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းကား။ ဣတိ ဧသော ဣတ္ထကော၊
 ဤမျှသာတည်း။ ဝိညာဏဿ၊ ၎င်း။ အတ္တဂံမော၊ ရှုပ်ကြောင်းကား။
 ဣတိ ဧသော ဣတ္ထကော၊ ဤမျှသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒယဗ္ဗယာ
 နုပဿိ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊
 တို့၌။ ဥဒယဗ္ဗယာ နုပဿိနော၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ
 ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ အရိယ သာဝကဿ၊ အား။
 ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ အသမူဟတော၊ သော။
 အဏု သဟ ဂတော၊ သော။ ယောပိ အသ္မိတိ မာနော၊ သည်၎င်း။
 ယောပိ အသ္မိတိဆန္ဒော၊ သည်၎င်း။ ယောပိ အသ္မိတိ အနုထယော၊ သည်
 လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

၅၇၀။ ရှေး၌ 'တဿ' ရှိပြီးရကား ယောပိဿ ၌ 'အဿ'ကား...ဝေဂါ
 လင်္ကာရသာတည်း။

သောပိ၊ ထိုအသို့ ဟူ၍ဖြစ်သော မာန အသို့ ဟူ၍ ဖြစ်သော ဆန္ဒအသို့၊
 ဟူ၍ဖြစ်သော အနုထယ၊ သည်လည်း။ သမုတ္တိ၊ တံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောမဂ်တို့တွင်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊
 သည်။ စိတ္တဂံဝသေန၊ စိတ်၏အစိတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇနက ပါပဓမ္မဟိ၊
 ဖြစ်လတံ့ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
 အကုသလစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။

စေတသိက်သည် စိတ်၏ အစိတ်ဟုတ်ခဲ့တကား။ အထူးကြောင့် "စိတ္တဂံဝသ
 န"ဟု ဆိုရသနည်းဟူမူ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

၅၆၉

ပုဒေဒိဏာ။ ။ နိဂုန္တရံ ဝဝတ္ထဓာနေ ပိတ္ထေ တဿ ထံကိယေသ ဝေါဒါနကရာ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇာ စေတသိတာ ဥပ္ပဗ္ဗဓာနာ တဿင်္ဂဘူတာ အဝယဝါရိယ ယောက္ခိတိ စိတ္တင်္ဂဝေသနာတိ ဝုတ္တံ။

ဒီကာအနက်။ ။ နိဂုန္တရံ၊ ခြေတိ၊ ပိတ္ထေ၊ စိတ်သည်။ ဝဝတ္ထဓာနေ၊ မြစ်သည်ရှိ သော်။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ ထံကိယေသဝေါဒါနကရာ၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ မြစ် မြင်းထို မြတ်တော်ကုန်သော။ သာဝဇ္ဇာ နဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိသည်၊ အပြစ်မရှိသည် မြစ်ကုန်သော။ စေတသိတာ၊ စေတသိတ်ထိုသည်။ ဥပ္ပဗ္ဗဓာနာ၊ မြစ်ကုန်သည် ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ အင်္ဂဘူတာ၊ အစိတ်ဖြစ်၍ မြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝယဝါရိယ၊ အစိတ်ထိုကုထို၊ ယောက္ခိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်၊ စိတ္တင်္ဂဝေသနာတိ၊ ဟူ၍၊ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။

အနုဒီကာ။ ။ အဝယဝါရိယ ယောက္ခိ၊ ယေန တေ စေတသိတိယုတ္တာ ပိတ္ထဿ တေတိစ စေတသိကဓတိ အာပိနာ ဝုဂ္ဂန္တိ။ န ဝန ဖဿိတာတိ အာပိနာတိ ဝဂ္ဂဗ္ဗံ။

အနုအနက်။ ။ အဝယဝါရိယ၊ အစိတ်ထိုကုထို၊ ယောက္ခိ၊ ကုန်၏။ ယေန၊ အကြင် အစိတ်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုတရားတို့ထို၊ စေတသိ၊ ဌံ၊ နိယုတ္တာ၊ ယုဂ္ဂိကုန် ၎င်း။ ဇုတိစ၊ ဤထိုသော အနက်ကြောင့်၎င်း။ ပိတ္ထဿ၊ ၎င်း။ စေတ၊ ဤတရားတို့ တည်း။ ဇုတိစ၊ ကြောင့်၎င်း။ စေတသိကဓ၊ ဝည့်ကုန်၏။ ဇုတိအာပိနာ၊ မြင်း၊ ဝုဂ္ဂန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝန၊ ထိုမှတပါး။ ဖဿိတာတိအာပိနာ၊ ဤထိုသေည့်ခြင်း၊ န ဝုဂ္ဂန္တိ၊ ကုန်၊ ဇုတိ၊ ဤထို၊ ဝဂ္ဂဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ စိတ္တင်္ဂဝေသနာ၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပဗ္ဗနက ပါပ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဓမ္မ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဓေါမနဿသဟဂတ စိတ္တာနိ၊ ထိုသည်။ တနကာနိ၊ ခေါင်းပါးကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏။ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ သမ္ပယုတ္တကဓမ္မေဟိ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော တရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ တာနိယေဝစိတ္တာနိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဓေါသမူ စိတ်တို့ကိုသာလျှင်။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ စိတ္တင်္ဂဝေသနာ၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပဗ္ဗနက ပါပဓမ္မေဟိ၊ ထိုနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ အကုသလစိတ္တာနိ၊ ထိုကို။ ပဟိယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒွါဒသန္တံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံအကုသလစိတ္တာနံ၊ ထိုကို။ ပဟိနကာလတော၊ ပယ်သော ကာလမှ။ ပဉ္စယ၊ စ၍။ ခိဏာသံဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊ ၎င်း။ စိတ္တင်္ဂ ဝေသနာ၊ ဖြင့်။ ပုန၊ တပန်း။ ပစ္စတော၊ နောက်၌။ ပဝတ္တနက ကိလေသော နာမ၊ ဖြစ်လတ်သော ကိလေသာ မည်သည်။ နတ္ထိံ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ် အပ်၏။

စိတ္တုပ္ပါဒ - အနုအနက်

တကြ၊ ထိုလေးပါးသောမဂ်ဖြင့် တဆဲ့နှစ်ပါးသော အကုသိုလ်ကိုပယ်ရာ
 နှိ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။ သြပမ္ပံ၊ ဥပမာစကားတည်း။ ကော၊ တဦး
 သော။ မဟာရာဇော၊ မြတ်သောမင်းသည်။ ဝါ၊ မင်းတကာတို့ ပူဇော်ထိုက်
 သောမင်းသည်။ ပစ္စန္ဓေ၊ ပြည်စွန်၌။ အာရက္ခံ၊ မူးမတ် အစောင့်အရှောက်
 ကို။ ဒတွာ၊ ရှိ။ မဟာနဂရေ၊ မြို့မ၌။ ဣဿရိယံ၊ မင်းစည်းစိမ်ကို။ အနု
 ဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။ ဝသတိကိရ၊ နေသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ
 မဟာရညော၊ မင်း။ ပစ္စန္ဓော၊ တိုင်းစွန်နေပုဒ်သည်။ ကပ္ပိတော၊ သောင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ မင်း။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဒွါဒသ စောရဇေဋ္ဌကော၊
 တကျိပ်နှစ်ယောက်သော ခိုးသူကြီးတို့သည်။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်
 သော။ ပုရိသ သဟဿေဟိ၊ ယောက်ျားအထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ ရဋ္ဌံ၊
 တိုင်းနိုင်ငံကို။ ဝိလုပ္ပန္တိ၊ လှယ်ကုန်၏။ ပစ္စန္ဓဝါသိနော၊ တိုင်းစွန် နေပုဒ်၌
 နေကုန်သော။ မဟာမတ္တာ၊ တို့သည်။ “မဟာရာဇမင်းမြတ်။ ပစ္စန္ဓော၊ သည်။
 ကပ္ပိတော၊ သောင်းကျန်းသည်။ ဟောတိ၊ မင်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညော၊ အား။
 ပဟိတိံ သု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ “ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်။ စောရေ၊
 ခိုး ဘုတို့ကို။ ဂဏှထ၊ ပမ်းကြကုန်လော။ အဟံ၊ ဝါသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။
 ကတ္တဗ္ဗံ၊ ဆုလာတ်ပေးဘွယ် ကိစ္စကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိတိံ၊ စေ၏။ တေမဟာမတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဌမ
 သမ္ပဟာရေန၊ ရွေးဦးစွာ စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်။ အနေကေဟိ၊ ကုန်သော။ ပုရိသ
 သဟဿေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ ပဉ္စ စောရဇေဋ္ဌကော၊ ငါးဦးသော
 ခိုးသူကြီးတို့ကို။ ဗာထယိံ သု၊ သတ်ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ သတ္တ
 နော၊ ရုနစ်ဦးသော ခိုးသူတို့သည်။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပရိ
 ဝါရေ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့။ ပဝိသိံ သု၊ ဝင်ကုန်၏။
 အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ရညော၊ မင်းအား။
 ပေသယိံ သု၊ လျှောက်ကုန်၏။

ရာဇော၊ မင်းသည်။ “တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ကတ္တဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်
 သော အပ္ပမာ၊ လျှောက်ပတ်သော ဆုလာတ်ပေးဘွယ်ကို။ အဟံ၊ ဝါသည်။
 ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့။ တေပိစောရေထို့ကိုလည်း။ ဂဏှထ၊ ပမ်းကြကုန်”။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ နေ၊ ဆုတော်၊ ထားတော်ကို။ ပဟိတိံ၊ ပိုစေ၏။ တေ မဟာမတ္တာ၊

တို့သည်။ ဒုတိယ သမ္ပဟာရေန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မ စောရ
 ဇေဋ္ဌကော တို့ကို။ ပဟရိံ သု၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသော ခိုးသူ
 တို့၏။ ပရိဝါရေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒုပ္ပလေ၊ အားနည်းသည်တို့ကို။ အကံသု၊
 ပြုကုန်၏။ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ခိုးသူတို့သည်လည်း။ ပလာယိတွာ၊
 ပြေး၍။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့။ ပဝိသိံ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ တပ္ပိပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကိုလည်း။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့ဆန္ဒ။ ရညော၊ မင်းအား။ ပေဿယံ သု၊
 စေလျှောက်ကုန်၏။

ပုန၊ တဖန်။ ရုဇာ၊ မင်းသည်။ “ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်။ စောရေ၊ ခိုးသူ
 တို့ကို။ ဂဏန္တု၊ ဖမ်းကုန်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓနံ၊ ကို။ ပဟိဏိ၊ ၏။ တေ
 မဟာမတ္တာ၊ တို့သည်။ တတိယ သမ္ပဟာရေန၊ ဖြင့်။ သဟာယ ပုရိသေဟိ၊
 အဘော် ယောက်ျားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ ဓမ္မ စောရ ဇေဋ္ဌကောတို့ကို။ ဃာတ
 ယိတွာ၊ သတ်၍။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထို အကြောင်းကို။ ရညော၊ မင်းအား။ ဓေသ
 ယံ သု၊ စေလျှောက်ကုန်၏။

ပုန၊ တဖန်။ ရုဇာ၊ မင်းသည်။ “အဝသေသေ၊ ကြွင်းကုန်သော။ စေရေ၊
 ခိုးသူတို့ကို။ ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်။ ဂဏန္တု၊ ဖမ်းကုန်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဓနံ၊ ကို။ ပေသေသိ၊ ၏။ တေ မဟာမတ္တာ၊ တို့သည်။ စတုတ္ထ သမ္ပဟာရေန၊ ဖြင့်။
 သ ပရိဝါရေ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ စောရ ဇေဋ္ဌကောတို့ကို။ ဃာတယံ သု၊ ကုန်၏။
 ဒွါဒသန္တံ၊ ကုန်သော။ စောရဇေဋ္ဌကာနံ၊ တို့ကို။ ဃာတိတ ကာလတော၊
 သတ်သော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ စောရော
 နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်တို့သည်။ ခေမာ၊ ဘေးမရှိကုန်
 သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို။ နစ္စန္ဒာ မညေ-နစ္စန္ဒာ
 ဝိယ၊ ကစေကုန်၏သို့။ “နစ္စန္ဒာတိပိ အတ္ထိ”။ ဝိဟရန္တိ၊ ကြောင့်ကြမနေ
 ကုန်၏။ ရုဇာ၊ မင်းသည်။ ဝိဇိတ သင်္ဂါမေဟိ၊ အောင်အပ်ပြီးသော ဇစ်ရှိ
 ကုန်သော။ ယောဓေဟိ၊ သူရဲတို့သည်။ ပရိဇုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။
 ပါသာဒ ဝရဂတော၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်၌ တည်လျက်။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊
 ကို။ အနုသဝိ၊ ခံစား၏။

တတ္ထာထိ “ကော ကိရ” စသော ဥပမာ၌။ မဟန္တော၊ ပူဇော်ထိုက်သော။
 ရုဇာ ဝိယ၊ မင်းကဲ့သို့။ ဓမ္မ ရုဇာ၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညု

ရှင်တော်ဘုရားကို။ ဒဋ္ဌဗျော၊ မှတ်အပ်၏။ ပစ္စန္ဓဝါသိနော၊ ပစ္စန္ဓရစ်၌ နေကုန်
 သော။ အမစ္စာဝိယ၊ အမတ်တို့ကဲ့သို့။ ယောဂါဝရော၊ ယောဂါဝရေ ဖြစ်ကုန်
 သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗျော၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။
 ဒွါဒသ စောဒ ဇေဋ္ဌကာဝိယ၊ တကျိပ်နှစ်ယောက်သော ခိုးသူကြီးတို့ကဲ့သို့။
 ဒွါဒသ အကုသလ စိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဒဋ္ဌဗျောနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။
 သဟာယာ၊ ကုန်သော။ အနေကသဟဿ ပုရိသာဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ စိတ္တင်
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇနက ပါပဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဒဋ္ဌဗျော၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ရဇညော၊
 မင်း၏။ “ပစ္စဒန္တာ၊ သည်။ ကပ္ပိတော၊ သောင်းကျန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗဟိတ ကာလော၊ ဝိယ၊ စေလျှောက်သော ကာလကဲ့သို့။
 အာရမ္မဒဏှံ၊ ကိလေသေသု၊ ကိလေသတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်
 ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေအား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။
 ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစနကာ
 လော၊ လျှောက်သောကာလကို။ ဒဋ္ဌဗျော၊ မှတ်အပ်၏။ “ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်။
 စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဂဏန္တု၊ ကုန်လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓနဒါနိဝိယ၊
 ဆုလာဘ်ပေးခြင်းကဲ့သို့။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။
 နိဂ္ဂဏှ၊ နှိပ်လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မရဇညော၊ ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနာဇိက္ခနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို ကြားခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗျော၊ မှတ်အပ်၏။ သပရိဝါရာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒစောရ
 ဇေဋ္ဌကာနံ၊ တို့ကို။ ဃာတိတကာလောဝိယ၊ သတ်သော ကာလကဲ့သို့။
 သာတာပတ္တိ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သသမ္ပယုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒအကုသလ
 စိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗျော၊ မှတ်အပ်၏။

ပုန၊ တဖန်။ ရဇညော၊ မင်းအား။ ပငတ္ထိပေသနိဝိယ၊ အဖြစ်သနစ်ကို
 ကြားလျှောက်ခြင်းကဲ့သို့။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ အား။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏာရောစနံ၊
 ရသော ကျေးဇူးကို ကြားခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗျော၊ မှတ်အပ်၏။ “သေသကေစ၊
 ကြွင်းသော ခိုးသူတို့ကိုလည်း။ ဂဏန္တု၊ ကုန်လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုန၊ တဖန်။
 ဓနဒါနိဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သကဒါမိမဂ္ဂဿ၊ ၏။
 ဝိပဿနာစိက္ခနံ၊ ဝိပဿနာကိုကြားခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗျော၊ မှတ်အပ်၏။ ဒုတိယသမ္ပ
 ဟာရေန၊ ဖြင့်။ သပရိဝါရာ၊ ကုန်သော။ ဒိန္နံစောရဇေဋ္ဌကာနံ၊ တို့၏။ ဒုဗ္ဗလိ
 ကရဏိဝိယ၊ အားနည်းအောင် ပြုခြင်းကဲ့သို့။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ သကဒါ

ဂါမိမဂ်ဖြင့်။ သသမ္ပယုတ္တောနံ၊ ကုန်သော။ ဒိန္နံဒေါမနဿစိတ္တာနံ၊ တို့၏။
တနုဘာဝံကရဏံ၊ မီးသည့်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပုန၊ တပနံ။ ရရညာ၊ မင်းအား။ ပဝတ္ထိပေသနံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏာရောစနံ၊ ရအပ်သောကျေးဇူးကို ကြား
ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ “ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။
ဂဏန္တု၊ ကုန်လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တပနံ။ နဒဒါနံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဘဂ
ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အနာဂါမိမဂ္ဂဿ၊ အနာဂါမိမဂ်၏။ ဝိပဿနာ
စိက္ခနံ၊ ဝိပဿနာစိက္ခနံ။ ဝိပဿနာကို ကြားခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တတိယသမ္ပဟာ
ရေန၊ ဖြင့်။ သပရိဝါရာနံ၊ ကုန်သော။ ဒိန္နံစောရ ဇေဋ္ဌကာနံ၊ တို့ကို။ ဗာတနံဝိယ၊
ကဲ့သို့။ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ သသမ္ပယုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။
ဒိန္နံဒေါမနဿ စိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပုန၊ တပနံ။ ရရညာ၊ မင်းအား။ ပဝတ္ထိပေသနံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တထာ
ဂတဿ၊ အား။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏာရောစနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ “ဝိဿဋ္ဌာ၊
လွတ်လွတ်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဂဏန္တု၊ ကုန်လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊
တပနံ။ နဒဒါနံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊
၏။ ဝိပဿနာစိက္ခနံ၊ ဝိပဿနာကို ကြားခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ စတုတ္ထသမ္ပဟာ
ရေန၊ ဖြင့်။ သပရိဝါရာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒစောရ ဇေဋ္ဌကာနံ၊ တို့ကို။
ဗာတိတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဇနပဒဿ၊ ၏။ ခေမကာလောဝိယ၊
ဘေးကင်းသော ကာလကဲ့သို့။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သသမ္ပယုတ္တေသု၊
ကုန်သော။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ အကုသလစိတ္တေသု၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗိနေသု၊
ပယ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒွါဒေသန္တံ၊ ကုန်သော။ အကုသလစိတ္တာနံ၊ တို့ကို။
တို့၏။ ပဟိနကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပုန၊ တပနံ။ စိတ္တဂံဝသေန၊
ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နကဿ၊ သော။ အကုသလဓမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ဓမ္မ၏။ အဘာဝေါ၊
မရှိခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဝိတိတထဂါမဿ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စပ်ရှိသော။
အမစ္စဂဏပရိဝုတဿ၊ အမတ်အပေါင်း ခြံရံအပ်သော။ ရရညာ၊ မင်း၏။
ဝရပါသာဒေါ၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်၌။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ ကြီးစွာသော
မင်းရည်းစိမ်းကို။ အနုဘဝနံဝိယ၊ ခံစားခြင်းကဲ့သို့။ ခိဏာသဝ ပရိဝုတဿ၊

ရဟန္တာအပေါင်း ခြံရံအပ်သော။ ဓမ္မရုညော၊ ၎င်း။ သုညတအနိမိတ္တ အပ္ပဏိ
 ဟိတ ဘေဒေသု၊ သုညတ ဖလသမာပတ်၊ အနိမိတ္တဖလသမာပတ်၊ အပ္ပဏိ
 ဟိတ ဖလသမာပတ် အထူးရှိကုန်သော။ သမာပတ္တိသုခေသု၊ တို့တွင်။ ဣစ္ဆိ
 တိစ္ဆိတ ဖလသမာပတ္တိသုခါနုဘဝနံ၊ အလိုရှိအပ်၊ အလိုမရှိအပ်သော ဖလ
 သမာပတ် ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။ဣတိ၊ ဤ
 သည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ကုသလာ ဓမ္မာတိ ပဒဿ၊ ၎င်း။ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

